BIBLIOTHECA INDICA.

A

[CO]LLECTION OF ORIENTAL WORKS

PUBLISHED BY

[T]HE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

[S]ERIES Nos. 400, 401, 403, 406, 407, 410, 417, 418, 419, 422, 426 & 429.

Chaturvarga Chintámani.

BY

HEMÁDRI.

EDITED BY

PAṆḌITA YOGEŚVARA BHAṬṬÁCHARYA

AND

PAṆḌITA KÁMÁKHYÁNÁTHA TARKARATNA.

VOL. II.

VRATA-KHAṆḌA.

PART II.

CALCUTTA:

[P]RINTED BY K. N. BHATTACHARYA AT THE GANEŚA PRESS.

1879.

चतुर्व्वर्गचिन्तामणि-

व्रतखण्डम् ।

श्रीहेमाद्रिणा विरचितम् ।

द्वितीयभागात्मकं ।

———ooo@ooo———

आसियाटिक्-सोसायिटिनामकसमाजानुमत्यातत्साहाय्येन च

प्रचारितम् ।

————

श्रीभरतचन्द्रशिरोमणिना परिशोधितम् ।

तन्मरणानन्तरं

श्रीयज्ञेश्वरभट्टाचार्य्येण

श्रीकामाख्यानाथतर्क्करत्नेन च

कियदंश परिशोधितञ्च ।

————

कलिकाता

गणेशयन्त्रे मुद्रितम् ।

सम्वत् १९२८ ।

सूचीपत्रम् ।

———ooo———

ग्रन्थानां वचनसंख्या।

——००⊕००——

———

अथ सप्तदशोऽध्यायः ।

———000———

अथ त्रयोदशीव्रतानि ।

धर्मादपेतं न कदाचिदेव यदीयवाचो विषयत्वमेति ।
स एव हेमाद्रिरनुक्रमेण त्रयोदशीषु व्रतवृन्दमाह ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

भगवन् भूतभव्येश संसारार्णवतारक ।
व्रतं कथय किञ्चिन्मे रूपसौभाग्यदायकं ॥
अनङ्गः प्रीणितो येन फलं यच्छति केशव ।
आत्मवद्रूपसौभाग्यं तन्मे विस्तरतो वद ॥

कृष्ण उवाच ।

अनङ्गः श्रूयते देवः शूलपाणिः पिनाकधृत् ।
तस्मिन् सम्पूजिते* पार्थ किन्नाप्नोति नरोभुवि ॥
तेन ते कथयिष्यामि शूलपाणिव्रतेष्विदम् ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं व्रतानामुत्तमं व्रतं ॥
चीर्त्त्वा भक्त्या नरोमर्त्यो यद्यदिच्छति पाण्डव ।
तत्तदाप्नोत्यसन्दिग्धमनङ्गाख्यां त्रयोदशीम् ॥
किं व्रतैर्व्वहुभिः पार्थ उक्तमात्रफलप्रदैः ।
त्रयोदशी त्वियं पुण्या सर्व्वव्रतफलप्रदा ॥

---

* तस्मिंस्तु पूजित इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तस्मात् कार्य्या प्रयत्नेन बहुपुण्यमभीप्सता।
त्रयोदशीह्यनङ्गाख्या सद्योऽघौघ* विनाशनी॥
सर्व्वदुष्टोपशमनी सर्व्वमङ्गलदायिनी।
अतुल्यसुखसौभाग्यरूपलावण्यदायिनी॥
पुरा दग्धेन कामेन त्रिनेत्रनयनाग्निना।
भस्मीभूतेन लोकेऽस्मिन् सङ्कल्पस्थेन पाण्डव।
अनङ्गेन कृताह्येषा तेनानङ्गत्रयोदशी॥
अपरं श्रूयते यस्यां पुराणेनेतिविश्रुतम्।
नाम निर्व्वचनं पार्थं कथयामि शृणुष्व तत्॥
अनङ्गो भगवान् शम्भुस्तेजो†मूर्त्तिरगोचरः।
सएव देवोयेनास्यां तेनानङ्गत्रयोदशी॥
प्रसिद्धा समनुप्राप्ता नित्या सर्व्वफलप्रदा।
मार्गशीर्षेऽमले पक्षे त्रयोदश्यां समाहितः॥
स्नानं नद्यां तड़ागे वा गृहे वा कूपतोऽपि वा।
कृत्वाभ्यर्च्य महादेवं विधानाच्छशिभूषणं॥
लिङ्गं स्वयम्भवं भूतमभावे यत्प्रतिष्ठितं।
तदनङ्गमितिप्रोक्तं पूजयेद्भक्तितोव्रती॥
दधि,दुग्ध,घृत,क्षौद्र, शर्कराद्यमृतैः शुभैः।
स्नाप्य‡ एवामृतैः पश्चात्स्नापयेद्गन्धवारिणा॥
धूपदीपादिनैवेद्यैः पुष्पैस्तत्कालसम्भवैः।

---

* सर्व्वाघौघेति पुस्तकान्तरे पाठः।

† विष्णुरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

‡ स्नापयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः।

फलैर्नानाविधैर्भक्ष्यैर्गीतवादित्रनिस्वनैः ॥
श्रुतनामान्यथोच्चार्य होमः कार्य्यस्तिलाक्षतैः ।
अश्वत्थ,जाति,नारङ्ग, पायसैर्मधुना पिबेत् ॥
अश्वत्थादि क्रमात् काष्ठपुष्पफलनैवेद्यप्राशनानि ।
एवमुत्तरेष्वपि मासेषु
अनङ्गं पूजयेदादौ मधुमत्यासमन्वितं ।
अनङ्गनाम्ना संपूज्य मधु प्राश्य स्वपेन्निशि ॥
मधुप्राशनयोगेन जायते मधुरध्वनिः ।
अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति भक्तिमान् ॥
पुष्पैश्चोदुम्बरैर्वीर शुभदाड़िममोदकैः ।
चन्दनेन च योगीशं मदयन्त्या युतं यजेत् ॥
स्नाप्य क्षीरादिभिः पार्थ पूजयित्वा विधानतः ।
योगेश्वरेति संस्पृश्य चन्दनं प्राशयेन्निशि ॥
सौम्यः शीतः सुगन्धश्च चन्दनप्राशनाद्भवेत् ।
राजसूयस्य यज्ञस्य तद्भक्तः फलमाप्नुयात् ॥
माघे न्यग्रोधसत्कुन्द मातुलिङ्ग सुमालिकैः ।

सुमालिकं सोमलकं मुक्ता भौतिश्च योगीशं मदयन्त्या सहितं यजेत् ।

माघेस्मरेति संस्मृत्य प्राशयेन्मौक्तिकोदकं ॥
प्राशनस्य प्रभावेन निर्मला धीः प्रजायते ।
रूपाढ्यश्च वपुःस्त्रीणां मनोनयननन्दनं ॥
मुक्तापूर्णोपमे नेत्रे पद्मपत्रायते शुचिः ।
सौम्यः शान्तः सुगन्धश्च चन्दनप्राशनाद्भवेत् ॥

बहुशर्म्माख्यइज्ञस्य प्राप्नोत्यविकलं फलं।
फाल्गुने बदरीकैश्च गीरजोवीरणोदकैः॥
कक्कोलेनच वीरेशं सम्प्रीतं निशि पूजयेत्।
वीरनाम जपेद्रात्रौ कक्कोलं प्राशयेन्निशि॥
तेनास्य सुरभिर्गन्धो जायते कायवक्त्रयोः।
तथा गुणगणावासो द्रुतकाञ्चनसन्निभः॥
गोमेधस्य फलं प्राप्य शक्रलोके महीयते।
चैत्रे करञ्ज,दमन,द्राक्षा,वट्क,शीतलैः॥
शीतलः कर्पूरः।
देवेशं रूपनामानं यज्ञे सुभगया सह।
पूर्व्वोक्तविधिना पार्थ कर्पूरं प्राशयेन्निशि॥
कर्पूरवान् प्रियालोके गन्धगौरवसंयुतः।
चन्द्रवत्सर्व्वलोकानां लोचनाह्लादकारकः॥
जायते स नरः पार्थ यः करोतीह भक्तिमान्।
नरमेधफलावाप्तिर्जायते नात्र संशयः॥
वैशाखे सहकारार्कपुष्पान्नफलसक्तुभिः।
जातीफलैर्महारूपमिन्द्राण्या सहितं यजेत्॥
प्राशयेद्रात्रिसमये जातीफलमनुत्तमं।
सफलास्तस्य सर्व्वाशा भवन्ति भुवि भारत॥
गोसहस्रफलं प्राप्य रुद्रलोके महीयते।
ज्यैष्ठे जम्बू विल्वपत्रैः श्रीफलैः पूपकैस्तथा॥
लवङ्गनाथं संपूज्य प्रद्युम्नं ललितान्वितम्।
लवङ्गं प्राशयेद्रात्रौ लावण्यं तेनचाप्नुयात्॥

वाजपेयफलं लब्ध्वा मोदते दिवि भारत ॥
आषाढ़े ऽपामार्गनीप नालिकेरकदम्बकैः ।
तिलैश्चोमापतिं रात्रौ पूजयेच्च तिलोत्तमां ।
उमापतिं जपन् प्राज्ञः प्राशयेच्च तिलोदकं ॥
तिलोत्तमावद्भवत् रूपसम्पदनुत्तमा ।
प्राप्नोति पुण्डरीकस्य फलं कुरुकुलोद्वह ।
श्रावणे सुमनोभ्भोऽजकदलीफलमण्डकैः ॥

सुमना जाती ।

गन्धतोयैः शूलपाणिं शुक्लवासोन्वितं यजेत् ।
गन्धोदकञ्च संप्राश्य स्वपेद्रात्रौ विमत्सरः ॥
सुगन्धः सर्व्वसौख्याढ्यश्चिरायुश्चोपजायते ।
अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य तस्य स्यात् फलमुत्तमं ॥
भाद्रे पालाशचाम्येयशर्कराज्य पुरैस्तथा ।

आज्यपुरी घृतपूरः ।

यजेतागुरुणा सद्योजातं गौर्य्यासमन्वितं ॥
अगुरुं प्राशयित्वा तु गुरुर्भवति भूतले ।
तुलापुरुषदानस्य हैमस्य फलमश्नुते ॥
आश्विने चाप्यपामार्गकर्कन्धुगुडपूरकैः ।
स्वर्णाम्भोभिः सुवर्णञ्च त्रिदशाधिपतिं यजेत् ॥
हेमोदकञ्च संप्राश्य हेमवर्णः प्रजायते ।
नरमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति निश्चितं ॥
ऊर्जे कदम्बक द्रोणकुष्माण्ड लवणेन तुः ।
फलैश्च विद्याधिपतिं यजेन्मदनया सह ॥

फलैरमृतफलाख्यैर्भक्ष्यलवणवान् श्रेयः।
लवणं प्राशयेत्तत्र श्रद्धया परयान्वितः।
रूपलावण्यसंयुक्तः प्राशनादस्य जायते॥
नैवेद्यानामप्यलाभेहविष्यान्नं प्रकल्पयेत्।

इह प्रतिश्लोकं दन्तधावन कुसुम नैवेद्य प्राशनानां यथा क्रममभिहितानां तस्य तस्याभावे अयमनुकल्प उक्तः।

सर्व्वेषु पारणेष्वेव भोजयित्वा द्विजोत्तमान्।
सदक्षिणस्ततोऽश्नीयाद्बन्धुभिः सहितो वशी।
व्रतविघ्नो यदा तस्यामशक्तो सूतकेऽथवा॥
उपोष्य एवोपवास्य तदहः पारयेत् पुनः।
एवं सम्वत्सरस्यान्ते शक्त्या रत्नाद्यलङ्कृतं॥
उमामहेश्वरं हैममधिवास्य ततोनिशि।
पुष्पैर्धूपैस्तथागन्धैर्नैवेद्यैर्विविधैः फलैः॥
ततः प्रभातसमये कृतहोमवलिक्रियः।
वक्ष्यमाणमिदं सर्व्वं प्रदद्यात्तु द्विजातये॥
लिङ्गाकारमनङ्गञ्च सौवर्णं कारयेच्छिवं।
ताम्रपात्रेषु संस्थाप्य कलशोपरिविन्यसेत्॥
शुक्लवस्त्रेण संच्छाद्य पुष्पनैवेद्यपूजितं।
ब्राह्मणाय प्रदातव्यं शिवभक्ताय सुव्रत॥
शक्तिमान् शयनं दद्यात्सवत्सां गां पयस्विनीं।
छत्रोपानत्प्रदानञ्च कलशा सोदकान्विताः॥
द्वादशात्र प्रकर्त्तव्याः स्रक्चन्दनविभूषिताः।
सितपक्वान्नसंछन्ना ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत्॥

देवस्यैव प्रदातव्याः कुम्भा द्वादशगन्दुकाः ।
वितानं पञ्चवर्णञ्च ध्वजकिङ्किणिनादिनम् ॥
घण्टाञ्च सुस्वनां भद्राम्बध्नीयाच्छिवमन्दिरे ।
तस्मिन्नेव दिने पार्थ सम्पीड्यात्मानमर्चयेत् ॥
देवदेवं त्रिशूलेशं पुष्पनैवेद्यदीपकैः ।
गीतवादित्रनृत्यादि प्रेक्षणैर्विविधैरपि ॥
दानान्यत्र प्रदेयानि स्ववित्तस्यानुसारतः ।
सूर्य्योपरागसदृशोयतःसद्दिवसो मतः ॥
भोजनञ्च यथा शक्त्या षड्रसं मधुरोत्तमम् ।
प्रदद्याच्छिवभक्तानां देयानि च विशेषतः ॥
अर्चितो नावमन्येत न्नक्षिपेन्नानृतं वदेत् ।
एवं तुदुत्सवं कृत्वा शिवयज्ञमनुत्तमं ॥
ततः स्वयन्तु भुञ्जीयाद्भृत्यवर्गसमन्वितः ।
शान्ताचारकनिष्ठस्तु हृदि देवं निवेश्य च ।
एवं निर्व्वर्त्य विधिवत्कृतकृत्यःपुमान् भवेत् ॥
नारी वा नृपशार्दूल कृत्वेतद्व्रतमुत्तमं ।
फलं त्वेतदवाप्नोति नात्र कार्य्या विचारणा ।
एवं कृत्वा नरः सम्यक् भक्तिभावेन भावितः ॥
मुच्यते सर्व्वपापौघैर्ब्रह्महत्यादिकैरपि ।
इह कीर्त्तिमवाप्य वै मृतः स्वर्गं महीयते ॥
पुण्यशेषादिहागत्य सार्व्वभौमो नृपो भवेत् ।
व्रतस्यास्य प्रभावेण मूर्त्तिमान् मदनोभवेत् ॥
सौभाग्यधनसौख्याढ्यःशान्तचित्तो जितेन्द्रियः ॥

पुत्रपौत्रैः सुसंपूर्णैः जीवेच्च शरदां शतं।
शिवभक्तपरो भूत्वा शिवैकगतमानसः॥
अन्तकाले शिवं स्मृत्वा शिवसायुज्यतां व्रजेत्।
कामेन याकिल पुरा समुपोषिता सीत्
शुभ्रान्तिथिं त्रिदशदेहमवाप्तिहेतोः।
तां प्राशनैरुदितनामयुतैरुपोष्य
दिव्यं प्रयाति परमं पदमिन्दुमौलेः॥

इति भविष्योत्तरोक्तं मनङ्गत्रयोदशीव्रतं।

चैत्र शुक्लत्रयोदश्यामनङ्गं तु पटे लिखेत्।
नीलदूर्वाङ्कुरश्यामं हस्तमात्रं प्रमाणतः॥
रतिप्रीत्युभयोपेतं पौष्पसायकचापधृक्।
पटेषु सुस्थितः कार्य्यः सर्वैश्चाप्सरसां गणैः॥
नानापुष्पैस्तु संपूज्य वस्त्रनैवेद्यदीपकैः।
धूपैर्नानाविधैर्हृद्यैर्नानातोद्यरवेण तु॥
पुष्पमण्डपमध्ये तु रम्योद्याने तु पूजयेत्।
आचार्य्योविविधैर्भक्त्या पूजितव्यः प्रयत्नतः॥
वस्त्रहेमान्नपानैश्च यथा शक्त्या तु भक्तितः।
पुमान् कामत्वमाप्नोति सर्व्वस्यैव प्रियो भवेत्॥
सौभाग्यं प्राप्नुयान्नारी इह लोके परत्र च।
मासि मासि यजेच्चापि यथानुक्रमयोगतः॥
एकस्मिन् वा दिने वत्स वत्सरे वा समर्चयेत्।

मदनं चित्तभवनं मन्मथन्तु रतिप्रियं ।
अनङ्गं चैव कन्दर्पं संपूज्य मकरध्वजम् ॥
कुसुमायुधसंज्ञञ्च तथा पूज्य मनोभवं ।
तथा विषमवाणञ्च द्वादशं मालतीप्रियं ॥
मासि भाद्रपदे यत्नादनङ्गं पूजयेत्सदा ।
इत्येतन्नियमेनैव कामव्रतं समाचरेत् ॥

इति कालोत्तरोक्तमनङ्गव्रतम् ।

———ooo———

युधिष्ठिर उवाच ।

यमस्याराधनं ब्रूहि श्रीवत्सपुरुषोत्तमं ।
यथा न गम्यते रौद्रन्नरकं नरकान्तकम् ॥

कृष्ण उवाच ।

द्वारवत्यां पुरे पार्थ स्नातोऽहं लवणाम्भसि ।
दृष्टवान् मुनिमायातं मुद्गलं नामनामतः ॥
प्रज्ज्वलन्तमिवादित्यं तपसा द्योतितं वरं ।
स प्रणम्याथ सत्कारैरिदं पृष्टोयुधिष्ठिर ॥
यमादर्शननामेदं व्रतं जन्तुभयापहं ।
कथयामास स मुनिर्मुद्गली विस्मयान्वितः ॥

मुद्गल उवाच ।

वृत्तान्तं कथयिष्यामि यद्दृष्टं स्वशरीरके ।
अकस्माद्रोगरहितः पतितोस्मि धरातले ॥
पश्यामि चण्डपुरुषैः समन्तादावृतं वपुः ।

अङ्गुष्ठमात्रपुरुषो बलादाकृष्यते तु सः* ॥
बद्धा यमभटैर्गाढ़ं नीयते वेगवाहिभिः।
क्षणात्सभार्या पश्यामि यमं पिङ्गललोचनं ॥
कृष्णावदातं रौद्रास्यं मृत्युव्याधिसमन्वितम्।
वातपित्तकफाद्यैश्च मूर्त्तिमद्भिरुपासितं ॥
कामशोकज्वरच्छर्दिंमोहानाहभगन्दरैः।
राजयक्ष्मप्रमेहाद्यैर्नैंकरोगैरनेकधा ॥
निजाङ्गन्तु व्रणै रौद्रैर्ज्वालागर्दभकादिभिः।
रोगैर्बहुविधैः कृष्णा नानारूपैर्भयावहैः ॥
मूर्त्तिमद्भिश्च संग्रामे नरकैर्घोरदर्शनैः।
राक्षसैश्च पिशाचैश्च समन्तात्परिवारितः ॥
विषारकैर्वशिष्ठाद्यैश्चित्रगुप्तादिलेखकैः।
आदित्यादिकदिक्पालैः कर्मसाक्षिभिरावृतः ॥
दूतैरौद्रमुखाद्यैश्च सिंहसर्पादिवाहनैः।
पाशांकुशादिहस्तैश्च भ्रुकुटीकुटिलाननैः ॥
वृहत्कायैर्महाघोरैः पापिष्ठानां नियामकैः।
असिपत्र वनाङ्गारक्षारगर्त्तास्रपूरकैः ॥
अस्थिभङ्गामिषच्छेदरुधिरस्रावकादिभिः।
तत्रस्थो दृष्टतोभाति धर्मोनान्यो जनोऽपरः ॥
स प्राह किङ्करान् सर्वान् धर्मराजोरुषान्वितः।
त्यज्यतां किं समानीतोयुष्माभिर्भ्रान्तमानसैः ॥
मुद्गलोनाम कुण्डिन्ये नगरे भीष्मकात्मजः।

---

* बामदाकृष्यतेतुया इति पुस्तकान्तरे।

क्षत्रियः समानीयतां क्षीणायुस्त्यज्यतां मुनिः ॥
इत्युक्तास्ते गतास्तस्मादायाताः पुनरेव ते ।
ऊचुर्यमभटाः प्राप्ता धर्म्मराजं सुविस्मयाः ॥
क्षीणायुस्तत्र चास्माभिर्न कश्चिल्लक्षितो गतैः ।
न जानीमो भ्रान्तचित्ताः क्षमस्व जगतांपते ॥

यमउवाच ।

प्रायेण ते न दृश्यन्ते पुरुषे धर्म्मकिङ्करैः* ।
कृता त्रयोदशी यैस्तु नरकार्त्तिविनाशनी ॥
उज्जयन्यां प्रयागे वा भैरवे वापि ये मृताः ।
तिलान्नगोहिरण्यादि दत्तं यैस्तु गयाङ्किकं ॥

किङ्करा ऊचुः ।

कीदृशं तद्व्रतं स्वामिंस्त्वं नो भास्करात्मज ।
किं तत्र चैवं† कर्त्तव्यं पुरुषार्थचतुष्टये ॥

यमउवाच ।

पूर्व्वाह्णे मार्गशीर्षादौ वर्षमेकं निरन्तरं ।
त्रयोदश्यां सौम्यदिने सूर्य्याङ्गारकवर्जिते ॥
मम नाम्ना द्विजानष्टौ पञ्च चैव समाह्वयेत् ।
पुराणवेदतत्त्वज्ञान् स्वाचारांस्तत्र दर्शनान् ॥
सूर्य्यैकशरणान् साधून् सर्वभूतहिते रतान् ।
शुचौ देशे शुभे पट्टे प्राङ्मुखानुपवेशयेत् ॥
अन्तर्व्वासोयुतान् भक्त्या यत्नेनाभ्यङ्गयेत तान् ।

* यमकिङ्करैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† देवेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

आरभ्य उत्तमाङ्गांस्तु तिलतैलेन मर्दयेत्॥
स्नापयेद्गन्धकाषायैः सुखोष्णेन च वारिणा।
पृथक् पृथक् स्नापयित्वा सर्व्वानेव द्विजोत्तमान्॥
सुखस्नातांस्तथाचान्तान् व्रती भक्तिपरायणः।
स्वयं सभृत्यः शुश्रूषां तेषां कुर्य्यात्समाहितः॥
प्राङ्मुखानुपविष्टांश्च त्रयोदश पृथक् पृथक्।
संस्थापयेच्चाभिमुखान् गुडपूपान् सुपूजितान्॥
सव्यञ्जनं सुपक्वान्नं भूयो भूयो निवेदयेत्।
यथासुखं यथातृप्ति यथाकाममयाचितं॥
देयं भावं समालक्ष्य इच्छद्भिः श्रेय आत्मनः।
शुचिर्भूत्वा तथाचान्त दद्याच्चैत्तिलतण्डुलैः॥
प्रस्थमात्रैरथैकैकं ताम्रपात्रसमन्वितैः।
सदक्षिणैश्च संछन्नै र्जलकुम्भैः पवित्रकैः॥
चर्म्मप्रावरणैः श्रेष्ठैर्वस्त्रपुष्पैश्च दूतकाः।
मन्त्रेणानेन विप्रेन्द्रान् दद्यात्तान् पृथक् पृथक्॥
ब्राह्मणान् समरूपांस्तान् पंक्तिभेदेन कारयेत्।
यमःशनैश्वरो मृत्युर्दण्डहस्तो विनायकः॥
अभावः प्रलयः शान्तिर्दुःस्वप्रशमनोऽन्तकः।
लोकपालो धनी क्रूरो रौद्रो घोराननः शिवः॥
मम प्रसादसुखोददात्वभयदक्षिणाम्।
इत्युक्त्वा स प्रयच्छेत देयं दत्त्वा व्रती पुनः॥
द्विजानानुव्रजेत्तस्मात् स्वगृह्यविधिनार्चितान्।
एवं यः पुरुषः कश्चित्सम्यक्कृतमिदं चरेत्॥

स मृतोऽपि नरो दूता न याति यममन्दिरं ।
अदृष्टोसौ समायाति विमानेनार्कमण्डलम् ॥
तस्माद्याति पुरीं विष्णोस्ततः शिवपुरीं व्रजेत् ।
न्यूनं चीर्णं व्रतं तेन मुद्गलेन यथोदितं ॥
तेन नायात्यसौ लोकं मम क्षत्रियपुङ्गव ।

मुद्गलउवाच ।

यमस्यैतद्वचः श्रुत्वा क्वापि दूता गतास्तु मे ।
अहञ्च सर्व्वमाकर्ण्य विस्मयाविष्टमानसः ॥
स्वशरीरस्ततः प्राप्य सुप्तएवोत्थितो हरे: ।
ततोहरत्वमाविष्टो त्वां द्रष्टुमिदमागतः ।
श्रुतन्तु च मया तत्र कथितन्ते मयाखिलं ॥

कृष्णउवाच ।

इत्युक्त्वा मुद्गलो राजन् प्रयातःस्वाश्रमं प्रति ।
इदं कुरुष्व कौन्तेय त्वमप्यत्र महीतले ॥
ततो यास्यस्यसन्दिग्धं परित्यज्यान्तकं दिवं ।
एवं येऽन्येऽपि पुरुषाः स्त्रियोवापि युधिष्ठिर ॥
त्रयोदश्यां त्रयोदश्यां ये करिष्यन्ति भूतले ।
एकभक्तेन नक्तेन उपवासेन वा पुनः ॥
यमादर्शननाम्ना वै व्रतं सर्व्वव्रतोत्तमं ।
ते सर्व्वपापनिर्मुक्ता विमानेनार्कवर्च्चसा ॥
यास्यन्तीन्द्रपुरीं रम्यामप्सरोगणसंवृतां ।
दोधूयमानाश्चमरैस्तूयमानाः सुरासुरैः ॥
गीतवादित्रनिर्घोषैर्म्भृत्यपंक्तिविराजिताः ।

अदृष्टा घोररूपैस्ते यमदूतैर्युधिष्ठिर ॥
अनाहिंता व्याधिशतैः पिशाचाद्यैरगोचराः।
अताडिता महारौद्रैर्नानाप्रहरणाःस्थिताः ॥
यमदृष्टिपथामुक्ताः सर्वसौख्यसमन्विताः।
सर्व्वालङ्कारसंयुक्ताः स्वशिरःसौम्यदर्शनाः ॥
स्वर्गं वसन्ति सुचिरं भाविताःस्वेन कर्म्मणा।

स्नाप्य त्रयोदशमुनीन् घृतपायसेन
सम्भोज्य पूज्य तिलतण्डुलसम्प्रदानैः।
कुर्व्वन्ति ये व्रतमिदं त्रिदशेऽह्नि पार्थ
पश्यन्ति ते यममुखं न कदाचिदेव ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं यमादर्शनत्रयोदशीव्रतम्।

गुरुवारे त्रयोदश्यामपराह्णे जलप्लुतः।
तर्पयित्वा देवपितॄन् ऋषींश्च तिलतण्डुलैः ॥
नरसिंहं समभ्यर्च्य यः करोत्युपवासकं।
सर्वपापविनिर्मुक्तोविष्णुलोके महीपते ॥

इति नरसिंहपुराणोक्तं नरसिंहत्रयोदशीव्रतम्।

युधिष्ठिर उवाच।

ब्रूहि मे यदुशार्दूल व्रतं गन्धविनाशनम्।
तिक्ताश्रयस्य देहस्य दौर्भाग्यनाशनं तथा ॥

कृष्ण उवाच ।

इमं प्रश्नं पुरा पार्थं जातूकर्णो महामुनिः ।
पृष्टो राज्ञ्या महामत्या कालनन्दनया तथा ॥
कथयामास तां हृष्ट उपविष्टा शृणोति सा ।
देवी कृताञ्जलिपुटा जातूकर्णोऽवदद्धुतं ॥
ज्यैष्ठमासि सिते पक्षे त्रयोदश्यां युधिष्ठिर ।
स्नात्वा पुण्यनदीतोये पूजयेच्छुभदेशजम् ॥
श्वेतमन्दारमर्कं वा करवीरञ्च रक्तकम् ।
निम्बञ्च सूर्य्यदेवस्य वल्लभं दुर्लभं तथा ॥
दीप,नैवेद्य,पुष्पाद्यैर्मन्त्रेणानेन पाण्डव ।
निरीक्ष्य गगने सूर्य्यं स्नात्वा हृदि समुच्चरेत् ॥
सूर्य्यं त्वं श्वेतमन्दारश्वेतार्कार्कस्य सम्भव ।
करवीर नमस्तुभ्यं निम्बवृक्ष नमोऽस्तु ते ॥
इत्थं योऽर्चयते भक्त्या वर्षं वर्षं पृथक् नरः ।
द्रुमत्रयं नृपश्रेष्ठ नारी वा भक्तिसंयुता ॥
तस्याः शरीरे दुर्गन्धो दुर्भाग्यं वा न जायते ।
न सापत्नभयं लोके न बन्ध्यादोषजम्भवेत् ॥
जायतेऽतीव सौभाग्यमन्यस्त्रीदुर्लभं नृप ।
कथितं याश्चरिष्यन्ति गन्धदौर्भाग्यनाशनं ॥
सर्व्वदोषैर्विनिर्मुक्ताः सुखमश्नन्ति भारत ।
निम्बं नवार्ककरवीरलतासुपुष्पं ॥
याः पूजयन्ति कुसुमाक्षतदीपदानैः ।

* दौर्गन्ध्यनाशनमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

ताः सर्व्वकामसुखवृद्धिसमृद्धिभाजो
दौर्भाग्यदोषरहिताः सुभगा भवन्ति।

इति भविष्योत्तरोक्तं दुर्गन्धदौर्भाग्यनाशन
त्रयोदशीव्रतम्।

युधिष्ठिर उवाच।

कान्तारवनदुर्गेषु प्रविशद्भि र्नदीषु च।
समुद्रतरणे चैव संग्रामेषु वरार्द्दने॥
देवतां कां स्मरेत्तत्र परित्राणकरीं विभो।
कथञ्च देव कुरुते परित्राणकृते जनः॥

कृष्णउवाच।

सर्व्वमङ्गलमाङ्गल्यां दुर्गां भगवतीं उमां।
नाप्नोति दुःखं पुरुषः संस्मरन् सर्व्वमङ्गलां॥
अलच्यलचं भूतस्य सर्व्वस्य हृदये स्थितां।
न भयं समवाप्नोति संस्मरञ्जगदम्बिकां॥
यदा तु शास्त्रं विज्ञातुमवन्त्यामहमागतः।
गुरोः सन्दीपनेपार्श्वं बलेन सह भारत॥
प्राप्तविद्येन च मया प्रतिज्ञाताश्च दक्षिणाः।
दिव्यं भावं विदित्वामे तेनाहं भावितस्तदा॥
प्रभासतीर्थे पुत्रो मे मृतोऽसौ दीयते त्वया।
मया ध्याता ततोदेवी सर्व्वापत्सुच तारणी।

अङ्गावङ्गेति विख्याता तदा देवी च मङ्गला ॥
चितयं योऽर्चयेत्पार्थ तस्य सर्वत्र मङ्गलं ।
संहितान्तरक्षत् बलभद्र मङ्गला वेतित्रयं ॥
ततः प्रभृति तत्रस्थाः पूजयन्ति जनाः सदा ।
माश्चैव बलभद्रस्य मध्यस्थां सर्वमङ्गलां ॥
वामे नारायणः सोऽहं कपादो भवतस्ततः ।
त्रयोदश्यां सिते पक्षे मासि मासि धृतव्रतः ॥
एकभक्तेन नक्तेन उपवासेन वा पुनः ।
गन्धैः पुष्पैः सदीपैश्च मधुसीधुसुरासवैः ।
पललोडरकैः क्षिप्रं बलिभक्तैश्च भक्तितः ॥
योऽभ्यर्चयेत राजेन्द्र सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।
सर्व्वापत्सु तरत्येव त्रितयं संस्मरेच्च यः ॥
अथवा दूरदेशस्थः कारयेत् प्रतिमात्रयं ।
मृण्मयं काष्ठमं चापि लिखितं चित्रकेऽपिच ॥
पूजयित्वा विधानेन सर्वं तत् फलमश्नुते ।
एतत्त्रयं त्रिदशमेऽह्नि सिते सदैव
यः पूजयेत् कुसुममांससुरोपहारैः ।
नश्यन्ति तस्य भवनेष्वतिभीषणानि
चौरारिजन्तुजनितानि भयानि सद्यः* ॥

इति भविष्योत्तरोक्त† सर्व्वमङ्गलात्रयोदशीव्रतम् ।

---

* मत्तादिति पुस्तकान्तरेपाठः ।

† इति भविष्यत्तरोक्तं अङ्गावङ्गामङ्गला त्रयोदशी व्रतं मिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मार्कण्डेय उवाच।

शुक्लपक्षे महाराज त्रयोदश्यामुपोषितः।
पूजयेत् कामदेवन्तु वैशाखात् प्रभृति प्रभो॥
गन्ध,माल्य,नमस्कार,दीप,धूपान्नसम्पदा।
दद्याद्व्रतान्ते विप्राय गन्धवस्त्रयुगं तथा॥
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्ट
मासाद्य नाकं * सुचिरे मनुष्यः †।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगः
सुखान्वितोरूपसमन्वितश्च॥

इति विष्णुधर्म्मोक्तं कामदेवव्रतं।

मार्कण्डेय उवाच।

शुक्लपक्षे महाराजं त्रयोदश्यामुपोषितः।
फाल्गुनात्तु समारभ्य नित्यं संपूजयेन्नरः॥

महाराजन्तु धनदं।

गन्धमाल्यनमस्कार दीपधूपान्नसम्पदा।
सुवर्णं ब्राह्मणेन्द्राय व्रतान्ते प्रतिपादयेत्॥
कृत्वा व्रतं वत्सरमेत दिष्टं
पक्षेषु राजन् सुचिरं† उपोष्य।

---

* प्राप्नोत्यसन्दिग्ध मिति पुस्तकान्तरे पाठः
† मनुष्य इति पुस्तकान्तरे पाठः।

मानुष्यमासाद्य धनान्वितः स्यात्
सौभाग्ययुक्तश्च तथा विरोगः ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं नन्दव्रतं ।

व्यासउवाच ।

त्रयोदश्यान्तथा रात्रौ सोपहारं त्रिलोचनं ।
दृष्ट्वेशं प्रथमे यामे मुच्यते सर्व्वपातकैः ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तं प्रदोष व्रतं ॥

सनत्कुमार उवाच ।

अथ स्वस्त्ययनं पुंसां शृण्वतामघनाशनं ।
त्रयोदश्यां महाबुद्धे व्रतमेतन्निशामय ॥
नवनीतं नवङ्गव्यं रजतांशुसमप्रभं ।
कपित्थफलमात्रं यस्समादायसुसंयतः ॥
रौप्यताम्रमये पात्रे सौवर्णे वाथ मृण्मये ।
सुवर्णरचिते तस्य निक्षिपेत् प्राङ्मुखः शुचिः ॥
स्नातश्च कृतजप्यश्च शुक्लाम्बरधरःस्वयं ।
मण्डलं पुष्पनिकरै रचितैर्वा प्रकल्पयेत् ॥
तस्मिन्नष्टदलं पद्मं कारयेत् कुसुमोत्करैः ।
तत्र लक्ष्मीपतिं देवं लक्ष्म्या युक्तन्तु दिव्यया ॥
कर्णिकायां समावाह्य दलेष्वावाहयेत्तथा ।
शक्तीरष्टौ तु तन्मन्त्रै र्दिशां पालांस्तु वाह्यतः ॥

विधाय देवयजनं स्वादुमूलफलानि च।
तदग्रे तत्समानीय नवनीतं नवं शुचिः
द्विधा कृत्वा तदेकैकं मन्त्रेणैवाभिमन्त्रयेत्॥

मन्त्रः।

पुरुषः पूर्णकामस्य हरिर्भद्रं करोतु नः।
योषिद्व्रते सदा लक्ष्मीर्मङ्गलं दिशतु स्वयं॥
एवं कृत्वा ततः पत्न्यै दद्यादेकैकमग्रतः।
पूर्व्वं पुंलक्षितं पिण्डमितरञ्च तथापरम्।

इतरं स्त्रीलक्षितं।

प्राश्याचम्य स्थितां पत्नीं प्रयतामभिमन्त्रयेत्।
यस्त्वन्तरात्मा भूतानामनादिनिधनच्युतः॥
स परःपरया भक्त्या कुक्षिं रक्षन्तु मे सदा।
सर्व्वपुष्टिप्रजननी सर्व्वार्त्तिशमनी तथा॥
लक्ष्मीः कुक्षिगतं गर्भं रक्षतादच्युतप्रिया।
सर्व्वार्त्तिक्षयदक्षाणि दिव्यशक्तियुतान्यपि॥
त्वा रक्षन्तु सदा विष्णोःसर्व्वप्रहरणान्यपि।
तथा दिक्पतयः सर्व्वे रक्षन्तु ग्रहदेवताः॥
पान्तु संसारसंयुक्तां सर्वे रक्षन्तु सर्व्वदा।
इति कृत्वा ततः कुर्य्याद्ब्राह्मणानाञ्च तर्पणम्॥
गुरवे च वरं दत्त्वा नियमान् प्रतिपालयेत्।
वध्वा सहोपवस्तव्यं तद्दिनं प्रयतात्मना॥
चतुर्द्दश्यान्तु सुस्नातः कृतपूजाविधिः शुचिः।
ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु दद्याच्च गुरुदक्षिणाम्॥

भुञ्जीत बान्धवैः सार्द्धं नियमानुत्सृजेत्ततः ॥
एवं कुर्व्वन्नरः शुद्धो बह्वपत्यञ्च विन्दति ।
वन्ध्यापि लभते पुत्रं मनोनयननन्दनम् ॥
कन्यापि सुपतिं विन्देत् व्रतेनानेन सुव्रता ।
माङ्गल्यं परमं प्राप्य दीर्घमायुश्च विन्दति ॥

इति वाराहपुराणोक्तं त्रयोदशीव्रतम् ।

कृष्ण उवाच ।

गौरीं विवाह्य जग्राह हरः पाशुपतं व्रतम् ।
उमापतिः पशुपतिर्ध्यानासक्तो बभूव ह ॥
ब्रह्मादिभिश्च संमन्त्र्य विश्वत्रपुत्रलब्धये ।
गौर्य्या मनोभिलषितपूरणाय प्रहर्षितैः ॥
प्रहितः क्षोभणार्थाय समर्थइति मन्मथः ।
ततोमारो जगामाथ आश्रमं रतिसंयुतः ॥
ईश्वरस्य धनुःपाणिर्व्वसन्तश्रीसहायवान् ।
सचेक्षुचापमाकृष्य मदनोन्मादनं शरम् ॥
चिक्षेप त्रिपुरघ्नाग्रे समाधिभङ्गहेतवे ।
बुद्धा तु तस्य सङ्कल्पं रुद्रः क्रोधज्वलद्वपुः ॥
ललाटे वह्निमसृजत् तृतीयनयनाद्धरः ।
कामीवलोकितस्तेन भस्मीभूतश्च तत्क्षणात् ॥
दग्धं दृष्वा स्मरं शोकाद्रतिप्रीत्योस्थिते सदा ।

करुणं विलपन्त्यौ च सर्व्वमन्यद्दिशांगते ॥
ततः शोकार्द्रहृदया गौरी रुद्रमुवाच ह ।
भगवन् मदर्थं संरुष्टः कामं निर्दग्धवानसि ॥
तेनैते पश्यतार्थ्ये द्वे कामस्य रुदितः कथम् ।
कुरु प्रसादं देवेश रतिप्रीत्योर्वृषध्वज ॥
सञ्जीवय पुनःशम्भो मूर्त्तिमन्तं पुनः कुरु ।
तच्छ्रुत्वा तु महादेवो हृष्टः प्रोवाच पार्वतीं
उपप्लुतं जगत्सर्व्वं मन्मथेन शरीरिणा ।
मया दग्धस्य कामस्य पुनरागमनङ्कुतः ॥
किन्तु ते मानवद्वाक्य करोमि सफलं प्रिये ।
अस्मिन्वसन्तसमये शुक्लपक्षे त्रयोदशी ॥
अस्यां मनोभवोदेवो भविष्यति शरीरवान् ।
एतेन वीजभूतेन जगद्वर्त्तिष्यतेऽखिलम् ॥
एवं वरमिदं दत्त्वा मन्मथाय युधिष्ठिर ।
जगाम हिमवत्पृष्ठे कैलाशं पार्वतीप्रियः ।
तदेतत्ते समाख्यातं स्मरस्य चरितं नृप ॥
पूजाविधानमपरं कथयामि शृणुष्व तत् ।
अस्यां स्नात्वा त्रयोदश्यामशोकाख्यं नगं लिखेत् ॥
सिन्दूररजनीरङ्गै रतिप्रीतिसमन्वितम् ।
कामदेवं मत्तवाजिवक्त्रं तत्र वृषध्वजम् ॥
सौवर्णं वा महाराजस्त्वत्त्वैवमथापि वा ।
लीलाविलासगमनगर्वितस्थानस्परोगणं ॥

† चपरत्येव मन्मथ इति पुस्तकान्तरे ।

गन्धर्व गीतवादित्रप्रेक्षणीय समाकुलम् ।
नंद्यावर्त्त कतुक्रीडाप्रीति विद्याधरीयुतं ॥
मध्याह्ने पूजयेत् भक्त्या भक्ष्यैर्धूपैः सुगन्धकैः ।
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र नरनारीसमन्वितं ।
नमः कामाय देवाय देवदेवाय मूर्त्तये ॥
ब्रह्मविष्णुसुरेशानां* मनःक्षोभकराय वै ।
कृत्वैवमर्चयित्वा तु देवदेवं मनोभवं ॥
ततस्तदग्रतो देया मोदकाः सुखमोदकाः ।
नानाप्रकारान् भक्ष्यांश्च कामो मे प्रीयतामिति ॥
ततो विसर्जयेद्विप्रान् दत्त्वा युग्मं सदक्षिणं ।

युग्मं गोमिथुनं* ।

स्वपतिं पूजयेन्नारी वस्त्रमाल्यविभूषणैः ।
कामोयमिति सञ्चिन्त्य प्रहृष्टेनान्तरात्मना ॥
मन्मथाय महापूजां* यजमानः सुहृद्वृतः ।
रात्रौ जागरणं कुर्य्यात् सुखरात्रिर्यथा भवेत् ॥
कर्पूरं कुङ्कुमक्षोदगन्धताम्बूलसर्ज्जनैः ।
शूद्राणां मद्यदानैश्च कुर्य्याद्रास महोत्सवं ॥
दीपप्रज्वलनैर्न्निर्त्यौः नृत्यैः प्रेक्षणकोत्सवैः* ।

---

* सुरेन्द्राणामिति पुस्तकान्तरे ।
* वस्त्र युग्ममिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
* मन्मथायच्छापूजानीया पुस्तकान्तरे पाठः ।

एवं यः कुरुते पार्थ वर्षे वर्षे महोत्सवं ॥
वसन्तसमये प्राप्ते हृष्टः पुष्टोनृपः पुरे ।
तस्य संवत्सरं यावत् शोकरोगैर्विमुच्यते ॥
सुभिक्षक्षेममारोग्यं यशश्रीसौख्यमुत्तमं ।
कामवर्षी च पर्जन्यः तस्मिन् राष्ट्रे प्रजायते ॥
तुष्यते नात्र सन्देहोद्दादशार्द्धार्द्धलोचनः ।
तथा कामश्च विष्णुश्च वसन्तश्च प्रजापतिः ॥
चन्द्रसूर्य्यादिकाः सर्व्वे ग्रहा ब्रह्मर्षयस्तथा ।
सर्वेपि तस्य तुष्यन्ति यक्षगन्धर्व्वराक्षसाः ॥
असुरा यातुधानाश्च सुपर्णः पन्नगा नगाः ।
तुष्टाः प्रयच्छन्ति सुखं तस्य कर्त्तुर्न संशयः ॥
चैत्रोत्सवे सकललोक मनो निवासे ।
कामं वसन्तमलयाद्रिमरुत्सहायं* ॥
पत्न्या सहार्च्य पुरुषप्रवरोऽथ योषित् ।
सौभाग्यरूपसुतसौख्ययुता सदा स्यात् ॥

इति भविष्योत्तरोक्तमदनमहोत्सवः ।

व्यास उवाच ।

मन्दवारयुता पुण्या शुक्लपक्षे त्रयोदशी ।
तस्यामुपोष्य विधिवत्सम्पूज्य गिरिजापतिं ॥
ब्रह्महत्यादिभिः पापैर्मुक्तो भवति मानवः ॥

इति सौरपुराणोक्तं सर्व्वव्रतम् ।

---

* कामवसन्तमलयाद्रिसहायमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पुष्पादितस्त्रयोदश्यां कृत्वा नक्तं मघौ पुनः ।
अशोकं काञ्चनं दद्यादिक्षुयुक्तं दशाङ्गुलं ॥
विप्राय वस्त्रसंयुक्तं प्रद्युम्नः प्रीयतामिति ।
कल्पं विष्णुपुरे स्थित्वा विशोकः स्यात् पुमान् नृपः* ।
एतत् कामव्रतं नाम सदा शोकविनाशनं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं कामव्रतम् ।

ब्रह्मोवाच ।

कामं पूज्य* त्रयोदश्यां सुरूपो जायते ध्रुवम् ।
इष्टां रूपवतीं भार्य्यां लभेत् कामांश्च पुष्कलान् ॥
मूलमन्त्राः स्वसंज्ञाभिरङ्गमन्त्राश्च कीर्त्तिताः ।
पूर्व्ववत् पद्मपत्रस्थः कर्त्तव्यश्च तिथीश्वरः ॥
गन्धपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधीयते ।
पूजाशाठ्येन शाठ्येन कृतापि तु फलप्रदा ॥
आज्यधारा समिद्भिश्च दधिक्षीरान्नमाक्षिकैः ।
पूर्व्वोक्तफलदो होमः कृतः शान्तेन चेतसा ॥
एतद्व्रतं वैश्वानरप्रतिपद्व्रतवत् व्याख्येयम् ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं कामत्रयोदशीव्रतम् ।

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य समस्त
करणाधीश्वर-सकल-विद्याविशारद श्रीहेमाद्रि--
विरचिते चतुर्व्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
त्रयोदशीव्रतानि ॥

---

* नरइति पुस्तकान्तरे पाठः ।
* कामपूजेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अथ अष्टादशोऽध्यायः ॥

———000———

अथ चतुर्द्दशीव्रतानि ।

दिग्दन्तावलकर्णतालपवन-प्रेङ्खोलभृङ्गाङ्गना
सङ्गीतिश्रुति मिश्रितं सुमधुरं वैकुण्ठ-कुण्ठस्वरैः ।
कीर्त्तिं किंनरयोषितः प्रतिदिशङ्गायन्ति यस्यानिशं
हेमाद्रिः स चतुर्दशीव्रतगणं ब्रूते महासिद्धिदं ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अनन्त व्रतमप्यन्यत्तिथा वक्ष्यामनुत्तमं ।
सर्वपापहरं नृणां स्त्रीणां चैव युधिष्ठिर ॥
शुक्लपक्षे चतुर्द्दश्यांमासि भाद्रपदे भवेत् ।
तस्यानुष्टानमात्रेण सर्वपापाद्व्यपोहति ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कृष्ण कोयमनन्तेति प्रोच्यते यस्तया विभो ।
किं शेषनाग आहोस्विदनन्तस्तक्षकः स्मृतः ॥
परमात्मा तथानन्त उताहो ब्रह्म उच्यते ।
क एषोऽनन्तसंज्ञोवै तथ्यं मे ब्रूहि केशव ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

अनन्त इत्यहं पार्थ ममरूपं निबोध वै ।
आदित्यादिग्रहा वारा यः काल उपपद्यते ॥

कला-काष्ठा-मुहूर्त्तादि दिनरात्रि शरीरवान् ।
पक्षमासर्त्तु-वर्षाणि युगकल्प-व्यवस्थया ॥
योऽयं कालो मया ख्यातः सोऽनन्त इति कीर्त्त्यते ।
सोऽहं कलावतीर्णोऽत्र भुवो भारावतारणात् ॥
दानवानां विनाशाय साधूनां पालनाय च ।
अनादि मध्यमर्थ्यन्तकृष्णं विष्णुं हरिं शिवं ॥
ब्रह्माणं भास्करं सोमं सर्वव्यापकमीश्वरं ।
विश्वरूपं महाकालं सृष्टि संहारकारकं ॥
प्रत्ययार्थं मया रूपं फाल्गुनाय प्रदर्शितं ।
सर्व्वमेव महाबाहो योगिध्येयमनुत्तमं ॥
विश्वरूपमनन्तञ्च यस्मिन्निन्द्राश्चतुर्द्दश ।
वसवोष्टौ द्वादशार्का रुद्रा एकादशामलाः ॥
सप्तर्षयः समुद्राश्च पर्व्वताः सरितोद्रुमाः ।
नक्षत्राणि दिशोभूमिः पातालं भूर्भुवः स्वह ।
मा कुरुष्वात्र सन्देहं सोऽहं पार्थ न संशयः ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

अनन्तव्रतमाहात्म्यविधिं विधिविदाम्बर ।
किं पुण्यं किं फलं यत्स्यादनुष्ठानवतां नृणां ॥
केन वादौ पुरा चीर्णं मर्त्ये केन प्रकाशितं ।
एवं सविस्तरं कृष्ण ब्रूह्यनन्त व्रतंमम ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

आसीत् पुरा कृतयुगे सुमन्तुर्नाम वै द्विज ।

वसिष्ठगोत्रेचोत्पन्नः सुसुरूपां भृगोःसुतां॥
दीक्षां नामोपयेमि तां वेदोक्तविधिना नृप।
तस्याः कालेन सञ्जाता दुहिता नन्ददायिनी॥
शीला नाम सुशीला सा न्यवसन्मातृसद्मनि।
ततः कालेन कियता ज्वरदाहेन पीड़िता॥
विननाश नदीतोये ययौ स्वर्गं पतिव्रता।
सुमन्तुस्तु ततो यज्ञे धर्म्मं पुंसः सतां पुनः॥
उपयेमे विधानेन कर्कशां नाम नामतः।
दुःशीलां कर्कशां चण्डीं नित्यं कलहकारिणीं॥
सापि शीला पितुर्गेहे गृहार्चनरता बभौ।
कुड्यस्तम्भाङ्गन-द्वार-देहली-तोरणादिषु॥
वर्णकैश्चित्रमकरोत् नील-पीत-सिता-सितैः।
स्वस्तिकैः शङ्खपद्मैश्च अर्चयन्ती पुनः पुनः॥
ततः काले बहुतिथे गते मारदशानुगा।
पित्रा दृष्टा तदा तेन स्त्रीचिह्नै यौवने स्थिता॥
कस्मै देया मया शीला विचार्य्यैवं सुदुःखितः।
पिता ददौ द्विजेन्द्राय कौण्डिन्याय शुभे दिने॥
गृह्योक्तविधिना पार्थ विवाहमकरोत्तदा।
निर्वर्त्योद्वाहिकं सर्वं प्रोक्तवान् कर्कशां द्विजः॥
किञ्चिद्दायादिकं देयं जामातुः परितोषकं।
तत् श्रुत्वा कर्कशाक्रुद्धा प्रोञ्छाय गृहमण्डनं॥
पटायां सुस्थितं कृत्वा स्वगृहं गम्यतामिति।
भोज्यावसिष्टचूर्णेन पाथेयञ्च चकार सा॥

कौण्डिन्योऽपि विवाह्यैनां पथि गच्छन् शनैः शनैः ।
शीलां सुशीलामादाय नवोढ़ां गौरवेन हि ॥
मध्याह्ने भोज्यवेलायां समुत्तीर्य्य सरित्तटे ।
ददर्श शीला स्त्रीणां सा समूहं रक्तवाससां ॥
चतुर्द्दश्यामर्च्चयन्तं भक्त्या देवं जनार्द्दनं ।
उपगम्य शनैः साथ प्रप्रच्छ स्त्रीकदम्बकं ॥
आर्य्याः किमेतन्मे ब्रूत किं नाम व्रतमीदृशं ।
ता ऊचु र्य्योषितस्तां तु शीलां शीलविभूषणां ॥
अनन्तव्रतमेतद्धि व्रतेऽनन्तस्तु पूज्यते ।
सा ब्रवीदहमेतत्ते करिष्ये व्रतमुत्तमं ॥
विधानं कीदृशं तत्र किं दानं कोऽत्र पूज्यते ।

स्त्रिय ऊचुः ।

शीले सदन्नप्रस्थस्य पुन्नामसंस्कृतस्य च ।
अर्द्धं विप्राय दातव्यं अर्द्धमात्मनि भोजनं ॥
शक्त्या च दक्षिणां दद्याद्वित्तशाठ्यविवर्जितां ।
कर्त्तव्यं स सरीत्तीरे विधिनानेन मानिनि ॥
स्नात्वा नन्तं समभ्यर्च्य गन्धलेपनधूपनैः ।
पुष्पै र्गन्धैः सुनैवेद्यैः पीतरक्तैश्चतुःसमैः ॥
तस्याग्रतो दृढ़ं सूत्रं कुङ्कुमाक्तं सुडोरकं ।
चतुर्द्दशग्रन्थियुतं वामे करतले न्यसेत् ॥
मन्त्रेणानेन सुश्रोणियावद्वर्षं समाप्यते ॥

अनन्त संसारमहासमुद्रे
मग्नान् समभ्युद्धर वासुदेव ।

अनन्तरूपी विनियोजयस्व
अनन्त सूत्राय नमोनमस्ते॥
अनेन डोरकं बद्धा भोक्तव्यं स्वस्थमानसैः।
ध्यात्वा नारायणं देवमनन्तं विश्वरूपिणं।
भुक्त्वाचान्तो व्रजेद्वेश्म भद्रे उक्तं व्रतं तव॥

श्रीकृष्ण उवाच।

एवमाकर्ण्य राजेन्द्र प्रहृष्टेनान्तरात्मना।
सापि चक्रे व्रतं शीला करे बद्धा सुडोरकम्॥
पाथेयमर्द्धं विप्राय दत्त्वा भक्तं स्वयं तथा।
पुनर्जगाम संहृष्टा गोरथेन पतेर्गृहं॥
भर्त्रासहैव शनकैः प्रत्ययस्तत्क्षणादभूत्।
तेनानन्तव्रतेनास्या बालंगोरस-संकुलं॥
गृहाश्रमं श्रियाजुष्टं धन-धान्य-समन्वितं।
कुलमव्याकुलं रम्यं सर्वत्रातिथिपूजनं॥
सापि माणिक्यकाञ्चीभि र्मुक्ताहारविभूषिता।
देवाङ्गवस्त्रसंच्छन्ना सावित्री प्रतिमाभवत्॥
कदाचिदुपविष्टाया दृष्टोवद्धः सडोरकः।
शीलायाहस्तमूले तु भर्त्रा नेन द्विजन्मना॥
स्त्रीमदाम्धेन कौरव्य साक्षेपं त्रोटितं रुषा।
कोऽनन्त इति मूढेन जल्पता पापकारिणा॥
क्षिप्ता ज्वाला कुलेवह्नौ हाहाकृत्वा प्रधाविता।
शीला गृहीत्वा सूत्रञ्च क्षीरमध्ये समाक्षिपत्॥

तेन कर्म्मविपाकेन तस्य सा श्रीः क्षयं गता।
गोधनं तस्करैर्नीतं गृहं मुष्टमकाञ्चनं॥
यद्यत्रैवागतं तत्र तत्रैव च विनिर्गतम्।
स्वजनैः कलहोमित्रैर्वञ्चनं भर्जनं तथा॥
अनन्ताक्षेपदोषेण दारिद्र्यं पतितं गृहे।
न कश्चिद्वदतोलोके तेन सार्द्धं युधिष्ठिर॥
शरीरेणाति सन्तप्तो मायया प्यतिदुःखितः।
निर्वेदं परमं प्राप्तः कौण्डिन्यः प्राह तां प्रियां॥
शीले किमेतदुत्पन्नं सहसाश्रीककारकं।
येनातिदुःखतोऽस्माकं जातः सर्वधनक्षयं॥
स्वजनैः कलहोगेहे नकश्चिन्मेप्रभाषते।
शरीरे तीव्रसन्तापः चेदश्चेतसि दारुणः॥
जानासि दुर्नयः कोऽत्र किं कृतं दुष्कृतं भवेत्।
प्रत्युवाच तं शीला सुशीलाशीलमण्डना॥
प्रायोऽनन्तकृताक्षेप पापसम्भवजं फलं।
भविष्यति महाभाग तदर्थं यत्नमाचर॥
एवमुक्तः सविप्रर्षि र्जगाम मनसा हरिं।
निर्वेदोन्निर्जगामाथ कौण्डिन्यः प्रयतोवनं॥
तपसे कृतसङ्कल्पो वायुभक्ष्यो द्विजोत्तमः।
मनस्याध्याय चानन्तं कद्रक्ष्यामि ततो विभुं॥
यस्याप्रसादात्सञ्जातमाक्षेपान्निर्धनं गतं।
धनादिकं ममातीव सुखदुःखप्रदायकं॥
एवं सञ्चिन्तयत् सोऽथ वभ्राम विजने वने॥

तत्रापश्यत् महाचूतं फलितं पुष्पितं तथा।
वर्जितं पक्षिसङ्घातैः कीकटे विभवं यथा॥
तमपृच्छत्त्वयानन्तः कश्चिद्दृष्टो महातरो।
ब्रूहि सौम्य ममातीव दुःखं चेतसि वर्त्तते॥
सोऽब्रवीद्विद्र नानन्तं वेद्मि द्रक्ष्यामि वा द्विज।
एवं निराकृतस्तेन जगामाथ द्विजस्ततः॥
क्व द्रक्ष्यामीति गच्छन् स गामपश्यत्सवत्सकां।
तृणमध्ये प्रधावन्तीमितश्चेतश्च पाण्डव॥
अपृच्छद्धेनुके ब्रूहि यद्यनन्तस्त्वयेक्षितः।
साचोवाचाथ कौण्डिन्यं नानन्तं वेद्म्यहं द्विजः॥
ततो व्रजन् ददर्शाग्रे रम्यं पुष्करिणीद्वयं।
अन्योन्यजलकल्लोल-वीचिपर्य्यङ्कसङ्गमम्॥
च्छन्नं किञ्जल्ककह्लार-कमलोत्पलमण्डलैः।
सेवितं भ्रमरैर्हंसैश्चक्रैः कारण्डवैर्वकैः॥
तेचापृच्छद्द्विजोऽनन्तो भवतीभ्यां न लक्षितः।
जपतस्ते द्विजश्रेष्ठ नानन्तं वेद्मि हे किल॥
ददर्शाथ वने तस्मिन् गर्द्दभं कुञ्जरं तथा।
तावप्येतौ द्विजेनोक्तौ जचतुर्नैव विद्महे॥
एवं सम्यक् क्व द्रक्ष्यामि तत्रैव भूवि तादृशः।
कौण्डिन्यो विह्वलीभूतोनिराशोजीविते नृप॥
दीर्घमुष्णञ्च निश्वस्यपपात भुवि भारत।
प्राप्य संज्ञामनन्तेतिजल्पन्नुत्थाय स द्विजः॥
नूनं पश्याम्यहं प्राणानिति सङ्कल्पचेतसि।

उत्थायोद्दृश्य वृक्षेऽस्मिन् तावद्भारत सत्तम ॥
कृपयानन्तदेवोऽस्य प्रत्यक्षं समजायत।
वृद्धब्राह्मणरूपेण एह्येहीत्येवमुवाच तं ॥
प्रगृह्य दक्षिणे पाणौ गुहामाविश्य तं ततः।
स्वां पुरीं दर्शयामास दिव्यनारीनरैर्युतं ॥
तस्यां निविष्टमात्मानं दिव्यसिंहासने शुभे।
पार्श्वस्थं शङ्खचक्रञ्च गदागरुड़शोभितं ॥
दर्शयामास विप्राय विश्वरूपमनन्तकम्।
विभूतिभेदैश्चानन्तैरनन्तममितौजसं।
तं दृष्ट्वा तादृशं रूपमनन्तमपराजितम् ॥
वेपमानो जगादोच्चैर्जयशब्दपुरःसरं।
जय कृष्ण जयानन्त विश्वमूर्त्ते जयाव्यय ॥
जय सर्व्वैककर्त्तेति संहर्त्तं च जयाच्युत।
अनादि निधना, व्यक्त जय नित्य जयाक्षर ॥
जय सर्वग सर्व्वात्मन् सर्व्वस्य हृदयेश्वयः।
एवमादि प्रणम्याथ पुनरप्याह तं द्विजं ॥
पापोऽहं पापकर्म्माहं पापात्मा पापसम्भवः।
त्राहि मां पुण्डरीकाक्ष सर्व्वपापहरो भव ॥
तच्छ्रुत्वा नन्तदेवश्च प्राह सुस्निग्धया गिरा।
माभैस्त्वं ब्रूहि विप्रेन्द्र यत्ते मनसि वर्त्तते ॥

कौण्डिन्य उवाच।

मया भूत्या विलुप्तेन त्रोटितोऽनन्तडोरकः।
तेन पापविपाकेन भूतिर्मे प्रलयं गता ॥

स्वजनैः कलहो गेहे न कश्चिन्मां प्रभाषते।
निर्वेदात् भ्रमितोऽरण्ये तव दर्शनकाङ्क्षया॥
कृपया देवदेवश्च त्वया स्वाकं प्रदर्शितः।
तस्य पापस्य मे शान्तिं कारुण्यादकुमर्हसि॥

श्रीकृष्ण उवाच।

तच्छ्रुत्वानन्तदेवेश उवाच द्विजसत्तमं।
अकृत्या माता पिता देवः किं न दद्याद्युधिष्ठिर॥

अनन्त उवाच।

स्वगृहं गच्छ कौण्डिन्य मा विलम्बं करिष्यसि।
चरानन्तव्रतं कुर्य्यात् नववर्षाणि पञ्च च॥
ततः पापविशुद्धात्मा प्राप्स्यसे ऋद्धिमुत्तमां।
पुत्रपौत्रान् समुत्पाद्य भुक्त्वा भोगान्मनोनुगान्॥
अन्ते च स्मरणं प्राप्य मामुपैष्यस्यसंशयम्॥
अन्यच्चते वरन्दद्मि सर्व्वलोकोपकारकम्॥
इदमाख्यानकं श्रुत्वा शीलानन्तव्रतादिकम्।
करिष्यति नरोयस्तु कुर्व्वन् व्रतमिदं शुभम्॥
सोऽचिरात्पापनिर्म्मुक्तः प्राप्नोति परमां गतिं।
गच्छ विप्र गृहं शीघ्रं यथायेनागतोह्यसि॥

कौण्डिन्य उवाच।

स्वामिन् पृच्छामि मे ब्रूहि किञ्चित् कौतूहलं मया।
अरण्ये भ्रमता दृष्टं न तद्देशि जगद्गुरो॥
स चूत वृक्षस्तस्मिन् गौरिका च वृषभस्तथा।

कमलोत्पलकह्लारैः शोभितं सुमनोहरं ॥
मया दृष्टं महारण्ये किं तत् पुष्करिणीद्वयं।
कः खरः कुञ्जरः कोऽसौ कोऽसौ वृषोद्विजोत्तमः ॥

अनन्त उवाच।

स चूतवृक्षोविप्रोऽसौ वेदार्थत्व विशारदः।
सोर्थितोऽपि नवै प्रादा च्छिष्येभ्य स्तरताङ्गतः * ॥
सा गौ वसुन्धरा दृष्टा सुफला या त्वया द्विज।
वृषोधर्म्मस्तयादृष्टः शाद्वलं सत्यमाश्रितः ॥
धर्म्म व्यवस्थानं तच्च यद्यत्पुष्करिणीद्वयं।
ब्राह्मण्यौ केचिदप्यास्तां भगिन्यौ ते परस्परं ॥
धर्म्माधर्म्मादि यत्किञ्चित् तं निवेदयतोमिथः।
विप्राय न क्वचिद्दत्तमतिथौ दुर्बलोऽपि वा ॥
भिक्षा दत्ता नचार्थिभ्यो तेन पापेन कर्म्मणा।
वीचीकल्लोलमालाभिर्गच्छतस्ते परस्परम् ॥
खरः क्रोधः स्तयादृष्टः कुञ्जरो रोगउच्यते।
ब्राह्मणो सावनन्तोऽहं गुहासंसारगह्वरम् ॥
इत्युक्त्वा देवदेवेशस्तत्रैवान्तरधीयत।
स्वप्नप्रायञ्च तद्दृष्ट्वा ततः स्वगृहमागतः ॥
कृत्वानन्तव्रतं सम्यक् नववर्षाणि पञ्च च।
भुक्त्वासर्व्वमनन्तेन यथोक्तं पाण्डुनन्दन ॥
अन्ते च स्मरणं प्राप्य गतोऽनन्तपुरे द्विजः।
तथा त्वमपि राजेन्द्र कथां शृण्वन् व्रतं कुरु ॥

* उपपन्नेभ्यः शिष्येभ्यो गर्व्वात् विद्यां न दत्तवानिति पुस्तकान्तरे पाठः।

प्राप्स्यसे चिन्तितं सर्व्वमनन्तस्य वचो यथा।
यच्चतुर्द्दशमे वर्षे फलं प्राप्तं द्विजन्मना॥
वर्षैकेन तदाप्नोति कृत्वा साख्यानकं व्रतं।
यत् कृत्वा सर्व्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः॥
येऽपि शृण्वन्ति सततं तथान्ये च पठन्ति ये।
तेऽपि पापविनिर्म्मुक्ताः प्राप्स्यन्ति च हरेः पदं॥

संसारगह्वरगुहासु सुखं विहर्त्तुं
वाञ्छन्ति ये कुरुकुलोद्वह शुद्धचित्ताः।
सम्पूज्य च त्रिभुवनेशमनन्तदेवं
बध्नन्ति दक्षिणकरे वरडोरकन्ते॥

इत्यनन्तव्रतं।

अथोद्यापनविधिरभिधीयते।

युधिष्ठिर उवाच।

देवदेवं समाख्यैव व्रतस्य परमाद्भुतम्।
उद्यापनविधिं कृष्ण अनुग्राह्योस्मि केशव॥
उद्यापनविधिं विना न व्रतस्य फलं भवेत्।
तस्माद्यथातथा कुर्य्याद्वित्तशाठ्यं विवर्जयेत्॥

श्रीकृष्ण उवाच।

मासि भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णे व्रते ततः।
शुक्लायां च चतुर्द्दश्यां ब्रह्मचारी व्रती नतः॥

एकभक्तेन नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः ।
स्नात्वा नद्यां देवखाते तीर्थप्रस्रवणे तथा ॥
सर्व्वौषधैः सर्व्वगन्धैस्तिलकल्कैस्तथामलैः ।
वेदोक्तविधिना सम्यक् तर्पयेत् पितृदेवताः ॥
ततो गृहं समागत्य वेदिं कृत्वा सुशोभनां ।
तत्रालिखेन्मण्डलकं पञ्चवर्णैः सुशोभितैः ॥
नवनालं सुसम्पूर्णं सर्व्वतोभद्रमेव च ।
तस्योपरि न्यसेत् कुम्भमव्रणं सुदृढं नवं ॥
ताम्रपात्रा समायुक्तं पञ्चरत्नसमन्वितम ।
माषकेण सुवर्णस्य दरिद्रेणापि पार्थिवः ।
कृत्वानन्तं प्रयत्नेन ताम्रपात्रोपरि न्यसेत् ॥
शय्यां सुविस्तरां कृत्वा तत्रानन्तं न्यसेद्व्रती ।
लक्ष्म्या युक्तं वासुदेवं मुशलेन हलेन च ॥
आचार्य्यं पूजयित्वा च वस्त्रैराभरणैस्तथा ॥
वर्षाङ्गुलीयचित्रैश्च भक्त्या च सुसमाहितः ।
ततस्तं पूजयेद्देवमनन्तं विश्वरूपिणं ॥
वस्त्रयुग्मसमाच्छन्नं पीतयज्ञोपवीतिनं ।
चन्दनेन सुगन्धेन कर्पूरागुरुमिश्रिणा ॥
लेपयेच्च ततोङ्गानि* प्रीयतां मधुसूदन ॥

अनुलेपनमन्त्रः ।

ततः पुष्पाणि संगृह्य पूजयेन्नामभिः पृथक् ।
अनन्ताय नमः पादौ गुल्फौ सङ्कर्षणाय च ॥

* नवाङ्गामीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

कायात्मने तु जानुभ्यां जघनं विश्वरूपिणे।
कोटिं वै विश्वरूपाय मेढ्रं वै विश्वरूपिणे॥
नाभ्यान्तु पद्मनाभाय हृदये परमात्मने।
कण्ठं श्रीकण्ठनाथाय बाहू सर्वास्त्रधारिणे।
वाचस्पते नमस्तुभ्यं मुखे संपूजयेद्धरिं।
ललाटे केशवायेति शिरः सर्व्वात्मने नमः॥
लोकात्मा सर्वभूतात्मा निमिषस्त्रुटिसंलवः॥
जन्म-मृत्यु-जरा-व्याधि-संसारभयनाशन।
वनस्पतिरसो दिव्यो गन्धाढ्यः सुमनोहरः।
आहारः सर्व्वभूतानान्धूपोऽयं प्रतिगृह्यतां।

धूपमन्त्रः।

त्वं ज्योतिः सर्व्वभूतानां तेजसां तेजउत्तमं।
आत्मज्योतिः परं धाम दीपोऽयं प्रतिगृह्यता॥

दीपमन्त्रः।

अन्नं चतुर्विधं स्वादु भूतानां जीवनं परं।
नैवेद्यन्ते मया दत्तं देव प्रीत्या प्रगृह्यतां॥
पूगीफलं सहान्येन कर्पूरञ्च मनोहरं।
पवित्रीकृतमन्यन्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यतां॥
वस्त्रयुग्मं शुचियस्माद्वासुदेवस्य वल्लभं।
अनन्तः प्रीयतां तेन पीतवर्णेन मे सदा॥
एवं पूजान्ततः कृत्वा गच्छेत्कुण्डसमाश्रयं।
स्वगृह्योक्तविधानेन कृत्वाग्निस्थापनं ततः॥

प्रारभेत्तु ततोहोममश्वत्थसमिधस्तिलैः ।
व्रीहिभिश्च यवैश्चैव घृतेन तु विधानतः ॥
पुरुषसूक्तेन जुहुयाद्ततोदेवेति वा पुनः ।
इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधेपदम् ॥
शतमष्टोत्तरं यावत्प्रत्येकं जुहुयाद्गुरुः ।
सर्व्वंहुत्वा विधानेन मन्त्रैरेतैर्व्विचक्षणः ॥

अनन्ताय स्वाहा । कालाय स्वाहा । संवत्सराय स्वाहा । अहोरात्राय स्वाहा । अर्द्धमासाय स्वाहा । मासाय स्वाहा । ऋतुभ्यः स्वाहा । संवत्सराय स्वाहा । ततोमहाव्याहृतयः । सर्व्वं प्रायश्चित्तं चरुणां आज्यतिलैः स्विष्टकृत्, प्रजापतिभ्यां जुहुयात् ।

ततोवै लोकपालांश्च ग्रहान् पूज्य यथाक्रमं ।
गीतवादित्रनिनदैर्दत्त्वा पूर्णाहुतिं व्रती ॥
पुराणश्रवणैस्तद्वत् रात्रिशेषं नयेद्व्रती ।
ततः प्रभातसमये स्नात्वा शुद्धः कृताह्निकः ॥
पूर्व्वोक्तेन विधानेन पूजयेद्विश्वरूपिणम् ।
पूजयित्वा हरिं देवमाचार्य्यं पूजयेत्ततः ॥
परिधाप्य सपत्नीकं वस्त्रालङ्कारभूषितं ।
मन्त्रैः संपूज्य विधिवद्धेनुं दद्यात् प्रयत्नतः ॥
सुरभी वैष्णवी माता नित्यं विष्णुपदे स्थिता ।
ग्रासं गृह्ण* मया दत्तं गोमातस्त्वातु मर्हसि ॥

---

* पापं गृह्णातु सा देवीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

गावोममाग्रतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः ।
गावोमे हृदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहं ॥
गोदानस्याधानार्थं दद्यात् स्वर्णं यथाविधि ॥
मन्त्रेणानेन सम्पूज्य आचार्य्याय निवेदयेत् ॥
अन्यच्च परिवासश्च आचार्य्याय निवेदयेत् ।
आमन्त्रितानथो विप्रान् पूजयेच्च चतुर्दश* ।
वस्त्रोपवीतैः संपूज्य भोजयेदन्नविस्तरैः ॥
ततस्तु दक्षिणान्तेभ्यो वित्तशाठ्यविवर्जितः ।
स्वशक्त्या दक्षिणां दद्यादाचार्य्याय क्षमापयेत्† ॥
क्रियाहीनं भक्तिहीनं द्रव्यहीनं तथैव च ।
मन्त्रहीनं पठेत्पश्चात् व्रतसम्पूर्ण‡हेतवे ॥

अनन्त संसारमहासमुद्रे
मग्नं समभ्युद्धर वासुदेव ।
अनन्तरूपे विनियोजयस्व
अनन्तरूपाय नमोनमस्ते ॥

इत्यनन्तं विसर्ज्याथ ब्राह्मणांश्च तथैव च ॥
दीनेभ्यः कृपणेभ्यश्च¶ दद्याच्चैव तथा धनं ॥
ततइष्टैः समस्तैश्च पुत्र सम्बन्धिबान्धवैः ।
यथोपपन्नं भोक्तव्यं कृत्वा मानसमव्यये ॥
आचर्य्यं च शुचिर्भूत्वा चिन्त्योविष्णुश्च तद्दिने ।

---

* आमन्त्रितान्विप्रान् पूर्व्वंवु चतुर्दश इति क्वचित् पाठः ।
† स्वशक्त्या दद्यादाचार्य्यं प्रणिपत्य क्षमापयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
‡ सम्पूर्त्तिं इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
¶ दीनान्धकृपणेभ्यश्च इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

एवं कृते नृपश्रेष्ठ कर्मणाशु जनार्द्दनः ।
अनन्तरूपी भगवांस्तुष्टोभवति सर्व्वदा ॥
व्रतस्य फलमाप्नोति विष्णुलोके महीयते ।

सूत उवाच ।

हिरण्यकशिपुं हत्वा देवदेवं जगद्गुरुं ।
सुखासीनं तदुत्सङ्गे शान्तकोपं रमापतिं ॥
प्रह्लादोज्ञानिनां श्रेष्ठः प्रालयन् राज्यमुत्तमम् ।
एकाकी च तदुत्सङ्गे प्रियं वचनमब्रवीत् ॥

प्रह्लाद उवाच ।

नमस्ते भगवन् विष्णो नृसिंहरूपिणे नमः ।
त्वद्भक्तोऽहं सुरेशैकं त्वां पृच्छामि च तत्त्वतः ॥
स्वामिन् त्वयि ममामित्रे भक्तिर्जाता त्वनेकधा ।
कथञ्च ते प्रियोजातः कारणं वद मे प्रभो ॥

नृसिंह उवाच ।

कथयामि महाप्राज्ञ शृणुष्वैकाग्रमानसः ।
भक्तेर्यत्कारणं वत्स प्रियत्वस्य च कारणं ॥
पुरा काले ह्यभूद्विप्रः किन्तु त्वं नाप्यधीतवान् ॥
नाम्ना त्वं वासुदेवोहि वेश्यासासक्तमानसः ।
यस्मिन्* जन्मनि नैव त्वं चकार सुकृतं कियत् ॥
मुक्ता तु मद्व्रतं चैकं वेश्यासङ्गतिलालसः ।
मद्व्रतस्य प्रभावेन भक्तिर्जाता तवानघ ॥

---

* अतत्वं ति पुस्तकान्तरे पाठः ।

प्रह्लाद उवाच।

श्रीनृसिंहोच्यतां तावत् कस्य पुत्रस्य किं व्रतम्।
वेश्यायां वर्त्तमानेन कथं तच्च कृतं मया॥
येन तद्विष्णुमाहात्म्यं वक्तुमर्हसि साम्प्रतम्॥

नृसिंह उवाच।

पुरावन्तीपुरे ह्यासीत् ब्राह्मणो वेदपारगः।
तस्य नाम सुशर्मेति बहुलोकेषु विश्रुतः॥
नित्यहोमक्रियांचैव विदधाति द्विजोत्तमः।
ब्राह्मक्रियासु नियतः सर्वासु किलतत्परः॥
अग्निष्टोमादिभिर्यज्ञैरिष्टाः सर्वे सुरोत्तमाः।
तेनापि विद्यमानेन कृतश्चो दुष्कृतं कियत्॥
तस्य भार्य्या सुशीलाभूद्विख्याता भुवनत्रये।
पतिव्रता सदाचारा पतिभक्तिपरायणा॥
जज्ञिरेऽस्यां सुताः पञ्च तस्माद्विजवरात्तथा।
सदाचाराः सुविद्वांसः पितृभक्तिपरायणाः॥
तेषां मध्ये कनिष्ठस्त्वं वेश्यासङ्गतितत्परः।
मया निषेधमानेन सुरापानं त्वया कृतम्।
सुवर्णं चापहृतं तैश्च समं चीर्णमघं बहु॥
विलासिन्या गृहे नित्यं हससे विनिवारितः।

विलासिनी वेश्या।

एकदा तद्गृहे ह्यासी महाकलिस्तया सह।
तेन कलहभावेन भोजनं न त्वया कृतं॥

अज्ञानात् मद्व्रतं चक्रे व्रतानामुत्तमं व्रतम्।
तस्यां विहारयोगेन रात्रौ जागरणं कृतं॥
वेश्याया वल्लभं कश्चित् प्रजातं न त्वया समं।
रात्रौ जागरणं चीर्णं त्यक्तं भोग्यमनेकशः॥
व्रतेनानेन चीर्णेन मोदन्ति दिवि देवताः।
सृष्ट्यर्थञ्च पुरा ब्रह्मा चक्रे ह्येतदनुत्तमं॥
मद्व्रतस्य प्रभावेन निर्मितं स चराचरम्।
ईश्वरेण पुरा चीर्णं बधार्थं त्रिपुरस्य च॥
माहात्म्येन व्रतस्याशु त्रिपुरस्तु निपातितः।
अन्यैश्च बहुभिर्देवै ऋषिभिश्च पुरानघ॥
राजभिश्च महाप्राज्ञै र्विहितं व्रतमुत्तमम्।
एतद्व्रतप्रभावेन सर्व्वे सिद्धिमुपागताः।
वेश्यापि मत् प्रिया जाता त्रैलोक्ये सुखचारिणी॥
ईदृशं मद्व्रतं वत्स-त्रैलोक्येषु च विश्रुतं।
कलहेन विलासिन्या व्रतमेतदुपस्थितम्॥
प्रह्लाद तेन ते भक्तिर्मयि जाता ह्यनुत्तमा।
धूर्त्तया च विलासिन्या ज्ञात्वा व्रतदिनं मम॥
कलहश्च कृतोयेन मद्व्रतञ्च कृतं भवेत्।
सा वेश्या त्वप्सरा जाता भुक्ता भोगाननेकशः॥
मुक्ता कर्म्म विलामि त्वं प्रह्लाद सुविस्मयः।
कार्य्यार्थं भगवानास्ते मत्सरी च पृथक् तथा॥
विधाय सर्व्वकार्य्याणि शीघ्रं त्वञ्च गमिष्यसि।
य इदं व्रतमावश्यं प्रकरिष्यति मानवः॥

न तेषां पुनरावृत्तिर्मत्तः कल्पशतैरपि।
अपुत्रो लभते पुत्रान् मद्व्रतस्य सुवर्चसा॥
दरिद्रोलभते लक्ष्मीं धनदस्य च यादृशीं
तेजःकामो लभेत्तेजोराज्येषु राज्यमुत्तमं॥
आयुःकामो लभेदायुर्यादृशं च शिवस्य हि।
स्त्रीणां व्रतमिदं साधु पुत्रदं भाग्यदं तथा॥
अवैधव्यकरन्तासां पुत्रशोकविनाशनं।
धनधान्यकरं चैव जातिश्रैष्ठ्यकरं शुभं॥
सार्व्वभौमसुखं तासां दिव्यं सौख्यं भवेत्ततः।
स्त्रियो वा पुरुषाश्चापि कुर्व्वन्ति व्रतमुत्तमम्॥
तेभ्योददाम्यहं सौख्यं भुक्तिमुक्तिसमन्वितं।
बहुनोक्तेन किं वत्स व्रतस्यास्य फलं महत्॥
मद्व्रतस्य फलं वक्तुं नाहं शक्तोन शङ्करः।
ब्रह्मा चतुर्भिर्व्वक्त्रैश्च न लभेन्महिमावधिं॥

प्रह्लाद उवाच।

भगवंस्त्वत्प्रसादेन श्रुतं व्रतमनुत्तमं।
व्रतस्यास्य फलं साधु त्वयि मे भक्तिकारणं॥
स्वामिन् जातिविशेषेण त्वत्तः पापनिकृन्तनं।
अधुना श्रोतुमिच्छामि व्रतस्यास्य विधिं परं॥
कस्मिन् मासे भवेदेतत् कस्मिंश्च वासरे प्रभो।
एतद्विस्तरतोदेव वक्तुमर्हसि साम्प्रतं॥
विधिना येन वै स्वामिन् समग्रफलभुग्भवेत्।
ममोपरि कृपां कृत्वा ब्रूहि त्वं सकलं प्रभो॥

नृसिंह उवाच ।

साधु साधु महाभाग व्रतस्यास्य विधिं परं ।
सर्वं कथयतो मेऽद्य त्वमेकाग्रमनाः शृणु ॥
वैशाखशुक्लपक्षे तु चतुर्दश्यां समाचरेत् ।
मज्जन्मसम्भवं पुण्यं व्रतं पापप्रणाशनं ॥
वर्षे वर्षे तु कर्त्तव्यं मम सन्तुष्टिकारकम् ।
महागुह्यमिदं श्रेष्ठमानुषैर्भवभीरुभिः ।
तेनैव क्रियमाणेन सहस्रद्वादशीफलं ॥
जायते मत्सखा वच्मि मानुषाणां महात्मनां ।
स्वातीनक्षत्रयोगेन शनिवारेण संयुते ॥
सिद्धियोगस्य संयोगे वणिजे करणे तथा ।
पुण्यसौभाग्ययोगेन लभ्यते दैवयोगतः ॥
सर्वैरेतैस्तु संयुक्तं हत्या कोटिविनाशनम् ।
एतदन्यतरे योगे तद्दिनं पापनाशनम् ॥
केवले तत्प्रकर्त्तव्यम् मद्दिने व्रतमुत्तमम् ।
अन्यथा नरकं याति यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥
यथा यथा प्रवृत्तिः स्यात्पातकस्य कलौ युगे ।
तथा तथा प्रणश्यन्ति तद्व्रतस्य प्रभावतः ॥
मद्व्रतस्य प्रभावेन मतिर्नस्याद्दुरात्मनाम् ।
विचार्य्येत्थं प्रकर्त्तव्यं माधवे मासि मद्व्रतं ॥
नियमश्च प्रकर्त्तव्यं दन्तधावनपूर्वकं ।
श्रीनृसिंहोमहोग्रस्त्वं दयां कृत्वा ममोपरि ॥

अद्याहञ्च विधास्यामि व्रतं निर्विघ्नतां नय।

इति नियममन्त्रः।

व्रतस्थेन न कर्त्तव्या सङ्गतिः पापिभिः सह।
मिथ्यालापोन कर्त्तव्यः समग्रफलकाङ्क्षिभिः॥
स्त्रीभिर्हतैश्च आलापान् व्रतस्थोनैव कारयेत्।
स्मर्त्तव्यं मे महारूपं मद्दिने सकले शुभे॥
ततो मध्याह्नवेलायां नद्यादौ विमले जले।
गृहेवा देवखाते वा तड़ागे विमले शुभे॥
वैदिकेन च मन्त्रेण स्नानं कृत्वा विचक्षणः।
मृत्तिकागोमयेनैव तथा धात्रीफलेन च॥
तिलैश्च सर्व्वपापघ्नैः स्नानं कृत्वा महात्मभिः।
परिधाय शुचिर्व्वासो नित्यकर्म्म समाचरेत्॥
ततोगृहं समागत्य स्मरन् माभक्तियोगतः।
गोमयेन च लिप्याथ कुर्य्यादष्टदलं शुभं॥
कलशन्तत्र संस्थाप्य ताम्ररत्नसमन्वितं।
तस्योपरि न्यसेत्पात्रं तण्डुलैः परिपूरितं॥
हैमी तत्र च मन्मूर्त्तिः स्थाप्या लक्ष्म्या तथैव च।
पलेनच तदर्द्धेन तदर्द्धार्द्धेन वा पुनः॥
यथा शक्ति तथा कार्य्या वित्तशाठ्यविवर्जितः।
पञ्चामृतेन संस्नाप्य पूजनन्तु समाचरेत्॥
ततोब्राह्मणमाहूय तमाचार्य्यमलोलुपं।
सदाचारसमायुक्तं शान्तं दान्तं जितेन्द्रियं॥

तेनैव कारयेत् पूजां दृष्ट्वा शास्त्रानुसारतः ।
आचार्यवचनाद्धीमान् पूजां कुर्याद्यथाविधि ।
मण्डपं कारयेत्तत्र पुष्पस्तबकशोभितं ॥
ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैः पूजयेद्यतमानसः ।
उपचारैः षोड़शभिर्म्मन्त्रैर्नामभिस्तथा ।
ततः पौराणिकैर्म्मन्त्रैः पूजनीयो यथाविधि ।
चन्दनं शीतलं दिव्यं चन्द्रकुङ्कुममिश्रितं ।
ददामि तव तुष्ट्यर्थं नृसिंह परमेश्वर ॥

इतिचन्दनमन्त्रः ।

कालोद्भवानि पुष्पाणि तुलस्यादीनि वै प्रभो ।
पूजयामि नृसिंहन्त्वां लक्ष्म्या सह नमोऽस्तु ते ॥

पुष्पमन्त्रः ।

कालागरुमयन्धूपं सर्व्वदेवसुवल्लभं ।
करोमि वै महाविष्णो सर्व्वकामसमृद्धये ॥

इति धूपमन्त्रः ।

दीपः पापहरः प्रोक्तस्तमोराशिविनाशनः ।
दीपेन लभ्यते तेजस्तस्माद्दीपं ददामि ते ॥

इति दीपमन्त्रः ।

नैवेद्यं सौख्यदञ्चारु भक्ष्यभोज्यसमन्वितं ।
ददामि ते रमाकान्त सर्व्वपापक्षयं कुरु ॥

इति नैवेद्यमन्त्रः।

नृसिंहाच्युतदेवेश लक्ष्मीकान्त जगत्पते।
अनेनार्घ्यप्रदानेन सफलाःस्युर्मनोरथाः॥

इत्यर्घ्यमन्त्रः।

पीताम्बर महाबाहो प्रह्लाद भयनाशकृत्।
यथाभूतेनार्चनेन यथोक्तफलदोभव॥

इति प्रार्थनमन्त्रः।

रात्रौ जागरणं कार्य्यं गीतवादित्रनिस्वनैः।
पुराणपठनैर्नृत्यै श्रोतव्या च कथा शुभा॥
ततः प्रभातसमये स्नानं कृत्वा ह्यतन्द्रितः।
पूर्वोक्तेन विधानेन पूजयेन्मां प्रयत्नतः॥
वैष्णवं तु चरेच्छ्राद्धं मदग्रे स्वस्थिमानसः।
ततो दानानि देयानि वक्ष्यमाणानि चानघ॥
पात्रेभ्यस्तु द्विजेभ्यो हि लोकद्वयजिगीषया।
सिंहः स्वर्णमयो देयो मम सन्तोषकारकः॥
गो-भूतिल-हिरण्यानि देयानि च फलैः शुभैः।
शय्या सतूलिका देया सप्तधान्यसमन्विता॥
अन्यानि च यथाशक्त्या देयानि मम तुष्टये।
वित्तशाठ्यं न कुर्व्वीत यथोक्तफलकाङ्क्षया॥
ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या तेभ्यो देया च दक्षिणा।
निर्द्धनैरपि कर्त्तव्यं देयं शक्त्यनुसारतः॥
सर्वेषामेव वर्णानामधिकारोऽस्ति मे व्रत।

मद्भक्तैस्तु विशेषेण कर्त्तव्यं मत्परायणैः ॥
मद्वंशे ये नरा जाता ये निष्पत्तिपरायणाः ।
तान् समुद्धर देवेश दुस्तरात् भवसागरात् ॥
पातकार्णवमग्नस्य व्याधिदुःखाम्बुवारिभिः ।
जीवैस्तु परिभूतस्य महादुःखगतस्य मे ॥
करावलम्बनन्देहि शेषशायिन् जगत्पते ।
श्रीनृसिंह रमाकान्त भक्तानां भवनाशन ॥
क्षीराम्बुधिनिवासस्तु चक्रपाणिर्जनार्द्दनः ।
व्रतेनानेन देवेश भुक्ति-मुक्ति-प्रदो भव ॥

इति प्रार्थनामन्त्रः ।

एवं प्रार्थ्य ततो देवं विसृज्य च यथाविधि ।
उपहारादिकं सर्वमाचार्य्याय निवेदयेत् ॥
दक्षिणाभिः सुसन्तोष्य ब्राह्मणांस्तु विसर्जयेत् ।
मध्याह्ने तु समायुक्तो भुञ्जीत बन्धुभिर्नरः ॥
यइदं शृणुयाद्भक्त्या व्रतं पापप्रणाशनं ।
तस्य श्रवणमात्रेण ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥
पवित्रं परमं गुह्यं कीर्त्तयेद्यस्तु मानवः ।
सर्व्वान् कामानवाप्नोति व्रतस्यास्य फलं लभेत् ॥

इति श्रीनरसिंहपुराणे नरसिंहप्रादुर्भावे
नरसिंहचतुर्दशीव्रतम् ।

———ooo———

शिव उवाच ।

अथ लिङ्गव्रतान्यत्र शृणु लेशेन षण्मुख ।
कार्त्तिकात् सम्यगारभ्य व्रतं वै शंसितव्रतः ॥
कार्त्तिकस्य चतुर्दश्यां शुक्लायां पूजयेच्छिवं ।
महास्नानं प्रकर्त्तव्यं महापूजामथो पुनः ॥
लिङ्गव्रतानां सर्वेषां तथा नक्तेन वर्त्तनं ।
पूजां कृत्वाथ यत्नेन वस्त्रनैवद्यकादिभिः ।
शालिपिष्टमयं लिङ्गं कुर्याद्रत्निप्रमाणतः ॥

रत्निर्बद्धमुष्टिकरः ।

तिलप्रस्थं सुवर्णस्य लिङ्गस्योपरि विन्यसेत् ।
धूपोवैकुन्दुरुर्देय मदनश्चागरुस्तथा ॥
शिवरूपाय दातव्यं शिवं--यात्यक्षयङ्गतः ॥

शिवरूपाय विप्राय लिङ्गं दातव्यं ।

मार्गशीर्षे चतुर्दश्यां शुक्लायां वै विशेषतः ।
संपूज्य पूर्ववल्लिङ्गं महास्नानेन तत्वतः ॥
विलिप्य कुङ्कुमेनैव शिवत्नेन प्रपूजयेत् ।
श्वेतं चन्दनलिङ्गन्तु कर्त्तव्यं पूर्वमानतः ॥
सुवर्णं तण्डुलप्रस्थं पृष्ठे सर्पं शिवाग्रतः ।
कर्पूरेण तु धूपन्तु चतुर्दिक्षु प्रकल्पयेत् ।
महावर्त्यादिकं देयं दधिपात्रं सुभाष्टकं ॥

'शुभाष्टकं' मङ्गलाष्टकम् ।

एवं कृत्वा विधानेन लिङ्गायविनिवर्त्तयेत् * ।

---

* लिङ्गं लिङ्गाय निर्व्वपेत् इतिक्वचित् पाठः ।

ईशान रुद्रसंज्ञाय आचार्य्याय प्रकल्पयेत् ॥

ईशानोरुद्रः, प्रीयतामिति लिङ्गाय समर्च्याचर्य्याय दद्यात् एवमन्येष्वपि मासेषु जहनीयं ।

शिवसायुज्यतां याति व्रतेनानेन षण्मुख ।
पौषशुक्लचतुर्द्दश्यां पूर्ववत् पूजयेच्छिवं ।
पूजान्ते गुग्गुलशतं शिवस्य परितोवहेत् ॥

शतं, पलानां ।

पायसं घृतसंमिश्रं सखण्डं प्रस्थसम्मितं ॥

प्रस्थं, तण्डुलानां ।

नैवेद्यं पुरतोदेयं पताकाः शक्तिसङ्ख्यया ।

शक्तयो अष्टौ

ध्वजा तया पुनश्चेत लिङ्गं वै पालिपिष्टजं ।
तिलाढ़कं सुवर्णञ्च लिङ्गं दक्षिणतो न्यसेत् ॥
शङ्कराख्यस्य रुद्रस्य व्रतमेतत् समर्पयेत् ।
माघशुक्लचतुर्दश्यां शिवं संपूज्य वर्त्तयेत् ॥
शाल्योदनाचतं लिङ्गं तिलप्रस्थं सुवर्णकं ।
शिवस्य दक्षिणे भागे धारितव्यं प्रयत्नतः ॥
मुद्गौदनं सघृतञ्च पूर्वस्यां प्रस्थसंमितं ।
अगरुं सिह्लकं चन्द्रं दहेद्धूपं शिवाग्रतः ॥
व्रतमेवं विधानेन उग्रमावाह्य निर्वपेत् ।
व्रतान्ते तु गुरुं भक्त्या यथाशक्त्या प्रपूजयेत् ॥
फल्गुशुक्लचतुर्दश्यां शिवं पूज्य विधानतः ।
गुग्गुलं सघृतं धूपं महावर्त्तिचतुष्टयं ॥

मोदकानि विचित्राणि चीरी देया घृतप्लुता।
पूर्वोक्तेन विधानेन तथा लिङ्गं निवेदयेत्।
शर्वाय च नमः पूज्य त्वाचार्यो भूरिदक्षिणः॥
एवं कृत्वा महासेन प्राप्नोति तन्मयङ्कचित्।
चैत्रशुक्लत्रयोदश्यां शिवं पूज्य विधानतः॥
भवरुद्राय निर्व्वर्त्य आचार्य्यं पूजयेत्ततः।
एवं कार्यं प्रयत्नेन चाक्षयं लोकमिच्छता॥
चतुर्दश्यां शुक्लपक्षे वैशाखस्य प्रयत्नतः।
शिवं पूज्य विधानेन महास्नपनपूर्वकं॥
विलिप्य कुङ्कुमेनैव चन्दनैश्चर्चयेच्छिवं।
लिङ्गं पिष्टमयं कृत्वा हेमपुष्पविभूषितं॥
तिलप्रस्थं सुवर्णञ्च दक्षिणादिकं विन्यसेत्
महावर्त्तिद्वयं देयं दीपमाल्यं घृतेन तु॥
सघृतं गुग्गुलं दद्यात् पलानान्तु शतद्वयं।
अगुरुं शिह्लकं चन्द्रं प्रत्येकन्तु फलन्दहेत्॥
ततोदमनपुष्पैस्तु शिवं संपूज्य भक्तितः।
सुवर्णं तिललिङ्गञ्च भवरुद्राय निर्वपेत्॥
रुद्रसंख्यास्तु गुरवो दक्षितव्याः प्रयत्नतः।
भूदानवस्त्रदानैश्च सुवर्णादि प्रविस्तरैः॥
एतद्व्रतोत्तमं नाम व्रतं संवत्सरं हितं।
एवं यः कुरुते भक्त्या सगच्छेत्परमम्पदं॥
पितरस्तस्य नन्दन्ति रुद्रलोके महीयते।
दिव्यवर्षायुतं स्थायं तदन्ते तु धनेश्वराः॥

आत्मज्ञानं पुनस्ते तु शिवे नित्ये लयं ययुः ।
यः करोति महासेन शिववत् स च पूज्यते ॥
ज्यैष्ठे शुक्लचतुर्दश्यां नित्यं कृत्वा शिवं जपेत् ।
विलिप्य चन्दनेनैव जातीपुष्पैश्च पूजयेत् ॥
कुङ्कुमं लघुचन्द्रञ्च धूपं देयं शिवायतः ॥

लघु, अगुरु ।

दीपमाला तु दातव्या घारिका किङ्किणीध्वजं ।
लावणागालकाश्चैव क्षीरिपो घृतसंयुत ॥
खण्डपात्राणि देयानि घृतपात्राणि तद्वहिः ।
एवं यः कुरुते वाञ्छन् भोगमक्षय्यमैश्वरं ॥
पितॄनुद्धरते सोऽपि दशपूर्वान् दशापरान् ।
आषाढस्य चतुर्दश्यां शुक्लपक्षे विशेषतः ॥
शिवं पूज्य विधानेन महास्नपनपूर्वकं ।
विलिप्य चन्दनैर्देवं प्रपला तु चतुःसमं ॥
चन्द्रं चन्दनकाश्मीरं ग्रन्थिला च शिखिध्वज ।
एवं चतुःसमं नाम अङ्गरागः शिवप्रियः ॥
सस्यकुङ्कुमकर्पूरं लघुवत्पलसंयुतं ।
धूपन्तु परतो दद्यात् नैवेद्यं किरणान् बहून् ॥
किरणान् कर्पूरान् । लिङ्गाख्यान्तत्रएतत् ।
घोरिका लड्डुकाश्चैव घृतपूरं पटत्रिकं ॥
निवेद्य क्षीरपानञ्च स्नेहाद्देवस्य यत्नतः ।
पिष्ठलिङ्गं सुवर्णं च पूगपत्रञ्च निर्वपेत् ॥
वितानञ्च पताकाश्च व्यजनं दर्पणं तथा ।

आचार्यं पूजयेत् पश्चाद्वहमन्त्रवाहनैः ॥
एवं यः कुरुते सम्यक् स याति परमं पदं ।
पितरस्तस्य मोदन्ते रुद्रलोकं समंततः ॥
कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटि शतानि च ।
श्रावणस्य चतुर्दश्यां शुक्लपक्षे व्रतं चरेत् ॥
नित्यनैमित्तिकं चैव कृत्वा काम्यं समाचरेत् ।
स्नानं पूजाजपोध्यानं होमं चैवतु पञ्चमं ॥
इति नित्यं समाख्यातामहन्यहनि सन्मुख ।
अष्टम्यादिनिमित्तेषु पूजासु द्विगुणा तथा ॥
पवित्रारोहणं तद्वन्नित्याङ्गं नियमं स्थितं ।
दीक्षाचैव प्रतिष्टा च ग्रहणमयनं तथा ॥
षड़शीति सुखाश्चैव निमित्तकमुदाहृतं ।
काम्यव्रतानि कार्य्याणि न्नेवानि हि तथा परं ॥
संपूज्य परमेशानं पूर्ववच्च विलेपनं ।
वानरेनुहितं धूपं नैवेद्यं पायसं तथा ॥

वानरं सिह्लकम् ।

वस्त्रपूतोदकं चन्द्र पानन्देवाय कल्पयेत् ।
ताम्बूलपिटिकं जिह्वं सुवर्णञ्च समर्पयेत् ॥
व्यजनं पादुकं पट्टं गन्धं धूपकपट्टकं ।
नैवेद्यं विधिवत् भक्त्या भीमरुद्राय भक्तितः ॥
आचार्य्यपूजैपरतैः कर्त्तव्या शाठ्यवर्जितैः ।
अनेन व्रतमुख्येन शिवे यान्ति लयं परं ॥
पितृनुद्धरते सोऽपि दशपूर्व्वान् दशापरान् ।

पितरस्तस्य नन्दन्ति रुद्रलोकेषु सम्मुख ।
दिव्यवर्षायुतान्यष्टौ ततो याति दिवाकरं ॥
मासि भाद्रपदे शुक्ले चतुर्द्दश्यान्व्रतं चरेत् ।
स्नानं पञ्चामृतेनैव लशुना तु विलेपनं ॥
धूपञ्च वर्त्तुलं दद्याच्छशिलालोहिते न च ।
धूपान्तरसमायुक्तं तदभावे घृतान्वितं ॥
खण्डकाद्यान्यनेकानि मोदकाकिरणानि च
घारिकावटकाश्चैव श्वेताशिखरिणी शुभा ॥
शालितण्डुलप्रस्थन्तु पिष्टलिङ्गं सुवर्णकं ।
ताम्बूलं नियतं तद्दद्वसनासनपादुकाः ।
जानुनी भूमिगे कृत्वा निवेद्यान्तं पिनाकिने ॥
पूर्व्ववद्गुरुपूजा च कर्त्तव्या शाठ्यवर्ज्जिता ।
प्रयाति शिवसायुज्यं बन्धुभिः सहितो नरः ॥
पितरस्तस्य मोदन्ते रुद्रलोकेषु रुद्रवत् ।
शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां मासि चाश्वयुजि व्रतं ॥
स्नानं पञ्चामृतेनैव रोचनायाः पलेन तु ।
विलेपनं तु शशिना तून्मत्तैस्तु समर्च्चयेत् ॥
दीपमालाशतेनैव भक्ष्यं शाल्योदनं घृतं ।
पूपखण्डानि सिद्धानि क्षीरया तं घनं शुभं ॥
पुलाकक्कोलपत्रन्तु जातीपूगफलानि च ।
गन्धलिङ्गं सुवर्णं च शिवाय विनिवेदयेत् ॥
आचार्य्यस्तु ततः पूज्यो हेमवस्त्रान्नवाहनैः ।
शिवसायुज्यतां याति पितृभिः सह शाङ्करे ॥

चतुर्दश्यां कार्त्तिकस्य शुक्लपक्षे व्रतं शृणु।
महास्नानं परं कार्य्यं लेपनन्तु चतुः समं।
दीपमालाशतेनैव महावर्त्तिचतुष्टयम्॥
हारिध्वजा वैजयन्ती मध्ये दिक्षु विदिक्षु च।
पट्टजं चन्द्रकन्दद्याद्दिक्षु मध्ये समुद्गकं॥
चन्द्रकं वितानं, लघुनाम रशालं संपुटं।
शीतकर्पूरः। श्रेष्ठश्च धूपो समुगाकनामा॥
विदिक्षु गुग्गुलघृतं शतेकैकेन धूपनं।
शालिपिष्टेनाष्टशतं पूर्वस्यान्द्रोणकल्पितं॥
तत् पृष्ठे पिष्टजं लिङ्गं द्वादशाङ्गुलसम्मितं।
हेममाला समायुक्तं मुक्तादाम विभूषितं॥
निवेद्य परया भक्त्या शाश्वताय प्रयत्नतः।
भुक्तार्थम्बाधमुक्तार्थं ब्रूयादेवं समाहितः॥
इदं तेस्तु महादेव इदमेवास्तु सिद्धिदं।
निवेद्यविधिवत्सम्यक् व्रतं सम्यग्यथोदितं॥
प्राप्नोत्यैश्वर्य्यमतुलमिच्छन् मोक्षं सनातनं।
क्षतघ्नो ब्रह्महाचैव सोऽपि रुद्रपदं लभेत्॥
जायते परया भक्त्या गुरुं सम्पूज्य भक्तितः।
हैमवस्त्रान्नयानेश्च मणिभिर्मौक्तिकादिभिः॥
हस्तियानं प्रदातव्यं स्वभावादश्वसम्भवम्।
एवं कृतेन सम्पूर्णं लिङ्गव्रतकृते भवेत्॥

इति कालोत्तरोक्तं लिङ्गव्रतम्।

अधुना तु प्रवक्ष्यामि प्रतिमाव्रतमुत्तमम्।
महास्नानं महावर्त्ति-दीपमालाशतं तथा॥
विलेपनं कुङ्कुमेन धूपं वै गुग्गुलेन तु।
शतेनाष्टोत्तरेणैव नैवेद्यं पयसा हृतम्॥
तालमात्रा चतुर्विंशतित्रिनेत्रा च चतुर्भुजा।
शूलासिधुधनुर्बाणा नानाभरण-भूषिता॥
शालिपिष्टमयी कार्य्या वृषपृष्ठे च शोभना।
चामरैर्वीज्यमानन्तु शिवं तत्र प्रकल्पयेत्॥
दर्पणञ्चैव ताम्बूलं व्यजनं पादुकासनम्।
वैजयन्तीध्वजं यानमाचार्य्याय प्रयत्नतः॥
मासि मासि प्रकर्त्तव्यं चतुर्द्दश्यान्दिने दिने।
कार्त्तिकन्तु समारभ्य यावदाश्वयुजावधि॥
एतद्व्रतोत्तमं नाम प्रतिमाव्रतमीरितम्।
ब्रह्महा गुरुहा यस्तु पञ्चपातक-संयुतः॥
मित्रघ्नश्च कृतघ्नश्च योऽपि विश्वासघातकः।
सोऽपि रुद्रपदं याति त्रिसप्तकुलसंयुतः॥
कोटिकोटिसहस्रन्तु शिवलोके तु मोदते॥
तदन्ते जायते राजा स एको वीर्य्यवान् सुधीः।
ज्ञानैश्वर्य्यमवाप्नोति शिवदीक्षाप्रभावतः*॥
परं पदमवाप्नोति येन भूयो न जायते।
एवं वोपदिशेत्तस्य भूमिदानन्तु कारयेत्॥

---

* साचादिति पुस्तकान्तरे पाठः।

महागजं महाश्वश्वा महायानमथापि वा।
दापयेत्तु प्रयत्नेन तदन्ते व्रतमाप्नुयात्॥

इति कालोत्तरोक्तं प्रतिमाव्रतम्।

नन्दिकेश्वर उवाच।

शृणुष्वावहितो ब्रह्मन् वक्ष्ये माहेश्वरं व्रतं।
त्रिषु लोकेषु† विख्यातं नाम्ना शिवचतुर्दशी॥
मार्गशीर्षे त्रयोदश्यां शितायामेकभोजनः।
प्रार्थयेद्देवदेवेशं त्वामहं शरणङ्गतः॥
चतुर्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्य च शङ्करम्।
सुवर्णवृषभं कृत्वा भोजये चापरेऽहनि॥
एवं नियमकृत् सुप्ता प्रातरुत्थाय मानवः।
कृतस्नानजपः पश्चादुमया सह शङ्करम्।
पूजयेत् कमलैः शुक्लैः गन्ध धूपानुलेपनैः॥
उमामहेश्वरं रूपं अवियोगद्वादशीव्रतोक्तं वेदितव्यं।
पादौ नमः शिवायेति शिरः सर्व्वात्मने नमः।
ललाटन्तु त्रिनेत्राय नेत्राणि हरये नमः॥
मुखमिन्दु-मुखायेति श्रीकण्ठायेति कन्धरं।
सद्योजाताय कर्णौ तु वामदेवाय वै भुजे।
अघोरहृदयायेति हृदयञ्चाभिपूजयेत्।
स्तनौ तत्पुरुषायेति तथेशायेति चोदरं॥
पार्श्वेचानन्तधर्म्माय ज्ञानभूताय वै कटिं।

---

† त्रिषु लोकेषिति पुस्तकान्तरे पाठः।

उरू चानन्तवैराग्यसिंहायेति प्रपूजयेत् ॥
अनन्तैश्वर्य्यनाथाय जानुनी चार्चयेद्बुधः ।
प्रधानाय नमो जङ्घे गुल्फौ व्योमात्मने नमः ॥
व्योमकेशात्मरूपाय* केशान् पृष्ठञ्च पूजयेत् ।
नमः पुष्ट्यै नमस्तुष्ट्यै पार्वतीं चाभिपूजयेत् ॥
ततस्तु वृषभं हैममुदकुम्भ समन्वितं ।
शुक्लमाल्याम्बरयुतं पञ्चरत्नसमन्वितं ।
भक्ष्यैर्नानाविधैर्युक्तं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
प्रीयतां देवदेवोऽत्र सद्योजातः पिनाकधृक् ।
ततस्तु विप्रानन्नेन तर्पयेच्छक्तितः शुचिः ॥
पृषदाज्यन्तु संप्राश्य स्वपेद्भूमावुदङ्मुखः ।
पञ्चदश्यां ततः पूज्य विप्रान् भुञ्जीत वाग्यतः ॥
तद्वत्कृष्णचतुर्दश्यामेतत्सर्वं समाचरेत् ।
चतुर्दशीषु सर्व्वासु कुर्य्यात् पूर्व्ववदर्चनं ॥
ये तु मासविशेषास्तु स्तान्निबोध क्रमादिह ।
मार्गशीर्षादिमासेषु क्रमादेतदुदीरयेत् ॥
आश्विनान्तेष्विति शेषं ।
शङ्कराय नमस्तुभ्यं नमस्ते करवीरक ।
त्र्यम्बकाय नम स्तेस्तु स्थाणवे च ततः परं ॥
नमः पशुपते नाम नमस्ते शम्भवे पुनः ।
नमस्ते परमानन्द नमः सोमार्द्धधारिणे ॥
नमो भीमाय इत्येवं त्वामहं शरणं गतः ।

---

* पुष्पकेशात्मरूपायेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकम् ॥
पञ्चगव्यं तथा बिल्वं पञ्चगोशृङ्गवारि च।
तिलाश्च कृष्णा विधिवत् प्राशनं क्रमशः स्मृतम् ॥
प्रतिमासं चतुर्दश्यामेकैकं प्राशनं स्मृतं।
मन्दारैर्मालतीभिश्च तथा मधुरकैरपि।
सिन्दुवारैरशोकैश्च मल्लिकाभिः स पाटलैः ॥
अर्कपुष्पैः कदम्बैश्च शतपत्रा तथोत्पलैः।
एकैकेन चतुर्दश्यामर्चयेत्पार्व्वतीपतिं ॥
पुनश्च कार्त्तिके मासि सम्प्राप्ते तर्पयेद्द्विजान्।
अन्नैर्नानाविधैर्भक्ष्यैर्वस्त्रमाल्यविभूषणैः ॥
कृत्वा नीलवृषोत्सर्गं श्रुत्युक्तविधिना नरः।
उमामहेश्वरं हैमं वृषभञ्च गवा सह ॥
मुक्ताफलाष्टकयुतं सितनेत्रपटान्वितं।
सर्व्वोपस्करसंयुक्तां शय्यां दद्यात्सकुम्भकां ॥
ताम्रपात्रोपरि पुनः शालितण्डुलसंयुतां।
स्थाप्य विप्राय शान्ताय वेदव्रतपराय वै ॥
ज्यैष्ठसामविदे देयं न वकव्रतिने क्वचित्।
गुणज्ञे श्रोत्रिये दद्यादाचार्य्ये तत्त्ववेदिनि ॥
अव्यङ्गाङ्गाय सौम्याय सदा कल्याणकारिणे।
सपत्नीकाय सम्पूज्य माल्य वस्त्र विभूषणैः ॥
गुरौ सति गुरौ देयं तदभावे द्विजातये।
न वित्तशाठ्यं कुर्व्वीत कुर्वन् दोषात्पतत्यधः ॥
अनेन विधिना यस्तु कुर्य्याच्छिवचतुर्दशीं।

सोऽश्वमेधसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ॥
ब्रह्महत्यादिकं किञ्चिदत्र वा मूत्र वा कृतं ।
पितृभिर्म्मातृभिर्वापि तत् सर्व्वं नाशमाप्नुयात् ॥

दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवृद्धि
रत्राक्षयामूत्र चतुर्भुजत्वम् ।
गणाधिपत्यं दिवि कल्पकोटि
शतं वसित्वा पदमेति शम्भोः ॥
न वृहस्पति रप्यलं तदस्याः
फलमिन्द्रो न पितामहोऽपि वक्तुं ।
नच सिद्धगणोप्यलं न चाहं
यदि जिह्वायुतकोटयोऽपि वक्तुं ॥
भवत्यमरवल्लवः पठति यः स्मरे द्वा-
सदा शृणोत्यपि विमत्सरः ।
सकलपापनिर्मोचनीं इमां शिवचतुर्दशी ॥
ममरकामिनी कोटय स्त्वन्ति ।
तम निन्दितं किमुसमाचरेद्यः सदा ॥
यानाथनारी कुरुते च भक्त्या
भर्त्तारमापृच्छ्य गुरुं सुतम्वा ।
सापि प्रसादात्परमेश्वरस्य-
परं पदं याति पिनाकपाणेः ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तं शिवचतुर्दशीव्रतम् ।

———ooo@ooo———

सनत्कुमार उवाच।

अथोत्तमं परं ब्रह्मनपरं शृणु भद्रदं।
चतुर्द्दश्यां महाभाग सर्व्वरोगार्त्तिशान्तये॥
ज्वरगुल्मप्लीहशूलकुष्ठातिसारसंयुतः।
मर्त्यैं नित्यमिदं कार्य्यं तदार्त्तिव्यपमुक्तये॥
स्नात्वा तु धृतसंकल्पः सर्वकामविवर्ज्जितः।
आदित्यमुपतिष्ठेत गायत्रीञ्च जपन्मुहुः॥
उदयात्पूर्वमारभ्य यावदस्तं गतो रविः।
निराहारो जितक्रोधोतावत्तिष्ठेत्समाहितः॥
रवावस्तङ्गते देवमर्चयेत् पुरुषोत्तमं।
उपोष्य विधिवत् स्नात्वा तथा पर्वणि सुव्रत॥

पर्व्वणि, पौर्णमास्यां।

एतच्च शुक्लचतुर्द्दशीव्रतं, पुराणे शुक्लपक्षस्य व्रतप्रकरणे पठितत्वात्।

अर्चयित्वा यथा योग्यं परमात्मानमच्युतम्।
गायत्रीमभ्यसेत्तत्र देवदेवस्य सन्निधौ॥
सहस्रं दशसाहस्रं शतञ्चापि स्वशक्तितः।
अथ ताम्रमयं पात्रं मृण्मयं वा समानयेत्॥
घृतेन पूर्णं तत् कृत्वा पञ्चप्रस्थमितेन च।
सुवर्णं रजतं मुक्तां रत्नान्यानि तिलांस्तथा॥
अन्तर्निधाय तत् कुर्य्यात् नववस्त्रद्वयान्वितम्।
स्थापयित्वा तु तस्याग्रे पूजनान्ते महामतिः॥
तत्र मार्त्तण्डमारभ्य संपूज्य च यथाविधि।

प्रदक्षिणं नमस्कार स्तोत्रालापैर्मुदा युतः ॥
स्थितः प्ररूढ़तिमिरनिर्भेदचतुरप्रभः ।
नानाव्याधिसमुत्थार्त्तिं मम संशमयत्वितः ॥
पुरुषः पुष्कराचश्च सर्व्वान्तरसमास्थितः ॥
परमात्मासयक्लेशं व्यपोहतु ममाच्युत ।
इत्यनेनेति * मन्त्रेण स तद्वासोविवृत्य च ॥
आत्मानं दर्शयेत्तत्र यथा सुस्पष्टलक्षितं ।
विप्राय वेदविदुषे दरिद्राय च दापयेत् ॥
गुरवे दक्षिणां दत्त्वा कुर्य्याद्ब्राह्मणभोजनं ।
भुञ्जीत बान्धवैः सार्द्धमुत्सृजेन्नियमानपि ॥
एवं कुर्व्वन्नरोलोके सर्व्वरोगविवर्ज्जितः ।
सौम्यगात्रप्रवृत्तश्री श्चिरमायुश्च विन्दति ॥
यथापः शमयत्यग्निं समिद्धमतिकामतः ।
तथा व्रतमिदं ब्रह्मन् रोगाग्निं शमयेदिह ॥
नाना व्याधि भृशार्त्तानां नराणामिह सुव्रत ।
तत् प्रतापशमोपायोव्रतादन्यत्र विद्यते ॥

इति गारुड़पुराणोक्तं गायत्रीव्रतम् ।

———000———

शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां यदातिथ्यार्कसम्भवः ।
पूजयेत् सूर्य्यं विधिना उपवासेन शूलिनं ॥
पूर्व्ववत् विधिना लिङ्गव्रतोक्तेनेत्यर्थः ।

---

* अनेनेवेति क्वचित् पाठः ।

कुङ्कुमेनाङ्गरागन्तु गन्धपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥
पायसं घृतसंयुक्तं कुर्य्यात् प्रस्थप्रमाणतः।
भूमि दानं प्रकर्त्तव्यं शिवभक्ताय यत्नतः॥
अनेन व्रतमुख्येन पृथ्वीपतित्वमाप्नुयात्।
एतद्भूमिव्रतं नाम पृथ्वीपालस्तु कारयेत्॥

इति कालोत्तरोक्तं भूमिव्रतम्।

———ooo———

वृहस्पतिमघायोगे चतुर्दश्यां यदा भवेत्।
उपोष्य पूजयेत्तस्यां देवदेवं महेश्वरं॥
महास्नानप्रचारेण महावर्त्तिपुरःसरं।
अङ्गरागश्चन्दनेन शुक्लपुष्पैः प्रपूजयेत्॥
धूपस्तु सफलो देयः लघुना चन्द्रसंयुतः।
सितवस्त्राणि वास्तुश्च आचार्य्याय प्रदापयेत्॥
जातीफलैः प्राशनश्च रात्रौ जागरणं हितं।
एतद्देवव्रतं नाम आयुःश्रीकीर्त्तिवर्द्धनम्॥

इति कालोत्तरोक्तं देवव्रतम्।

———ooo———

आश्विन्यादित्यवारेतु यदि शुक्ला चतुर्दशी।
स्नानं विशेषतः कार्य्यं शिवस्य परमात्मनः।
अङ्गरागं रोचनया रक्तपुष्पैः प्रपूजयेत्।
कपिलाज्यं तथा चौरं नैवेद्यं परिकल्पयेत्॥

शिवभक्ताय विप्राय हेमदानं प्रकल्पयेत् ।
प्राशनं कुङ्कुमेनैव कर्त्तव्यं साधकेन तु ॥
एतद्गुह्यं व्रतं कार्य्यं भक्त्या पुत्रार्थिभि र्नरैः ।
पुत्रावै तस्य जायन्ते सर्व्वलक्षण संयुताः ॥

इति कालोत्तरोक्तं सूर्य्यव्रतम् ।

———ooo———

ईश्वर उवाच ।

बालवृद्धातुराणाञ्च भोगिनां स्त्रीषु बालिशे ।
विधानन्तेषु वक्ष्यामि मुच्यन्ते ते यथा सुत ॥
भूतायां फाल्गुणे कुर्य्यात् कृष्णपक्षेऽतिभक्तितः ।
दरिद्राणामनाथानामक्षमाणां विशेषतः ।
सर्व्वकामप्रदं कृष्ण चतुर्द्दश्यां शिवव्रतम् ॥
रात्रौ विशेषपूजा तु महास्नपनसस्मिता ।
महादीपद्वयं देयं शतमष्टोत्तरं पुनः ॥
सघृतं गुग्गुलं धूपं शिवं पशुपतिं यजेत् ।
खण्डखाद्यान्यनेकानि भक्ष्याणि विविधानि च ॥
यथा समर्प्यति भक्त्या वित्तशाठ्यं विना सुत ।
रात्रौ जागरणं कार्य्यं शिवस्याग्रे शिवं जपेत् ॥

शिवं, शिवपञ्चाक्षरं मन्त्रं ।

एवं व्रतधरः शम्भोः प्रभाते पूज्य निर्व्वपेत् ।
शिवो दाता शिवो भोक्ता शिवः सर्व्वमिदं जगत् ॥
शिवो जयति सर्व्वत्र यः शिवः सोऽहमेव च ।
कर्म्मणा मनसा वाचा सुकृतं यन्मया कृतं ॥

न्यूनाधिकं महादेव द्रव्यमन्त्रक्रियात्मकम्।
तत्सर्व्वं परमेशान गृहाण परमेश्वर॥
नित्यं नैमित्तिकं काम्यं यत्कृतन्तु मया शिव।
तत्सर्व्वं परमेशान मया तुभ्यं समर्पितं॥
कलात्मना तथा देव स्थितोऽसि वेदवित्पते।
क्लिष्टं मे वास्तु साम्यं तत् यद्यस्त्वधिकं पुनः॥
कृपया सर्व्वभूतानां कुरु देव जगत्पते।
न कृतन्तु मया किञ्चिद्व्रतं दानादिकं क्वचित्॥
अनेन व्रतमुख्येन सर्वं सम्पादितं मया।
व्रतदानादिकं शम्भो त्वत्प्रसादात्त्वदाज्ञया॥
इदं व्रतवरं देव मया तुभ्यं समर्पितम्।
दरिद्रैश्च परीतैश्च ज्ञानिभिर्योगिभिस्तथा॥
बालबालिशवृद्धैश्च स्त्रीनरैर्व्याधिपीड़ितैः।
प्रयत्नात् फाल्गुने कार्य्यः शिवस्याग्रे तु जागरः॥
एतस्मिन् भूतदिवसे विशेषान्नार्चयन्ति ये।
शस्त्राभूतपतिस्तेषां भूतैश्च परिभूयते॥
फाल्गुनेनैव भूतायां तस्माभ्भूतपतिं यजेत्।
अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यां व्रतान्युक्तानि सर्व्वशः।
तानि सर्व्वाणि तेनैव व्रतान्येव कृतानि तु॥

स्कन्द उवाच।

व्रतस्योद्यापनं कर्म्म किं कर्त्तव्यञ्च मानवैः।
कोविधिः कानि द्रव्याणि कथं कार्य्यं वद प्रभो॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु षण्मुख तत्त्वेन लोकानां हितकाम्यया ।
चतुर्द्दशाब्दं कर्त्तव्यं शिवरात्रिव्रतं शुभं ॥
एकभक्तं त्रयोदश्यां चतुर्द्दश्यामुपोषणं ।
सम्पाद्य सर्व्वसम्भारान्मण्डपं तत्र कारयेत् ॥
वस्त्रैः पुष्पैः समाच्छन्नं पट्टकूलैश्च शोभितं ।
तन्मध्ये लेखयेद्दिव्यं लिङ्गतो भद्रमण्डलं ॥
अथवा सर्व्वतोभद्रं मण्डपान्तः प्रकल्पयेत् ।
शोभोपशोभासंयुक्तं दीपैः सर्व्वत्र वोज्वलं ॥
आचार्य्यं वरयेत्तत्र ऋत्विग्भिः सहितं शुचिं ।
शिवरूपाश्च ते विप्राः पूज्याश्चन्दनपुष्पकैः ॥
अनुज्ञातश्च तै र्विप्रैः शिवपूजां समारभेत् ।
अव्रणं सजलं कुम्भं तस्योपरि तु विन्यसेत् ॥
सौवर्णं राजतं ताम्रं मृण्मयञ्चापि कारयेत् ।
वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य वस्त्रपत्रैः प्रपूजयेत् ॥
पलेन वा तदर्द्धेन तदर्द्धार्द्धेन वा पुनः ।
उमामहेश्वरीं मूर्त्तिं पूजयेद्वृषभस्थितां ॥
आगच्छ देवदेवेश मर्त्यलोक हितेच्छया ।
पूजयामि विधानेन प्रसन्नः सुमुखो भव ॥

आवाहनमन्त्रः ।

पादासनं कुरु प्राज्ञ निर्म्मलं स्वर्णनिर्म्मितं ।
भूषितं विविधैरत्नैः कुरु त्वं पादुकासनं ॥

हृदिस्थं चिन्तयेद्देवं शुद्धस्फटिकसन्निभं।
व्याघ्रचर्म्मपरीधानं चिन्तयेदव्ययं हृदा॥
गन्धोदकेन पुष्पेण चन्दनेन सुगन्धिना।
अर्घ्यं गृहाण देवेश भक्तिं मेत्यचलाङ्कुरु॥
वस्त्रं सूक्ष्मं दुकुलञ्च देवानामपि दुर्लभं।
गृहाण त्वमुमाकान्त प्रसन्नस्त्वं सदा भव॥
श्रीखण्डं चन्दनं दिव्यं मलयाचलसम्भवं।
विलेपनं सुरश्रेष्ठ गृहाण परमेश्वर॥
यज्ञोपवीतं सहजं ब्रह्मणा निर्म्मितं पुरा।
आयुष्यशुभवर्चस्समुपवीतं गृह्याण मे॥
माल्यादीनि सुगन्धीनि मालत्यादीनि वै प्रभो।
मया हृतानि पुष्पाणि पूजार्थं प्रतिगृह्यतां॥
वनस्पतिरसो धूपो गन्धाढ्यःसुमनोहरः।
आघ्रेयः सर्व्वदेवानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यतां॥
आज्यञ्च वर्त्तिसंयुक्तं वह्निना योजितञ्च यत्।
दीपं गृहाण देवेश त्रैलोक्यतिमिरापहं॥
नैवेद्यं गृह्यतां देव भक्तिं मे अचलां कुरु।
ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च परां गतिं॥
इदं फलं मया देव स्थापितं पुरतस्तव।
तेन मे सफलावाप्ति र्भवेज्जन्मनि जन्मनि॥
पूगीफलं महादिव्यं नागवल्लीदलैर्युतं।
कर्पूरेण समायुक्तं ताम्बूलं प्रतिगृह्यतां॥
हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेमवीजं विभावसोः।

अनन्तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥
सोमञ्च सगणञ्चैव पूजयित्वा महेश्वरं।
होमं कुर्य्यात् प्रयत्नेन रौद्रमन्त्रैर्यथाविधि॥
ब्राह्मणान् पूजयेद्भक्त्या भोजयेच्च चतुर्द्दश।
आचार्य्यंञ्च सपत्नीकं वस्त्रालङ्कारभूषणैः॥
यज्ञोपवीतवस्त्रादि दद्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक्।
गां सवत्सां सवसनां नानालङ्कारभूषितां॥
दद्यादाचार्य्यवर्य्याय शिवो मे प्रीयतामिति।
ततः सकुम्भां तां मूर्त्तिं सवस्त्रां वृषभस्थितां॥
सर्व्वालङ्कारसहितामाचार्य्याय निवेदयेत्।
व्रतमेतत् कृतं यन्मे पूर्णं मेपूर्णमेव वा॥
सर्व्वं सम्पूर्णतां यातु प्रसादाद्भवतां मम।
इति संप्रार्थ्य तान्विप्रान् प्रणम्य च पुनः पुनः॥
नाममन्त्रैस्ततस्तेभ्यो दद्यात् कुम्भान् पृथक् पृथक्॥
अजैकपादहिर्वुध्नो भवः शर्व्व उमापतिः।
रुद्रः पशुपतिः शम्भुर्वरदः शिव ईश्वरः।
महादेवोहरोभीमो नामान्येवं चतुर्द्दश॥

स्कन्द उवाच।

एवं विधानं भूतेश श्रुतं बहुविधं मया।
पूजामन्त्रविधानेन कथयस्व पदे पदे॥

शिव उवाच।

श्रूयतां धर्म्मसर्व्वस्वं शिवरात्रौ शिवार्चनं।

व्रते येन विधानेन स्वर्गपुण्येन कर्म्मणा॥
कृत्वा स्नानं शुचिर्भूत्वा धौतवस्त्रसमन्वितः।
स्नापयेद्देवदेवेशं मन्त्रैर्वेदसमुद्भवैः॥
ततः पूजा प्रकर्त्तव्या यथोक्तविधिना सुत।
नमो यज्ञजगन्नाथ नमस्त्रिभुवनेश्वर॥
पूजां गृह्ण मया दत्तां महेश प्रथमे पदे।

इति प्रथमयामे।

द्वितीयः।

नमोऽव्यक्ताय सूक्ष्माय नमस्ते त्रिपुरान्तक।
पूजां गृहाण देवेश यथाशक्त्योपदर्शितां॥

यथाशक्त्युपपादितां।

तृतीय मन्त्रः।

बद्धोऽहं विविधैः पाशैः संसारभवबन्धनैः।
पातितं मोहजालैर्मां त्वं समुद्धर शङ्कर॥

चतुर्थः।

ततः पूजान्ते प्रतिमासं पुष्पचन्दनाक्षत दूर्वा। कुशयुतमर्घ्यं दद्यात्।

नमः शिवाय शान्ताय सर्व्वपापहराय च।
शिवरात्रौ मया दत्तं गृहाणार्घ्यं मम प्रभो॥

प्रथम प्रहरार्घ्यमन्त्रः।

मया कृतान्यनेकानि पातकानि च शङ्कर।

गृहाणार्घ्यमुमाकान्त शिवरात्रौ प्रसीद मे ॥

द्वितीयप्रहरार्घ्य मन्त्रः।

दुःखदारिद्र्यभारैश्च दग्धोऽहं पार्व्वतीपते।
मां त्वं त्राहि महादेव गृहाणार्घ्यं नमोस्तु ते ॥

इति तृतीयप्रहरार्घ्यमन्त्रः।

किंनजानासि देवेश तावद्भक्तिं प्रयच्छ मे।
पदाब्जयुगले देवदास्यं देहि जगत्पते ॥

इति चतुर्थप्रहरार्घ्यमन्त्रः।

नित्यं नैमित्तिकं काम्यं यत्कृतन्तु यथा शिव।
तत्सर्व्वं परमेशान मया तुभ्यं समर्पितं ॥

प्रार्थना।

कुर्व्वन्ति ये वत्सरकं शिवपूजां कुरुष्व मे।
शुभक्तातुयथाकथञ्चित् सकृत्प्रयान्त्येव शिवस्यलोकं।
व्याधोऽपियातोऽसौकृदीशमस्यात् ॥

इति कालोत्तरे सोद्यापनं कृष्णचतुर्द्दशी व्रतम्।

———ooo———

सुत उवाच।

कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुं।
पञ्चवक्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनं ॥
कपालखट्वाङ्गधरं धनुश्चर्मधरं शुभम्।
पिनाकधारिणं भीमं वरदञ्चाभयप्रदम् ॥

भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यं शशाङ्ककृतशेखरं।
नीलजीमूत सङ्काशं सूर्य्यकोठिसमप्रभम्॥
प्रणिपत्य सुराः सर्व्वे उपासन्नुमापतिं।
क्रीड़ते भगवांस्तत्र स्वगणैः परिवारितः॥
विसृज्य देवताः सर्व्वाः स्तिष्टते उमया सह।
दृष्ट्वा तं देवदेवेशं प्रहस्योत्फुल्ललोचना॥
एकाकिनं सुरश्रेष्ठं पृच्छते तत्र पार्व्वती॥

पार्व्वत्युवाच।

कथयस्व प्रसादेन यन्नोप्यं व्रतमुत्तमं।
व्रतानि देवदेवेश कथितानि त्वया मम॥
दानधर्म्माण्यनेकानि तपतीर्थान्यनेकशः।
नानाविधास्त्वयादेव श्राविताहं त्वया पुनः॥
व्रतानामुत्तमं देव भुक्तिमुक्तिप्रदायकं।
तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व मम प्रभो॥

ईश्वर उवाच।

शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतं।
यन्नकस्यचिदाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकं।
येन वै कथ्यमानेन यमोपि विलयं व्रजेत्।
तदहं कथयिष्यामि शृणु चैकाग्रमानसा॥
माघफाल्गुनयोर्म्मध्ये कृष्णपक्षे चतुर्द्दशी।
शिवरात्रिस्तु सा ज्ञेया सर्व्वयज्ञोत्तमोत्तमा॥
दानयज्ञैस्तथा यज्ञैरन्यैश्च बहुदक्षिणैः।

शिवरात्रिसमं नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकम् ॥
कृष्णा सा कलिहन्त्री च यमपथविनाशिनी ।
न ते यमपुरीं यान्ति उपोष्यन्ति शिवानिशां ॥
भुक्तिमुक्तिप्रदां देवि सत्यं सत्यं वरानने ।
शिवव्रतं करिष्यंस्तु एकचित्तः समाचरेत् ॥

श्रीदेव्युवाच ।

कथं यमपुरीं देव वर्ज्जयित्वा शिवं व्रजेत् ।
एतदेव महाश्चर्य्यं प्रत्यक्षं कुरु मे प्रभो ॥

शिव उवाच ।

शृणु देवि यथा वृत्तं कथाम्पौराणिकीं शुभां ।
यमशासनहन्त्री च शिवस्थानप्रदायिनी ॥
कश्चिदासीत् पुरा काले निषादश्चामिषप्रियः ।
प्रत्यन्तदेशवासी च भूचरो जीवभक्षकः ॥
मांसाहारी सदा दुष्टे कुटुम्बपरिपालकः ।
स्थूलः पीनो धनुर्धारी श्यामाङ्गो नीलकंचुकः ॥
बद्धगोधाङ्गुलित्राणी वाम बाहुः सचर्म्मकः ।
धनुर्व्वामे गृहीत्वा तु दक्षिणे शरमुत्तमं ॥
निर्गतोऽसौ वने दुर्गे निषादो जीवघातकः ।
जीववृत्तिश्च सा तस्य कुटुम्बपरिपालने ॥
तस्य निर्गच्छमानस्य माताप्यस्याशिषो ददौ ।
प्रहृष्टा मां प्रभेदेन भरणे जठरस्य च ॥
शीर्षं रक्षतु ते शक्रो बाहू धनद एव च ।

हृदयं पातु ते चन्द्रश्चाननञ्च बृहस्पतिः।
उदरं पातु ते वह्निर्गणितञ्च दक्षिणापतिः॥
आत्मानं पातु ते मृत्युरादित्यः सर्व्वमेव च।
वनं गच्छ समाकीर्णं श्वापदैर्बहुभिर्वृतम्॥
व्याघ्राणां दीर्घनिर्घोषै र्नादितं तद्वनं महत्।
महादंष्ट्रा महाकाया दीर्घजिह्वा भयाननाः॥
शार्दूलास्तत्र दृश्यन्ते वनं वीरुदशीकृतं।
तस्मिन् वने महादुर्गे भीषणे द्रुमसंकुले॥
वनजीवविशेषैस्तु संव्याप्तगिरिगह्वरे।
तेनैव वृत्तियोगे च निषादः कायपोषणं।
वनं गत्वा निरीक्षेत दिशः सर्व्वा इतस्ततः॥
पदञ्च पदमार्गञ्च आश्रमं मृगशूकरान्।
इतश्चेतश्च वै धावदामिषे लुब्धचेतसः(१)॥
वनं तत् पृष्ठतः सर्व्वं निषादस्य गतन्त्विह।
न प्राप्या श्वापदाः के तु मृगशूकरचित्तलाः॥
निराशो लुब्धकोतिष्ठन् यद्दस्तं गतो रविः।
ददर्श च सरस्तत्र निर्म्मलं विमलं जलं॥
हंससारससंकीर्णं चक्रवाकोपशोभितं।
दृष्ट्वा तु चिन्तयामास तड़ागे जीवघातनम्॥
प्रकरिष्याम्यहं रात्री जीवहत्यां न संसयः।
विमृष्य सुचिरन्देवि तड़ागाभिमुखं ययौ॥
तत्र तीरं समासाद्य चतुर्दिशमितस्ततः।

---

१ मानस इति पुस्तकान्तरे पाठः।

भ्रमित्वा कारयामास आश्रमं तस्य गुप्तये ॥
तत्तीरे वृक्षं तालञ्च साहलं बहुपत्रकं।
तस्य मध्ये महालिङ्गं तिष्ठते वरवर्णिनि ॥
तन्मध्ये च महावृक्षं विल्वञ्चैव वरानने।
तेन वृक्षस्य पत्राणि गृहीत्वा मार्गशोधने ॥
क्षिप्तानि दक्षिणे भागे तानि लिङ्गस्य मस्तके।
न दिवाभोजनन्तस्य आमिषेतु सुचेतसः ॥
प्रविष्टस्तु ततस्तत्र न निद्रां लुब्धकोऽकृतां।
तस्य गन्धप्रभावेन नश्यन्ति मृगशूकराः ॥
न तिष्ठन्ति मृगास्तत्र शरघातवशानुगाः।
ततस्तु सर्व्वरी क्षीणा उदिते सूर्य्यमण्डले ॥
निराशो लुब्धको भूत्वा निःसृतोजालमध्यतः।
चलितो गृहमार्गेण क्षुधार्त्तोलुब्धकस्ततः ॥
तावद्बालास्तु ते सर्व्वे निरीक्ष्य पितृमार्गगाः।
निषादमपि ते दृष्ट्वा कथं रात्रिमुपस्थिता ॥
नानीतमामिषन्तात निराशाः शिशवो गताः।
रुदन्ति करुणैः शब्दैर्भोजनं दीयताञ्च नः ॥
ततस्तूष्णीं पिता भूत्वा ह्यधोवदनदुःखितः।
भोजनं कुरु हे स्वामिन् तस्य भार्य्या वचोऽब्रवीत् ॥
उपोषितस्त्वहोरात्रं कष्टन्तुभ्यं प्रवर्त्तते।
भोजनञ्च कृतन्तेन यथा दत्तन्तु भार्यया ॥
धर्म्महीनो निषादस्तु पापात्मा जीवघातकः।
अकामोजागरं रात्रौ शिवरात्र्यां वरानने ॥

पूजा तु बिल्वपत्रैस्तु सञ्जाता लिङ्गमस्तके।
मृतोऽसौ कालपर्य्याये गृहीतो यम किङ्करैः॥
शिवेन प्रेषितास्तस्य विमानवरकोटयः।
शीघ्रमानीयतां व्याधो गृहीतो यमकिङ्करैः॥
निर्दग्धं कल्मसन्तस्य शिवरात्रत्रां न संशयः।
यः पूर्व्वं लुब्धकोभूत्वा करोति प्राणिनां वधम्॥
इति श्रुत्वा वचोदिव्यं गणास्ते गन्तुमुद्यताः।
स्तुयमानाः परं देवं शिवं शान्तं निरामयं॥
यावद्गच्छन्ति ते सर्व्वे तावत्पश्यन्ति लुब्धकं।
हन्यमानं लौहदण्डैर्ब्बहुभिर्मुष्टिभिस्तथा॥
सर्व्वे कोलाहलं चक्रुरस्माकमितरेगणाः।
परस्परं बध्यमाना ऊचुस्ते यमकिङ्कराः॥

यम किङ्करा ऊचुः।

नमोच्यामोवयच्चैनं निषादं जीवघातिनं।
यमोयावन्नपश्येत्तु शुद्दश्च नभवेत्ततः॥

शिव किङ्करा ऊचुः।

लुब्धकोऽयं पूर्व्वमासीत्पापिष्ठोयमकिङ्कराः।
अनेन शिवरात्रिस्तु कृताकामेन कानने॥
तस्माच्छिवाज्ञया सर्व्वे विमानैः परमागताः।
यावच्छिवं न पश्याम न मुञ्चामोह्यमुं नरं॥
ततोहन्तुं समारब्धाः खड्गमुद्गरपट्टिशैः।

प्रवृत्तं तन्महायुद्धमन्योन्यजय काङ्क्षिणां ॥
भग्नाङ्गसन्धयः केचित् केचिन्मूर्च्छां समाश्रिताः ।
जर्जरीकृतदेहास्तु क्रन्दन्ते यमकिङ्कराः ॥
त्राहि त्राहीति जल्पन्ति गतास्ते यमसादनं ।
निषादोऽपि गणैर्नीतो यत्र देवो महेश्वरः ॥
दृष्टिमात्रस्तु देवेन निषादोगणताङ्गतः ।
स्थितोऽसौ दिव्यदेहस्तु दिव्याभरणभूषितः ॥
तस्य दत्तं महेशेन विमानं सार्व्वकामिकं ।
रुद्रकन्यासमाकीर्णं पुष्पमालाविभूषितं ॥
नानातूर्य्यसमायुक्तं नानारत्नोपशोभितं ।
क्रीड़ते सुचिरं कालं यावदाभूतसम्प्लवं ॥
एवं लब्धवरो भूत्वा क्रीड़ते यम शासने ।
अथातो यमदूतास्तु धर्म्मराजपुरोगताः ॥
रुधिरारुण सर्व्वाङ्गाः रुदन्ते भग्नमस्तकाः ।
जर्जरीकृतदेहा स्ते भिन्नगात्राः समन्ततः ॥
दृष्ट्वा धर्मोवदत्येतत्* कोसौ कालेन योजितः ।
प्रेषयिष्याम्यहं देवं काममेतद्धि कथ्यतां ॥
केन चैवच युष्माकं कृतं विविधघातनं ॥

यमदूता ऊचुः ।

शृणु राजन् यथावृत्तं युद्धं शिवगणैः सह ।
नीतोऽसौ पापकर्म्मा च निषादो जीवघातकः ॥
अस्माभिर्गृह्यमाणस्तु गणैः शैवैर्बलाद्धृतः ।

* दृष्टान्त धर्म्मराजेनेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तच्छ्रुत्वा कुपितो धर्म्मः पापिष्ठो वश्यगो मम॥
कथं शिवपुरं याति चित्रगुप्त विचारय।

चित्रगुप्त उवाच।

ईक्षितं पुस्तकं येन न किञ्चित् सुकृतं कृतं।
धर्म्मबुद्धिं न जानाति धर्म्माधर्म्मं न विन्दति।
एतन्मे निश्चितं देव सत्यं सत्यं वदाम्यहं॥

शिव उवाच।

इति ज्ञात्वा निषादस्य चित्रगुप्तनिवेदितं।
चरित्रं धर्म्मराजस्तु स्वागतं वाक्यमब्रवीत्॥

धर्म्मराज उवाच।

नाहमद्य दिनादूर्ध्वं जन्तोश्चिन्तां करोमि तु।
गत्वा समर्पयिष्यामि व्यापारन्तु शिवस्य च॥
एवमुक्त्वा ततः शीघ्रं चित्रगुप्तो यमश्च सः।
गत्वा च देवदेवेशं यमस्तोतुं प्रचक्रमे॥

यम उवाच।

नमस्ते लोकनाथाय महाबलविनाशिने।
साक्षात् कालविनाशाय कालनिर्द्दंशिने नमः॥
त्रिनेत्राय नमस्तुभ्यं नमस्ते शूलधारिणे।
कपालिने नमस्तुभ्यं नमः खट्वाङ्गधारिणे॥
नमो डमुरुहस्ताय शक्तिसर्पनिधाय च।
नमोऽस्तु नीलकण्ठाय हस्तिचर्म्मधराय च॥

नमस्त्रैलोक्यनाथाय* महापातकनाशिने ।
कालकूटविनाशाय नमः कामविदाहिने ॥
अशोध्यं शोधसे देव एतन्मे कौतुकं महत् ।
महापापी निषादस्तु यतः सन्तारितस्त्वया ॥
न पापानां करिष्यामि चिन्तां वै त्रिपुरान्तक ।
इत्युक्त्वा देवदेवे तु प्रणामो-दण्डवत् कृतः ॥
दण्डमुद्राञ्च पादाग्रे स्थाप्य तूष्णीं बभूव ह ॥

ईश्वर उवाच ।

किमर्थं दण्डमुद्रां त्वं त्यजसे धर्मवर्द्धन ।
केनापराधितो† वत्स मानन्ते केन मर्दितं ॥

धर्मराज उवाच ।

त्वद्गणैर्देवदेवेश गत्वा पापस्य कारणे ।
मदीयाः किङ्करा देव बहुधा घातिता भृशं ॥
पापकर्मा दुराचारी निषादो जीवघातकः ।
धर्मो नोपार्जितस्तेन जन्मप्रभृति ईश्वर ॥
अयोग्यं देवदेवेश त्वद्गणैर्बहुधा कृतं ।
गृहीतः शिवपुरीं नीतः स पापी न हि मेऽर्पितः ॥
तेनाहमागतो देव त्यक्त्वा मुद्रां चराम्यहं ।

शिव उवाच ।

वदत्येवं यमे गौरि प्रहस्याह मया कृतम् ।
निषादः पापकर्मा च जीवेत् प्राणिबधेन च ॥
कदाचित् स वनं गत्वा न किञ्चित् प्राप्तवांस्तदा ।

---

* सृष्टिस्थितिकारक इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
† केनापमानित इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

दिनान्ते च निराशोऽसौ क्षुत्तृयुक्तो जलान्तिके ॥
अकरोदाश्रमं मध्ये महाजाल्यां तदा निशि।
जालिमध्ये महालिङ्गं तिष्ठते चिरकालिकम् ॥
मुखाग्रे विल्वपत्राणि गृहीत्वा मार्गतोऽक्षिपत्।
कथञ्चिद्दैवसंयोगाद्वायुना लिङ्गमूर्द्धनि ॥
निक्षिप्तानि प्रेतराज कोमलान्यप्यकामतः।
शिवरात्रिः कृता तेन जाग्रतामृतहेतुना ॥
शिवरात्रिप्रभावेन स गतो ममशासनं।
गणत्वमक्षयं दिव्यं मोक्षदं शिवशासने ॥
स मुक्तो रुद्रवन्निल्ये भोगान् भुङ्क्ते सदा दिवि।
भोगान्ते परमं याति शिवं परमकारणं।
शिवरात्रिप्रभावेन आगतो मम शासने ॥
तद्गृहाण महाधर्म्म दण्डं मुद्राञ्च सर्व्वदा।
पापिष्ठो ये सदा मर्त्या न ते यान्ति ममान्तिकं॥
अद्यप्रभृति धर्म्मेश अवमानञ्च मा कृथाः।
गृह्ण गृह्ण महाधर्म्म मुद्रां दण्डं यदृच्छया ॥
पालनाय स्वधर्म्मस्य पाहि सत्यं महायम।
स्वगृहं गम्यतां शीघ्रं दण्डं गृह्य समुद्रकं ॥
ताड़यन् पापकर्म्माणं पालयन् वै स्वधर्म्मिणं।
एव मुक्तो धर्म्मराजो गतोऽसौ स्वगृहं शुभं ॥
एवं देवि मयाख्यातं शिवरात्रेर्म्महाव्रते ॥

पार्व्वत्युवाच।

अकामोलुब्धको देव कृत्वा ह्यमरताङ्गतः।

आश्चर्य्यमेतद्देवेश ममाश्चर्य्यतरं महत् ॥
कामतः शास्त्रदृष्टेन यः करोति शिवव्रतं ।
तदहं श्रोतुमिच्छामि प्रसादाद्वक्तुमर्हसि ॥

शिव उवाच* ।

शृणु देवि महाभागे सर्व्वतथ्यस्वभाषिणि ।
शिवरात्रिप्रभावस्य कथकः पापकर्म्मणाम् ॥
माघमासे तु या कृष्णा फाल्गुनादौ चतुर्द्दशी ।
सा तु पुण्या तिथिर्ज्ञेया सर्व्वपापविनाशिनी ॥
शान्तात्मा क्रोधहीनस्तु तपस्वी ह्यनसूयकः ।
तस्मै देयमिदं देवि गुरुपादानुगे सदा ॥
अन्यथा यो ददातीदं स दाता नरकं व्रजेत् ।
वर्षं वर्षं महादेवि नरोनारी पतिव्रता ॥
वीचयामि जगत् सर्व्वं कोमां भक्त्या प्रपूजयेत् ।
शिवमन्त्रैर्जपं कृत्वा होममर्चनदीपनम् ॥
जागरं शिवरात्र्यान्तु शिवं पश्येत् समाहितः ।
मम भक्तो जनो देवि शिवरात्रेरुपोषकः ॥
गणत्वमक्षयं दिव्यमक्षयं शिवशासनम् ।
सर्व्वं कृत्वा तु भजते भोगानमृतसम्भवान् ॥
एवं द्वादशवर्षाणि शिवरात्रेरुपोषकः ।
योमां जागरते रात्रिं मनुजः स्वर्गमाप्नुयात् ॥
अकृत्वा मां न जानाति व्रतमेतदुदाहृतं ।
शिवञ्च पूजयित्वा यो जागर्त्ति च चतुर्द्दशीं ॥

---

* भैरवउवाचेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मातुः पयोधररसं न पिबेत्स कदाचन।
यदीच्छेच्चाक्षयान् भोगान् दिवि देवसमः पुमान्॥
आगमोक्तविधिं कृत्वा प्राप्नोति सकलं फलं॥
आदौ मार्गशिरे मासि दीपोत्सवदिनेऽपि वा।
गृह्णीयान्माघमासे वा द्वादश्यैवमुपोषणं॥
निशि जागरणं कृत्वा दीपद्योतितदिङ्मुखः।
गीतवाद्यविनोदेन पूजा जाप्यैः शिवे रतः॥
एवं द्वादशवर्षं तु द्वादश्यैव तपोधने।
आचार्य्यं शिवशास्त्रज्ञं ब्राह्मणांश्च विशेषतः॥
आमन्त्र्य परया भक्त्या गृहं गत्वा तपोधनान्।
आचार्य्यं* वरयित्वा तु गृह्णीयाच्चरणद्वयं॥
आगच्छ मे गृहं तात कृतकृत्यं गृहं कुरु।
आमन्त्र्य निशि नानेयं प्रभाते विमले पुनः॥
गृह्णीभ्यर्च्यलिङ्गन्तु स्थावरं जङ्गमं पुनः*।
पञ्चामृतेन दिव्येन स्नाप्य* चोद्वर्त्तनादिभिः॥
स्नापयेद्वारिकुम्भानां सहस्रेण शतेन वा।
पश्चाच्छता तद्वर्द्धेन स्नापयेच्छीतलेन तु॥
चन्दनेन विलिप्याथ स्थावरं जङ्गमं तथा।
शतपत्रैर्जातिपुष्पैरर्चयेद्बिल्वपत्रकैः॥
दीपान् दिक्षु च सर्व्वासु प्रज्वाल्य सघनांस्तथा।

---

* आचार्य्यं भक्तियुक्तस्तु गृह्णीयाच्चरणद्वयमिति क्वचित् पाठः।
* गृह्णीत्वीऽभयलिङ्गन्तु स्थावरं जङ्गमं पुन इति पुस्तकान्तरे पाठः।
* घृतेनाभ्यर्च्य यत्नेन सुगन्धैस्तिलकादिभिरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

सघनान् सकर्पूरान्।
नैवेद्यमपि भच्यांश्च चीरखण्डसमण्डकान्।
गुडाद्यं लड्डुकांश्चैव अन्नञ्च रुचिदं बहु॥
निवेदयेत्तथैतानि गुरुदेवतपस्विनां।
देवाग्रे तु गुरुं पूज्य कृत्वा मण्डलकं शुभम्॥
सुसूक्ष्माणि च वस्त्राणि शय्यां सोपस्करां तथा॥
द्वादशैव तु गा दद्यात् परिधानादिकं तथा।
अथवा दक्षिणामेव प्रदद्यात् जुहुयात्तिलान्॥
दत्त्वा च भोजयेत्सर्व्वान् गुरूंश्चैव तपस्विनः।
पश्चात् क्षमापयेद्देवं प्रीयतां मे महेश्वरः॥
सर्व्वं चैव तथाचार्य्ये शिवव्रतपरायणे।
गन्धादिविविधैः सर्व्वानन्यांस्तत्र समागतान्॥
दक्षिणाभिश्च कुम्भैश्च नवान्नैश्च प्रपूजयेत्।
एवं कृत्वा महादेवि न भूयो देहमाप्नुयात्॥
यदासौ म्रियते देवि शिवलोकं व्रजेन्नरः।
तस्मान्न च्यवते स्थानात् कल्पकोटिशतैरपि॥
अथातः कालपर्य्याये द्रष्टुं याति स्वयम्भुवम्।
सहितो लोकपालैश्च विमानैः सर्व्वकामिकैः॥
ततः पश्येन्महादेवं नानागणसमावृतं।
तं दृष्ट्वा स्तौति देवेशं शिवं त्रिभुवनेश्वरम्॥
नमस्तुभ्यं जगन्नाथ ललाटे चन्द्रशेखरः।
नमस्ते उमयायुक्त भुक्तिमुक्ति प्रदायक॥
नमस्ते कामदहन त्रैलोक्यव्यापिने नमः।

नमस्ते कालोग्रकालभीतोस्मि देव शङ्कर ॥
इति स्तुतोभैरवस्तु ददाति वरमीप्सितं।

भैरव उवाच।

तुष्टोऽहं तव भक्तस्य शिवरात्रेस्तपोषणात्।
वरं ददाम्यहं तुभ्यं देवदानवदुर्लभं॥
एताः कन्या महादिव्या त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः।
रूपयौवनसम्पन्ना पीनोन्नतपयोधरा ॥
हेमगौर्य्यो महातेजा संयुक्ताः सूर्य्यवर्चसः।
देवाङ्गवस्त्रसञ्छन्ना चन्दनागुरुचर्चिता :
सर्व्वलक्षणसम्पन्नाः कुण्डलैं* र्य्योतितानना:।
एवं विधा मया दत्ता मनस्विन्यः सुमध्यमाः॥
विमानकोटिसंयुक्ताः सर्व्वाभरणभूषिताः।
क्रीड़स्व च महाभाग गणस्त्वं मम पुत्रक॥
सर्व्वगामी भवाद्येह लोकलोकञ्चराचरं।
तुष्टोऽहं तव भक्तस्य शिवव्रतरतस्य च॥
रुद्रलोके तु या कन्यास्त्रिनेत्राश्च चतुर्भुजाः।
अतीव भर्त्तृभक्ताश्च यथाहमुमया सह॥
ताभिः सार्द्धं महाभाग भुंक्ष्व भोगान् यथेप्सितान्।
कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च॥
अन्ते व्रतप्रभावेन शिवसायुज्यतां व्रज।
सर्व्वव्यापी भवत्वञ्च लीयसे परमे पदे॥
परात्परतरं नास्ति शिवरात्रिव्रतात्परम्।

* कुण्डलैरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

न पूजयति देवेशं रुद्रं त्रिभुवनेश्वरं॥
जन्तुर्जन्मसहस्रेषु भ्रमते नात्र संशयः॥
यदा तद्भावसंयुक्तः स रुद्रगणतां व्रजेत्।
तत्र दत्तं हुतं जप्तमर्चनं गुरुपूजनं॥
जागरः शिवरात्र्यां तु सर्व्वं तच्चाक्षयं भवेत्।
कश्चित् पुण्यविशेषेण व्रतहीनोपि यः पुमान्॥
जागरं कुरुते तत्र स रुद्रसमतां व्रजेत्।
सूर्य्यग्रहे कुरुक्षेत्रे हिमवत्कुरुजाङ्गले॥
शिवरात्र्यां तथा भक्त्या दत्तं भवति चाक्षयं।
अखण्डितव्रतो योहि शिवरात्रिमुपोषयेत्॥
स सर्व्वकाममाप्नोति रुद्रेण सह मोदते।
शिवरात्रिदिने दत्तं तथा भवति चाक्षयं॥
अखण्डितव्रतो योहि शिवरात्रिमुपोषयेत्।
सर्वकाममनः पूर्णः क्रीडते शिवसन्निधौ॥
धन्यास्ते मानवा लोके शिवरात्रिपरायणाः।
अर्णवा यदि शुष्यन्ति क्षीयते हिमवानपि॥
मेरुमन्दारलङ्काश्च श्रीशैलो विन्ध्यएव च।
चलन्ते नेकदा सर्वें निश्चलं हि शिवव्रतं॥
अतस्तस्यां त्रयोदश्यां कृष्णायामेकभुक्नरः।
मन्त्रेणानेन गृह्णीयान्नियमं भक्तिमान्नरः॥
शिवरात्रिव्रतं ह्येतत् करिष्येहं महाफलं।
निर्विघ्नमस्तु मे चात्र त्वत्प्रसादाज्जगत्पते॥
रात्रीः प्रपद्ये जननीं सद्भरां चैव समाहितः।

गृह्णीयाद्ब्राह्मणस्त्वेवं नियमं वेदविद्विभो ॥
शिवरात्रि व्रतमित्यनेन मन्त्रेण शूद्रादिर्नियमं गृह्णीयात् ब्राह्मणादिषु।

रात्रीं प्रपद्ये जननीं सर्वभूतनिवेशनीं।
भद्रां भगवतीं कृष्णां विश्वस्य जगतो निशां॥
संवेशनीं संयमनीं ग्रहनक्षत्रमालिनीं।
प्रपन्नोऽहं शिवां रात्रीं भद्रे पारमशीमहि॥
भद्रे पारमशीमन्त्रोत्तमः।

इति मन्त्राभ्यामृग्वेदसिद्धाभ्यां नियमं गृह्णीयादित्यर्थः।

शिवमिष्टागुरुं दृष्ट्वा स्वाचान्तः शुचिरात्मवान् ॥ ॥
संकल्प्यैवं व्रतं कुर्य्यात् पूर्वेद्युः प्रातरेवच।
ततोऽहश्चरमे भागे स्वगायत्र्या ह्यतन्द्रितः॥
स्नानं कृष्णतिलैः कूर्य्याद्गृहे वाथ जलाशये।
रम्ये निशामुखे गच्छेच्छिवस्यायतनं व्रती।
दिनान्ते स्नपनं कुर्य्याच्छिवंनाम्ना प्रपूजयेत्॥
धूपनैवेद्यगन्धैश्च नृत्यगीतैः सदीपकैः।
शङ्खचक्रनिनादैश्च कुर्य्यात् पुस्तकवाचनं॥
द्वितीये प्रहरे चैव नाम्ना शङ्करमर्चयेत्।
पूर्व्वोक्तेन विधानेन पूजयेत्परमेश्वरम्॥
तृतीये प्रहरे देवं नाम्ना महेश्वरं तथा।
यामे चतुर्थे सम्प्राप्ते रुद्रं नाम्ना प्रपूजयेत्॥
एवं हि भक्तियुक्तश्च जागरं कारयेन्निशि।
सकलं फलमाप्नोति सत्यमेतद्वरानने॥

उषः स्नानं जपो होमः भोजयेच्छिववत्सलान् ।
श्वेतान् कुम्भान् प्रदद्याच्च यथाशक्त्या सदक्षिणान् ॥
पूजयेद्ब्राह्मणान् भक्त्या व्रते माहेश्वरे स्थितान् ।
वाचयेच्छिवशास्त्रञ्च स गच्छेच्छिव मन्दिरं ॥
उपोष्य पुण्यकर्म्माणो नियतं स्वर्गगामिनः ।
शिवव्रतस्य चाख्यानं यः पठेच्छिवसन्निधौ ॥
रमते शिवलोके च यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।
एवं देवि मयाख्यातं शिवरात्रेर्महाव्रतम् ॥
शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ।

इति श्रीस्कन्दपुराणोक्तं सोद्यापनं शिवरात्रि व्रतं ।

———ooo@ooo———

कैलासशिखरे रम्ये नानाधातु विचित्रिते ।
नानाद्रुमलताकीर्णे नानारत्नोपशोभिते ॥
अप्सरोगणसङ्कीर्णे सिद्धगन्धर्वसेविते ।
क्रीडते भगवांस्तत्र गणैः स्वैः परिवारितः ॥
नन्द्यादयोगणास्तत्र क्रीड़न्ते शिवसन्निधौ ।
कौतूहलं परं तत्र पञ्चशब्दनिनादितं ॥
वीणावेणुमृदङ्गैश्च पञ्चैश्च तथा गिरि ।
देवकन्यासमाकीर्णं तं गिरिं सुमनोहरं ॥
प्रसादास्तत्र तिष्ठन्ति सौवर्णाः सुमनोहराः ।
ध्वजमालाकुलं रम्यं कैलासं सर्व्वदेवतैः ॥
विसृज्य देवताः सर्व्वाः रमते चोमया सह ।
तत्र स्थितं महादेवं उमा पृच्छति शङ्करम् ॥

उमो उवाच।

देव देव जगन्नाथ सर्व्वलोक नमस्कृत।
कृत्वा प्रसादं देवेश कथयस्व मम प्रभो॥
नमो नमो महादेव स्वस्थं तिष्ठति सर्व्वदा।
उद्वेगस्तु महाचित्ते कस्मान्मे परिवर्त्तते॥
न मया हि महादेव कृतं किञ्चिच्छुभं व्रतं।
कृत्वा प्रसादं देवेश व्रतं मे कथ्यतां प्रभो॥

ईश्वर उवाच।

शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम्।
यन्न कस्यचिदाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकम्॥
येन वै कथ्यमानेन यमोपि विलयं व्रजेत्।
तदहं कीर्त्तयिष्यामि शृणुष्वैकमनाः सदा॥
माघफाल्गुनयोर्मध्ये कृष्णपक्षे चतुर्दशी।
शिवरात्रिस्तु विज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमा तिथिः॥
दानयज्ञैस्तपोयज्ञैरन्यैश्च बहुदक्षिणैः।
शिवरात्रिसमं नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकम्॥
न ते यमपुरस्थास्ते यैः कृतेयं शिवप्रदा।
भुक्तिमुक्तिप्रदा देवि सत्यं सत्यं वरानने॥

देव्युवाच।

कथं यमपुरीं देव वर्जयित्वा शिवं व्रजेत्।
एतदेव महाश्चर्य्यं प्रत्ययं कुरु मे प्रभो॥

शिव उवाच।

शृणु देवि प्रयत्नेन कथां पौराणिकीं शुभां।

मम शासन हंत्री च शिवलोकप्रदायिनी ॥
न ते यमपुरं याति यैः कृतेयं शिवप्रदा।
शृणु देवि महाश्चर्य्यं यज्जातं शिववल्लभे ॥
आसीद्राजा विदेहायां प्रजापालनतत्परः।
सुधर्म्मा नाम विख्यातः सदा परमधार्म्मिकः ॥
पृथिव्यां सर्व्वराजानो वर्त्तन्ते वशवर्त्तिनः।
तस्य राज्ये न वै कश्चित् व्याधितो दुःखितोऽभवत् ॥
साधून् पालयते राजा पुत्रवत् सुरसुन्दरि।
एवं गुणविशिष्टस्य तस्य राज्ञः प्रिया शुभा ॥
भार्य्या तिलोत्तमा नाम सर्वैः समुदिता गुणैः।
रूपलावण्यसंयुक्ता स्थिरयौवनसंस्थिता ॥
हंसकोकिलसम्भाषा मत्तमातङ्गगामिनी।
यथा रूपा तथा शीला तस्य भार्य्या महीपतेः ॥
भर्त्तुः प्रियहिते युक्ता भर्त्तुश्चैव हि वल्लभा।
याश्च रम्या परा भार्य्या शतसाहस्रसम्मिताः ॥
सर्व्वास्ता गुणसंयुक्ता दास्य एव व्यवस्थिताः।
एवं गच्छति काले तु कस्मिंश्चित् सुरसुन्दरि ॥
अतः परं सुधर्म्मात्मा जगाम रिपुमर्द्दन।
दृष्ट्वा तिलोत्तमा देवी सर्व्वैः समुदिता गुणैः ॥
आगच्छन्तं ततो दृष्ट्वा राजानं रिपुमर्द्दनम्।
ततश्च स्वयमुत्थाय ददौ राजासनं तदा ॥
वन्दत्येवं ततो राज्ञी शिवेति च पुनः पुनः।
उपविष्टा ततो राज्ञः समीपे वशवर्त्तिनी ॥

उमो उवाच।

देव देव जगन्नाथ सर्व्वलोक नमस्कृत।
कृत्वा प्रसादं देवेश कथयस्व मम प्रभो॥
नमो नमो महादेव स्वस्थं तिष्ठति सर्व्वदा।
उद्वेगस्तु महाचित्ते कस्मान्मे परिवर्त्तते॥
न मया हि महादेव कृतं किञ्चिच्छुभं व्रतं।
कृत्वा प्रसादं देवेश व्रतं मे कथ्यतां प्रभो॥

ईश्वर उवाच।

शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम्।
यन्न कस्यचिदाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकम्॥
येन वै कथ्यमानेन यमोपि विलयं व्रजेत्।
तदहं कीर्त्तयिष्यामि शृणुष्वैकमनाः सदा॥
माघफाल्गुनयोर्मध्ये कृष्णपक्षे चतुर्दशी।
शिवरात्रिस्तु विज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमा तिथिः॥
दानयज्ञैस्तपोयज्ञैरन्यैश्च बहुदक्षिणैः।
शिवरात्रिसमं नास्ति कृत्वा यज्ञसहस्रकम्॥
न ते यमपुरस्थास्ते यैः कृतेयं शिवप्रदा।
भुक्तिमुक्तिप्रदा देवि सत्यं सत्यं वरानने॥

देव्युवाच।

कथं यमपुरीं देव वर्जयित्वा शिवं व्रजेत्।
एतदेव महाश्चर्य्यं प्रत्ययं कुरु मे प्रभो॥

शिव उवाच।

शृणु देवि प्रयत्नेन कथां पौराणिकीं शुभां।

मम शासन हंत्री च शिवलोकप्रदायिनी ॥
न ते यमपुरं यान्ति यैः कृतेयं शिवप्रदा।
शृणु देवि महाश्चर्यं यज्जातं शिववल्लभे ॥
आसीद्राजा विदेहायां प्रजापालनतत्परः।
सुधर्म्मा नाम विख्यातः सदा परमधार्म्मिकः ॥
पृथिव्यां सर्व्वराजानो वर्त्तन्ते वशवर्त्तिनः।
तस्य राज्ये न वै कश्चित् व्याधितो दुःखितोऽभवत् ॥
साधून् पालयते राजा पुत्रवत् सुरसुन्दरि।
एवं गुणविशिष्टस्य तस्य राज्ञः प्रिया शुभा ॥
भार्य्या तिलोत्तमा नाम सर्वैः समुदिता गुणैः।
रूपलावण्यसंयुक्ता स्थिरयौवनसंस्थिता ॥
हंसकोकिलसम्भाषा मत्तमातङ्गगामिनी।
यथा रूपा तथा शीला तस्य भार्य्या महीपतेः ॥
भर्त्तुः प्रियहिते युक्ता भर्त्तुश्चैव हि वल्लभा।
याश्च रम्या परा भार्य्या शतसाहस्रसम्मिताः ॥
सर्व्वास्ता गुणसंयुक्ता दास्य एव व्यवस्थिताः।
एवं गच्छति काले तु कस्मिंश्चित् सुरसुन्दरि ॥
अतः परं स्वधर्म्मात्मा जगाम रिपुमर्द्दन।
दृष्ट्वा तिलोत्तमा देवी सर्व्वैः समुदिता गुणैः ॥
आगच्छन्तं ततो दृष्ट्वा राजानं रिपुमर्द्दनम्।
ततश्च स्वयमुत्थाय ददौ राजासनं तदा ॥
वन्दत्येवं ततो राज्ञी शिवेति च पुनः पुनः।
उपविष्टा ततो राज्ञः समीपे वशवर्त्तिनी ॥

स च राज्ञा तदा राज्ञ्या शिवेति समुदीरितं।
श्रुत्वेति शेषः।
सस्मार प्राक्तनं कर्म्म अन्यजन्मनि यत्कृतं।
तस्याजासौ तत स्मृत्वा ताम्बूलं करसंस्थितम्॥
चकार मनसा राजा सङ्कल्पं शिवपूजने।
ततः प्रपच्छ सा देवी किमिदन्त्यागकारणं॥
यदि वच्यसि मे न त्वं मरिष्यामि तवाग्रतः।
सोऽपि राजा ततो देवीं मरणे कृतनिश्चयां॥
विज्ञाय कथयामास पूर्व्वजन्मनि चेष्टितं।
शृणुष्वा वहिता भूत्वा वचनं सुरसुन्दरि॥
श्रुत्वा त्वयेरितं वाक्यं शिवनामसमन्वितं।
स्मृतं मे सर्व्वचरितं पूर्व्वजन्मनि यत्कृतं॥
श्रूयतामभिधास्यामि सावधाना भव प्रिये।
अहमासं पुरा वैश्यः स्वधर्म्मनिरतः शुचिः॥
कालेन गच्छता देवि पूर्व्वजन्मवशेन च।
स्वकर्म्मनिरतस्यापि चौर्य्ये मतिरजायत॥
निशानिष्क्रमणं कृत्वा चौर्य्यं कर्त्तुमहं गतः।
तस्मिन् काले शुभे देवि माघमासोऽभवत्तदा।
ततश्चैवासिते पक्षे शिवयोगोऽभवत्तदा॥
चतुर्दशी तिथिश्चासीच्छिवरात्रि स्तु सा स्मृता।
मम वै भ्रममाणस्य अर्द्धरात्रमभूत्तदा॥
भ्रमता हि मया दृष्टः समवायो जनस्य वै।
जागरं तु प्रकुर्व्वाणः शिवस्यायतने शुभे॥

अन्तरन्तु समासाद्य उपविष्टस्तत्र चणं ।
कस्यचित् गृहमेधिन्याः कर्णसंस्थञ्च कुण्डलं ॥
हृत्वा पलायमानस्तु दृष्टोऽहं रचपालकैः ।
ततस्ते तद्धिताः सर्वे खड्गपाणिधनुर्द्धराः ॥
तत स्तेनैकेन क्रुद्धेन शिरश्छिन्नं महासिना ।
तद्भयाच्च मया तत्र मुखे क्षिप्तन्तु कुण्डलं ॥
ततश्च कर्म्मणा तेन रात्रौ जागरणेन च ।
चौर्य्येण च कृते नापि राजाहं स बभूव ह ॥
ततश्च जातिस्मरणं जातं मम तिलोत्तमे ।
शिवयोगस्तु चाद्यैव माघमासस्तु शोभने ॥
चतुर्द्दशी तिथिश्चाद्य ताम्बूलं तन्मयोज्झितं ।
एतच्छ्रुत्वा च सा देवी आचार्य्यं परमं महत् ॥
उवाचैनं तदा राज्ञी विस्मयं परमं गता ।
यदि मे प्रत्ययं कच्चिदुत्पादयसि भूमिप ॥
तदा जीवामि नृपते नान्यथेयं प्रतारणा ॥
एतच्छ्रुत्वा तदा राजा उवाच सुरसुन्दरि ॥
एतदेव शिरो मेऽत्र पश्येदं कूपसंस्थितं ।
कालेन कूपः पूर्णोयं लोष्टैश्च तृणसञ्चयैः ॥
उत्थाय च गतौ तत्र दम्पती विस्मयान्वितौ ।
खनयित्वा ततो देव्यै दर्शयामास तच्छिरः ॥
कुण्डलन्तु मुखे दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतौ ।
ततस्तु दम्पती तत्र चक्रतुर्नियमं परं ॥
उपवासस्य नियमं तथा जागरणस्य च ।

शिव उवाच।

एव हि माघमासे तु संप्राप्ते सुरसुन्दरि।
तद्व्रतं जागरं चैव कुर्य्यात् पूजनमेव च॥
ततश्च भगवानीशस्तुष्टो भवति तत्क्षणात्।
कालेन गच्छता तौ तु पुत्रपौत्रसमन्वितौ॥
संपूर्णे च तयोः काले मरणं समुपागतौ।
युग्मन्तु परमं लोके शिवभक्तिसमन्वितौ॥
शिवरात्रिप्रभावेन दम्पती शिवसन्निधौ।
शिवरात्रिभिमान्देवि यः करोति नरो भुवि॥
सर्व्वपापविनिर्म्मुक्तः शिवलोके महीयते।
इत्येषा कथिता देवि शिवरात्रिस्तवाग्रतः॥
सर्व्वपापहरा पुण्या सर्व्वतीर्थफलप्रदा।
यः करोति नरो देवि शिवरात्रिमिमां शुचि॥
सर्व्वपापविनिर्मुक्तः शिवलोके महीयते।
य इमां शृणुयान्नित्यं शिवरात्रिकथां नरः॥
कृता तेन महादेवि शिवरात्रिर्न संशयः।

इतिश्रीस्कन्दपुराणे शिवयोगयुक्तशिवरात्रिव्रतमाहात्म्यं।

———०००———

कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुं।
पञ्चवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनं॥
कपालखट्वाङ्गधरं खड्गखेटकधारिणं।
कपालधारिणं भीमं वरदञ्चाभयप्रदं॥
भस्मांगव्यालशोभाढ्यं शशाङ्ककृतशेखरं।

नीलजीमूतसङ्काशं सूर्य्यकोटिसमप्रभं॥
दृष्ट्वा तन्देवदेवशं प्रहस्योत्फुल्ललोचना।
देवी पप्रच्छ भर्त्तारं शङ्करं लोकशङ्करं॥

देव्युवाच।

कथय त्वं प्रसादेन यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम्।
यत्कृत्वा देवदेवेशः पापहानिः प्रजायते॥
श्रुतानि देवदेवेश व्रतानि तिथिनिश्चयं।
दानधर्म्माख्यनेकानि तपस्तीर्थान्यनेकशः॥
नास्ति मे निश्चयो देव भ्रामिताहं त्वया पुनः।
तस्माद्वदस्व देवेश एकं निःसंशयं व्रतं॥
भुक्तिमुक्तिप्रदञ्चापि सर्व्वपापक्षयं करं।
तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व महाप्रभो॥

ईश्वर उवाच।

शृणु देवि परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम्।
कस्यचिन्न समाख्यातं भुक्तिमुक्तिप्रदं नृणां॥
यस्य-श्रवणमात्रेण पातकं विलयं व्रजेत्।
तदहं कीर्त्तयिष्यामि शृणुष्वैकमनाः प्रिये॥
माघान्ते बहुलेपक्षे सदा कार्य्या चतुर्दशी।
शिवरात्रिस्तु सा ज्ञेया सर्वयज्ञोत्तमोत्तमा॥
दानैर्य्यज्ञैस्तपोभिश्च व्रतैर्व्वहुविधैरपि।
तीर्थैश्चापि न तत्पुण्यं यत् पुण्यं शिवरात्रितः॥
शिवरात्रिसमं नास्ति व्रतं पापविनाशकृत्।
अज्ञानात् ज्ञानतोवापि कृत्वा मुक्तिमवाप्नुयात्॥

सर्व्वमाङ्गल्यकरणी सर्व्वाशुभविनाशिनी।
मृतास्ते नरकं यान्ति यैरेषा न कृता क्वचित्॥
सर्व्वमङ्गलशीला च सर्वाशुभविनाशिनी।
भुक्तिमुक्तिप्रदा चैषा सत्यं सत्यं वरानने॥

पार्व्वत्युवाच।

कथं यमपुरे मार्गं त्यक्त्वा देवं व्रजेन्नरः।
एतन्मे महदाश्चर्य्यं प्रत्ययं कुरु शङ्कर॥

शिव उवाच।

शृणु देवि यथावृत्तं कथाम्पौराणिकीं शुभाम्।
यमशासनहन्त्री च शिवशासनदायिनी॥
कश्चिदासीत् पुरा कल्पे निषादश्चामिषप्रियः।
प्रत्यन्तदेशवासी च भूधरासन्नभूधरः॥
सीमान्ते सर्व्वदा तिष्ठेत् कुटुम्बपरिपालकः।
तन्वापीनोधनुर्धारी श्यामाङ्गः कृष्णकञ्चुकः॥
बद्धगोधाङ्गुलित्राणः सदैव मृगघातकः।
एवम्विधो निषादोऽसौ चतुर्द्दश्यान्दिनोदये॥
स हत्वार्थं वणिग्भिश्च देवताग्रे निरुन्धितः।
तेनापि देवताद्दृष्टा जनानां वचनं श्रुतम्॥
उपवासरतानाञ्च जल्पतां शिवशिवेति च।
दिनान्ते स तदा मुक्तः प्रातर्द्रव्यं प्रदीयतां॥
ततोऽसौ धनुरादाय दक्षिणेन गतः स्वयम्।
जगाम च वनोद्देशं जनहासञ्चकार ह॥
शिवः शिवः किमेतद्वै वदन्ति नगरे जनाः।

वने चरोनिरीक्षन् स चतुर्दिक्षु इतस्ततः॥
पदञ्च पदमार्गञ्च मृगसूकरचित्तलान्।
धावतस्तस्य सर्वासु दिक्षु वै लुब्धचेतसः॥
वनं सपर्वतं सर्वं भ्रमतस्तु दिनङ्गतम्।
अप्राप्ता एव गच्छन्ति सकला मृगजातयः।
संप्राप्तमपि चापश्यन् न मृगं न च चित्तलं॥
निराशो लुब्धको यावत्तावदस्तङ्गतोरविः।
चिन्तयित्वा जलोपान्ते जागरं मृगघातनं॥
सन्निधास्याम्यहं रात्रौ निश्चितं मम जीवनं।
तड़ागसन्निधौ गत्वा तत्तीरे जालमध्यतः॥
निलयं कर्त्तुमारब्धमात्मार्थं गुप्तिकारणं।
जालिमध्ये महालिङ्गमस्ति स्वायम्भुवं शुभम्॥
ततो विल्वस्य पत्राणि त्रोटित्वा मार्गशोधने।
क्षिप्तानि दक्षिणे भागे गतानि लिङ्गमूर्द्धनि॥
न दिवाभोजनं जातं स रुद्रस्य प्रभावतः।
मृगान्निरीक्षतस्तस्य निद्रानाशोप्यजायत॥
जालमध्यगतस्यापि प्रथमः प्रहरोगतः।
ततो जलार्थमायाता हरिणीगर्भसंयुता॥
निरीक्षन्ति दिशः सर्वा उत्फुल्लनयना भृशं।
लुब्धकेनाथ सा दृष्टा वाणगोचरताङ्गता॥
कृतञ्च वाणसन्धानं तेनैकाग्रेण चेतसा।
त्रोटित्वा विल्वपत्राणि प्रक्षिप्तानि शिवोपरि॥
स्मरन् शिवेति वादञ्च शीतेन परिपीडितः।

विल्व मध्ये स्थितो दृष्टो हरिण्यालुब्धकस्तदा ॥
लुब्धकः स्वस्वरूपेण कृतान्त इव तिष्ठति ।
दृष्ट्वा च तस्य सन्धानं यमदंष्ट्रासमप्रभं ॥
सा मृगी दिव्यया वाचा लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ।

मृग्युवाच ।

स्थिरो भव महाव्याध सर्वजीवनिकृन्तन ।
किमर्थं मां हनिष्ये त्वं कथयस्व मम प्रभो ॥

शिव उवाच ।

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा लुब्धकः प्राह तां मृगीं ।
समाष्टकं कुटुम्बं मे क्षुधया पीड्यते भृशं ।
धनं च मद्गृहे नास्ति तस्मात्त्वां हन्मि शोभने ॥

सूत उवाच ।

जातपूजाप्रभावेन जागरोपोषणेन च ।
चतुर्थांशेन पापानां विमुक्तो लुब्धकस्तदा ॥
विस्मयोत्फुल्लनयनो मृगीवाक्येन पार्व्वति ।
उवाच वचनं तां वै धर्म्मयुक्तमसंशयं ॥
मया हि पातिता देवि उत्तमाधममध्यमाः ।
न श्रुतात्वीदृशी वाणी श्वापदानां कथञ्चन ॥
कस्मिन् देशे त्वमुत्पन्ना कस्मात् स्थानादिहा ग.
कथय त्वं प्रयत्नेन परं कौतूहलं हि मे ॥

मृग्युवाच ।

शृणु त्वं लुब्धकश्रेष्ठ कथयामि तवाखिलं ।
आसं पूर्व्वमहं रम्भा स्वर्गे शक्रस्य चाप्सरा ॥

अनन्तरूपलावण्यसौभाग्येन च गर्व्विता ।
सौभाग्यमदसंयुक्तो दानवो मदगर्वितः ॥
मयैव सत्क्रतीभर्त्ता हिरण्याक्षो महासुरः ।
तेन सार्द्धं चिरं कालं मया भुक्तं यथेप्सितम् ॥
अन्यस्मिन् दिवसे व्याध क्रीड़ते वै सुरेण च ।
गतो बहुतरः कालो महादेवस्य कोपकृत् ॥
प्रत्यहं प्रेचणं नृत्यं शङ्करस्याग्रतश्चरेत् ।
यावद्गच्छाम्यहं तत्र तावद्रुद्रोऽब्रवीत् क्रुधा ॥
हे रम्भे क्व गतासि त्वं केन वा सङ्गता शुभे ।
सौभाग्यमदगर्व्वेण नागता मम मन्दिरं ॥
सत्यं कथय शीघ्रं त्वं नो वा शापन्ददामि ते ।
शापभीत्या मया तत्र सत्यमुक्तं शिवाग्रतः ॥
शृणु देव प्रवक्ष्यामि शापानुग्रहकारक ।
मम भर्त्ता समः प्राणैर्दानवो बलदर्पितः ॥
तेन सार्द्धं मया देव क्रीड़ितं निजमन्दिरे ।
तस्य भोगेन लुब्धाहं शयनादेव नोत्थिता ॥
तेनाहं नागता शीघ्रं सृष्टिसंहारकारक ।
रुद्रस्तद्वचनं श्रुत्वा सकोपो वाक्यमब्रवीत् ॥
मृगः कामातुरो नित्यं हिरण्याक्षो भविष्यति ।
त्वं मृगी तस्य भार्य्या वै भविष्यसि महावने ॥
तस्मात्तु निर्जले देशे तृणाहारा भविष्यसि ।
द्वादशाब्दानि भद्रन्ते भविता शाप एष ते ॥
परस्परस्य शोकेन शापान्तोऽपि भविष्यति ।

कृतस्त्वनुग्रहो व्याधे शङ्करेण यदृच्छया।
यदा कश्चित् व्याधवरो मम सान्निध्यमाश्रितः॥
बाणाग्रे तस्य सम्प्राप्ता पूर्वजन्म स्मरिष्यति।
शङ्करस्य तदा रूपं दृष्ट्वा मोक्षमवाप्स्यसि॥
शङ्करो न मया दृष्टो वसन्त्यस्मिन् महावने।
तेन दुःखमनुप्राप्ता मेदोमांसविवर्जिता॥
भर्त्राक्रान्ता विशेषेण अवध्या चेति निश्चितं।
सकुटुम्बस्य ते नूनं भोजनं न भविष्यति॥
आयास्यति मृगीत्वन्या मार्गेणानेन लुब्धक।
रूपयौवनसम्पन्ना बहुमांसमदोद्धता॥
भोजनं सकुटुम्बस्य तया नूनं भविष्यति।
अथवान्यो मृगोव्याध तव बाणस्य गोचरे॥
प्रभाते ते क्षुधार्त्तस्य निश्चयादागमिष्यसि।
मुक्ताथवा व्याध गर्भं बालानादिश्य बन्धुषु॥
शपथैरागमिष्यामि सन्दिश्य च सखीजनम्।
तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा व्याधो विस्मितमानसः॥
कष्टमेवं तदा ध्यात्वा व्याधोवाच मृगाङ्गनां।
नागमिष्यति यद्यन्योमृगस्त्वमपि गच्छति॥
क्षुधया पीडितोहं वै कुटुम्बश्च भविष्यति।
प्रातस्त्वया मम गृहमागन्तव्यं यदा भवेत्॥
व्रज त्वं शपथं कृत्वा यथा मे निश्चयो भवेत्।
पृथिवी वायुरादित्यः सत्ये तिष्ठन्ति देवताः॥
पालनीयं ततः सत्यं लोकद्वयमभीप्सुभिः।

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सागर्भार्त्ता तदा मृगी ।
चक्रे सत्यप्रतिज्ञां वै व्याधस्याग्रे पुनः पुनः ॥

मृग्युवाच ।

द्विजो भूत्वा तु यो व्याध वेदभ्रष्टोऽभिजायते ।
स्वाध्यायसन्ध्यारहितः सत्यशौचविवर्जितः ॥
अविक्रयाणां विक्रेता अयाज्यानाञ्च याजकः ।
तेन पापेन लिप्यामि नागच्छामि पुनर्यदि ॥
धूर्त्ते दुष्टे शठे यच्च यत्पापं मानकूटके ।
दानं दातुं प्रशक्तश्च प्रार्थितं न ददाति च ॥
तेन पापेन लिप्यामि गच्छामि न पुनर्यदि ।
स्वदत्तां परदत्तां वा योहरेत्सागरांवरां ॥
देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं ब्रह्मद्रव्यं तथा हरेत् ।
तेन पापेन लिप्यामि नागच्छामि पुनर्यदि ॥
दोषेन दोषो दोष्येत पादं पादेन धावयेत् ।
भर्त्तारं स्वामिनं मित्रमात्मानं बालमेव च ॥
गाञ्च विप्रं गुरुं नारीं व्यापादयति दुर्मतिः ।
तेन पापेन लिप्यामि नागच्छामि पुनर्यदि ॥
दानस्य कीर्त्तने पापं यत्पापं दांभिके तथा ।
असञ्जितेन्द्रिये नित्यं परदोषानुकीर्त्तने ॥
कृतघ्ने च कदर्य्ये च नास्तिके वेदनिन्दके ।
सदाचारविहीने च परपीड़ाप्रदायके ॥
परपैशुन्य युक्तेपि कन्याविक्रयकारके ।
परापवादसन्तुष्टे सर्व्वधर्म्मबहिष्कृते ॥

वृषलीपतौ च यत् पापं मातापित्रोरपोषके।
हैतुके बकवृत्तौ च आद्यतीर्थविवर्जिते।
एतेषां पातकं मह्यं नागच्छामि पुनर्यदि॥
यत्पापं ब्रह्महत्यायां पितृमातृवधे तथा।
यत्पापं लुब्धकानां तु गोचोरविषघातिनां॥
तेन पापेन लिप्यामि यद्यहं नागमे पुनः।
द्विभार्य्यः पुरुषोयस्तु समदृष्ट्या न पश्यति॥
यस्त्वीन् हले बलीवर्दान् विषमान् वाहयेन्नरः।
तेन पापेन लिप्यामि नागच्छति पुन र्यदि॥
सकृद्दत्वा तु यः कन्यां द्वितीये दातुमिच्छति।
यस्य संग्रहणी भार्य्या ब्राह्मणी च विशेषतः॥
एकाकी मिष्टमश्नाति भार्य्यापुत्रविवर्जितः।
आत्मनो गुणसम्पन्नां समाने सदृशे वरे॥
न ददाति च यः कन्यां नरो वै ज्ञान दुर्बलः।
तेन पापेन लिप्यामि नागच्छामि पुनर्यदि॥
मृगी वाक्यं ततः श्रुत्वा लुब्धको हृष्टमानसः।
मुमोच हरिणीं सद्यो मुक्त्वा बाणं धनुस्ततः॥
तस्या उक्तिप्रभावेन लिङ्गार्चाकरणेन च।
स पातकचतुर्थांशान्मुक्तोऽसौ तत् क्षणात्ध्रुवं॥
द्वितीये प्रहरे प्राप्ते ह्यर्द्धरात्रे वरानने।
स्मरन् शिव शिवं वाक्यं न निद्रां लब्धवांस्तथा॥
द्वितीयेऽथ ततः प्राप्ता कामार्त्ता मृगसुन्दरी।
सन्त्रस्ता भयसंविग्ना पतिमन्वेषती तदा॥

जालिमध्ये स्थितेनाथ दृष्टा सा तु वृकेन च ।
पुष्पविल्वस्य पत्राणि त्रोटितानि करेण तु ॥
क्षिप्ताणि दक्षिणे भागे लिङ्गस्योपरि पार्व्वति ।
तस्या बधार्थं व्याधेन वाणं धनुषि सन्दधे ॥
हर्षपूर्णेन मनसा कुटुम्बार्थं भृशं प्रिये ।
निरीक्ष्य लुब्धको यावत्तस्यां वाणं विमुञ्चति ॥
तावन्मृगी सुसन्त्रस्ता व्याधं वचनमब्रवीत् ।
धनुर्धर शृणु व्याध सर्व्वसत्वभयङ्कर ॥
देहि मे वचनं ह्येकं पश्चान्मां विनिपातय ॥
आयाता हरिणी चैका मार्गेणानेन लुब्धक ।
समायाताथवा नैव सत्यं कथय सुव्रत ॥
तद्वचो लुब्धकः श्रुत्वा विस्मितस्तत्क्षणादभूत् ।
तस्यास्तु यादृशी वाणी अमुष्या अपि तादृशी ॥
सैवेयमागता नूनं प्रतिज्ञापालनाय वै ।
अथ कान्या समायाता या तया कथिता पुरा ॥
एवं सञ्चिन्त्य मनसा लुब्धकोवाक्यमब्रवीत् ।
शृणु त्वं मृगि मे वाक्यं गता सा निजमन्दिरं ॥
त्वं दत्त्वा मम नूनं हि सा भवेत्सत्यवागपि ।
अहोरात्रं कृतं कष्टं कुटुम्बार्थं मृगाङ्गने ॥
अधुना त्वां हनिष्यामि देवतास्मरणं कुरु ।
व्याधोक्तं वचनं श्रुत्वा हरिणी दुःखिता भृशं ॥
व्याधं प्राह रुदित्वा सा मा मां व्याध निपातय ।
नास्ति मांसं तथा मेदः शरीरे रुधिरं मम ॥

तेजो बलं मे सकलं निर्दग्धं विह्नराग्निना।
अहं प्राणैर्वियोक्ष्यामि भोजनन्ते न जायते॥
बलवान् सुमहातेजा मेदमांसपरिप्लुतः।
अत्यन्तस्थूलपीनाङ्गो मृगो ह्यत्रागमिष्यति॥
तयोक्तं लुब्धकः श्रुत्वा किङ्करोमीत्यचिन्तयत्।
मृगो ब्रूतेह्यसन्दिग्धं निश्चयोऽयं परं मम॥
चिन्तयित्वेति स प्राह मृगीं कामातुरान्तदा।
कुरु प्रतिज्ञां सत्यान्त्वं निश्चयोमे यथा भवेत्॥
तद्व्याधवचनं श्रुत्वा मृगी शोकसमाकुला।
सत्यां प्रतिज्ञां विदधे व्याधस्याग्रेपुनः पुनः॥

मृग्युवाच।

क्षत्रियस्तु रणं दृष्ट्वा संग्रामाद्योनिवर्त्तते।
तेन पापेन लिप्यामि यद्यहमनृतं वदे॥
परद्रव्यरता नित्यं मायावन्तोऽनुपासकाः।
भेदयन्ति तड़ागानि वापीनाञ्च गवामपि।
मार्गं स्थानञ्च ये घ्नन्ति सर्वसत्वभयङ्कराः॥
परित्यजति सन्मार्गं पशून् भृत्यां स्तथैवच।
ब्राह्मणान्निन्दतेयश्च तथैवाश्रमनिन्दकः॥
तेन पापेन लिप्यामि तद्वै तदनृतं वदे।
आकर्ण्यैत्थं वचस्तेन मुक्ता सा तत्क्षणात्प्रिये॥
जलं पीत्वा गता सापि अदृष्टः सोऽभवत्तदा।
जालिमध्यस्थितस्यापि द्वितीयप्रहरोगतः॥
पीडितस्तीव्रशीतेन क्षुधया परिपीडितः।

शिवं शिवं प्रजल्पन्वै न निद्रामुपलब्धवान् ॥
कृतं शिवार्चनं तेन द्वितीये प्रहरेऽपि च ।
वीक्षते स दिशः सर्व्वा जीवनार्थं वरानने ॥
सौभाग्यबलदर्पाढ्यो मृगस्तावत् समागतः ।
बाणं गृहीत्वा तं दृष्ट्वा मौर्व्यामाशु न्ययोजयत् ॥
आकर्णान्तं धनुर्नाम्य हृष्टतुष्टेन चेतसा ।
यावन्मुञ्चति वाणं स तावद्दृष्टो मृगेण वै ॥
कालरूपन्तु तं दृष्ट्वा मृगश्चिन्तां परां ययौ ॥
निश्चितं भविता मृत्यु यदि पादौ विचाल्यते ।
भार्य्या प्राणसमा चैव व्याधेनैव निपातिता ॥
तया परहितस्यापि मम मृत्युर्भविष्यति ।
हा कालविकृतं पापं यद्भार्या दुःखमागता ॥
न हि भार्या समं सौख्यं गृहे वापि वनेपि वा ।
तया विना न धर्मोहि नार्थकामौ विशेषतः ॥
वृक्षमूलेऽपि दयिता यत्र तिष्ठति तद्गृहं ।
प्रासादोऽपि तया हीनः कान्ताराद‌तिरिच्यते ॥
धर्म्मार्थकामकार्य्येषु पुंसाम्भार्या सहायनी ।
विदेशगमने चापि सैव विश्वासकारिणी ॥
नास्ति भार्यासमो बन्धुर्नास्ति भार्यासमं सुखम् ।
नास्ति भार्यासमं लोके नरस्यार्त्तस्य भेषजं ॥
यस्य भार्या गृहे नास्ति साध्वी च प्रियवादिनी ।
तेनारण्यं न गन्तव्यं यथारण्यं तथागृहं ॥
तया विना जीवतोऽपि निष्फलं मम जीवितं ।

एका प्राणसमा मे भू द्वितीया प्रमदा मम ॥
भार्य्या विरहितस्याद्य जीवितं निष्फलं मम।
एवं सचिन्त्य शनकैर्लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥
शृणु व्याध महासत्व आमिषाहारनिश्चय।
त्वां हि पृच्छामि किञ्चिद्वै सत्यं कथय सुस्फुटं ॥
आयान्तं हरिणीयुग्मं केन मार्गेण तद्गतं।
त्वया विनाश्रितं नैव सत्यं कथय मेऽग्रतः ॥
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लुब्धकश्चापि चिन्तयन्।
असावपि न सामान्यो देवता कापि विद्यते ॥
ध्यात्वेति सत्वन्तस्याग्रे लुब्धको वाक्यमब्रवीत्।
ते गतेऽनेन मार्गेण प्रतिज्ञाय ममाग्रतः ॥
ताभ्यां दत्तो भोजनार्थं मम त्वं नात्र संशयः।
अधुना त्वां हनिष्यामि न हि मोच्यामि कर्हिचित् ॥
व्याधोक्तं हि वचः श्रुत्वा हरिणः प्राह सत्वरं।
तत्सत्यं कीदृशं व्याध ताभ्यामुक्तं तवाग्रतः ॥
येन ते प्रत्ययोजातस्तन्मुक्तं हरिणीद्वयं।
व्याधेन कथिताः सर्वे ये क्वताः शपथाः पुरा ॥
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हरिणो हृष्टमानसः।
व्याधं प्राह ततः शीघ्रं वचनं धर्म्मसंहितं ॥

मृग उवाच।

ताभ्यां यदुक्तं भो व्याध तत्सत्यं हि भवेन्मम।
प्रभाते त्वद्गृहं न्यूनमागमिष्यामि हिंसक ॥
भार्या ऋतुमती मेऽद्य कामार्त्तापि च साम्प्रतं।

गत्वा गृहेऽद्य तां भुक्त्वा अनुज्ञाप्य सुहृज्जनं ॥
शपथैरागमिष्यामि त्वद्गेहं नात्र संशयः ।
न मद्देहस्यस्य मांसं यत्त्वं भोक्तुमभीप्ससि ॥
तद्वृथा मरणं मे स्याद्यदि मान्त्वं हनिष्यसि ।
तन्मृगस्य वचः श्रुत्वा व्याधो वचनमब्रवीत् ॥

व्याध उवाच ।

असत्यं भाषसे धूर्त्त प्रतारयसि मामिह ।
ज्ञाता मृत्युः स्फुटं यत्र तत्र गच्छति कल्पधीः ॥
व्याधस्य वचनं श्रुत्वा वाक्यं प्राह वरं मृगः ।
शपथान् वै करिष्यामि यथा ते प्रत्ययो हृदि ॥

व्याघ उवाच ।

मम त्वं शपथान् ब्रूहि विश्वासो येन जायते ।
यथा हि प्रेषयामि त्वां स्वगृहं प्रति कामुक ॥

मृग वाच ।

भर्त्तारं वञ्चयेद्या स्त्री स्वामिनं वञ्चयेन्नरः ।
मित्रं वञ्चयते यस्तु गुरुद्रोहं करोति यः ॥
तेन पापेन लिप्यामि यदेतदनृतं वदे ।
भेदयेद्यस्तु मित्राणि प्रमादं श्रावयेत्तु यः ॥
विषमन्तु रसं दद्यादेकपङ्क्त्यां हि भुञ्जतां ।
तेन पापेन लिप्यामि यदेतदनृतं वदे ॥
प्रवासशीला ये विप्राः क्रयविक्रयकारिणः ।
सन्ध्यास्नानविहीनाश्च वेदशास्त्रविवर्जिताः ॥

मद्यपस्त्रीसमासक्ताः परनिन्दारतास्तथा।
परस्त्रीसेवका नित्यं परपैशुन्यसूचकाः॥
शूद्रान्नभोजकाश्चैव रसविक्रयकारकाः।
तेन पापेन लिप्यामि नायामि यदि ते गृहं॥
मद्याद्यं-विक्रयेद्यस्तु शूद्रालोभविमोहितः।
सर्व्वाशी सर्व्वविक्रेता विप्राणामपि निन्दकाः॥
विप्रवाक्यं परित्यज्य पाषण्डाभिरतस्तथा।
तेन पापेन लिप्यामि यदि नायाति ते गृहं॥
गां यः स्पृशति पादेन उदितेऽर्के प्रवुध्यते।
एकाकी मिष्टमश्नाति विकर्म्मणि तथा रतः॥
मातापित्रोरभक्तश्च क्रियामुद्दिश्य पाचकः।
कन्याशुल्कोपजीवी च देवब्राह्मणनिन्दकः॥
एतेषां पातकं मह्यं यदि नायामि ते गृहं।
यः पठेत् स्वरहीनञ्च लक्षणेन विवर्जितम्॥
रथ्यां पर्य्यटमानस्तु वेदमुद्गिरते यदि।
पठमानस्य विप्रस्य चाण्डालः शृणुते यदि॥
तेन पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं।
वेश्यारताः सदा ये च देवदायनिवारकाः॥
तेषां पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं।
शूद्रान्नेषु सदा सक्ताः शूद्रसंपर्कदूषिताः॥
सन्ध्याभ्रष्टा च ये विप्रा दातृदाननिवारकाः।
तेषां पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं॥
भर्त्तारमर्थहीनञ्च कुरूपं व्याधिपीड़ितं।

या न पूजयते नारी रूपयौवनगर्विता ।
तस्याः पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं ॥
अथ किं बहुनोक्तेन भो लुब्धक तवाग्रतः ।
यदि नायामि ते गेहं ममासत्यं भवेत्तदा ॥
तेन वाक्येन सन्तुष्टो व्याधो वै वीतकल्मषः ।
संहृत्य वाणं धनुषो मृगं मुक्त्वा वनं प्रति ॥
जगाम प्रीतमनसा मुक्तपापो वरानने ।
जलं पीत्वाथ हरिणः प्रविष्टोगहनं वनं ॥
गतोऽसौ तेन मार्गेण येनायातं मृगीद्वयम् ।
लुब्धकेन तदा तत्र जालिमध्ये स्थितेन हि ॥
छित्वा विल्वस्य पत्राणि निक्षिप्तानि शिवोपरि ।
अज्ञानाच्छिवपूजा तु कृता तेन तथा व्रतं ॥
ब्रुवन् शिवशिवं सोऽथ निःसृतो जालिमध्यतः ।
उदिते सूर्य्यबिम्बे तु अज्ञानाज्जागरे कृते ॥
पापान्मुक्तोऽभवद्व्याधः शिवरात्रिप्रभावतः ।
यावन्निरीक्षते दिक्षु निशान्ते भोजनं प्रति ॥
तावच्छिशुव्रता चान्या मृगी तत्र समागता ।
दृष्ट्वा मृगीं तथा व्याधो वाणं धनुषि सन्दधे ॥
यावन्मुञ्चति बाणं स तावत् प्रोवाच तं मृगी ।

मृग्युवाच ।

मा वाणं मुञ्च धर्म्मात्मन् धर्म्मं पालय सुव्रत ।
अहमवध्या सर्व्वेषां सर्व्वशास्त्रनिदर्शनम् ॥
ऋयानं मैथुनासक्तं मदनव्याधिपीड़ितं ।

न हि हन्ति मृगं राजा मृगीं च शिशुनावृतां॥
अथ त्वं धर्म्ममुत्सृज्य मां वधिष्यसि मानद।
बालकान् हि गृहे त्यक्त्वा आगमिष्याम्यहं पुनः॥
या भर्त्तारं समुत्सृज्य परपुंसि रता भवेत्।
तस्याः पापेन लिप्यामि यदि नायामि ते गृहं॥
ये कृताः शपथाः पूर्व्वं तवाग्रे व्याधसत्तम।
ते सर्व्वे मम सन्त्वत्र यदि नायाम्यहं पुनः॥
व्याधेन सा तदा मुक्ता जगाम* निज मन्दिरम्।
व्याधोऽपि तत्शरन्त्यक्त्वा जगाम स्वगृहं प्रति॥
सर्व्वेषां वचनं ध्यायन्मृगाणां सत्यवादिनां।
एतेषां घातको नित्यमहं यास्यामि कां गतिं॥
एवं सञ्चिन्तयन् गेहे दृष्टाः क्षुधितबालकाः।
निरामिषन्तु तं दृष्ट्वा जग्मुस्तेपि निराशतां॥
नान्नं मांसं गृहे तस्य भोजनं येन जायते।
व्याधोऽपि स तदा तत्र तेषां वाक्यानि संस्मरन्॥
न भोजनं च निद्रां च लभते विस्मयान्वितः।
आगमिष्यन्ति ते नूनं शपथैरतियन्त्रिताः॥
तानहं निहनिष्यामि सतां व्रतमनुस्मरन्।
लुब्धकेन तदा मुक्तो मृगोऽसौ शपथैः कृतैः॥
स्वाश्रमं चाशु संप्राप्तो यत्र तद्धरिणीद्वयं।
सद्यः प्रसूता तत्रैका द्वितीया रतिलालसा॥
तृतीयापि समायाता बालकैः परिवारिता।

* व्याधेनेति पुस्तकान्तरे पाठः।

सर्व्वाः समेता एकत्र मरणे कृतनिश्चयाः ।
परस्परेण जल्पन्ति लुब्धकस्य विचेष्टितं ॥
ततो मृगीमृतुमतीं भुक्ता वाक्यं मृगोऽब्रवीत् ।
स्थातव्यमत्र युष्माभिः कर्त्तव्यं प्राणरक्षणं ॥
व्याघ्रद्विपात् लुब्धकेभ्यो बालकानाञ्च रक्षणं ।
अहमत्र समायातः शपथैरतियन्त्रितः ॥
अस्या ऋतु प्रदानाय पुनःसन्तानहेतवे ।
ऋतुमतीं तु योभार्य्यां नैव सेवेत मोहितः ॥
भ्रूणहत्या भवेत्तस्य धर्म्मश्चैव निरर्थकः ।
सन्तानात् स्वर्गमाप्नोति इह कीर्त्तिञ्च शाश्वतीं ॥
सन्तति र्यत्नतः पाल्या स्वर्गसौख्यप्रदायका ।
अपुत्रस्य गतिर्नास्ति स्वर्गोनैव च नैव च ॥
येन केनाप्युपायेन पुत्रमुत्पादयेत् पुमान् ।
मया तत्रैव गन्तव्यं यत्र व्याधस्य मन्दिरं ॥
सत्यं तु पालनीयं स्यात् सत्ये धर्म्मः प्रतिष्ठितः ।
तास्तद्भर्तृ वचः श्रुत्वा प्रोचु र्धर्म्मयुतं वचः ॥
अस्माकं पारणं श्लाघ्यं भर्त्त्रा सह मृग प्रभो ।
वयमप्यागमिष्यामस्त्वया सार्द्धं मृगोत्तम ॥
तथा ते विप्रियं कान्त न स्मरामः कदाचन ।
पुष्पितेषु वनान्तेषु नदीनां सङ्गमेषु च ॥
कन्दरेषु च शैलाना मवतारमिता वयं ।
न कार्य्यमप्यतः कान्त जीवितेन विना त्वया ॥
न स्त्रीनां पतिहीनानां जीवितं निष्प्रयोजनं ।

मितं ददाति हि पिता मितं भ्राता मितं सुतः ॥
अमितस्य हि दातारं भर्त्तारं का न पूजयेत्।
अपि द्रव्ययुता नारी बहुपुत्रसुहृद्वृता ॥
शोच्या सा बन्धुवर्गस्य पतिहीना कुरङ्गम।
वैधव्यसदृशं दुःखं स्त्रीणामन्यन्न विद्यते ॥
धन्यास्ता योषितोयास्तु म्रियन्ते भर्त्तुरग्रतः।
नातन्त्री वाद्यते वीणा नाचक्रो वाह्यते रथः ॥
नापतिः पूज्यते नारी अपि पुत्रशतैर्वृता।
निर्धनो व्यसनी वृद्धो व्याधितो विह्वलस्तथा ॥
पतितः कृपणो वापि भर्त्ता स्त्रीणां सदा गतिः।
नास्ति भर्त्तृ समो धर्म्मो नास्ति भर्त्ता समः सुहृत् ॥
नास्ति भर्त्ता समो नाथः स्त्रीणां भर्त्ता गतिः परा।
एवं विलप्य ताः सर्व्वा मरणे कृतनिश्चयाः ॥
बालकैस्ताःसमायुक्ता भर्तृशोकेन पीड़िताः।
तासां वाक्यं मृगः श्रुत्वा हृदि चिन्तापरोऽभवत् ॥
सर्व्वथापि हि गन्तव्यं मया व्याधस्य सन्निधौ।
सर्व्वतः सत्यसंरक्षा कुटुम्बस्य क्षयोऽन्यतः ॥
यदि गच्छामि तत्राहं कुटुम्बस्य क्षयोभवेत्।
नोवा प्रयामि तत्राहं मम सत्यं व्रजेत् पुनः ॥
वरं पुत्रस्य मरणं भार्य्याया आत्मनस्तथा।
सत्यलोपान्नरो नूनं सद्यन्तं नरकं व्रजेत् ॥
तस्मात् सत्यं पालनीयं नरैः श्रेयोर्थिभिः सदा।
सत्येन धार्य्यते पृथ्वी सत्येन तपते रविः ॥

सत्येन वायवो यान्ति सत्ये न वर्द्धते परं ।
एवं सञ्चिन्त्य स मृगो धर्म्मान् हृदि मनोहरान् ॥
ताभिः सह कुरङ्गीभिराश्रमात् तत्क्षणं ययौ ।
तस्मिन् सरसि स्नात्वा तु कर्मन्यासञ्चकार ह ॥
तच्च लिङ्गं नमस्कृत्य हृदि ध्यायन् शिवं शिवं ।
स्नानं पानं परित्यज्य मैथुनं भोगमेव च ॥
कामं क्रोधं तथा लोभं मायां मोहविनाशिनीं ।
खाद्यपेयादिकञ्चैव लुब्धकाभिमुखो ययौ ॥
तस्य भार्या तथा पुत्राः पृष्ठलग्नाः व्रजन्ति वै ।
अनाशकम्परं गृह्य मरणे कृतनिश्चयाः ॥
भार्य्या पुत्रैःपरिवृतो मृगस्तन्देशमागतः ।
क्षुधितो वालकैर्युक्तो लुब्धको यत्र तिष्ठति ॥
मृगस्तन्देशमागत्य कुटुम्बेन समन्वितः ।
पालयन् सत्यवाक्यानि लुब्धकं वाक्यमब्रवीत् ॥

मृग उवाच ।

हत्वा मां प्रथमं व्याध पश्चाद्भार्य्याः क्रमेण तु ।
वालकानि ततः पश्चाद्धन्ता मा विलम्बय ॥
मृगाणां भक्षणाद्व्याध न ते दोषोऽस्ति कश्चन ।
यास्यामः स्वर्गं वै सर्व्वे शस्त्रपूता न संशयः ॥
तवापि सकुटुम्बस्य प्राणयात्रा भविष्यति ।
एतच्छ्रुत्वा तु वचनं मृगोक्तं लुब्धकस्तदा ॥
आत्मानं निन्दयित्वा तु हरिणं वाक्यमब्रवीत् ।

व्याध उवाच।

अहोमृग महासत्व गच्छ गच्छ स्वमालयं।
आमिषेण न मे कार्यं यद्भाव्यं तद्भविष्यति॥
सत्वानां हि वधात्पापं तर्जने बन्धने तथा।
नैव पापं करिष्यामि कुटुम्बार्थे कथञ्चन॥
धर्माणाञ्च दया मूलं सत्यं शाखाफलन्दमं।
त्वं गुरुर्मम धर्माणामुपदेष्टा हि सांप्रतं॥
गच्छ गच्छ कुरङ्ग त्वं कुटुम्बेन समन्वितः।
न्यस्तानि तु मयास्त्राणि सत्यधर्मसमाश्रितः॥
तद्व्याधवचनं श्रुत्वा हरिणः प्राह तं पुनः।
कर्मन्यासमहं कृत्वा त्वत्सकाशमिहागतः॥
हन्यतां हन्यतां शीघ्रं न ते पापं भविष्यति।
मया दत्ता पुरा वाचा तया बद्धो मराम्यहं॥
मया मम कुटुम्बेन त्यक्तलोभः स्वजीवने।
एतच्छ्रुत्वा च वचनं लुब्धको वाक्यमब्रवीत्॥
त्वं गुरुस्त्वं पिता माता त्वं मे बन्धुः सखा सुहृत्।
मया त्यज्यानि शस्त्राणि त्याज्य मायादिकं बलं॥
कस्य भार्या सुतः कस्य कुटुम्बं कस्य हे मृग।
तैस्तैः स्वधर्मं भोक्तव्यं मृगं गच्छ यथासुखम्॥
इत्युक्त्वा लुब्धकस्तूर्णं मुक्त्वा चापं शरैः सह।
मृगान् प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य क्षमापयेत्॥
प्रोचुर्व्याधं पुरस्तत्र वचःपीयूषसन्निभं।

एतस्मिन्नन्तरे नेदु र्देवदुन्दुभयो दिवि ॥
आकाशात् पुष्पवृष्टिश्च बभूव सुमनोहरा ।
देवदूताः समायाता विमानं गुह्यशोभनं ॥

देवदूत उवाच ।

अहो व्याध महासत्व सर्व्वसत्वभयङ्कर ।
विमानवरमारुह्य सदेहस्त्रिदिवं व्रज ॥
शिवरात्रिप्रभावेन पातकन्ते क्षयं गतं ।
उपवासश्च संजातस्तथा वै निशिजागरः ॥
यामे यामे कृता पूजा अज्ञानात्तु शिवस्य च ।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तो गच्छ त्वं रुद्रमन्दिरं ॥
मृगराज महासत्व सर्व्वभार्यासमन्वितः ।
भार्याद्वितयसंयुक्तो नाक्षत्रं पदमाप्नुहि ॥
तव नाम्ना क्षयं ऋक्षं लोके ख्यातिं गमिष्यति ।
एतच्छ्रुत्वा तु वचनं लुब्धकोऽथ मृगास्तथा ॥
विमानानि समारुह्य नाक्षत्रं पदमागताः ।
हरिणीद्वयमार्गस्तु दृश्यतेऽद्यापि पार्व्वति ॥
तत्पृष्ठलग्नताराणां द्वितयं मणिसन्निभं ।
ऋक्षं लुब्धकनाम्ना तु दृश्यते द्योतनं शुभं ॥
तारात्रितयसंयुक्तं मृगशीर्षं तदुच्यते ।
वालकद्वितयश्चाग्रे तृतीया पृष्ठतो मृगी ॥
पृष्ठतस्तत्र संप्राप्ता मार्गशीर्षस्य संन्निधौ ।
मृगराट् दृश्यतेऽद्यापि ऋक्षं व्योमगमुत्तमं ॥

अकामाज्जागरं रात्रौ तथोपोषणपूजनम्।
जातं लुब्धकराजस्य तत्फलं परिवर्णितं॥
ये नरा भक्तिभावेन शिवरात्रिव्रतं शुभं।
सोपवासं करिष्यन्ति जागरेण समन्वितं॥
तेषां फलं हि वै वक्तुं ब्रह्मापि च जडायते।
शिवरात्रिसमं नास्ति व्रतं पापभयापहं॥
यत् कृत्वा सर्व्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः।
यत्फलं माघमासे वै प्रयागे मज्जतां नृणां॥
वैशाखे द्वारकायान्तु तपस्याषाढसेवनात्॥
गयायां पिण्डदानेन कार्त्तिके माधवाग्रतः।
तत्फलं जायते नूनं श्रवणादेव पार्व्वति॥

इति श्रीलिङ्गपुराणे उमामहेश्वर संवादे
शिवरात्रिव्रतमाहात्म्यं।

———000———

ऋषय ऊचुः।

शिवरात्रिरितिख्याता कस्मिन् काले तु सा भवेत्।
किंफला किंविधाना सा तत्वज्ञो विस्तराद्वद॥

सूत उवाच।

माघस्य कृष्णपक्षीयतिथिश्चैव चतुर्द्दशी।
तस्या रात्रिः समाख्याता शिवरात्रिरिति द्विजाः॥

तस्यां सर्वेषु लिङ्गेषु सदा संक्रमते हरः ।
विशेषादमरैः सर्वैः ख्याता सेयं वरेश्वरे ॥

ऋषयऊचुः ।

शिवरात्रिः कथं जाता केन वापि विनिर्म्मिता ।
कस्माद्बहुफला सेति सर्व्वं वै विस्तराद्वद ॥

सूत उवाच ।

कथयिष्यामि पूर्व्वं तत् पूर्व्ववृत्तं कथानकं ।
भर्तृयज्ञस्य संवादमश्वसेनस्य भूपतेः ॥
आनर्त्ताधिपतिः पूर्व्वमश्वसेन इति स्मृतः ।
आसीद्धर्म्मपरो नित्यं वेदवेदाङ्गपारगः ॥
भर्तृयज्ञः पुरा तेन इदं पृष्ठः कुतूहलात् ।
कलिकालं समुद्वीक्ष्य वर्द्धमानन्दिनेन्दिने ॥

भर्तृसेन उवाच ।

कलिकाले कृते किञ्चिद्व्रतं मे वद सन्मुने ।
स्वल्पायां सञ्जजं पुण्यं सर्व्वपापप्रणाशनम् ॥
अत्यायुषः * सदा मर्त्या पूताः कृतयुगे पुरा ।
त्रेतायां द्वापरे चैव किन्तु प्राप्ते कलौ युगे ॥
तस्माद्वर्षव्रतं त्यक्त्वा किञ्चिदैकाहिकं वद ।
श्वःकार्यमद्यकुर्वीत पूर्व्वाह्णे चापराह्णिकं ॥
न हि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वास्य न वा कृतं ।

---

* चैत्यायुष इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भर्तृयज्ञ उदारधीः॥
अब्रवीत् सुचिरं ध्यात्वा ज्ञात्वा दिव्येन चक्षुषा।
अस्ति राजन् व्रतं पुण्यं शिवरात्रीतिसंज्ञितं॥
एकाह्निकं महाराज सर्व्वपातकनाशनं।
तस्यां यद्दीयते दानं हुतञ्जप्तं तथैव च॥
सर्व्वमक्षयतां याति रात्रिजागरणे कृते।
अपुत्रो लभते पुत्रानधनो धनमाप्नुयात्॥
स्वल्पायुर्दीर्घमायुष्यं शत्रूणाञ्चैव संक्षयं।
यं यं काममभिध्याय व्रतमेतत्समाचरेत्॥
तं तं समाप्नुयान्मर्त्त्यो निष्कामो मुक्तिमाप्नुयात्।
तथा वर्षकृतात् पापान्मुच्यते नात्र संशयः॥
पठनादेकचित्तेन यदि कुर्यात् प्रजागरं।
यानि कान्यत्र लिङ्गानि चराणि स्थावराणि च।
स च संक्रमते देवस्तस्यां रात्रौ यतो हरः॥
शिवरात्रिस्ततः प्रोक्ता तेन सा हरवल्लभा।
प्रार्थितः स सुरैः सर्व्वैर्लोकानुग्रहकाम्यया॥
भगवन् कलिकालेऽस्मिन् सर्व्वपापसमन्वितः।
वर्षपापविमुक्त्यर्थं विनायकं चितौ व्रतं॥
एतया पूजया पूता मर्त्याः शुद्धिमवाप्नुयुः।
ततो दत्तं हुतं वैषामस्माकमुपतिष्ठते॥
यथोच्छिष्टैश्च यद्दत्तं तद्दत्ताज्जायतेऽखिलं।
कलिकालेन चास्माकं किञ्चिदेवोपतिष्ठति॥
यत् किञ्चिन्मानवै र्दत्तं प्रभूतमपि शङ्करं॥

भगवानुवाच।

माघमासस्य कृष्णायां चतुर्दश्यां सुरेश्वर।
अहं यास्यामि भूमिष्ठो रात्रौ नैव दिवा कलौ॥
लिङ्गेषु च समस्तेषु चलेषु स्थावरेषु च।
प्रपूजयेत् सम्पदिच्छुः सर्व्वपापविशुद्धये॥
तस्यां रात्रौ हि मे पूजां यः करिष्यति मानवः।
मन्त्रैरेतैः सुरश्रेष्ठ विपाप्मा स भविष्यति॥

ॐ सद्याय नमः। ॐ वामाय नमः। ॐ तत्पुरुषाय नमः। ॐ ईशानाय नमः।

पञ्चवक्त्राणि संपूज्य गन्धपुष्पानुलेपनैः।
वस्त्रैर्दीपेन नैवेद्यैस्ततोऽर्घ्यञ्च प्रदापयेत्॥
मन्त्रेणानेन मद्भक्तो माम्ध्यात्वा मनसि स्थितं।
गौरीवल्लभ देवेश सर्पाद्यैः शशिशेखरः॥
वर्षपापविशुद्ध्यर्थं अर्घोमे प्रतिगृह्यतां।
ततः संपूजयेद्विप्रं भोजनाच्छादनादिभिः॥
दत्त्वा प्रदक्षिणां तस्मै वित्तशाठ्यं विवर्जयेत्।
ततोजागरणं कुर्याद्गीतवादित्रनिस्वनैः॥
धर्म्माख्यानकथाभिश्च जलास्यैस्ताण्डवैस्तथा।
एवं करिष्यते योऽत्र व्रतमेतत्सुरेश्वर॥
सर्व्वपाप विशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तं भविष्यति।
तच्छ्रुत्वा त्रिदशाः सर्वे प्रणम्य शशिशेखरं॥
सम्प्रहृष्टा नृपश्रेष्ठा स्वानि स्थानानि भेजिरे।

प्रेषयामासुरूर्व्यां वै नारदं मुनिसत्तमं॥
प्रबोधनाय लोकानां शिवरात्रिकृते तदा।
सोऽपि गत्वा धरापृष्ठं श्रावयामास सर्व्वतः॥
शिवरात्रेस्तु माहात्म्यं यदुक्तं शूलपाणिना।
ततः प्रभृति संज्ञाता शिवरात्रिर्धरातले॥
सर्व्वकामप्रदा पुण्या सर्व्वपातकनाशिनी।
तत्र ते कीर्त्तयिष्यामि पुरावृत्तां कथां वरां॥
यद्वृत्तं नैमिषारण्ये लुब्धकस्यात्र कस्यचित्।
तत्रासील्लुब्धकः कश्चिज्जातिमात्रो न कर्म्मतः॥
व्यसनेनाभिभूतोऽयं परवित्तापहारकः।
न कदाचिद्व्रतन्तेन न दत्तं न जपः कृतः॥
केवलन्तु हृतं वित्तं लोकानाञ्छलसंश्रयात्।
कस्यचित्त्वथ कालस्य शिवरात्रिः समागता॥
माघमासे सिते पक्षे सर्व्वपातकनाशिनी।
तत्रास्त्यायतनं पुण्यं देवदेवस्य शूलिनः॥
ततो जागरणं रात्रौ प्रारब्धमभितोजनैः।
नारीभिर्नरशार्दूल भूषिताभिः सुभूषणैः॥
अथासौ चिन्तयामास चौरो वित्तेन जागरः।
गच्छामि यदि काचित् स्त्री भूषणैः परिभूषिता॥
निद्रिता वाह्यतः स्थाप्य प्रवासादुपयाम्यहं।
ततोहत्वा समादाय भूषणानि व्रजाम्यहं॥
एवं निश्चित्य मनसा गतस्तस्य समीपतः।
कर्णिकारं समारुह्य स्थितो गुप्तस्ततो हि सः॥

वीक्ष्यमाणो दिशः सर्वा नारी निष्क्रमणोद्भवा।
चौर्य्यकर्म्मप्रवृत्तस्य शीतार्त्तस्य विशेषतः॥
स्वल्पापि निद्रिता याता न च नारीति निर्गता।
तस्याधस्तात्ततो लिङ्गमवधूतं हरोद्भवं॥
एतस्मिन्नेव काले तु प्रोद्गतस्तीक्ष्णदीधितिः।
असतामेव चौराणां कामिनां विमुखावहः॥
ततोनराश्च नार्य्यश्च जग्मुः स्वं स्वं निकेतनं।
उमया तं परं शान्तं प्रणिपत्य महेश्वरं॥
सोऽपि चौरो निराशश्च क्षुत्क्षामः शीतविह्वलः।
अववर्य्य द्रुमात्तस्माद्ग‍र्भाग्निः क्वचिदासते॥
ततः कालेन महता पञ्चत्वं समपद्यत।
जातो जातिस्मरो भूत्वा दर्पणाधिपतेर्गृहे॥
उपवासप्रभावेन तस्यां रात्रौ प्रजागरात्।
शिवरात्रिस्तथा तस्य लिङ्गस्यापि प्रपूजनात्॥
ततो राज्यं समासाद्य पितृपैतामहं महत्।
कारयामास लिङ्गस्य प्रासादं तस्य शोधनं॥
वर्षे वर्षे समागत्य शिवरात्र्यां प्रजागरात्।
उपवासपरो भूत्वा गीतवादित्रनिस्वनैः॥
धर्म्माख्यानकथाभिश्च सामध्वनिभिरेव च।
* नेत्रैः पूर्वोक्तैः संपूज्य अर्घ्यं दत्वा विधानतः॥
सन्तर्प्य ब्राह्मणान् कामैर्जगाम विषयं निजं।
कस्यचित्त्वथ कालस्य शिवरात्रिः समागता।

---

* वस्त्रैरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

प्रासादे तत्र मुनयः प्राप्ताः शाण्डिल्यपूर्व्वकाः॥
शाण्डिल्योऽथ भरद्वाजो जवक्रीतश्च जालवः।
पुलस्त्यः पुलहो गार्ग्य स्तथान्ये बहवो नृपाः॥
सोऽपि राजा बृहत्सेनो दशाशाधिपतेः सुतः।
सम्प्राप्तो जागरं कर्त्तुं तस्य लिङ्गस्य चाग्रतः॥
पूजयित्वा ततो देवं प्रणिपत्य मुनींश्च तान्।
उपविष्टस्ततश्चाग्रे अनुज्ञातोद्विजोत्तमैः॥
नृत्यंस्तस्यायतश्चक्रुः कथाबहुविधो नृप।
राजर्षीणामतीतानां ब्राह्मणानां विशेषतः॥
अथ तस्मिन् कथयति तैः पृष्टो ब्रह्मवादिभिः।
कौतुकाविष्टचित्तैश्च विस्मयोत्फुल्ललोचनैः॥
राजन् पृच्छामि हे सर्व्वे वयं कौतूहलान्विताः।
यदि ब्रवीषि नः सत्यं देवतायतने स्थितः॥

राजोवाच।

यदि ज्ञास्यामि विप्रेन्द्राः कथयिष्याम्यसंशयं।
देवस्याग्रे तु संपूज्य सत्येनात्मानमालभे॥

ऋषयऊचुः।

सुलभानि परित्यज्य कस्माद्ग्रामान्यनेकशः।
जागरं कर्त्तुकामोऽत्र हा देशादुपतिष्ठसि॥
वर्षे वर्षे सदा प्राप्ते नूनं त्वं वेत्सि कारणं।
रहस्यं यदि ते न स्यात्तद्ब्रवीहि नराधिप।
सविलक्ष्यं स्मितं कृत्वा ततः प्राह सुदुर्म्मनाः॥
रहस्यं परमं ह्येतदवाच्यं हि द्विजोत्तमाः।

तथापि वेदयिष्यामि अश्वदेवाग्रतोयतः ॥
ततः स कथयामास पूर्व्वदेहसमुद्भवं ।
मलिम्लुचनरोनूनं वृत्तान्तं हि नराधिप ॥
चौर्य्यभावेन देवस्य पूजनं जागरस्तथा ।
उपवासं विना तेन शिवरात्रौ पुराभवत् ॥
जातिस्मरणसंयुक्तं तेषां सर्व्वं यथातथं ।
कथयामास भूपालो वृत्तान्तं पूर्वजन्मनः ॥
तत स्ते मुनयः सर्वे साधुवादान् पृथक्विधान् ।
नृपोत्तमस्य राजर्षेराशीर्भिसमन्विताम् ॥
रात्रौ जागरणं कृत्वा जग्मुस्तेच तथाश्रमं ।
सोऽपि राजा समभ्यर्च्य तदैव तान् द्विजोत्तमान् ॥
जगाम स्वपुरं पश्चात्कृत्वा रात्रिप्रजागरं ॥

भर्त्तृयज्ञ उवाच ।

शिवरात्रिः समुत्पन्ना एवम्भूमितले नृप ।
एवम्बिधं च माहात्म्यं तस्यास्ते परिकल्पितं ॥
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्या सा नृपसत्तम ।
कलिकाले विशेषेण यदीच्छेद्भूतिमात्मनः ॥
एषा कृता विष्णुपेन नलेन नहुषेण च ।
मान्धात्रा धुन्धुमारेण सगरेण युयुत्सुना ॥
तथान्ये च महीपालाः सम्यक् श्रद्धासमन्विताः ।
प्राप्ताश्च ईप्सितान् कामान्नृपोदिव्यायचक्षुषा ॥
सत्यवताच साविश्या श्रिया देव्या च सीतया ।
अरुन्धत्या सरस्वत्या पनया रम्भया तथा ॥

इन्द्राख्या च वृषाख्या च स्वधया स्वाहया तथा ।
रत्या प्रीत्या प्रभावत्या गायत्र्या च नृपोत्तम ॥
सर्वं प्राप्ताः परान् कामानतिसौभाग्य संयुतान् ।
यश्चैताः शृणुयाद्वापि पठेद्वा शिवसन्निधौ ॥
दिनजात् पातकात सोऽपि मुच्यते नात्र संशयः ।
नास्ति गङ्गासमन्तोयं नास्ति देवोहरोपमः ॥
शिवरात्रिसमं नास्ति व्रतं सत्यं मयोदितं ।
सर्व्वरत्नमयो मेरुः सर्व्वाश्चर्य्यसमन्नभः ॥
सर्व्वधर्म्ममयी राजन् शिवरात्रिः प्रकीर्त्तिता ।
गरुड़ः पक्षिणां यद्वत् नदीनां सागरो यथा ।
प्रधाना सर्व्वधर्म्माणां शिवरात्रिस्तथोत्तमा ॥

इति स्कन्धपुराणीये नागरखण्डे शिवरात्रिव्रतम् ।

———ooo———

कृष्ण उवाच ।

चतुर्द्दशीं महाराज गतमुद्दिश्यते सदा ।
नष्टस्तदा हव्यवाहः पुनरस्तित्वमाप्नुयात् ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कथमग्निः पुरा नष्टो देवकार्य्येह्युपस्थितः ।
केनाग्नित्वं कृतं तत्र कथं हि विदितन्तव ॥

कृष्ण उवाच ।

पुरा सुरा महाराज तारकेण पराजिताः ।
अपृच्छन् विश्वकर्त्तारं तारकं को वधिष्यति ॥

उवाचासौ चिरन्ध्यात्वा रुद्रोमासक्तिसम्भवः ।
गङ्गास्वाहाग्नितेजोत्थः शिशुर्दैत्यं बधिष्यति ॥
एवं श्रुत्वा गता देवा यत्र शम्भुः सहोमया ।
प्रणम्य ते तमूचुर्हि यदुक्तं ब्रह्मणा तदा ॥
प्रतिपन्नञ्च रुद्रेण उमया सहितो नतः ।
प्रयत्नमकरोत्तच्च यदुक्तममरैस्तुतः ॥
दिव्यं वर्षशतं साग्रं ततः कालोऽथ मैथुने ।
न चाप्युपरमस्तत्र ततोरस्तात् कथञ्चन ॥
भयञ्च सुमहत्तेषां देवानां समजायत ।
रुद्रोमासम्भवोयो वै भविष्यति महाबलः ॥
स दैत्यान् दानवगणान् बधिष्यति न संशयः ।
केन कालेन भवति रेतोविरतिरेतयोः ॥
एतद्विचिन्त्य प्रहितौ देवैस्तत्रानिलानलौ ।
गतौ तौ वां मया दृष्टौ समस्तौ विषमस्तथा ॥
अशपच्च रुषा देवी देवैः सार्द्धं विवर्जिता ।
यस्मान्मे जनितं विघ्नभयं ह्यति दिवौकसां ॥
अथोवाच तदा देवादेवान् सर्व्वगणान् शनैः ।
अग्निं रुद्रात्तु वीर्य्यन्मे सभृतं सुचिरं हि यत् ॥
एवमुक्तोऽथ रुद्रेण नष्टोऽग्निर्देवसङ्कुलात् ।
न खस्थो न भुविस्थोवा न सूर्य्यस्थो न भूतले ॥
देवतायतने यत्नं न कुर्व्वान्नग्निदर्शनं ।
क्रिमिकीटपतंगाद्य त्वपृष्टौ त्रिदिवौकसां ।
इं हो केकाः शुकं वह्निः शीघ्रं शङ्कगणं गताः ॥

अयापाग्निर्द्विजिह्वाहि हि गुणा वो भविष्यति।
पृष्टा तु विबुधाः सर्वं पक्षिणं पक्षिणांवरं॥
जीवंजीवकनामानं भानोः सत्यं वदस्व नः।
कच्चिद्दृष्टस्त्वया वह्निर्वनेऽस्मिन्नटता सदा॥
न भद्रं नाप्यभद्रं वा किञ्चिदेव वचोऽब्रवीत्।
भूयोभूयस्तु पृष्टोऽपिनान्यामुच्चारयेद्गिरं॥
तुष्टस्तस्याब्रवीद्वह्निश्चिरञ्जीव वदामि ते।
यस्मान्न किञ्चिदुक्तं ते तस्माच्चित्रतनूरुहः॥
जीव जीव पुनर्ज्जीव यावदिच्छा तथायुषः।
द्वितीयं ते वरं दद्मि जीवजीवक शोभनम्॥
व्यक्ता ते मानुषी वाचा स्पष्टार्था च भविष्यति।
कश्चिद्यदि च बाधस्त्वाद्बुधः स्नानं करिष्यति॥
अह्नाचाषोड़शान् दोषः क्षणाद्दालो भविष्यति।
मांसं यश्च तृतीयं वै भक्षयिष्यति निन्दितं॥
अजरः सोऽमरश्चैव सर्वकालं भविष्यति।
इदं दत्त्वा वरन्तस्य वह्निस्त्वमथ्याप्तवान्॥
विबुधा अपि तत्रैव तमपश्यन्न वंशगं।
उत्पाद्य जातकर्म्माद्यं शास्त्रसन्दृष्टमानसः॥
तुष्टा वंशमथोचुस्ते देवास्त्रिभुवनेश्वरं।
जम्मयाकल्मषीभूत्वा अग्निगर्भान् वदिष्यति॥
येयं हि वैणवीयष्टिः ब्रह्मचारी च नैष्ठिकः।
यच्चाग्निपालनैपुण्यं यद्दृष्टं ब्रह्मवादिभिः॥

बृहतः कल्मषीं यष्टिं तं प्राप्नोति द्विजोत्तमः ।
वंशस्यानुग्रहं कृत्वा देकाहृतिमथाब्रुवन् ॥
गृहीत शुल्कं भद्रस्य तव पुत्रो भविष्यति ।

युधिष्ठिर उवाच ।

यदाग्निर्नष्टो देवानां केनाग्नित्वं तदा कृतं ।
भूयोऽपि केन कालेन अग्निरग्नित्वमाप्नुयात् ॥

कृष्ण उवाच ।

चिरात्रं विप्र नष्टोग्निर्येनाग्नित्वं कदाचन ।
यस्मिन् काले तिथौ यस्यां पुनरग्नित्वमाप्नुयात् ।
उतथ्यांगिरसोः पूर्वमासीद्यतिकरोमहान् ॥
अहं विद्यातपोभ्यां वै न चज्यायान् सुतैं न च ।
उतथ्येनैवमुक्तस्त अङ्गिरा प्राह तं मुनिं ॥
गच्छ वो ब्रह्मसदनं मरीचिप्रमुखैर्द्विजैः ।
उपेतश्चान्यमुनिभिर्ब्रह्मराजर्षिसत्तमैः ॥
उतथ्यः प्राह स ब्रह्मन् तानृषीन्तप्तमानसः ।
ज्यायान्वा कतमोऽस्माकमिति नः कथ्यतां स्फुटं ॥
अथोवाच मुनिर्ब्रह्मातावुभौ क्रुद्धमानसौ ।
आनय बहुधा गत्वा विबुधान् भुवनेश्वरान् ॥
ततो विवाहं पश्यामि भवतां तैं समीक्ष्य च ।
ततस्तौ सहितौ गत्वा ऋषोनेव समानयेत् ॥
लोकपालान्महेन्द्रादीन् सयमान्वारुणानिलान् ।
साध्यमारुद्गणान् विश्वान् भरद्वाजात्रि नारदान् ॥

गन्धर्वान् वित्तपान् यक्षान् राक्षसान् दैत्यदानवान्।
नायातस्तत्र तिग्मांशुः सर्वे चान्ये समागताः॥
दृष्ट्वा तु विबुधान् सर्व्वान् ब्रह्मा प्रोवाच तानृषीन्।
आनयध्वमितस्तूर्णं साम्ना दण्डेन वा पुनः॥
एवमुक्ता गतस्तावदुतत्थः सूर्य्यमण्डलं।
स गत्वा प्राह मार्त्तण्डं शीघ्रमेह्यवसज्जिदं॥
स उतत्थमथोवाच कथं ब्रह्मन्व्रजाम्यहं।
एवमुक्तागतः सूर्य्योभुवं मे मयिनिर्गते॥
एवमुक्तोमुनिः प्रायात् स्वं स्वं देवसभागतं।
आचचक्षे च यत् प्रोक्तं भास्वता तपनंप्रति॥
उवाचाङ्गिरसं ब्रह्मा शीघ्रमेव तमानय।
सत्वयोक्तो गतस्तत्र यत्रासौ तपते रविः॥
एह्येहि भगवान् सूर्य्य उतत्थभवने पुनः।
एवमुक्तो गतः सूर्य्यो यत्र देवाः समागताः॥
स्थित्वा मुहूर्त्तं प्रोवाच किं वा कार्य्यमुपस्थितं।
पृच्छन्तमेवं मार्त्तण्डं ब्रह्मा प्रोवाच सादरं॥
गच्छ शीघ्रं न दहते भुवनं यावदङ्गिराः।
लब्धं प्रयातुं गोलोकं वर्त्तते कृष्णपिङ्गलं॥
पाटलं हरितं शोणं श्वेतीवर्षं प्रणाशितं।
शाकद्वीपं कुशद्वीपं क्रौञ्चद्वीपं सपत्तनं॥
दग्धमङ्गिरसा सर्वं भूयोऽपि प्रदहिष्यति।
यावंतं दहते सर्वं भुवनं तपनाङ्गिराः॥

गच्छ तावदितः शीघ्रं स्वस्थानेन प्रभास्कर।
एवमुक्तः सविधुना स्वस्थानमधिरूढ़वान्॥
विष्टिवानङ्गिसङ्काशं सकाशं दैवतं रविः।
गत्वाङ्गिरा उवाचेदं गतं किङ्करवाण्यहं॥
विबुधाङ्गिरसं प्राहुस्तपोराशिमकल्मषं।
संप्रशस्याहुरग्नित्वं कुरु तावन्महीतले॥
पूर्वं यथाग्निः कृतवान् स्तथात्वमपि सत्तम।
यावदग्निं प्रशस्यामि क्वासीनष्टः क्व तिष्ठति॥
एवमुक्तः स देवैस्तु अग्नित्वं कृतवांस्तदा।
देवैर्दृष्टो यथाग्निश्च स मे सर्वं निवेदितं॥
देवकार्यं कृते तस्मिन् देवा वह्निमथाब्रुवन्।
अग्नेऽग्नित्वं कुरुष्वत्वमाङ्गिरसमकल्मषं॥
उवाच सुत्र मत्स्थानं वचस्तोषाकरं शृणु।
अहन्ते तनयश्रेष्ठोभविष्ये प्रथमे मुने॥
वृहस्पतीतिमानाय तथा न्येवहवः सुताः।
एव मुक्तोमुनिस्तुष्टो वह्नंश्च जनयत् सुतान्॥
वह्निं सोजनयामास पुत्रान्पौत्रां स्तदाङ्गिराः।
अवाप पुनरत्वग्नि मग्निरस्यातिथौ नृप॥
स्वपन् सर्वचतुर्दश्यां सञ्जातोहव्यवाहनः।
हव्यवाहन देवानां भूतानां ब्रह्मचारिणां॥
ते तेष्वियं तिथिस्तस्मै रुद्रेण प्रतिपादिता।
पूजनेयं तिथिर्हेतु र्मुनिभिः पार्थिवैस्तथा॥
नलसन्धातुसन्वाद्यैरन्यशानपुष्पादिभिः।

प्रिया सहस्रहन्तॄणां संग्रामेष्वेव कुत्रचित् ॥
अज्ञानतिथयो ये च व्यालवह्निजलाश्रयाः ।
श्वापदैर्भक्षिता ये च तपनादिषु ये मृताः ॥
उद्वन्धनिकृता येच शूलाद्यैरविधानकैः ।
तेषांशस्तचतुर्दश्यां तद्वत् स्वर्गसुखप्रदं ॥
अनिष्टावैव दशनिदानानि विविधानि च ।
प्रभूतफलभोग्यानि उपतिष्ठन्ति ते नराः ॥
एवं तिथिरियं राजन्नाम्नायो पठ्यते जनैः ।
सैन्द्रीं केचिद्वदन्त्यन्ये रुद्रोग्निरिति पठ्यते ॥
अस्यां मनोरथावाप्तिः कृतायां स्यान्नशंसयः ।
अथ नक्तोपवासस्य विधानं शृणु पार्थिव ।
(नक्तमेवोपवासः) येन विज्ञानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
शिवार्चनपरोभूत्वा जितक्रोधः शुचिर्नरः ।
वसुधाभाजनं कृत्वा भुञ्जीयाद्वक्तभोजनं ॥
उपवासात्परं भैक्ष्यं भैक्ष्यात्परमयाचितं ।
आयाचितात्परं नक्तं तस्मान्नक्तेन वर्त्तयेत् ॥
देवैस्तु भुक्तं पूर्व्वाह्ने मध्याह्ने मुनिभिस्तथा ।
अपराह्णे तु पितृभिः सन्ध्यायां गुह्यकादिभिः ॥
सर्वंवेलामतिक्रम्य नक्तभोजी तथा भवेत् ।
हविष्यभोजनं स्नानमाहारस्य च लाघवं ॥
अग्निकार्य्यमधः शय्यां नक्तभोजी समाचरेत् ।
सन्ध्यायां मण्डलं कृत्वा शुचिना गोमयेन तु ॥
दीपं दद्यात्तथार्घ्यं च पुष्पगन्धाक्षतैः फलैः ।

* व्यापदैरचितार्थिचेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मन्त्रेणानेन राजेन्द्र ध्यात्वा चेतसि शङ्करं।
भूतभर्त्ता विभुर्देवः स्वयम्भूः सर्व्वगः शिवः॥
ममार्घ्यदानसंप्रीत स्त्रिधा पापं व्यपोहतु।
दत्त्वार्घं ब्राह्मणं भोज्य स्वयं भुञ्जीत वाग्यतः॥
एवं संवत्सरस्यान्ते व्रते पूर्णे सदक्षिणे।
दद्याच्चामीकरं पात्रं रौप्यं वा ताम्रमेवच॥
अशक्तौ मृण्मयं पात्रं पूर्णं गव्येन सर्पिषा।
पूर्णकुम्भोपरि स्थाप्य श्वेतवस्त्रयुगन्तथा॥
सौवर्णञ्च शिवं शक्त्या स्नाप्य पञ्चामृतादिना।
वस्त्रोपरि समास्थाप्य पूजयेद्भक्तितत्परः॥
पुष्पैर्गन्धैस्तथा धूपैः सदीपैः सहचन्दनैः।
एवं संपूज्य विधिवदर्घ्यमष्टाङ्ग मुत्सृजेत्॥
देवस्य पूज्यमन्त्रेण भक्तिभावेन भावितः।
फलं पुष्पं गवां क्षीरं दधि दूर्वाङ्कुरास्तिलाः॥
चन्दनं तण्डुलास्तोयमर्घ्यमष्टाङ्गमुच्यते।
फलादिभिरष्टभिर्युक्तं तोयमष्टाङ्गम्॥
शिरसा धारयित्वा तु जानुभ्यामवनीङ्गतः।
महादेवाय दातव्यं गन्धधूपं यथाक्रमं॥
भक्ष्योदनैर्व्वलिं दत्त्वा प्रणम्य परमेश्वरं।
धेनुं सदक्षिणां दद्याद्वित्तशाठ्य विवर्ज्जितः॥
श्रोत्रियाय च दातव्यं पुराणविदुषे द्विजे।
एतं भक्त्या प्रदद्याद्यः सर्व्वमेतदुदाहृतं॥

सर्व्वपापविनिर्मुक्तः पुत्रपौत्रसमन्वितः।
धनधान्यसमायुक्तो जीवेत्तु शरदां शतं॥
अन्तकाले शिवं स्मृत्वा शिवलोकं व्रजेन्नरः।
तत्र स्थित्वा स चत्वारि युगानि परया मुदा॥
त्रेतायां पार्थिवेन्द्रोऽसौ भूयाद्भरतसत्तम।

यस्त्वष्टमीषु च शिवासु चतुर्द्दशीषु
नक्तं समाचरति शास्त्रविधानदृष्टं।
स्वर्गाङ्गनाकुलरवाकुलिते विमाने
आरुह्य याति सुसुखेन महेशलोकं॥

इति भविष्योत्तरोक्तं चतुर्द्दशीव्रतं।

———000———

युधिष्ठिर उवाच।

अम्बुपूर्णतड़ागेषु महातोयाश्रमेषु च।
कस्मादर्घ्यं संप्रयच्छन्ति कृष्ण ताः कुलयोषितः॥

कृष्ण उवाच।

मासि भाद्रपदे पक्षे शुक्ले भूततिथौ नृप।
तदा भक्त्या प्रदातव्यं वरुणायार्घ्यमुत्तमम्॥
ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैस्त्रीभिस्तथैव च।
फलपुष्पैस्तथावस्त्रै र्दीपालक्तकचन्दनैः॥
विरूढैः सप्तधान्यैश्च दधिपिष्टाम्बुचन्दनैः।
अग्निपाकसिद्धैस्तैस्तिलतण्डुलमिश्रितैः* ॥

* अनग्निपाकसिद्धैरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

खर्जूरैर्नारिकेलैश्च बीजपूर्णातुकैस्तथा* ।

आतुकं फलविशेषः ।

द्राक्षादाडिमपूगैश्च पुष्पैश्चापि† प्रपूजयेत् ।

आलिख्य मण्डले देवं वरुणं यादसांपतिं ॥

मन्त्रेणानेन राजेन्द्र पूजयेद्भक्तिभावितः ।

वरुणाय नमस्तुभ्यं नमस्ते यादसांपते ॥

अपांपते नमस्तुभ्यं रसानां पतये नमः ।

माक्लेदं मा च दौर्गन्ध्यं वैरस्यं मा मुखेऽस्तु मे ॥

वरुणोवारुणीभर्त्ता वसुदोऽस्तु सदा मम ।

एवं यः पूजयेद्भक्त्या पुरुषो वरुणं नृप ।

मध्याह्नेऽनग्निपाकं हि भुक्त्वा नियतमानसः ।

चतुर्वर्णोऽथवा नारी व्रतेनानेन पाण्डव ॥

निवेद्यं ब्राह्मणे देयं नैवेद्यञ्च प्रकल्पयेत् ।

एवं यः कुरुते पार्थपालीव्रतमनुव्रतं ॥

तत्क्षणात् सर्व्वपापेभ्यो मुच्यतेनात्र संशयः ।

यथा समुद्रे मानं हि ज्ञायते नैव केनचित् ॥

एवं हि व्रतिनाऽहे धर्मं ज्ञातुं न शक्यते ।

आयुषा यशसा कीर्त्या सौभाग्येन बलेन च ॥

युज्यन्ते व्रतमाहात्म्यंफलं वो नात्र संशयः ।

संरुद्धशुद्धसलिलातिबलौ विशाला

पालीमुपेत्य वहुभिस्तनुभिः कृताली ।

---

* बीजपूर्वार्कैस्तथेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† च पुष्पैर्वेति क्वचित् पाठः ।

ये पूजयन्ति वरुणं सहितं समुद्रे
तेषां गृहे भवति भूतिरनर्घगाधा॥

इति भविष्योत्तरोक्तं पालीचतुर्दशीव्रतं।

———०8०———

कृष्ण उवाच।

अस्मिन्नेव दिने पार्थ शृणु ब्रह्म सभातले।
देवलेन पुरा गीतं देवर्षिगणसन्निधौ॥
कृपया परया पार्थ कलाव्रतमनुत्तमं।
तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि लोकानुग्रहकारकं॥
नाकपृष्ठे पुरा देवैर्गन्धर्वैर्यक्षकिन्नरैः।
अप्सरोऽमर कन्याभिर्नागकन्याभिरर्चिता:॥
संसारासारतां ज्ञात्वा कदलीनन्दने स्थिताः।
शुक्ले पक्षे चतुर्दश्यां मासि भाद्रपदे नृप॥
देयमर्घ्यं वरस्त्रीभिः फलैर्नानाविधैस्तथा।
विरूढैः सप्तधान्यैश्च दीपालक्तकचन्दनैः॥
दधिदूर्वाक्षतैर्वस्त्रै नैवेद्यैर्घृतपाचितैः।
जातीफलैः पूगफलैर्लवङ्गकदलीफलैः॥
तस्मिन्नहनि दातव्यं स्त्रीभीरम्याभिरघ्यकं।
मन्त्रेणानेन चैवार्घ्यं तच्छृणुष्व नराधिप॥
चित्तेत्वां कदलीनित्यं कदली कामदायिनी।
शरीरारोग्यलावण्यं देहि देवि नमोस्तुते॥
इत्थं यः पूजयेद्रम्भां पुरुषो भक्तिमान्नृप।

नारी वानग्निपाकान्ना वर्णाश्च चतुरोपि वा ॥
तस्मिन्कुले न हि भवेत् काचिन्नारी कुलाटनी ।
दुर्गता दुर्भगा व्यङ्गा स्वैरिणी पापचारिणी ॥
विलासनी वा वृषली पुनर्भूःपुनरेव सा ।
गणिका फेरवारावा च्छलकर्म्मकरी खला ॥
भर्तृव्रताच्च चलिता न कदाचित् प्रजायते ।
भवेत्सौभाग्यसौख्याढ्या पुत्रपौत्रश्रियावृता ॥
आयुष्मती कीर्त्तिमती जीवेद्वर्षशतं भुवि ।
एतद्व्रतं पुराचीर्णं गायत्र्या स्वर्गसंस्थया ॥
तथा गौर्य्या च कैलासे पौलोम्या नन्दने वने ।
श्वेतद्वीपे तथा लक्ष्म्या राधया भुविमण्डले ॥
अरुन्धत्या दारुवने स्वाहया मेरुपर्व्वते ।
सीतया चित्रकूटे च वेदवत्या हिमालये ॥
भानुमत्या कृतं पार्थ नगरे नगराह्वये ।
श्रेष्ठव्रतमिदं भद्र भद्रं भाद्रपदे सति ॥
यत्करोति न सा दुःखैः कदाचिदभिभूयते ॥

उद्भिन्नकन्दलदलां कदलीं मनोज्ञां
ये पूजयन्ति कुसुमाक्षतधूपदीपैः ।
तेषां गृहेषु न भवन्ति कदाचिदेव
नार्य्योह्यनार्य्यचरिता विधवा विरूपाः ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं कदली व्रतं ।

——000——

युधिष्ठिर उवाच।

लोकप्रसिद्धाः श्रूयन्ते श्रावण्यो नाम देवताः।
का एताः किन्नु कुर्वीत धर्म्मं तासां ब्रवीहि मे॥

कृष्ण उवाच।

विद्यन्ते देवताः पुण्याः श्रावण्यो नाम पाण्डव।
ब्रह्मणा प्रथमं सृष्टा नियोगश्च जने कृतः॥
योयद्वदति लोकोऽत्र शुभम्वाप्यथवाशुभं।
प्रापयन्ति च ताः शीघ्रं ब्रह्मणः कर्णगोचरं॥
अतश्च लोके पूज्यास्ता नियमेन प्रजापतेः।
दूराच्छ्रवणविज्ञानं दूराद्दर्शनगोचरं॥
तासामस्तीतियत्प्रार्थ्यं अचिन्त्यतर्कहेतुभिः।
नरैस्तुष्टैश्च पुष्टैश्च श्रोतव्यं कार्य्यकारणात्॥
तं श्रावयन्ति धात्रे स्याच्छ्रावण्यस्तेन ताः स्मृताः।
यथा देवा यथादैत्या यथा विद्याधरा नराः॥
यथेह सिद्धगन्धर्व्वा नागाः किंपुरुषाः खगाः।
राक्षसाश्च पिशाचाश्च देवानामष्टयोनयः॥
तथैताः पुण्यकर्तृत्वादिन्द्राद्याः श्रावणिकाः स्मृताः।
तासामुद्दिश्य कर्त्तव्यं व्रतं नारीनरैः सह॥
किन्तु तासां महोग्रे तु व्रतसंयमनं सदा।
आघ्राय धूपं पक्वान्नं जलं वा गन्धमेव च॥
दातव्यं पुनरन्यासां नारीणां भोज्यपारणे।
अन्यव्रतपारणे भुक्तं चेत्स्वयमपि तद्व्रतं,

कर्त्तव्यं नोचेद्वक्ष्यमाणदोष इति महोग्रत्वात्॥

अदत्त्वा यदि मृत्युः स्यादन्तकालेऽपि पाण्डव॥
तदा गलग्रहग्रस्तस्यामुखाः स्युर्घर्घरस्वनाः।
सफेनरुधिरोद्गारा म्रियन्तेऽतीव दुःखिताः।
श्रूयते तु पुरा पार्थ पृथिव्यां मनवो नृपः॥
तस्य भार्य्या महादेवी जयश्रीर्नाम भारत।
सर्वाङ्गरूपसम्पन्ना सर्व्वैः समुदिता गुणैः॥
भर्तृशुश्रूषणपरा भर्त्तुश्चातीव वल्लभा।
सा कदाचिद्गता स्नातुं गङ्गाया आश्रमे मुनेः॥
वशिष्ठस्य ददर्शाथ साध्वीं भार्यामरुन्धतीं।
भोजयन्ती मुनीनान्तुपत्नीनां नान्नभोजनैः॥
तथा च प्रणिपत्याथ पृष्ठा देव्या महासती*।
पूज्यते भगवति ब्रूहि किमेतद्व्रतमुच्यते॥
ममापि कुरु कल्याणि करुणां त्वं महासति।

अरुन्धत्युवाच।

शृणु भद्रे प्रवक्ष्यामि नाम्ना श्रावणिकं व्रतं।
एतद्धर्त्रा समाख्यातं वसिष्टेन महात्मना॥
गुह्यं धर्म्मस्य सर्वस्व पतिव्रतकरं शुभं।
गच्छ वा तिष्ट वा राज्ञि तवातिथ्यं करोम्यहं॥
एवमुक्ता जयश्रीस्तु भोज्य तस्मिन्यदृच्छया।
बुभोजातिप्रियं पार्थ मुनि पत्न्याकृतादरात्॥
भुक्त्वाचम्य जगामाशु स्वपुरं परमेश्वरी।

---

* महानघ इति पुस्तकान्तरे पाठः।

कालेन विस्मृतं तस्यास्तद्व्रतन्तु सभोजनं ॥
ततः सा समये पूर्णे म्रियमाणा महासती।
जयश्री घर्घराराव कुर्व्वाणा कण्ठगद्गदं ॥
फेनं लालाविलं वक्त्रादुद्गिरन्ती मुहुर्मुहुः।
स्थिता पञ्चदशाहानि बीभत्सादारुणाननाः ॥
ततः षोडशमे प्राप्ते श्रुत्वा चेष्टामरुन्धती।
प्रविश्याभ्यन्तरन्तूर्णं तां राज्ञीमवलोक्य च ॥
नहुषाय समाचष्टे यद्भुक्तं श्रावणीव्रते।
तच्छ्रुत्वा नहुषो राजा व्रतं भोज्यं चकार वै* ॥
यथोक्तं तदरुन्धत्या पुष्कलं यावदीप्सितं।
दत्ताश्च करका अष्टौ उद्दिश्य च जयश्रियं ॥
क्षणाज्जगाम पञ्चत्वं मुक्ताजाया† जनाधिप।
जगाम शक्रलोकं सा विमानेनार्कवर्चसा ॥
दोधूयमाना चमरैस्तूयमाना सुरासुरैः।

युधिष्ठिर उवाच।

किं तत्र देव कर्त्तव्यं पुरुषैः पुरुषोत्तम।
सविस्तरं मम ब्रूहि स्त्रीभिर्वा श्रावणीव्रतं ॥

कृष्ण उवाच ॥

मार्गशीर्षेऽमलेपक्षे चतुर्दश्यां नराधिप।
अष्टम्याञ्च नरः स्नात्वा मध्याह्ने विमले जले ॥

---

* राजाङ्कुतं नोष्टं चकारवै इति पुस्तकान्तरे पाठः।

† ज्ञायजनाधिप इति पाठान्तरम्।

आमन्त्रयेच्च गौरिण्यः शक्त्याद्येकामथापि वा ।
सदाचाराः सगोत्रिण्यो ब्राह्मण्यो वा स्वशक्तितः ॥
यथैकं ब्राह्मणं तत्र वेदवेदाङ्गपारगं ।
मन्त्रज्ञमितिहासज्ञं शुचिं शान्तं जितेन्द्रियं ॥
अर्घ्यं दत्त्वा विधानेन पादक्षालनपूर्व्वकं ॥
चन्दनेन सुगन्धेन पुष्पधूपादिभिस्तथा ।
श्रीवासूत्रकसिन्दूरकुङ्कुमाद्यैर्विभूषयेत् ॥
ततो दद्यात् सुपक्वान्नं भक्ष्यभोज्यमनुत्तमं ।
तासामग्रेषु दातव्या वर्द्धन्यो द्वादशैव तु ॥

वर्द्धनी वारिधानी ।

अच्छिद्रा जलपूर्णास्तु सुव्यक्ताः सूत्रवेष्टिताः ॥
सोमालकैस्तु सञ्छन्नाः पुष्पमालाविभूषिताः ।
चन्दनेन समालब्धाः सहिरण्याः पृथक् पृथक् ॥
तन्मध्ये वर्द्धनीमेकां स्वके शीर्षे निधापयेत् ।
स्थित्वा मण्डलके पार्थ यजमानः स्वयं तदा ॥
इममुच्चारयेन्मन्त्रं ध्यात्वा मनसि केशवं ।
यद्बाल्ये यच्च कौमारे वार्द्धके वापि यत्कृतं ॥
ऋणं मे तत्समं यातु पितृदेवमनुष्यजं ।
अयं मे समयः पूर्णस्तारयस्व भवार्णवात् ॥
अनृणोगन्तु मिच्छामि विष्णोः पदमनामयं ।
एवमस्त्विति ता ब्रूयुः स्त्रियः सर्वा युधिष्ठिर ॥
ततो ब्राह्मणमाहूय यजमान इदं वदेत् ।

ब्रूहि ब्राह्मण मन्त्रन्त्वं मुने येनाक्षयं व्रजेत्॥
ततस्तां शीर्षं संस्थातुं वर्द्धनीं पाण्डुनन्दन।
उच्चारयीत यत्नेन मन्त्रेणानेन सद्विजः॥
अमुष्याः शिरसोदेव्याः समूर्त्ता दह मेऽक्षणं।
कटुकं निस्तृष्टत्वम्बा ततोमधुकमातुहं॥
ततो गच्छ महादेवं श्राव्यं श्रावणिके शुभे।
एवमुच्चार्यतां विप्रो वचनं शिरसातदा॥
तावद्वर्द्धनिकान्तस्मै विप्राय प्रतिपादयेत्।
इति ताः समयं कृत्वा दत्त्वाशीघ्रं वनानि च॥

समय एकवाक्यता।

गृहीत्वा करका नार्य्यो व्रजेयुः स्वं निकेतनं॥
गृहीत्वाकरकं भुक्त्वा समये या प्रयच्छति।
स्वगृहे पार्थिव श्रेष्ठ श्रावणीव्रतमादरात्॥
तस्याः काले तु संप्राप्ते सुखे मृत्युः प्रजायते।
धनधान्यसमायुक्ता पुत्रपौत्रैरलङ्कृता॥
भर्तृशुश्रूषणपरा आधिव्याधिविवर्जिताः।
सौभाग्यातुलसंयुक्ता जीवेद्वर्षशतं सती॥
अन्तकाले हरिं स्मृत्वा प्रयाति हरिमन्दिरं।
* जाता जाता तु मर्त्येषु गौर्य्याः सा वल्लभा भवेत्॥
पुरुषोऽपि व्रतं चीर्त्वा विधिनानेन पाण्डव।
पुम्भिस्तु समयं कृत्वा फलमेतदवाप्नुयात्॥
भक्त्या शृण्वन्ति ये लोका पठ्यमानमिदं व्रतं।

---

* जाताजुमर्त्त्येभर्त्तुः सा कृत्वा सा वल्लभा भावदिति पाठान्तरं।

सर्व्वपापविनिर्मुक्ताः स्वर्गं यास्यन्त्यसंशयं ॥
उद्दिश्य देव पितृसिद्धगणान् श्रवण्यो
नार्य्यो नवं हि जनितं स गुडाज्यमन्नं ।
या भोजयन्ति करकांश्च जलान्नयुक्तान् ।
यच्छन्ति ता भुवि विहृत्य सुखं म्रियन्ते ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं श्रावणिका व्रतं ।

———

अगस्त्य उवाच ।

अनिष्ट्वा योऽश्वमेधादीन्न तप्तापि महत्तपः ।
अदत्त्वा ब्राह्मणेभ्यश्च हेमं विद्याचलो भवान् ॥
अस्नात्वाखिलतीर्थेषु अनधीत्याखिलाश्रुतीः ।
अनभ्यस्यात्मयोगञ्च कथमिष्टां गतिं व्रजेत् ॥
सर्व्वकामाप्तये किञ्चिदिहलोके परत्र च ।
कथं स्याच्छिवलोकश्च पुनरावृत्तिदुर्लभः ॥
ब्रह्महत्यादिपापौघैर्व्वहुजन्मकृतैरपि ॥
कथं क्षणाद्विमुच्येत तन्मे कथय षण्मुख ।
अकृत्वापि शिवस्यार्च्चां पुराणोक्तैः सुविस्तरैः ॥
अल्पायासेन यस्तुष्टः शिवो देवश्च तद्वद ।

स्कन्द उवाच ।

चीर्णे व्रते महाराजे सर्व्वमेतदवाप्यते ।
मुनेस्वर्गापवर्गाद्यं सद्यः शङ्करतुष्टिदं ॥
चतुर्दशीकुम्भजातशिवनक्षत्रसंयुता ।
कुम्भजातेत्यगस्त्यस्य सम्बोधनं । शिवनक्षत्रमार्द्रा ।

यावाभाद्रपदा युग्मस्यैकेन सहिताधुना।

पूर्व्वाभाद्रपदोत्तरा भाद्रपदयोर्युग्मस्य मध्ये एकेन यायुक्ता भवति सावा इत्यर्थः।

तस्यांहि त्रिपुरं रुद्रो जितवानन्धकन्तथा।
क्षपयामास दक्षञ्च चक्रे दर्पवियुक्तकं॥
जयदानाद्दसीतस्मात्तिथिः शङ्करतुष्टिदा॥
तस्याङ्गौरी वरं लेभे तस्मादेव वरा शुभा।
तस्यां जातश्च नकुली नाम देवः स्वयं शिवः॥
तस्माद्दतिशिवप्रीत्यै व्रतं तस्यां कृतं भवेत्।
ददाति देवो राज्यञ्च विमुक्तिञ्चात्र शङ्करः॥
महाराजव्रतानाञ्च शिवस्यैव तु तोषकृत्।
व्रतान्येतानि सर्व्वाणि बहूनि कृतवान्नरः॥
अश्वमेधसहस्रैस्तु राजसूयशतैरपि।
नानाव्रतैस्तथाचीर्णैर्योगाभ्यासैस्तथोत्तमैः॥
फलं व्रतेन चीर्णेन महाराजेन नो समं।
विप्रेभ्यः शुभपात्रेभ्यः कपिलानां सतार्व्वुदं॥
यो दद्याद्य इदं कुर्य्यात्तयोरेतत्करोवरः।
सकृदभ्यर्च्च तेशम्भोः कल्पकोटिशतैरपि॥
पूजितस्याहमिति च हरि राहः स्वयं वचः।
जन्मकोटिशतैर्यैत्र भवेत् पुण्यमनुष्ठितं॥
तच्च व्रतं महाराज अविघ्नं कर्त्तुमर्हसि।

अगस्त्य उवाच।

व्रतराजस्य माहात्म्यं श्रुतन्त्वत्तोमया गुह।

अधुनाश्रोतुकामोहं विधिं तस्येप्सितप्रदं॥
स्कन्द उवाच।
यदागस्त्यचतुर्दश्यामार्द्रा भाद्रपदाथवा।
शितायामसितायां वा न विशेषो यथा गवि॥
तदा लब्ध्वैकभूर्भूत्वा त्रयोदश्यां यथाविधि।
सर्व्वव्रत* महाराज तदा संकल्पयेन्नरः॥
चतुर्दश्यां ततः कुर्यात्तिलगोमूत्रगोमयैः।
मृदाथ पञ्चगव्येन स्नानं शुद्धाम्बुना ततः॥
शिवसंकल्पमन्त्रस्य ततो दशशतं पठेत्।
शिव संकल्प मन्त्रोयज्जाग्रतो
दूरमित्यादिर्यजुःशाखाप्रसिद्धः।
षडचरस्तु शूद्रस्य जन्मकोटि कृतैस्ततः।
षडचरस्तुनमः शिवायेति।
मुच्यते पातकैः सर्वैस्तत्कृत्वा नात्र संशयः।
गृहे पञ्चामृतैः शम्भुं स्नापयेदुमयासह॥
पञ्चगव्येक्षुनिर्यासगन्धतोयैस्तथोषधैः।
पुष्करेकपिलाधेनूकोटिदानफलं लभेत्॥
गोरोचना चन्दन कुङ्कुमैला
कर्पूर कृष्णागुरुदेव काष्ठैः।
कस्तूरिकाद्यैरनुलिप्य शम्भुं
प्राप्नोति पुण्यं हयमेधकाद्यं॥
श्रीपञ्चकैः कुशशमीमरिचैस्तुलस्या

---

* सर्व्व व्रतेतु सुमहानिति पुस्तकान्तरे पाठः।

शेफालिकाभिरतिमुक्तकमल्लिकाभिः।
श्रीमालतीकुमुदकैः शतपत्रभृङ्गैः
मासोऽपवासशतकोटि फलाय पूजा॥
श्रीविल्वः पद्मिनी। भृङ्गामार्कवः।
पञ्चाङ्ग धूपमथवा विहितं दशाङ्गं
दद्यादघृताक्तगुड़ गुग्गुलमीश्वराय॥
सर्वामिमां वसुमतीन्धनधान्यपूर्णां
दत्त्वाफलं भवतियत्तदवाप्यमाशु।
सुगन्धतैलोज्ज्वलदीपमालां
गवाज्यजातानथवा प्रदीपान्॥
दत्वाशिवेवाथ कुमारिकाणां
कोटिप्रदानस्य फलं लभेत।
चैरेयवटकासारमोदकाशोक वर्त्तिभिः।
निवेदितैः कुरुक्षेत्रे हैमदानस्य पुण्यभाक्॥
प्राग्ग्रीवमूर्द्धरोमाथ न्यसेत् कृष्णाजिने व्रती।
महेश्वरस्य पुरतः इतिशेषः।
राशिंशिलाकृतं तत्र कुर्य्यादाटकमानतः।
न्यूनन्तु प्रस्थयुग्मेन दरिद्रप्रस्थ मानतः॥
शुभं दारुमयं पीठं विस्तीर्णमुपरि न्यसेत्।
कुङ्कुमोद्वर्त्तनस्नानं न्यसेत्तत्रोपरि द्विकं* ॥
द्विकं उमामहेश्वराख्यं।
सितवस्त्रेण संवेष्ट्य तं कुर्य्यात्सुस्थिरं ततः।

* द्विपमिति पुस्तकान्तरे पाठः द्विपं द्वस्तिनं।

तं द्विपं ।

उत्तरेण ततोन्यत्तु सितवस्त्रावृतं न्यसेत् ॥

अन्यद्वितीयं द्विपं ।

अथोद्दारन्ततो मध्ये त्रिशूलं परशुं धनुः ।
असिङ्कपालं खट्टाङ्गं गङ्गां सोमं महावृषं ॥
हेमान्येतानि संस्थाप्य हैमङ्गीमिथुनं तथा ।

अनन्तर गजयोर्म्मध्ये द्वारं न्यसेत् ततो द्वार गजमहेश्वराणां मध्ये त्रिशूलं परशुं धनुरादीनिन्यसेत् ।

गन्धपुष्पाक्षतैर्धूपैर्दीपै र्वस्त्रै र्निवेदनैः ।
स्नेहपक्वैर्भक्ष्यभोज्यैःफलैश्चित्रैश्च पूजयेत् ॥
अध्यापयित्वा विप्राणां कोटिं वेदचतुष्टयं ।
दत्त्वा सर्व्वपुराणानि यत्फलं तत्फलं लभेत् ॥
एकामृचं यजुश्चैकं सामैकञ्चाप्यथार्व्वणीः ।
सकृज्जप्त्वा चतुर्वेदं परायणशतं लभेत् ॥
प्रदक्षिणीकृत्य मुनेश्च दण्डव
त्प्रणम्य देवं दशकृत्व ईश्वरं ।
विमुक्तिमाप्नोतिनिकाममानः
सकाममाप्नोति यथार्थितं व्रती ॥
बिल्वपत्रसहस्रन्तु शिवसंकल्पमुच्चरन् ।
त्र्यम्बकं वा जपन् मन्त्र इति बाहोमये त्ततः ॥
सर्व्वं तीर्थेषु यः स्नातः सर्व्वयज्ञेषु सर्वदा ।
सर्वं व्रत कृदाप्नोति यत्फलं तत्फलं लभेत् ॥

अथ दद्याच्छिवस्यार्घं गन्धपुष्पाक्षतैः सितैः।
सवज्रमणिमाणिक्यैर्मुक्तामरकतैः सह॥
रत्नहेमरजतादिभाजने
कांस्यताम्रमयभाजने तथा।
आहतार्घ्यमवनीस्थजानुको
भाजने द्विजललाटगेंजलौ॥
शिवाय शान्ताय समस्त हे तवे
नमोस्तुते सर्वगसर्ववेदिने।
अनन्तसर्वेश्वरसर्वदायिने।
नमोस्तु सर्वार्चितवाममूर्त्तये
मन्त्रेणानेन दत्त्वार्घं कुरुक्षेत्ररविग्रहे।
गोभूहेमादिकं दत्त्वा यत्फलं लभते व्रती॥
मोक्षोपिसुलभस्तस्य देव राज्येषु का कथा।
तस्मा व्रते महाराजे महेशायार्घमुत्तमं*।
नयेन्निशाशेषमशेषशर्वरी
प्रजागरं स्वैस्तवकीर्त्तनाक्षिभिः।
भवेत्पुमांसो न नरकारादिकारणं
हे कृष्ण नाकार्यफलं महात्मनां॥
दिवा वानिशि वा या च दृष्ट् क्षुधातत् समागमः।
कृष्णाजिनादिकं तावत् सर्वं मन्त्रेण कल्पयेत्॥
सर्वोपस्करयुक्ताश्च कपिला दश पञ्च वा।
द्वा तथैकां शुभांधेनुं मन्त्रेणैव प्रकल्पयेत्॥

---

* यावत्तिष्ठर्च समागम इति पुस्तकान्तरे पाठः।

प्रीयतां मम शिवः सनातनः
कल्मषचय करोमहेश्वरः ।
तोषितोव्रतमहाराजो
भुक्तिमुक्ति फलदोस्तु मे सदा ॥
ततः प्रभाते पुनराशितोव्रती
द्विजायदद्याद्विविदेशिकाय ।
मुनीन्द्रकृष्णाजिनपीठपूर्वकं
प्रदान मन्त्रेण कृताञ्जलिस्थितः ॥
प्रसीद सर्व्वेश्वर मामुमापते
समुद्धरास्माङ्गववारिधेर्नतं ।
सदाव्रताधिराजेन मयासि सत्कृत
स्त्वासीति तारं शरणागतोह्यहं ॥
इति शमीच्यमनमस्कृति पूर्वकं
गुरुवरो यथोक्तमिदन्ददत् ।
शिव लयम्बिदधाति स शास्वतो
नपुनरेति घटोद्भवसन्निधिं ॥
पञ्चगव्यन्ततः प्राश्य व्रती तूष्णी कृताशनः ।
सर्वं विघ्नानि विच्छिद्य प्राप्नोति परमं पदं ॥

स्कन्द उवाच ।

अत्रापि श्रूयतेगस्त्य विश्वदेवोद्विजोत्तमः ।
क्रीड़ाविनोदपरमं उमाया देवसंसदं ॥
रविब्रह्मादयो देवा निर्जितास्तेन तेजसा ।

तेभिभूतप्रभासा च भीता ब्रह्माणमाययुः ॥

ब्रह्मोवाच ।

पुराव्रतं महाराजं चक्रे चैव पितामहः ।
मुद्गलक्रियमाणन्तद्दिव्यादेवोयमैक्षत ॥
तत्प्रसादात् प्रभावोयं सदा क्षिपति विप्रराट् ।
त्रिलोकात् स्खलितास्तस्य सर्वसल्लोकपूर्वकाः ॥
दृष्ट्वा व्रतं महाराजं भवद्भ्योभ्यधिकः प्रभः ।
यथा व्रतं महाराज मत्तः कुरुत देवताः ॥
यस्तु स्वयं व्रतं चक्रे मुद्गलोस्याः पितामहः ।
स मोक्षं दुर्लभं लेभे मुद्गलो न पुनर्भवः ॥
अहं चैतद्व्रतं चीर्त्वा विश्वकारित्वमाप्नुयात् ।
लोकस्तथापि व्यामोहं वित्तशाठ्यस्य कारणात् ॥
स्कन्दोऽपि पितरं शम्भुं लेभे कृत्वा त्विदं व्रतं ।
अरूपां प्रियां प्राप्नोतिवित्तशाठ्यस्य कारणात् ।
सुरराज्यमपि प्राप्तः शक्रोमुष्याद्धते श्रियं ॥
भ्रष्टराज्यो भवेद्भूयो वित्तशाठ्येऽकृतेसति ।
श्रीपतित्वं हरिर्लेभे भानुर्लेभे परं शुभं ॥
कृत्वा व्रतं महाराजमुमाचापि पतिं शिवं ।

स्कान्द उवाच ।

श्रुत्वैतद्व्रतमाहात्म्यं प्रापुर्व्वै शाश्वतीं श्रियं ।
दृष्ट्वा व्रतं महाराजं व्रतं चक्रुः सुरासुराः ॥
पठति य इदमित्थं यः शृणोतीक्षते वा

क्षयित सकल पापस्तत्क्षणाद्वा कमेति ।
सुरवरजनपूज्यः प्रेरको यस्य पुंसो
जगति कलुषहीनः सोपि यो लेखकश्च ॥

इति स्कन्दोपुराणोक्तं महाराज व्रतं ।

———000———

कार्त्तिकस्याश्रिते पक्षे चतुर्दश्यां नराधिप ।
सोपवासः पञ्चगव्यं पिवन्नार्द्रो जितेन्द्रियः ॥
कपिलायास्तु गोमूत्रं कृष्णाया गोमयं तथा ।
श्वेतधेनोस्तथाक्षीरं रक्तायाश्च ततो दधि ॥
गृहीत्वा कर्वुरायाश्च घृतमेकत्र मेलयेत् ।
वेदोक्तमन्त्रै राजेन्द्र कुशोदकसमन्वितं ।
ततः प्रभातसमये स्नात्वा सन्तर्प्य देवतां ।
ब्राह्मणांस्तोषयित्वा तु भुञ्जीयात् वाग्यतः शुचिः ॥
शृणु ब्रह्मन् व्रतंह्येतत् सर्व्वपाप प्रणाशनं ।
यच्च बाल्येपिकौमारे वार्द्धके चापि यत्कृतं ॥
ब्रह्म कूर्चोप वासेन तत् पापं नश्यति क्षणात् ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं ब्रह्मकूर्व्व व्रतं ।

———

चतुर्दशान्तु नक्ताशी समान्ते गोयुगप्रदः ।
स शैवं पदमाप्नोति यजन्त्रैयम्बकं व्रतं ॥

इति पद्मपुराणोक्त त्रैयम्बक व्रतं ।

———

ईश्वरस्य चतुर्दश्यां सर्व्वैश्वर्य्य समन्वितः।
बहुपुत्रो बहुधनस्तथा स्यान्नात्र संशयः॥
मूलमन्त्रस्वसंज्ञाभिरङ्गमन्त्राश्च कीर्त्तिताः।
पूर्व्ववत्पञ्चपत्रस्थः कर्त्तव्यश्च तिथीश्वरः॥
गन्धपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधीयते।
पूजा शाठ्येन शठ्येन कृतापि तु फलप्रदा॥
आज्यधारासमिद्भिश्च दधिक्षीरान्नमाक्षिकैः।
पूर्व्वोक्तफलदो होमः कृतः शान्तेन चेतसा।
एतद्व्रतं वैश्वानर प्रतिपद्व्रतवद्व्याख्येयं॥

इति श्री भविष्यत्पुराणोक्तमीश्वर व्रतं।

———000———

चैत्रशुक्ल चतुर्दश्यां यथावत्पूजयेच्छिवं।
प्रासाद शोभां कृत्वैवं सम्यक् संमार्जनादिभिः॥
संस्नाप्य विधिवद्देवं क्षीराद्यैश्चरसादिभिः।
श्रीखण्डागरुकर्पूरकुङ्कुमैश्चानु लेपयेत्॥
ततो दमनकैर्व्विल्वैः पत्रैर्म्मरुवकोद्भवैः*।
†आलिङ्गपीठपर्य्यन्तं पूजयेद्ग्रन्थिलैस्तथा॥
नमेरुं देवदारुं वा श्रीफलान्यथसिह्लकं।
अगरुं महिषाख्यं वा ध्वजं वा निर्द्दहेत्ततः॥

---

* मरुवकैः शुभैरिति पुस्तकान्तरे पाठः।
† आलिङ्गपीठ पर्य्यङ्के इति पाठान्तरं।

न मेरुं शरलं ।

शालिपिष्ट भवैर्द्दीपैः पञ्चभिर्नवभिस्तथा ।
कुर्य्यादारात्रिकं शम्भोः स्वर्णपात्रैः * समुज्ज्वलैः ॥
विचित्र वस्त्र पूजा च कर्त्तव्या महती शिवे ।
पुष्पमण्डलिकां चित्रां स वितानोज्ज्वलं शुभं ॥
महोत्सवेन विधिवद्गेयं तूर्य्यरवेण च ।
विविधैर्भक्ष्यभोज्यैश्च नैवेद्यञ्चोपकल्पयेत् ॥
सम्यक् सम्पादनीया स्यात् रथयात्रा पिनाकिनः ।
प्रेक्षणीयैस्तथा नृत्यै र्वाद्यैर्यन्त्रैश्च शोभनैः॥
पूजयेच्छिव भक्तांश्च विप्रानन्यांश्च भक्तितः ।
प्रीयतांशिव इत्युक्ता नक्तं भुञ्जीत च स्वयं ॥
वर्षेवर्षेप्रकर्त्तव्यं एतच्चैवोत्सवंमहत् ।
शिवभक्तैस्तथा न्यैश्च कीर्त्तिश्रेयोविवृद्धये ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं महोत्सव व्रतं ।

अथान्यं संप्रवक्ष्यामि पावनं धर्म्मुत्तमं ।
मोक्षदञ्च तथाक्लेशादिहमगदमेवच ॥
आदायकलशान् गौरान् शतं शतार्द्धमेवच ।
तस्याप्यर्द्धन्तदर्द्धं वा भूषयं श्च स मानवः ॥
कार्त्तिके शुभ्रभूतायां हरं स्नाप्य घृतादिभिः ।
शुभ्र भूतायां शुक्ला चतुर्दश्यां ।

---

* कांस्यपात्रैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

समालभ्य न्यसेद्भूयः सौवर्णं वा प्रपञ्चकं।
सुरभीभिस्ततः पुष्पैरभ्यर्च्चं गुग्गुलं दहेत्॥
नैवेद्यञ्च पुनर्दत्त्वा वलिं वाह्ये विनिक्षिपेत्॥
वितानं दीपमादर्श* वस्त्रयुग्मं ध्वजास्तथा।
धूपोत्क्षेपञ्च घण्टाञ्च दत्त्वा देवाय सम्भवे॥
प्रदक्षिणं ततः कुर्य्याद्दण्डवद्भिरवस्य हि।
दक्षिणे चोदगग्रे वा पश्चिमे वाथ सर्वतः॥
उपलिप्य शुभे देशे सोदकैरर्च्चयेत्ततः।
चन्दनेनाक्षतैः पुष्पैः स्थानं पाठांस्थापयेद्बुधः।
भूत्वास्वसुमुखो रत्नान्यपि तेषु निवेदयेत्॥
सुसुगन्धाक्षतैः पूर्णान् हिरण्यांश्च वसर्वशः।
दीपान् प्रज्वालयेत्तत्र विचिन्त्य हृदि शङ्करं॥
ततस्तस्योपरिष्टाच्च जागरं परिकल्पयेत्।
भूयः सूर्य्योदये स्नात्वा स्नपनं कुशुमादिकं॥
निवेद्य देवदेवाय गृहगस्तद्धरिं स्मरन्।
गत्वा गृहं समभ्यर्च्य पञ्च गव्यं पिवेत्ततः॥
व्रतिभि र्ब्राह्मणैः सार्द्धं तुष्टो भुञ्जीत वाग्यतः।
ततस्तान्दक्षयित्वा तु सर्व्ववित्तानुसारतः॥
प्रणम्य च पुनर्भुक्त्वाचमाप्य च विसर्जयेत्।
विधिनानेन पश्चाब्दान्द्वादशीपवसन्नरः॥
देवभोगान् सुभुक्त्वावै परन्धाम प्रयाति सः।
करोत्यानिधनं यस्तु एतद्भाव पुरःसरं।

* शमहेमितिपुस्तकान्तरे पाठः।

प्राप्य ज्ञानं प्रयाणान्ते गमिष्यत्यक्षयं पदं ॥

इति कालिका पुराणोक्तं चतुर्दशीजागरणव्रतं।

---000---

व्यास उवाच।

उपोषितश्चतुर्दश्यां कृष्णपक्षे समाहितः।

यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च ॥

वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च।

प्रत्येकं तिलसंयुक्तान् दद्यात्सप्तोदकाञ्जलीन् ॥

स्नात्वा नद्यास्तु पूर्वाह्णे मुच्यते सर्वपातकैः।

इति कूर्मपुराणोक्तं यमव्रतं।

या कार्त्तिकस्य मासस्य कृष्णपक्षे चतुर्दशी।

तस्यां स्नात्वा यमं तर्प्य न पश्यन्ति यमं क्वचित् ॥

प्रतिगृह्य तिलान् कृष्णान्दीपन्तैलसमन्वितं।

दत्त्वा दानं दक्षिणा शान्ता निरीक्ष्य च सर्वतः ॥

अपसव्यं तिलैः कृष्णै स्तर्पणीयो यमो भवेत्।

यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च ॥

वैवस्वताय कालाय दक्षाय मनवे तथा।

कृष्णाय कृष्णगुप्ताय प्रेतप्रेताधिपायच ॥

चित्राय चित्रगुप्ताय दापयेच्च जलाञ्जलिं।

सहिरण्यं ततः पात्रं पूरयित्वा तिलैर्द्विजः ॥

द्विजाय दद्याद्यो व्यास न शोचेन्मरणम्प्रति।

इति स्कन्दमहाकालखण्डोक्तं यमव्रतं।

---000---

मार्कण्डेय उवाच।

शुक्लपक्षादथारभ्य फाल्गुनस्य नराधिप।
पूजयेत्तु चतुर्द्दश्यां सोपवासो महेश्वरं।
गन्धमाल्य नमस्कार दीप धूपान्न संपदा॥
व्रतान्ते गां तथा दत्त्वा वह्निष्टोमफलं लभेत्।
एतदेव व्रतं कृत्वा शुक्लपक्षे तु वत्सरं।
पौण्डरीकमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकं॥
चतुर्दशी दयच्चैतत्कृत्वा संवत्सरं नरः।
मासि मासि तथा भक्त्या सर्वान् कामानवाप्नुते॥
आसाद्य कामान्महेश्वरस्य तत्राप्यकालं सुचिरञ्चराजन्।
सा युज्यमायाति महेश्वरस्य सर्वेश्वरस्या प्रतिमस्यतस्य॥

इति विष्णुधर्मोक्तं महेश्वरव्रतं।

———ooo@ooo———

मार्कण्डेय उवाच।

शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां ज्यैष्टादारभ्य यादव।
वायुं संपूजयेद्देवं सोपवासो जितेन्द्रियः॥
गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसम्पदा।
सम्बत्सरान्ते दातव्यं वस्त्रयुग्मं द्विजातये॥
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टमासाद्य लोकं सुचिरं मनुष्यः।
सुखानि भुक्ता सुचिरं महीपो मानुष्यमासाद्यभवत्पुरोगः॥

इति विष्णुधर्मोक्तं वायुव्रपं।

———

मार्कण्डेय उवाच ।

शुक्लपक्षे चतुर्द्दश्यां विरूपाक्षन्तु पूजयेत् ।
पौषमासात्तथारभ्य यावत् सम्वत्सरं भवेत् ॥
गन्धं माल्यं नमस्कारं धूपं दीपान्नं सम्पदा ।
तत्स्त्रं द्विजातयेदद्यात् व्रतान्ते तु परन्तप ॥
तत्स्वं तदुपकरणं महाच्छादिकं ॥
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
भयं न चाप्नोति स राक्षसेभ्यः ।
कामानवाप्नोति भवत्यरोगी
भयञ्च राजन्नच तस्य किञ्चित् ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं विरूपाक्ष व्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ।

यत्र क्वचन नद्याञ्च यत्र कृष्णा चतुर्द्दशी ।
अनर्काभ्युदिते काले देयं संपूजयेद्यमं ॥
धूम्रवर्णं चित्रगुप्तं कालपाशञ्च यादव ।
मृत्युं स्वर्गञ्च धर्म्मञ्च गन्धमाल्यान्नसम्पदा ॥
यमोद्धार इत्युक्त्वा तिलांश्च जुहुयात्ततः ।
नमो यमायेति तथा स्त्रीशूद्रस्य विधीयते ॥
कृशरम्भोजयेद्विप्रान् यथाशक्ति नरोत्तमं ।
दद्याद्व्रतान्ते विप्राय तथैवच पयस्विनीं ॥

कृत्वा व्रतं वत्सर मेतदिष्टं
न याति राजन् नरकं मनुष्यः।
पापक्षयं प्राप्य स याति नाकं
मानुष्यमासाद्य स धर्म्मवान् स्यात्॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं यमव्रतं।

———000———

नारी चोपवसेदब्दं कृष्णामेकाञ्चतुर्द्दशीं।
वर्षान्ते प्रतिमां कृत्वा शालिपिष्टमयीं शुभां॥
गीतानुलेपनैर्माल्यैः पीतवस्त्रैस्तु पूजयेत्।
पूर्वोक्तमखिलं कृत्वा शिवाय विनिवेदयेत्॥
पूर्वोक्तमित्यहिंसा ब्रह्मचर्य्य भूशयनादि।
सप्तभूमैर्म्महायानैस्तप्तचामीकरप्रभैः॥
युगकोटिशतं साग्रं रुद्रलोके महीयते।
शिवादिसर्व्वलोकेषु भोगान्भुक्त्वा यथेप्सितान्।
क्रमादागत्य लोकेऽस्मिन् राजानं पतिमाप्नुयात्॥

इति शिवधर्म्मोक्तं कृष्णचतुर्दशीव्रतं।

———

यक्षाणां राक्षसानाञ्च चतुर्द्दश्याञ्च पूजनं।
कृत्वा क्षेममवाप्नोति क्रियासाफल्यमेवच॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं क्षेमव्रतं।

———000———

पूजयित्वा धनाध्यक्षं तदा वैश्रवणं प्रभुं ।
बहुवित्तमवाप्नोति फलं संवत्सरं दिनं ॥
शङ्खपद्मौ तदाभ्यर्च्य निधाने यक्षपूजिते ।
मणिभद्रं तथाभ्यर्च्य धनमाप्नोत्यसंशयं ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं धनावाप्ति व्रतं ।

———000———

माघमासे चतुर्द्दश्यां कृष्णपक्षे विशेषतः ।
तथा पितृगणान् राजन् क्षीणचन्द्रे च पूजयेत् ॥
सर्व्वकामसमूहस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।
श्राद्धं कृत्वा तथा राजन् सर्व्वकामानवाप्नुयात् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सर्वकाम व्रतं ।

——000——

कृष्णपक्षे चतुर्द्दश्यां महाकालमथार्च्चयेत् ।
तस्मात्काममवाप्नोति तथेष्टं नात्र संशयः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं कामावाप्तिव्रतं ।

———000@000———

तथा तुम्बुरुगन्धर्व्वपञ्चकं पूजयेन्नरः ।
सर्वत्र जयमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं जयव्रतं ।

देवानां मानवानां वा तत्पक्षाये तथा परे ।
तेषां संपूजनं कृत्वा चतुर्दश्यां सुखी भवेत् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सुखव्रतं ।

यस्तु कृष्णचतुर्द्दश्यां स्नात्वा देवं पिनाकिनं।
आराधयेद्द्विजमुखे ततःस्वस्ति पुनर्भवेत्॥

इति कूर्मपुराणोक्तं कृष्णचतुर्दशी व्रतं।

———ooo———

माघमासे चतुर्दश्यां पूजयेदिन्दुशेखरं।
भक्त्या विल्वदलैर्मौनी हरनाम जपन्निशि॥
सर्व्वपापविनिर्म्मुक्तो याति शैवं परं पदं।

इति सौरपुराणोक्तं कृष्णचतुर्द्दशीव्रतं।

———ooo———

कृष्णपक्षे चतुर्दश्यां यश्च गुग्गुलकं दहेत्।
स याति परमं स्थानं यत्र देवःपिनाकधृक्॥

इति सौरपुराणोक्तं कृष्णचतुर्दशी व्रतं।

———oo@oo———

भविष्योत्तरात्

चतुर्द्दश्यां निराहारः समभ्यर्च्य त्रिलोचनं।
पुष्पधूपादिनैवेद्यै रात्रौ जागरणेन च॥
पञ्चगव्यं निशि प्राश्य स्वपेद्भूमौ विमत्सरः।
श्यामावानथवा मुक्तातैलक्षारविवर्जितः॥
होमः कृष्णतिलैः कार्यः शतमष्टोत्तरं नृप।
अग्नये हव्यवाहाय यमायाङ्गिरसे नमः॥
ततः प्रभाते विमले स्नाप्य पञ्चामृतैः शिवं।
पूजयित्वा विधानेन होमं कृत्वा तथैव च॥

उद्दिश्य मन्त्रमेतच्च कृत्वा शिरसि वाञ्जलिं।
नमस्त्रिमूर्त्तये तुभ्यं नमःसूर्याग्निरूपिणे॥
पुत्रान् यच्छ सुखं यच्छ मोक्षं यच्छ नमोस्तुते।
नीराजनं ततः कृत्वा भोजयित्वा द्विजोत्तमान्॥
शक्तितो दक्षिणां दत्त्वा पश्चात् भुञ्जीत वाग्यतः।
एवं संवत्सरस्यान्ते कृत्वा सर्व्वं यथोदितं॥
सौवर्णं कारयेद्देवं त्रिनेत्रं शूलपाणिनं।
वृषस्कन्धगतं सौम्यं सितवस्त्रयुगान्वितं॥
चन्दनेनानुलिप्ताङ्गं शितपाल्योपशोभितं।
स्थापयित्वा ताम्रपात्रे ब्राह्मणाय निवेदयेत्॥
सर्व्वकालिकमानन्ते कथितं व्रतमुत्तमं।
संवत्सरे समाप्तिर्हि व्रतस्य तु सदा भवेत्॥
चीर्णे व्रतेऽस्मिन् पुण्यं यत्तत्तुवक्ष्मिन् धनाधिप।
काले गते बहुतिथे तीर्थस्य मरणं भवेत्॥
मृतश्चादित्य देहस्थो दिव्यव्यालङ्कारभूषितः।
दिव्यनारीगणवृतो विमानवरमास्थितः॥
देवदेवैः समेतोऽसौ क्रीड़तेऽग्निपुरे चिरं।
इह वागत्य कालान्ते जातो नृणां कुले भवेत्॥
दानयज्ञः कृती दक्षो ब्राह्मणो ब्रह्मणः प्रियः।
श्रीमानग्निकृतीधीमान् पुत्रपौत्रसमन्वितः॥
पत्नीगणसमायुक्तश्चिरं भद्राणि पश्यति।
ये दुर्लभा भुवि सुरोरग मानवानां।
कामाश्चनामय गुणेन युताः सदैव

तानाप्नुवन्ति शिवभूततिथौ सुरेशं।
संपूजयति सुमतितो विधिवन्मनुष्याः॥

इति चतुर्दशी व्रतं।

———000———

कृष्ण उवाच।

शृणु नक्तोपवासस्य विधानं पाण्डुनन्दन।
येन विज्ञान मात्रेण नरो मोक्षमवाप्नुयात्॥
येषु तेषु च मासेषु शुक्लपक्षे चतुर्दशीं।
ब्राह्मणं भोजयित्वा तु प्रारभेत् श्रुततो व्रतं॥
मासि मासि भवन्ति द्वे अष्टमीच चतुर्दशी।
शिवार्चनरतो भूत्वा शिवध्यानैकमानसः॥
वसुधां भाजनं कृत्वा भुञ्जीयान्नक्तभोजनं।
उपवासात्परं भैक्ष्यं भैक्ष्यात्परमयाचितं॥
अयाचितात् परं नक्तं तस्मान्नक्तेन भोजयेत्।
देवैश्च भुक्तं पूर्व्वाह्ने मध्याह्ने मुनिभिस्तथा॥
अपराह्ने च पितृभिः सन्ध्यायां गुह्यकादिभिः।
सर्ववेलामतिक्रम्य नक्तभोजी सदा भवेत्॥
हविष्यभोजनं स्नानं सत्यमाहारलाघवं।
अग्निकार्य्यमधःशय्यां नक्तभोजी सदा भवेत्॥
एवं संवत्सरस्यान्ते व्रतं पूर्णं
पूर्णं कुम्भोपरिस्थाप्य दापयेषु शोभने॥
कपिला पञ्चगव्येन स्नापयेन्म समयेशिव।

फलपुष्पयवक्षीरदधिदर्भाङ्कुरास्तिलाः ॥
चन्दनं तण्डुलास्तोयमर्घ्यमष्टाङ्गमुच्यते ।
शिरसा धारयित्वा तु जानुगत्वा महीतले ॥
महादेवाय दातव्यं गन्धपुष्पं यथा क्रमं ।
भक्षोदनैर्बलिं कृत्वा प्रणम्य परमेश्वरीं ॥
धेनुं वा दक्षिणां दद्याद्वृषं वापि धुरन्धरं ।
श्रोत्रियाय दरिद्राय कल्पव्रतविदाय च ॥
यो ददाति शिवे भक्त्या तस्य पुण्यफलं शृणु ।
विमानमर्कप्रतिमं हंसयुक्तमलं कृतं ॥
सुरूढोप्सरसङ्गीतैर्य्याति रुद्रालये सुखं ।
स्थित्वा रुद्रस्य भवने वर्षकोटि शतत्रयं ॥
इहलोके तु य श्च्छेष्ठग्रामलक्षेश्वरो भवेत् ।
यश्चाष्टमीषु च शिवासु चतुर्दशीषु ॥
नक्तं समाचरति शास्त्र विधान दृष्टं ।
स्वर्गाङ्गना कररवाकुलितं बिमान
मारुह्य याति ससुखेन शिवालयञ्च ॥

इति श्रीभविष्योत्तरे चतुर्दश्यष्टमीनक्तव्रतं ।

इति श्री महाराजाधिराज श्री महादेवीय समस्त करणा
धीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रि विरचिते
चतुर्व्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
चतुर्दशीव्रतानि ।

अथोनविंशोऽध्यायः ।

———oo@oo———

अथ पौर्णमासीव्रतानि ।

विविधविबुधवृन्दानन्दसन्दोहकन्दो
यदि गणित गुणौघः सोऽद्य हेमाद्रि शूरिः ।
अभिमतफलसम्पत्सिद्धये बुद्धिभाजां
व्रतनिवहमिदानीं पौर्णमासीं ब्रवीमि ॥

कृष्ण उवाच ।

पौर्णमासी महाराज सोमस्य दयिता तिथिः ।
पूर्णमासो भवेद्यस्यां पूर्णमासी ततः स्मृता ॥
तस्यां तु स्रोतसि स्नात्वा सन्तर्प्य पितृदेवताः ।
आलिख्य मण्डले सोमं नक्षत्रैः सहितं विभुं ॥
पूजयेत् कुसुमैर्धूपै र्नैवेद्यै र्घृतपाचितैः ।
शुक्लवस्त्रै र्दक्षिणाभिः पूजयित्वा क्षमापयेत् ॥
शाकाहारेण मुन्यन्नैर्नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः ।
मुनीनामन्नं मुन्यन्नं नीवारादि ॥
गगनार्णवमाणिक्य चन्द्र दाक्षायणीपते ।
वसन्तबान्धवबिधो शीतांशो स्वस्तिनःकुरु ॥
पक्षे पक्षे पञ्चदश्यां विधिरेष प्रकीर्त्तितः ।
शुक्लपक्षेऽपि यः कश्चिच्छ्रद्धावान्वै व्रती भवेत् ॥

तत्राप्येष विधिः प्रोक्तः सर्व्वकामफलप्रदः ।
अमावस्या तिथिरियं पितॄणामक्षया भवेत् ॥
अमावास्येयं पौर्णमासी तद्वतं ।
अमावास्या महाराज गयेन समुपोषिता ।
तेनाक्षयवटोदन्तः पितृभ्यस्तीर्थमुत्तमं ॥
यः कश्चित् कुरुते तस्मिन् पितृपिण्डोदकक्रियां ।
तस्मिन्नक्षयवटे ।
स तारयति राजेन्द्र पुरुषानेकविंशतिं ॥
भवेयुरक्षयास्तस्य लोकाः पितृनिषेविताः ।
यदा तु इह लोकान्ते तस्य चागमनं भवेत् ॥
ब्राह्मणः पितृभक्तश्च सर्व्वविद्याविशारदः ।
पञ्चजन्मानि राजेन्द्र भवेल्लक्ष्म्या समन्वितः ॥
एवं सम्वत्सरस्यान्ते हैमं कृत्वा सुशोभनं ।
सोमं नक्षत्रसहितं सर्वावयवसंयुतं ।
सप्तधान्यसमायुक्तं रौप्यपात्रोपरि न्यसेत् ।
सर्व्वाभरणसंयुक्तां गां च दद्यात् पयस्विनीं ॥
उपदेशश्च यो दद्यात्तस्मिन् व्रतवरे नरः ।
संपूज्य वस्त्राभरणैर्मन्त्रेणार्घ्यं निवेदयेत् ॥
नवो नवोसि मासान्ते जायमानः पुनः पुनः ।
चन्द्र सान्द्रसुधासौधं गृहाणार्घ्यं नमोस्तु ते ॥
दद्याद्द्विजेन्द्रमुख्याय भक्त्या परमया युतः ।
मासे मासे विधिरयं व्रतस्यास्य नराधिप ॥
येन शक्नोति वा कर्त्तुं वर्षमेकं निरन्तरं ॥

एकापि समुपोष्यैव दद्यादुद्यापनं सुधीः॥
व्रतोद्यापनयोर्हत्तिर्मुख्यः कल्पः व्रतावृत्तिरप्यनावृत्तिर्गौणः।
यश्चैतत् कुरुते पार्थ पौर्णमासीव्रतं नरः।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तश्चन्द्रवद्दिवि राजते॥
पुत्रपौत्रधनोपेतो गजदाता प्रियम्बदः।
सन्ततिं विपुलाम्प्राप्य प्रयागे मरणं भवेत्॥
ततश्चैवाक्षयान् कामानाप्नोति सुरसेवितान्।
सेव्यमानः स गन्धर्व्वैः स्तूयमानः सुरासुरैः॥
आस्ते वर्षशतं दिव्यं दिव्यभोगैरलङ्कृतः।
अभ्यर्च्चयन्ति शितपक्षदशेषु सोमं
कृष्णासु ये पितृगणाञ्जलपिण्डदानैः।
तेषां गृहाणि धनधान्यसुतादिसम्पत्
पूर्णानि पार्थिव भवन्ति विधौ विधानात्॥

इति भविष्योत्तरोक्तं जयपौर्णमासीव्रतं।

पुलस्त्य उवाच।

अशोकपूर्णिमामेतां शृणुष्व गदतो मम।
उपोष्यास्यां नरः शोकं नाप्नोति स्त्री यथापि वा॥
फाल्गुनामलपक्षस्य पौर्णमास्यां नृपोत्तम।
मृज्जलेन नरः स्नात्वा दत्त्वा शिरसि वै मृदं॥
मृत्प्राशनं ततः कृत्वा कृत्वा च स्थण्डिलं मृदा।
पुष्पैर्गन्धैः समभ्यर्च्य भूधरं नाम नामतः॥

धरणीञ्च तथा देवीमशोकेति च कीर्त्तयेत् ।
यथा विशोका धरणिः कृतकृत्या जनार्द्दन ।
तथा मां सर्व्वशोकेभ्यो मोचयाशेषधारिणि ॥
यथा समस्तभूतानामाधारत्वे व्यवस्थिता ।
यथा विशोकं कुरु मां सकलेच्छाविभूतिभिः ॥
ध्यानमात्रे यथा विष्णोः स्वास्थ्यं प्राप्तासि मेदिनि ।
तथा मनःस्वच्छतां मे कुरुस्व भूतधारिणि ॥
एवं स्तुत्वा समभ्यर्च्च्य चन्द्रायार्घ्यं निवेदयेत् ।
उपोषितव्यं नक्तं वा भोक्तव्यं तैलवर्जितं ॥
अणेनैव प्रकारेण चत्वारः फाल्गुनादयः ।
उपोष्या नृपते मासाः प्रथमं पारणं स्मृतं ॥
आषाढादिषु मासेषु तद्वत् स्नात्वा मृदाम्बुना ।
तथैव प्राशनं पूजा तद्वदिन्दोस्तथार्हणं ॥
चतुर्ष्वन्येषु वै वोक्तं तथा वै कार्त्तिकादिषु ।
पारणत्रितयञ्चैव चतुर्मासिकमुच्यते ॥
विशेषपूजादानञ्च तथा जागरणं निशि ।
विशेषेण च कर्त्तव्यं पारणे पारणे कृते ॥
प्रथमं धरणीनाम स्मृतं मासचतुष्टयं ।
द्वितीये मेदिनीनाम तृतीये च वसुन्धरा ॥
पारणे पारणे राजन् वस्त्रयुग्मेन पूजयेत् ।
तथैव धरणीं देवीं घृतस्नानेन केशवं ॥
वस्त्राभावे च सूत्रेण पूजयेद्धरणीन्तथा ।
घृताभावे तथा चीरं प्रस्थं वा सलिलं हरेः ॥

एवं संवत्सरस्यान्ते गौः सवत्सा द्विजातये।
प्रकल्प्य धरणी-देवी-वस्त्रालङ्कारसंयुता॥
पातालसंस्थया देव्या चीर्णमेतन्महाव्रतं।
धरण्या केशवप्रीतौ ततः प्राप्ता समा गतिः॥
देवेन चोक्ता धरणी वराहवपुषा पुरा।
उपवासव्रतपरा समुद्धृत्य रसातलात्॥
व्रतेनानेन कल्याणि प्रणतो यः करिष्यति।
व्रतमेतत्समाश्रित्य पारणञ्च यथाविधि॥
सर्व्वबाधाविनिर्मुक्तो दशजन्मान्तराण्यसौ।
विशोकः सर्व्वकल्याणभाजनं स्यान्न संशयः॥
यथा त्वमेव वसुधे संप्राप्ता निर्वृतं पदं।
तथा स परमे लोके सुखं प्राप्स्यति मानवः॥
एवमेतन्महापुण्यं सर्व्वशान्तिप्रदानकं।
विशोकाख्यं व्रतवरं तत्कुरुष्व महाव्रतं॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तमशोकपूर्णिमाव्रतं।

———000———

पुलस्त्य उवाच।

पञ्चदश्यां शुक्लपक्षे फाल्गुनस्य नरोत्तम।
पाषण्डपतितां श्चैव तथैवान्त्यावसायिनः॥
नास्तिकान् भिन्नवृत्तांश्च पापिनश्चापि नालपेत्।
नारायणे गतमनाः पुरुषो नियतेन्द्रियः।
तिष्ठन् व्रुवन् प्रस्खलंश्च स्तुतेवापि जनार्दनं॥

कीर्त्तयेत् तत्क्रियाकाले सप्तकृत्वः पुनः पुनः।
लक्ष्म्या समन्वितं देवमर्चयेत जनार्दनं॥
सन्ध्याव्युपरमे चन्द्रस्वरूपं हरिमीश्वरं।
रात्रिञ्च लक्ष्मीं सञ्चिन्त्य सत्त्वगर्भेण चिन्तयेत्॥
श्रीनिशा चन्द्ररूपा त्वं वासुदेवजगत्पते।
मनोभिलषितं देव पूरयस्व नमोनमः॥
मन्त्रेणानेन दत्त्वार्घ्यं देवदेवस्य भक्तितः।
नक्तं भुञ्जीत मौनेन तैलक्षारविवर्जितं॥
तथैव चैत्रवैशाखे ज्यैष्ठे च मुनिसत्तम।
अर्चयेच्च यथाप्रोक्तं मासि मासि च तद्दिने॥
निष्पादितं भवेदेकं पारणं दाल्भ्यभक्तितः *।
द्वितीयं तत्र वक्ष्यामि पारणान्तं निबोध मे॥
आषाढे श्रावणे मासि मासि भाद्रपदे तथा।
तथैवाश्वयुजेऽभ्यर्च्य श्रीधरञ्च श्रिया सह॥
सम्यक्‌छन्द्रमसन्दत्त्वा भुञ्जीतार्च्य यथाविधि।
द्वितीयमेतदाख्यातं तृतीयं पारणं शृणु।
कार्त्तिकादिषु मासेषु तथैवाभ्यर्च्य केशवं॥
भूत्या समन्वितं दद्याच्छशाङ्कायार्हणं निशि।
भुञ्जीत च यथाख्यातं तृतीयमपि पारणं॥
प्रतिपूज्य ततो दद्यात् ब्राह्मणेभ्यार्च्य दक्षिणां।
प्रतिमासं च वक्ष्यामि प्राशनं कायशुद्धये॥
चतुरः प्रथमं मासान् पञ्चगव्यमुदाहृतं।

* दण्ड्यभक्तिता इति पुस्तकान्तरे पाठः।

कुशोदकं तथैवान्यदुक्तं मासचतुष्टयं ॥
सूर्य्यांशुतप्तं तद्वच्च जलं मासचतुष्टयं ।
गीतवाद्यादिकं रात्रौ तथा कृष्णकथाः शुभाः ॥
कारयेद्देवदेवस्य पारणे पारणे गते ।
जनार्द्दनं सलक्ष्मीकमर्च्चयेत् प्रथमं तथा ॥
सश्रीकं श्रीधरं तद्वत्तृतीयं भूतिकेशवं ।
एवं संपूज्य विधिवत् सपत्नीकं जनार्द्दनं ॥
नाप्नोतीष्टवियोगार्त्तिं पुमान्नार्थ्यपिवा पुनः ।
यावदेतद्विधानेन पारणान्यर्च्चति प्रभुं ॥
तावन्ति जन्मान्यसुखं नाप्नोतीष्ट वियोगजं ॥
देवस्य च प्रसादेन मरणात्प्राक्स्मृतेः स्मृतिं ।
कुले सतां स्फीतधने भोगान् भुङ्क्ते यथेप्सितान् ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तलक्ष्मीनारायणं व्रतं ।

———on@no———

दाल्भ्य उवाच ।

श्रोतुमिच्छाम्यहं तात यममार्गं सुदुर्गमं ।
यथा सुखेन संयान्ति मानवा स्तद्वदस्व मे ॥

पुलस्त्य उवाच ।

प्रतिमासन्तु नामानि पञ्चदश्यां जगत्पतेः ।
कृतोपवासः सुस्नातः पूजयित्वा जगद्गुरुं ॥
उच्चारयन्नरोयाति सुसुखेनैव गच्छति ।

ततो विप्राय वै दद्यादुदकुम्भं सदक्षिणं ॥
उपानद्वस्त्रयुग्मञ्च छत्रं काननमेव च ।
यद्वा मासगतं नाम प्रीयतामिति कीर्त्तयेत् ॥
केशवं मार्गशीर्षे तु पौषे नारायणं तथा ।
माधवं माघमासे तु गोविन्दमपि फाल्गुने ॥
चैत्रे विष्णुञ्च वैशाखे कीर्त्तयेन्मधुसूदनं ।
ज्येष्ठे त्रिविक्रमं देवं तथाषाढे च वामनं ॥
श्रीधरं श्रावणे मासि हृषीकेशं ततः परं ।
नाम भाद्रपदे तद्वत् ज्ञायते पुण्यकाङ्क्षिभिः ॥
तद्वदाश्वयुजे मासि पद्मनाभेति कीर्त्तयेत् ।
दामोदरं कार्त्तिके च सर्व्वान्तरति दुर्गतिं ॥
एवं मासक्रमेणैव यदि दातुं न शक्यते ।
तदा संवत्सरस्यान्ते दद्याच्चैव समागतं ॥

विशेषस्यात्र कथित इत्यनेन विशेषादन्यत्र पूर्वव्रतसाम्यं गम्यते ।

कृत्वैवं सुखमाप्नोति मरणे स्मरणं हरेः ।
याम्यं क्लेशं समं प्राप्य स्वर्गलोके महीयते ॥
ततोमानुषतां प्राप्य निरातङ्कोगतज्वरः ।
धनधान्यवति स्फीते कुले महति जायते ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं नरकपूर्णिमाव्रतं ।

——o@o——

सूत उवाच ।

वैशाख्यां पौर्णमास्यान्तु सृष्टाः कमलयोनिना ।

तिलाः कृष्णाश्च गौराश्च तृप्तये सर्व्वदेहिनां ॥
तस्मात् कार्य्यं तिलैः स्नानंतत्राग्नौ जुहुयात् तिलान् ॥
निवेदितव्यं विधिवत् तिलपात्रं तु विष्णवे ।
तिलतैलेन दीपाश्च देया देवेभ्य एव च ॥

कूर्म्मपुराणेतु विशेषः ।

वैशाखपूर्णमास्यान्तु ब्राह्मणान् पञ्च सप्त वा ।
उपोष्य विधिना शान्ताच्छुचीन् प्रयतमानसः ॥

आदित्य पुराणे ।

मोदकैश्च तिलैः श्राद्धं कर्त्तव्यं पितृतर्पणं ।
तिलैः समधुभिर्य्युक्तं ब्राह्मणेभ्यो जनार्द्दन ॥
दातव्या दक्षिणा चापि तिलैर्म्मधुयुतैरपि ।
मन्त्रं जपेच्च पौराणं पारंपर्य्यांक्रमागतं ॥
ओँ तिला वै सोमदैवत्याः सुरसृष्टास्तु गोसवे ।
स्वर्गप्रदाश्च तन्त्राश्च ते मां रक्षन्ति नित्यशः ॥
दद्यादनेन मन्त्रेण तिलपात्राणि तत्र च ।
सप्तभ्यस्त्वथ पञ्चभ्यो ब्राह्मणेभ्यस्तु कीर्त्तयेत् ॥
प्रीयतां धर्म्मराजश्च देवायान्ये तथापि वा ॥

'गृहीतो' मन्त्रः ।

एवं कृते स मुक्तःस्यात्पापैर्जन्मशतार्ज्जितैः ।
इत्यादि पुराणोक्तो वैशाखो विधिः ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

सम्वत्सरेऽपि याः काश्चितिथयः पुण्यलक्षणाः ।

एता एव यदुश्रेष्ठ स्नाने दाने महाफलाः ॥

कृष्ण उवाच ।

वैशाखी कार्त्तिकी माघी तिथयोऽतीव पूजिताः ।
स्नान दान विहीनास्तु ननेयाः पाण्डुनन्दन ॥
तीर्थस्नानं तदा शस्तं दानं वित्तानुसारतः ।
वैशाख्यां पाण्डवश्रेष्ठ श्रेष्ठा चोज्जयनी मता ॥
कार्त्तिक्यां पुष्करं श्रेष्ठं माघ्यां वाराणसी मता ।
स्नानेनोदकदानेन तारयेदखिलान् पितॄन् ।
कुम्भान् स्वच्छजलैः पूर्णान् हिरण्याद्यैः समन्वितान् ।
वैशाख्यां ब्राह्मणे दत्त्वा न शोचति कृताकृते ॥
मधुरान्नरसैः पूर्णं भाजनं कनकोज्ज्वलं ।
बहूनि धनधान्यानि भक्त्या परमया युतः ॥
गोभूहिरण्यवासांसि विप्राय विधिवन्नृप ।
माघ्यां स्नानं तथा सम्यक् सर्व्वं पितृदेवताः ॥
तिलपात्राणि देयानि तिलाः सपललौदनाः ।
कार्य्या सदान्नमन्त्रैश्च धेनुदानं प्रशस्यते ।
कम्बलाजिनरत्नानि मोचको पापमोचकः ॥
उपानद्दानमत्रैव तुल्यमश्वरथेन तु ॥
यत्र वा तत्र वा स्नानं दानं वित्तानुसारतः ।
काले कालोद्भवं सर्व्वं शस्यते पाण्डुनन्दन ॥
कार्त्तिक्यां तु वृषोत्सर्गं विवाहं पुण्यलक्षणं ।
कुर्यात् कुरुकुलश्रेष्ठ हरेर्नीराजनं तथा ॥
गजाश्वरथदाबानि घृतधेन्वादिकानि च ।

प्रदेयानि द्विजातिभ्यस्तास्ताः संस्मृत्य देवताः।
फलानि यानि विद्यन्ते सुगन्धान्यगदानि च॥
कङ्कोलकफलं जात्या लवङ्गकदलीफलं।
खर्ज्जूरं नारिकेलञ्च कदलीफलमेव च॥
दाड़िमं मातुलिङ्गञ्च कर्कोटं त्रपुषन्तथा।
वृन्ताकङ्कारवेल्लञ्च चिञ्चा कुष्माण्डमेव च॥
फलानामप्रदानेन येषान्तु तिथयो गताः।
ते व्याधिता दरिद्राश्च जायन्ते भुवि मानवाः॥
न केवलं ब्राह्मणानां दानमत्र प्रशस्यते।
भगिनी भागिनेयानां मातुलानां पितृष्वसुः॥
दरिद्राणाञ्च बन्धूनां दानं कोटिगुणोत्तरं।
मित्रं कुलीनश्चापन्नो बन्धुदारिद्रदुःखिताः॥
आशयाभ्यागतोदूरात्तोऽतिथिः सर्गसंक्रमः।
वनं प्रस्थापिते रामे ससीते सहलक्ष्मणे॥
मातामह कुलादेत्य विशुद्धेनान्तरात्मना।
सपथैः श्राविताने्कैः कौशल्या भरतेन वै॥
यदा न प्रत्ययं याति कदाचित् कोशलात्मजा।
तदा विशुद्धभावेन शपथान् श्राविता पुनः॥
वैशाखी कार्त्तिकी माघी तिथयोऽमरपूजिताः।
अप्रदानवतो यान्तु यस्यार्य्योनुमते गतः॥
एतत् श्रुत्वा तु कौशल्या सहसा प्रत्ययं गता।
अङ्कमानीय भरतं सान्त्वयामास दुःखितं॥
एतत्तिथीनां माहात्म्यमाख्यातं बहुविस्तरं।

भूयस्तु संप्रवक्ष्यामि तव भारतसत्तम ॥
वैशाखे कार्त्तिके माघे सहिता नृपेन्द्र ।
या पूर्णिमा भवति पूर्णशशाङ्कचिह्ना ॥
तस्यां जलान्नकरकान् वरमातपत्रं ।
दत्त्वा प्रयाति पुरुषः पुरुहूत लोकं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तो वैशाखी कार्त्तिकीमाघीविधिः ।

———ooo———

पुलस्त्य उवाच ।

ततोरतान्ते भगवान् पिनाकी
तस्यां गुहायामनुमोद्य पुण्यं ।
देवैश्च सर्वैरनुगम्यमानो
बभूव कामेन विहारचारी ॥
तस्यां मनुष्यः सुचिरं प्रमत्तो
नभस्य मासस्य तु पौर्णमास्यां ।
भार्य्याद्वितीयः सहसा यएव
पुर्नेष्टिमादौ स्वगृहेपि कृत्वा ॥
गच्छेत्ततः सर्व्वसमृद्धियुक्तो
होमैः सजाप्यैर्व्वलिनाच रुद्रं ।
शैलेन्द्रकन्यागजवक्त्रनन्दी
सद्भावशक्त्या प्ययवार्च्चयित्वा
संपूज्य विप्रानथ देव पूर्व्वान्
कृतोपवासोजितरोष दोषः
ततः सहायानपि भोजयित्वा

भार्य्याञ्च पश्चात् स्वयमत्र भुङ्क्ते ॥
तृप्ताञ्च भार्य्यामथ गोपयित्वा
प्रदक्षिणीकृत्य गुहां सगुह्यां।
गृहांस्तु गच्छेत्परिपूर्णकामः
वृषः प्रहृष्टः कृतभोजनश्च।
कथाश्च दिव्यास्त्वथनन्दिनीश्च
भार्य्यां ततः श्रावणयोः प्रयुक्तां।
क्षीरोदनं त्रिदिनं भोजये च
वन्ध्याञ्च भार्य्यामपि पुत्रकामां॥
ततो गृहे सर्वसमृद्धिकामः
सन्तर्प्य भार्य्यां प्रयतो विधाय।
उमां शिवं नन्दिनं चार्चयित्वा
ततो भवेत् पुत्रवतीच वन्ध्या॥
प्रादेशमात्रामथवा शिवस्य
हिरण्मयीं राजतीमायसीं वा।
त्रिशूलखट्वाङ्गधराम्बरिण्यां
त्रिलोचनां जटिलां चारु रूपां॥
कृत्वा कृतीं तामभिपूज्य पश्चात्
प्रताप्य वह्नौ तु निधाय पात्रे।
प्रस्थेन दुग्धस्य ततोभिषेकं
दत्त्वा च तत्पाययेत्पुत्रकामां॥

इति पद्मपुराणोक्तं पुत्रव्रतं।

———०१०———

ज्यैष्ठे मासि सिते पक्षे पौर्णमास्यां यतव्रतः ।
स्थापयेदव्रणं कुम्भं शिततण्डुलपूरितं ॥
नानाफलयुतं तद्वदिक्षुदण्डसमन्वितं ।
शितवस्त्रयुगच्छन्नं सितचन्दनचर्च्चितं ॥
नाना भक्ष्य समोपेतं सहिरण्यञ्च शक्तितः ।
ताम्रपात्रं गुड़ोपेतं तस्योपरि निवेदयेत् ।
तस्मादुपरि ब्रह्माणं सौवर्णं पद्मकोदरे ॥
कुर्य्यात्शर्करयोपेतां सावित्रीं तस्य वामतः* ।
गन्धधूपं ततो दद्याद्गीतवाद्यञ्च कारयेत् ॥
तदभावे कथां कुर्य्याद्यथा प्राह पितामहः ।
ब्रह्मनाम्नीं च प्रतिमां कृत्वा गुडमयीं शुभां ॥
शुक्लपुष्पाक्षततिलैरर्च्चयेत्पद्मसम्भवं ।
ब्रह्मणे पादौ संपूज्य जङ्घे सौभाग्यदाय च ॥
विरिञ्चयोरुयुग्मञ्च मन्मथायेति वै कटिं ।
स्वच्छोदरायेत्युदरमनङ्गायेत्युरोहरेः ॥
मुखं पद्ममुखायेति वाहू वै वेदपाणये ।
नमः सर्व्वात्मने मौलिमर्च्चयेच्चापि पङ्कजं ॥
ततः प्रभाते तं कुम्भं ब्राह्मणाय निवेदयेत् ।
ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या स्वयं तु लवणम्बिना ॥
शक्त्या तु दक्षिणान्दद्यादिमं मन्त्रमुदाहरेत् ।
प्रीयतामत्र भगवान् सर्व्वलोकपितामहः ॥
हृदये सर्व्वलोकानां यस्त्वानन्दो विधीयते ।

---

* मामत इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अनेन विधिना सर्व्वं मासि मासि समाचरेत् ॥
उपवासो पौर्णमास्यामव्ययं ब्रह्म पूजयेत् ।
फलमेकन्तु संप्राश्य शर्व्वर्य्यां भूतले स्वपेत् ॥
तत्र त्रयोदशे मासि घृतधेनुसमन्वितां ।
शय्यां दद्याद्द्विरिञ्चाय सर्वोपस्करसंयुतां ॥
ब्रह्माणं काञ्चनं कृत्वा सावित्रीं राजतीन्तथा ।
षाण्मासिकः* सृष्टिकर्त्ता सावित्री तु फलस्य तु ॥
वस्त्रै र्द्विजं सपत्नीकं पूज्य शक्त्या विभूषणैः ।
शक्त्या गवाह्निकं दद्यात् प्रीयतामित्युदीरयेत् ॥
होमं शुक्लैस्तिलैर्कुर्य्याद्ब्रह्मनामानि कीर्त्तयेत् ।
गव्येन सर्पिषा तद्वत्पायसेनच कर्म्मवित् ॥
विप्रेभ्यो भोजनं दत्त्वा वित्तशाठ्यविवर्जितः ।
इक्षुदण्डन्ततोदद्यात्पुष्पमालाश्च शक्तितः ॥
यो ब्रह्मा स स्मृतो विष्णुरानन्दात्मा महेश्वरः ।
सुखार्थी कामरूपेण स्मरन्देवं पितामहं ॥
कुर्याच्चैव विधानेन पौर्णमासं स्त्रियोऽपि वा ।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नोति ब्रह्मशाश्वतं ॥
इहलोके वरान् पुत्रान् सौभाग्यं ध्रुवमश्नुते ॥

इति श्रीपद्मपुराणोक्तं पुत्रकामव्रतं ।

———ooo———

सुमन्तुरुवाच ।

सोमव्रतन्तथाप्यन्यच्छङ्करप्रीतये शृणु ।

---

* पद्मासन इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

ताम्रपात्रं पयः*पूर्णं कृत्वा तत्रस्थञ्च शङ्करं ॥
प्रच्छाद्योपरिवस्त्रेण गन्धपुष्पार्च्चितं महत् ।
शिवभक्ते द्विजे दद्याद्भोजयित्वा विधानतः ॥
प्राच्यां समुदिते सोमे प्रतीच्याञ्च रवौ गते ।
पौर्णमास्यान्तु वैशाख्यां गृहपात्रं शिवाय तु ॥
प्रीयतां मे महादेवः सोममूर्त्तिर्जगत्पतिः ।
तस्मै विप्राय तत्पात्रमर्च्चयेद्भक्तितः शनैः ॥
एवं सोमव्रतं नाम कृत्वा सोमान्तिकं व्रजेत् ।
रुद्रलोकात्परिभ्रष्टो भवेज्जातिस्मरो नरः ॥
पूर्व्वाभ्यासेन तेनैव पुनः शिवपुरं व्रजेत् ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सोमव्रतं ।

भीष्म उवाच ।

दीर्घायुरारोग्यकुलाभिवृद्धि
युक्तः पुमान् रूपगुणान्वितः स्यात् ।
मुहुर्म्मुहुर्जन्मनि येन सम्यक्
व्रतं समाचक्ष्व तदिन्दुमौलेः ॥

पुलस्त्य उवाच ।

त्वयापृष्टमिदं सम्यगपुनाच्चयकारकं ।
रहस्यं तव वक्ष्यामि यत् पुराणविदोविदुः ॥
रोहिणीचन्द्रशयनं सोमव्रतमिहोत्तमं ।
तस्मिन्नारायणस्यार्च्चामर्च्चयेदिन्दुनामभिः ॥

* ताम्रपात्रत्रयमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

यदा सोमदिने युक्ता भवेत्पञ्चदशी क्वचित्।
अथ वा ब्रह्मनक्षत्रं पौर्णमास्यां प्रजायते॥
तदा स्नानं नरः कुर्य्यात् पञ्चगव्येन सर्षपैः।
ब्रह्म नक्षत्रं रोहिणी॥
आप्यायस्वेति च जपेद्विद्वानथ शतं पुनः।
शूद्रोऽपि परया भक्त्या पाषण्डालापवर्ज्जितः॥
सोमाय वरदायाथ विष्णवे च नमोनमः।
कृतजाप्यः स्वभवनमागत्य मधुसूदनं॥
पूजयेत् फलपुष्पैस्तु सोमनामानि कीर्त्तयेत्।

सोमाय शान्ताय नमोस्तु पादा
वानन्ददात्रेपि च पूज्य जङ्घे।
ऊरुद्वयं वापि जलोदराय
संपूजयेन्मेढ्रमनङ्गराजं॥
नमोनमः कामसुखप्रदाय
कटिः शशाङ्कस्य समर्च्चनीया।
तथोदरञ्चाप्यमृतोदराय
नाभिस्तु पूज्यो विधिलोचनाय॥
नमोस्तु चन्द्राय मुखञ्च पूज्यं
दन्ता द्विजानामधिपाय पूज्याः।
आस्यं नमश्चन्द्रमसेऽभिपूज्यं
पूज्यौतथौष्ठौ कुमुदप्रियाय॥
नासा च नाथाय वनौषधीनां
आनन्दभूताय पुनर्भ्रुवौ च।

नेत्रद्वयं पद्मनिभन्तथेन्दो
रिन्दीवरश्यामकराय सौरे ॥
नमः समस्तामरवन्दिताय
कर्णद्वयं दैत्यनिषूदनाय ।
ललाटमिन्दोरुदधि प्रियाय
केशाःसुषुम्नाधिपतेऽभिपूज्य ।
शिरः शशाङ्काय नमोमुरारेः
विश्वेश्वरायेति नमः किरीटं ।
पद्मप्रिये रोहिणि नाम लक्ष्मि
सौभाग्यसौख्यामृतचारुकायै ॥
देवीञ्च संपूज्य सुगन्धपुष्पै
र्नैवेद्यधूपादिभिरिन्दुपत्नीं ।
सुप्ता तु भूमौ पुनरुत्थितेन
स्नात्वा च विप्राय हविष्ययुक्तः ॥
देयः प्रभाते स हिरण्यवारि
कुम्भोनमः पापविनाशनाय ।
संप्राश्य गोमूत्र ममांसमन्न
मचारवर्ज्यानथविंशतिञ्च ॥
ग्रासान् पयः सर्पियुतानुपोष्य
भुक्तेतिहासं शृणुयान्मुहूर्त्तं ।
कदम्बनीलोत्पलकेतकानि
जाती सरोजः शतपत्त्रिका च ॥
अम्लान कुब्जान्यथ तिन्दुवार

पुष्पं पुनर्भारममल्लिकायाः।
शुक्लञ्च विष्णोः करवीरपुष्पं
श्रीचम्पकं चन्द्रमसः प्रदेयं* ॥
श्रावणादिषु मासेषु क्रमादेतानि सर्वदा।
यस्मिन्मासे व्रतादिःस्यात्तत्पुष्पैरर्चयेद्धरिं ॥
एवं संवत्सरं यावदुपोष्य विधिवन्नरः।
व्रतान्ते शयनन्दद्याद्दर्पणोपस्करान्वितं ॥
रोहिणी चन्द्रमिथुनं कारयित्वा च काञ्चनं।
चन्द्रः षड़ङ्गुलः कार्य्यो रोहिणी चतुरङ्गुला ॥
द्विचन्द्ररूपनिर्म्माणं चतुर्द्दशीस्थित महाराजोक्तं वेदितव्यं।
मुक्ताफलाष्टकयुतं* शितनेत्रपटान्वितं।
क्षीरकुम्भोपरि पुनः कांस्यपात्राक्षतैर्युतं ॥
दद्यान्मन्त्रेण पूर्व्वाह्णे शाकेक्षुफलसंयुतां।
श्वेतामथ सुवर्णास्यां खुरैरौप्यैः सुवर्णितां ॥
सवस्त्रभाजनां धेनुं तथा शङ्खञ्च शोभनं।
भूषणैर्द्विजदम्पत्यमलंकृत्य गुणान्वितं ॥
चन्द्रोऽयं द्विजरूपेण सभार्य्य इति कल्पयेत्*।
यथा न रोहिणी कृष्ण शयनं त्यज्य गच्छति ॥
सोमरूपस्य ते तद्वन्मम भेदोऽस्तु भूपते।
यथात्वमेव सर्व्वेषां परमानन्दमुक्तिदः ॥

---

* श्रीचन्दनमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

* मुक्ताकलापयुक्ता इति पुस्तकान्तरे पाठः।

* भावयोरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

मुक्तिर्मुक्तिस्तथा भक्तिस्त्वयि चन्द्रेऽस्तु मे दृढ़ा ।
इति संसारभीतस्य मुक्तिकामस्य चानघ ॥
रूपारोग्यायुषामेतद्विधायकमनुत्तमं ।
इदमेव पितृणाञ्च सर्व्वदा वल्लभं मुने ॥
त्रैलोक्याधिपति र्भूत्वा सप्तकल्पशतत्रयं ।
चन्द्रलोकमवाप्नोति विष्णुर्भूत्वा विमुच्यते ॥
नारी वा रोहिणीचन्द्र शयनं वा समाचरेत् ।
सापि तत्फलमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभं ॥

इति पठति शृणोति वा य इत्थं
मधुमथनार्च्चन मिन्दुकीर्त्तनेन ।
मतिमपि च ददाति सोऽपि शौरे
र्भवनगतः परिपूज्यतेऽमरौघैः ॥

इति पद्मपुराणोक्तं चन्द्ररोहिणी शयनव्रतं ।

———ooo@ooo———

अनिलाद* उवाच ॥

अथोपोष्य चतुर्द्दश्यां पौर्णमास्यां गुरार्द्दिने ।
पूजयेद्विधिनानेन लिङ्गं सार्व्वं निबोध मे ॥
ब्रह्माणः पश्चिमे भागे वामे लिङ्गस्य वै हरिं ।
खखोल्कं दक्षिणे रौद्रमीश्वरं प्राग्दिशि स्थितं ॥
खखोल्कः सूर्य्यः ।
ईशानं मध्यमे देशे पूर्व्वाह्णे चैव पूजयेत् ।

* अनिलादत्त इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

विलिप्यागुरुचन्द्रेण कुसुमैश्च सुगन्धिभिः॥
चन्द्रः कर्पूरं।
गुग्गुलञ्चाज्यसंयुक्तमगरु वासितं शुभं।
दत्त्वा नीराजनं कुर्याद्दद्याद्वै युग्मपञ्चकं॥
युग्मं गोमिथुनं।
नैवेद्यान्तं वलिञ्चैव पूर्व्ववत् स्वगृहं व्रजेत्।
पञ्चगव्यं ततः प्राश्य आचार्य्यंब्राह्मणांस्तथा॥
व्रतिनोमिथुनान्येव भोजयेच्च स्वशक्तितः।
हेमवस्त्रादिकञ्चैव यत्नात् कृत्वा थ कल्पयेत्॥
ततोदेवः प्रपूज्यो वै नैवेद्याद्यं निवेद्य च।
नत्वाग्निं पूजयित्वा तु पञ्चवक्त्रं शिवं स्मरेत्॥
प्राप्तेऽब्दे पञ्चमे गावः पञ्च पञ्च नियोजयेत्।
तेषामुद्दिश्यतेष्वेवं न्यूनञ्चापि ततोऽधिकं॥

पञ्चमे पञ्चपञ्चेति वचनाद्द्वितीये द्वे द्वे तृतीये तिस्रस्तिस्रः चतुर्थे चतस्रश्चतस्रः पञ्चमे पञ्च पञ्च प्रथमादेकैकैव तेषां ब्रह्मादीनां, पञ्चानां चन्द्ररूपानां पञ्चदेवतानां पञ्चवर्गानुद्दिश्य न्यूनाधिकं तेषु तेषु नियोजयेत्

निखिलं प्राग्विशेषञ्च कर्त्तव्यं तत्पदे नृभिः॥
सुखकीर्त्तिश्रियोऽर्थञ्च इहैवविभवाय च।
रहस्यमेतद्यत्प्रोक्तं न देयं यस्य कस्यचित्॥

इति कालिकापुराणोक्तमीशान व्रतं।

——ooo@ooo——

कृष्ण उवाच ।

अथातः शृणु भूपाल कृत्तिकाव्रतमुत्तमं ।
राज्ञी या लिङ्गभद्राख्या पुरा यस्य प्रभावतः ॥
अतीव महतीं लब्धा श्रियं जातिस्मराभवत् ।
योगेनान्ते तनुन्त्यक्त्वा परब्रह्मणिलीयते ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कीदृशं तद्व्रतं कृष्ण मन्त्रो यन्त्रोहि कीदृशः ।
विधानं कृत्तिकानाञ्च तच्च कालं वदस्व मे ॥

कृष्ण उवाच ।

कार्त्तिक्यां पौर्णमास्यान्तु गृह्णीयात् कृत्तिका व्रतं ।
षट् मासांस्तु व्रतं यावदिदं संचिन्त्य चेतसि ॥
पारणे पारणे चापि पुराणज्ञे द्विजोत्तमे ।
उद्यापनं प्रयच्छेत यथा विभवसारतः ।
कृत्तिकासु स्वयं सोमः कृत्तिकासु बृहस्पतिः ॥
यदास्यात् सोमवारेण सा महाकार्त्तिकी स्मृता ।
दृष्टाबहुभिर्व्वर्षैं बहुपुण्येन लभ्यते ॥
लब्धापि न वृथा नेया यदीच्छेच्छ्रेयआत्मनः ।
अन्यापि कार्त्तिकी पार्थ समुपोष्या विधानतः ॥
तस्या विधानं राजेन्द्र शृणुष्वैकाग्रमानसः ।
कार्त्तिके शुक्लपक्षस्य पौर्णमास्यां दिनोदये ॥
नक्तेन नियमं कुर्य्याद्दन्तधावनपूर्व्वकं ।

उपवासेन वा शक्त्या ततः स्नात्वा जलाशये ॥
कुरुक्षेत्रे प्रयागे वा पुष्करे निमिषेऽथ वा ।
शालग्रामे कुशावर्त्ते मूलस्थाने चरित्रके ॥
गोकर्णे वावटे पुण्ये प्यथवा नरकण्टके ।
पुरे वा नगरे वापि ग्रामे घोषेऽथ पत्तने ॥
यत्र वा तत्र वा स्नात्वा नारी वाप्यथ वा पुमान् ॥
देवर्षिपितृपूजाञ्च कृत्वा होमं युधिष्ठिर ॥
ततोऽस्तसमये प्राप्ते पात्रं गव्यस्य सर्पिषः ।
क्षीरस्य वाम्भसः पूर्णं कृत्वा गुडफलान्वितं ॥
चकाराद्दधः ।
षट् प्रमाणं यथाव्योम्नि कृत्तिका शङ्करं न्यसेत्* ।
षट् प्रमाणं षट् कृत्तिकानामाणीत्यर्थः ॥
षट्कृत्तिका विमानानि स्वर्णं रौप्यमयानि च ॥
रत्नगर्भाणि कुर्याच्च स्वशक्त्या पाण्डुनन्दन ।
प्रथमा स्वर्णं निष्पन्ना द्वितीया रौप्यनिर्म्मिता ॥
तृतीया रत्नघटिता चतुर्थी नवनीतजा ।
पञ्चमी कणिकान्नेन षष्ठी पिष्टमयी कृता ॥
कृत्वा षट्कृत्तिकां पार्थ गन्धालक्तक भूषिताः ।
रत्नगर्भाः कुङ्कुमाक्ताः पिष्टातस्तवकार्चिताः ॥
सिन्दूर चन्दनाभ्यक्ता—जाती पुष्पैस्तु पूजिताः ।

---

* कृत्तिका शकटमिति पुस्तकान्तरे पाठः

मन्त्रेणानेन ताः पूज्य विप्राय प्रतिपादयेत् ॥

ॐ सप्तर्षिदारा अनलस्य वल्लभा
या ब्राह्मण्यक्षत्रभावेन युक्ताः ।
तुष्टा कुमारस्य च मातरो याः
ममापि सुप्रीततराः सन्तु स्वाहा ॥

एवमुच्चार्य्य विप्राय देयास्तु कृत्तिका नृप ।
ब्राह्मणोपि प्रतीच्छेत मन्त्रेणानेन पाण्डव ॥
धर्म्मदाः कामदाः सन्तु इमा नक्षत्रमातरः ।
कृत्तिका दुर्गसंसारात्तरयन्तु भयादपि ।
अनेन विधिना दत्त्वा हृष्टाचैवान्तरे स्थिताः ॥
विसृज्य ब्राह्मणं भक्त्या अनुव्रज्य पदानि षट् ।
निर्वर्त्य च कृतार्थश्च श्रियं सत्फलमाप्नुयात् ।
विमानेनार्कवर्णेन गत्वा नक्षत्रमण्डलं ॥
दिव्येन वपुषा तत्र स्रक्चन्दनविभूषितः ।
दिव्यनारीगणयुतः सुखमास्तेह्यनामयः ॥
देधूयमानश्चमरैः छत्रपङ्क्त्याविराजितः ।
पारिजातकमन्दारपुष्पमाला विराजित ॥
कृतार्थः परिपूर्णश्च तिष्ठेद्धर्षायुतहृयं ।
नारी कृत्वा व्रतं चान्ते गत्वा स्वर्गं सभर्तृका ॥
क्रीड़ते सुभगा साध्वी सर्वभोगसमन्विता ।
यश्चैतच्छृणुयात्पार्थ भक्तियुक्तः समाहितः ॥
नारी वा पुरुषो वापि मुच्यते सर्व्वकिल्विषैः ।

सौवर्णरौप्य मणिगोनवनीतसिद्धा
षट्कृत्तिकाः कणिकपिष्टमयीश्च कृत्वा।
पात्रे निधाय कुसुमाक्षतधूपदीपैः
संपूज्य जन्मगहनं न विशन्ति मर्त्याः।

इति भविष्योत्तरोक्तं कृत्तिकाव्रतं।

——oo@oo——

युधिष्ठिर उवाच।

किमर्थं फाल्गुनस्यान्ते पौर्णमास्यां जनार्दन।
उत्सवो जायते लोके ग्रामे ग्रामे पुरे पुरे॥
किमर्थं शिशवस्तस्याङ्गेहे गेहे निनादिताः।
होलाका दीप्यते कस्मात् फाल्गुन्यान्तु किमुच्यते॥
आड़ाड़ेतिकासंज्ञा शीतोष्णेति किमुच्यते।
कोह्यस्याम्पूज्यते देवः केनेयमवतारिता॥
किमस्यां क्रियते कृष्ण एतद्विस्तरतो वद॥

कृष्ण उवाच।

शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि विस्तरेण पुरातनं।
चरितं होलिकायास्तु पारंपर्येणचागतं॥
आसीत् कृतयुगे पार्थ रघुर्नाम नराधिपः।
शूरः सर्व्वगुणोपेतः प्रियवादी बहुश्रुतः॥
स सर्वां पृथिवीं जित्वा वशीकृत्य नराधिपान्।
धर्म्मतः पालयामास प्रजाः पुत्रानिवौरसान्॥

न दुर्भिक्षं न च व्याधिर्नाकालमरणं नृणां ।
नाधर्म्मरुचयः पापास्तस्मिन् शासति पार्थिवे ॥
तस्यैवं शासतो राज्यं क्षत्रधर्म्मरतस्य वै ।
सर्व्वलोकाः समागम्य त्राहि त्राहीति चाब्रुवन् ॥

पौरा ऊचुः ।

अस्माकं तु गृहे का चित् ढोण्ढानामेति राक्षसी ।
दिवारात्रौ समागम्य वालान् पीडयते बहून् ॥
रक्षया चोदकेनापि भैषज्यैर्वा नराधिप ।
मन्त्रज्ञैः परमाचार्य्यैः सा नियन्तुं न शक्यते ॥
पौराणां वचनं श्रुत्वा रघुर्व्विस्मयमागतः ।
विस्मयाविष्टहृदयः पुरोहितमथाब्रवीत् ॥

रघुरुवाच ।

ढोण्ढेति राक्षसी केयं किं प्रभावा द्विजोत्तम ।
कथमेषा नियन्तव्या मया दुष्कृतकारिणी ॥
रक्षणात् प्रोच्यते राजा पृथिवीपालनात्पतिः ।
अरक्षमाणः पृथिवीं राजा भवति किल्बिषी ॥

वशिष्ठ उवाच ।

शृणु राजन् परं गुह्यं यन्नाख्यातं मया क्वचित् ।
ढोण्ढानामेति विख्याता राक्षसी मालिनः सुता ॥
तया वाराधितः शम्भुरुग्रेण तपसा पुरा ।
प्रीतस्तामाह भगवान् वरं वरय सुव्रते ॥

यत्ते मनोभिलषितं तद्ददाम्यविचारितं।
ढोण्ढा प्राह महादेवं यदि तुष्टः स्वयं मम॥
तदवध्यां सुरादीनां मनुजानाञ्च शङ्कर।
मां कुरुष्व त्रिलोकेश शस्त्राणाञ्च तथैवच॥
शीतोष्णवर्षसमये दिवारात्रौ बहिर्गृहे।
अभयं सर्वदा मे स्यात्त्वत्प्रसादान्महेश्वर॥
एवमस्त्वित्यथोक्तान्तां पुनः प्रोवाच शूलधृत्।
उन्मत्तेभ्यः शिशुभ्यश्च भयन्ते संभविष्यति॥
ऋतुसन्धौ महाभागे मा व्यथा हृदये कृथाः।
एवं दत्त्वा वरं तस्या भगवान् भगनेत्रहा॥
स्वप्ने ह्यर्थोप्यथोलब्धस्तत्रैवान्तरधीयत।
एवं लब्ध्वा वरं सा तु राक्षसी कामरूपिणी॥
नित्यं पीड़यते बालान् संस्मृत्य हरभाषितं।
अडाडया तु गृह्णाति सिद्धमन्त्रं कुटुम्बिनां॥
गृहेषु तेन सा लोके ह्यड़ाड़ेत्यभिधीयते।
पुंश्चलीनाञ्च नारीणां नराणाञ्च विशेषतः॥
रुधिरं नासिकाच्छेदाद्गलितं सा पिबत्यलं।
एतत्ते सर्व्वमाख्यातं ढ़ोढ़ायाश्चरितं महत्।
साम्प्रतं कथयिष्यामि येनोपायेन हन्यते॥
अद्य पञ्चदशी शुक्ला फाल्गुनस्य नराधिप।
शीतकालो विनिष्क्रान्तः प्रातर्ग्रीष्मो भविष्यति॥
अभयं सर्व्वलोकानां दीयतां पुरुषर्षभ।
तथाच्चशंकिता लोका हसन्तु च रमन्तु च॥

दारुणानि च खड्गानि गृहीत्वा समरोत्सुकः।
योधा इव विनिर्य्यान्तु शिशवः संप्रहर्षिताः॥
सञ्चयं शुष्ककाष्ठानां पलालानाञ्च कारयेत्।
तत्राग्निं विधिवद्दत्त्वा रक्षोघ्नैर्मन्त्रविस्तरैः॥
ततः किलिकिलाशब्दैस्तालीशब्दैर्मनोहरैः।
तमग्निं त्रिःपरिक्रम्य गायन्तु च हसन्तु च॥
जल्पन्तु स्वेच्छया लोकाः निःशङ्का यस्य यन्मतं।
भगैर्बहुविधैः शब्दैः कीर्त्तयन् देशभाषया॥
विस्तारयंश्च गायंश्च सहस्रं नाम तस्य वै।
तेन शब्देन सा पापा होमेन च निराकृता॥
अट्टाट्टहासैर्डिम्भानां राक्षसी क्षयमेष्यति।
तस्यैर्व्वचनं श्रुत्वा स नृपः पाण्डुनन्दन॥
सर्व्वं चकार विधिवद्यदुक्तन्तेन धीमता।
गता सा राक्षसी नाशन्तेन चौग्रेण कर्म्मणा॥
ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन्नडाडाख्यातिमागता।
सर्व्वदुष्टदमोहोमः सर्व्वरोगोपशान्तिदः॥
क्रियतेऽस्यां द्विजैःपार्थ तेन सा होलिका स्मृता।
सर्व्वसारा तिथिश्चेयं पौर्णमासी युधिष्ठिर॥
सारत्वात्सर्व्वलोकानां परमानंददायिनी।
अस्यां निशागमे पार्थ संरक्ष्याः शिशवो गृहे॥
गोमयेनोपलिप्ते च सचतुष्के गृहाङ्गणे।
आकारयेच्छिशुप्रायान् खड्गव्यग्रकरान्नरान्॥
खड्गकाष्ठैश्च संस्पृश्य गीतैर्हास्यकरैः शिशून्

रचन्ति तेषां दातव्यं गुडपक्वान्नमेव च ॥
एवं ढोण्ढेति राचस्या दोषः प्रशमनं व्रजेत्।
बालानां रक्षणं कार्य्यं तस्मात्तस्मिन् स्वमालये ॥

युधिष्ठिर उवाच।

प्रभाते किं जनै र्देव कर्त्तव्यं सुखमीप्सुभिः।
प्रवृत्ते माधवे मासि प्रतिपद्युदिते रवौ ॥

कृष्ण उवाच।

कृत्वावश्यककार्य्याणि सन्तर्प्य पितृदेवताः।
वन्दयेद्धोलिकाभूतिं सर्व्वदुष्टोपशान्तये ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र पठ्यमानं निबोध मे।
वन्दितासि सुरेन्द्रेण ब्रह्मणा शङ्करेण च।
अतस्त्वं पाहि नो देवि विभूते भूतिदा भव ॥
मण्डिते चर्च्चिते चैव उपलिप्ते गृहाजिरे।
चतुष्कङ्कारयेत् स्वच्छं वर्णकैश्चाचतैः शुभैः ॥
तन्मध्ये स्थापयेत्पीठं शुक्लवस्त्रोत्तरच्छदं।
अग्रतः पूर्णकलशं स्थापयेत्पल्लवैर्युतं।
साचतं सहिरण्यञ्च सितचन्दनचर्च्चितं ॥
आसने चोपविष्टस्य ब्रह्मघोषेण भारत।
चर्च्चयेच्चन्दनै र्नारी अव्यङ्गाङ्गा सुलक्षणा ॥
पद्मरागोत्तरपटा श्वेतांशुकविभूषिता।
वपुराद्यं शिरोऽन्तञ्च दधिदूर्व्वाचतान्वितं ॥
वर्द्धापयित्वा श्रीखण्डमायुरारोग्यवृद्धये।

वपुराद्यं शिरोऽन्तमिति पादादारभ्यमूर्द्धपर्य्यन्तं चन्दनेन चर्च्चयेदित्यर्थः तच्चन्दनं वर्द्धायित्वा किञ्चिदवशेष्य ।

पश्चाच्च प्राशयेद्विद्वान् चूतपुष्पं सचन्दनं ।
मनोभवस्य सा पूजा ऋषिभिः सम्प्रदर्शिता ॥
यत्पिबन्ति वसन्तादौ चूतपुष्पं सचन्दनम् ।
सत्यं सत्यस्य कामस्य पूजेयं क्रियते जनैः ॥

प्राशनमन्त्रश्च ।

इदमग्र्यं वसन्तस्य माकन्दकुसुमं तव ।
सचन्दनं पिबाम्यद्य सर्व्वकामसमृद्धये ॥
अनन्तरं द्विजेन्द्राणां सूतमागधबन्दिनां ।
दद्याद्दानं यथाशक्त्या कामो मे प्रीयतामिति ॥
ततो भोजनवेलायां स्वतपाकेन तेन हि ।
प्राशयेत् प्रथमं चान्नं ततो भुञ्जीत कामतः ॥
य एवं कुरुते पार्थ शास्त्रोक्तं फाल्गुनोत्सवं ।
अनायासेन सिध्यन्ति तस्य सर्वे मनोरथाः ॥
आधयो व्याधयश्चैव यान्ति नाशं न संशयः ।
पुत्रपौत्रसमायुक्तः सुखं तिष्ठति मानवः ॥
पुण्या पवित्रा सर्व्वच सर्व्वविघ्नविनाशिनी ।
एवं ते कथिता पार्थ तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥
वृत्ते तुषारसमये सितपञ्चदश्यां
प्रातर्व्वसन्तसमये समुपस्थिते च ।
सम्प्राश्य चूतकुसुमं सह चन्दनेन ।

सत्यं हि पार्थ पुरुषोऽथ समां सुखी स्यात्।
समां वर्षन्तु यावत्।

इति भविष्योत्तरपुराणोक्तहोलिकोत्सवविधिः।

—000—

युधिष्ठिर उवाच।

रक्षाबन्धविधानं मे किञ्चित् कथय केशव।
दुष्टप्रेतपिशाचानां येनाधृष्यो भवेन्नरः॥
सर्वरोगोपशमनं सर्व्वाशुभविनाशनं
सकृत्कृतेनाब्दमेकं येन रक्षा कृता भवेत्॥

कृष्ण उवाच।

शृणु पाण्डवशार्द्दूल इतिहासं पुरातनं।
इन्द्राण्या यत् कृतं पूर्व्वं शक्रस्य जयवृद्धये॥
देवासुरमभूद्युद्धं पुरा द्वादशवार्षिकं।
तत्रासुरैर्जितः शक्रः सह सर्वैः सुरोत्तमैः॥
परित्यज्यामरैःस्वर्गं सर्व्वालङ्कारवर्जितः।
प्राप्यामरावतीं तस्थौ प्राणत्राणपरायणः॥
ततो दानवराजेन त्रैलोक्यं स्ववशीकृतं।
इदमुक्ताः समानाय्य शृणुध्वं सनरामराः॥
मां यजध्वं स्तुविध्वञ्च अहं पूज्यः सुरासुरैः।
यः शक्रः सम्यगातिष्ठेत्स गच्छेद्वध्यतां मया॥
दानवेश्वरवाक्येन नष्टाः सर्व्वाः क्रियास्ततः।
स्वाहाकारस्वधाकारवषट्कारादिकाश्च याः॥

नाधीयत तथा वेदा नपूज्यन्तच देवताः ।
उत्सवा न प्रवर्त्तन्ते सर्व्वमासीदसंष्ठुलं ॥
धर्म्मनाशे सुरेशस्य वलहानिरजायत ।
ज्ञात्वा हीनवलं सर्व्वं दानवाः समभिद्रवन् ॥
सोऽभिद्रुतोऽसुरगणै स्त्यक्तराज्योऽपि देवराट् ।
वृहस्पतिमुपासन्नत्र इदं वचनमब्रवीत् ॥
न स्थातुमत्रशक्नोमि न गन्तुं तैरभिद्रुतः ।
सर्व्वथा योद्धुमिच्छामि यद्भाव्यं तद्भविष्यति ॥
नश्यते युद्धतो वापि तावद्भवति जीवितं ।
तावद्धातासृजत् पूर्व्वं न यावन्मनसीप्सितं ॥
जयं मे शंसते ब्रह्मन् योत्स्येऽहं दानवैः सह ।
मुहूर्त्तंज्वलितं श्रेयो येन धूमायितं चिरं ॥
कर्म्मायत्तं सुरैश्वर्य्यं पौरुषं कर्म्मचोच्यते ॥
तदद्याहं करिष्यामि ध्रुवं श्रेयो भविष्यति ।
श्रुत्वा सुरपतेर्वाक्यं वृहस्पतिरथाब्रवीत् ॥

वृहस्पतिरुवाच ।

न कालोविक्रमस्याद्य त्यजकोपं पुरन्दर ।
देश काल विहीनानि कार्य्याणि विपरीतवत् ॥
क्रियमाणानि दूष्यन्ति सोऽनर्थः सुमहान् भवेत् ।

इन्द्र उवाच ।

ब्रह्मन् किं वहुनोक्तेन योत्स्येऽहं सह दानवैः ।
नृणां कार्य्यसमारम्भे श्रेयसीत्येकचित्तता ॥
गुणदोषावुभावेताविकीकृत्य विचक्षणैः ।

कार्य्यमारभ्यते यत्तु तस्य दोषाः पराङ्मुखाः॥
तयोः संवदतोरेवं शचीप्राह सुरेश्वरं।
अद्य भूतदिनं देव प्रातः पर्व्व भविष्यति॥
अहं रक्षां विधास्यामि जयो येन भविष्यति।
पौलम्यास्तु वचः सर्व्वं कृतवान् बलवृत्रहा॥
पौर्णमास्यां ततः प्रातः पौलोमीकृतमङ्गला।
बबन्ध दक्षिणे पाणौ रक्षापोठलिकां शुभां॥
बद्धरक्षस्ततः शक्रः कृतस्वस्त्ययनो द्विजैः।
आरुह्यैरावतं नागं निर्ज्जगाम सुरारिहा॥
संप्राप्य दानवानीकं नाम विश्राव्य चात्मनः।
पातयामास शत्रूणां शिरांसि निशितैः शरैः॥
तं दृष्ट्वा सहसायातं दानवाः संप्रहर्षिताः।
अभिजग्मुः शितैर्बाणैः शक्रं बर्हिणवाजिनैः॥
उवाच दानवान् सर्व्वान् प्रह्लादो दानवेश्वरः।
दिष्ट्याद्य भवतां प्राप्तिर्व्रह्मह्हा दृष्टिगोचरः॥
* हतेनमेकौकृत्याशु रथवंशेन दानवाः।
रथवंशेन रथसमुदायेन॥
यावन्न नश्यते पापस्तावद्यत्नो विधीयतां।
दानवेश्वरवाक्येन ततस्ते दनुनन्दनाः॥
त्यक्त्वा मौनं महात्मानः शक्रमाहुरहंहताः।
ततः शचीपतिः क्रुद्धो वज्रमुद्यम्य भासुरं॥
जघान दानवानीकं क्षणात् कालइव प्रजाः।

---

* घतेनमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

वध्यमानाः सुरेशेन दानवास्ते महाबलाः ॥
अत्यन्तभयसन्त्रस्ताः कालोयमिति मोहिताः।
केचित्समुद्रं विविशुर्गहनं केचिदाश्रिताः ॥
केचिन्नम्बितमूर्द्धानो नग्ना भूत्वा वनेऽवसन्।
दयाधर्म्मं प्रब्रुवाणा निर्ग्रन्थव्रतमाश्रिताः ॥
हेतुवादपरा मूढ़ा वञ्चयन्तः प्रजागणान्।
एवं निर्ज्जितदैतेयान् शक्रःस्वस्थानमागतः ॥
त्रैलोक्यं पालयामास पूज्यमानः सुरासुरैः।
हतहर्षा सुरेन्द्रेण शुक्रं शरणमागताः ॥
प्रणम्य कथयामासुर्ज्जितोऽहं समरेऽरिणा।
ब्रह्मर्षे हीनवीर्य्येण शक्रेणापि जितो यतः ॥
तस्माद्धिक् पौरुषं लोके दैवं हि बलवत्तरं।

शुक्र उवाच।

विषादं माकृथा दैत्याः कार्य्याणां गतिरीदृशी।
दैवाद्भवतो भूतानां काले जयपराजयौ ॥
सन्धानं सह शक्रेण नेदानीमुचितं भवेत्।
अजेयः सर्व्वशत्रूणां कृतः शच्या शचीपतिः ॥
रक्षावन्धप्रभावेण दानवेन्द्रो जितो महान्।
वर्षमेकं प्रतीक्षध्वं ततः श्रेयो भविष्यति ॥
भार्गवेणैव मुक्तास्ते दानवा विगतज्वराः।
तस्थुः कालं प्रतीक्षन्तो यथोक्तं गुरुणा तथा ॥
एष प्रभावो रक्षायाः कथितस्ते युधिष्ठिर।
जयदः सुखदश्चैव पुत्रा,रोग्य,धनप्रदः ॥

युधिष्ठिर उवाच।

क्रियते केन विधिना रक्षाबन्धः सुरोत्तम।
कस्यां तिथौ कदा देव एतन्मे वक्तुमर्हसि॥
यथा यथा हि भगवन् विचित्राणि प्रभाषसे।
तथा तथा न मे तृप्तिर्बह्वर्थाः शृण्वतः कथाः॥

कृष्ण उवाच।

घनावृतेऽम्बरे पार्थ शाद्वले धरणीतले।
संप्राप्ते श्रावणे मासि पौर्णमास्यां दिनोदये॥
स्नानं कुर्वीत मतिमान् श्रुतिस्मृतिविधानतः।
ततो देवान् पितॄंश्चैव तर्पयेत्परमाम्भसा॥
उपाकर्म्मादिचैवोक्तमृषीणाञ्चैव तर्पणं।
कुर्वीत ब्राह्मणः श्राद्धं वेदानुद्दिश्य सुव्रत॥
शूद्राणां मन्त्ररहितं स्नानं दानञ्च शस्यते।
ततोऽपराह्णसमये रक्षापोटलिकां शुभां॥
कारयेदक्षतैः शस्तैः सिद्धार्थैर्हेमभूषितां।
वस्त्रैर्व्विचित्रैः कार्पासैः क्षौमैर्व्वा मलवर्ज्जितैः॥
विचित्रतन्तुग्रथितां स्थापयेद्राजतोपरि।
कार्य्या गृहस्य रक्षा, गोमयोपरचितैः सुवृत्तकुण्डलकैः॥
दूर्व्वावर्णसहितैश्चित्रा दुरितोपशमनाय।
उपलिप्ते गृहे देशे दत्तचतुष्के न्यसेत् कुम्भं।
पीठं दत्त्वोपरि विशेत् राजामात्यैर्युतश्च सुमुहूर्त्ते॥
वेश्याजनेन सहितो मङ्गलशब्दैः समुच्छ्रितैश्चिह्नैः।
रक्षाबन्धः कार्य्यः शान्तिध्वनिना नरेन्द्रस्य॥

देवद्विजातिशस्ताख्यस्त्वै रक्षासिरर्चयेत् प्रथमं।
तदनु पुरोधा नृपतेः रक्षाम्बध्नीत मन्त्रेण॥
येन बद्धो बली राजा दानवेन्द्रो महाबलः।
तेन त्वामभिबध्नामि रक्षे माचल माचल॥
ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः।
कर्त्तव्यो रक्षिकाबन्धो द्विजान् संपूज्य शक्तितः॥
अनेन विधिना यस्तु रक्षाबन्धनमाचरेत्।
स सर्व्वदोषरहितः सुखी सम्बत्सरं भवेत्॥
यः श्रावणे श्रवति शीतजलं सुरेन्द्रे
रक्षाविधानमिदमाचरते मनुष्यः।
आस्ते सुखेन परमेण स वर्षमेकं
स पुत्रपौत्रसहितः ससुहृज्जनश्च॥

इति भविष्योत्तरे रक्षाबन्धन पौर्णमासीव्रतं।

———ooo———

कृष्ण उवाचेत्यनुवृत्तौ।

पञ्च पञ्चदशीः स्थित्वा एकभक्तेन मानवः।
संपूज्य पूर्णिमां देवीं लिखितां चन्दनादिना॥
पूर्णिमाप्रतिमा तु परिभाषायां द्रष्टव्या।
ततः पञ्च घटान् पूर्णान् पयोदधिघृतेन च॥
मधुना सितखण्डेन ब्राह्मणायोपपादयेत्।
मनोरथान् पूरयस्व यथा त्वं पूर्णिमाह्यसि॥
पञ्चकुम्भप्रदानेन भूतानां तुष्टिरस्तु मे।

युधिष्ठिर उवाच।

क्रियते केन विधिना रक्षाबन्धः सुरोत्तम।
कस्यां तिथौ कदा देव एतन्मे वक्तुमर्हसि॥
यथा यथा हि भगवन् विचित्राणि प्रभाषसे।
तथा तथा न मे तृप्तिर्बह्वर्थाः शृण्वतः कथाः॥

कृष्ण उवाच।

घनावृतेऽम्बरे पार्थ शाद्वले धरणीतले।
संप्राप्ते श्रावणे मासि पौर्णमास्यां दिनोदये॥
स्नानं कुर्व्वीत मतिमान् श्रुतिस्मृतिविधानतः।
ततो देवान् पितॄंश्चैव तर्पयेत्परमाम्भसा॥
उपाकर्म्मादिचैवोक्तमृषीणाञ्चैव तर्पणं।
कुर्व्वीत ब्राह्मणः श्राद्धं वेदानुद्दिश्य सुव्रत॥
शूद्राणां मन्त्ररहितं स्नानं दानञ्च शस्यते।
ततोऽपराह्णसमये रक्षापोटलिकां शुभां॥
कारयेदक्षतैः शस्तैः सिद्धार्थैर्हेमभूषितां।
वस्त्रैर्व्विचित्रैः कार्पासैः क्षौमैर्व्वा मलवर्ज्जितैः॥
विचित्रतन्तुग्रथितां स्थापयेद्राजतोपरि।
कार्य्या गृहस्य रक्षा, गोमयोपरचितैः सुवृत्तकुण्डलकैः॥
दूर्व्वावर्णसहितैश्चित्रा दुरितोपशमनाय।
उपलिप्ते गृहे देशे दत्तचतुष्के न्यसेत् कुम्भं।
पीठं दत्त्वोपरि विशेत् राजामात्यैर्युतश्च सुमुहूर्त्ते॥
वेश्याजनेन सहितो मङ्गलशब्दैः समुच्छ्रितैश्चिह्नैः।
रक्षाबन्धः कार्य्यः शान्तिध्वनिना नरेन्द्रस्य॥

देवद्विजातिशस्ताख्यस्त्रै रक्षाभिरर्च्चयेत् प्रथमं ।
तदनु पुरोधा नृपतेः रक्षाम्बध्नीत मन्त्रेण ॥
येन बद्धो बली राजा दानवेन्द्रो महाबलः ।
तेन त्वामभिबध्नामि रक्षे माचल माचल ॥
ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्चान्यैश्च मानवैः ।
कर्त्तव्यो रक्षिकाबन्धो द्विजान् संपूज्य शक्तितः ॥
अनेन विधिना यस्तु रक्षावन्धनमाचरेत् ।
स सर्व्वदोषरहितः सुखी सम्बत्सरं भवेत् ॥
यः श्रावणे श्रवति शीतजलं सुरेन्द्रे
रक्षाविधानमिदमाचरते मनुष्यः ।
आस्ते सुखेन परमेण स वर्षमेकं
स पुत्रपौत्रसहितः ससुहृज्जनश्च॥

इति भविष्योत्तरे रक्षाबन्धन पौर्णमासीव्रतं ।

———000———

कृष्ण उवाचेत्यनुवृत्तौ ।

पञ्च पञ्चदशीः स्थित्वा एकभक्तेन मानवः ।
संपूज्य पूर्णिमां देवीं लिखितां चन्दनादिना ॥
पूर्णिमाप्रतिमा तु परिभाषायां द्रष्टव्या ।
ततः पञ्च घटान् पूर्णान् पयोदधिघृतेन च ॥
मधुना सितखण्डेन ब्राह्मणायोपपादयेत् ।
मनोरथान् पूरयस्व यथा त्वं पूर्णिमाह्यसि ॥
पञ्चकुम्भप्रदानेन भूतानां तुष्टिरस्तु मे ।

दानमन्त्रः।

द्विजानेवं नमस्कृत्य सर्व्वान् कामानवाप्नुयात्।
एतत् पञ्चघटं नाम व्रतं तुष्टिप्रदायकं॥

इति भविष्योत्तरे पञ्चघटपूर्णिमाव्रतं।

———000———

कृष्ण उवाचेत्यनुवृत्तौ।

त्रिंशत्संपूज्य दम्पत्यान्युपवासी विभूषणैः।
पौर्णमास्यामवाप्नोति मोक्षमिन्द्रव्रतादिह* ॥

इति भविष्योत्तरे इन्द्रपौर्णमासीव्रतं।

———

शङ्कर उवाच।

महत्पूर्व्वा भवत्येषा पौर्णमासी द्विजोत्तम।
प्रतिसंवत्सरं तस्याः सोपवासो जनार्द्दनं॥
यः पूजयति धर्म्मज्ञ तेन संवत्सरं हरिः।
पूजितः पौर्णमासीषु भवतीति विनिश्चयः॥
तस्यां दानं स्वल्पमपि महद्भवति भार्गव।
दानं तप जपो होमो यच्चान्यत्सुकृतं भवेत्॥

भार्गव उवाच।

संवत्सरे पौर्णमासी महापूर्व्वा वृषध्वज।
कथं ज्ञेया जगन्नाथ तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः॥

---

* स्वर्गमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

शङ्कर उवाच।

यस्यां पूर्णेन्दुना योगं याति जीवो महाबलः।
पौर्णमासीति सा ज्ञेया महापूर्व्वा द्विजोत्तमैः॥

जीवो वृहस्पतिः

इति भविष्यत्पुराणे महापौर्णमासीव्रतं।

———000———

ऋषय ऊचुः।

श्रुतमेतत्त्वयाख्यातं पशुपाशविमोचणं।
व्रतं पाशुपतं लैङ्गं पुरा दैवैरनुष्ठितं॥
वक्तुमर्हसि चास्माकं यथापूर्व्वं त्वया श्रुतं।

सूत उवाच।

पुरा सनत्कुमारेण शैलादि स्पृष्टवान् प्रभुः।
नन्दी प्राह च तस्मै यत् प्रवदामि समासतः॥
देवैर्दैत्यैस्तथायचै र्गन्धर्व्वैः सिद्धचारणैः।
ऋषिभिश्च महाभागैरनुष्ठितमनुत्तमम्॥
व्रतं द्वादशलिङ्गाख्यं पशुपाशविमोचणं।
भोगदश्चैव भक्तानां कामदं मोचदं शुभम्॥
अवियोगकरं पुण्यं भक्तानां भयनाशनं।
देवैरनुष्ठितं पूर्व्वं ब्रह्मणा विष्णुना तथा॥
कृत्वा कनीयसं लिङ्गं स्नाप्य चन्दनवारिणा।
चैत्रमासादि विप्रेन्द्राः शिवलिङ्गव्रतं शुभम्॥
कृत्वा हैमं शुभं पद्मं कर्णिकाकेसरान्वितम्।

नवरत्नैस्तु खचितमष्टपत्रं यथाविधि ॥
कर्णिकायां न्यसेल्लिङ्गं स्फाटिकं पीठसंयुतं।
तत्र भक्त्या यथान्यायमर्चयेद्बिल्वपत्रकैः ॥
सितैः सहस्रकमलैरक्तै र्नीलोत्पलैरपि।
जातैरन्यैर्यथालाभं गायत्र्या स्नाप्य सुव्रत ॥
संपूज्य चैव गन्धाद्यैर्धूपदीपैश्च मङ्गलैः।
नीराजनीयैश्चान्यैश्च लिङ्गमूर्त्तिं महेश्वरम् ॥
अगरु दक्षिणे दद्यादघोरेण द्विजोत्तमः।
पश्चिमे सद्यमन्त्रेण दद्याच्चैव मनःशिलां ॥
उत्तरे वामदेवाय चन्दनञ्चापि दापयेत्।
पुरुषेण मुनिश्रेष्ठ हरितालञ्च पूर्व्वतः ॥
सितागुरूद्भवं विप्रा स्तथा कृष्णागुरोर्भवम्।
तथा गुग्गुलधूपञ्च दद्यादीशाय भक्तितः ॥
महाचरुं निवेद्यास्मादाढकान्नमथापि वा।
एतद्वः कथितं पुण्यं शिवलिङ्गं महाव्रतं ॥
सर्व्वमासेषु सामान्यं विशेषोऽपि च कीर्त्त्यते।
वैशाखे वज्रलिङ्गन्तु ज्यैष्ठे मरकतं शुभम् ॥
आषाढे मौक्तिकं लिङ्गं श्रावणे नीलनिर्मितं।
मासि भाद्रपदे लिङ्गं पद्मरागमयं शुभम् ॥
आश्विने चैव विप्रेन्द्रा गोमेदकमयं शुभम्।
प्रवालेन च कार्त्तिक्यां तथा वै मार्गशीर्षके ॥
माघे च सूर्य्यकान्तेन फाल्गुने स्फाटिकेन तु।
सर्व्वमासेषु कमलं हैममेकं विधीयते ॥

अलाभे राजतच्चापि विल्वपत्रैः प्रपूजयेत् ।
रत्नानामप्यलाभे तु हेम्ना वा रजतेन वा ॥
रजतस्याप्यलाभे तु ताम्रलोहेन कारयेत् ।
शैलं वा दारुजं वापि मृण्मयं वा सवेदिकम् ॥
सर्व्वगन्धमयं वापि चणिकं परिकल्पयेत् ।
हैमन्तिके महादेवं श्रीपत्रेणैव पूजयेत् ॥

श्रीपत्रं कमलं ।

सर्व्वमासेषु कमलं हैममेकमथापि वा ।
राजतं वापि कमलं हेमकर्णिकमुत्तमम् ॥
रजतस्याप्यलाभे तु विल्वपत्रैश्च पूजयेत् ।
सहस्रकमलालाभे तदर्द्धेनापि पूजयेत् ॥
तदर्द्धार्द्धेन वा रुद्रमष्टोत्तरशतेन वा ।
विल्वपत्रे स्थिरा लक्ष्मीर्देवी लक्षणसंयुता ॥
नीलोत्पले विशालाक्षी उत्पले षण्मुखः स्वयं ।
पाद्यैर्गणैर्म्महादेवः सर्व्वदेवपतिः शिवः ॥
तस्मात्सर्व्वप्रयत्नेन श्रीपत्रं न त्यजेद्बुधः ।
नीलोत्पलं श्वेतपद्ममुत्पलञ्च विशेषतः ॥
सर्व्ववश्यकरं वारः शिला सर्व्वार्थसिद्धिदा ।
कृष्णागरुसमुद्भूतं सर्व्वपापनिकृन्तनं ॥
गुग्गुलप्रभृतीनाञ्च धूपानाञ्च निवेदनं ।
सर्व्वरोगक्षयकरञ्चन्दनं सर्व्वसिद्धिदं ॥
सौगन्धिकं तथा धूपं सर्व्वकामप्रसाधनं ।
श्वेतागुरुद्भवञ्चैव तथा कृष्णागुरुद्भवं ॥

सौम्यं सितारधूपञ्च साक्षान्निर्व्वाणसिद्धिदं।
श्वेतार्क्ककुसुमे साक्षाच्चतुर्व्वक्त्रः प्रजापतिः॥
कर्णिकारस्य कुसुमे मेधा साक्षाद्व्यवस्थिता।
करवीरे गणाध्यक्षो बके नारायणः स्वयं॥
सुष्टुगन्धिषु सर्व्वेषु कुसुमेषु नगात्मजा।
तस्मादेतैर्य्यथालाभपुष्पैर्धूपादिभिस्तथा।
पूजयेद्देवदेवेशं भक्त्या वित्तानुसारतः।
निवेदयेत्ततो भक्त्या पायसञ्च महाचरुं॥
सघृतं सोपदंशञ्च सर्व्वद्रव्यसमन्वितं।
शुद्धान्नञ्चापि मुद्गान्नं आढक्यबन्धकन्तु वा॥
उपहाराणि पुष्पाणि न्यायेनैवार्ज्जितानि च।
नानाविधानि चान्नानि प्रोक्षितान्यम्भसा ततः॥
क्षीराज्यैः सर्व्वदेवानां स्थित्यर्थममृतंकृतं।
विष्णुना जिष्णुना साक्षात्तोयेषु सुप्रतिष्ठितं॥
तस्मात्संपूजयेद्देवमन्ने प्राणः प्रतिष्ठितः।
उपहारे तथा पुष्टिर्व्यंजने पवनः स्वयं॥
सर्व्वात्मको महादेवो गन्धतोये ह्यपांपतिः।
पटे वै प्रकृतिः साक्षान्महादेवी व्यवस्थिता॥
तस्माद्देवं यजेद्भक्त्या प्रतिमासं यथाविधि।
पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां सर्व्वकार्य्यार्थसिद्धये॥
सत्यं शौचन्दयाक्षान्तिः सन्तोषो दानमेव च।
पौर्णमास्यां तथा विप्रा उपवासञ्च कारयेत्।
सम्वत्सरान्ते गोदानं वृषोत्सर्गं विशेषतः॥

भोजयेद्ब्राह्मणान् भक्त्या श्रोत्रियान् वेदपारगान् ।
तल्लिङ्गं पूजितं तेन सर्व्वद्रव्यसमन्वितं ॥
स्थापयेद्वा शिवक्षेत्रे दद्याद्वा* ब्राह्मणाय च ।
एवं सर्व्वेषु मासेषु शिवलिङ्गं महाव्रतं ॥
कुर्य्याद्भक्त्या मुनिश्रेष्ठास्तदेव तपसां परं ।
सूर्य्यकोटिप्रतीकाशैर्व्विमानै रत्नभूषितैः ॥
गत्वा शिवपुरं दिव्यं नेहायाति कदाचन ।
अथ वा ह्येकमासे† च चरेदेवं व्रतोत्तमं ॥
शिवलोकमवाप्नोति नात्र कार्य्या विचारणा ।
अथवापि वित्तहीनस्तल्लिङ्गं चिन्तयेन्नरः ॥
वर्षमेकं वरं देवं स्थानं प्राप्य शिवं व्रजेत् ।
देवत्वञ्च पितृत्वञ्च देवराजत्वमेव च ॥
गाणपत्यं पदं वापि शक्तोपि लभते नरः ।
विद्यार्थी लभते विद्यां भोगार्थी भोगमाप्नुयात् ॥
द्रव्यार्थी च धनं पुण्यआयुः कामांश्च नित्यजान् ।
यान्यांश्चिन्तयते कामांस्तांस्तान् प्राप्येह मोदते ॥
एकमासव्रतादेव चान्ते रुद्रमवाप्नुयात् ।
इदं पवित्रं परमं रहस्यं
व्रतोत्तमं विश्वसृजा च दृष्टं ।
हिताय देवासुरमर्त्त्यसिद्ध
विद्याधराणां परमं शिवेन ॥

---

* दापयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† अथवाद्ये कथासेवेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

संपूज्य देवं विधिनैव मीशं
प्रणम्य मूर्द्ध्ना सह भृत्यपुत्रैः।
व्यपोहनं नाम जपस्तवस्य
प्रदक्षिणीकृत्य शिवं प्रयत्नात्॥
पुरा कृतो विश्वसृजा स्तवश्च
हिताय देवेन जगत्त्रयस्य।
पितामहेनैव सुरेन्द्रसार्द्धं
महानुभावात्तु महार्हमेतत्॥

अधिवृत्त्या स्तवं वक्ष्ये सर्व्वसिद्धिप्रदं शुभं।
नन्दिनस्य मुखात् श्रुत्वा कुमारेण महात्मना॥
व्यासेन कथितं तस्माद्बहुमानेन वा श्रुतं।
नमः शिवाय शुद्धाय निर्म्मलाय यशस्विने॥
दृषान्तकाय सर्व्वाय भवाय परमात्मने।
पञ्चवक्त्रो दशभुजो ह्यक्षिपञ्चदशैर्युतः॥
शुद्धस्फटिकसङ्काशः सर्व्वाभरणभूषितः।
सर्व्वज्ञः सर्व्वगः शान्तः सर्व्वोपरि सुसंस्थितः।
पद्मासनस्थः सोमोऽयं पापमाशु व्यपोहतु॥
ईशानः पुरुषश्चैव अघोरः सद्य एव च।
वामदेवश्च भगवान् पापमाशु व्यपोहतु॥
अनन्तः सर्व्वविद्येशः स मे पापं व्यपोहतु।
एको रुद्रो ह्येकगुरुस्त्रैलोक्यानुमितो विधुः॥
शिवध्यानैकसंपन्नः स मे पापं व्यपोहतु।
त्रिमुर्त्तिर्भगवानीशः शिवभक्तिप्रबोधकः।

शिवध्यानैकसम्पन्नः स मे पापं व्यपोहतु॥
श्रीकण्ठः श्रीपतिः श्रीमाञ्छिवध्यानरतः सदा।
शिवास्वनुरतः साक्षात्स मे पापं व्यपोहतु॥
शिखण्डी भगवान् शान्तः शिवभस्मानुलेपनात्।
शिवार्च्चनरतः श्रीमान् स मे पापं व्यपोहतु॥
त्रैलोक्यनामिता देवी श्रींकारा च पुरातनी।
दाक्षायणी महादेवी गौरी हैमवती शुभा॥
एकवर्णाग्रजा माया पाटलायास्तथैव च।
अपर्णा वरदा देवी वरदानैकतत्परा॥
उमासुरहरी साक्षात् कौशिकी वा कपर्दिनी।
खट्वाङ्गधारिणी देवी कराग्रतनुपल्लवे।
नैष्कर्म्मकादिभिर्दिव्यैस्तनुभिः पुत्रकैर्वृता॥
मेनया नन्दया देवी कालिका वारिजेक्षणा।
अम्बा या वीतशोकस्य नन्दिनश्च महात्मनः।
शुभावत्या सुशीर्षा वा पञ्चचूड़ा वरप्रदा॥
सृष्ट्यर्थं सर्व्वभूतानां प्रकृतिश्च गताव्यया।
त्रयोविंशतिभिस्तत्त्वैर्महदाद्यैर्व्विजृम्भिता॥
लक्ष्म्यादिशक्तिभिर्नित्यं नमिता नगनन्दिनी।
मनोन्मथी महादेवी माया वा मण्डनप्रिया।
मायया हि जगत्सर्व्वं ब्रह्माद्यं सचराचरं॥
क्षोभनी मोहनी नित्यं योगिनीहृदि संस्थिता।
एकादशे स्थिता लोके इन्दीवरनिभेक्षणा॥
भक्त्या परमया नित्यं सर्व्वदेवैरभिष्टुता।

गणेन्द्राश्चोजगर्भेन्द्रयमवित्तेशपूर्व्वकैः ॥
सम्भूता जननी तेषां सर्व्वोपद्रवनाशिनी।
भक्तानामार्त्तिहा भव्या भवभावविलासिनी॥
भुक्तिदा मुक्तिदा देवी भक्तानामभयप्रदा।
सा मे साक्षादुमा देवी पापमाशु व्यपोहतु॥
चण्डसर्व्वगणेशानो मुखाच्छम्भोर्व्विनिःसृतः।
शिवार्च्चनरतः श्रीमान् स मे पापं व्यपोहतु॥
सालङ्कायनपात्रश्च हलमग्नौ स्थितः प्रभुः।
याम्यतां मनुतान्देवः सर्व्वभूतगणेश्वरः॥
सर्व्वदः सर्व्वगः सर्व्वप्रभवः प्रभुरीश्वरः।
सनारायणकैर्द्देवैः सेन्द्रचन्द्रदिवाकरैः॥
सर्व्वैश्च यक्षगन्धर्व्वैर्भूतैर्भूतिविधायकैः।
उरगैर्ऋषिभिश्चैव ब्रह्मणा च महात्मना॥
स्तुतस्त्रैलोक्यनाथस्तु मुनिरन्तः पुरे स्थितः।
सर्व्वदा पूजितः सर्व्वैर्नन्दी पापं व्यपोहतु॥
महाकालो महातेजा महादेवइवापरः।
शिवार्च्चनरतः श्रीमान् स मे पापं व्यपोहतु॥
वृषभो मुनिशार्दूलः शिवध्यानपरायणः*।
शिवार्च्चनरतो नित्यं स मे पापं व्यपोहतु॥
मेरुमन्दरसङ्काशनवकोटिप्रमाणतः।
ऐरावतादिभिर्द्दिव्यैर्द्दिव्यैर्योगसमन्वितैः॥
वद्धा हृत्पुण्डरीकाचेस्तस्मि वृत्तिं निरुध्य च।

* प्रभावत इति पुस्तकान्तरे पाठः।

गजेन्द्रवक्रो यः साक्षाद्दा सप्तपाताल पादकः ॥
सप्तद्वीपोभुजङ्गकाः ।
सप्तार्णवकुष्यश्चैव सर्व्वतीर्थानुगः शिवः ।
आका वा देवो दिवो दिग्बाहुः सोमसूर्य्याग्निलोचनः ॥
हतासुरा महाब्रह्मा महाविद्या महोत्कटाः ।
ब्रह्मोद्या धारणैर्हिव्यैर्योगपाशसमन्वितः ॥
ब्रह्मौ हृत्पुण्डरीकाक्षस्तस्थे व्रत्तिनिव्रत्ति च ।
गजेन्द्रवक्रो यः साक्षाद्गणकोटिशतैर्वृतः ॥
शिवध्यानैकसम्पन्नः स मे पापं व्यपोहतु ।
भृगीशः पिङ्गलाक्षोऽसौ भसितासितदेहयुक् ॥
शिवार्च्चनरतः श्रीमान् स मे पापं व्यपोहतु ।
चतुर्भिस्तनुभिर्नित्यं सर्व्वारिविनिमर्द्दनः ॥
स्कन्दः शक्तिधरः शान्तः सेनानीर्गजवाहनः ।
शिवासेनापतिः श्रीमान् स मेपापं व्यपोहतु ॥
मन्वाशर्व्वस्तथेशानो रुद्रः पशुपतिस्तथा ।
उग्रो भीमो महादेवः शिवार्च्चनरतः सदा ।
ये ते पापं व्यपोहन्तु मूर्त्तयः परमेष्टिनः ॥
महादेवः शिवो रुद्रः शतमुर्नीललोहितः ।
ईशानो विजयो भीमो देवदेवोभवोद्भवः ॥
कपीशश्चदिवाकरः ।
एतेवै भैरवाद्यास्तु रुद्रारुद्रसमा भवाः ।
शिवप्राणसमापन्ना व्यपोहन्तु मलं मम ॥
वैकर्त्तनो विवस्वांश्च मार्त्तण्डो भास्करो रविः ।

लोकप्रकाशकश्चैव लोकसाक्षी त्रिविक्रमः ॥
आदित्यश्च तथा सूर्य्यः अंशुमांश्च दिवाकरः।
एते वै द्वादशादित्या व्यपोहतु मलं मम ॥
गगनःस्पर्शनस्तेजो रसश्च पृथिवीरुहा।
चन्द्रः सूर्य्यस्तथा चात्मा वसवः शिवभाविताः ॥
पापं व्यपोहन्तु मलं भयं नानाविधं मम।
वसवः पावकश्चैव चयोनैर्ऋति रेवच ॥
वरुणो वायुः सोमश्च ईशानो भगवान् हरिः।
पितामहश्च भगवान् शिवध्यानपरायणः ॥
एते पापं व्यपोहन्तु मनसा कर्म्मणा कृतं ।
गभस्तिस्पर्शनो वायुरनिलो मरुतस्तथा ॥
प्राणोपानश्च जीवेशो मरुतश्चैव भाषिताः ॥
शिवार्च्चनरतः सर्व्वो व्यपोहन्तु मलं मम।
खेचरी वसुचारी च ब्रह्मद्दा ब्रह्मवित्सुधीः ॥
सुषेणः शाश्वतः पुष्टः अपुष्टश्च महाबलः।
एते वै चारणाः शम्भोः पूजयातीव शोभिनः ॥
व्यपोहन्तु मलं सर्व्वं पापञ्चैव मया कृतं।
मन्त्रज्ञो मन्त्रवित्प्राज्ञो हंसराट् सिद्धपूजितः ॥
सिद्धिवित्परमः सिद्धिः सर्व्वं सिद्धिप्रदायिनः।
व्यपोहन्तु मलं सर्व्वं सिद्धाः शिवपदार्च्चकाः ॥
यक्षो यक्षेशधनदो जम्भनो मणिभद्रकैः।
पूर्णभद्रःश्वेरमाली शिविः पुण्डलिरेव च ॥
नरेन्द्रश्चैव यक्षेशा व्यपोहन्तु मलं मम।

अनन्तः कुलिकश्चैव वासुकिस्तक्षकस्तथा ॥
कर्कोटको महापद्मः शङ्खपालो महाबलः ।
शिवप्रणाममापन्नः शिवदेवप्रभूषणः ॥
मलं पापं व्यपोहन्तु विषं स्थावरजङ्गमं ।
वीणाज्ञः किन्नरज्ञश्च शूरसेनः प्रमर्द्दनः ॥
अतिशयः सुप्रभोगो गीतज्ञश्चेति किन्नराः ।
शिवप्रणामसम्पन्ना व्यपोहन्तु मलं मम ॥
विद्या विनीतो विद्यालीराशिर्व्वेदविदाम्बरः ।
प्रबुद्धो विबुधः श्रीमान् कृतज्ञश्च महायशाः ॥
एते विद्याधराः सर्व्वे शिवध्यानपरायणाः ।
व्यपोहन्तु मलं सर्व्वं महादेवप्रसादतः ॥
हयग्रीवो महाजृम्भः कालनेमिर्महायशाः ।
सुग्रीवो मर्द्दकश्चैव पिङ्गलो देवमार्द्दवः ॥
प्रह्लादश्चानुह्लादश्च शिविर्न्निष्कल एव च ।
जृम्भकुम्भौ च मायावी कार्त्तवीर्य्यः कृतञ्जयः ॥
एते सुरा महात्मानो महादेवपरायणाः ।
व्यपोहन्तु महाघोरं पापभारं ममैव च ॥
गरुत्मांश्च हरिश्चैव पक्षिराड्भीममर्द्दनः ॥
नागशत्रुर्हिरण्याभो वैनतेयः प्रभञ्जनः ।
नागानां विषनाशश्च विष्णुवाहन एव च ॥
एते हिरण्यवर्णाभा गरुडा विष्णुवाहनाः ।
नानाभरणसम्पन्ना व्यपोहन्तु भयं मम ॥
अगस्तिश्च वसिष्ठश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ।

कश्यपो नारदश्चैव दधीचिश्च्यवनस्तथा।
उपमन्युस्तथान्ये च ऋषयः शिवभाविताः।
शिवार्चनरता हन्तु मनसा कर्म्मणा कृतं॥
गभस्तिस्पर्शनो वायुरनिलो मरुतस्तथा।
प्राणः प्राणेशजीवेशौ जीवौमरुत एव च॥
शिवार्चनरताः सर्व्वे व्यपोहन्तु मलं मम।
खेचरी वसुचारी च ब्रह्महा ब्रह्मवित्सुधीः॥
पितरः पितामहाश्चैव तथैव प्रपितामहाः।
अग्निस्वात्ता बर्हिषदस्तथा मातामहादयः॥
व्यपोहन्तु भयं पापं शिवध्यानपरायणः।
लक्ष्मीश्च धरणी चैव गायत्री च सरस्वती॥
दुर्गा उमा शची ज्येष्ठा मातरः सुरपूजिताः।
देवतानां मताश्चैव गणा मातामहादयः॥
व्यपोहन्तु भयं पापं शिवध्यानपरायणाः।
लक्ष्मीश्च धरणी चैव गणानां मातरस्तथा॥
भूतानां मातरः सर्व्वाः पन्नगा गणमातरः।
प्रसादाद्देवदेवस्य व्यपोहन्तु भयं मम॥
उर्व्वशी मेनका चैव रम्भा चैव तिलोत्तमा।
सुमुखी दुर्म्मुखी चैव कामुकी कामवर्द्धिनी॥
अथान्याः सर्व्वलोकेषु दिव्याश्चाप्सरसः शुभाः।
शिवाय ताण्डवं नित्यं कुर्व्वन्ति शिवभाविताः॥
गेये शिवार्चनरता व्यपोहन्तु मलं ममः।
अर्कः सोमोऽङ्गारकश्च बुधश्चैव बृहस्पतिः॥

शुक्रः शनैश्चरश्चैव राहुः केतुर्महाबलः ।
व्यपोहन्तु भयं घोरं शिरःपीड़ां शिवार्चकाः ।
मेषो वृषोऽथ मिथुनं तथा कर्कटकाः शुभाः ॥
सिंहश्च कन्या विपुला तुला वै वृश्चिकस्तथा ।
धनुश्च मकरश्चैव कुम्भो मीनस्तथैव च ॥
राशयो द्वादशाश्चैताः शिवपूजापरायणाः ।
व्यपोहन्तु परं पापं प्रसादात्परमेष्ठिनः ।
अश्विनी भरणी चैव कृत्तिका रोहिणी तथा ॥
श्रीमान्मृगशिराआर्द्रा पुनर्व्वसुपुष्यसर्पकाः ।
मघा वैपूर्व्वफाल्गुन्या उत्तराफाल्गुनी तथा ॥
हस्ता चित्रा तथा स्वाती विशाखा चानुराधका ।
ज्येष्ठा मूलं महाभागा पूर्व्वाषाढ़ा तथैव च ॥
श्रवणश्च धनिष्ठा च तथा शतभिषापि च ।
पूर्व्वभाद्रपदा चैव तथा प्रौष्ठपदा शुभाः ।
पौष्णश्च च देव्या सततं व्यपोहन्तु मलं मम ।
ज्वरङ्कुण्डोदकश्चैव शतकर्णोमहाबलः ॥
महाकर्णः प्रभूतश्च प्रभुर्व्वा प्रीतिवर्द्धनाः ।
कोटिकोटिशतैश्चैव भूता नो परिवारिताः ॥
व्यपोहन्तु भयं पापं महादेवप्रसादतः ।
शिवध्यानैकसम्पन्नाः शिशिरा इन्दुमूर्त्तिभाः ॥
कुन्देन्दु सदृशाकाराः कुन्देदुवडवामुखः ।
वडवामुख्यशतुरग्र्योवडवामुखभेदनः ।
वपुष्मांश्चैव सद्भक्तः चीरोद इव पाण्डुरः ॥

रुद्रलोके स्थितो नित्यं रौद्रैः सार्द्धं स्थितो गणैः।
वृषेन्द्रोविश्रुतिर्द्देवोविश्वस्य जगतः पिता॥
वृतोनन्दादिभिर्नित्यं मातृभिर्म्मखमर्द्दनः।
शिवार्च्चनरतो नित्यं मम पापं व्यपोहतु॥
गवां माता जगन्माता रुद्रलोके व्यवस्थिता।
माता गवां महाभागा समे पापं व्यपोहतु।
सुशीला शीलसम्पन्ना शिवभक्तिपरायणा।
शिवलोके स्थिता नित्यं सा मे पापं व्यपोहतु।
वेदशास्त्रार्थसर्व्वज्ञः सर्व्वशास्त्रार्थचिन्तकः॥
समस्तगुणसम्पन्नः सर्व्वदेवेश्वरोऽमरः।
ज्येष्ठः सर्व्वेश्वरः सौम्यो महाविष्णुचतुष्टयं॥
आद्यः सेनापतिः शास्त्रं मोदते मेषमर्द्दनः।
ऐरावतगजारूढ़ः कृष्णकुञ्चितमूर्द्धजः॥
कृष्णगौराक्तनयनः शशिपन्नगभूषणः।
एतैः प्रेतैः पिशाचैश्च कूष्माण्डैश्चैव संवृतः॥
शिवार्च्चनरतः साक्षात्समे पापंव्यपोहतु।
ब्रह्माणी चैव माहेशी कौमारी वैष्णवी तथा॥
वाराही चैव माहेन्द्री चामुण्डाग्नायिका तथा।
एता वै मातरः सर्व्वाः सर्व्वलोकप्रपूजिताः॥
योगिनीभिर्म्महापापं व्यपोहन्तु समाहिताः।
वीरभद्रो महातेजा हिमकुन्देन्दुसन्निभः॥
रुद्रस्य तनयो रौद्रः शूलशक्तमहाकरः।
सहस्रवाहुः सर्व्वज्ञः सर्व्वायुधधरः स्वयं॥

त्रेताग्निनयनोपेतो त्रैलोक्याभयदः प्रभुः।
मातॄणां रक्षको नित्यं महावृषभवाहनः॥
त्रैलोक्यनिर्म्मितः श्रीमान् शिवपादार्च्चने रतः।
यज्ञस्य च शिरश्छेत्ता पूषदन्तविनाशनः॥
वह्नेर्हन्तरातः साक्षाद्भगनेत्रनिपातनः।
गणेश्वरो यशो नारी स मे पापं व्यपोहतु॥
ज्येष्ठा वरिष्ठा वरदा सर्व्वाभरणभूषिता।
महालक्ष्मीर्जगन्माता सा मे पापं व्यपोहतु।
महामोहा महाभागा महाभूतगणैर्वृता।
शिवार्च्चनरता नित्यं सा मे पापं व्यपोहतु॥
लक्ष्मीः सर्व्वगुणोपेता सर्व्वलक्षणलक्षिता।
शर्म्मदा सर्व्वदा देवी सा मे पापं व्यपोहतु
सिंहारूढ़ा महादेवी महिषासुरमर्द्दिनी॥
शिवार्च्चनरता रुद्रा मम पापं व्यपोहतु।
रुद्राणी रुद्रदयिता ब्रह्माण्डगणनायका।
कुष्माण्डश्चेति मे पापं व्यपोहन्तु समाहिताः॥
अनेन देवीं स्तुत्वा तु चान्ते सर्व्वं क्षमापयेत्।
प्रणम्य शिरसा भूमौ प्रतिमासं द्विजोत्तमान्
व्यपोहन स्तवमिमं यः पठेत् शृणुयादपि।
विधूय सर्व्वपापानि रुद्रलोके महीयते।
कन्यार्थी लभते कन्यां जयकामो जयं लभेत्॥
अर्थकामो लभेदर्थं पुत्रकामो बहून् सुतान्।
विद्यार्थी लभते विद्यां भोगार्थी भोगमाप्नुयात्॥

यान् यान् कामान् प्रार्थयते यज्ञानाञ्चैव यत्फलं ।
दानानाञ्चैव यत्पुण्यं व्रतानाञ्च विशेषतः ॥
तत्पुण्यं कोटिगुणितं लब्धा प्राप्नोति मानवः ।
गोघ्नश्चैव कृतघ्नश्च वीरहा ब्रह्महा तथा ॥
शरणागतघातीच मित्रविश्वासघातकः ।
दुष्टः पापसमाचारो मातृहा पितृहा तथा ॥
निहत्य सर्व्वपापानि शिवलोके महीयते ।

इति लिङ्गपुराणोक्तं मलव्यपोहनं पाशुपतव्रतं ।

———000———

भगवन् श्रोतुमिच्छामि व्रतं पाशुपतं वरं ।
ब्रह्मादयोऽपि यत् कृत्वा सर्व्वे पाशुपताः स्मृताः ॥

वायुरुवाच ।

रहस्यं यत् प्रवक्ष्यामि सर्व्वपापनिकृन्तनं ।
व्रतं पाशुपतं श्रेष्ठं मया च शिरसि श्रुतं ॥
कालश्चैत्रपौर्णमासी देशः शिवपरिग्रहः ।
क्षेत्रारामादिरन्योवा प्रशस्तः शुभलक्षणः ॥
तत्र पूर्व्वत्रयोदश्यां सुस्नातस्तु कृताह्निकः ।
अनुज्ञाप्य समाचार्य्यं संपूज्य प्रणिपत्य च ॥
पूजां स्वशाखिकीं कृत्वा शुक्लाम्बरधरः स्वयं ।
शुक्लयज्ञोपवीती च शुक्लमाल्यानुलेपनः ॥
दर्भासने समासीनो दर्भमुष्टिं प्रगृह्य च ।
प्राणायामत्रयं कृत्वा प्राङ्मुखोवाप्युदङ्मुखः ॥

ध्यात्वा देवञ्च देवीञ्च तद्विज्ञापनवर्त्मना।
व्रतमेतत् करोमीति भवेत्सङ्कल्पश्च दीक्षितः॥
यावत् शरीरपातञ्च द्वादशाब्दमथापि वा।
तदर्द्धं वा तदर्द्धं वा मासद्वादशकन्तु वा।
तदर्द्धं वा तदर्द्धं वा मासमेकं मथापि वा।
दिनद्वादशकं वाथ व्रतसङ्कल्पनं विधिः॥
समिद्धमग्निमाधाय विरजो होमकारणात्।
हुत्वाज्येन समिद्भिश्च चरुणा च यथा क्रमं॥
पूर्णायाः पुरतो भूप तत्त्वानां शुद्धिमुद्दिशेत्।
जुहुयान्मूलमन्त्रेण तारे च समिधादिभिः॥
तत्त्वान्येतानि मद्देहे शुद्धान्यन्यानि संस्मर॥
पञ्चभूतानि तत्त्वानि पञ्चपञ्चेन्द्रियाणि च।
ज्ञानकर्म्मविभेदेन पञ्च पञ्च विभागशः॥
त्वगादिधातवः सप्त पञ्चप्राणादिवायवः।
मनश्चाहं* कृतं तद्वन्निर्गुणौ प्रकृतिपूरुषौ॥
रागोविद्या कला चैव नियतिः काल एव च।
अथाथ शुद्धविद्याश्च महेश्वरसदाशिवौ।
शक्तिश्च शिवतत्त्वानि तानि च क्रमशो विदुः॥
मन्त्रैस्तु विरजो हुत्वा होतास्तैर्व्विगतो भवेत्।
अथ गोमयमादाय पिण्डीकृत्य निमन्त्र्य च॥
न्यस्याग्रे तन्तु संरक्ष्य दिने तस्मिन् हविष्यभुक्।
प्रभाते च चतुर्द्दश्यां तच्च सर्व्वं यथोदितं॥

---

* मनश्चाहं कृतद्द्रामकमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

दिने तस्मिन् निराहारः कालशेषं समापयेत्।
प्रातः पर्व्वणि वाप्येव हुत्वा होमञ्च तत्त्वतः।
उपसंहृत्य रुद्राग्निं गृह्णीयाद्भस्म पात्रतः॥
ततस्तु जटिलो मुण्डः शिखैक जटएव च।
हुत्वा स्नातो तु पुनर्व्वीतलज्जश्च स्याद्दिगम्बरः।
अन्यः कषायवसनश्चर्म्मचीराम्बरो यथा॥
रक्ताम्बरो वल्कली च भवेद्दण्डी च मूषली।
प्रक्षाल्य चरणौ पश्चाद्द्विराचम्यात्मनस्तनुं॥
सकलीकृत्य तद्भस्म विटजामलसम्भवं।
अग्निरित्यादिभिर्म्मन्त्रैः षड्भिराथर्व्वणैः क्रमात्
निर्म्मथ्याङ्गानि मूर्द्धादिचरणान्तञ्च संस्पृशेत्।

अग्निरिति भस्मवायुरिति भस्मजलमिति भस्मस्थलमिति भस्मसर्व्वं हुत्वा इदंभस्मणाङ्गएतानि चक्षुषि इत्याथर्व्वण मन्त्राः षट्॥

ततस्तेन क्रमेणैव समुन्मुल्य च भस्मनः।
सर्व्वाङ्गोद्दलनं कुर्य्यात् प्रणवेन शिवेति च॥
ततस्त्रिपुण्ड्रं रचयेत्त्रिरायुषसमाह्वयं।
शिवभाव समागम्य शिवयोगमथाचरे॥
कुर्य्यात्त्रिसन्ध्यमित्येवमेतत्पाशुपतं व्रतं।
भुक्तिमुक्तिप्रदञ्चैतत् पशुत्वं विनिवर्त्तयेत्॥
तत्पशुत्वं परित्यज्य कृत्वा पाशुपतं व्रतं।
पूजनीयो महादेवो लिङ्गमूर्त्तिः सनातनः॥
पद्ममष्टदलं हैमं नवरत्नैरलङ्कृतं।

कर्णिकाकेशरोपेतमशनं परिकल्पयेत् ॥
श्वेतकृष्णनिभं भानुं सित रक्तमथापि वा।
पद्मं तस्याप्यभावे तु केवलं भावनामयं ॥
पद्मस्य कर्णिकामध्ये कृत्वा लिङ्गं कनीयसं।
स्फाटिकं पीठको पेतं पूजयेदश्रितः क्रमात् ॥
प्रतिष्ठाप्य विधानेन लिङ्गं कृतसुशोभनं।
परिकल्पासने मूर्त्तिंपञ्चवक्रं प्रभाकरं।
पञ्चगव्यादिभिः पुण्यैर्यथाविभवसंभृतैः ॥
स्नापयेत् कलशैः पूर्णैः सहस्राणि सुसम्भवैः।
गन्धद्रव्यैः सकर्पूरैश्चन्दनाद्यैश्च कुङ्कुमैः ॥
सवेदिकं समालिप्य लिङ्गंभूषणभूषितं।
विल्वपत्रैश्च पद्मैश्च वात्र रक्तैस्तथोत्पलैः ॥
उत्पलैर्नीलोत्पलैः।
नीलोत्पलैस्तथान्यैश्च पुष्पैस्तैस्तैः सुगन्धिभिः।
पुष्पैः प्रशस्तैश्चेतैश्च पुष्पैर्दूर्व्वाचतादिभिः ॥
समभ्यर्च्य यथालाभं महापूजाविधानतः।
धूपं दीपं तथाचार्घ्यं नैवेद्यञ्च विशेषतः ॥
निवेदयित्वा विधिवत् कल्याणञ्च समाचरेत्।
इष्टानि च विशिष्टानि न्यायेनोपार्थितानि च ॥
सर्व्वद्रव्याणि देयानि व्रतेऽस्मिन्विशेषतः।
(श्रीपत्रोत्पलपद्मानां सङ्ग्रामाह त्रिकामता ॥)
प्रत्येकममणव्यापितमष्टोत्तरं द्विजाः।
तत्रापि च विशेषान् यद्विल्वपत्रकं परं प्राहुः ॥

परान् पद्मसहस्रकान् नीलोत्पलादिष्टोप्यतत्समानं विल्वपत्रकं ॥
पुष्पान्तरे न नियमो यथालाभं प्रपूजयेत् ।
अष्टाङ्गमर्घ्य मुत्कृष्टं धूपदीपौ विशेषतः ॥
कृष्णागरुरघोराख्ये रक्ता सद्यमनःशिलौ ।
चन्दनं वामदेवाख्ये मुखे कृष्णागुरुः पुनः ॥
पौरपेगुग्गुलं सव्ये सौम्ये सौगन्धिके मुखे ।
ईशानेऽपि तु सौतादीन् दद्याद्धूपं विशेषतः ॥
शर्करा मधुकर्पूरं कपिलाघृतसंयुतं ।
चन्दनागुरुकुष्ठाश्च माल्यं वै सम्प्रचक्ष्यते ।
कर्पूरवर्त्तिजोपाद्या देवी दीपावलिस्ततः ॥
अघोरचन्दनन्देयं प्रतिचक्रमतः परं ।
प्रथमावरणे पूज्य क्रमाद्विवस्वरामुखौ ।
ब्रह्माङ्गानि ततश्चैवं प्रथमावरणेर्चयेत् ।
द्वितीयावरणे पूज्या विद्येशाश्चक्रवर्त्तिनः ॥
तृतीयावरणे पूज्या भवाद्याश्चाष्टमूर्त्तयः ।
महादेवादयस्तत्र तथैकादशमूर्त्तयः ॥
चतुर्थावरणे पूज्याः सर्व्व एव गणेश्वराः ।
वहिरेव तु पद्मस्य पञ्चमे ज्योतिषांगणः ॥
सर्व्वे देवाश्च देव्यश्च सर्व्वाः सर्व्वेऽपि खेचराः ।
पातालवासिनश्चैव सर्व्वे मुनिगणा अपि ॥
योगिनो गुरवः सर्व्वे पञ्चगोमातरस्तथा ।
क्षेत्रपालाश्च सगणाः सर्व्वं वैतच्चराचरं ॥
अथावरण पूजान्ते संपूज्य परमेश्वरम् ।

शय्यासनं स्रजं हृद्यं हविर्भक्त्या निवेदयेत् ॥
मुखवासादिदत्तानां ताम्बूलं सोपदंशकं ।
अलंकृत्य च भूपोपि नानापुष्पविभूषणैः ॥
नीराजनान्तां विस्तीर्य्य पूजाशेषं समापयेत् ।
क्रमुकं सोपदंशञ्च शयनञ्च समर्पयेत् ॥
यद्यत् यस्य हितं हृद्यं तत्सर्वमनुरूपतः ।
कृत्वा च कारयित्वा च स्थित्वा च प्रतिपूजनं ॥
स्तोत्रव्ययोहनं जप्त्वा विद्यां पञ्चाक्षरीं जपेत् ।
(पञ्चाक्षरी विद्या च वायुसंहितोक्ता ।)
अस्याः परमविद्यायाः स्वरूपमधुनोच्यते ।
आदौ नमः प्रयोक्तव्यं शिवायेति ततःपरं ।
सैषा पञ्चाक्षरी विद्या सर्वश्रुतिशिरोगता ।
शब्दजो तस्य सर्वस्य वीजभूतः समासतः ॥
प्रथमं तन्मुखाज्जीर्णा मम मेवात्मवाचिका ।
तप्तचामीकरप्रख्या पीनोन्नतपयोधरा ॥
चतुर्भुजा त्रिनयना वालेन्दुकृतशेखरा ।
पद्मोत्पलधरा सौम्या वरदाभयपाणिका ॥
सर्व्वलक्षणसम्पन्ना सर्वाभरणभूषिता ।
सितपद्मासनासीना नीलकुञ्चितमूर्द्धजा ॥
अस्याः पञ्चविधावर्णा प्रस्फुरद्रश्मिमण्डला ।
पीतकृष्णास्तथा धूम्रवर्णाभारक्तएव च ॥
पृथक् प्रयुक्तायेवैता विन्दु नादविभूषिता ।
अर्द्धचन्द्राकृति व्विंन्दुनाददीपशिखाकृतिः ॥

बीजं द्वितीयबीजेषु मन्त्रस्यास्य वरानने।
दीर्घपूर्वंतुरीयस्य पञ्चमं शक्तिमादिशेत्॥
वामदेवोनाम ऋषिः पङ्क्तिश्छन्दश्च आदितः।
देवताशिवएवाहं मन्त्रस्यास्य वरानने॥
उमाच वै वरारोहा विश्वामित्र स्तथाङ्गिराः।
भारद्वाजश्च वर्णानां क्रमश्च ऋषयः स्मृताः॥
गायत्र्यनुष्टुप्त्रिष्टुप च च्छन्दांसि बृहतीविराट्।
इन्द्रोरुद्रोहरिर्ब्रह्मास्कन्दस्तेषां च देवताः॥
मम पञ्च मुखान्याहुः स्थाने तेषां वरानने।
पूर्व्वादिर्वाङ्ंपूर्वं तं नकारादि यथा क्रमं॥
उदात्तः प्रथमोवर्णं चतुर्थश्च द्वितीयकः।
पञ्चमःस्वरिश्चैव मध्यमोनिहतः स्वयं॥
मूलविद्या शिवं शैवं सूक्तं पञ्चाक्षरं तथा।
नामान्यस्य विजानीयादेवं मे हृदयं मतं॥
नकारःशिव उच्येत मकारस्तु शिखोच्यते।
शकारः कवचं तद्वद्वाकारोनेत्रउच्यते॥
यकारोस्त्रं नमः स्वाहावषट्हुंवोषडित्यतः।
फडित्यपि च वर्णानामन्तेङ्गत्वं यदा तदा॥
तत्रापि मूलमन्त्रोऽयं किञ्चिद्भेदसमन्वितं।
तत्रास्य पञ्चमोवर्णो द्वादशस्वरभूषितः॥
तस्मादनेन मन्त्रेण मनोवाक्कायभेदतः।
शिवयोरर्च्चनं कुर्य्यात् जपहोमादिकं तथा॥
प्रदक्षिणं प्रणामञ्च कृत्वा स्नानं समर्चयेत्।

ततः पुरस्ताद्देवस्य सुविद्येच्च प्रपूजयेत् ॥
दत्त्वार्घ्यपुष्टी पुष्पाणि देवमुद्दिश्य लिङ्गतः ।
अभिस्थाग्निश्च संरक्ष्य यद्वा देवस्य नामतः ॥
प्रत्यहं जनयत्वेवं कुर्य्यात् सर्वं पुरोहितं ।
ततस्तस्याम्बुजं लिङ्गं सर्व्वोपकरणान्वितं ॥
समर्पयेत्तगुरवे स्थापयेद्वा शिवालये ।
संपूज्य च गुरूनन्यान् व्रतिनश्च विशेषतः ॥
भक्तान् द्विजानभुक्तांश्च दीनानाथांश्च तोषयेत् ।
स्वयञ्चानशनप्रायः फलमूलाशनोऽथवा ॥
पयोव्रतो वा भिक्षाशो द्विवैवैकाशनोभवे ।
नक्तं मुक्ताशनं नित्यं भूशयोविरतः शुचिः ॥
भस्मशायी शणाशायी वीरासनशयोऽथ वा ।
ब्रह्मचर्य्यरतोनित्यं व्रतमेतत्समाचरेत् ॥
अर्कवारे तथेन्दौ वा पञ्चदश्याञ्च पक्षयोः ।
अष्टम्याञ्च चतुर्दश्यां शक्त्याह्युपवसेदपि ॥
पाषण्डपतितोदक्या सूतकान्त्यजपूर्व्विकान् ।
वर्जयेत्सर्व्वयत्नेन मनसा कर्म्मणा गिरा ॥
क्षमा, दानं दया, सत्यमहिंसा शीलता भवेत् ।
सन्तुष्टश्च प्रशान्तश्च जपध्यानरतस्तथा ॥
कुर्यात्त्रिषवणं स्नानं भस्मस्नानमथापि वा ।
पूजा वैशाखिकञ्चैव मनसा कर्म्मणा गिरा ॥
बहुनात्र किमुक्तेन नाचरेदशिवं व्रती ।
प्रसादात्तु सदाचारे निरूप्य गुरुलाघवं ॥

उच्छितां निष्कृतिं कुर्यात् पूजाहोमजपादिभिः।
आसमाप्तौ व्रतस्यैवमाचरेन्नप्रमादतः।
गोदानञ्चोत्रषोत्सर्गं कुर्यात् पूजाञ्च संसदः॥
सामान्यमेतत् कथितं व्रतस्यास्य विधानतः।
प्रतिमासं विशेषञ्च प्रवदामि यथाक्रमं॥
वैशाखे वज्रलिङ्गन्तु ज्यैष्ठे मारव्रतं शुभं।
आषाढ़े मौक्तिकं विद्यात् श्रावणे नीलनिर्म्मितं॥
मासे भाद्रपदे देवं पद्मरागमयं शुभं।
आश्वयुज्यान्तु विधिवद्गोमेदकमयं शुभं॥
कार्त्तिक्यान्तु द्रुमं लिङ्गं वैदूर्य्यं मार्गशीर्षके।
पुष्परागमयं पुष्ये माघे तु मणिजोरथं॥
फाल्गुन्याञ्चन्द्रकान्तोयं चैत्रे मासेऽथवा तथा।
सर्व्वमासेषु रत्नानामलाभे हेममेव वा॥
हेमालाभे राजते वा ताम्रजं लोह मेव वा।
मृण्मयं वा यथालाभं चणिकं वान्यदेव वा॥
सर्व्वं गन्धमयं वाच्यं लिङ्गङ्कुर्य्याद्यथारुचि।
व्रतावसानसमये समाचरितनैत्यकं॥
कृत्वा वैशाखिकीं पूजां हुत्वा चैव यथारुचि।
संपूज्य यजनाचार्य्यं व्रतिनश्च विशेषतः॥
देशिकेनाभ्यनुज्ञातः प्राङ्मुखो वाप्युदङ्मुखः।
दर्भासनो दर्भपाणिः प्राणापानौ नियम्य च॥
जपित्वा शक्तितो मूलं ध्यात्वालिङ्गं त्रियम्बकं।
अनुज्ञाप्य यथापूर्व्वं नमस्कृत्य कृताञ्जलिः॥

समुत्सृजामि भगवान् व्रतमेतत्त्वदाज्ञया ।
इत्युक्तो दीर्घमूलान्तु दर्भानुत्तरतस्त्यजेत् ॥
ततो दर्भजुटाधारमेखला अपिचीत्सृजेत् ।
पुनराचम्य विधिवत् पञ्चाचरमुदीरयेत् ।
यः कुर्यात् व्रतिकोदीचामादेहान्तमनाःकिल ॥
व्रतमेतत् प्रकुर्वीत स तु वै नैष्ठिकःस्मृतः ।
सत्यः श्रमी च विज्ञेयो महापाशुपतस्तथा ॥
स एव तपसा श्रेष्ठः स एव च महाव्रती ।
न तेन सदृशः कश्चित् कृतकृत्योमुमुक्षुषु ॥
यतिश्चनैष्ठिकोयातः तमाहुर्नैष्ठिकोत्तमं ।
या नार्य्यं तद्दादशाहं व्रतमेतत् समाचरेत् ॥
सोऽपि नैष्टिकतुल्यः स्यात् शिवव्रतसमन्वयात् ।
घृताक्तोयश्चरेदेतत् व्रतं व्रतपरायणः ॥
द्विनैकदिवसम्बापि स च कश्चन नैष्टिकः ।
कृतकृत्यश्च निष्कामोयश्चरेद्व्रतमुत्तमं ॥
शिवार्पितात्मा सततं तेनान्यः सदृशः क्वचित् ।
भवच्छिन्नोद्दिजोविद्दान् महापातकसम्भवैः ॥
पापैर्विमुच्यते सद्यो मुच्यते न च संशयः ।
रुद्राग्नेः पदवीं कीर्थ्य तद्भस्म परिकीर्त्तितं ॥
यस्मात् सर्वेषु लोकेषु वीर्य्यवान् कृतसंयतः ।
भस्मनिष्ठस्य दह्यन्ते दामो भस्मानि सङ्गमात् ॥
भस्मस्नान विशुद्धात्मा भस्मनिष्ठ इति स्मृतः ।
भस्मसन्दिग्धसर्वाङ्गो भस्मनिष्ठइतिस्मृतः ॥

भूतप्रेतेषु सर्व्वेषु लोकेष्वन्येषु वा भवेत्।
अरोगः सर्व्वसिद्धार्थो भवेच्चातो वदुःसह॥
भस्मनिष्ठस्य सान्निध्याविद्रवीतिन संशयः॥
मासकभ्भसिकं प्रोक्तं भच्चकल्मषभच्चणात्।
भूति भूति करं पुंसां रच्च रच्च परं परं॥
किमर्थमिह वक्तव्यं भस्ममाहात्म्यकारणं।
व्रती च भस्मना स्नातः स्वयं देवी महेश्वरः॥
परमास्त्रञ्च शौचानां भस्मैतत्पारमेश्वरं।
धौम्यग्रजस्य तपसि व्यापादोयं निवारितः॥
यस्मात्सर्व्वं जयन्त्येनः कृत्वा पाशुपतं व्रतं।
घनवद्भस्मसंगृह्य भस्मस्नानरतो भवेत्॥

इति वायुसंहितोक्तं * पाशुपतं व्रतं।

———000———

अथ गजपूजा।

तत्र श्रीगजेश्वर प्रार्थनमधिकृत्याह पालकाद्यः।
एवमस्त्विति देवेशस्तमुवाच मतङ्गजं॥
आषाढ्यां पूर्णचन्द्रायां मामभ्यर्च्य नराधिपाः।
तवपूजां करिष्यन्ति दत्तोह्येषवरस्तव॥
तस्माद्भवसमाराजं पूजा कार्य्या नरोत्तमैः।
श्रीगजाय विधानेन शुचिभिस्तूपवासितैः॥

---

* इति पुराणोक्तं पाशुपतव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

श्रीकामैश्च विशेषेण सदैश्वर्य्यकरी शुभा ।
दत्त्वा तस्य वरं देवो भगवान् भूतभावनः ।
गतः स्वमालयं देवी गताः सर्व्वाश्च देवताः ॥
श्रियं ददाति विपुलां यस्मात् पूजाविधानतः ।
प्रख्यातः श्रीगजस्तस्माज्जयदो नृपसत्तम ॥
तेनैषा क्रियते पूजा द्विरदानान्तु नित्यशः ।
इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि कल्पमस्य नराधिप ॥
चतुर्णां चौरवृक्षाणां द्रव्यमन्यतु बन्धुभिः ।
उपोष्य ग्राहयेद्विप्रो बलिं होमांश्च कारयेत् ।
पुण्याहघोषेण ततः स्वस्ति वाच्य द्विजोत्तमान् ।
पश्चारत्निप्रमाणंस्यादग्न्यिक्रमकोटरं ॥
स्रुचञ्चैवानुपूर्व्वञ्च भक्ष्यकैः साधुवर्ज्जितं ।
आयामातास्यच भवेत् कर्णिका द्वादशाङ्गुला ॥
त्रिंशत्यङ्गुलनाहाच कार्य्या तु सुसमाहिता ।
वेलागवाचनलिनीमग्निव्यञ्जनकं तथा ॥
वैदलं याज्ञिकं भाण्डन्तथैवासनकङ्कतं ।
सचन्दनांश्च कलशांश्चतुरः† सोदकांस्तथा ।
सामान्यं यज्ञवत्सर्व्वं शेषन्द्रव्यमुपाहरेत् ॥
ततो विप्रः शुचिर्भुत्वा नमस्कृत्य महेश्वरं ।
सनत्कुमारं वरदं श्रीगजञ्च महाबलं ॥
सर्व्वान् देवान् नमस्कृत्य दिशश्चाष्टौ समाहितः ।
सर्व्वानृषिगणांश्चैव तथा नक्षत्रमण्डलं ॥

---

† विलामर्थ्यादनलिनौ पुष्करिणीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

समुद्रानापगाः सर्व्वाः समहोरगराक्षसाः ।
पर्व्वताः सर्व्वभूतानि जङ्गमाजङ्गमं जगत् ॥
ऐरावतांश्चाथ पुनर्नमस्कृत्य दिग्गजान् ।
उपोष्य सप्तिमिद्रात्री वासोभिरहतैर्द्विज ॥
सेनान्यांश्च नमस्कृत्य शुचिर्भूत्वा कृताञ्जलिः ।
कुशास्तरणसंवृत्ते स्थण्डिले प्रयतः शुचिः ॥
श्वोभूते पुनरुत्थाय स्नातो भूत्वा समाहितः ।
तस्थे यस्त गजेन्द्रस्य नमस्कृत्याधिरोहयेत् ॥
सच्छत्रं तालव्यजनं माल्यदामोपशोभितं ।
नन्दितूर्य्येण महताचोद्यमानेन शोभितं ॥
सालङ्करणकैः पूरं हेमजालविभूषितं ।
नानाकारैस्तथावस्त्रैःसमन्तात् परिवेष्टितं ॥
चन्दनागुरुभिश्चैव सर्व्वगन्धैरलङ्कृतं ।
स्त्रीरूपवेशैः पुरुषैः परिचर्य्योपशोभितैः ।
जल्पद्भिर्निष्ठुरं वाक्यं प्रहसद्भिस्तथैव च ॥
चतुष्पथे वीथिमार्गे तथैव चत्वरेषु च ।
राजमार्गेषु च भृशं घोषवन्तस्ततस्ततः ॥
अर्चयिष्यन्ति* तन्देवं राजानो विजयैषिणः† ।
सेनापतिरमात्याश्च ये चान्ये तद्विजानतः ॥
पूजयन्ति यथा न्यायं तथैव गजजीविनः ।

---

* चार्चयिष्यन्तीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† विषयैषिण इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अतोन्यथा तु कुर्व्वाणाः ससप्तिबलवाहनाः* ।
ज्वराजालैर्व्विनश्यन्ति देवताविक्रमेण वै ॥
प्रयुञ्जते च वै तस्मै सम्यक् पूजां नराधिप ।
सपुत्रदारा वर्द्धन्ते सराष्ट्रबलवाहनाः ॥
आज्ञां माहेश्वरस्यैतां प्रतिगृह्णन्ति ये नृपाः ।
संग्रामे शत्रुसंघाते भवन्ति च विदारिणः ॥
काले बीजानि रोहन्ति सम्यग्वर्षति वासवः ।
न भवत्यत्र मरको व्याधिहानिस्तथैवच ॥
निरामयश्च भुञ्जीत राजा कृत्स्नां वसुन्धरां ।
रत्नाकरवतीं देवीं सशैलवनकाननां ॥
अरोगा बलवन्तश्च जायन्ते च मतङ्गजाः ।
राजोपजीविनः सर्व्वे कामभोगैः समन्विताः ॥
पुत्रैश्च पशुभिश्चैव जीवन्ति च शतं समाः ।
अरोगा बलवत्यश्च जायन्तेवै प्रजा भृशं ॥
पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनं ।
यांश्च प्रार्थयते कामान् सर्व्वांस्तान् प्राप्नुयान्नरः ॥
एवं व्रत्तं महाराज शम्भो र्भक्त्यान्वितं विभो ।
श्रीगजस्य भयाद्दिद्धि त्रिषु† लोकेषु विश्रुतं ॥
मया ख्यातं महाबाहो विस्तरेण यथाक्रमं ॥

इति पालकाप्रोक्तोगजपूजाविधिः ।

———oo@oo———

* सराष्ट्र बलवाहनाः इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

† भयं विद्धिविषु लोकेषु पूजितमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अथार्व्वणगोपथब्राह्मणं।

अथाश्वयुजे मासे पौर्णमास्या

मपराह्णे हस्तिनो नीराजनं कुर्य्यात्।

प्रागुदक्प्लवने देशे यत्र दिशि वा मनोरमते गिरय

स्ते पर्व्वता इत्येतया हस्तशतमर्द्धंवा मण्डलं

प्रगृह्य याभिर्य्यमितिसंप्रोच्चयेत् तत्र श्लोकाः

दशहस्तसमुत्सेधं पञ्चहस्तं सुविस्तृतं।

शान्तवृक्षमयं कुर्य्यात्तोरणं पुष्टिवर्द्धनं॥

शुक्लैः शुक्लाम्बरधरैस्तन्माल्यैरपि भूषितं।

कारयेत् स्थण्डिले शुभ्रे रसैश्च परिपूरिते॥

रसैस्त्वामभिषिञ्चामि भूमे मह्यं शिवा भव।

असपत्ना सपत्नघ्नी मम यज्ञविवर्द्धनी॥

इमौस्तम्भौ घृताभ्यक्तौ शुभौ भावसमावृतौ † ॥

योमा कश्चाभिदामेति तमिमौ स्तम्भौ निर्द्दहतामित्युच्छ्रयस्व ब्राह्मणस्य त इत्युभाभ्यांसुवर्णमालापताकैस्तम्भौ संयोजय तस्या धस्ताच्चतुर्हस्तां वेदीं कृत्वा तन्त्रमित्युक्तदर्भैः पवित्रपाणिर्बलि पुष्पाणि च दत्त्वा मधुलाजामिश्रैःस्वस्तिकं संयावदधिकृशर रूपसघृतविविधान्नपानभक्ष्यलक्षफलैरग्निं परिस्तीर्य्य आपो अस्मान्मातरः शुन्धन्त्विति चतुरोडुम्बरान् कलशान् कुशोदकेन पूरयित्वा प्रतिदिशमवस्थाप्य दध्याद्रुद्राग्नेयं वायव्यवारुणा मन्त्रारचोघ्नंकृत्वा दूषणं यशस्यचर्च्चस्यानिच हुत्वौषधिंसमादाय द्विहस्तमण्डलमित्युक्त्वा। तत्र श्लोकाः।

---

* वायससम्भृतामिति पुस्तकान्तरे पाठः।

† सुदयन्निति पुस्तकान्तरे पाठः।

सिंही व्याघ्री च हरिणी ह्यमृता चापराजिता।
पृश्निपर्णी च दूर्व्वा च पद्ममुत्पलमालिनी॥

तामनुमन्त्रयेदेवं कटकसवदध्याद्वापि वैयाघ्रञ्चानडुञ्चर्म्म परिस्तीर्य्य, वैतस्याङ्कुम्भमनुमन्त्र्य, ततोस्यास्मादधिदेवता तस्यै च वलिं दत्त्वा, पिण्डानि च दध्यात्।

हस्तिनाम वाचयेद्यस्यां दिशि स रिपुर्भवति तां दिशं गत्वा हस्तिनमानयेद्धिरण्येन रजतेन वज्रेण मणिमुक्ताशङ्खेन चन्दनेन भद्रदारुणया कुष्ठेन नलदेन रोचनयाञ्जनेन मणिकुंशिलया पद्मकुमुदोत्पलैर्म्मामग्ने र्व्वर्चइति सूक्तं दक्षिणोत्तरप्रतिमुखं प्रतिजपेच्छेषेण गात्राण्यभ्यंजयेत् जपेत्। तत्रश्लोकाः। हस्तिनोरक्षणे दण्डः कर्त्तव्योवैणवोनवः। षोड़शारत्निमात्रस्तु चातुपर्व मनोहरः। तेन वारणात्तारयति दण्डाग्रेषु तृणानि कृत्वा ग्रसति जातं जातं। जातवेदसमित्यग्निं प्रज्वालयेत् सुजातं जातवेदसमिति नीराजयित्वा निधिं विभ्रतीति शालास्तु प्रवेशयेद्येनप्रेक्षमाणाः स्वानि स्थानानि व्रजन्ति दीर्घायुषोबलवन्तश्च भवति गोसहस्रं कर्त्तुर्द्दक्षिणाग्रामवरञ्च।

इति गजनीराजन विधिः।

———ooo———

सनत्कुमार उवाच।

अथ पर्व्वणि यत्कृत्यं तच्छृणुष्व महामते।
यज्ज्ञात्वा मनसः क्षान्तिं* सुसम्भूतिश्च विन्दति॥

* कान्तिमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

यत्पर्व्वणि कृतन्तावत्† शुभम्वा यदि वाशुभं।
षष्टिवर्षसहस्राणि तत्फलं भुञ्जते नराः॥
दयितं जीवितं पुंसां सर्वेषामपि सम्मतं।
यतस्त्वचयसंप्राप्तपरिक्लेशयुता नराः॥
अतस्तच्छान्तिजननमायुःप्रदमनाकुलं।
सर्व्वसौख्यप्रदं भद्रं तादृग्व्रतमिहोच्यते॥
चतुर्दश्यां शुचिः स्नात्वा दन्तधावनपूर्व्वकं।
चरितब्रह्मचर्यश्च यतवाक्कायमानसः॥
पौर्णमास्यान्तथा कृत्वा देवपूजां समाचरेत्।
मण्डलं चतुरस्रन्तु कारयेत् कुसुमाचतैः॥
तस्मिन् श्रीशं श्रियं देवीमर्चयेत् सुसमाहितः।
वृहन्तं पयसापूर्णं गव्येन स्थापयेद्‌घटं॥
चतुरस्तोयपूर्णांस्तु कलशांस्थापयेत् क्रमात्।
मध्ये वावाहयेत् पञ्च चक्रादीन्यायुधान्यपि॥
इन्द्रियाणि तथा पञ्च बुद्धिप्राणं तथा मनः।
न्यसेद्देयानि सर्व्वाणि कलशेषु चतुर्ष्वपि॥
सर्व्वापद्भ्यस्तरेन्मर्त्यश्चाधिव्याधिभयादपि।
रचन्तु सर्व्वदा मान्तु बुद्धिप्राणं मनश्चनः॥
अवन्तु सर्व्वदापद्भ्यो मङ्गलानि दिशन्तु नः।
इति मन्त्रेण चाभ्यर्च्य समिद्धे जातवेदसि॥
षड्भिर्मन्त्रैस्तु जुहुयात् संस्कृते तु यथा विधि।
तिलैनाचतयुक्तेन त्रिमध्वक्तेन संयतः॥

† नायइति पुस्तकान्तरेपाठः।

मन्त्राः ।

अनामयाय पूर्णाय विमलायाच्युताय च ।
मृत्यवे कालरूपायेत्येते मन्त्रास्तथा च षट् ॥
अथैवायुधमन्त्रेण प्राणेन करणैरपि ।
हुत्वा तु करणायेति‡ तच्छेषेण बलिन्त्यजेत् ॥
अथासने स्थितं साध्यं कृत्वाचार्य्यस्तदग्रतः ।
अभिषेकं ततः कुर्य्यात् पयसा तज्जलेन च ॥
कुटुम्बिने दरिद्राय निष्कमात्रञ्च हाटकं ।
तिलान्नलवणादीनि दद्याद्विप्रस्ताय च ॥
पूर्णकुम्भांस्ततोवास्मै हरिद्राचूर्णसंयुतान् ।
बीजपूर्णांस्तु कलशान् लवणेन प्रपूरितान् ॥
चतुरश्चतुरोदद्याद्योषिद्भ्यः परमायुषे ।
गुरवे च वरंदत्त्वा कृत्वा ब्राह्मणतर्पणं ॥
उपवासविधानेन दिनशेषं नयेत्सुधीः ।
अनन्तरे च दिवसे कुर्य्याद्भगवदर्च्चनं ॥
बान्धवैः सह भुञ्जीत नियमांश्च विसर्जयेत् ।
एवं पर्व्वणि यः कुर्य्याच्चिरञ्जीवो भवेच्च सः ॥
सर्व्वव्याधि समुत्थाने सर्व्वदुःखोदये सति ।
स्नानं पर्व्वणि यः कुर्य्यात्तच्छान्तिं सोऽश्नुते परां ॥

इति गारुड़पुराणोक्तमायुर्व्रतं ।

---

‡ पुंरूपायेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अगस्त्य उवाच।

सर्व्वेषाञ्चैव पात्राणामतिपात्रन्तु शङ्करी।
तान्तु पूजय विघ्नेशां दृष्टादृष्टप्रदायिकां॥
पात्राणान्तुपूज्यता विघ्नेशाम्बिघ्नेश्वरीं।
ब्रह्मणा यो विधिः शक्रे कथितो विजयावहः।
शक्रेण पूर्णिमा तात* श्रावणस्य शुभावहा॥

शक्र उवाच।

विजया या समाख्याता सर्व्वकामप्रसिद्धये।
तामहं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः सुरसत्तम॥

ब्रह्मोवाच।

पुत्रार्थं राज्यविद्यार्थंयशःसौभाग्यतोऽपि वा।
विजयार्थं शमकामो जयां कुर्व्वीत पूर्णिमां॥
हैमं वा राजतं वापि खड्गं वा अथपादुके।
प्रतिमां वापि कुर्व्वीत सर्व्वलक्षणसंयुतां॥

शाङ्कर्या इति शेषः।

तामादाय शुभे ऋक्षे शुक्लवस्त्रविभूषितां।
यवशाल्यङ्कुरोपेतां पानपात्रविभूषितां॥
दीवींसुशोभनां वस्त्रैः कल्पयेत्तत्र विन्यसेत्।
हुत्वा हुताशनं मन्त्रैः तत्रदेवीन्तु विन्यसेत्॥
तत्र सयवाङ्कुरादियुक्तायां वेद्यां।
रोचनाचन्दनं चन्द्रैरुपलिप्याथ पूजयेत्॥

---

* चयेति पूर्णिमातातइति पुस्तकान्तरेपाठः।

नानापुष्पविशेषैस्तु धूपगन्धान्नभोजनैः।
पूजयेद्विधिवद्देवीं तथा वीजानि चाहरेत्॥
यवगोधूममुद्गांश्च शालिषष्टिकशाटकीः।
तिलान्माषान् प्रसृतींश्च श्यामाकावेणरालकान्॥
विल्वाम्रदाड़िमकपित्थमोचकापिच्छनागरान्।
बदरान् वीजपूरांश्च उडुम्बर अषोड़कान्* ॥
दापयेच्चैव देव्यास्तु नैविद्यान्यपराणि च।
आवेणी आशुव्रीहिः।
ऐरावतं नारिकेलं नारङ्गं कदलीफलं।
नारङ्गं पानीयामलकं।
फलार्थन्तु फलान्येव जपार्थञ्च यवाङ्कुरान्।
पुष्पं सौभाग्यकामाय रत्नान्यायुर्धनानि च॥
धनुः शत्रुविनाशाय तत्कामाय तदेव हि।
अन्नं सर्व्वार्थकामाय यथालाभन्तु दापयेत्॥
ततः क्षमापयेद्देवीं विद्यां गृह्णे च पार्थितां†।
विद्यावक्ष्यमाणमन्त्रं।
पुत्रार्थं पूजयेद्बालान्विजयाय स्त्रियो द्विजान्।
धर्म्मार्थञ्चैव भोज्येन मन्त्रितं विद्यया तया॥
मन्त्रितं भोज्येत भोजयितव्यं व्रतिना।
दक्षिणा तद्वदाचार्य्ये कन्यकां ब्राह्मणेषु च।
दापयेद्यास्वशक्त्यातु तथा त मनुगृह्णयेत्॥

* चषचकामिति पुस्तकान्तरे पाठः।

† प्रार्थयते इति पुस्तकान्तरे पाठः।

भोज्याग्रं पुत्रकामेन ग्रासं विद्याभिमन्त्रितं।
भोक्तव्यं पृथक् पात्रेण न च कुर्व्वीत सङ्करं॥
अनया विधिपूर्व्वन्तु मन्त्रोप्यत्रैव लिख्यते।

ओं यः पृथिव्यां रेततमेहादवतयोमामचितानि विद्याप्रयच्छत्यष्टौपुत्रान् जनयति वेदवेदाङ्गपारगान्। योऽधीत्य न प्रयच्छत्य पुत्रो नपुंसको भवति। अहं वीर्य्येणाहं बलेन तु ओं नमो भगवते अक्षीणरेतसे स्वाहा रतिकाले वा चिन्तयेद्देवतां तान्त्रिदशेश्वरौ।

यस्य रेतेन लोकोऽयं भूषितः पावनो भुवि॥
ओं रेताय महारेताय सर्व्ववीर्य्यमहाबले।
कामाय कामदेवाय मम कामान् प्रयच्छतु॥

अनयाभिमन्त्रितं शयनं भजेत्।

प्रयच्छत्यष्टौ पुत्रान् यद्दिमोहं न गच्छति॥
एवं विद्यां गृहीत्वा तु देवीं नित्यं प्रपूजयेत्।
भवते सर्व्व कामानां सिद्धिरिष्टापराजितां॥
यानीह फलपुष्पाणि उत्पद्यन्ते च प्रावृषि।
तानि देव्याः सकन्यायागुरवेऽपि प्रदापयेत्॥
यथालाभन्तुकं वस्त्र देयं पुष्पफलानि च।
श्रावणी शुभदा या च आश्विनी कार्त्तिकीति वा॥
स्नातव्येतेन विधिना अवश्यं सिद्धिमिच्छता।
होमेन ब्रह्मचर्य्येण वहुमन्त्रोपसाधनात्॥
अपुत्रो लभते पुत्रान् धनं सौभाग्य जीवितं।
अथवा अनयाविद्या लक्षणाद्वहती सिता॥

वीजपूरकवीजानि बटशृङ्गाणि नावनात् ॥
नागकेशरपुष्पाणि कृत्वा वी लभतेफलं ।
ब्रहतीसिता श्वेतब्रहती । वट शृङ्गाणि वटाङ्कुराः ।
नावनात् नास्येन
फलसर्प्पिरपांपानात् फलं प्राप्नोति विद्यया ।
अजेयो भवते लोके विद्याधरधनाधिपः ॥
फलसर्पिरायुर्व्वेदसिद्धं ।
एतत्तु सर्व्वमाख्यातं विजयार्थं व्रतोत्तमं ।
सिद्धिदं सर्व्वलोकानां विधिनातूपसेवनात् ॥

इति देवीपुराणोक्तं पुत्रप्राप्तिव्रतं ।

———ooo———

मार्कण्डेय उवाच ।

कार्त्तिक्यान्तु तथारभ्य संपूर्णशशलचणं ।
पूजयेदुदये राजन् सदानक्ताशनोभवेत् ॥
लावणं मण्डलं कृत्वा चन्दनेनानुलेपितं ।
दृशनचत्रसहितं ततः सोमन्तु पूजयेत् ॥
(लावणं सैन्धबलवणकृतं ।)
कृत्तिकारोहिणीयुक्तं कार्त्तिके मासि पूजयेत् ।
सौम्यार्द्रासहितं राजन् मासि सौम्ये तथैव च ॥
आदित्यपुष्यसहितं मासि पौषे च यादव ।
मघासर्पयुतं माघफालगुणे शृणु पार्थिव ॥

आर्यस्ततोथ सावित्रैः सहितं पूजयेद्विभुं ॥
चित्रास्वातियुतञ्चैत्रे वैशाखे शृणु पार्थिव।
विशाखया च मैत्रेण युतं संपूजयेत्तथा॥
ज्येष्ठामूलयुतं ज्यैष्ठे आषाढ़ाख्यानमुत्तरे।
श्रावणे श्रवणोपेतं वारुणेन श्रविष्टया॥
तथाभाद्रपदे पौष्णा अजाहिर्बुध्नसंयुतं।
अश्विनीभरणीयुक्तं तथाचाश्वयुजे विभुं॥

(कार्त्तिकादौकृत्तिकादिक्रमेण फाल्गुनश्रावणभाद्रपदेषु त्रीणि त्रीणि।)

गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसम्पदा।
शुभ्रेण परमान्नेन लवणेन घृतेन च॥
इक्षुणेक्षुविकारैश्च पयसा पायसेन च।
पूज्यासाविधवानार्य्यस्तथा तल्लक्षणैः शुभैः॥
ततोऽनन्तरमश्नीयाद्धविष्यं प्रयतोनरः।
ब्राह्मणानां व्रतान्ते तु महारजतरञ्जितं॥
महारजतं कुसुम्भः।
शक्त्या तु चासनं* दद्यान्नारी वा यदि वा नरः।
रूपसौभाग्यलावण्यधनयुक्तोभवेन्नरः।
व्रतेनानेन चीर्णेन स्वर्गलोकञ्च गच्छति॥
सोपवासश्च यः कुर्याद्व्रतमेतदनुत्तमं।
अश्वमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः॥
सौभाग्यादि च यत् प्रोक्तं तदाप्नोति विशेषतः।

---

* वसनं दद्यादिति पुस्तकान्तरे पाठः।

मनसा काङ्क्षितान् कामान् सर्वानाप्नोत्यसंशयं ॥
जनाभिरामश्च शशाङ्कवत्स्या
इनाधिपालश्च तथैव लक्ष्मग्रा ।
शक्रेण तुल्यश्च तथैव शक्त्या
मानुष्यमासाद्य भवेत्स राजा ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं* मनोरथपूर्णिमा व्रतं ।

——ooo——

मार्कण्डेय उवाच ।

कार्त्तिके पौर्णमास्यान्तु पूर्णे शिशिरदीधितिं ।
पद्मे षोड़शपत्रे तु कर्णिकायान्तु पूजयेत् ॥
केशरे पूजयेत्तत्र नक्षत्राण्यष्टविंशतिं ।
पत्रेषु तिथिरेवाद्यास्ततोज्योत्स्नाश्च पूजयेत् ॥
अग्निब्रह्माम्बिकेभास्य नागस्कन्दविरोचनाः ।
शिवदुर्गायमेन्द्राश्च विष्णुकामशिवेन्दुकाः ॥
पितरश्चेत्यमी प्रोक्ता मुनिभिस्तिथिदेवताः ।
गन्धमाल्यनमस्कार दीपधूपान्नसम्पदा ॥
शुभ्रेण परमान्नेन दध्ना च लवणेन च ।
अपूपैश्च महाभाग फलैः कालोद्भवैस्तथा ॥
व्रतावसाने दद्याच्च वस्त्रयुग्मं द्विजातये ।
ब्राह्मणाश्च महाभाग महारजतरञ्जितैः ॥
पूज्याश्चाविधाः सम्यक् कालविद्याश्च तावुभौ ।

* श्रीभविष्योत्तरोक्तं इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

सोपवासस्त्वभक्ताशी* व्रतमेतत् समाचरेत्।
नक्ताशनो वा धर्म्मज्ञस्तथैव च हविष्यभुक्॥*॥

सौभाग्यदं रूपविवर्द्धनञ्च
लावण्यदं स्त्रीरतिभोगदञ्च।
कार्य्यं प्रयत्नेन नरेन्द्र पुंसा
कार्य्यन्तथा स्त्रीभिरदीनसत्त्वं॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं* सौभाग्यव्रतं।

———ooo———

मार्कण्डेय उवाच।

मार्गशीर्षादथारभ्य चन्द्रमण्डलके नरः।
सोपवासः पौर्णमास्यां पूज्य यज्ञफलंलभेत्॥
यज्ञफलं सर्व्वयज्ञफलं।
नक्ताशनस्तु संपूज्य वह्निष्टोमफलं लभेत्॥
सोपवासश्च नक्ताशी वाजिमेधफलं लवेत्।
सोपवासः सुव्रतः।

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
प्राप्नोति लोकांश्च निशाकरस्य।
उपोष्य कालं सुचिरं सकालं
सायोज्यमायाति तमस्तशम्भोः॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं चन्द्रव्रतं।

---

* सोपवासस्तु नक्ताशीति पुस्तकान्तरेपाठः।

● अनक्ताशी एक भक्तोनक्तं सान्ता वा कार्थैव च इति पुस्तकान्तरे पाठः।

* भविष्योत्तरोक्तं सौभाग्य व्रतं इति पुस्तकान्तरे पाठः।

मार्कण्डेय उवाच ।

प्रोष्ठपदात्तथारभ्य संपूर्णे शशिलक्षणे ।
संपूज्य वरुणं देवं गन्धमाल्यान्नसंपदा ॥
जलाशयजले ध्यात्वा एवं संवत्सरं बुधः ।
दद्यात् व्रतावसाने तु जलधेनुं द्विजातये ॥
छत्रोपानह्संयुक्तां वासोयुग्मविभूषितां ।
प्राप्नोति लोकं वरुणस्य राजं
स्तत्रोष्य कालं सुचिरं मनुष्यः ।
मानुष्यमासद्य भवत्यरोगो
रूपान्वितो वित्तयुतस्तथैव ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं वरुणव्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ।

आश्वयुज्यां* सपूर्व्वन्तु पौर्णमास्यां नरो भुवि ।
सोपवासः सुरेन्द्रञ्च देवं संपूजयेत्तथा ॥
शचीमैरावणम्वज्रं मातुलिङ्गं नराधिप ।
गन्धमाल्यनमस्कार दीपधूपान्नसम्पदा ॥
संवत्सरान्ते कनकञ्च दत्त्वा
प्राप्नोति लोकं सपुरन्दरस्य ।
मानुष्यमासाद्य नरेन्द्रपूज्यो
राजा भवेद्वा द्विजपुङ्गवो वा ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं शक्रव्रतं ।

---

* आश्वयुग्म स पूर्व्वमिति पुस्तकान्तरेपाठः ।

मार्कण्डेय उवाच।

उपोषितश्चतुर्दश्यां पौर्णमास्यां नरोत्तम।
पञ्चगव्यं पिबेत्पश्चाद्धविष्याशी तथा भवेत्॥
अर्कव्रतमिदं कृत्वा* मासपापात् प्रमुच्यते।
तस्मात्सर्वप्रयत्नेन मासि मासि समाचरेत्॥
संवत्सरात् प्राप्य सुरेन्द्र लोकं
ततोऽथ राजा सुचिरं मनुष्यः।
मानुष्यमासाद्य नरेन्द्रपूज्यो
राजा भवेद्वा द्विजपुङ्गवो वा॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं ब्रह्मकूर्चव्रतं।

——ooo——

कार्त्तिक्यामुपवासी यः कन्यां दद्यात् स्वलङ्कृतां।
स्वकीयां परकीयां वा नदीसङ्गमके शुभे॥
एतत्सन्तानदं नाम व्रतं सुगतिदायकं।

इति भविष्योत्तरोक्तं सन्तानदव्रतं।

——ooo——

कृष्ण उवाच।

कार्त्तिक्यां नक्तभुक् दद्यान्मेषं हेमविनिर्मितं।
मार्गशीर्षे वृषं पश्चेन्मिथुनं तद्वदेव हि॥
एवं क्रमेण यो दद्याद्दासीं वस्त्रविभूषितां।
पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां कर्त्तव्यं।

* संवत्सरमिदं कृत्वा इति पुस्तकान्तरे पाठः।

पौर्णमास्यां पौर्णमास्यां कौन्तेय वह्निदक्षिणं ।
एतद्राशिव्रतं नाम ग्रहोपद्रवनाशनं ।
सर्व्वाशापूरकं तद्वत्सोमलोकप्रदायकं ॥

इति भविष्यत् पुराणोक्तं राशिव्रतं ।

———०8०———

पयोव्रतः पञ्चदश्यां व्रतान्ते गोयुगप्रदः ।
लक्ष्मीलोकमवाप्नोति देवीव्रतमुदाहृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं देवीव्रतं ।

———000———

कालोत्तरात् ।

माघशुक्ल चतुर्द्दश्यामुपोष्य नियमस्थितः ।
शिवाय पौर्णमास्यान्तु कर्त्तव्यं घृतकम्बलं ॥
कृष्णगोमिथुनं पश्चात् सुरूपं विनिवेदयेत् ।
दिव्यं वर्षशतं सार्द्धं शिवलोके महीयते ॥

शिवधर्म्मे ।

आलिङ्गवेदिपर्य्यन्तं यो दद्याद्घृतकम्बलं ।
तस्यानन्तं भवेत्पुण्यं माघपूर्णिमपर्व्वणि ॥
जागरं गीतनृत्याद्यैः सकृत् कृत्वा तु पर्व्वणि ।
मन्वन्तरशतं सार्द्धं रुद्रलोके महीयते ॥
इति शिवधर्म्मोत्तरोक्तो घृतकम्बलविधिः ।
पौर्णमास्यान्तु यः सोमं पूजयेद्भक्तिमान्नरः ॥

सौभाग्यत्वं भवेत्तस्य इति मे निश्चिता मतिः ॥
मूलमन्त्राः स्वसंज्ञाभि रङ्गमन्त्राश्च कीर्त्तिताः।
पूर्व्ववत्पद्मपत्रस्थः कर्त्तव्यश्चातिथीश्वरः ॥

तिथीश्वरः सोमः तद्रूपञ्च चतुर्द्दशीस्थितमहाराजव्रतोक्तं वेदितव्यं।

गन्धपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधीयते।
पूजाशाठ्ये न शाठ्ये न कृतापि तु फलप्रदा ॥
आज्यधारासमिद्भिश्च दधिक्षीरान्नमाक्षिकैः* ।
पूर्व्वोक्तफलदो होमः कृतः शान्तेन चेतसा ॥
एतद्व्रतं वैश्वानरप्रतिपत्व्रतवद्दशाख्येयं।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सोमव्रतं।

———ooo———

भोजनं घृतसंयुक्तं मधुनोपरिशोभितं।
दद्यात् कृष्णतिलानान्तु प्रस्थमेकन्तु मागधं ॥
द्विगुणन्तण्डुलानाञ्च पृथक्प्रस्थं प्रकल्पयेत्।
अण्डजैर्व्वाण्डजैर्वापि विविधं परिवेष्टितं ॥
अण्डजानि कौशेयानि वोण्डजानि कार्पासानि।
लिङ्गं संवेष्ट्य मन्त्रैश्च बलिमेतं निवेदयेत्।
अर्च्चयित्वा विधानेन पौर्णमास्यां समाहितः ॥
युगकोटिसहस्राणि* शिवलोके महीयते।

---

* पायसान्नेनवैतथेति पुस्तकान्तरे पाठः।

* पुराकोटि सहस्राणीति पुस्तकान्तरे पाठः।

पुण्यक्षयादिहागत्य समृद्धे जायते कुले॥
मेधावी सुभगः श्रीमान्वेदवेदाङ्गपारगः।

इति श्रीशिवधर्मोक्तं घृतभाजनव्रतं॥

———ooo———

पौर्णमास्यामुपवसेदब्दमेकं सुयन्त्रितः।
वर्षान्ते सर्व्वगन्धाग्रीं प्रतिमाञ्चनिवेदयेत्॥
सुविचित्रैर्म्महायानैर्द्दिव्यगन्धविभूषितैः।
युग कोटि शतं साग्रं शिवलोके महीयते॥
यथेष्टमैश्वरे लोके भोगमासाद्य यत्नतः।
क्रमादागत्य लोकेस्मिन् राजानं पतिमाप्नुयात्॥

इति शिवधर्मोक्तं गन्धव्रतं।

———on(D)uo———

सनत्कुमार उवाच।

उपोष्य च चतुर्द्दश्यां पौर्णमास्यां हरिं यजेत्।
चैत्रे मासि निकुम्भश्च पिशाचैः महितो बली॥
यातियोद्धुं पिशाचांश्च सिकताद्वीपवासिनः*।
तदन्ते गच्छतां तेषां मध्याह्ने तु गृहे गृहे॥
पूजा कार्य्या प्रयत्नेन नित्यं शक्त्या यथाक्रमं।
पिशाचं मृन्मयं कृत्वा रम्यं तृणमयञ्च वा॥
गन्धैर्म्माल्यैस्तथा वस्त्रैरलङ्कारैर्म्मनोहरैः।
भक्ष्यैस्तु पूरिकापूपैर्म्मांसैर्द्दिव्यैश्च पानकैः॥

* सिन्धुद्वीपनिवासिन इति पुस्तकान्तरे पाठः।

स्वजातिविहितैःपेयैर्नैवेद्यैश्च पृथग्विधैः ।
आयुधैर्व्विविधाकारैश्छत्रोपानहयष्टिभिः ॥
शुष्कान्नपूरिकायुक्तैस्थिरैर्भर्चैश्च भस्त्रया ।
शिक्यउद्दालपिष्टैर्व्वा ढक्कावाद्यैश्च चर्म्मणा ॥
तन्त्रीवाद्यैर्म्मनोज्ञैश्च तथा पार्थोपयोगिभिः ।
मध्याह्ने तन्तु संपूज्य प्राप्ते चन्द्रोदये पुनः ॥
पूर्व्ववत् पूजयेत्तन्तु वित्तसाठ्यविवर्जितः ।
ततः कृत स्वस्त्ययनो ब्राह्मणस्तं विसर्ज्जयेत् ॥
अनुव्रजेद्यथैतन्तु द्वितीये दिवसे सति ।
गृहा द्दूरं योयस्य पर्व्वं तस्तु महीरुहात् ॥
पुनर्गृहे प्रविश्यैव कर्त्तव्यः सुमहोत्सवः ।
गीतवादित्रनिर्घोषो जनकोलाहलस्तथा ॥
कृत्वा तृणमयं सर्पं दृढैः काष्ठैस्तु वेष्टितं ।
क्रीड़ितव्यं पुनर्ग्रामनगरेषु च सर्व्वदा ॥
त्रासो दुष्टसर्पाणां तत्क्षणादुयेन जायते ।
त्रिभिश्चतुर्भिर्द्दिवसैः कर्त्तव्यं खण्डखण्डकं ॥
सर्व्वोपस्कारशमनं नवखण्डं गृहे गृहे ।
पूजितव्यं सुगुप्ते तु रक्षितव्यञ्च वत्सरं ॥

इत्यादि पुरानोक्ता निकुम्भपूजा ।

———ooo———

कार्त्तिक्यां यो वृषोत्सर्गं कृत्वा नक्तं समाचरेत् ।
शैवं पदमवाप्नोति वृषव्रत मिदं स्मृतं ॥

इति पद्मपुराणोक्तं वृष व्रतं ।

या प्रेरयति कर्म्माणि लोकेषु द्विजसत्तम ।
तस्याः संपूजनं कार्यं शुक्लपञ्चदशीं सदा ॥
माल्यानुलेपनैः शुक्लैर्धूपेन च सुगन्धिना ।
रक्तवस्त्रप्रदानेन दीपदानेन वाथवा ॥
वैदलैश्च तथाभच्चैरपूरैश्चतथैव च ।
पूजयित्वा च तां देवीं भोक्तव्यं निशि भार्यया ॥
यदि पञ्चदशीं सर्व्वां न शक्नोति कथञ्चन ।
देव्याः संपूजनं कार्यं अवश्यमपि कार्त्तिके ॥
उमान्तु* पूजयेद्यातु सातु नारी पतिव्रता ।
सदा धर्म्मरता नारी लोके भवति भार्गव ॥
नाशुभे च मतिस्तस्याः कदाचिदपि जायते ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पूर्णिमाव्रतं ।

———000@000———

प्राप्य पञ्चदशीं राम तथा शुक्लाञ्चकार्त्तिकीं ।
आरामगृहभित्तिं वै उमे शौच समालिखेत् ॥
तस्यद्वारि गृहे वाथ नानावर्णैस्तु वर्णिकं ।
गृहोपकरणं शक्त्या तयोश्चैवाभितो लिखेत् ॥
पीतं यद्दासमाद्यन्तु सकटीमुखनाशिकं ।
ततस्तौ पूजयेन्नारी स्नात्वा भर्त्तृपरा शुचिः ॥
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।
इच्चुणेचु विकारैर्व्वा विशेषेण च पूजयेत् ॥

* उपार्त्तिमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तयोस्तु पूजनं कृत्वा पश्चात्तु सिकतामयं।
शुक्लांनेत्रं न्यसेत् चीरं तच्चदद्याद्द्विजातये॥
ततश्च नक्तं भुञ्जीत तिलतैलविवर्जितं।
अनयोः पूजनाद्दृया तु गृहभङ्गन्तु नाप्नुयात्॥
पतिव्रता महाभागा दीर्घमाप्नोति जीवितं।
पूर्णमिन्दुं ततोभ्यर्च्च सौभाग्यं महदाप्नुयात्॥
इष्टग्रहमथाभ्यर्च्च नक्षत्रमथ वा नृप।
तस्याःक्षेममवाप्नोति कामञ्च यदुनन्दन॥
मासनामसनक्षत्रं पूर्णिमायोगपञ्च वा।
पूजयित्वा तदाराजन् सौभाग्यं महदाप्नुयात्॥
नृसिंहप्रतिवद्धन्तु पूर्णचन्द्रं समर्च्चयेत्।
नरोमातृगणा राजन् सर्व्वान् कामानवाप्नुयात्॥
एकां वा मातरं राजन् कामानाप्नोत्यभीप्सितान्।
वानस्पत्यमवाप्नोति पूजयित्वा वनस्पतीन्॥

इति विष्णुधर्मोक्तं नानाफलपूर्णिमाव्रतं।

श्रावण्यां पौर्णमास्याञ्च सोपवासो जितेन्द्रियः।
प्राणायामशतं कृत्वा मुच्यते सर्व्वकिल्बिषैः॥

इति वह्निपुराणोक्तं पूर्णिमाव्रतं।

—o—

चन्द्रव्रतं पञ्चदश्यां शुक्लायां नक्तभोजनं॥
दश पञ्च च वर्षाणि व्रतमेतत् समाचरेत्।

अश्वमेधसहस्राणि राजसूय शतानि च ॥
इष्टानि तेन राजेन्द्र एतद्व्रतं समाचरेत् ।

इति वाराहपुराणोक्तं चन्द्रव्रतं ।

——ooo——

ईश्वर उवाच ।

ज्येष्ठस्य पौर्णमास्यान्तु दम्पती यस्तु भोजयेत् ।
परिधाय यथा शक्त्या दौर्भाग्यैर्मुच्यते नरः ॥
गन्धपुष्पोपहारैश्च पौर्णमास्यान्तु योऽर्चयेत् ।
ब्राह्मण्यं जायते तस्य सप्तजन्मनि सुन्दरि ॥

इति प्रभासखण्डोक्तं ब्राह्मण्यावाप्तिव्रतं ।

इति श्रीमहाराजाधिराजश्रीमहादेवस्य सकलकरणा-
धीश्वरसकलविद्याविशारदश्रीहेमाद्रिविर-
चिते चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
पूर्णिमाव्रतानि ।

———

अथ विंशोऽध्यायः।

अथामावास्याव्रतानि।

येनात्यर्थं बलिभिरनिशन्तर्पितो नागलोको*
राहूच्छिष्टामिव शशिकलां मन्यमानो न भुंक्ते।
सोऽयं साधुद्विजपरिवृढः शूरिहेमाद्रिरांस्म-
न्नामावास्याव्रतसमुदयं ख्यातमाख्यातिकीर्त्तिः॥

अगस्त्य उवाच।

भगवंस्त्वत् प्रसादेन श्रुतोऽयं व्रतविस्तरः।
अर्द्धोदयन्तु मे ब्रूहि दुर्लभं सचराचरे॥
जीवितं प्राणिनां पुण्यं यदिचेद्वदसि प्रभो।
कथं कार्य्यं कृते किं स्यात् फलं कथय षण्मुख॥
श्रूयतां पुण्ययोगोऽयं दुर्लभोऽर्द्धोदयाह्वयः।
तिर्य्यङ्मनुष्यदेवानां दुष्प्राप्यं सर्व्वकामदं॥
मघामायां व्यतीपात आदित्ये विष्णुदैवते।
अर्द्धोदयं तदित्याहुः सहस्रार्कग्रहैः समं॥
पुराकृतं वसिष्ठेन जामदग्नेन सुव्रत।
सनकाद्यैर्मनुष्यैश्च बहुभिर्बहुभिःश्रुतैः॥
अन्यैः शतसहस्रैश्च दृष्टं भवतु कुम्भजः।
दानानां यच्च तीर्थानां फलं येन कृतं भवेत्॥

---

* न्यकलोक इति पुस्तकान्तरे पाठः।

ससागरा धरा तेन सप्तद्वीपसमन्विता ।
दत्ता स्यात् सर्व्वभावेन येन ह्यर्द्धोदयं कृतं ॥
मानसादिषु तीर्थेषु यत्पुण्यं स्नानदानतः ।
गङ्गागयाप्रयागे च पुष्कराणांत्रये तथा ॥
तत्सर्व्वं वा न वा विप्र व्रतेनानेन कुम्भज ।
अश्वमेधायुतं श्रेष्ठमिष्टापूर्त्तञ्च यद्भवेत् ॥
अर्धोदयकृतं यैस्तु विधिदृष्टेन कर्म्मणा ।
वाजि सत्वं गृहे लक्ष्मीः सन्ततिश्चानपायिनी ॥
आयुर्य्यशोहि विपुलं व्रतकर्त्ता फलं लभेत् ।
इन्द्राग्नियमलोकेषु निर्ऋतीनामपांपतेः ॥
वायोःकुवेरशेषस्य लोकेषु सुकृती प्रभुः ।
वसेच्चन्द्रार्कलोकेषु लोकपालैश्च सेवितः ॥
गोकोटिदानाद्यत् पुण्यं चेत्रतीर्थनिवासिनां ।
अर्द्धोदयजपुण्यस्य कलां नार्हन्ति षोड़शीं ॥
भूर्लोकाधिपतिश्चैव भुवर्ल्लोकाधिपस्तुसः ।
स्वर्लोकेशो जनानाञ्च तयोर्लोकस्यचेश्वरः ॥
महर्लोके वसेन्नित्यं यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।
ततो हिरण्यगर्भस्य पुरुषो व्रतकारकः ॥
तस्य लोकाधिपः साक्षी लोकानां पुरुषोव्ययः ।
अर्द्धोदयप्रसादेन ब्रह्मलोके वसेत्तुसः ॥
तथा वानेन विष्णुत्वं ब्रह्म रुद्रस्तथा भवेत् ।
शिव लोको गुणैः पूज्यो देवराजसमन्वितः ॥
वसेच्छाक्रेण मानेन व्रतस्यास्यप्रभावतः ।

ततो विष्णुस्वरूपेण त्रैलोक्याधिपतिर्भवेत्॥
शङ्खचक्रगदाधारी वनमाली हरिः स्वयं।
व्रतप्रभावाल्लक्ष्मीशो देवो नारायणो भवेत्॥

अगस्त्य उवाच।

स्कन्द केन विधानेन कर्त्तव्यं व्रतमुत्तमं।
अर्द्धोदयं मनुष्याणां जीवितं दुर्लभं भुवि॥

स्कन्द उवाच।

कृते कृतं वसिष्ठेन त्रेतायां रघुणा कृतं।
द्वापरे धर्म्मराजेन कलौ पूर्णोदरेण च॥
अन्यैर्देवमनुष्यैश्च दैत्यैश्च द्विजसत्तम।
कृतमर्द्धोदयं सम्यक् पूर्णकामफलप्रदं॥
माघमासे कृष्णपक्षे पञ्चदश्यां रवेर्दिने।
वैष्णवेन चऋक्षेण व्यतीपाते सुदुर्लभे॥

वैष्णवर्क्षं श्रवणं।

पूर्व्वाह्ने सङ्गमे स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः।
सर्व्वपापविशुध्यर्थं नियमस्थो भवेन्नरः॥
त्रिदेवत्यंव्रतं देवाः करिष्ये भुक्तिमुक्तिदं।
भवन्तु सन्निधौमेद्य त्रयोदेवास्त्रयोग्नयः॥

इति नियममन्त्रः।

ब्रह्मविष्णुमहेशानां सौवर्णपलसंख्यया।
कर्त्तव्यार्चा तदर्द्धेन तदर्द्धेन द्विजोत्तम॥
शाद्यं शतत्रयं शम्भोर्द्रोणानां तिलपर्व्वतः।

शम्भुरत्र ब्रह्मा।

कर्त्तव्यौ विष्णुरुद्रावङ्गिरः पूर्व्वोक्तसंख्यया।
शय्यात्रयं ततः कुर्य्यादुपस्करसमन्वितं॥
देवानां त्रयमुद्दिश्य कर्त्तव्यं भक्तिशक्तितः।
ब्रह्मविष्णुशिवप्रीत्यै दातव्यन्तु गवां त्रयं॥
हिरण्यभूमिधान्यादिदानं विभवसारतः।
दातव्यं श्रद्धयोपेतं१ ब्राह्मणेभ्यः प्रयत्नतः॥
मध्याह्ने तु नरः स्नात्वा शुचिर्भूत्वा समाहितः।
तिलपर्व्वतमध्यस्थं पूजयेत् देवतात्रयं॥

आदौ ब्रह्मपूजा।

नमो विश्वसृजे तुभ्यं२ सत्याय परमेष्ठिने।
देवाय देवपतये यज्ञानां पतये नमः॥
ओं ब्रह्मणे नमः पादौ हिरण्यगर्भाय नम ऊरुभ्यां।
धात्रे नमो जानुभ्यां जङ्घाभ्यां परमेष्ठिने नमः।
वेधसे नमो गुह्ये पद्मोद्भवाय वै नमो वस्तौ।

हंसवाहनाय नमः कटिदेशे शतानन्दाय वचसि नमः। सावित्रीपतये नमोनमोस्तु वाहुषु। ओं ऋग्वेदाय नमः पूर्व्ववक्त्रे यजुर्व्वेदाय नमो दक्षिणवक्त्रे। सामवेदाय नमः पश्चिमवक्त्रे। अथर्व्ववेदाय नमः उत्तरवक्त्रे। ओं चतुर्वक्त्राय नमः शिरसि। कपोलौ ओं कपालाय नमः।

१ श्रद्धयोपेतमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ पूर्व्वमिति पुस्तकान्तरेपाठः।

ततः कार्य्या लोकपालपूजा विप्रैः स्वमन्त्रतः।
हिरण्यगर्भ पुरुषप्रधानाव्यक्तरूपवत्॥
प्रसीद सुमुखो भूत्वा पूजां गृहाण नमोऽस्तु ते।
ब्रह्मप्रार्थनमन्त्रः।
नारायण जगन्नाथ नमस्ते गरुड़ध्वज।
पीताम्बर नमस्तुभ्यं जनार्द्दन नमोऽस्तु ते॥

अनन्ताय नमः पादौ विश्वरूपाय ते नमः मुकुन्दाय नमो जानुभ्यां ऊरुभ्यां गोविन्दाय नमो जङ्घाभ्यां। गुह्ये प्रद्युम्नाय नमः पद्मनाभाय नमो नाभौ। भुवनोदराय नम उदरे वक्षसि कौस्तुभवक्षसे नमः। चतुर्भुजाय नमो बाहुषु वदने विश्वतोमुखाय नमः। नमः सहस्रशिरसे देवायानन्ताय मौलौ।

आदित्य चन्द्रनयन दिग्बाहो दैत्यसूदन।
पूजां दत्तां मया भक्त्या गृहाण करुणाकर[१]॥
इति विष्णुप्रार्थनामन्त्रः।
महेश्वर महेशान नमस्ते त्रिपुरान्तक।
नमो जीमूतकेशाय नमस्ते वृषभध्वज॥
ईशानाय नमः पादौ जङ्घाभ्यां चन्द्रशेखरः।
जानुभ्यां पशुपतिर्देव ऊरुभ्यां शङ्करः स्मृतः॥
उमाकान्ताय गुह्ये तु नाभौ वै नीललोहितः।
उदरे कृत्तिवाससे वक्षो नागोपवीतिने॥
भोगिरूपाय वै बाहौ नीलकण्ठस्तु कण्ठगः।

---

१ करुणापर इति पुस्तकान्तरे पाठः।

मुखे वै पञ्चवक्राय मौलौ चैव कपर्द्दिने ॥
अन्धकारे प्रमेयात्मन् नमो लोकान्तकाय च।
पूजां दत्तां मया भक्त्या गृहाण वृषभध्वज ॥

इति महेश्वरप्रार्थनमन्त्रः।

इति पूजाक्रमः प्रोक्तो मन्त्रैरेतैः प्रयत्नतः ॥
आचार्य्यं पूजयेद्भक्त्या वस्त्रालङ्कारभूषणैः।
हस्तमाला कर्णमाला पीठछत्रं कमण्डलुः ॥
श्वेतवस्त्रयुगं देयं ब्रह्मणे सर्व्वमूर्त्तये।
पीतवस्त्रयुगं विष्णो१ र्लोहितं शङ्करस्य च ॥
पञ्चामृतेन स्नपनं पूजनं कुसुमैः स्वकैः।
कमलैस्तुलसीपत्रैर्व्विल्वपत्रैरखण्डितैः ॥
तत्कालसम्भवैर्द्दिव्यैः पूज्या देवा यथाक्रमं।
यथाशक्त्या प्रकर्त्तव्यं व्रतमेतत् सुदुर्लभं ॥
जीवितं प्राणिनामेतदनित्यं निश्चितं यतः।
अथ व्रताङ्गहोमस्य विधानं शृणु तत्त्वतः ॥
देवतात्रयमुद्दिश्य शास्त्रदृष्टेन कर्म्मणा।
प्रजापते विश्वरूपाय रुद्राय च नमो नमः।
इत्यनेनैव मन्त्रेण वह्निं संस्थाप्य भक्तितः।
ततो होमं प्रकुर्व्वीत यथाविभवसम्भवं ॥
अग्नये प्रजापतये स्वाहा। अग्नये विष्णवे स्वाहा।

१ वस्त्रमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

अग्नये रुद्राय स्वाहा। एवं विधश्च होमः१। प्रजापते नत्वदेतान्यान्येन मन्त्रेण प्रजापतये। इदं विष्णुरिति विष्णवे। त्र्यम्बकमिति महादेवाय। इत्येतैर्मन्त्रैर्घृतहोमः२।

ब्रह्मणे विष्णवे महादेवाय स्वाहेति पूर्णाहुत्या सर्व्वान् कामान वाप्नोति प्राप्नोति होमोव्रताङ्गहोमः।

अथ होमावसानेच गाञ्च दद्यात्पयस्विनीं।
स्वर्णशृङ्गीं रौप्यखुरां घण्टाभरणभूषितां॥
ताम्रपृष्ठीं कांस्यदोहां सर्व्वोपस्करसंयुतां।
सदक्षिणां सुशीलाञ्च आचार्य्याय निवेदयेत्॥
तेन दत्तं हुतं जप्तमिष्टं यज्ञैः सहस्रधा।
कृतकृत्यो भवेद्विप्र व्रतस्यास्य प्रभावतः॥
एतत्सर्व्वं मयाख्यातं दुर्लभं व्रतमुत्तमं।
अर्द्धोदयं यथा दृष्टं किमन्यत् श्रोतुमिच्छसि३॥

इति स्कन्दपुराणोक्तमर्द्धोदयव्रतं।

———000———

अमावस्यां निराहारः अब्दमेकं नियन्त्रितं।
शूलपिष्टमयं कृत्वा वर्षान्ते विनिवेदयेत्॥
शिवाय राजतं पद्मं सौवर्णं कृतवर्णिकं।
भक्त्या च विन्यसेत् मूर्ध्नि शेषं४ पूर्व्ववदाचरेत्॥

---

१ एवम्विधरुद्रहोमइति पुस्तकान्तरे पाठः।

२ चरुहोमइति पुस्तकान्तरेपाठः।

३ परिपृच्छतीति पुस्तकान्तरेपाठः।

४ शङ्कमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

कामतोऽपि कृतं पापं भ्रूणहत्यादिकञ्च यत् ।
तत्सर्व्वं शूलदानेन हत्वा नारीर्न संशयः ॥
महापद्मविमानेन नरो नारीसमन्वितः ।
युगकोटिशतं साग्रं शिवलोके महीयते ॥

पूर्व्ववदिति अहिंसा ब्रह्मचर्य्य भूशयन पाषण्डानालापादिकमाचरेदित्यर्थः ।

ईशलोकादिलोकेषु भुक्त्वा भोगाननेकधा ।
इह लोके क्रमात्प्राप्य यथेष्टं पतिमाप्नुयात् ॥

इति शिवधर्म्मोक्तं शूलदानव्रतं[1] ।

———000(D)000———

अगस्त्य उवाच ।

सर्गादौ ब्रह्मणा सृष्टास्तमूचुः पितरस्तदा ।
वृत्तिन्नो धेहि भगवान् यथावद्विश्वहेवयं ॥

ब्रह्मोवाच ।

अमावास्यादिना वोऽस्तु तस्यां तिलकुशोदकैः ।
तर्पिता मानुषैस्तृप्तिं परां गच्छन्तु नान्यथा ॥
तिला देयास्तथैतस्यामुपोष्य पितृभक्तितः ।
चिराय तस्य सन्तुष्टा वरं यच्छन्तु मा चिरं ॥
तस्मादस्यान्तिथौ विद्वानेतत्सर्व्वं समाचरेत् ।

इति वराह पुराणोक्तं पितृव्रतं ।

———000———

१ विष्णुधर्मोत्तरोक्तं शिवव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

ब्रह्मोवाच।

पितरः स्वदितैः पिण्डैरिष्टाः कुर्व्वन्ति सर्व्वदा।
प्रजावृद्धिं धनं रक्षामायुष्यं बलमेव च॥
मूलमन्त्राः स्वसंज्ञाभिरङ्गमन्त्राश्च कीर्त्तिताः।
गन्धपुष्पोपहारैश्च यथाशक्ति विधीयते॥
पूजाशाठेयन शाठेयन कृतापि तु फलप्रदा।
आज्यधारासमिद्भिश्च दधिक्षीरान्नमाक्षिकैः॥
पूर्व्वोक्तफलदो होमः कृतः शान्तेन चेतसा१।

एतद्व्रतं वैश्वानरप्रतिपद्व्रतवद्द्रष्टव्यं।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं पितृव्रतं।

——००॥००——

पुलस्त्य उवाच।

वर्षमेकं भवेद्यस्तु पञ्चदश्यां पयोव्रतः।

पञ्चदश्यामित्यमावास्यायां पुराणान्तरसंवादात्॥

समाप्ते श्राद्धकृद्दद्यात्२ पश्च३ पञ्च पयस्विनीः।
वासांसि च पिषङ्गानि जलकुम्भयुतानिच॥
स याति वैष्णवं लोकं पितॄणां तारयेच्छतं।
जन्मान्तरे भवेद्राजा पयोव्रतमिदं स्मृतं॥

इति पद्मपुराणोक्तममावस्यापयोव्रतं।

——०——

१ परमान्नेन वैतथेति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ श्रद्धयादद्यादिति पुस्तकान्तरे पाठः।
३ गावइति पुस्तकान्तरे पाठः।

मार्कण्डेय उवाच ।

प्रभास्वरा वर्हिषद अग्निस्वात्तास्तथैव च ।
क्रव्यादाश्चैव भूताश्च आज्यपाश्च सुकालिनः ॥
पूज्याः पितृगणा राजन् सोपवासेन नित्यशः ।
चैत्रे कृष्णारथारभ्य पञ्चदश्यां नराधिप ॥
आइन्तदह्नि कुर्वीत यावत् संवत्सरं भवेत् ।
गन्ध-माल्य-नमस्कार-धूप-दीपान्नसम्पदा ॥
संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा धेनुं पयस्विनीं ।
ब्राह्मणाय महाभाग पितृभक्ताय शक्तितः१ ॥

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
प्राप्नोति लोकान् स तथाच तेषां ।
तत्रोष्य कालं सुचिरं सुखी स्यात्
प्राप्नोति मोक्षं पुरुषप्रधानः२ ॥

इति विष्णुपुराणोक्तं पितृव्रतं ।

———ooo———

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

कृष्णपक्षे पञ्चदश्यां चैत्रादारभ्य यादव ।
वह्निसंपूजनं कृत्वा गन्धमाल्यान्नसम्पदा ॥
तिलहोमन्तथा कुर्यान्नाम्ना वह्नेर्नराधिप ।
संवत्सरान्ते दद्याच्च सुवर्णं ब्राह्मणाय च ॥

---

१ भक्तित इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
२ सुरप्रधानइति पुस्तकान्तरे पाठः ।

कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
प्राप्नोति वित्तं सततं यशश्च ।
धर्म्मं मतीरूपमनुत्तमञ्च
कामान् यथेष्टान् पुरुषप्रधानः ॥

इति विष्णुपुराणोक्तं वह्निव्रतं।

———ooo———

मार्कण्डेय उवाच ।

अमावास्यान्तवेलायां सोपवासो नरोत्तम ।
पद्मद्वये पूजयन्ति चन्द्रार्कौविकराग्निगो ॥
आदित्यमष्टदलके शशिनं षोड़शाकरे ।
आदित्यं सर्व्वरक्तेन चन्द्रं शुक्लेन यादव ॥
माल्यादिना महाभाग होमयेत्तिलतण्डुलान् ।
घृतक्षीरयुतान् राजन् तथार्चयेद्यथाविधि[1] ।
व्रतान्ते ब्राह्मणेन्द्राय कनकं[2] प्रतिपादयेत् ॥
रजतञ्चा महाभाग य इच्छेद्भूतिमात्मनः ।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदिष्टं
दद्याच्च दीपान् विधिवत् प्रभूतान्
चान्द्रं पदं प्राप्य विवर्द्धते सदः
धनान्वितः स्यात्त्रिदिवे इहैव ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं चन्द्रव्रतं[3] ।

१ तयोर्नाम्नादिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
२ करकमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
३ चम्पकव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

भगवानुवाच।

अमावस्यामनुप्राप्य ब्राह्मणाय कुटुम्बिने।
यत् किञ्चित् वेदविदुषे दद्यादुद्दिश्य शङ्करं॥
प्रीयतामीश्वरः सोमो महादेवः सनातनः।
सप्तजन्मकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति॥

इति कूर्म्मपुराणोक्तममावास्याव्रतं।

अमावस्यायां ब्रह्माणं समुद्दिश्य पितामहं।
ब्राह्मणांस्त्रीन् समभ्यर्च्च्य मुच्यते सर्व्वपातकैः॥

इति कूर्म्मपुराणोक्तममावास्याव्रतं।

इति श्रीमहाराजाधिराज-श्रीमहादेवस्य-सकल-करणाधीश्वर-सकलविद्या-विशारद-श्रीहेमाद्रिविरचिते चतुर्व्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे अमावस्याव्रतानि॥

अथ एकविंशोऽध्यायः ।

अथ नानातिथिव्रतानि ।

प्रत्येकमुक्तेषु तिथिव्रतेषु
लब्धावकाशं पुनराददे तत् ।
हेमाद्रिरत्यन्तफलप्रदायि
नानातिथीनां व्रतवृन्दमाह ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

स्मारयामि हृषीकेश यन्नोक्तं भवता मम ।
तस्माविचीव्रतं ब्रूहि प्रसादसुमुखो भव ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

कथयामि कुलस्त्रीणां महिम्नोवर्द्धनं परं ।
यथा चीर्णं व्रतं पूर्व्वं सावित्र्या राजकन्यया ॥
आसीन्महीन्द्रो धर्मात्मा सर्व्वभूतहिते रतः ।
पार्थिवोऽश्वपतिर्नाम पौरजानपदप्रियः ॥
सर्वेश्वरोऽनपत्यश्च सत्यवाक् संयतेन्द्रियः ।
स सभार्य्यो व्रतमिदञ्चकारापत्यकाम्यया ॥
सावित्रीति प्रसिद्धं यत् सर्व्वकामप्रदायकं ।
तस्य तुष्टा तु सा देवी सावित्री ब्रह्मणः प्रिया ॥
भूर्भुवः स्वरितीत्युक्ताः साक्षान्मूर्त्तिरिह स्थिता ।

कमण्डलुकरा देवी वरदा स्मितभाषिणी ॥
उवाच दुहिता ह्येका तव राजन् भविष्यति ।
तस्याः प्रसादाद्ध्येतत्सर्व्वं तव समागतं ॥
मन्नाम्ना सा च वक्तव्या महाकीर्त्तिमती तु सा ।
भविष्यति महाराज मा शोकं कर्त्तुमर्हसि ॥
एवमुक्त्वा तु सा देवी जगामादर्शनं तदा ।
कालेन बहुना जाता दुहिता देवरूपिणी ॥
सावित्रीप्रीतये हुत्वा सावित्र्यापूजया तथा ।
आदिष्टा चैव सावित्र्या सावित्रीसदृशी यतः ॥
सावित्रीत्येवनामास्याश्चक्रु विप्रास्तथापि सा ॥
सावित्री विग्रहवती[१] व्यवर्द्धत पितुर्गृहे ।
काले बहुतिथे याते यौवनस्था बभूव सा ॥
सा सुमध्या पृथुश्रोणी प्रतिमां काञ्चनीमिव ।
प्राप्तेयं देवकन्येति संभ्रमं मेनिरे जनाः ॥
सा तु पद्मपलाशाक्षी प्रज्वलन्तीव तेजसा ।
चचार सापि सावित्रीव्रतं तद्गुरुणोदितं ॥
अथोपोष्य शिरः स्नाता सम्यक् सम्पूज्य देवताः ।
हुत्वाग्निं विधिवद्विप्रान् वाचयित्वेन्दुपर्व्वणि ॥
तेभ्यः सुमनसो मूर्ध्ना प्रतिगृह्य नृपात्मजा ।
सखीपरिवृताभ्येत्य[२] देवश्रीरिव रूपिणी ॥

---

१ साक्षीकविग्रहवतीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ भृत्यैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

साभिवाद्य पितुः पादौ विनीता चारुहासिनी।
कृताञ्जलिर्वरारोहा नृपतेःपार्श्वतः स्थिता॥
तां दृष्ट्वा यौवनप्राप्तां स्वां सुतां देवरूपिणीं
उवाच राजा संमन्त्र्य स्मृत्यर्थं सह मन्त्रिभिः॥
पुत्री प्रदानकालास्ते नच कश्चिद्वृणोति मां।
विचारयन्न१ पश्यामि वरंतुल्यमिहात्मनः॥
तथापि देयासि मया दोषः स्यादन्यथा मम।
देवादीनां तथा वाच्यो न भवेयं तथा कुरु॥
पठ्यमानं मया पुत्रि धर्म्मशास्त्रेषु विश्रुतं।
पितुर्गृहे तु या कन्या रजः पश्यत्यसंस्कृता॥
ब्रह्महत्या पितु स्तस्य सा कन्या वृषली स्मृता।
अतोऽत्र प्रेषयामि त्वां कुरु पुत्रि स्वयम्बरं॥
वृद्धैरनुमतासि त्वं शीघ्रं गच्छ च मा चिरं।
देवादीनां यथा वाच्यो न भवेयं तथा कुरु॥
एवमस्त्विति सावित्री प्रोक्ता शीघ्रं विनिर्ययौ।
स्यन्दनेन महार्हेण मन्त्रिभिः परिवारिता॥
तपोवनानि रम्याणि राजर्षीणां जगाम सा।
मान्यानां तत्र वृद्धानां कृत्वा पादाभिवन्दनं॥
ततो बभ्राम तीर्थानि पर्वतांश्च वनानि च।
देशांश्च विविधान् रम्यानाश्रमान् सुमनोहरान्॥
एकस्मिन्नाश्रमपदे कृतकृत्या बभूव सा।
वरयित्वा वरं सा तु आजगाम स्वमालयं॥

१ विभावयन्न इति पुस्तकान्तरे पाठः।

सावित्री मन्त्रिसहिता परितुष्टेन चेतसा।
तत्र पश्यति देवर्षिं नारदं पुरतः पितुः॥
आसीनमासने विप्रं प्रणम्य स्मितभाषिणी।
कथयामास तत्सर्व्वं येनारण्यं गतागता॥

सावित्र्युवाच।

आसीच्छाल्वेषु धर्म्मात्मा चत्रियः पृथिवीपतिः।
द्युमत्सेन इति ख्यातो दैवादन्धो बभूव सः॥
तस्याप्यभवद्भार्य्या वै रुक्मिणी नाम सुन्दरी।
तस्य प्रतिहृतं राज्यं वैरिभेदेन योगतः॥
स बालया तया सार्द्धं भार्य्यया प्रस्थितो वनं।
स तस्य वत्सवृद्धः पुत्रः परमधार्म्मिकः॥
सत्यवान् नामरूपाढ्यो भर्त्तेति मनसा वृतः।

नारद उवाच।

अहो कष्टमहो कष्टं सावित्रि किमिदं कृतं।
कृतस्ते बालभावाद्यद्गुणवान् सत्यवान् नृपः॥
सत्यं वदत्यसौ राजा सत्याश्वस्तेन स स्मृतः।
नित्यमश्वाः प्रियास्तस्य करोत्यश्वान् स मृण्मयान्।
चित्रेऽपि लिखयत्यश्वान् चित्राश्वस्तेन कथ्यते॥
किं वर्ण्णैरन्तिदेवस्य भक्त्या दानगुणैः समः।
ब्राह्मणः सत्यवाग्दक्षः शिविरौशीनरो यथा॥
ययातिरिव चोदारः सोमवत् प्रियदर्शनः।
अश्विनाविव रूपेण द्युमत्सेनसुतो बभौ॥

एको दोषोऽस्ति नान्योऽसावद्यप्रभृतिसत्यवान्।
संवत्सरेण क्षीणायुर्देहत्यागं करिष्यति॥

श्रीकृष्ण उवाच।

नारदादेतदाकर्ण्य दुहितुःप्राह पार्थिवः।
पुत्रि सावित्रि गच्छान्यं वरं वरय सत्पतिं॥
संवत्सरेण सोऽल्पायुर्देहत्यागं करिष्यति।

सावित्र्युवाच।

सकृज्जल्पन्ति राजानः सकृज्जल्पन्ति पण्डिताः।
सकृत्कन्या प्रदीयन्ते त्रीण्येतानि सकृत्सकृत्॥
दीर्घायुरथवाल्पायुः सगुणो निर्गुणोऽपि वा।
सकृद्वृतो मया भर्त्ता न द्वितीयं वृणोम्यहं॥
मनसा निश्चयं कृत्वा ततो वाचाभिधीयते।
क्रियते कर्म्मणा पश्चादेषधर्म्मः सनातनः॥

नारद उवाच।

यद्येतदिष्टं दुहितुस्ततः शीघ्रं विधीयतां।
अविघ्नमस्तु सावित्रि भद्रन्तव करिष्यति॥
एवमुक्त्वा खमुत्पत्य नारदस्त्रिदिवं ययौ।
उत्पाद्य दुःखमतुलं तस्य राज्ञो युधिष्ठिर॥
राजापि दुःखसंविग्नश्चिरंध्यानपरोऽभवत्।
अहोऽतिकष्टमुत्पन्नमपारं मादृगात्मनां॥
एतत् दुःखमहो दृष्ट्वा वरमेषानपत्यता।
सत्यमुक्तं पुराणज्ञैः कन्या दुःखैकभाजनं॥

देवैर्यदुक्तं तत्सर्व्वं व्यलोकं प्रतिभाति मे ।
एवं संशोच्य बहुधा दधावात्मानमात्मना ॥
देवीं संस्मृत्य सावित्रीं यया दत्तो वरः पुरा ।
जगौ स्वदुहितुः सर्व्वं वैवाहिकमथाकरोत् ॥
स्वयं गत्वा तु सामग्र्या वनं मुनिनिषेवितं ।
शुभे मुहूर्त्ते पार्श्वस्थै र्ब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥
समर्थयित्वा कन्यां तां दत्त्वा पूपांश्च पुष्कलान् ।
उवाचेदं महाभागां व्यथितेनान्तरात्मना ॥
द्युमत्सेन महाभाग शृणु मे परमम्वचः ।
इयं मे दुहितातीववल्लभा जीवितादपि ॥
भर्त्ता समुचितो ह्यस्याः सत्यवान् सत्यवल्लभः ।
त्वमप्यस्याः समुचितः श्वशुरो धर्म्मवल्लभः ॥
अतोऽपराधाः क्षन्तव्याः बालेयं राज्यलालिता ।
यदाभीष्टं च जामातुर्युवयोर्यदभीप्सितं ॥
तत्तदाख्येयमस्माकं स्वस्ति तेस्तु व्रजाम्यहं ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

इत्यामन्त्र्य गतो राजा नारदोक्तं व्यथान्वितः ।
सावित्र्यपिच तल्लब्ध्वा भर्त्तारं मनसेप्सितं ॥
मुमुदेऽतीव तन्वङ्गी देयं प्राप्येव पुण्यकृत् ।
एवं तत्राश्रमे तेषां तदा निवसतां सतां ॥
कालस्तत्पश्यतां कश्चिदतिचक्राम भारत ।
सावित्र्यास्तु शयानाया श्चिन्तयन्त्या दिवानिशं ॥
नारदेन यदुक्तन्तद्धृदयान्नापसर्पति ॥

ततः काले वहुतिथे व्यतिक्रान्ते कदाचन।
प्राप्तःकालोहि मर्त्तव्यं यत्र सत्यवता नृप॥
प्रौष्ठपदे सिते पचे द्वादश्यां रजनीमुखे।
गणयन्त्याश्च सावित्र्या नारदोक्तं वचो हृदि॥
चतुर्थेऽहनि मर्त्तव्यमिति सञ्चिन्त्य भामिनी।
व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य सावित्राख्यं महाफलं॥
उपोष्य संस्थिता साध्वी सावित्री सा पतिव्रता।
ततस्त्रिरात्रं निर्व्वर्त्त्य स्नात्वा सन्तर्प्य देवताः॥
श्वश्रूश्वशुरयोः पादौ ववन्दे चारुहासिनी।
अथ प्रतस्थे परशुं गृहीत्वा सत्यवान्वनं।
सावित्र्यपि च भर्त्तारं गच्छन्तं पृष्ठतोऽन्वयात्॥
वार्य्यमाणापि सा भर्त्रा वृद्धाभ्याञ्चाभिभाषिता।
ऊचतु स्तौ च मा भद्रे गच्छ काण्टकिनं वनं॥
सुकुमारासि कल्याणि लालिता पृथिवीभृता।
श्वापदाश्वापदैर्यातु कथं यास्यसि[१] तद्वनं॥
उपवासास्त्रयस्तेऽद्य तस्माद्भुङ्क्ष्व सुमध्यमे।

सावित्र्युवाच।

नैष धर्म्मो वरस्त्रीणां यद्भर्त्तरि वुभुक्षिते॥
स्वयमेव च भोक्तव्यमित्याहुर्द्धर्म्मदर्शिनः॥
अपरं कौतुकं मेऽस्ति वनस्यास्य प्रदर्शने।
भर्त्रा सह प्रयास्यामि सहाया स्वामिनोऽचिरं॥

---

१ गच्छसीति पुस्तकान्तरे पाठः।

युष्मत्पादप्रसादेन मा निषेधं करिष्यथ ।
ततो ज्ञात्वा च सा वाला जगामाथ पतिव्रता
सावित्र्यनुपदं भर्त्तुर्व्वने तस्मिन् मनोरमे ।
गत्वासौ दूरमध्वानं जग्राहाथ फलादिकं ॥
समित्कुशञ्च कुसुमं भार्य्यया स वदन् प्रियं ।
काष्ठानि शुष्काण्यादाय काष्ठभारमकल्पयत् ॥
काष्ठं कुठारेण तथा पाटयामास लीलया ।
अथ पाटयतस्तस्य जाता शिरसि वेदना ॥
ततः संवृत्य तत्सर्व्वं वटच्छायामुपाश्रितः ।
सत्यवान् वेदनाक्रान्तः किञ्चिद्दर्शितुमानसः ॥
वटशाखामवष्टभ्य सत्यवान् प्राह गद्गदं ।
सावित्रि पश्य शिरसि वेदना मां प्रवाधते ॥
न च किञ्चित् प्रवक्ष्यामि भ्रमत्येव हि मे मनः ।
तवोत्सङ्गे चणन्तावत् स्वप्तुमिच्छामि सुन्दरि ॥
विश्रमस्व महावाहो सावित्री प्राह दुःखिता ।
पश्चादपि गमिष्याव: स्वाश्रमं सुमनोहरं ॥
यावदुत्सङ्गगं कृत्वा शिरश्चास्ते महीतले ।
तावत् करालवदनाः शतशोथ सहस्रशः ॥
आजग्मुर्यमदताश्च रौद्राश्चातिभयङ्कराः ।
न शेकुर्दृष्टिपातेऽस्याः सावित्र्या स्थातुमन्तिके ॥
गत्वाचचचु स्तत्सर्व्वं सावित्र्यास्ते तु अद्भुतं ।
दृष्टिपातेन नास्माभिः शक्यतेऽस्याः प्रवाधितुं ॥
दहतीव च नो देहं दृष्टिपातेन सा सती ।

तत् स्वयं याहि नोस्माऽभिः साध्यते सत्यवान् क्वचित् ॥
इत्याकर्ण्य यमः कोपादुत्थायाथ वरासनात् ।
आरुह्य महिषं रौद्रं रौद्रः प्राणहरो बली ॥
आजगाम त्वरायुक्तो यत्रास्ते सा पतिव्रता ।
सावित्र्यपि च सन्त्रस्ता वीक्ष्यमाणा इतस्ततः ॥
सावधाना कथं कोऽद्य भर्त्तारं मम नेष्यति ।
तावद्ददर्श सा बाला पुरुषं कृष्णपिङ्गलं ॥
किरीटिनं पीतवस्त्रं साक्षात् सूर्य्यमिवोदितं ।
तमुवाचाथ सावित्री प्रणम्य मधुराक्षरं ॥
कस्त्वन्देवोऽथ दैत्यो वा मान्धर्षितुमुपागतः ।
न चाहं केनचिच्छक्त्या स्वधर्मादवरोपितुं ॥
प्रष्टुं वा पुरुषश्रेष्ठ दीप्तास्वह्निशिखामिव ॥

यम उवाच ।

यमः संयमनश्चाहं सर्व्वभूतभयङ्करः ।
क्षीणायुरेष ते भर्त्ता सन्निधौ ते पतिव्रते ॥
न शक्तः किङ्करैर्जेतुं ततोऽहं स्वयमागतः ।
एवमुक्त्वा सत्यवतः शरीरात् पाशसंयुतं ॥
अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्ष यमो बलात् ।
अथ प्रयातुमारेभे पन्थानं पितृसेवितं ॥
सावित्र्यपि वरारोहा कृत्वा पादेन मङ्गलं१ ।
रक्षार्थं भर्त्तृकार्यस्य यथावनुपदन्ततः ॥

१ मण्डलमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पतिव्रतत्वादश्रान्ता ध्यायमाना निजं पतिं[१] ।
तच्चिन्ता तद्गतप्राणा तामुवाच यमस्तदा ॥
निवर्त्य गच्छ सावित्रि सुदूरं त्वमिहागता ।
एष मार्गो विशालाक्षि न केनाप्यनुगम्यते ॥

सावित्र्युवाच ।

न श्रमो न च मे ग्लानिः कदाचिदपि जायते ।
भर्त्तारमनुगच्छन्त्यास्तव शिष्टस्य सन्निधौ ॥
सतां सन्तो गतिर्नान्या स्त्रीणां भर्त्ता सदा गतिः ।
वेदा वर्णाश्रमाणाञ्च शिष्याणाञ्च गतिर्गुरुः ॥
सर्वेषामेव जन्तूनां स्थानमस्ति महीतले ।
मुक्त्वा भर्त्तारमेकन्तु स्त्रीणां नान्यः समाश्रयः ॥
एभिरन्यैः समुचितैर्व्वाक्यैर्धर्म्मार्थसंयुतैः ।
तोषितो धर्म्मराजस्तु सावित्रीमिदमब्रवीत् ॥
तुष्टोऽस्मि तव भद्रेऽथ वरान् वरय सुव्रते ॥
सा च वव्रे वरान् पञ्च विनयावनता सती ।
चक्षुःप्राप्तिस्तथा राज्यं श्वशुरस्य महात्मनः ॥
जीवितञ्च तथा भर्त्तुर्धर्म्मप्राप्तिञ्च शाश्वती ।
पितुः पुत्रशतञ्चैव तथा च शतमात्मनः ॥
धर्म्मराजो वरं दत्त्वा प्रेषयामास तान्ततः ।
आजगामाथ सावित्री न्यग्रोधविटपन्तथा ॥
कृत्वोत्सङ्गे शिरस्तस्य पूर्व्ववन्निषसाद सा ।
गात्रसंवाहनं चक्रे भर्त्तुःशान्तस्य भारत ॥

---

१ निजं पदमिति पुस्तकान्तरे पाठ ।

उत्थितश्चेतनां प्राप्य नीरुक् प्राहेदमादरात्।
कथं न बोधितो भद्रे कालोऽतीव गतो मम॥
किं वक्ष्यति हि मे तातः किञ्च माता च दुःखिता।
विरुद्धं ह्यद्य संजातं कालोऽतीव गतो वने॥
विहाय मातापितरौ कालो न क्वापि मेऽत्यगात्।
इति मत्वा विरुध्येते कृतं नेह प्रबोधनं[1]॥

सावित्र्युवाच।

कथं त्वां बोधयाम्यत्र पीड़ितन्तु शिरोरुजा।
मम नात्र विलम्बोऽभूदकार्य्येण तवानघ॥
प्रहस्योत्थाय सावित्री जग्राह शिरसेन्धनं।
समित्कुशादिकं साथ जग्मतुस्तौ स्वमाश्रमं॥
ततः पित्रा स्वनेत्राभ्यां दृष्टौ तौ परया मुदा॥
आलिङ्ग्य मूर्ध्न्यथाघ्राय पुत्रमङ्के निवेश्य सः।
उवाच दिष्ट्या पश्यामि सभार्य्यन्त्वां समागतं॥
विलम्बकारणं पृष्टः समाचष्टे यथातथा।
विदितार्थोऽतिसंहृष्टः पूजयामास तां सतीं॥
अवाप[2] पूर्व्वजैर्भुक्तं राज्यं निहतकण्टकं।
द्युमत्सेनो महाभाग इयाज क्रतुभिस्तदा॥
ततोनृपतिरासाद्य पुत्रानात्मगुणाधिकान्।
सावित्र्या चेष्टितं ज्ञात्वा जामातुर्जीवितं तथा॥
राज्यप्राप्तिं च विपुलां परां मुदमवाप सः।

१ कृत्वानेहप्रबोधनमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

२ चाचार्य्यैरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

सावित्र्याख्यानकमिदं सर्व्वपापप्रणाशनं ॥
अवैधव्यप्रदं स्त्रीणां स्वर्गमोक्षप्रदायकं ।
सुखसौभाग्यदं पार्थं प्रातर्जप्यमिदं सदा ॥
भाद्रपदे पौर्णमास्यामाशु चीर्णं व्रतं त्विदं ।
माहात्म्यमस्य नृपतेः कथितं सकलं मया ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कीदृशं तद्व्रतं कृष्ण सावित्र्या यदनुष्ठितं ।
तस्मिन् भाद्रपदे मासि विधानं तस्य शंस मे ॥
का देवता व्रते तस्मिन् को मन्त्रः किं फलं विभो ।
एतदाख्याहि मे नाथ न हि तृप्यामि माधव ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

श्रूयतां पाण्डवश्रेष्ठ सावित्रीव्रतमादरात् ।
कथयामि यथा चीर्णं तया सत्या युधिष्ठिर ॥
त्रयोदश्यां भाद्रपदे दन्तधावनपूर्व्वकं ।
त्रिरात्रं नियमं कुर्य्यादुपवासस्य भक्तितः ॥
अशक्ता च त्रयोदश्यां नक्तं कुर्य्याज्जितेन्द्रिया ।
अयाचितं चतुर्दश्यां पौर्णमास्यामुपोषणम् ॥
नित्यं स्नात्वा महानद्यां तडागे निर्झरेऽपि वा ।
विशेषतः पूर्णमास्यां स्नानं सर्षपसज्जलैः ॥
गृहीत्वा वालुकां पात्रे प्रस्थमात्रां युधिष्ठिर ।
अथवा धान्यमादाय यवशालितिलादिकं ॥
ततोवंशमये पात्रे वस्त्रयुग्मेन वेष्टिते ।
सावित्रीप्रतिमां कृत्वा ब्रह्मणश्चैव शोभनं ॥

सौवर्णीं मृण्मयीं वापि स्वशक्त्या रौप्यनिर्मितां।
ब्रह्मणोरूपनिर्म्माणं पूर्व्वमभिहितं वेदितव्यं।
रक्तवस्त्रयुगं दद्यात्साविच्या ब्रह्मणः सितं॥
सावित्रीं ब्रह्मणासार्द्धमेवं भक्त्या प्रपूजयेत्।
गन्धैः पुष्पैश्च नैवेद्यैर्द्दीपकैर्म्मोदकैः शुभैः॥
पूर्णं कोशातकैः पक्वैः कूष्माण्डैः कर्कटीफलैः।
नारिकेलैश्च खर्जूरैः कपित्थैर्द्दाड़िमैस्तथा॥
वीजपूरैः सनारङ्गैश्चाखोटैः पनसैस्तथा।
धान्यकैर्जीरकैर्हृद्यैर्गुडेन लवणेन च।
विरूढैः सप्तधान्यैश्च वंशपात्रप्रकल्पितैः॥
हरिद्रया कण्ठसूत्रैः शुभैः कुङ्कुमकेसरैः।
अवतारं करोत्येव साविची ब्रह्मणः प्रिया॥
तामर्च्चयीत मन्त्रेण सावित्रीं ब्राह्मणीं स्वयं।
इतरासां तथा स्त्रीणां पुराणोक्तो विधिः स्मृतः॥
ओं कारपूर्व्वके देवि वीणापुस्तकधारिणी।
वेदमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे॥
रूपं देहि यशोदेहि सौभाग्यं देहि देवि मे।
यथा प्रसन्ना साविच्या स्तथा मां पाहि पाविनि॥
एवं संपूज्य विधिवज्जागरं तत्र कारयेत्।
गीतवादित्रनिर्घोषैर्हृष्टनारीकदम्बकैः॥
पुण्याख्यानैश्च विविधैस्तां रात्रिमतिवाहयेत्।
उत्सवेन नयेद्रात्रिं सावित्र्याश्च कथानकैः॥
ततः प्रभातसमये रवावनुदिते सति।

सावित्रीं ब्राह्मण श्रेष्ठ नैवेद्यानि निवेदयेत् ॥
अथ सावित्रिकल्पज्ञे सावित्राख्यानवाचके ।
वेदज्ञे तु स्ववृत्तस्थे दरिद्रे वा कुटुम्बिनि ॥
मन्त्रेणानेन कौन्तेय प्रणम्य विधिपूर्व्वकं ।
दूर्व्वाक्षततिलैर्मिश्रां पूर्व्वाशाभिमुखस्थितां ॥
शुचिवस्त्रधरो विप्रश्चोंकारस्वस्तिपूर्वकं ।
सावित्रीयं मया दत्ता सहिरण्या हिरण्मयी ॥
ब्रह्मणः प्रीणनार्थाय ब्राह्मण प्रतिगृह्यतां ।
एवं दत्त्वा द्विजेन्द्राय सावित्रीं तां युधिष्ठिर ॥
नैवेद्यादि च तत्सर्व्वं ब्राह्मणस्य गृहं नयेत् ।
स्वयं दशपदं गच्छेत्स्ववेश्म तत आविशेत् ॥
गौरिणी भोजयेद्भक्त्या हविष्यान्नेन शक्तितः ।
पुष्पैः कुङ्कुमसिन्दूरैस्ताम्बूलैः कण्ठसूत्रकैः ॥
वासोभिर्भूषणैः१ शक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जिता ।
विसर्जयेत्ततस्तांश्च सावित्रीप्रीयतामिति ॥
वक्तव्यं ब्राह्मणैः सर्वैस्तुष्टैर्भुक्तोत्तरे भृशं ।
सावित्री वरदा तुभ्यं भवतां भावसुव्रता२ ॥
पुत्रा अष्टौ तथा भर्त्ता परमायुरनामयः ।
पुत्रैःपौत्रैश्च संवृद्धं वर्द्धतान्तव सत्कुलं ।
व्रतञ्च सुव्रतं तत्तद्विधिनानेन निश्चितं ॥
पञ्चदश्यां तथा ज्यैष्ठे वटमूले महासती ।

---

१ वासोविभूषणैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ भवन्तु तव सुव्रतेइति पुस्तकान्तरे पाठः ।

त्रिरात्रोपोषिता नारी विधिनानेन पूजयेत्॥
सार्द्धं सत्यवता साध्वीं फलनैवेद्यदीपकैः।
वटावलम्बिनं कृत्वा काष्ठभारं युधिष्ठिर॥
रात्रौ जागरणं कृत्वा गीतनृत्यपुरःसरं।
ततः प्रभाते विधिना पूर्व्वोक्तेन नरोत्तम॥
तामपि ब्राह्मणे दद्यात् प्रणिपत्य क्षमापयेत्।
एतद्व्रतवरं पार्थ कथितं विधिवन्मया॥
याश्चरिष्यन्ति लोकेऽस्मिन् पुत्रपौत्रसमन्विताः।
भुक्त्वा भोगांश्चिरं भूमौ यास्यन्ति ब्रह्मणः पदम्॥
एतत् पुण्यं पापहरं धन्यं दुःस्वप्ननाशनं।
जपतां शृण्वतां चैव सावित्री व्रतमादरात्॥

स्मृत्यर्थवेदजननीं सहभर्तृकां यां
सम्पूजयेत् कृतदिनत्रितयोपवासा।
सावित्रिवत् पितृकुलञ्च तथैव भर्त्तु-
रुद्धृत्यया भुवि भुनक्ति चिरं सुखानि॥

इति भविष्योत्तरोक्तं ब्रह्मसावित्री व्रतं।

स्कन्दपुराणात्।

धर्म्मराजवरप्रदानानन्तरं सावित्र्युवाच।
मदीयन्तु व्रतं देव भक्त्या नारी करिष्यति।
भर्त्तुः सान्निहिता साध्वी समस्तफलभाजना॥

धर्म्मराज उवाच ।

नारी वा विधवा वापि अपुत्रा पतिवर्ज्जिता१ ।
सभर्त्तृका२ सपुत्रा वा कार्यं व्रतमिदं शृणु ॥
ज्यैष्ठमासे तु संप्राप्ते पौर्णमास्यां पतिव्रता ।
स्नात्वा चैव शुचिर्भूत्वा वटं सिञ्च बहूदकैः ॥
सूत्रेण वेष्टयेद्भक्त्या गन्धपुष्पाचतैः शुभैः ॥
नमो वैवस्वतायेति भ्रमयन्तीप्रदक्षिणं ।
रात्रौ कुर्वीत नक्तञ्च अब्दमेकं समाहिता ।
तथैव वटवृक्षञ्च पक्षे पक्षे च पूजयेत् ॥
संप्राप्ते च पुनर्ज्यैष्ठे लघुभुक् द्वादशीर्न्नयेत् ।
दन्तानां धावनं कृत्वा नियमं कारयेत्ततः ॥
त्रिरात्रं लङ्घयित्वाच चतुर्थे दिवसेऽह्नहं ।
चन्द्रायार्घ्यं प्रदत्त्वा च पूजयित्वा च तां सतीं ॥
मिष्टान्नानि यथाशक्त्या पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ।
भोक्षेऽहन्तु जगद्धात्रि निर्व्विघ्नं कुरु मे मुने ॥

नियममन्त्रः ।

कृत्वा वंशमये पात्रे वालुकाप्रस्थमेवच ।
सप्तधान्ययुतं पात्रं प्रस्थैकेन द्विजोत्तम ॥
वस्त्रद्वयोपरि स्थाप्य सावित्रीं ब्रह्मणा सह ।
हैमीं कृत्वा तयोः प्रीत्यै त्रिरात्रमुपवासयेत् ॥
न्यग्रोधस्य तले तिष्ठेद्यावच्चैव दिनत्रयं ।

---

१ पुत्रवर्जिता इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ अपुत्रका इति पाठान्तरं ।

सौवर्णीञ्चैव सावित्रीं सत्येन सह कारयेत् ॥
रौप्यपर्य्यङ्कमारोप्य रथोपरि निवेशयेत् ।
पलार्द्धं यथाशक्त्या रथं रौप्यमयं शुभं ॥
तथा च काष्ठभारे च वटेचैव सुविस्तरं ।
एवञ्च मिथुनं कृत्वा पूजयेद्गतमत्सरा ॥
वर्त्तुलं मण्डलं कृत्वा गोमयेन तपोधन१ ।
पञ्चामृतेन स्नपनं गन्धपुष्पोदकेन च ॥
चन्दनागुरुकर्पूरैर्म्माल्यवस्त्रविभूषणैः ।
संपूज्य तत्र सावित्रीं मण्डले स्थापयेद्बुधः ॥
पीतपिष्टेन पद्मञ्च अथवा चन्दनेन च ।
न्यसेच्चैव ततोदेवीं कमले कमलासनां२ ॥
अनेन विधिना स्थाप्य पूजयेद्गतमत्सरा ।

अथ सावित्रीपूजा मन्त्रः।

———ooo———

नमः सावित्र्यै पादौ तु प्रसवित्र्यै च जानुनी ।
कटिं कमलपत्राक्ष्यै उदरं भूतधारिणी ॥
ओं गायत्र्यै नमः कण्ठे शिरसि ब्रह्मणः प्रिया ।

अथ ब्रह्मसत्यवतोः पूजा ॥

पादौधात्रे नमः पूज्यौ जरूज्येष्टाय वै नमः ।
परमेष्टी च मेढ्रञ्च अग्निरूपाय वै कटिं ।
वेधसे चोदरं पूज्य पद्मनाभाय वै हृदि ॥

१ तपोवन इति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ कमलानना इति पुस्तकान्तरे पाठः।

कण्ठन्तु विधये पूज्य हिरण्यगर्भाय वै मुखं ।
ब्रह्मणे वै शिरः पूज्य सर्व्वाङ्गं विष्णवे नमः ॥
अभ्यर्च्यैवं क्रमेणैव शास्त्रोक्तविधिना नृप ।
ततो रजतपात्रेण अर्घ्यं दद्याद्द्वयोरपि ॥

सावित्र्यै अर्घ्यमन्त्रः ।

ओँकारपूर्व्वकं देवि वीणापुस्तकधारिणि ।
देवमातर्नमस्तुभ्यमवैधव्यं प्रयच्छ मे ॥
पतिव्रते महाभागे वह्निजाते शुचिस्मिते ।
दृढव्रते दृढमते भर्त्तुश्च प्रियवादिनी ॥
अवैधव्यन्तु सौभाग्यं देहि त्वं मम सुव्रते ।
पुत्रान् पौत्रांश्च सौख्यञ्च गृहाणार्घ्यं नमो नमः ॥

अथ ब्रह्मसत्यवतोरर्घ्यमन्त्रः ।

त्वया सृष्टं जगत्सर्व्वं सदेवासुरमानुषं ।
सत्यव्रतधरो देव ब्रह्मरूप नमोऽस्तु ते ॥

अथ यमस्यार्च्चनमन्त्रः ।

त्वं कर्म्मसाक्षी लोकानां शुभाशुभविवेचकः ।
वैवस्वत गृहाणार्घ्यं धर्म्मराज नमोऽस्तु ते ॥
धर्म्मराज पितृपते शान्तिभूतेषु जन्तुषु ।
कालरूप गृहाणार्घ्यमवैधव्यञ्च देहि मे ॥
गन्धपुष्पैः सनैवेद्यैः फलैः कुङ्कुमदीपकैः ।
रक्तवस्त्रैरलङ्कारैः पूजयेद्गतमत्सरा ॥

अथ सावित्रीप्रार्थन मन्त्रः ।

सावित्री ब्रह्मगायत्री सर्व्वदा प्रियभाषिणी ।
तेन सत्येन मां पाहि दुःखसंसारसागरात् ॥
त्वं गौरी त्वं शची लक्ष्मीस्त्वं प्रभा चन्द्रमण्डले ।
त्वमेव च जगन्माता त्वमुद्धर वरानने ।
सौभाग्यं कुलवृद्धिञ्च देहि त्वं मम सुव्रते ॥
यन्मया दुष्कृतं सर्व्वं कृतं जन्मशतैरपि ।
भस्मीभवतु तत्सर्व्वमवैधव्यञ्च देहि मे ॥

अथ ब्रह्मसत्यवतोः प्रार्थनामन्त्रः ।

अवियोगो यथा देव सावित्र्या सहितस्तव ।
अवियोगस्तथास्माकं भूयाज्जन्मनि जन्मनि ॥

यम प्रार्थनामन्त्रः ।

कर्म्मसाक्षी जगत्पूज्य सर्व्ववन्द्य प्रसीद मे ।
संवत्सरव्रतं सर्व्वं परिपूर्णं तदस्तु मे ॥
सावित्री त्वं यथा देवी चतुर्वर्षशतायुषं ।
पतिं प्राप्तासि गुणिनं मम देवि तथा कुरु ॥
सावित्री प्रसवित्री च सततं ब्रह्मणः प्रिया ।
पजितासि द्विजैः सर्व्वैं स्त्रीभिर्मुनिगणैस्तथा ॥
त्रिसन्ध्यं देवि भूतानां वन्दनीयासि सुव्रते ।
मया दत्तैव पूजेयं त्वं गृहाण नमोऽस्तु ते ॥
जागरन्तत्र कुर्व्वीत गीतनृत्यादिमङ्गलैः ।
सुवासिन्यस्ततः पूज्या दिवसे दिवसे गते ॥

सिन्दूरं कुङ्कुमञ्चैव ताम्बूलं सपवित्रकं ।
तथा दद्याच्च सर्व्वाणि[१] भैक्ष्यं सौभाग्यमष्टकं ॥
सतीष्विव दिवारात्रौ कामक्रोधविवर्जिता ।
दिनत्रयेऽपि कर्त्तव्यमेवं मार्जारपूजनं ॥
ततश्चतुर्थदिवसे यत् कार्य्यन्तच्छृणुष्व मे ।
मिथुनानि चतुर्व्विंश षोड़श द्वादशाष्ट वा ॥
पूजयेद्वस्त्रगोदानैर्भूषणाच्छादनासनैः ।
अथवा गुरुमेकञ्च व्रतस्य विधिकारकं ॥
सर्व्वलक्षणसम्पन्नं सर्व्वशास्त्रार्थपारगं ।
वेदविद्याव्रतस्नातं शान्तञ्च विजितेन्द्रियं ॥
सपत्नीकं समभ्यर्च्य वस्त्रालङ्कारभूषणैः ।
शय्यां सोपस्करां दद्यात् गृहञ्चैवातिशोभनं ॥
अशक्तस्तु यथाशक्त्या स्तोकं स्तोकञ्च कल्पयेत् ।
सौवर्णीं प्रतिमां पुत्रि पतिना सह दापयेत् ॥

कल्पनामन्त्रः ।

सावित्रि त्वं यथा देवि चतुर्व्वर्षशतायुषं ।
सत्यवन्तं पतिं लब्धां मया दत्ता तथा कुरु ॥

प्रतिमादानमन्त्रः ।

सावित्री जगती माता सावित्री जगतः पिता ।
मया दत्ता च सावित्री ब्राह्मण प्रतिगृह्यतां ॥

अथ प्रतिग्रहमन्त्रः ।

मया गृहीता सावित्री त्वया दत्ता सुशोभना ।

---

१ स्वर्थानीति पुस्तकान्तरे पाठः।

यावच्चन्द्रश्च सूर्य्यश्च सह भर्त्रा सुखी भव ।
गुरुञ्च गुरुपत्नीञ्च ततो भक्त्या क्षमापयेत् ॥
यन्मया कृतवैकल्यं१ व्रतेऽस्मिन् दुरधिष्ठितं ।
तत्सर्व्वं पूर्णतां यातु युवयोर्वचनेन तु ॥

प्रतिमासं वटसेचनमन्त्रः ।

धर्म्मराजो यमो धाता नीलः कालान्तकोऽव्ययः ॥
वैवस्वतश्चित्रगुप्तो दध्नाभृत्युः क्षयोवटः ।
मासि मासि तथाद्यैतैर्नामभिः सेचयेद्वटं ॥
न्यग्रोधोहं वसेत् पुत्रि तस्माद्यत्नेन सेचयेत् ।
ततो गुरुं सपत्नीकं पूजयेद्गतविस्मया ॥
भूषणैश्च सवस्त्रैश्च कुङ्कुमैश्च मनोहरैः ।
न्यग्रोधस्य समीपे तु गृहे वा स्थण्डिले शुभे ॥
सावित्र्याश्चैव मन्त्रेण घृतहोमन्तु कारयेत् ।
पायसं जुहुयाद्भक्त्या घृतेन सह भाविनि ॥
व्याहृत्याचैव मन्त्रेण तिलव्रीहियवं तथा ।
होमान्ते दक्षिणां दद्याद्वित्तशाठ्यविवर्ज्जिता ॥
क्षमापयेत्ततो विप्रं वन्द्य पादौ प्रयत्नतः ।
भुञ्जीत वासरान्ते तु नक्तं शान्ता तपस्विनी ॥
अर्घ्यं दत्त्वा त्वरुन्धत्या दृष्ट्वा चैव प्रणम्य च ।
अरुन्धति नमस्तेऽस्तु वसिष्ठस्य प्रिये शुभे ॥
सर्व्वदेवनमस्कार्य्ये पतिव्रते नमोस्तु ते ।
सर्व्वं गृहाण मया दत्तं फलं पुष्पसमन्वितं ॥

१ स्तवैकल्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

पुत्रान् देहि सुखं देहि गृहाणार्घ्यं नमोस्तु ते ।
सखीभिर्ब्राह्मणैः सार्द्धं भुञ्जीत विजितेन्द्रिया ॥
एवं करोति या नारी व्रतमेतदनुत्तमं ।
भ्रातरः पितरः पुत्राः श्वशुरः स्वजनास्तथा ॥
चिरायुषस्तथारोगाः स्युश्च जन्मशतत्रयं ।
भर्त्रा च सहिता साध्वी ब्रह्मलोके महीयते ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं वटसावित्रीव्रतं ।

———oo@oo———

इन्द्राण्युवाच ।

दृष्ट्वा मां नहुषो ब्रह्मन् कामेनातीवपीड़ितः ।
मान्धर्षयितुमारब्ध स्ततस्त्वां शरणङ्गता ॥
गुरो कश्चिदुपायोऽस्ति व्रतं वा दानमेव वा ।
येन शोकाद्विमोच्यामि तन्मे वद महामुने ॥
तस्यास्तु वचनं श्रुत्वा गुरुर्वाक्यमथाब्रवीत् ।

बृहस्पतिरुवाच ।

अस्त्यशोकत्रिरात्राख्यं व्रतंशोक हरं परं ।
त्रिरात्रं तच्च कर्त्तव्यं व्रतं शोकविनाशनं ॥
पापघ्नञ्चागदघ्नञ्च पुत्रपौत्रविवर्द्धनं ।
आयुःप्रदं कीर्त्तिकरं धनधान्यप्रदं परं ॥
भुक्तिमुक्तिप्रदं दिव्यं सर्व्वमायाविनाशनं ।
तच्छृणु त्वमशोकाख्यं त्रिरात्रव्रतमुत्तमं ॥
मासि मार्गशिरे चैव ज्यैष्ठे भाद्रपदे तथा ।

शुक्लपक्षे पञ्चदश्यामेकभक्तन्तु कारयेत् ॥
ततः प्रातःसमुत्थाय स्नानं कुर्य्यात्ततो व्रती।
आचम्य तु शुचिर्भूत्वा प्रणम्य च पुनः पुनः ॥
अशोकं पूजयेद्भक्त्या ब्रह्मविष्णुस्वरूपिणं१।
क्रमेणानेन देवेशि पुराणोक्तेन२ विस्तरात् ॥
अशोक शोकनाशार्थं सम्भूतोसि३ च्छिताविह।
अर्घ्यं गृहाण भो वृक्ष ब्रह्मविष्णुशिवरूपधृत् ॥

अत्र ब्रह्मविष्णुरुद्राणां सशक्तिकानां मूर्त्तिकरणं। उक्त-रव तद्दानदर्शनात्। तत्र ब्रह्मसावित्रीरूपं पुत्रकामपूर्णिमा व्रते। लक्ष्मीनारायणरूपन्तु पूर्णिमास्थलक्ष्मीनारायणव्रते। उमा महेशयोस्त्ववियोगद्वादशीव्रतेऽभिहितं। परिभाषोक्तं वा प्रति-मात्रयं वेदितव्यं।

अर्घ्यमन्त्रः।

इदं पाद्यं नमस्तुभ्यं कल्पितं पुण्यवारिणा।
पुष्पाक्षत४ फलैर्मिश्रमशोक प्रतिगृह्यतां ॥

पाद्यमन्त्रः।

चन्दनं विविधं वृक्षसम्भवं देवनिर्म्मितं।
तत्गृहाण द्रुमश्रेष्ठ कृपां कुरु ममोपरि ॥

---

१ व्रतं विष्णु स्वरूपिणमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ क्रमेणोक्तेण इति पुस्तकान्तरे पाठः।
३ त्वं भूतोषि इति पुस्तकान्तरे पाठः।
४ पुण्याक्षत इति पुस्तकान्तरे पाठः।

गन्धमन्त्रः ।

पुष्पाणीमानि वृक्षेन्द्र मालत्यादीनि यानि च ।
गृहाणेमानि दिव्यानि मम सन्तु मनोरथाः ॥

पुष्पमन्त्रः ।

गुग्गुल्वाद्याश्च ये धूपास्तथा चागुरुसन्निभाः ।
निवेदिता मया भक्त्या गृहाणैतान्महातरो ॥

धूपमन्त्रः ।

आरात्रिकं महावृक्ष कल्पितं दीपसंयुतं ।
उद्योतार्थं जगत्पूज्यं कुलस्य मम सोऽस्तु वै[१] ॥

दीपमन्त्रः ।

अर्चितस्त्वं सुरैर्दिव्यैर्दानवैश्च महोरगैः ।
अप्सरोभिश्च गन्धर्वैस्ततस्त्वामर्चयाम्यहं ॥

अर्चनमन्त्रः ।

परमान्नं मयाशोक भक्ष्यभोज्यसमन्वितं ।
भक्त्या निवेदितं तुभ्यं षड्भिरेभीरसैर्युतं ॥
एवं संपूज्य तं वृक्षं प्रणिपत्य पुनः पुनः ।
अशोकं प्रार्थयेत्पश्चान्मन्त्रेणानेन भक्तिमान् ॥
यद्न्यूनं कृतं किञ्चिदतिरिक्तं कृतं व्रते ।
तत्सर्वं पूर्णतां यातु प्रसादात्ते द्रुमोत्तम ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

अनेनैव विधानेन प्रतिमासञ्च पूजयेत् ।
यावद्द्वादश मासान्वै कुर्यादुद्यापनं ततः ॥

---

१ मम साधुवै इति पाठान्तरं ।

सम्यग्गृहीत्वा नियमं त्रिरात्रं समुपोषयेत्।
अशोकं कारयेद्रौप्यं नानाशाखं फलान्वितं॥
वस्त्रयुग्मेन संस्थाय१ गन्धपुष्पैः सुधूपितं।
नानाफलसमायुक्तं पुष्पमाल्योपशोभितं॥
गीतवाद्यविनोदैश्च नानाभावकथानकैः।
पुराणश्रवणं कार्य्यं व्रतस्यास्य च यत् फलं॥
एवं जागरणं कृत्वा कुर्य्याद्दानान्यनेकशः।
मिथुनानि तु संपूज्य ब्राह्मणानान्तु षोड़श॥
तेभ्यस्तु करका देयाः शूर्पाणि वसनानि च।
गुरोस्तु मिथुनं पूज्य वस्त्रैराभरणैः शुभैः॥
गोदानैर्भूमिदानैश्च वेश्मदानादिभिस्तथा।
प्रथमेऽह्नि ततो दद्यात् सावित्रीं ब्रह्मणा सह॥
उमामहेश्वरं देयं द्वितीयेऽह्नि वरानने।
लक्ष्मीनारायणञ्चैव तृतीयेऽह्नि सुशोभनं॥
सोपस्करमशोकन्तु दद्यात् सर्व्वं क्षमापयेत्।
ततोऽहं भोजयेद्बन्धून् दीनानाथांश्च तर्पयेत्२॥
पारणन्तु ततः कुर्य्यात् पारणन्तु३ पुनः पुनः।
एवं कृते त्रिरात्रन्तु फलं यत् कथितं बुधैः॥
तच्छृणुष्व महाभागे संक्षेपात् कथयामि ते।
अश्वमेधादिभिर्य्यज्ञैरिष्टैर्य्यत्फलमश्नुते॥

---

१ संवाद्यदिति पुस्तकान्तरे पाठः।

२ दीनान्धांश्चैव पूजयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः।

३ प्राशनञ्च इति पाठान्तरं।

तत्फलं कोटिगुणितं त्रिरात्रेण न संशयः।
गां दत्त्वा विविधैर्दानैर्गोमहिष्यादिभिस्तथा॥
तथायज्जायते पुण्यं३ तीर्थानुस्मरणे कृते।
यत्प्रोक्तं ऋषिभिःपुण्यं तत्सर्व्वं लभते फलं॥
इति श्रुत्वा वचस्तस्य गुरोरमिततेजसः।
चकार सा तदा देवी पौलोमी व्रतमुत्तमं॥
सा तद्व्रतप्रभावेन शक्रेण सह सङ्गता।
एतद्व्रतं कृतंपूर्व्वं सावित्र्या राजकन्यया॥
व्रतस्यास्य प्रभावेण प्राप्तोभर्त्ता स्त्रिया सह।
अरुन्धत्या वेदवत्या दमयन्त्यानसूयया॥
रुक्मिण्यादिभिरन्याभिः प्राप्ताः सर्व्वे मनोरथाः।

पठन्ति शृण्वन्ति च ये मनुष्याः
कुर्व्वन्ति भक्त्या भुविसद्व्रतं ये४।
ते यान्ति नाकं सुचिरैर्विमानैः
विमुक्त पापाः सुखिनो भवन्ति॥

इति भविष्योत्तरोक्तमशोकत्रिरात्रव्रतं।

नन्दिकेश्वर उवाच।

अवैधव्यकरं ब्रूहि व्रतं किञ्चिन्महेश्वर।
भर्त्तुर्दुःखमवाप्नोति पुत्रदुःखं तथैव च॥
अपुत्रता महद्दुःखं दुःखञ्चापि कुपुत्रता।

---

३ तथायत् क्रियते पुण्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

४ संस्कृतं ये इति पुस्तकान्तरे पाठः।

सम्यग्गृहीत्वा नियमं त्रिरात्रं समुपोषयेत्।
अशोकं कारयेद्रौप्यं नानाशाखं फलान्वितं॥
वस्त्रयुग्मेन संस्थाप्य१ गन्धपुष्पैः सुधूपितं।
नानाफलसमायुक्तं पुष्पमाल्योपशोभितं॥
गीतवाद्यविनोदैश्च नानाभावकथानकैः।
पुराणश्रवणं कार्य्यं व्रतस्यास्य च यत् फलं॥
एवं जागरणं कृत्वा कुर्याद्दानान्यनेकशः।
मिथुनानि तु संपूज्य ब्राह्मणानान्तु षोड़श॥
तेभ्यस्तु करका देयाः शूर्पाणि वसनानि च।
गुरोस्तु मिथुनं पूज्य वस्त्रैराभरणैः शुभैः॥
गोदानैर्भूमिदानैश्च वेश्मदानादिभिस्तथा।
प्रथमेऽह्नि ततो दद्यात् सावित्रीं ब्रह्मणा सह॥
उमामहेश्वरं देयं द्वितीयेऽह्नि वरानने।
लक्ष्मीनारायणञ्चैव तृतीयेऽह्नि सुशोभनं॥
सोपस्करमशोकन्तु दद्यात् सर्व्वं क्षमापयेत्।
ततोऽहं भोजयेद्बन्धून् दीनानाथांश्च तर्पयेत्२॥
पारणन्तु ततः कुर्यात् पारणन्तु३ पुनः पुनः।
एवं कृते त्रिरात्रन्तु फलं यत् कथितं बुधैः॥
तच्छृणुष्व महाभागे संक्षेपात् कथयामि ते।
अश्वमेधादिभिर्य्यज्ञैरिष्टैर्य्यत्फलमश्नुते॥

---

१ संवाप्येति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ दीनान्धांश्चैव पूजयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः।
३ प्राणनञ्च इति पाठान्तरं।

तत्फलं कोटिगुणितं त्रिरात्रेण न संशयः।
गां दत्त्वा विविधैर्दानैर्गोमहिष्यादिभिस्तथा॥
तथायज्जायते पुण्यं३ तीर्थानुस्मरणे कृते।
यत्प्रोक्तं ऋषिभिःपुण्यं तत्सर्व्वं लभते फलं॥
इति श्रुत्वा वचस्तस्य गुरोरमिततेजसः।
चकार सा तदा देवी पौलोमी व्रतमुत्तमं॥
सा तद्व्रतप्रभावेन शक्रेण सह सङ्गता।
एतद्व्रतं कृतंपूर्व्वं सावित्र्या राजकन्यया॥
व्रतस्यास्य प्रभावेण प्राप्तोभर्त्ता श्रिया सह।
अरुन्धत्या वेदवत्या दमयन्त्यानसूयया॥
रुक्मिण्यादिभिरन्याभिः प्राप्ताः सर्व्वे मनोरथाः।

पठन्ति शृण्वन्ति च ये मनुष्याः
कुर्व्वन्ति भक्त्या भुविसद्व्रतं ये४।
ते यान्ति नाकं सुचिरैर्विमानैः
विमुक्त पापाः सुखिनो भवन्ति॥

इति भविष्योत्तरोक्तमशोकत्रिरात्रव्रतं।

नन्दिकेश्वर उवाच।

अवैधव्यकरं ब्रूहि व्रतं किञ्चिन्महेश्वर।
भर्त्तुर्दुःखमवाप्नोति पुत्रदुःखं तथैव च॥
अपुत्रता महद्दुःखं दुःखञ्चापि कुपुत्रता।

---

३ तथायत् क्रियते पुण्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
४ संस्कृतं ये इति पुस्तकान्तरे पाठः।

एतान्येव तु दुःखानि या च नारी वृषध्वज॥
नाप्नोति मर्त्यलोकेऽस्मिन् वैधव्यं सुरसत्तम।
नारीणाञ्च हितार्थाय ब्रूहि यद्यस्ति शङ्कर॥
सौभाग्यमतुलं याति भर्त्तारं चाति पूजितं
सर्व्वावयवसंपूर्णमनङ्गमिव चापरं॥
सद्वृत्तं वित्तसम्पन्नं सर्व्वशास्त्रविशारदं।
ज्ञातिश्रेष्ठं पूज्यतममेतन्मे ब्रूहि शङ्कर॥

ईश्वर उवाच।

शृणुष्वैकमना भूत्वा रम्भाख्यं व्रतमुत्तमं।
येन चीर्णेन नन्दीश कृतकृत्याश्च योषितः॥
न भवेद्विधवा नन्दिन्नानपत्या कदाचन।
विधानं शृणु नन्दीश यथातत् क्रियते नृभिः॥
शुक्लपक्षे त्रयोदश्यां मासि ज्यैष्ठे च सुव्रत।
त्रिरात्रं व्रतमुद्दिश्य भक्त्या तां कदलीं शुभां॥
स्नात्वा चैव शुचिर्भूत्वा व्रती सिञ्चेद्दृढ़दकैः॥
सूत्रेण वेष्टयेद्भक्त्या गन्धपुष्पादि दापयेत्।
रात्रौ कुर्व्वीत नक्तं च अब्दमेकं समाहितः॥
तथैव कदलीवृक्षं नित्यमेव प्रसेचयेत्।
ज्यैष्ठे मासि ततः प्राप्य द्वादश्याञ्चैव सुव्रत॥
नद्यां वाथ तड़ागे वा शिवं संपूज्य चाक्षतैः।
स्नात्वा च पूजयेन्नन्दिन्नुमादेहार्द्धधारिणं॥
एकभक्तं ततः कृत्वा नियमं कारयेत् व्रते।
भोक्ष्येऽहं त्रिदिनं लब्धा सम्यगिष्टा सुरेश्वरी॥

त्वत्प्रसादात् व्रतं मेऽस्तु निर्व्विघ्नेन महेश्वरि ।
रम्भायाः स्थण्डिलं कृत्वा विचित्रञ्च सुशोभनं ॥
रम्भाया निकटे स्थित्वा गीतवाद्यसमन्वितं ।
मण्डपं कारयेत्तत्र पुष्पमालाविभूषितं ॥
वितानेन च संयुक्तं सर्व्वशोभासमन्वितं ।
मध्ये कुर्व्वीत कदलीं फलपुष्पादिसंयुतां ॥
राजतीं शोभनाकारां जातरूपफलोचितां१ ।
वस्त्रयुग्मन्ततो दद्यात् सर्व्वालङ्कारभूषितां ॥
कदल्यै कामदायिन्यै मेधायै ते नमोनमः ।
रम्भायै रतिसारायै सर्व्वसौख्यप्रदे नमः ॥
कदल्यै कामदायिन्यै मोचायै ते नमोनमः ॥

पूजामन्त्रः ।

चिन्तिता त्वं हि कदली चिन्तितं कामदायिनी ।
शरीरारोग्यमैश्वर्यं देहि देवि नमोस्तु ते ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

पूजयेत् कुसुमैर्म्मन्त्रैः कण्ठसूत्रैश्च सुव्रत ।
हरिद्रारञ्जितैः सूत्रैर्हृष्टनारीकदम्बकैः ॥
सप्तधान्यैर्भृते पात्रे प्रस्थमात्रेण पूरिते ।
उमामहेश्वरं शम्भुं कृत्वा तस्मिन्निवेशयेत् ॥
रूप्यपर्य्यङ्कमारूढं पूजयेत्रुक्मिणीं हरिं ।
वस्त्रयुग्मेन संवेष्ट्य चन्दनेन विलेपयेत् ।
पूजयेच्च सुगन्धाढ्यैः पुष्पैः कालोद्भवैर्व्रती ॥

१ फलान्वितामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मन्त्रैरेभिस्तु नन्दीश पादादारभ्य नामभिः।
त्रिपुरायै च इत्यङ्घ्रियुग्मङ्गौर्य्यास्तु पूजयेत्॥
जानुनी चन्द्रनेत्रायै१ अपर्णायै नमोनमः।
कटिं मन्मथनाशाय२ स्मरायै गिरिजां ततः॥
नाभिं सर्वेश्वरायेति गिरिजायै तथाम्बिकां।
हृदये हृद्विवासिन्यै शूलिने च महेश्वरं॥
मुखं कामविनाशाय पार्व्वत्यै परमेश्वरीं।
शिरः सौभाग्यदायिन्यै शूलिने तु कपर्दिने॥
एवं संपूज्य देवेशमुमया सहितं प्रभुं।
नृत्यवादित्रगीताद्यैरुपोष्य कदलीं ततः॥
जागरस्तत्र कर्त्तव्यः पुराणाख्यानकैः शुभैः।
एवं त्रिरात्रं नन्दीशं नयेद्भक्त्यासुभावितः॥
दिनानि त्रीणि नन्दीश प्रतिलङ्घ्य च सुव्रती।
मिथुनानि च संपूज्य यथाविभव सारतः॥
गुरुञ्चैव सपत्नीकम्भोजयित्वा प्रपूजयेत्।
दिनसङ्ख्यैर्व्विल्वपत्रैर्घृतहोमस्ततो भवेत्॥
पृषदाज्येन दध्ना वा पयसा वाथ वाग्यतः।
तत्सवितुरिति मन्त्रेण जुहुयादनले सुधीः॥

त्रयोदश्यां त्रयोदश चतुर्दश्यां चतुर्दश पञ्चदश्यां पञ्चदशा हुतय इति दिनसंख्यात्वं॥

गुरवे पाण्डुरच्छत्रं तस्य पत्न्यै तथानघ।

१ चन्द्रवक्त्रायै इति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ नाथाय इति पुस्तकान्तरे पाठः।

रक्तवस्त्रं प्रदातव्यं वाचमेतामुदीरयेत् ॥
गौर्य्या मे सहितो देवः प्रीयतां वृषभध्वज ॥

दानमन्त्रः ।

यथैवेन्द्रसमीपे तु शची तिष्ठति शोभने ।
अहमेव सदा रम्भे पत्युः पार्श्वे स्थिता भवे ॥
रूपं देहि धनं देहि यशः शौभाग्य मेव च ।
पुत्रान् देहि धनं देहि सर्व्वान् कामांश्च देहि मे ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

कपिला तत्र दातव्या सर्व्वोपस्करसंयुता ।
उमामहेश्वरं चैव कदल्या सहितं तथा ॥
गर्भिणी वालवत्सा च[1] यथा कुर्य्यात्तथा शृणु ।
द्वादश्यामेकभक्तन्तु त्रयोदश्यां तथैव च ॥
नक्तं समाचरेन्नन्दिं श्चतुर्दश्यामयाचितं ।
पञ्चदश्याञ्चोपवासमेवञ्चैव व्रतं चरेत् ॥
एतद्व्रतन्तु नन्दीश पुत्रपौत्रप्रदायकं ॥
या करोति व्रतं नन्दिन् विधिनानेन सुव्रत ।
न तस्यास्ति कुले काचिदपुत्रा विधवा तथा ॥
अरुन्धतीव मोदेच्च यावदाभूतसंप्लवं ।
सदाकीर्त्तियुता साध्वी यावदिन्द्राश्चतुर्दश ।
व्रतमेतत्[2] कृतं पूर्व्वं देवपत्नीभिरादरात् ॥
ताभिर्भोगाश्च संप्राप्ता दिव्याश्चातिमनोरमाः ।

---

१ वालगर्भाच इति पुस्तकान्तर पाठः ।

२ एवमेतदिति पाठान्तरं ।

विराजन्ते स्वर्गलोके रविरिव च रश्मयः॥
व्रतस्यैव तु माहात्म्यादवाप्नोति न संशयः।
एवं प्रभावो नन्दीश व्रतस्यास्य महामते॥
यः पठेच्छृणुयाद्वापि सोऽपि स्वर्गे महीयते।

इति स्कन्दपुराणोक्त रम्भात्रिरात्रव्रतं।

स्कन्द उवाच।

देवदेव महादेव परब्रह्म महेश्वर।
आयुर्य्यशोर्थपुत्रश्रीधर्म्म सत्कुलकारकं॥
व्रतं ब्रूहि महेशान सर्व्वशोकप्रणाशनं।
जाताः पुत्राश्च जायन्ते अरोगाः सुखिन स्तथा॥
तेषां पुत्राश्च वध्वश्च दृश्यन्ते च सुशोभनाः।
सौभाग्यञ्चातुलं प्राप्य सपत्नी नैव जायते॥
येन सर्व्वं सुखं भुक्ता वैकुण्ठभवनं व्रजेत्।

ईश्वर उवाच।

व्रतानामुत्तमं स्कन्द तव वच्मि सनातनं।
येनैव चीर्णमात्रेण सर्व्वयज्ञफलं लभेत्॥
यत् कृत्वा सर्व्वदानस्य फलमाप्नोति मानवः।
गोत्रिरात्रमितिख्यातं सर्व्वपापप्रणाशनं॥
नारी वाथ नरो वाथ त्रिरात्रव्रतमाचरेत्।
कृष्णपक्षे त्रयोदश्यां मासि चाश्वयुजे तथा॥
दोपोबवसमीपे तु व्रतमेतत् समाचरेत्।

प्रातः स्नात्वा त्रयोदश्यां कृत्वा वै दन्तधावनं ॥
त्रिरात्रं नियमं कुर्य्याद्गोविन्दभक्तिभावितः ।
गोविन्द जगतांनाथ गोवर्द्धनधरानघ ॥
गोत्रिरात्रं करिष्यामि शरणं मे भवाच्युत ।

नियममन्त्रः ।

गोष्ठे वा गोपथे वाथ कृत्वा भूमिगृहं शुभं ।
अष्टहस्तं चतुर्हस्तं चतुरस्रं सुशोभनं ॥
वितानं पुष्पमालाभिः फलैर्नानाविधैरपि ।
मध्ये वेदिं ततःकृत्वा मण्डलं तत्र कारयेत् ।
सर्व्वतोभद्रनामाथ नवनालमथापि वा ॥
तन्मध्ये विन्यसेद्देवं गोवर्द्धनधरं हरिं ।
रुक्मिणी मित्रविन्दा च शैव्या जाम्ववती तथा ॥
वामभागे तु देवस्य पूज्या वै भक्तिभावतः ।
सत्यभामा च राधा च वासुदेवाग्निजित्तथा ॥
दक्षिणे चैव पूज्यास्तु नन्दश्च पुरतो यजेत् ।
वलभद्रं यशोदाञ्च पृष्ठतः पूजयेत् शुभं ॥
सुरभी च सुनन्दा च सुभद्रा नाम धेनवः ।
एतास्ततस्तो देवस्य कृष्णस्य पुरतोन्यसेत् ॥
सुवर्णमाषकाः कार्य्याः षोड़श प्रतिमाः शुभाः ।
गोवर्द्धनस्य कर्त्तव्यो राजतः पलसंमितः ॥
छत्राकारैर्म्महावृक्षैः शोभितः पक्षिभिः शुभः ।
गोपीगोपसमाकीर्णो महावृक्ष१ समन्वितः ॥

१ महावर्षमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

एवं संस्थाप्य यत्नेन ततः पूजां समाचरेत्।
ओं आगच्छ भगवान् कृष्ण गोपगोपीसमन्वितः॥
रुक्मिण्यादिभीराज्ञीभिर्ममपूजां गृहाण च।

आवाहनमन्त्रः।

नमः कृष्णाय पादौ च हरये जानुनी नमः।
उदरं बलदेवाय मुकुन्दाय नमः कटिं॥
चक्रिणे च भुजौ पूज्यौ कण्ठं श्रीकण्ठधारिणे।
मुखं पद्ममुखायेति गोविन्दाय नमः शिरः।
प्रणवादिनमोन्तैश्च अष्टाङ्गं पूजयेद्धरेः।

रुक्मिण्यै नमः। मित्रविन्दायै नमः। शान्त्यै नमः। जाम्बवत्यै नमः। सुरभ्यै नमः। सत्यभामायै नमः। राधायैनमः। नामर्जिते नमः। यशोदायै नमः। बलभद्राय नमः। नन्दाय नमः। सुनन्दायै नमः। सुभद्रायै नमः। नामजिते नमः। कामधेनवे नमः।

गोवर्धनधराधार गोकुलत्राणकारक।
विष्णुबाहुकृतोद्धार पूजयामि नगोत्तम॥
एवं संपूज्य विधिवत्पश्चादर्घ्यं प्रदापयेत्।
गवामाधार गोविन्द रुक्मिणीवल्लभ प्रभो॥
गोपगोपीसमीपे तमर्घ्यं गृह्ण नमोस्तु ते।
एवं पूजां समाप्यैव भक्तिभावपुरःसरं॥
गवामर्घ्यं १ प्रदातव्यं सायाह्ने तु दिनत्रयं।

---

१ गवामर्घ्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

मन्त्रेणानेन विधिवद्दिशन्तीनां स्वशक्तितः ॥
रुद्राणाञ्चैव या माता वसूनां दुहिता च या ।
आदित्यानाञ्च भगिनी सा नः शान्तिं प्रयच्छतु ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

नमो गोभ्यः श्रीमतीभ्यः सौरभेयीभ्य एव च ।
नमो धर्म्मसुताभ्यश्च१ पवित्राभ्यो नमोनमः ॥

पूजामन्त्रः ।

सुरभी वैष्णवी माता नित्यं विष्णुपदे स्थिता ।
प्रतिगृह्णातु मे ग्रासं सौरभी मे प्रसीदतु ॥

गोग्रासमन्त्रः ।

गावो मे अग्रतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः ।
गावो मे हृदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहं ॥
मा वियोगोऽस्तु मे पुत्रैर्भर्त्रा च२ सह बान्धवैः ।
त्वत्प्रसादेन मे भक्तिर्निश्चलास्तु सदा त्वयि३ ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

एवं संपूज्य गाश्चैव४ गोविन्दञ्च विशेषतः ।
पुष्पैर्गन्धैश्च दीपैश्च धूपैर्नानाविधैरपि ॥

---

१ ब्रह्मसुताभ्यश्चइति पुस्तकान्तरे पाठः ।
२ माचावेति पुस्तकान्तरेपाठः ।
३ निश्चला गौः सदात्वयिइति पुस्तकान्तरेपाठः ।
४ गावश्चेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

नैवेद्यैर्घृतपक्वैश्च फलैर्नानाविधैरपि।
सप्तधान्यैर्विरूढैश्च वंशपात्रस्थितैः शुभैः॥
सुवासिन्यस्तथा पूज्या नित्यं ताम्बूलकुङ्कुमैः।
कण्ठसूत्रैस्तथा पुष्पैस्तथा च कनकादिभिः॥
एवं संपूज्य विधिवद्गोविन्दन्तु दिनत्रयं।
कृत्वोपवासत्रयञ्चैव चतुर्थे दिवसे पुनः॥
ततः शुचिः समुत्थाय कृत्वा स्नानं प्रयत्नतः।
प्रणम्याचार्य्यमुख्येन होमं तत्रैव कारयेत्॥
तिलैरष्टोत्तरशतं गायत्र्या होममाचरेत्।
ततो विसृज्य देवेशं गुरवे प्रतिपाद्य च॥
गावः पुच्छे समालम्ब्य पुरस्कृत्य द्विजर्षभान्।
हृष्टेन मनसा स्कन्द गृहमागम्य यत्नतः॥
मिथुनानि द्वादशाष्टौ भूषणाच्छादनादिभिः।
संपूज्य भोजनं दत्त्वा गोदानानि च दापयेत्॥
गुरोर्दम्पत्यमर्चित्वा वासोभूषणसंयुतं।
भक्त्या गोवर्द्धनं कृष्णं गोपीगोपसमन्वितं॥
गृहोपकरणैर्युक्तं यथा शक्त्या च भक्तितः।
गुरोःसम्पादयेद्धीमान् दक्षिणासहितं हरिं॥
क्षमाप्य च गुरुं तत्र भुञ्जीत शुचि संस्कृतं।
इष्टैः१ शिष्टैः समासीनो वाग्यतो विष्णुतत्परः॥
दीपोत्सवैर्व्रतमिदं शुचिमानसेन
कृत्वा नरः सकलसन्ततिवृद्धिकारि।

१ इष्टैर्दातैति पुस्तकान्तरे पाठः।

भुक्तोपभोगनिचयं सुखसंप्रयुक्तो
ह्यन्ते प्रयाति भवनं मनुजो मुरारेः ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं गोत्रिरात्रव्रतं१ ।

———000@000———

निवृत्ते भारते युद्धे कुरुसैन्ये चयं गते ।
राजा धर्म्मसुतः श्रीमान् भ्रातृभिः सह मोदितः ॥
मागधैस्तूयमानश्च स्वसैन्यगणशोभितः ।
श्रीकृष्णेन समायुक्तः प्रययौ हस्तिनापुरं ॥
अभिषेकं ततश्चक्रे पुरोधा मुनिसंयुतः ।
दूर्व्वायवाङ्कुरैर्युक्तं चक्रुर्व्वर्द्धापणं स्त्रियः ॥
रत्नैर्दुकूलैर्द्धर्मात्मा तोषयामास तान् गणान् ।
नृपांश्च स्वनरोपेतान् मागधांश्चावनीपकान् ॥
ऋषींश्च सर्व्वान् प्रस्थाप्य स्वे स्वे स्थाने नृपानपि ।
स्तुत्या सन्तोषयामास श्रीकृष्णं पाण्डुनन्दनः ॥
देवदेव जगन्नाथ भक्तानामभयप्रद ।
प्रसादात्तव गोविन्द कौरवा युधि निर्जिताः ॥
राज्यं निष्कण्टकं प्राप्तं भक्तियोगात्तवानघ ।
मत्सेवापरियुक्तानां प्रसादं कुरु केशव ॥
एवमुक्त्वा स्थिते पाण्डौ पुत्रभ्रातृसमन्विते ।
पाञ्चाली परया भक्त्या प्रणम्य पुरुषोत्तमं ॥
बद्धाञ्जलिपुटा साध्वी प्रोवाच परमेश्वरं ।

१ गोविराजव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

करुणाकारसंपूर्ण कंसासुरनिकृन्तन॥
दुकूलहरणाद्यच्च दुःखं त्वद्भक्तिभाविता।
न ज्ञातं देवदेवेश प्रसादं कुरु केशव॥
किमपि श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो व्रतमनुत्तमं।
येन चीर्णेन नारीणां सौभाग्यं पतिभक्तितः॥

कृष्ण उवाच।

गौर्या स्कन्दस्य पुरतः शम्भुना कथितं व्रतं।
गोत्रिरात्रमिदं ख्यातं पवित्रं कथयामि ते॥
सावित्रीपुरतो धात्रा वसिष्ठेन महर्षिणा।
अरुन्धत्या प्रागुदितं तद्व्रतं शृणु सुव्रते॥

द्रौपद्युवाच।

कस्मिन्मासे प्रकर्त्तव्यं यथा दानं तथा विधिः।
तत्सर्वं कथयाशु त्वं यदि तुष्टोऽसि माधव॥

श्रीकृष्ण उवाच।

नभस्ये च सिते पक्षे त्रयोदशीति या तिथिः।
कार्त्तिके वा प्रकर्त्तव्यं सौभाग्यधनवाञ्छया॥
सूर्य्योदये समुत्थाय दन्तधावनपूर्व्वकम्।
लक्ष्मीनारायणस्याग्रे त्रिरात्रोपोषणं गृहे॥
कुर्य्यात् स्नानं ततश्चैव स्नापयेत् कमलापतिं।
पञ्चामृतेन श्रीखण्डैः कुसुमैरर्च्चयेत्ततः॥
शतपत्रैश्च पद्माद्यैःपुष्पैः पूजां प्रकल्पयेत्।

पादौ नमामि वलिदानवमर्द्दनाय
जानू नमामि भुवनत्रयपालनाय ।
स्कन्धौ नमामि कमलारमणाय चित्ते
योगीश्वराय करचक्रसुधाप्रियाय ॥

पूजामन्त्रः ।

क्षीराब्धिकृतसम्बास वासुदेव जगत्प्रभो ।
गृहाणार्घ्यं मया दत्तं सौभाग्यं देहि मे सदा ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

कूष्माण्डैर्नारिकेलैश्च बीजपूरैश्च दाड़िमैः ।
अर्घ्यं दत्त्वा च संपूज्य कामधेनुं प्रसादयेत् ॥

कामधेनुपूजा ।

करसंपुटकं कृत्वा कामधेनोरग्र इति वाच्यं ।
रोगाणि हन्तु मम कामदुधा प्रसन्ना
पापानि हन्तु मम कामदुघा प्रसन्ना ।
सौख्यं ददातु मम कामदुघा प्रसन्ना
पुत्रान् ददातु मम कामदुघा प्रसन्ना ॥

तृतीये दिवसे प्राप्ते वंशपात्रत्रयन्ततः ।
विरूढकसमापन्नं सम्यक् फलसमन्वितं ॥
दद्यात् कामदुधायै च व्रतसंपूर्णहेतवे ।
रात्रौ च सर्व्वतोभद्रं मण्डलञ्च प्रकल्पयेत् ॥
माषैकस्य सुवर्णस्य लक्ष्मीनारायणं प्रभुं ।

कृत्वा तत्र न्यसेद्देवं व्रतसंपूर्णहेतवे ॥
रात्रौ जागरणं कुर्य्याद्गीतवादित्रकौतुकैः।
ततः प्रभातसमये होमं कुर्य्याद्यथाविधि ॥
दम्पत्योः परिधानाय शुभैर्व्वस्त्रैःस्वशक्तितः।
देया धेनुश्च विप्राय निवेद्य पृष्ठतोव्रजेत् ॥
पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति निश्चितं।
अथान्यदपि ते वच्मि इतिहासं पुरातनं ॥
व्याघ्रधेन्वोः सुसंवादं नीतिशास्त्रमयं शुभं।
वसिष्ठस्याश्रमात् काचिद्दिव्यगोवंशसम्भवा ॥
स्वेच्छया प्रययौ धेनुश्चरति गह्वरे वने।
सिंहव्याघ्रादिजीवेभ्यो निर्भया तपसो बलात् ॥
मुनीश्वरस्य सा धेनुः प्रययौ गिरिगह्वरं।
शिवशापपरिभ्रष्टव्याघ्रव्यापी महाबलः ॥
महादंष्ट्रो महाकायो नाम्नासौ जलवर्द्धनः।
प्रसारितकरो वीरो ययौ वृत्तिं शुभाशुभां ॥

व्याघ्रउवाच।

दिवसा बहवो जाताः क्षुधया पीड़ितस्य मे।
त्वं दृष्ट्वा दैववशत आहाराय प्रकल्पिता ॥

धेनुरुवाच।

वसिष्ठस्य प्रभावेन दुष्टजीवैर्महाबलैः।
न हिंस्याहमवश्यं हि जानीयाद्व्याघ्रसत्तम ॥

वाक्यमेकं महावाहो शृणुष्वैकाग्रमानसः।
स्वीयजीवाशया चाहं न ब्रवीमि तवाग्रतः॥
अध्रुवेण शरीरेण मलमूत्रयुतेन च।
परोपकृतिहीनेन किं कार्य्यं चलियेण च॥
वाङ्मनः कर्म्मणा ये वै शरीर नाशनेऽपि वा।
उपकारं न कुर्व्वन्ति तेषां जन्म निरर्थकं॥
मरणे वान्धचित्ता ये रणे दीनवचो भटाः।
ते यान्ति नरकं घोरमित्याहुः पूर्व्वसूरयः॥
कलत्रपुत्रबन्धूनां मायारहितमानसाः।
पुराणपुरुषे भक्तास्ते यान्ति परमाङ्गतिं॥
सोमत्रासरसञ्जातो बालो मम गृहे स्थितः।
ममागमनसंदृष्टिः स्नेहदुःखञ्च मे हृदि॥
सखी दुग्धेन तद्वालं स्वेच्छया परितोष्यति।
सखीमकथयित्वाशु आयामि तव सन्निधौ॥

व्याघ्र उवाच।

वेदशास्त्रपुराणेषु पठ्यते पूर्व्वसूरिभिः।
स्त्री-विप्र-धेनु-पीड़ासु विवाहे राजविग्रहे॥
प्राणात्ययेऽप्यसत्यं हि वाच्यमन्यत्र नैव हि।
आपन्नतश्च योजन्तुर्थ्येश्च वैरिवशङ्गतः॥
आत्मा वै रक्षितो येन तत् करोति न संशयः।
यस्यचाग्रे स्थितं भक्ष्यमादिष्टं परमेष्ठिना॥
न गृह्णाति च यो मूर्खोह्यनन्दानकरं व्रजेत्।
सुरैर्न्न न मनुष्यैश्च न यक्षैर्न्न पिशाचकैः॥

सत्यं हि निश्चितं वाक्यं प्राणिभिः प्राप्यचापदं।
जलतृणसमाहारक्लतसन्तोषवर्त्तिनां॥
आपन्नतानामनृतं तत् पशूनाञ्च का कथा।
पृथिवी च तथादित्याः सत्ये तिष्ठन्ति देवताः॥
तस्मात्सत्यंत्वपाकार्य्ये वाच्यञ्चैव त्वयाङ्गणे।
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा बालकस्नेहपीड़िता॥
चक्रे तत्र प्रतिज्ञाम्बै व्याघ्रस्याग्रे पुनः पुनः॥
धेनुरुवाच।
द्विजोभूत्वा ततो व्याघ्र वेदभ्रष्टोऽभिजायते।
स्वाध्यायसन्ध्यारहितः सत्यशौचविवर्ज्जितः॥
अविक्रेयाणां विक्रेता अयाज्यानाञ्च याजकः।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
दुष्टबुद्धौ शठे धूर्त्ते यत् पापं परवञ्चके।
दाने दत्ते प्रदत्तञ्च प्रसक्तिं कुरुते नरः॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
वेदविक्रयणे चैव शवसूतकभोजने॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
मृतवत्सां गृहीता यो मातापित्रोरपोषकः॥
देवद्रव्यं गुरुद्रव्यं ब्रह्मद्रव्यं हरेत्तु यः।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
स्वदत्तां परदत्ताम्बा योहरेच्च वसुन्धरां।
अवैष्णवे तु यत्पापं यत्पापं दम्भकर्त्तृके॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।

मुक्तेन्द्रिये च धूर्त्ते च परदोषापवादके।
कृतघ्ने च कदर्य्ये च परद्रव्यरते शठे॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
सदाचारविहीने च परपीड़ाप्रदायके॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
परापवादसन्तुष्टे सर्व्वधर्म्म विवर्ज्जिते॥
यत्पापं ब्रह्महत्यायां पितृमातृवधे तथा।
तेषान्तु पातकं मह्यं यद्यहं नागमे पुनः॥
द्विभार्य्यः पुरुषोयस्तु यस्मादेकां विवर्ज्जयेत्।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
यत् पापं लुब्धकानाञ्च स्वस्थानां विषदायिनां।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
यत्पापं नास्तिकानाञ्च पौराणां विषयेषिणां।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
यस्त्रीन् हले बलीवर्दान् विषमं वाहयेत्तु यः।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
गोरवज्ञां प्रकुर्व्वन्ति दण्डेन ताडयन्ति ये।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
सकृत् कन्यान्तु योदत्त्वा द्वितीये दातुमिच्छति।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
कथायां कथ्यमानायामन्तरायं करोति यः।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
यतिनिन्दाकरोनित्य वेदनिन्दापरस्तथा।

तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
यस्य संग्रहणी भार्य्या ब्राह्मणी च विशेषतः॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
अकर्म्मनिरते क्रूरे कुलधर्म्मविवर्जिते॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
मूर्खे पाषण्डके चौरे तिलविक्रयकारके॥
एकोद्दिष्टान्नमश्नाति भार्यापुत्रमपोषकः।
आत्मम्भरा दुराचारा देवद्रव्यविलोपकः॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
ब्रह्मघ्ना गुरुनिन्दोद्याः स्वामिनिन्दाकरास्तथा॥
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः।
कुरुक्षेत्रे महापर्व्वे ग्रस्ते चन्द्रे दिवाकरे॥
ये गृह्णन्ति महादानं हव्यकव्यविवर्जितं।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
कूटसाक्षी मृषावादी परद्रव्याभिलाषुकः।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
परदाराभिगामी च ये च विश्वासघातकाः।
भर्त्तारमर्थहीनञ्च महाव्याधिप्रपीड़ितं॥
या न पूजयते नारी रूपयौवनगर्व्विता।
तेन पापेन लिप्येऽहं यद्यहं नागमे पुनः॥
अथ किं बहुनोक्तेन मृगराज तवाग्रतः।
यदि नायामि शीघ्राहं मम सत्यं भवेन्न च॥
तेन वाक्येन सन्तुष्टो व्याघ्र आहारनिस्पृहः।

प्रसारितकरं त्यक्त्वा गच्छ धेनो स्वकं गृहं।
व्याघ्रेण मुक्ता सा धेनुरागता च स्वमाश्रमं॥
उत्कर्षं तर्णकं दृष्ट्वा जात प्रस्रवती भृशं।
बालं पयसा सन्तर्प्य सखीषु च विनिक्षिपेत्॥
ता दृष्ट्वा दुःखिता गावो मातृस्नेहसमन्विताः।
दृष्ट्वा दुःखतरो बालो न जाने च तथास्तु मे॥
तत्तद्बालमुपादाय पप्रच्छुस्तत्र कारणं।
विश्राव्य तासु वृत्तान्तं बालकन्तमुवाच सा॥
अनुयाहि व्रज त्वं हि सत्यवाक्यसमन्विता।
व्रजामि तद्वनं शीघ्रं व्याघ्रो वसति यत्र च॥

सख्युवाच।

कृतप्रतिज्ञेमूढ़ासि नन्दिनीवंश सम्भवे।
व्याघ्रधेन्वोः परं वैरन्त्रिषु लोकेषु विश्रुतं॥
विप्र-स्त्री-बाल-कार्य्येषु संप्राप्ते वैरिसङ्कटे।
प्राणापहारे मुनिभिरसत्यं नैव दूषितं॥
देवेशेन पुरा जघ्ने वृत्रः सुररिपुर्बली।
शपथान् कृत्वा तथा विष्णुः शक्रं विश्वासवर्ज्जितं॥
तत्र त्वं स्वगृहे तिष्ठ परिवारेण संयुता।
मुनिप्रवरास्तिष्ठन्ति न दुष्टा जन्तवःकदा॥

धेनुरुवाच।

सत्येन तपते भानुः सत्येन तपते शशी।
चतुर्मुखोऽपि सत्येन सत्येन सकलं जगत्॥

सत्यवाक्यपरिभ्रष्टो सोमो जीवेत् कदाचन।
सत्येन सत्यलोकोऽस्ति सत्यं वेदे प्रतिष्ठितं॥
व्रजामि सत्यवाक्येन तद्व्याघ्रं प्रति निर्भया।
तद्वने चैव गां दृष्टो व्याघ्रो याताम् उपागतां॥

व्याघ्र उवाच।

अहो मे भाग्यमतुलं कामधेनुः समागता।
दुष्टयोनिविनिर्मुक्तो यास्यामि हरसन्निधौ॥
यावत् प्राप्ता कलिमलहरा पावनी कामधेनु
स्तावद्व्याघ्रः१ प्रमथरगणः सर्व्वसम्पत्तिदेहः।
बद्धा पाणौ विमलमणिभिर्दीप्यमाने किरीटे
धेनुं भक्त्या मधुरवचनैराह संपूज्य सम्यक्॥
धन्योऽस्मि कृतकृत्योऽस्मि कामधेनोः प्रसादतः।
सर्व्वपापविनिर्मुक्तो याम्यहं हरसंन्निधौ॥
गावो रचन्तु मे पुण्यं गावो रचन्तु मे यशः।
गावो रचन्तु मे वर्गं कलत्रपुत्रपौत्रकं॥
संपूजितास्तु ता गावो मातृणां बहुसम्पदाः।
सर्व्वपापहरा गावः सर्व्वपुण्यफलप्रदाः॥
नमोऽस्तु कामधेनुभ्यो याः पुनन्ति जगत्त्रयं।
यदाधारस्थितं विश्वं नन्दादिभ्यो नमोनमः॥

धेनुरुवाच।

महागण वरं ब्रूहि जगतां प्रीतिकारकं।

---

१ नवेद्व्याघ्रमण प्रमुक्तोऽरिति पुस्तकान्तरे।

यदिच्छसि वरं काम्यं ददामि तव भक्तितः ॥

गण उवाच ।

विश्वोपकारकरणे समर्थाः कामधेनवः ।
भवद्वर्गास्तु विश्वासात् सदास्तु सुखितं जगत् ॥
भवत्प्रजारता ये वा भवत्प्रजापरायणाः ।
तेषाञ्च सर्व्वा सिद्धिः स्याद्भवदीयप्रसादतः ॥

श्रीकृष्ण उवाच ।

एवमस्त्विति साप्युक्त्वा व्याघ्रः शिवपुरं ययौ ।
कामधेनुश्च सन्तुष्टा वशिष्ठाश्रममाययौ ॥
एवमुक्तं गोत्रिरात्रं कृत्वा नारी नरोऽपिवा ।
प्राप्नोति सकलान् कामान् सप्तजन्मानि सुव्रते ॥

इति श्रीकृष्णेनोक्ता गोत्रिरात्रव्रतकथा समाप्ता ॥

———ooo@ooo———

याम्योत्तरगता रेखा कुर्य्यादेकोनविंशतिं ।
खण्डेन्दुत्रिपदा कोणे शृङ्खला पञ्चकोष्ठिका ॥
एकादशपदा वाप्यो भद्रन्तु नवभिः पदं ।
चतुर्त्रिंशत् पदा वापी विंशत्या परिधिः स्मृता ॥
सितेन्दुशृङ्खला कृष्णा वल्ली नीले च पूरयेत् ।
कृष्णं भद्रं सिता वापि परिधिः पीतकर्णिका ॥
सत्वरजस्तमोपेतं सर्व्वतो भद्रमण्डलं ॥

इति मण्डलविधिः

युधिष्ठिर उवाच।

भगवन् त्वत्प्रसादेन बहूनि सुकृतानि मे।
श्रुतानि बहुपुण्यानि कृतानि मधुसूदन॥
सर्व्वपापहराणि स्युः सर्व्वकामप्रदानि च।
साम्प्रतं श्रोतुमिच्छामि व्रतानामुत्तमं व्रतं॥
किञ्चिद्योगव्रतं ब्रूहि यदि तुष्टोऽसि माधव।
यत् कृत्वा सर्वपापेभ्यो नरो नारी विमुच्यते॥

कृष्ण उवाच।

कथयामि नृपश्रेष्ठ व्रतानामुत्तमं व्रतं।
यन्न कस्यचिदाख्यातं तच्छृणुष्व नृपोत्तम॥
यान्यान् कामान्वाञ्छयति लभते तांस्तथैव च।
तत्क्षणादेव मुच्यन्ते नरा नार्य्यश्च सर्व्वशः॥
धेनौ भगवति राजन् कामधेनोः प्रसादतः।
सौभाग्यं सन्ततिं लक्ष्मीं प्राप्नोति सुखमुत्तमं॥

युधिष्ठिर उवाच।

यदि तुष्टोऽसि भगवान् व्रतस्यास्य विधिं शुभं।
ब्रूहि मे नरशार्दूल करोमि त्वत्प्रसादतः॥
के मन्त्राः के नमस्काराः देवताः काः प्रकीर्त्तिताः।
किं दानमर्घ्यमन्त्रञ्च कथयस्व सुरोत्तम॥

कृष्ण उवाच।

नारदेन पुरा राजन् यदुक्तं सगरादिषु।

स्मारितन्तत्त्वया राजन् शृणुष्वैकमना व्रतं ॥
मासि भाद्रपदे शुक्ले त्रयोदश्यां समारभेत् ।
त्रयोदशीप्रभाते तु समुत्थाय शुचिर्भवेत् ॥
गृह्णीयान्नियमं पूर्व्वं दन्तधावनपूर्वकं ।
आचम्योदकमादाय इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
गोत्रिरात्रव्रतस्यास्योपवासकरणे मम ।
शरणं भव देवि त्वं नमस्ते धेनुरूपिणि ॥
प्रसीदतु महादेवो लक्ष्मीनारायणः प्रभुः ।
लक्ष्मीनारायणं देवं सौवर्णञ्च स्वशक्तितः ॥
पञ्चामृतेन गव्येन स्नापयेत् कमलापतिं ।
स्थापयेत्सर्वतोभद्रमण्डलेऽष्टदलेऽपिवा ॥
गन्धपुष्पैः सुनैवेद्यैस्तुतिगीतादिनर्त्तनैः ।
नारिकेलार्घ्यदानेन प्रीणयेद्वा हरिं तथा ॥
लक्ष्मीकाम जगन्नाथ गोत्रिरात्रं व्रतं मम ।
परिपूर्णं कुरुष्वेदं गृहाणार्घ्यं नमोऽस्तु ते ॥

इत्यर्घ्यमन्त्रः ।

आरात्रिकं ततः कुर्य्याद्भक्त्या कृष्णस्य तुष्टये ।
नवं कुम्भं जलभृतं हविष्यान्नेन पूरितं ॥
कृत्वा दिनत्रयं पार्थ तथाच विनिवेशयेत् ।
धेनुं पूज्य ततः कुर्यात् जलधारां प्रदक्षिणां ॥
पुरा दत्त्वा कुण्डलकं कुम्भहस्तकमण्डलुं ।
अन्नाच्छादनगन्धादिदिव्यपुष्पैः सदीपकैः ॥

अहोरात्रमवक्रञ्च घृतदीपं दिनत्रयं।
प्रबोधयेद्व्रती धेनोरग्रे वा देवमण्डले॥
अर्घ्यदानन्ततः कुर्यात् नारिकेलादिभिः फलैः॥

अर्घ्यमन्त्रः।

पञ्च गावः समुत्पन्ना मथ्यमाने महोदधौ।
तासां मध्ये तु या नन्दा तस्यै धेन्वै नमोनमः॥
प्रदक्षिणीकृतायेन धेनुमार्गानुसारिणी।
प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुन्धरा॥
गावोममाग्रतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः।
गावोमे हृदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहं॥
आरात्रिकं सनैवेद्यङ्गीतवाद्यमहोत्सवं।
कुङ्कुमं कुम्भकलशं धेनोर्दद्याद्विचक्षणः॥
एवं सपूज्य तां धेनुं सम्यक् भक्त्या दिनत्रयं।
यवांश्च यवसञ्चैव चारयेत्पाययेदपः॥
गोमयादक्षतैर्धान्यैः१ कुर्य्यात्तैरेव पारणं।
तारयेदत्र देशकान् पतत्यनपि दुःखदम्॥
धेन्वग्रे जागरं कुर्य्यात् सर्व्वपापप्रणाशनं।
त्रिविधान्मुच्यते पापात् प्रहरार्द्धेन पाण्डव॥
तस्योत्तरं कृतात्पापात् प्रहरार्द्धेन मुच्यते।
चत्वारि वेणुपात्राणि कारयित्वा प्रपूजयेत्॥
नारिकेलोदकद्राक्षाखर्ज्जूरदाड़िमैः शुभैः।

१ गोमयादाद्यतैर्धान्यैरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

विरूढ़ैः पुष्पसिन्दूरवस्त्रकुङ्कुमकज्जलैः॥
प्रथमे वीजपूरार्घ्यं द्वितीये दाड़िमं शुभं।
तृतीये नारिकेलेन दद्यादर्घ्यं दिनत्रयं॥
करकास्तु त्रयः कार्य्याः हविष्यान्नेन पूरिताः॥
लक्ष्मीनारायणं देवं व्रह्माणं भार्य्यया सह॥
पूजयेत् कुसुमैर्वस्त्रैर्हेमसूत्रैर्युधिष्ठिर।
दम्पत्योर्भोजनं देयं धेनुं भक्त्या दिनत्रयं॥
पारणे गौरिणी विप्रानिष्टवन्धूंश्च भोजयेत्।
गुरवे विष्णुरूपाय तां धेनुं प्रतिपादयेत्॥
सकुङ्कुमां सवस्त्रां च घण्टामुकुटभूषितां।
गीतवादित्रनृत्यादिशान्तिपाठपुरःसरां॥
पापाद्विप्रगृहं यावत् प्रापयेद्गतएव वा।
एवं या कुरुते पार्थ गोत्रिरात्रव्रतोत्तमं॥
दुर्लभं तु सदा स्त्रीणां नराणां नृपसत्तम।
अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च॥
कृत्वा यत् फलमाप्नोति गोत्रिरात्रव्रते कृते॥
प्रभासे च कुरुक्षेत्रे चन्द्रसूर्य्यग्रहे तथा॥
हेमभारशतं दद्यात् तत् फलप्राप्तये नृप।
धेनुदानं कृतं येन सवस्त्रं सर्वकामकं॥
सागराम्बरसंयुक्ता दत्ता तेन वसुन्धरा।
एवं या कुरुते पार्थ त्रिरात्रव्रतमुत्तमं॥
भवान्तरकृतात् पापात् त्रिविधान्मुच्यते नरः।
सा कदाचिन्नपश्येत भर्त्तृदुःखं नराधिप॥

पुत्रपौत्रसुखं तस्य भविष्यति न संशयः ॥
जन्मान्तरे च सा नारी वैधव्यं न च पश्यति ।
वैधव्यं न महादुःखं भविष्यति भवान्तरे ॥
अपुत्रो लभते पुत्रान् धनहीनो धनं लभेत् ।
कायेन मनसा चैव कर्मणायदुपार्जितं ॥
तत्सर्व्वं पातकं याति गोत्रिरात्रव्रते कृते ।
इह भोगान् विपुलान् कृत्वा आयुः सम्पूर्णमेव च ॥
व्रतस्यास्य प्रभावेन गोलोके च महीयते ।
कीर्त्तिदन्धनदं चैव सौभाग्यकरणं नृप ॥
आयुरारोग्यकरणं सर्व्वपापप्रणाशनं ।
तत्र स्नात्वादराद्राजन् सभार्य्यस्त्वं कुरु व्रतं ॥
यदि राज्यं कुरु कीर्त्तिं नित्यं प्राप्यमिहेच्छसि ।
तच्छ्रुत्वा पाण्डवश्रेष्ठो व्रतं चक्रे समाहितः ॥
व्रतस्यास्य प्रभावेन लब्धं राज्यमकण्टकं ।

इतिश्रीभविष्योत्तरोक्तं गोत्रिरात्रव्रतं।

——00⓪00——

ब्रह्मोवाच ।

शृणुष्वावहितो भूत्वा यन्मां त्वं परिपृच्छसि ।
कथयामि व्रतं श्रेष्ठं सर्वकामार्थसिद्धिदं ॥
येन चीर्णेन नारीणां वैधव्यमप्रजायते ।
आयुष्यं वर्द्धते भर्त्तुः पुत्राश्च धनसंयुताः ॥
तदहं संप्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतं ।

यत् प्रसादादुमा रुद्रं कृष्णं लक्ष्मीः शची हरिं ॥
सावित्री मां यथा प्राप्ता सीता रामं यथा मुने ।
दक्षकोपादुमा देवी देहन्त्यक्ता स्वकं पुरा ॥
जाता हिमवतीगेहे१ जटावल्कलधारिणी ।
चचारोग्रं तपोऽनाथा निराहारा जितेन्द्रिया ॥
एकाङ्गुष्ठे स्थिता वाला पञ्चाग्निपरिसंयुता२ ।
तपस्ये निश्चयं दृष्ट्वा गतः शम्भूस्ततः स्वयं३ ॥
कस्मादेवं त्वया कष्टं क्रियते गौरि साम्प्रतं ।

उमोवाच ।

महादेवो भवेद्देव यथा मे पतिरुत्तमः ।
तदर्थं क्रियते घोरन्तपस्तपनदुःसहम् ॥

ब्रह्मोवाच ।

शृणु वाले सुखोपायं व्रतानामुत्तमं व्रतं ।
येन चीर्णेन ते शम्भुः स्वदेहार्द्धं प्रदास्यति ॥
सा त्वं कुरु व्रतं४ भद्रे त्रिरात्रं विल्वसंज्ञितं५ ।
तच्चीर्णमनया भक्त्या पतिर्लब्धो महेश्वरः ॥
कार्त्तिकेयः सुतस्तस्माद्गणेशश्च महामुने ।

---

१ जातासाहिमवद्गेहेति पुस्तकान्तरे पाठः ।
२ पञ्चाग्निपरिसमाप्यते इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
३ तस्याहं निश्चयं दृष्ट्वा ततः स्वस्तोगतः स्वयमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
४ तच्चकुरुव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
५ द्विरात्रं विष्णुं संज्ञित मिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

इत्युक्तो ब्रह्मणा पूर्व्वं अगस्तिमुनिसत्तम॥
विस्मयाविष्टचेताश्च विधिं प्रष्टुं १प्रचक्रमे।

अगस्त्य उवाच।

कस्मिन् काले दिने कस्मिन् स्थाने चैव नरोत्तम।
विधिनाकेन कर्त्तव्यं कथं पूज्यो वनस्पतिः॥

ब्रह्मोवाच।

ज्यैष्ठे मासि च संप्राप्ते पूर्णमास्यां द्विजोत्तम।
ज्येष्ठाऋचदिने कुर्य्यात्सिद्धार्थैः स्नानमुत्तमं॥
श्रीवृत्तं सिञ्चयेत्पश्चाद्गन्धपुष्पैश्च पूजयेत्।
वत्सरन्त्वेकभक्तान्तु हविष्यान्नेन कारयेत्॥
श्वशूकरखरादीनां दर्शने भोजनं त्यजेत्।
अनेन विधिना सम्यक् मासि मासि समाचरेत्॥
ततः संवत्सरे पूर्णे मत्वा विल्वसमीपतः२।
गृहीत्वा वालुकां पात्रे प्रस्थमात्रं महामुने॥
अथवा धान्यमादाय यवशालितिलादिकं३।
ततो वंशमये पात्रे वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत्॥
उमामहेश्वरं हैमं शक्त्या कुर्य्यात् सुभूषितं।
रक्तवस्त्रयुगं दद्यान्नैवेद्यं फलसंयुतं॥
पुष्पैर्व्वहुविधैश्चापि फलैर्नानाविधैस्तथा।

१ विधि दृष्टमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ विल्वसतीसमूर्त्ति पुस्तकान्तरे पाठः।
३ यवशालि तिलोदकमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

गुडेक्षुक्षीरकैर्धान्यैर्लवणेन विरूढकैः ।
सप्तधान्यैस्तथा दीपैर्व्वर्णपात्रप्रकल्पितैः ॥
रजन्या कण्ठसूत्रैश्च शुभैः कुङ्कुमकेशरैः ।
अवतारं करोत्येषा उमादेवी हरप्रिया ॥
श्रीनिकेत नमस्तुभ्यं शिवप्रिय नमोऽस्तु ते१ ।
अवैधव्यञ्च मे देहि श्रियं वै जन्मजन्मनि ॥
श्रियं धनं पतिं पुत्रानारोग्यं कुलसन्ततिं ।
सौभाग्यं रूपसम्पत्तिं पूजितस्त्वं प्रयच्छ मे ॥
सहस्रं विल्वपत्राणां होमयेत्तु यथाविधि ।
पायसं तत्र जुहुया द्विप्रः शान्तोऽथ मन्त्रवित् ॥
राजतं श्रीतरुं कृत्वा सुवर्णफलशोभितं ।
अष्टोत्तरशतं यावत् पीतवस्त्रेण वेष्टयेत् ॥
त्रयोदश्यां समारभ्य यावत्पूर्णं भवेत्तिथिः ।
त्रिरात्रं जागरं कृत्वा उपवासैर्जितेन्द्रियः ॥
रमापते२ पशुपते त्रैलोक्याधिपतिः प्रभो ।
गृहाणार्घ्यं मया देव गौर्य्या सह महेश्वरः ॥
ततः प्रभाते सञ्जाते स्नात्वा च तिलसर्षपैः ।
वस्त्रालङ्कारपुष्पैश्च गुरोर्द्दम्पत्यमर्च्चयेत् ॥
पादुकोपानहच्छत्रशय्या गाञ्च सुभूषितां ।
गुरुं प्रपूज्य भक्त्या तु दद्यादेतत् प्रयत्नतः ॥
षोड़शाष्टौ चतस्रोवा द्विजदम्पत्यो भूषिताः ।

---

१ वनस्पते इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ उमापते इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

वस्त्रालङ्कारगोदानैस्तस्मिन्नहनि पूजयेत्।
मिष्टान्नं भोजनं दद्यादात्मनः श्रेय इच्छता॥
या नारी कुरुते चैतद्व्रतं पापप्रणाशनं।
सर्व्वसिद्धिकरं पुण्यं शिवलोके महीयते॥
कल्पकोटिशतं यावदास्थाय शिवसन्निधौ।
ततोराज्ञी भवेन्मर्त्ये पुत्रपौत्रसमन्विता॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं विल्वत्रिरात्रव्रतं।

———ooo———

विल्वमूलं समाश्रित्य त्रिरात्रोपोषितः शुचिः।
हरनाम[1] जपेन्नित्यं भ्रूणहत्यां व्यपोहति॥

इति सौरपुराणोक्तं हरत्रिरात्रव्रतं[2]।

———ooo———

स्कन्द उवाच।

अरुन्धतीव्रतं वक्ष्ये सदा सौभाग्यदायकं।
येन चीर्णेन वै सम्यक नारी सौभाग्यभाजना॥
जायते रूपसम्पन्ना पुत्रपौत्रसमन्विता।
वसन्तन्तु समासाद्य तृतीयायां सुरर्षभ॥
स्नानं कृत्वा तु विधिवत्त्रिरात्रोपोषिता सती।
मिथुनानि च चत्वारि समाहूय यतव्रता॥

---

१ हरिनाम इति पुस्तकान्तरे पाठः।

२ हरिव्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

पूजयेत् पुष्पताम्बूलैश्चन्दनैश्च तथाक्षतैः ।
कुङ्कुमागुरुकर्पूरसिन्दूरैर्मृगनाभिभिः ॥
शिलापट्टे च संस्थाप्य गुड़ाज्यलवणान्वितं ।
लोष्टकेन समायुक्तं वस्त्रयुग्मेन वेष्टितं ॥

लोष्टको नाम शिलापट्टोपरि स्थितपेषणोपलः एतच्छब्दुपलोपधानमभिहितं भवति ।

आवाहयेन्महादेवीं वसिष्ठप्राणसम्मितां ।
आयाहि वरदे देवि सान्निध्यं कुरु सुव्रते ॥
पतिव्रतानां सर्व्वासां मुख्या त्वं देवि भामिनि ।
आवाह्यारुन्धतीं देवीं पूजयेत् कुसुमैः शुभैः ॥
द्विभुजाञ्चारुसर्व्वाङ्गीं साक्षसूत्रकमण्डलुं ।
प्रतिमां काञ्चनीं कृत्वा नामभिः प्रतिपूजयेत् ॥
देववन्द्ये नमः पादौ जानुनी लोकवन्दिते ।
कटिं संपूजयेत्तस्या महासती च सर्व्वदा ॥
नाभिं गम्भीरनाभीति ऋषिपत्नीं ततस्तनौ ।
जगद्धात्रीं तथा कण्ठबाहू शान्त्यै नमः सदा ॥
हस्तौ तु वरदायै तु मुखं धृत्यै नमोनमः ।
अरुन्धती तथा पूज्या शिरस्तु कमलप्रिया ॥
एवं संपूज्य तान्देवीं गन्धपुष्पे निवेदयेत्[१] ।
पूजयित्वा सतीन्देवीं ततश्चार्घ्यं निवेदयेत् ॥
अरुन्धति महाभागे वसिष्ठप्रियवादिनी ।
सौभाग्यं देहि मे देवि धनं पुत्रांश्च देहि मे ॥

---

१ गन्धपुष्पनिवेदनैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अर्घ्यमन्त्रः।

अर्घ्यं दत्त्वा तु भक्त्या वै गृहीतकुसुमाञ्जलिः।
प्रार्थयेत्तां महाभागां१ लोकवन्द्यां महासतीं॥
पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते।
पौत्रांश्च सर्व्वकामांश्च देहि देवि नमोऽस्तु ते॥

प्रार्थना मन्त्रः।

सुवासिन्योऽथ संपूज्या दिवसे दिवसे तथा।
शुभगन्धाक्षतैस्तद्वद्दद्यात् सर्व्वेषु भक्षकान्॥
होमांश्चैव तथा कुर्युः समिद्भिश्च तिलैः शुभैः।
अष्टोत्तरशतं तद्दिनसंख्यामथापि वा॥
मिथुनानि च संपूज्य भूषणाच्छादनादिभिः।
चतुर्व्विंशतिसंख्याकान् यथा षोड़शसंख्यया॥
आचार्य्याय सभार्य्याय वस्त्राण्याभरणानि च।
शय्यां सोपस्करां दद्यात् कांस्यपात्रं सदीपकं॥
आदर्शञ्चामरञ्चैव धेनुं दद्यात् पयस्विनीं।
दद्यात्तु भोजयित्वा च स्त्रियः शूर्पान् समोदकान्॥
सोदकान् करकांस्तद्वत्तयोर्वस्त्रं यथाविधि।
पोलिकां घृतपूपांश्च पूरिकाश्च विशेषतः।
सोमालिकाश्च दातव्या एकैकं द्विगुणं तथा॥
द्विगुणं भोजनं दायपर्य्याप्तं।
दीनानाथांश्च२ संपूज्य स्वयं नक्तं समाचरेत्।

धर्म्ममिति शेषः।

---

१ प्रार्थयन्तीं महाभागामिति पुस्तकान्तरे पाठः।

२ दीनानन्धांश्च संपूज्य इति पुस्तकान्तरे पाठः।

अनेनैव विधानेन नारी वा कुरुते व्रतं ॥
अवैधव्यं समाप्नोति तथा जन्मसहस्रकं ।
पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमन्विता ॥
जीवेद्वर्षशतं साग्रं भर्त्रा सह महासती ।
एवमभ्यर्चयित्वा तु पदं गच्छत्यनामयं ॥
देवभार्य्या तथा स्वर्गे ऋषिभार्य्या तथैव च ।
राजभार्य्या महाभागा सर्व्वकामप्रदं व्रतं ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं अरुन्धतीव्रतं१ ।

———ooo———

पुलस्त्य उवाच ।

अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि दूर्व्वात्रिरात्रमुत्तमं ।
नारीणां सुखसम्पत्तिपुत्रपौत्रप्रदायकं ॥
तनूरुहेभ्यः सम्भूता दूर्व्वा विष्णोरियं पुरा ।
तस्यामुपरिविन्यस्तं मथितामृतमुत्तमं ॥
देवदानवगन्धर्व्वैर्यच्चविद्याधरोरगैः ।
तत्र येऽमृतकुम्भस्य पेतु र्निस्यन्दविन्दवः ॥
तैरियं स्पृष्टगात्राभूत् दूर्व्वा तेनाजरामरा ।
वन्द्या पवित्रा देवैश्च वन्दितात्वर्च्चिता तथा ॥
शृणु दूर्व्वात्रिरात्रस्य विधिं कार्त्स्न्येन सुव्रत ।
मासि भाद्रपदे चैव शुक्लपक्षे त्रयोदशीं ॥
त्रिरात्रं समुपोष्यन्तु यावत् पूर्णा तिथिर्भवेत् ।
उमामहेश्वरं देवं सावित्रीं धर्म्ममेव च ॥

१ अरुन्धतीत्रिरात्र व्रतमिति पुस्तकान्तरेपाठः ।

अर्घ्यमन्त्रः।

अर्घ्यं दत्त्वा तु भक्त्या वै गृहीतकुसुमाञ्जलिः।
प्रार्थयेत्तां महाभागां[१] लोकवन्द्यां महासतीं॥
पुत्रान् देहि धनं देहि सौभाग्यं देहि सुव्रते।
पौत्रांश्च सर्व्वकामांश्च देहि देवि नमोऽस्तु ते॥

प्रार्थना मन्त्रः।

सुवासिन्योऽथ संपूज्या दिवसे दिवसे तथा।
शुभगन्धाक्षतैस्तद्वद्दद्यात् सर्व्वेषु भक्षकान्॥
होमांश्चैव तथा कुर्य्युः समिद्भिश्च तिलैः शुभैः।
अष्टोत्तरशतं तद्वद्दिनसंख्यामथापि वा॥
मिथुनानि च संपूज्य भूषणाच्छादनादिभिः।
चतुर्व्विंशतिसंख्याकान् यथा षोड़शसंख्यया॥
आचार्य्याय सभार्य्याय वस्त्राण्याभरणानि च।
शय्यां सोपस्करां दद्यात् कांस्यपात्रं सदीपकं॥
आदर्शञ्चामरञ्चैव धेनुं दद्यात् पयस्विनीं।
दद्यात्तु भोजयित्वा च स्त्रियः शूर्पान् समोदकान्॥
सोदकान् करकांस्तद्वत्तयोर्वस्त्रं यथाविधि।
पोलिकां घृतपूपांश्च पूरिकाश्च विशेषतः।
सोमालिकाश्च दातव्या एकैकं द्विगुणं तथा॥
द्विगुणं भोजनं दायपर्य्याप्तं।
दीनानाथांश्च[२] संपूज्य स्वयं नक्तं समाचरेत्।

धर्म्ममिति शेषः।

---

१ प्रार्थयन्तीं महाभागामिति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ दीनानन्धांश्च सम्पूज्य इति पुस्तकान्तरे पाठः।

अनेनैव विधानेन नारी वा कुरुते व्रतं ॥
अवैधव्यं समाप्नोति तथा जन्मसहस्रकं ।
पुत्रपौत्रसमायुक्ता धनधान्यसमन्विता ॥
जीवेद्दर्षशतं साग्रं भर्त्रा सह महासती ।
एवमभ्यर्च्चयित्वा तु पदं गच्छत्यनामयं ॥
देवभार्य्या तथा स्वर्गे ऋषिभार्य्या तथैव च ।
राजभार्य्या महाभागा सर्व्वकामप्रदं व्रतं ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं अरुन्धतीव्रतं[१] ।

———000———

पुलस्त्य उवाच ।

अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि दूर्व्वात्रिरात्रमुत्तमं ।
नारीणां सुखसम्पत्तिपुत्रपौत्रप्रदायकं ॥
तनूरुहेभ्यः सम्भूता दूर्व्वा विष्णोरियं पुरा ।
तस्यामुपरिविन्यस्तं मथितामृतमुत्तमं ॥
देवदानवगन्धर्व्वैर्यक्षविद्याधरोरगैः ।
तत्र येऽमृतकुम्भस्य पेतु र्निस्यन्दविन्दवः ॥
तैरियं स्पृष्टगात्राभूत् दूर्व्वा तेनाजरामरा ।
वन्द्या पवित्रा देवैश्च वन्दितात्वर्च्चिता तथा ॥
शृणु दूर्व्वात्रिरात्रस्य विधिं कार्त्स्न्येन सुव्रत ।
मासि भाद्रपदे चैव शुक्लपक्षे त्रयोदशीं ॥
त्रिरात्रं समुपोष्यन्तु यावत् पूर्णा तिथिर्भवेत् ।
उमामहेश्वरं देवं सावित्रीं धर्म्ममेव च ॥

१ अरुन्धतीत्रिरात्रव्रतमिति पुस्तकान्तरेपाठः ।

दूर्व्वामूले तु संस्थाप्य मण्डपं कारयेत्ततः।

उमामहेश्वररूपन्तु प्रथमकृष्णाष्टमीव्रते, सावित्रीरूपं पुत्रकामपूर्णिमायां द्रष्टव्यं, धर्म्मरूपन्तु विष्णुधर्म्मोत्तरात्।

चतुर्व्वक्त्रश्चतुष्पादश्चतुर्व्वाहुः सिताम्बरः।
सर्व्वाभरणवान् श्वेतो धर्म्मः कार्य्यो विराजते।
दक्षिणे चाक्षमाला च तस्य वामे तु पुस्तकं॥

दूर्व्वासिञ्चनमन्त्रः।

दूर्व्वां सिञ्चामि ते मूलमुदकैरमृतोपमैः।
अवैधव्यञ्च मे देहि दूर्व्वायै ते नमोनमः॥
दूर्व्वे ह्यमृतजन्मासि वन्दितासि सुरासुरैः।
सौभाग्यं सन्ततिञ्चैव सर्व्वकार्य्यकरी भव॥
यथा शाखाप्रशाखाभिर्व्विस्तृतासि महीतले।
तथा ममापि सन्तानन्देहि त्वमजरामरे॥
एवमुच्चार्य्य सिञ्चेत भ्रमयश्च प्रदक्षिणं।
देवतापूजनं कृत्वा पूर्व्वोक्तविधिना ततः॥
सुवासिन्यः स्त्रियः पूज्या वंशपात्रैः सवाससैः।
अनेन विधिना तिष्ठेद्यावच्चैव दिनत्रयं॥
जागरं तत्र कुर्व्वीत नृत्यवादित्रनिस्वनैः।
शान्तिपाठं पुराणञ्च सावित्र्याख्यानमुत्तमं॥
ततः प्रभाते विमले प्रतिपद्दिवसे शुभे।
होमं तत्र प्रकुर्व्वीत तिलाज्यसमिधादिभिः॥
काण्डात् काण्डात्तु मन्त्रेण सहस्रेण तु संख्यया
वसोर्द्धारां ततो दद्याद्व्रतक्रोधी विमत्सरः॥

ब्राह्मणे दक्षिणां दद्याद्वित्तशाठ्यं न कारयेत् ।
आचार्य्यञ्च तथा पूज्य उमामहेश्वररूपिणं ॥
गावस्तत्रैव दातव्यानीलवर्णा विशेषतः ।
अलाभे[१] सर्व्ववर्णानां सवत्साङ्गां पयस्विनीं ॥
ताम्रपृष्ठीं रौप्यखुरां शृङ्गे कनकसम्भृतां ।
घण्टाभरणभूषाञ्च रत्नपुच्छां पयोमुचं ॥
ईदृशोन्यास्तथा गाश्च दद्याद्दूर्व्वात्रिरात्रके ।
आचार्य्यं वेदविद्वांसं वृद्धञ्चैव कुटुम्बिनं ॥
सर्व्वज्ञं शास्त्रविद्वांसं आचार्य्यं तत्र कारयेत् ।
आचार्य्याय सभार्य्याय परिधानं[२] प्रदापयेत् ॥
हस्तमात्रा कर्णमात्रा स्त्रीणां भूषणमेव च ।
मिथुनानि तथा पूज्य द्वादशं परिसंख्यया ॥
भोजनान्ते प्रदातव्यं भूषणाच्छादनादिकं[३] ।
शयनं तेषु दातव्यं वंशपात्रं दृढ़ं तथा ॥
सौभाग्याष्टकसंयुक्तं स्त्रीणां प्रीतिकरं परं ।
दत्त्वा दानानि विप्रेभ्यः फलानां पायसानि च ॥
भोजयित्वा सुहृन्मित्रं सर्व्वतः स्वजनं तथा ।
या नारी समुपोष्यैव व्रतमेतत् पुरातनं ॥
दूर्व्वात्रिरात्रं पवित्रं पुण्यं सन्तानदायकं ।
ऐश्वर्य्यं सुखसौभाग्यं पुत्रसन्तानवृद्धिदं ॥

---

१ प्रभाते इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ परीधानं भूषणञ्च इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ भोजनं तेषु दातव्यं दातव्यं भूषणादिकमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मर्त्यलोके चिरन्तिष्ठंस्ततः स्वर्गमवाप्नुयात्।
देवैरानन्दितास्तत्र पितृभिः सह गोत्रकैः॥
वसन्तिरममाणास्ता यावदाभूतसंप्लवं।
अर्घ्यं दद्यात्ततो रात्रावरुन्धत्याः प्रयत्नतः॥
शङ्के तोयं समादाय सपुष्पफलचन्दनं।
भूमौ जानुञ्च विन्यस्य अर्घ्यं दद्यात् प्रयत्नतः॥

अर्घ्यमन्त्रः।

अरुन्धती सती देवी वसिष्ठप्रियवादिनी।
अवैधव्यञ्च सौभाग्यं देहि त्वं वरदे सदा॥

इति पद्मपुराणोक्तं दूर्वात्रिरात्रव्रतं।

———०४०———

नारद उवाच।

व्रतानां यत् परं पुण्यं जन्मदुःखक्षयङ्करं।
विष्णोराराधनायालं तद्वदस्व जगद्गुरो॥

ब्रह्मोवाच।

गर्भजन्मजरारोग्य दुःख संसारनाशनं।
परितुष्टिकरं विष्णोः शृणुष्व गदतो मम॥
दत्तं मुमुक्षुभिः शान्तैस्तपोनिष्टैस्तथाग्रजैः।
समुद्दिश्य हरिं भक्त्या मरीचिप्रमुखैः पुरा॥
यत्ते राजशताख्यन्तु व्रतं पुंभिः सुदुष्करं।

विधानं तस्य देवर्षे फलञ्च सुमहोदयं ॥
यस्त्रिरात्रशतं कुर्य्यात् समुद्दिश्य जनार्द्दनं ।
कुलानां शतमादाय स याति भवनं हरेः ॥
नवम्यादिसिते पक्षे मार्गशिरस्य च ।
प्रारभेत त्रिरात्राणां सततं विधिवत् व्रती ॥
श्रद्दधानो जितक्रोधो नित्यस्नायी क्षमान्वितः ।
अभ्यर्च्चयेत्सदा विष्णुं कर्म्मणा मनसा गिरा ॥
अष्टोत्तरसहस्रन्तु शतं वानुदिनं जपेत् ।
ॐनमो वासुदेवेति समभ्यर्च्य जनार्द्दनं ॥
असत्यस्तेयपारुष्यपापैश्च सह संकथा ।
मधुमांसासवरसान् सदैव परिवर्जयेत् ॥
ब्रह्मचर्य्यरतः शान्तः सर्व्वभूतहिते रतः ।
वासुदेवपरो नित्यं भवेच्च विधिवद्व्रती ॥
अष्टम्यामेकभक्ताशी१ दिनत्रयमुपावसेत् ।
एकादश्यां शुचिःस्नातो वासुदेवार्चने रतः ॥
द्वादश्यां पूजयेद्देवं गन्धमाल्यविलेपनैः ।
नैवेद्यधूपदीपाद्यैर्गीतनृत्यैश्च केशवं ॥
अनेन विधिना कृत्वा त्रिरात्राणां शतं नरः ।
निर्व्वापयेत्ततो भक्त्या विशेषविधिना व्रतं ।
संप्राप्ते कार्त्तिके मासि व्रतमेतदनुत्तमं ॥

प्रतिमासं त्रिरात्रद्वयमिति पञ्चाशता मासैः शतं तत्राधि-मासद्वययोगाच्चतुर्भिर्वर्षैरिति कार्त्तिके समाप्तिः ।

---

१ अष्टम्यां नक्तभक्ताशीति पुस्तकान्तरे पाठः।

एवं भोज्य द्विजातिभ्यो दद्याद्वस्त्रयुगानि च ॥
एवं प्रतिमासविधिना।
तथोपवीतकत्राणि शृणु तान्यासनानि च२।
एवं विप्रान् समभ्यर्च्य गुरुञ्चैव विशेषतः ॥
प्रणम्य शिरसा देवं सर्व्वमुद्यापयेद्व्रतं।
यथोक्ताद्द्विगुणं तस्य विप्रे भक्तिमतः फलं ॥
प्रलीयन्ते परे तत्त्वे वासुदेवेऽव्यये व्रती।
श्रुत्वाचैतद्व्रतं पुण्यं विमानं तद्द्विजोत्तमाः।
सर्व्वपापैर्विनिर्मुक्ता प्रयान्ति परमाङ्गतिं ॥

इति विष्णुरहस्योक्तं त्रिविक्रमत्रिरात्रव्रतं।

———ooo———

युधिष्ठिर उवाच।
अनुसूया शरीरे तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः।
उत्पन्नाः केन तपसा कौतुकं मम केशव ॥
अनुसूया सतीनान्तु त्रैलोक्ये विदिता किल।
दानेन तपसा चैव तीर्थस्नानेन वा ध्रुवं ॥
श्रेष्ठजातौ समुत्पन्ना सर्व्वलोकनमस्कृता।
एतन्मे कथयस्वेह अनुग्रत्पत्त्या महामते ॥
श्रीकृष्ण उवाच।
तया कृते३ पार्थ महाव्रतं वै
पुरा त्रिरात्रञ्चरजाति भद्रं।

२ कुण्डलान्यासनानिवे ति पुस्तकान्तरे पाठः।
३ तयोन्नतमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

तस्य प्रभावात् सुतजातिरूपं
सतीत्वभावं विविदे त्रिलोक्यां ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

कस्मिन् काले दिने कस्मिन् स्थाने कस्मिन् सुरोत्तम ।
विधिना केन कर्त्तव्यं जातिः स्थाप्या कथं वद ॥

नारायण उवाच ।

ज्यैष्ठे मासि च कर्त्तव्यं त्रयोदश्यान्तु पाण्डव ।
नियमश्च ग्रहीतव्यमाचार्य्यानुज्ञया ततः ॥
कृत्वैकभक्तं द्वादश्यामुपवासत्रयञ्चरेत् ।
मण्डपं कारयेत्तत्र सपताकं मनोहरं ॥
तत्र जातिः प्रकर्त्तव्या स्वर्णाद्विभवसारतः ।
रौप्यपुष्पाणि कार्य्याणि वंशपात्रे निधापयेत् ॥
तत्र देवास्त्रयः पूज्या ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ।
सपत्नीकाः शुभैः पुष्पैः फलैश्च विविधैस्तथा ॥
अत्र विष्णुशिवमूर्त्तिकरणं अशोकत्रिरात्रवद्वेदितव्यं ।
यवशालितिलाद्यैश्च वंशपात्रं प्रपूरयेत् ।
देवतात्रितयं पूज्यवंशपात्रे त्रिवस्त्रकैः[१] ॥
पीतरक्तसितैश्चैव नानापुष्पैः फलैस्तथा ।
वस्त्रालङ्कारपुष्पैश्च गुरोर्दम्पत्यमर्चयेत् ॥
पादुकोपानहं शय्याच्छत्रं गौश्चसु भूषिता ।

१ त्रिवस्त्रकैरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तिलतण्डुलमिश्रैश्च यवहोमं प्रकल्पयेत् ॥
गुडेक्षुक्षीरकैर्धान्यैर्लवणेन विरूढकैः।
सप्तधान्यैस्तथा दीपैर्व्वं ग्रपात्रप्रकल्पितैः ॥
रजन्या कण्ठसूत्रैश्च सुभैः किंशुककेसरैः।
कृतेनानेन भूपालव्रतेन शृणु यत् फलं।
जातिं१ धनपतिं पुत्रानारोग्यं कुलसंन्ततिं ॥
सौभाग्यं२ रूपसम्पत्तिं पूजिता सा प्रयच्छति।

इति भविष्योत्तरोक्तं जातित्रिरात्रव्रतं।

———oo@oo———

त्रिरात्रोपोषितो३ दद्यात् फाल्गुन्यां भवनं शुभं।
आदित्यलोकमाप्नोति धामव्रतमिदं स्मृतं ॥
सूर्य्योऽत्र देवता।

इति पद्मपुराणोक्तं धामत्रिरात्रव्रतं।

———ooo———

मार्कण्डेय उवाच।

अहस्पृक् दिवसं प्राप्य त्रिरात्रोपोषितो नरः।
मार्गशीर्षात्तथारभ्य पूजयेत्तु त्रिविक्रमं ॥
त्रिवर्णैः कुसुमैर्देवं त्रिभिः प्रयतमानसः।
त्रिवर्णैः श्वेतपीतरक्तैः ॥
वर्ये नुलेपना देया स्त्रिमारं धूपमेव च।

१ पुत्रानारोग भुजस्ततः इति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ आरोग्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
३ त्रिरात्रोपोषितादद्यादिति पाठान्तरं।

त्रिसारं गुग्गुलु कुट्कश्रीवेष्टिकाः ।
वलिं त्रिमधुरं दद्यात् त्रींश्च दीपान्नरोत्तम ।
यवैस्तिलैस्तथा होमः कर्त्तव्यः सर्षपान्वितैः ॥
दद्यात्रिलोहञ्च तथा द्विजेभ्यः
ताम्रं सुवर्णं रजतञ्च राजन् ।
न केवलं स कुलदं व्रतन्तु
यथेष्टकामाप्तिकरं प्रदिष्टं ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सुकुलत्रिरात्रव्रतं ।

———000———

श्रीकृष्ण उवाच ।

चैत्रे तु कुसुदैर्देवं त्रिभिः प्रयतमानसः ।
त्रिरात्रं तत्र नक्ताशी नद्यां स्नात्वाद्विजातये ।
अजाः पञ्च पयस्विन्यः प्रदद्यात् स सुवर्णकाः ॥
न जायते पुनरसौ जीवलोके कदाचन ।
एतद्वस्त्रव्रतं प्रोक्तं सर्व्वव्याधिविनाशनं ॥

सूर्य्योऽत्र देवता ।

इति भविष्योत्तरोक्तं वस्त्रत्रिरात्रव्रतं ।

———000———

श्रीकृष्ण उवाच ।

पार्थ भाद्रपदे मासि शुक्लपक्षे दिनोदये ।
तृतीयायां चतुर्थ्याञ्च श्रद्धया परिवत्सरं ॥

उपवासेन गृह्णीयाद्व्रतं नाम्ना तु गोष्पदं।
स्नात्वा नरोऽथ नारी वा पुष्पधूपविलेपनैः॥
दध्ना च घृतमिश्रेण मिष्टकैर्व्व्यञ्जनमालया।
अभ्यञ्जयेद्गवां शृङ्गे सपुच्छे चैव भारत॥
दद्याद्गवाह्निकं भक्त्या वासः पूर्वापराह्णयोः।
अनग्निपक्वं भुञ्जीयात् तैलाक्षारविवर्ज्जितं॥

पूर्व्वापराह्णयोः द्वितीया पञ्चम्योः गवां पदेषु माता रुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसादित्यानाममृतस्य नाभिः प्रनुवोचं चिकितुषे जनायमागामनागामदितिर्वदिष्ट यमावायुरेति।

अर्घ्यमन्त्रः।

गावो ममाग्रतः सन्तु गावो मे सन्तु पृष्ठतः।
गावो मे हृदये सन्तु गवां मध्ये वसाम्यहं॥

इति गोप्रार्थनामन्त्रः।

व्रजन्तीनां गवां नित्यमायान्तीनां कुरूद्वह।
पुरे द्वारेऽथ वा गोष्ठे मन्त्रेणानेन भक्तिमान्॥
अर्घ्यं दद्यात्तथाग्रासं तुष्टये पुष्टये गवां।
इत्थं संपूज्य दत्त्वार्घ्यं ततो गच्छेद्गृहं प्रति॥
पञ्चम्यां क्रोधरहितो भुञ्जीयाद्गोरसन्दधि।
शालिपिष्टं फलं शाकं तिलपिष्टं विरूढकं॥
दिनावसाने राजेन्द्र संयतस्तां निशां स्वपेत्।
प्रभाते गोपदं दत्त्वा ब्राह्मणाय कुटुम्बिने॥
विप्राय वेदविदुषे यथा शक्त्या हिरण्मयीं।

क्षमापयेद्भवां नाथ गोविन्दं गरुड़ध्वजं ॥
तथा गोवर्द्धनं शैलं कृत्वा गुड़मयं शुभं ।
यथाशक्त्या समभ्यर्च्य पुष्पधूपादिभिः पृथक् ।
यथैवं गोपदं पार्थ तथा गोवर्द्धनं गिरिं ॥
दद्याद्भक्त्या द्विजेन्द्राय गोविन्द प्रीयतामिति ।
गोभक्तो गोव्रतं चीर्त्वा भक्त्या दत्त्वा च गोष्पदं ॥
सौभाग्यं रूपलावण्यं प्राप्नोति विपुलां श्रियं[१] ।
गोवत्सकाकुलगृहं गोभक्तिं समवाप्नुयात् ॥
भुक्त्वा भोगान् सुविपुलान्[२] मृतः स्वर्गपुरं व्रजेत् ।
दिव्यान् भोगांस्ततो भुक्त्वा पुण्यशेषेण पार्थिव ॥
धनधान्यजनोपेतशालीक्षुरसऋद्धिमान् ।
कुलञ्च निर्म्मलं लब्ध्वा पुनर्गोभक्तिमान् भवेत् ॥
एवं जन्मत्रयं पार्थ व्रतस्यास्य प्रभावतः ।
ततो गोलोकमासाद्य पुनरावृत्तिवर्ज्जितं ॥
तिष्ठते देववद्भूत्वा[३] यावदाचन्द्रतारकं ।
दिव्यरूपधरः स्रग्वी दिव्यालङ्कारभूषितः ॥
गन्धर्व्वगीतवाद्येन सेव्यमानोऽप्सरोगणैः ।
दिव्यं युगशतं स्थित्वा ततोविष्णुपुरं व्रजेत् ॥
योगोष्पदव्रतमिदं कुरुते त्रिरात्रं
गावश्च पूजयति गोरसभोजनश्च ।

---

१ प्राप्नोतिचाखिलप्रियामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
२ सुखं सर्व्वान् इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
३ देववद्भूया इति पाठान्तरं ।

गोविन्दमादिपुरुषं प्रणिधाय चित्ते
लोकं स पुण्यमुपयाति गवां पवित्रं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं गोपद्मत्रिरात्रव्रतं।

———ooo———

साधु भक्तोऽसि धर्मज्ञ कालरात्रिव्रतं मम।
शृणु वक्ष्याम्यहन्तेऽद्य कर्त्तव्यं विधिवद्यथा॥
मासि चाश्वयुजेऽष्टम्यां शुक्लपक्षे जितेन्द्रियः।
सत्यवाक् स्थिरचित्तात्मा नियमस्थो भवेत्सुधीः॥
कृत्वादौ मण्डपं श्रीमान् भूमिभागे१ समे शुभे।
चतुरस्रं समं स्वच्छं पताकाध्वजशोभितं॥
सूत्रेणसूत्रितं कृत्वा कुण्डं हस्तप्रमाणतः।
धेन्वाकृतिसमं तत्र कारयेद्विधिवच्छुभं॥
ततो हरेत्सुसम्भारान् दर्भांश्चैव तिलांस्तथा।
पालाशीःपिप्पलीश्चैव समिधः सप्तविंशतिं॥
गर्गरीः कलशांश्चैव नवांश्चैवाहरेत् शुभान्।

गर्गरी मन्थनी।

सुवर्णपूर्णपात्राणि वैदलानि शुभानि च।
नैवेद्यपुष्पतोयार्घ्यं द्रव्यानि च नवानि तु॥
आहरेत् सर्व्वमेतद्धि व्यञ्जनञ्च सुशोभनं।
सुरभीणि च पुष्पाणि जातीर्नीलोत्पलानि च॥
अन्यानपि पवित्रांश्च फलादीनाहरेद्बहून्२।

१ नवभागे इति पुस्तकान्तर पाठः।

२ कुशादीनाहरेद्बहूनिति पुस्तकान्तरे पाठः।

गन्धांश्चैव चित्राणि धूपं गुग्गुलपूर्व्वकं॥
प्रणीतान् विष्टरांश्चैव स्रुवञ्च स्रुचमेव च।
एवं सम्भृत्य सम्भारांश्चतुरःसुकुलोद्भवान्॥
अधिवासार्थमाचार्य्यान् समुद्दिश्य प्रकल्पयेत्।
ये शुद्धा विगतक्रोधा देवब्राह्मणपूजकाः॥
आहोस्वित् सत्कुले जाताः सत्यशौचक्षमान्विताः।
चतुर्भिरीदृशैर्व्वत्स आचार्य्यैर्न्नियमस्थितैः॥
सप्तरात्रोषितैः पूज्य अष्टाहं नक्तभोजनैः।

एवं पञ्चसाध्यव्रतं।

ततो नियममादाय तत्कुण्डे धनुषाकृतौ।
होमन्तु कारयेद्वत्स विप्रैः शाङ्करवंशजैः॥
शाङ्करवंशजाः शैवदीक्षावन्तः१।
तदभावेन चैवेह होमन्तद्भूमिमिच्छता२॥
कारयेत् कुशलान् ज्ञात्वा३ अव्यङ्गकुलजांस्तथा।
होमाभावे प्रासैशैवतुल्यानां विधानं॥
गणानामधिपं मातृभूपालं वृषभध्वजं।
आदावेव च संपूज्य ततोहोमं समाचरेत्॥

मातृभूपालः स्कन्दः।

जातरूपेण देवेशं सर्व्वकर्म्मसुसिद्धये।

---

१ शाङ्करेतिविशेषसम्बोधनमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ होमं कुर्य्यादितिशेषण इति पुंस्तकान्तरे पाठः।
३ सत्कुलानज्ञात्वा इति पुस्तकान्तरे पाठः।

आग्नेयं मातृभिः सार्द्धं स्वरूपेण हरं यजेत् ॥

भूपालः चेत्रपालः आग्नेयः कार्त्तिकः। जातरूपःसुवर्णं विनायकरूपं कृष्णचतुर्थीव्रते। स्कन्दरूपन्तु कार्त्तिकेयषष्ठीव्रते वेदितव्यं। मातृरूपन्तु विष्णुधर्म्मोत्तरे।

जातस्य प्रादुर्भूतस्य रूपङ्गजमुखादि तेन देवेशादीन् पूजयेत्।

हरस्वरूपेण लिङ्गरूपेण देवेशो गणेशः।

जुहोति सप्तपालाशानुदिते जुहुयात्तदा।
पुनश्चास्ते गते भानावाश्वत्थसमिधोहुनेत्॥
अर्द्धरात्रे तिलैः कृष्णै राज्येनाक्तैस्तु भक्तितः।
अष्टोत्तर शतं यावत् कारयेद्धोममुत्तमं॥
मन्त्रेणानेन तत्रैव सर्व्वाशुभविनाशनात्।
वरदेन सुसिद्धेन पुष्टिशीतविधायिना॥

ओँ क्रीँ नमः। कृष्णवाससा सप्तसहस्रकोटिसिंहवाहने सहस्रवदने महावलेऽपराजिते प्रत्यङ्गिरे सर्व्वसैन्यपरकर्म्मनिर्व्वासिनि परमन्त्रच्छेदनि सर्व्वसत्त्वोन्मादनि सर्व्वभूतदमनि। सर्व्वदोषात्त्वंधयवधय विद्याउच्छेदय निकृन्तय सर्व्वदुष्टान् भक्षय भक्षय ज्वालाजिह्वेकरालवक्त्रे सर्व्वजन्तून मयस्फोटय शृङ्खलान् त्रोटय त्रोटय प्रत्यङ्गिरे नमोऽस्तु ते स्वाहा।

होमं कृत्वा बलिन्दद्याच्चरु सर्व्वदिशासु च।
कृशराज्येन रक्तेन पयसा योजितेन च॥
कृशराज्यैः सुराक्षीरैः कृतञ्च सुवलिं दद्यात्।
कुर्य्यात् सप्तदिनञ्चैव सप्तमेऽह्नि शृणुष्व वै॥
आहुतीः पञ्च पञ्चवा बलिदशकं हुनेत्।

सप्ताह बलिहोमे तत्र सप्तमेऽहनि पञ्चपञ्चाशता निवड्ढाव्यस्तमहा-
व्याहृतीः कृत्वा दशकं जुहुयात् दशपूर्णाहुत्यर्थः पृथक् सङ्ख्या ।

चतुर्भिः स कुलोत्पन्नै स्त्रिरेकसप्तशर्व्वरी ।
उषित्वावाथ नक्तेन स्नातव्यं ह्यर्चनाय वै ॥

सप्तरात्रं त्रिरात्रान्तमेकरात्रं यथा शक्त्युपवासेन बलिहोमौ
कृत्वा पूजां कुर्व्वीत नक्तेन पक्षोधारणीयः ।

पञ्चमे पूजनं वत्स कर्त्तव्यं विधिवत्सदा ।
धर्म्मयज्ञोद्भवैः१ र्व्विप्रैस्तुष्ट्यर्थन्तत्वतः शृणु ॥

धर्म्मयज्ञोद्भवैः शैवैः ।

दिनानि सप्तसप्तैकं चन्दनागुरुणा तथा ।
देव्याः परमया भक्त्या चालयेन्मुखमण्डलं ॥
लेखेलेख्यस्य कर्त्तव्या चालनेयं मुखस्य तु ।
इयं चन्दनागरुवर्णा पूर्व्वकृता ॥
प्रतिमा मृण्मयी या तु स्थाप्य तां पूजयेत्सदा ।
प्रच्याल्य मन्त्रपूतेन प्रमृज्यामलवाससा२ ॥
मधुना मधुपर्कन्तु कारयेत् पूजयेत्ततः ॥
ततोमृतं पुनर्योज्य मुखं गात्रञ्च३ कारयेत् ।
प्रदक्षिणं ततोभूयोदण्डवत्प्रणिपत्य च ॥
धर्म्मपालोद्भवैतानुमन्ततव्या सुस्तवेन वै ।

---

१ सर्वयज्ञोद्भवैति पुस्तकान्तरे पाठः ।
२ अन्यण्मयोमथालेख्यालेख्याभ्यां मन्त्रपूतकं वारि मधुनेति क्वचित् पाठः ।
३ मुखमात्रमिति पाठान्तरं ।

धर्म्मपालोभक्तस्यनामस्तोत्रं।

स्तुत्वा च तत्रैव भक्त्या ब्राह्मणान् विधिवत्ततः।
काञ्चनैरर्च्चयेद्वत्स समांसैर्द्धर्म्मयोजितैः॥
पुनर्गीतं तथा नृत्यं वाद्यञ्चैव विशेषतः।
देव्याश्च पुरतोत्यन्तयत्नादेवन्तु कारयेत्॥
स्वात्यमेव कृतं वत्स गृह्णाति भक्तितः सदा।
सर्व्वस्वञ्चैव मे युक्तं मद्भक्ताय ददाम्यहं॥
प्रीत्यर्थं ममन्त्रेण शुचिः स्नात्वा जितेन्द्रियः।
दान्त्याचन्त्या समायुक्तां तथाभक्तिं समाचरेत्॥
न धारयेन्मलङ्कारे यतस्तस्यायमीरितं।
न चैतं वैनयेत्स्वर्गं नतपोमोक्षमेव च॥
एवं निष्पादयित्वा तु गृहं गच्छेच्छनैस्ततः।
गत्वा प्राश्य शुचिर्भूत्वा पञ्चगव्यं मुदान्वितः॥
अष्टौ चैव कुमारीश्च अष्टौ च द्विजसत्तमान्।
होमयेद्विधिवद्गौरीमामुद्दिश्य च मातरं॥

मातरं मातृ गणानादिवाष्टौ।

अष्टौचैव द्विजान् भोज्य व्रतस्थान् शिवधार्म्मिकान्।
उद्दिश्य शङ्करं देवं तत्पत्नीं च विनायकं॥
प्रत्येकमष्टौ सम्प्राश्य होतारञ्च विशेषतः।
ततः क्षमापयेत्पश्चात् प्रणिपत्य मुहुर्मुहुः॥
एतत्सर्व्वं समुद्दिष्टं भक्त्या विस्तरतो भवेत्।
दीनान्धकृपणांश्चैव कारुण्यात्तत्र भोजयेत्॥
यद्दत्तं वेद विप्रेभ्यो यद्दत्तं ब्रह्मचारिणे॥

ततोऽतिथिषु१ यद्दत्तं कारुन्याच्चैव तत्तथा ।
तत्सर्व्वमक्षयं दानं वैमूल्येन विधानतः ॥
नूनञ्चैवेश्वरे दत्तं सत्यमेतन्नसंशयः ।
अर्हानर्हाश्च सम्भोज्याः सर्व्वे चैवोत्सवे मम ॥
आशया परया प्राप्ताः२ स्त्रीबालविकलाखिलं ।
बन्धुभिश्च ततः सार्द्धमुदया परया युतः ।
हुतमुख्यन्नशेषन्तु भुञ्जीत प्रयतात्मवान् ॥
अकाले कौमुदीं कुर्य्यात् कृष्णपक्षे च यः सदा ॥

अकालकौमुदी दीपालिकोत्सवं ।

मासि चाश्वयुजेष्टम्यामारभेत्पर्व्वणाचरेत् ।
उषित्वा वाथ नक्तेन एकभक्तेन वा पुनः ॥
विहाय पापसङ्घातं स गच्छेत्परमां गतिं ।

पर्व्वणा पञ्चदश्या, अयमुत्सवो व्रतस्योत्तराङ्गं, अतएव देवकीकार्य्यः ।

ब्राह्मणाः क्षत्रियाः पार्थ वैश्या वा शूद्रजातयः ।
चरिष्यन्ति व्रतञ्चेदन्तेऽपि यास्यन्त्यनामयं ॥
एवन्तु विधिवत् कुर्य्यात् पुत्रवान् सधनी भवेत्३ ॥
नालिङ्गन्त्यापदोघोराः शत्रुभिर्न च बाध्यते ।४
कालीव्रतमिदं ख्यातं कर्त्तव्यं सत्कुलोद्भवैः ॥

---

१ निर्धिषु दत्त मिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ आश्रया प्रवराविभा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ धर्मतोभवेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

४ शत्रुभिश्चनवाध्ये इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

शान्ति पुष्टिरमाकामैः१ र्व्विद्याकामैश्च यत्नतः।

रमाकामैर्लक्ष्मीकामैः।

सिंहायुतसहस्रेण उह्यमानेन सञ्चरेत्।
विमानेनार्कवर्णेन दिवं गच्छेद्यश्चाचरेत्॥
एतद्व्रतं तदा त्वं हि मयोक्तं पापनाशनं।
भक्त्या च परया वत्स कर्त्तुमर्हस्यतन्द्रितः॥
अतिजातिषु सम्बन्धं यः करिष्यति शङ्करं।
हीनवर्णेन कुर्व्वंश्च स्यादनेनापकारकः॥

इति कालिकापुराणोक्तं कालरात्रिव्रतं।

———ooo@ooo———

ब्रह्मोवाच।

आश्विने वाथ माघे वा चैत्रे वा श्रावणेऽपि च।
कृष्णादारभ्य कर्त्तव्यं व्रतं शुक्लावधिं हरेत्॥

शुक्लावधिर्भवति शुक्लपक्षावधिः।

एतच्चोक्तमासेष्वेव वक्ष्यमाण प्रकारेण कृष्णाष्टम्यामारभ्य शुक्लाष्टमीं यावत् कर्त्तव्यं।

अष्टमीमाश्विनीं कृष्णा मेकभक्तेन कारयेत्।
मङ्गलारूपिणीं देवीमथवा रुद्रघातिनीम्॥
पूजयेन्नवभेदेन गन्धमाल्यनिवेदनैः॥

नवभेदेन नवकृत्वो गन्धधर्षणेन।

कन्यका भोजयेद्वत्स देवीभक्तांश्च मानवान्॥

---

१ शान्ति पुष्टिक कामैश्च इति पुस्तकान्तरे पाठः।

नक्तेन नवमी कार्य्या यावन्न दशमीं क्षिपेत् ।
एकादश्यामुपवसेत् पुनरेष विधिर्भवेत् ॥

पुनरेषविधिरिति यथा कृष्णाष्टम्यां दिनचतुष्कमेक भक्तनक्ता याचितोपवासात्परमपि दिनचतुष्कत्रयं नेयमित्यर्थः ।

याचच्छुक्लाष्टमीं शक्र उपोष्य तु विधानतः ।
दानं होमो जपः पूजा कन्याभोज्यन्तु प्रत्यहं ॥
कर्त्तव्यं जितरोषेण देव्या भक्तिरतेन च ।
नवधा पशुघातेन महिषाजाविकादिषु ॥
कर्त्तव्यं भूतवैताले नचैवात्मचिकीर्षया ॥
कन्याश्चलङ्कृतास्तत्र[1] द्विजा देवीपरायणाः ।
नवधापशुघातेन नखण्डकरणे न च[2] ॥

भूतवेताले भूतवेतालार्थं आत्मचिकीर्षया आत्मभोगेच्छया । अलङ्कृताः कार्य्याइति विशेषः ।

नट नर्त्तन प्रेक्षाश्च[3] रथयात्रा सजागरं ।
दानं देयं यथाशक्त्या सर्व्वेषामपि शक्तितः ॥
महाभैरवरूपेण अस्थिमालाधराश्च ये ।
पूजनीया विशेषेण वस्त्रशोभाः पुरादिषु ।
कर्त्तव्याः सर्व्वकामार्थप्रापणाय सुरोत्तम ॥
अनेन विधिना शक्र यथेष्टं लभते फलं ॥

---

१ स्तद्वदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ नखण्डकरणेनैव इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ नट नर्त्तन मुख्याश्च इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मङ्गला भैरवी दुर्गा वाराही त्रिदशेश्वरी।
उमा हैमवती कन्या कपाली कैटभेश्वरी॥
काली ब्राह्मी महेशी च कौमारी मधुसूदनी।
वाराही वासवी चर्च्चा नामान्येतानि वै जपेत्।
पूजयेद्भोजयेत् कन्याः शास्त्रदृष्टेन कर्म्मणा॥
वस्त्रालङ्कारकांस्यादिकरकाः कटिसूत्रकाः।
दातव्या चात्मनः शक्त्या देव्या भक्तैः सुखार्थिभिः॥
अथवा नवरात्रञ्च सप्तपञ्चत्रिकं हि वा।
एकभक्तेन नक्तेनायाचितोपोषितैः क्रमात्॥

नवरात्रिरेकभक्तेन सप्त नक्तेन पञ्चायाचितेन तिस्र उपवासेनेति क्रमः। अष्टमीमन्ते कृत्वा नवादिगणना। पूर्व्वचासमर्थस्यैते पक्षाः।

क्षपयेताश्विने शक्र यावच्छुक्ला तु अष्टमी।
पूजयेन्मङ्गलां तत्र मण्डले विधिवत्कृते॥
सर्व्वसम्भारसम्पन्ने सर्व्वसिद्धिविधायके।
सर्व्वकामप्रदे शक्र सर्व्वकामानवाप्नुयात्॥
अर्थकामस्य अर्थन्तु राज्यकामस्य राज्यदं।
आरोग्यं पुत्रदं वत्स महापातकनाशनं॥
सर्व्ववर्णैश्च कर्त्तव्यं पुंस्त्रीबालनपुंसकैः।
सर्व्वदा सर्व्वगा देवी यस्माच्छक्र महाफला॥
अनेन विधिना वत्स स ददाति विचारणा।
सर्व्वेषां व्रतयोनीनां सर्व्वव्रतमहाफलं॥
नवम्याख्यं महापुण्यं तव सम्यक् प्रकाशितं।

नाख्येयं भक्तिहीनस्य मूर्खस्य हेतुवादिनः ॥
देयं भक्ताय शान्ताय शिवविष्णुरताय च ।
देवीभक्तः सदाचारः कन्यापूजारतो नरः ॥
इहैव सर्व्वकामानि साधयेदविचारणात् ।
विप्रा यथा च पूज्यानां दानानां काञ्चनं यथा ॥
भूर्लोकः सर्व्वलोकानां तीर्थानां जाह्नवी तथा ।
यथाश्वमेधोयज्ञानां मथुरा मुक्तिकाङ्क्षिणां ॥
वीणां यथाहिभुक् श्रेष्ठो देवानामच्युतो यथा ।
तथा सर्व्वव्रतानान्तु वरोक्तं भीष्मपञ्चकं ॥
वसिष्ठभृगुगर्गाद्यैश्चीर्णं कृतयुगादिषु ।
नभोगैरम्बुरीषाद्यैश्चीर्णं त्रेतायुगादिषु ॥
वीरभद्रादिभिर्व्विप्रैः शूद्रैरन्यैः कलौ युगे ॥
दिनानि पञ्च पूज्यानि चीर्णमेतन्महाव्रतं ।
ब्राह्मणैर्ब्रह्मचर्य्येण जपहोमक्रियादिभिः ॥
क्षत्रियैश्च तथा सत्यशौचव्रतपरायणैः ।
नाधयो व्याधयस्तस्य न च शत्रुभयं भवेत् ॥
संसारपूजितो नित्यं[१] महानेकोपिजायते ।
श्रवणात् सर्व्वकार्य्याणि सिध्यन्ति नात्र संशयः ॥

इति देवीपुराणोक्तं मङ्गलाव्रतं ।

———o———

१ मङ्गलाष्टजितानित्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मङ्गला भैरवी दुर्गा वाराही त्रिदशेश्वरी।
उमा हैमवती कन्या कपाली कैटभेश्वरी॥
काली ब्राह्मी महेशी च कौमारी मधुसूदनी।
वाराही वासवी चर्च्चा नामान्येतानि वै जपेत्।
पूजयेद्भोजयेत् कन्याः शास्त्रदृष्टेन कर्म्मणा॥
वस्त्रालङ्कारकांस्यादिकरकाः कटिसूत्रकाः।
दातव्या चात्मनः शक्त्या देव्या भक्तैः सुखार्थिभिः॥
अथवा नवरात्रञ्च सप्तपञ्चत्रिकं हि वा।
एकभक्तेन नक्तेनायाचितोपोषितैः क्रमात्॥

नवरात्रिरेकभक्तेन सप्त नक्तेन पञ्चायाचितेन तिस्र उपवासेनेति क्रमः। अष्टमीमन्ते कृत्वा नवादिगणना। पूर्व्वत्रासमर्थस्यैते पक्षाः।

क्षपयेताश्विने शक्र यावच्छुक्ला तु अष्टमी।
पूजयेन्मङ्गलां तत्र मण्डले विधिवत्कृते॥
सर्व्वसम्भारसम्पन्ने सर्व्वसिद्धिविधायके।
सर्व्वकामप्रदे शक्र सर्व्वकामानवाप्नुयात्॥
अर्थकामस्य अर्थन्तु राज्यकामस्य राज्यदं।
आरोग्यं पुत्रदं वत्स महापातकनाशनं॥
सर्व्ववर्णैश्च कर्त्तव्यं पुंस्त्रीबालनपुंसकैः।
सर्व्वदा सर्व्वगा देवी यस्माच्छक्र महाफला॥
अनेन विधिना वत्स स ददाति विचारणा।
सर्व्वेषां व्रतयोनीनां सर्व्वव्रतमहाफलं॥
नवम्याख्यं महापुण्यं तव सम्यक् प्रकाशितं।

नाख्येयं भक्तिहीनस्य मूर्खस्य हेतुवादिनः ॥
देयं भक्ताय शान्ताय शिवविष्णुरताय च ।
देवीभक्तः सदाचारः कन्यापूजारतो नरः ॥
इहैव सर्व्वकामानि साधयेदविचारणात् ।
विप्रा यथा च पूज्यानां दानानां काञ्चनं यथा ॥
भूर्लोकः सर्व्वलोकानां तीर्थानां जाह्नवी तथा ।
यथाश्वमेधोयज्ञानां मथुरा मुक्तिकाङ्क्षिणां ॥
वीणां यथाहिभुक् श्रेष्ठो देवानामच्युतो यथा ।
तथा सर्व्वव्रतानान्तु वरोक्तं भीष्मपञ्चकं ॥
वसिष्ठभृगुगर्गाद्यैश्चीर्णं कृतयुगादिषु ।
नभोगैरम्बुरीषाद्यैश्चीर्णं त्रेतायुगादिषु ॥
वीरभद्रादिभिर्व्विप्रैः शूद्रैरन्यैः कलौ युगे ॥
दिनानि पञ्च पूज्यानि चीर्णमेतन्महाव्रतं ।
ब्राह्मणैर्ब्रह्मचर्य्येण जपहोमक्रियादिभिः ॥
क्षत्रियैश्च तथा सत्यशौचव्रतपरायणैः ।
नाधयो व्याधयस्तस्य न च शत्रुभयं भवेत् ॥
संसारपूजितो नित्यं१ महानेकोपिजायते ।
श्रवणात् सर्व्वकार्य्याणि सिध्यन्ति नात्र संशयः ॥

इति देवीपुराणोक्तं मङ्गलाव्रतं ।

---

१ मङ्गलार्ष्टजितानित्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अथ भीष्मपञ्चकव्रतं।

नारदीयपुराणात्।

नारद उवाच।

यदेतदचलं पुण्यं व्रतानां परमं व्रतं।
कर्त्तव्यं कार्त्तिके मासि प्रयत्नाद्भीष्मपञ्चकं॥
विधानं तस्य विस्पष्टं[१] फलञ्च सुरसत्तम।
कथयस्व प्रसादान्मे मुनीनां हितकाम्यया॥

ब्रह्मोवाच।

प्रवच्यामि महापुण्यं व्रतं व्रतवतांवर॥
भीष्मेणैतद्यतः प्राप्तं व्रतं पञ्चदिनात्मकं।
सकाशाद्वासुदेवस्य तेनोक्तं भीष्मपञ्चकं॥
व्रतस्यास्य गुणान्वक्तुं कः शक्तः केशवादृते।
व्रतञ्चैतन्महापुण्यं महापातकनाशनं॥
अतो नरैः प्रयत्नेन कर्त्तव्यं भीष्मपञ्चकं।
कार्त्तिकस्यामले पच्चे स्नात्वा सम्यग्यतव्रतः॥
एकादश्यान्तु गृह्णीयाद्व्रतं पञ्चदिनात्मकं॥
प्रातस्स्नात्वा विधानेन मध्याह्ने च तथाव्रती।
नद्यां निर्झरगर्त्ते वा समालभ्यञ्च गोमयं॥
यवव्रीहितिलैः सम्यक् पितॄन् सन्तर्पयेत् क्रमात्।
स्नात्वा मौनं ततः कृत्वा धौतवासा दृढव्रतः॥

---

१ विधानं तस्येष्टफलमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

ततः संपूजयेद्देवं सर्व्वपापहरं हरिं।
स्नापयेदच्युतं भक्त्या मधुक्षीरघृतादिभिः॥
तथैवं पञ्चगव्येन गन्धचन्दनवारिणा।
चन्दनेन सुगन्धेन कुङ्कुमेनाथ केशवं॥
कर्पूरोशीरमिश्रेण लेपयेद्गरुडध्वजं।
अर्च्चयेदुचितैः पुष्पैर्गन्धधूपसमन्वितैः॥
गुग्गुलुं घृतसंयुक्तं दहेदच्चयभक्तिमान्१।
दीपकन्तु दिवारात्रौ दद्यात् पञ्चदिनानि तु॥
नैवेद्यं देवदेवस्य परमान्नं निवेदयेत्।
एवमभ्यर्च्च देवेशं स्तुत्वाचैव प्रणम्य च॥
ओं नमोभगवते वासुदेवेति जपेदष्टोत्तरं शतं।
जुहुयाच्च घृताभ्यक्तं तिलव्रीहियवं व्रती॥
षडक्षरेण मन्त्रेण स्वाहाकारान्वितेन च॥

ओं नमोविष्णवेति षड्क्षरोमन्त्रः।

उपास्य पश्चिमां सन्ध्यां प्रणम्य गरुडध्वजं।
जपित्वा पूर्व्ववन्मन्त्रं क्षितिशायी भवेन्नरः॥
सर्व्वमेतद्विधानन्तु कार्य्यं पञ्चदिनेष्वपि।
विशेषोक्तं व्रते चास्मिन् यदन्यूनं२ शृणुष्व तत्॥
प्रथमेह्नि हरेः पादौ पूजयेत् कमलैर्नरः।
द्वितीये विल्वपत्रेण जानुदेशं समर्च्चयेत्॥
पूजयेच्च तृतीयेह्नि नाभिं भृङ्गारकेण तु।

१ दहेदच्युतभक्तिमानिति पुस्तकान्तरे पाठः।
२ यदपूर्व्वमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

वारुण-विल्व-जयाभिश्च तत स्कन्धौ समर्चयेत् ।
ततोऽनुपूजयेच्छीर्षं मालत्या चक्रपाणिनं ॥
कार्त्तिक्यां देवदेवस्य भक्त्या तद्गतमानसः ।
पूजयेज्जपमन्त्रेण गन्धधूपं निवेदयेत् ॥
अर्चयित्वा हृषीकेशमेकादश्यां समाहितः ।
त्रिःप्राश्य गोमयं सम्यक् एकादश्यामुपावसेत् ॥
गोमूत्रं मन्त्रवद्गयी द्वादश्यां पूजयेद्व्रती ।
क्षीरञ्चैव त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां तथा दधि ।
संप्राश्य कायशुद्ध्यर्थं लङ्घनीयच्चतुर्द्दिनं१ ॥

प्राशनं, होममन्त्रेण ।

पञ्चमे तु दिने स्नात्वा विधिवत्पूज्य केशवं ।
भोजयेद्ब्राह्मणान् भक्त्या तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणां ॥
तथोपदेष्टारमपि पूजयेद्वस्त्रभूषणैः ।
ततोनक्तं समश्नीयात्पञ्चगव्यपुरःसरं ॥
एवं सम्यक् समाप्यं स्यात् यथोक्तं व्रतमुत्तमं ।
सर्व्वपापहरं पुण्यं प्रख्यातं भीष्मपञ्चकं ॥
जन्मप्रभृति जन्मांसन्त्यक्त्वा पुण्यमवाप्नुयात् ।
तत्फलं समवाप्नोति सन्त्यक्त्वा भीष्मपञ्चके ॥
मद्यपोयः पिवेन्मद्यं जन्मनोमरणान्तिकं ।
तद्भीष्मपञ्चके त्यक्त्वसम्प्राप्नोत्यधिकं फलं ॥

भविष्योत्तरात् ।

---

१ लङ्घयेत्, चतुर्द्दिनमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

कृष्ण उवाच ।

कार्त्तिके शुक्लपक्षस्य शृणु धर्म्मं पुरातनं ।
एकादश्यां समारभ्य विज्ञेयं भीष्मपञ्चकं ॥
दुष्करं सत्वहीनानामशक्यं बालचेतसां ।
पापधीः परिहर्त्तव्या ब्रह्मचर्य्येण निश्चया ॥
मद्यं मांसमसत्यञ्च वर्ज्जयेत् पापभाषणं ।
शाकाहारेण मुन्यन्नैः कृष्णार्चनपरैर्नरैः ॥
स्त्रीभिर्व्वाक्येन कर्त्तव्यं१ स्वसत्यः पुण्यवर्द्धनं ।
विधवाभिस्तु कर्त्तव्यं पुत्राणां शुभवृद्धये२ ॥
सर्व्वकामसमृद्ध्यर्थं मोक्षार्थञ्चैव पाण्डव ।
नित्यं स्नानेन दानेन कार्त्तिकीं यावदेव तु ॥
वैश्वदेवस्तु कर्त्तव्यो विष्णुध्यानपरायणैः ।

वैश्वदेवः सर्व्वदेवताहोमः ताश्च विष्णुविभूतित्वेन भावनीयाः ।

या यस्य प्रतिमा कार्या रौद्रवक्त्रातिभीषणा३ ।
खड्गहस्तातिविकृता तौ हि दंष्ट्राकरालिनी ॥
तिलप्रस्थोपरि स्थाप्या कृष्णवस्त्रेण वेष्टिता ।
रक्तपुष्पाकृतापीड़ां ज्वलत्काञ्चनकुण्डलां ॥
संपूज्य परया भक्त्या धर्म्मराजस्य नामभिः ।

---

१ स्त्रीभिर्वाक्यैर्नकर्त्तव्यमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

२ विधवाभिस्तु कर्त्तव्या पुराण शुभवृद्धये इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

३ रौद्रचक्रातिभीषणादिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

इममुच्चारयेन्मन्त्रं गृहीतकुसुमाञ्जलिः ॥
यदन्यजन्मनि कृतमिह जन्मनि वा पुनः।
पापं प्रशममायातु तवपादप्रसादतः।
एवं संपूज्य विधिवत् प्रतिमाञ्च सकाञ्चनां ॥

सकाञ्चना सुवर्णदक्षिणायुक्ता।

वाचकाय प्रदातव्या धर्म्मो मे प्रीयतामिति ॥
तद्दच्च देवदेवस्य कृष्णस्याक्लिष्टकारिणः ॥

तद्दद्दिति हरिप्रतिमा देया।

कृत्वा पूजां यथा शक्त्या विप्राणां वेदवेदिनां।
दद्याद्धिरण्यं गाञ्चैव कृष्णो मे प्रीयतामिति ॥
अन्येषामपि दातव्यं सत्कृत्य वसुवाञ्छितं।
कृतकृत्यः स्थितोभूत्वा विरक्तः संयतोभवेत् ॥
शान्तचेता निराबाधः परम्पदमवाप्नुयात्।
नीलोत्पलदलश्यामश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः ॥
अष्टपादैकनयनः शङ्कुकर्णो महास्वनः।
जटी द्विजिह्वस्ताम्रास्यो मृगराजतनुच्छदः ॥
चिन्तनीयो महादेवो यस्य रूपं न विद्यते।

व्रतदेवताया महाविष्णोरिदं रूपं चिन्त्यं पूजा देया च मृगराजतनुच्छदः सिंहत्वक्।

इदं भीष्मेण कथितं शरतल्पगतेन मे।
तदेतत्ते मया ख्यातं दुष्करं भीष्मपञ्चकं ॥
व्रतं तद्राजशार्दूल प्रवरं भीष्मपञ्चकं।

यस्तस्मिंस्तोषयेद्भक्त्या तस्मै मुक्तिप्रदोऽच्युतः ॥
ब्रह्मचारी गृहस्थोवा वानप्रस्थोऽथवा यतिः ।
प्राप्नोति वैष्णवं स्थानं तत् कृत्वा भीष्मपञ्चकं ।
ब्रह्महा मद्यपस्तेयी गुरुगामी सदानृती ।
मुच्यते पातकात् सम्यक् कृत्वैकं भीष्मपञ्चकं ॥
अथास्मिंस्तोषितोविष्णुर्नृणां मुक्तिप्रदोभवेत् ।
श्रुत्वैतत् पठ्यमानन्तु पवित्रं भीष्मपञ्चकम् ॥
मुच्यते पातकान्मर्त्यः पाठकोविष्णुलोकभाक् ।
धन्यं पुण्यं पापहरं युधिष्ठिर महाव्रतं ॥
यच्चीर्त्वा ब्रह्महा गोघ्नः सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।

यद्भीष्मपञ्चकमिति प्रथितं पृथिव्या
मेकादशीप्रभृति पञ्चदशीनिरुद्धं ।
मुन्यन्नभोजनपरस्य नरस्य तस्मि
न्निष्टं फलं दिशति पाण्डवशार्ङ्गधन्वा ॥

इति भीष्मपञ्चकव्रतं ।

——000——

व्यास उवाच ।

यदजर्भाद्दानवा पूर्व्वं चार्च्चयित्वा जनार्दनं ।
तां योगनिद्रामसृजद्देवीं रक्षार्थमात्मनः ॥
एकांशतोभगवती सिद्धिमेकां तदेव तु ।
शुक्लपक्षे तु संपज्या कार्त्तिके केशवाज्ञया ॥

चतुर्थीमथवाष्टम्यां नवम्यां वा सुसिद्धिदा।
चतुर्दश्यामथो स्त्रीभिः सुस्नाताभिर्यथाक्रमं॥
गृहाद्वाह्ये तु यत्र स्यादेकान्ते तु फलद्रुमः।
तत्तथा पुष्पधूपान्नसम्पदा पूजयेच्च तां॥
एका पुत्रवती नारी मनोवाक्कायसंयुता।
सर्वोपकरणैर्युक्तं गृहीत्वा ग्रासमुत्तमं॥
ततोददाति श्वेनाय सुप्रीता प्रीतिकामिनी॥
इममासनवस्त्राद्यं भगवत्यै निवेदय।
इत्युक्त्वा स्वगृहं याति ततः पूर्णामनोरथाः॥
कृते युगे प्रसिद्धोऽयं दासवद्भृतको यथा।

दासइव भृतक इव प्रेष्यत्वेन कृते युगे प्रसिद्धइत्यर्थः।

अथोपरिचरो राजा ऋतुपर्णः पुरेस्वके।
निधाय प्रददौ नेतुं श्वेनाय स्वां प्रियां प्रति॥
युगेष्वन्येषु मन्त्रन्तु जपेत्त्वनलइत्यपि।
जहाति भूमौ संप्राप्ता[1] प्राङ्मुखी याति वेश्म च॥
आमन्त्रणन्तु यस्यास्ति पक्षिणा निर्मितं पुरा।
स एव पक्षी गृह्णाति सग्रासमिति निश्चयः॥
आदौ गृहे ततो भुङ्क्ते सा नारी सुसमाहिता।
पश्चात् गृहपति र्भुङ्क्ते समृत्यज्ञातिवान्धवः॥
गृहदेवी तु तेनैव विधिना पूजयेत् पतिं॥
श्वेनग्रासो न देयश्च न च वृक्षं समाश्रये।

---

१ तं ग्रासमिति पुस्तकान्तरेपाठः।

किन्तु गुप्तं गृहेत्वार्थ्या पूजयीत पतिव्रता ॥
युगेष्वन्येषु सद्भावो दम्पत्योर्नो भवेद्यदा ।
तदा स्वकुलधर्म्मन्तु तावन्मात्रं करोति सः ॥

याश्चेनयापत्युरनुज्ञां विना तु श्चेनया गृह एव देवी पूजयितव्येत्यर्थः ।

इत्यादित्य पुराणोक्तं श्येनयासनविधिः ।

———000———

ईश्वर उवाच ।

अतःपरं प्रवक्ष्यामि व्रतानान्तु यथाक्रमं ।
अष्टम्यान्तु चतुर्दश्यां पक्षयोरुभयोस्तथा ॥
उपोष्य संयतो भूत्वा त्रिविधेनान्तरात्मना ।
ततोपराह्णे शुचिना विशेषात् पूजयेच्छिवं ॥
पूर्वोक्तेन विधानेन जपहोमादिमाचरेत् ।
पूजयेत्परया भक्त्या गुरुं वा साधनादिकैः ॥
ततस्तु पञ्चगव्यैश्च प्राशयेच्चलुकत्रयं ।
समाचम्योपसंस्पृश्य हविष्यान्नेन वर्त्तनं ॥
अनेन विधिना यत्नाद्यावज्जीवं व्रतं चरेत् ।
पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥
वसन्ति शिवलोकेषु शिवव्रतप्रभावतः ।
एतच्छिवव्रतं नाम व्रतानामुत्तमोत्तमं ॥

इति कालोत्तरोक्तं शिवव्रतं ।

———000———

मैत्रेय उवाच।

कार्त्तिकः खलु मासो वै सर्व्वदेवमयोमहान्।
कृष्णपक्षे विशेषेण तत्र पञ्चदिनानि तु॥
पुण्यानि तेषु यद्दत्तमक्षयं सर्व्वकामिकं।
एकादश्यां परैर्दत्तं दीपं प्रज्वाल्य मूषिकां॥
मानुष्यं दुर्लभं प्राप्य पराङ्गतिमवाप सा।
लुब्धकोऽपि चतुर्दश्यां पूजयित्वा जनार्दनं॥
निर्भक्तिः परसंगत्या विष्णुलोकं जगाम सः।
श्वपाकादित्रयोदश्यां दीपान् दत्त्वा परैः कृतान्॥
वेश्या लीलावती भूत्वा जगाम स्वर्गमक्षयं।
कोपः कश्चिदमावास्यां पूजां दृष्ट्वा च शार्ङ्गिणः॥
मुहुर्डयस्त्वजापालो राजराजेश्वरोभवेत्।
तस्माद्दीपाः प्रदातव्या रात्रावस्तमिते रवौ॥
गृहेषु सर्व्वगोष्ठेषु चैत्येष्वायतनेषु च।
देवानाञ्चैव रथ्यासु श्मशानेषु सरःसु च।
नक्ताशिना शुभार्थाय यदा पञ्चदिनानि तु॥
पापिनः पितरो ये च लुप्तपिण्डोदकक्रियाः।
चतुर्दश्याममावश्यां पिण्डदस्याप्नुवन्ति ते॥
स्वर्गतिमितिशेषः।
तत्र श्रीः पूजनीया तु मनुष्याणां प्रयत्नतः॥
श्रीकामैस्तत्रशर्व्वर्यां क्रीड़ितव्यं प्रयत्नतः।
बन्धुभिः सहितैः पत्न्या नृत्यगीतप्रजागरैः॥

यदि हर्षं प्रयातीह तस्य संवत्सरं जयं ।
च्युते तु क्रीड़िते हानौ हानिःस्याद्विजये ध्रुवं ॥
सुखप्रीतिसुलाभःस्याद्वत्सरं मनुजस्य तु ।
गौर्य्या जिता पुरा शम्भुर्नग्नोद्यूतैर्विसर्जितः ॥
तेनासौ शङ्करी दुःखी सर्व्वदोमा सुखान्विता ।
श्रिया सार्द्धं जगद्योनिः शेते विष्णुः सुखान्वितः ।
तस्यां रात्रौ जनानान्तु अतोऽर्थं सुखसुप्तिका(१) ॥
नन्दा सुनन्दा सुरभी सुशीला सुमना तथा ।
निर्गता मथ्यमानाब्धौ उषः स्नानं शुभप्रदं ॥
कामधेनोराविर्भावभावितस्वदेहात् उषः प्रशस्त इत्यर्थः ।
तत्र स्नात्वा समभ्यर्च्च धेनुं पूज्य प्रयत्नतः(२) ।
गोदानफलमाप्नोति नरो विगतकल्मषः ॥
एकादश्यामुपोष्याथ नरो दिनचतुष्टयं ।
घृतेन स्नापयेद्विष्णुं गव्येन पयसापि वा ॥
नक्ताशी गोरसैर्द्दव्यैः पूजयेन्मधुसूदनं ।
गन्धपुष्पैः सुनैवेद्यैर्वस्त्रालङ्कारकुण्डलैः ॥

शङ्खासिचक्रोद्यतबाहुविष्णोः
गदाग्रहस्तस्य तु शार्ङ्गपाणेः ।
अर्घ्यं प्रयच्छामि जनार्द्दनस्य
श्रिया युतस्यापि धराधरस्य ॥

---

(१) सुख पूजिका इति क्वचित् पाठः ।

(२) धेनूः पञ्च प्रयत्नत इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

श्रियःपतिं श्रीधरमेव कान्तं
श्रियः सखायं हि श्रियोनुमूलं।
नामान्यहं श्रीधरश्रीनिवासं
समर्चितो मे प्रददातु कामान् ॥
एवं पूज्य विधानेन श्रियायुक्तन्तु नामभिः।
पृथक् जागरणं कुर्य्यात् श्रिया सार्द्धं जगत्पतेः॥
या देवी भार्गवं तेजः कुलं सर्वत्र पूजिता।
आयातु सा गृहे नन्दा सुप्रीता वरदा मम॥
याङ्गिरसं सदा देवी सुनन्दा प्रत्युपस्थिता।
आयातु मे गृहे सा तु सुप्रीता वरदा सती॥
सुरभी या भरद्वाजं कामधेनुः सुकामदा।
सदा भजेत् गृहं सात्र ममायातु सुरार्चिता॥
सुशीला कश्यपं या तु भजे सर्व्वत्र कामदा।
सा मे भवतु सुप्रीता कामधेनुर्गृहे सदा॥
सुमना या वसिष्ठन्तु संप्राप्य मुमुदे शुभा।
सा मे गृहं सदायातु कामदा सुरपूजिता॥
एवं पूज्य विधानेन प्रभाते विमले शुभे(१)।
शुक्लाम्बरधरःस्नातः शुक्लमाल्यानुलेपनः॥
कृतनित्यक्रियो हृष्टः कुण्डलाङ्गदभूषितः।
प्रातःप्रतिपदि प्रीतः कामधेनुप्रदो भवेत्॥

कामधेनुस्तु वह्निपुराणोक्ता विज्ञेया सा च दानखण्डे एव द्रष्टव्या॥

---

(१) शुभमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

वर्ष्यं हरेः सर्व्वमिदं पवित्रं
तत्रापि वर्ष्या शरदेव तासां(१) ।
तस्मिञ्छुभः कार्त्तिकनाममास
स्तत्रापि पुण्यो हि बभूव दर्शः ॥
यस्यां हरोर्दैत्यभयाद्विमुक्तो
उरस्थलं प्राप्य सुखेन शेते ।
लक्ष्म्यां पुरायापि विनिर्म्मिता वै
कामप्रदा धेनव एव यत्र ॥
वर्हिर्म्मखे यत्र दिने समस्ताः
सुधेनवो भूमितले भ्रमन्ति ।
गृहेन यस्मिन् कथयन्ति लीला
हानिश्चयस्तत्र च सत्यमेतत् ॥
तस्मात्त्वमत्रैव च कामधेनुं
दद्याः समुद्दिश्य तु केशवन्तु ।
विप्राय वै सर्व्वगुणाय यत्र
कृत्वा व्रतं कृत्स्नमतो हरेस्तु ॥
सप्तापरान् सप्तावरानात्मानञ्चैव मानवः ।
सप्तजन्मकृतात्पापात् मोचयत्यवनीपते ॥
पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोति मानवः ।
दानानामेव सर्व्वेषामुत्तमं परिकीर्त्तितं ॥
सर्व्वकामप्रदं धन्यं पापघ्नं सर्व्वदं शुभं ।

(१) वर्षं हरे सर्व्वमिदं पवित्रं तत्रापि वर्ष्याः शरदेव तासामिति पाठान्तरं ।

सर्व्वेषामेव पापानां पापानां(१) महतामपि ॥
प्रायश्चित्तमिदं शस्तं कथितं ब्रह्मणा नृप।
ब्रह्मविट्क्षत्रशूद्राणां कर्त्तव्यञ्च व्रतं नृप ॥
सर्व्वकाम फलार्थाय कामधेनुव्रतं सतां।
व्रतान्ते(२) तिलहोमश्च कामधेनोः प्रयत्नतः ॥

इति वह्निपुराणोक्तं कामधेनुव्रतं१।

———000@000———

सनत्कुमार उवाच।

अमावास्यान्तु देवाश्च कार्त्तिके मासि केशवं।
अभयं प्राप्य सुप्तास्तु सुखाक्षीरोद(३) सानुषु ॥
लक्ष्मीर्दैत्यभयान्मुक्ता सुखं सुप्ता भुजोदरे।
चतुर्भुजस्य हस्तान्ते ब्रह्मा सुप्तस्तु पङ्कजे ॥
अतोऽर्थं विधिवत् कार्य्या मनुष्यैः सुखसुप्तिका।
दिवा तत्र न भोक्तव्यमृते बालातुरान् जनान्॥
प्रदोषसमये लक्ष्मीं पूजयित्वा ततः क्रमात्।
दीपवृक्षाश्च दातव्याः शक्त्या देवगृहेषु च ॥
चतुष्पथे श्मशानेषु नदीपर्व्वतवेश्मसु।
वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु चत्वरेषु गुहासु च ॥

(१) यातानामिति पाठान्तरं।
(२) स्पष्टान्ते न क्वचित् पाठः।
(३) क्षीरोर्ण्वति पाठान्तरं।

वस्त्रैः पुष्पैः शोभितव्याः क्रयविक्रयभूमयः ।
दीपमालापरिच्छिन्ने प्रदेशे तदनन्तरं ॥
ब्राह्मणान् भोजयित्वादौ विभज्य च बुभुक्षितान् ।
अलङ्कृतेन भोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना ॥
स्निग्धैर्मुग्धैर्विदग्धैश्च बान्धवैर्विश्रुतैः(१) सह ।
शङ्करस्तु पुरा द्यूतं ससर्ज्ज सुमनोहरं ॥
कार्त्तिके शुक्लपक्षे तु प्रथमेऽहनि सत्यवत् ।
जितश्च शङ्करस्तत्र जयं लेभे च पार्व्वती ॥
अतोऽर्थं शङ्करो दुःखी उमा नित्यं सुखोषिता ।
तस्माद्द्यूतं प्रवर्त्तव्यं प्रभाते तत्र मानवैः ॥
तस्मिन् भवेज्जयोयस्य(२) तस्य संवत्सरं शुभं ।
पराजये विरुद्धन्तु लब्धनाशस्ततोभवेत् ॥
श्रोतव्यं गीतवाद्यादि स्वनुलिप्तैः स्वलङ्कृतैः ।
विशेषवच्च भोक्तव्यं प्रशस्तैर्बान्धवैः सह ॥
तस्यां निशायां कर्त्तव्यं शय्यास्थानं(३) सुशोभनं ॥
गन्धपुष्पैस्तथा वस्त्रै रत्नैर्माल्यैरलङ्कृतं ।
दीपमालापरिच्छिन्नं तथा धूपेन धूपितं ॥
दयिताभिश्च सहितैर्नेया सा च भवेन्निशा ।
नवैर्वस्त्रैश्च संपूज्य द्विजसम्बन्धिबान्धवान् ॥

इत्यादित्यपुराणोक्तं सुखसुप्तिव्रतं ।

(१) लिखितै इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(२) तस्मिन् द्यूते जयी यस्येति पाठान्तरं ।
(३) शय्याख्यातमिति पाठान्तरं ।

अथ कौमुदीमहोत्सवः।

पद्मपुराणे।

कार्त्तिके मास्यमावास्या तस्यां दीपप्रदीपनं।
शालायां ब्रह्मणः कुर्यात् स गच्छेत्परमं पदं॥
प्रतिपदि ब्राह्मणस्य गुडमिश्रैः सदीपकैः।
वासोभिरहतैः पूज्या गच्छेद्वै ब्रह्मणः पुरं॥
गन्धैः पुष्पैर्नवैर्वस्त्रैः सम्मानं भूषयेत्तु यः।
तस्यां प्रतिपदा या तु स गच्छेद्ब्रह्मणः पदं॥
महापुण्या तिथिरियं बलिराज्यप्रवर्त्तिनी।
ब्रह्मणस्तु प्रिया नित्यं बलेर्या परिकीर्त्तिता॥
ब्राह्मणान् भोजयेत् योऽस्यामात्मानञ्च विशेषतः।
स याति परमं स्थानं विष्णोरमिततेजसः॥
चैत्रे मासि महाबाहो पुण्या प्रतिपदा वरा।
तत्र यश्च तिलांस्पृष्टा स्नानं कुर्यान्नरोत्तमः॥
न तस्य दुरितं किञ्चिन्नाधयो व्याधयोनृप।
भवन्ति कुरुशार्दूल तस्मात् स्नानं समाचरेत्॥
दिव्यनीराजनं तद्वत् सर्व्वरोग प्रणाशनं।
गोमहिष्यादि यत्किञ्चित्तत्सार्द्धं भूषयेन्नृप॥
तैलवस्त्रादिभिः सर्व्वान्तोरणाधस्ततोनयेत्।
ब्राह्मणानां ततोभोज्यं कुर्या कुरुकुलोद्वह॥
तिस्र एताः पुरा प्रोक्ताः तिथयः कुरुनन्दन।
कार्त्तिकाश्वयुजे मासि चैत्रे वापि तथा नृप॥

स्नानं दानं शतगुणं कार्त्तिकायां तथा नृप।
वलिराज्येषु शुभदा पांशुनाशुभनाशनी॥

वामनपुराणे।

वलिं प्रति त्रिविक्रम उवाच।

तथा यदुद्भवं पुण्यं हत्ते शक्र महोत्सवे।
वीरप्रतिपदा नाम तव भावी महोत्सवः।
तत्र त्वां नरशार्दूल हृष्टाः पुष्टाः स्वलङ्कृताः॥
पुष्पधूपप्रदानेन अर्चयिष्यन्ति यत्नतः।
तत्रोत्सवो मुख्यतमो भविष्यति दिवानिशं॥
यथैव राज्ये भवतस्तु साम्प्रतं
तथैव भाविन्यपि कौमुदी च।

भविष्योत्तरात्।

श्रीकृष्ण उवाच।

पुरा वामनरूपेण प्रार्थयित्वा धरामिमां।
वलियज्ञे हरिः पूर्व्वं क्रीतवान् विक्रमैस्त्रिभिः॥
इन्द्राय दत्तवान् राज्यं वलिं पातालवासिनं।
कृत्वा दैत्यपतेर्दत्तमहोरात्रत्रयं नृप॥
एकमेवार्थभोगार्थं वलिराज्येति चिह्नितं।
सरहस्यं तदेतत्ते कथयामि नरोत्तम॥
कार्त्तिके कृष्णपक्षस्य पञ्चदश्यां निशागमे।
यथेष्टचेष्टं दैत्यानां राज्यन्तेषां महीतले॥

युधिष्ठिर उवाच।

विशेषेण हृषीकेश कौमुदीं ब्रूहि मे प्रभो।
किमर्थं दीयते दानं तस्यां का देवता भवेत्॥
किञ्च तत्र भवेद्देयं केभ्यो देयं जनार्द्दन।
प्रहर्षः कोऽत्र निर्द्दिष्टः क्रीड़ा कात्र प्रकीर्त्तिता॥

श्रीकृष्ण उवाच।

कार्त्तिके कृष्णपक्षे तु चतुर्द्दश्यां दिनोदये।
अवश्यमेव कर्त्तव्यं स्नानं नरकभीरुभिः॥
अपामार्गान् पल्लवान् वा भ्रामयेच्छिरसोपरि।
शीतलोष्णसमायुक्त सकण्टकदलान्वित॥
हर पापमपामार्ग भ्राम्यमाणः पुनः पुनः।

ब्राह्मण मन्त्रः।

पल्लवान् चीरद्रुमाणां।
ततश्च तर्पणं कार्य्यं धर्म्मराजस्य नामभिः।
यमाय धर्म्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च॥
वैवस्वताय कालाय सर्व्वभूतक्षयाय च।
औडुम्बराय दध्नाय नीलाय परमेष्ठिने॥
वृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वै नमः।
नरकाय प्रदातव्यो दीपः संपूज्य देवताः॥
ततः प्रदोषसमये दीपान् दद्यान्मनोरमान्।
ब्रह्मविष्णुशिवादीनां भवनेषु मठेषु च॥

कूटागारेषु चैत्येषु सभासु च नदीषु च ।
प्राकारोद्यानवापीषु प्रतोलीनिस्कुटेषु च ॥
सिद्धार्हबुद्ध चामुण्डाभैरवायतनेषु च ।
मन्दरेषु विविक्तेषु हस्तिशालासु चैव हि ॥
एवं प्रभातसमये ह्यमावास्यां नराधिप ।
स्नात्वा देवान् पितॄन् भक्त्या संपूज्याथ प्रणम्य च ॥
कृत्वा तु पार्व्वणश्राद्धन्दधिक्षीरघृतादिभिः ।
भोज्यैर्नानाविधैर्विप्रान् भोजयित्वा क्षमापयेत् ॥
ततोऽपराह्णसमये घोषयेन्नगरे नृपः ।
स्वस्वराज्यं बलेर्लोको यथेष्टं चेष्टतामिति ॥
लोकश्चापि पुरा हृष्टः सुधाधवलिताजिरे ।
वृक्षचन्दनमालाभिस्त्वार्चिते च गृहे गृहे ॥
द्यूतपानरतोद्रिक्तनरनारीमनोहरे ।
नृत्यवादित्रसन्तुष्टसंप्रज्वलितदीपके ॥
अन्योन्यप्रीतिसंहृष्टदत्ततालनके जने ।
ताम्बूलहृष्टवदने कुङ्कुमक्षोदचर्च्चिते ॥
दुकूलपट्टनेपथ्यस्वर्णमाणिक्यभूषणे ।
अद्भुतोद्भूतशृङ्गारप्रदर्शितकुतूहले ॥
युवतीजनसङ्कीर्णे वस्त्रोज्वलविहारिणि ।
दीपमालाकुले रम्ये विध्वस्तध्वान्तबन्धने ॥
प्रदोषरहिते शस्ते दोषादिरहिते शुभे ।
यात्राविहारसञ्चारजयजीवेति वादिभिः ॥

क्षुद्रोपसर्गैरहिते चौरजायाभयोद्धृते।
मित्रस्वजनसम्बन्धिसुहृत्प्रेमाभिरञ्जिते(१)॥
ततोऽर्द्धरात्रसमये स्वयं राजा व्रजेत्पुरं।
अवलोकयितुं रम्यं पद्भ्यामेव शनैः शनैः॥
महता तूर्य्यघोषेण ज्वलद्भिर्हस्तदीपकैः।
हर्म्यशोभान्तु संपश्यन् चतरचैः स्वकैर्नरैः॥
संदृष्ट्वा महदाश्चर्य्यं चिन्तयित्वात्मनः शुभं।
वलिराज्यप्रमोदश्च ततः स्वगृहमाव्रजेत्॥
एवं गते निशीथे तु जने निद्रान्धलोचने।
तावन्न नरनारीभिः सूर्य्यडिण्डिमचन्दनैः॥
निष्क्राम्यते प्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वगृहाङ्गणात्।
ततः प्रवुद्धे(२) सकले जने जातमहोत्सवे॥
माल्यदीपकहस्ते च स्नेहनिर्भरवत्सले।
वेश्या विलासिनी सार्थे स्वस्तिमङ्गलचारिणी॥
गृहात् गृहं व्रजन्ती च पादाभ्यङ्गप्रदायिनि।
पिष्टकोद्वर्त्तनपरे गुरुशुश्रूषणा कुले॥
द्विजाभिवादनपरे सुखरात्र्यादिवादिनि।
सुवासिनीभ्यो दाने च दीयमाने यदृच्छया॥
राजा प्रभातसमये यथार्हं पूजयेज्जनं।
सद्भावेनैव सन्तोष्या देवाः सत्पुरुषा द्विजाः॥
इतरेवान्नपानेन वाक्प्रदानेन पण्डिताः॥

(१) प्रभृति रञ्जिते इति पाठान्तरं।
(२) प्रसुप्त इति पुस्तकान्तरे पाठः।

वस्त्रैस्ताम्बूलदानैश्च पुष्पकर्पूरकुङ्कुमैः ।
भक्ष्यैरुच्चावचैर्भोज्यैरन्तःपुरविलासिनी ॥
ग्रामैर्विषय(१) दानैश्च पुष्पकर्पूरकुङ्कुमैः ।
भक्ष्यैरुच्चावचैर्भोज्यैरन्तःपुरविलासिनी ॥
ग्रामैर्विषमदानैश्च सामन्तनृपतीन् धनैः ।
पदातिजनसंलग्नान् ग्रैवेयैः कण्ठकैः शुभैः ॥
स्वनामाङ्कैः स्वयं राजा तोषयेत् स्वजनान् पृथक् ।
यथार्हं तोषयित्वा तु ततो मल्लान् भटान् नटान् ॥
वृषभान् महिषांश्चैव युध्यमानान् परैः सह ।
गजानश्वांश्च योधांश्च पदातीन् समलंकृतान् ॥
मञ्चारूढ़ः स्वयं पश्येन्नटनर्त्तनचारणान्(२) ।
क्रुधापयेत्त्रासयेच्च गोमहिष्यादिकं ततः ॥
वृषान् हर्षापयेद्गोभिरुक्तिप्रत्युक्तिवादितान् ।
ततोऽपराह्णसमये पूर्व्वस्यां दिशि भारत ॥
मार्गपालीं प्रबध्नीयाद्दुर्गे स्तम्भे च पादपे ।
कुशकाशमयीं दिव्यां लम्बकैर्बहुभिर्नृप ॥
दर्शयित्वा(३) गजानश्वान् सायमस्यास्तले नयेत् ।
गावो वृषाः समहिषा मण्डिता(४) घण्टिकोत्कटाः ॥

---

(१) वृषभ इति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) वारणानिति पुस्तकान्तरे पाठः।
(३) द्दीचयित्वेति पुस्तकान्तरे पाठः।
(४) मद्ततीघण्टिकोत्कटा इति पुस्तकान्तरे पाठः।

कृते होमे द्विजेन्द्रैश्च बध्नीयान्मार्गपालिकान् ।
दुर्गामन्त्रेण होमस्तु सर्व्वलोकसुखप्रदः ॥

घृतेनाष्टोत्तरशतं ।

नमस्कारं ततः कुर्य्यात् मन्त्रेणानेन सुव्रत ।
मार्गपालि नमस्तेऽस्तु सर्व्वलोकसुखप्रदे ॥
विषयैः पुत्रदाराद्यैः पुनरेहि व्रतस्य मे ।
राष्ट्रभोज्येन वै राजा सहस्रेण शतेन वा ॥
स्वशक्त्यापेक्षया वापि गृह्णीयात् ग्रास्यभोजनैः ।
मातुःकुलं पितृकुलं वालांश्च सह बन्धुभिः ॥
सन्तारयेत् ससकलं मार्गपालीं ददाति यः ॥

यथोत्तरे दानफलाधिक्यार्थं शतसहस्रायुतलक्षभोजनान्येतानि प्रतिज्ञया मार्गपालीं स्वीकृत्य सर्वेभ्यश्च तुष्ट्यर्थं यो ददाति तस्येदं फलं ।

ग्रामराष्ट्रशब्दावयुतलक्षोपलक्षणौ ।

नीराजनञ्च तत्रैव कार्य्यं राष्ट्रजयप्रदं ।
मार्गपालीतले नेत्थं यान्ति गावो गजा वृषाः ॥
राजानो राजपुत्राश्च ब्राह्मणाः शूद्रजातयः ।
मार्गपालीं समुलङ्घ्य नीरुजः स्युः(१) सुखान्विताः ॥
कृत्वैतत्सर्वमेवेह रात्रौ दैत्यपतेर्बलेः ।
पूजां कृत्वा नृपः साक्षाद्भूमौ मण्डलके व्रते ॥
वलिमालिख्य दैत्येन्द्रं वर्णकैः पञ्चरङ्गकैः ।

(१) निरुजः स्यात् सुखी सदा इति पुस्तकान्तरे पाठः।

सर्व्वाभरणसम्पूर्णं विन्ध्यावल्या सहासिनं ॥
कूष्माण्डञ्च जयोद्धीम उरुदानवसंवृतं ।
संपूर्णहृष्टवदनं किरीटोत्कटकुण्डलं ॥
द्विभुजं दैत्यराजानं कारयित्वा नृपः स्वयं ।
गृहमध्ये च शालायां विशालायान्ततोऽर्चयेत् ॥
भ्रातृमातृजनैः सार्द्धं सन्तुष्टो बन्धुभिस्ततः ।
कमलैः कुसुमैः पुष्पैः कह्लारै रक्तकोत्पलैः ॥
गन्धपुष्पान्ननैवेद्यैरक्षतैर्गुडपूपकैः ।
मद्यमांससुरालेह्यदीपवर्त्त्यपहारकैः ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र समन्त्री सपुरोहितः ।
बलिराज नमस्तुभ्यं विरोचनसुत प्रभो ॥
भविष्येन्द्र सुराराते पूजेयं प्रतिगृह्यतां ।
एवं पूजां नृपः कृत्वा रात्रौ जागरणं ततः ॥
कारयेत् प्रेक्षणीयादिनटनृत्यकथानकैः ।
लोकश्चापि गृहस्यान्तः शय्यायां शुक्लतण्डुलैः ॥
संस्थाप्य बलिराजानं फलैः पुष्पैश्च पूजयेत् ।
बलिमुद्दिश्य दीयन्ते दानानि कुरुनन्दन ॥
यानि तान्यक्षयान्याहुर्म्मयैव संप्रदर्शितं ।
यदस्यां दीयते दानं स्वल्पं वा यदि वा बहु ॥
तदक्षयं भवेत्सर्व्वं विष्णोःप्रीतिकरं परं ।
विष्णुना वसुधा लब्धा तुष्टेन बलये पुनः ॥
उपकारकरं दत्तमसुराणां महोत्सवं ।
ततः प्रभृति राजेन्द्र प्रवृत्ता कौमुदी शुभा ॥

सर्व्वोपद्रवविद्रावा सर्व्वविघ्नविनाशनी।
लोकशोकहरी कान्या धनपुष्टिसुखावहा॥
कुशब्देन मही ज्ञेया मुदहर्षे ततोह्ययं।
धातुज्ञैर्निगमज्ञैश्च तेनैषा कौमुदी स्मृता॥
कौ मुदन्ति जना यस्मान्नानाभावैः परस्परं।
हृष्टास्तुष्टाः सुखाया स्युस्तेनैषा कौमुदी स्मृता॥
कुमुदानि वलेर्यस्माद्दीयतेऽस्मै युधिष्ठिर।
अथार्घ्यैः पार्थिवैः पार्थ तेनैषा कौमुदी स्मृता॥
एवमेकमहोरात्रं वर्षे वर्षे विशाम्पते।
दत्तं दानवराजस्य आदर्शमिव भूतले॥
यः करोति नरो(१)राष्ट्रे तस्य व्याधिभयङ्कुतः।
कुत इति तत्र भयं नास्ति मृत्युकृतं भयं॥
सुभिक्षं क्षेममारोग्यं सस्यसम्पदमुत्तमं।
नीरुजश्च जनः सर्व्वः सर्व्वोपद्रववर्जितः॥
कौमुदीकरणाद्राजन् भवतीह महीतले।
यो यादृशेन भावेन तिष्ठत्यस्यां युधिष्ठिर॥
हर्षदैन्यादिरूपेण तस्य वर्षं प्रयाति हि।
रुदितो रोदिति(२) वर्षं हृष्टो वर्षं प्रहृष्यति॥
भुक्तो भोक्ता भवेद्वर्षं स्वस्थःस्वस्थो भविष्यति।
तस्मात् प्रहृष्टैस्तुष्टैश्च कर्त्तव्या कौमुदी नरैः॥

(१) नृप इति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) रुदितमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

वैष्णवी दानवी चेयं तिथिः(१) पैत्री युधिष्ठिरः ।
दीपोत्सवेन जनित सर्व्वजनप्रमोदे
कुर्व्वन्ति ये सुमनसो बलिराजपूजां ।
दानोपभोगसुखवृद्धिशताकुलानां
राजन् प्रयान्ति सकलं प्रमुदैव हर्षं ॥

इति भविष्योत्तरोक्तः कौमुदीमहोत्सवः ।

अथ भूतमहोत्सवः ।

स्कन्दपुराणात् ।

रतावसानं संप्राप्य निष्क्रान्ते पार्व्वतीपतौ ।
उत्थाय शयनाद्देवी शौचंचक्रेतिशौचदा ॥
ततः स्रुशन्त्यां पार्व्वत्यां वारिधारासरःप्रभा ।
अभवदिति शेषः । सरो निर्झरः ।
चिन्ता समभवत्तस्या न पुत्रो दुहितापि वा ।
तस्याश्चिन्तयमानाया हृदयाम्बुसमुद्भवा ॥
जज्ञे कमलपत्राक्षी कन्या मृण्मयपङ्किता ।
नीलवस्त्राभिवसना रक्तवस्त्रावगुण्ठिता ॥
गिरिकन्यातु तां कन्यां हृदयाम्बुसमुद्भवां ।
उवास संपरित्यज्य मूर्ध्नि चाघ्राय पार्वती ॥
भूमिपङ्काङ्कलिप्ताङ्गी सम्भूतासि यदङ्गने ।

---

(१) निधिरिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तस्मादुदकसेवेति(१) भविष्यति महोत्सवः ॥
यस्मिन्निन्द्रमहीलोके दिनेपातमुपैष्यति ।
तस्मिन् दिने तव जना आराध्यन्ति महोत्सवं ॥
यः कामो भैरवस्यासीत् भगवत्या भवस्य च ।
स महाभैरवो भूत्वा कन्यां गृह्य करे स्थितः ॥
ततोऽम्बिका भगवती पत्नी भगवतः प्रिया ।
पुमांसमब्रवीत् कस्त्वं किञ्च गृह्णासि मे सुतां ॥
ततो दंष्ट्राकरालास्यो भैरवो भैरवाकृतिः ।
उमां नीचैस्ततः प्राह विद्युन्मत्तइवाम्बुदः ॥
योभवद्भैरवः कामो भगवत्या भवस्य च ।
तत्सम्भूताविमौ चैषा भार्या मम भविष्यति ॥
दम्पती विकृताङ्गौ तौ कुवेशाच्छादनौ स्थितौ ।
वीक्षां चक्रे सोमभूषः काविमाविति शङ्कितः ॥

तावुभावपि भवो भवपाल
श्चन्द्रचिह्नितजटस्त्रिपुरारिः ।
प्राह पादपतितः स्वसमीपे
कौ युवां भवथ किञ्च करोमि ॥
अम्बिकाथ च वदतिस्म गिरीशं
सूर्य्यकोटितडिदग्निसवर्णा ।
हासपूर्णवदना वदमाना
लीलयात्र भवतो चलमाना ॥

---

(१) उत्कटसेवेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

थोऽभवत्तव ममेह च कामो
भैरवो भयकरस्त्रिदशानां।
एष ते किल पुमान् भवजातः
स्त्रीयमेव मम यो मदनाग्निः॥
सोमलच्चस्ततः प्रोक्तः उमया सोमभावनः।
गोपवेषधरो देवो दम्पतीत्यब्रवीद्वचः॥
यदैव हि त्वया ध्याने ध्यातेयं स्त्री वराङ्गणा।
तदैव मत्प्रभावेन भैरवो ह्येष तेऽभवत्॥
नाहं त्वया विना देवि त्वं वापि न मया विना।
अत एव मया तेऽद्य दत्तो लम्बोदरेण च॥
उत्सवस्तेषु भविता त्वया प्रोक्तो मम प्रिये।
पूर्व्वागमोऽस्य भविता दत्तकामं महोत्सवं॥
अतस्तदात्मको लोकः सर्व्वः सुरवरार्च्चिते।
सज्जन्ते तेन चान्योन्यं नरा नार्य्यश्च पार्व्वति॥
लिङ्गेषु हृदयं स्त्रीणां भगेषु हृदयं नृणां।
भगलिङ्गाङ्कितं सर्व्वं तदिदं जगदङ्गने॥
भगलिङ्गसमुत्क्रोशं कुर्व्वाणाः सामरा नराः।
अन्योन्यं पातयिष्यन्ति प्रक्रोशन्तः परस्परं॥
आरम्भेवावसाने च भविता भैरवोत्सवः।
उदसेविकया(१) शेषं कालञ्च भवितोत्सवः॥
यत्पुरं नगरं ग्रामं भैरवीयं प्रवेक्ष्यति।
उन्मत्तमिव तत् सर्व्वं सस्त्रीवृद्धो भविष्यति॥

---

(१) उजकसे विषयान्विति पाठान्तरं।

उन्मत्तवदनुन्मत्तं चातुवर्ण्यं गिरेः सुते।
भविष्यति पुरं मत्तं भैरवागमहर्षितम्॥
यथा नियुक्ताः पित्रर्थं विशन्ते देवता द्विजान्।
एवं भैरवि माहात्म्याद्भैरवो विशते नरान्॥
ततो रासससारूढ़ाः शकृत्कर्दमलेपनाः।
कटुका ताम्बूवल्लीभिः कृतवेष्टनभूषणाः॥
तत् फलावद्धकुचकाः प्रकटोत्कटनिस्वनाः।
भस्मभूषितसर्व्वाङ्गा विण्मूत्रमलपङ्किलाः॥
तालतालैर्वाद्यमानैः क्रूरावद्धवचोन्वितैः।

अवद्धमसंवद्धं पूर्व्वापरानन्वितं यद्वच इत्यर्थः।

सूच्यमाने(१) वरारोहे भैरवो भार्य्यया सह॥
प्रवेक्ष्यति पुरं ह्येष उत्सवं जनयन्नृणां।
प्रविष्टे भैरवे भीरु पुरुहूतार्च्चितं पुरं॥
जनस्य रोचको घोरो भविष्यति तदोत्सवः।

रोचकः प्रियः। घोरः उत्कटः।

येषां वर्षशतम्भीरु जरयाचैव जर्ज्जराः।
तेऽपि वत्सकवत्सर्वे करिष्यन्त्युत्सवं नराः॥
नानाभूषणसृष्टाङ्गाः कुङ्कुमागुरुभूषिताः।
पीतैरनेकैर्व्वस्त्रैश्च वासोभिः परिवेष्टिताः॥
कर्णपूरैः समाल्यैश्च सदामालाः सचूड़िनः।

सदामालाः सस्रजः सचूड़िनः सवाहुभूषणाः।

तद्वत्पुष्पैश्चम्पकाद्यैः रुचेपितु गिरीरुहाः।

---

(१) सूयमाने इति पुस्तकान्तरे पाठः।

आस्फोटयन्तो गात्राणि श्रावयन्ति प्रियाणि च ॥
रथ्यासु राजमार्गेषु श्रावयन्तो यतस्ततः ।
कुलपुत्राः कुलस्त्रीणामनङ्गप्रकृतानि च ॥
व्यङ्गानि यानि गुह्यानि कुलाङ्गनाकृतानि च ॥
तेषां च सर्वसन्देहं दर्शयन्तः पदे पदे ॥
गायन्तश्च प्रनृत्यन्तः कुर्व्वन्तश्चिन्तितानि च ।
पूर्व्वं सलज्जा भूत्वा च निर्लज्जत्व मुपागताः ।
लज्जनीयेष्वपि गुरूनाक्रोशन्तः परानपि(१) ॥
उद्दामरुचयो मर्त्त्याः करिष्यन्ति यथा मनः ।
न मातुर्लज्जते पुत्री न पुत्रस्य तथारणी ॥
पितुर्न पुत्रः पुत्रस्य न पिता न पितामहः ।
न मातुलस्य स्वस्रीयः स्वस्रीयस्य न मातुलः ॥
मुहूर्त्तेनैव स्वजने निर्लज्जत्वमुपागते ।
अन्योन्यरूक्षवचनैस्तर्ज्जयिष्यन्ति मूढवत् ॥
व्रह्मरूचा(२) वचो रूचा श्वेताङ्गा हृदयापि च ।
भक्तिच्छेदविलिप्ताङ्गाश्चार्व्वङ्गाश्चारुचेष्टिताः ॥
सारमेयानुद्वहन्त आरूढा गर्द्दभीषु च ।
दाड़िम्ववेषा गोपवेषा वहुवेषाविशः परे ॥
राजवेषात्मवेषाश्च तरुणा वृद्धरूपिणः ।
नापितानाञ्च वेषेण नयतामपि चापरे ॥
पलाण्डुं सीधुवर्षञ्च स्वशक्त्युन्मिश्रितं भृशं ।

(१) नाक्रोशन्तपरम्परमिति क्वचित् पाठः ।
(२) भस्मरुचेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

धूपं सञ्चारयिष्यन्ति घ्राणवैराग्यकारकं ॥
जलेचरमलञ्चान्ये नरा नृणामजानतां।
नासिकायां प्रदास्यन्ति दुर्गन्धमशुभैः समं ॥
अन्येषु पुरुषा देवि देववेशविभूषिताः।
काव्यानि श्रावयन्तो हि ते हृष्यन्ति यथा नराः।
अश्वानां क्रोशते तत्र यथा नाक्रोशते परं।
बिभ्यति तस्य पितरो ब्रह्मघ्ने तु यथा तथा ॥
राजानो हि यथाश्वानां कुञ्जराणां यथा नराः।
हिताय जायते तद्वत् नराणां मुदसेचिका ॥
न तस्य देव अश्नाति हविः पितर एव च।
मध्यस्य भावं कुरुते उदसेविकया हि यः ॥
नत्वन्तुष्यति नैवाहन्तस्य तुष्यामि पार्व्वति।
विरमेच्च महाशोका पुत्रालाभे त्वया कृते ॥
उदसेविकमात्वेवं भवती भैरवागमे।
अतुला हर्षसम्पत्तिः पश्चादेति यथा तव ॥
न भ्राजते यथाचेदं तच्छोकाङ्गवनं तव।
उदसेविकया हीनं यथा तद्भविता पुरं ॥
नरानार्थ्यश्च गिरिजे भस्मना कर्द्दमेन च।
निःप्रभाणि करिष्यन्ति गृहाण्यायतनानि च ॥
चौरैरुद्वासितमिव पुरं देवि भविष्यति।
मृत्पिण्डभस्मविण्मूत्रैर्नरैः प्रेतैरिवाहृतं।
भैरवीयं मृतद्गति घोषयन्तस्ततो नराः ॥
तृणैश्छन्नतरस्तत्र संवेश्याम्बरसंहृतं।

इति वाचा प्रकुर्वाणा भैरवीयं जहाति नः ॥
निर्हरिष्यन्ति तं मर्त्या मृतं गुप्तमृतं प्रियं ।
तड़ागकूले तं न्यस्य सरित्कूले तथापि वा ॥
स्नानान्निर्मुक्तकलुषा प्रयास्यन्ति ततो गृहं ।
संसाध्यं भैरवस्नाता उत्सवोत्कूलवेदिताः ॥
मुनिव्रता इव नरा भविष्यन्ति प्रियायुताः ।

यथैव ते पार्व्वति भैरवागमे
नराः सलज्जा मुहुरेव लज्जिताः ।
तथैव सम्भावितभैरवाः पुनः
वभूवुरेकान्ततपोधनावृताः ॥
इमन्तु यः सुन्दरि भैरवोत्सवं
पठेद्धि विप्रो द्विजदेवसंसदि ।
पुत्रप्रपौत्रः समये च वर्द्धते
महागणेशत्वमवाप्नुयात् शुभं ॥

इति भविष्योत्तरात् ।

युधिष्ठिर उवाच ।

भूतमातेति संहृष्टो ग्रामे ग्रामे पुरे पुरे ।
गायन् नृत्यन् हसन् लोकः सर्व्वतः परिधावति ॥
उन्मत्तवत् प्रलपति चितौ पतति मत्तवत् ।
क्षुद्रवद्धावतितरां मृतवत् क्रन्दते(१)वह्निः ॥
मुखाङ्गभङ्गं कुरुते लोकोवायुगृहीतवत् ।

(१) कम्पते इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

धूपं सञ्चारयिष्यन्ति घ्राणवैराग्यकारकं ॥
जलेचरमलच्छान्ये नरा नृणामजानतां।
नासिकायां प्रदास्यन्ति दुर्गन्धमशुभैः समं ॥
अन्येषु पुरुषा देवि देववेशविभूषिताः।
काव्यानि श्रावयन्तो हि ते हृष्यन्ति यथा नराः।
अश्वानां क्रोशते तत्र यथा नाक्रोशते परं।
विभ्यति तस्य पितरो ब्रह्मघ्ने तु यथा तथा॥
राजानो हि यथाश्वानां कुञ्जराणां यथा नराः।
हिताय जायते तद्वत् नराणां सुदसेचिका॥
न तस्य देव अश्नाति हविः पितर एव च।
मध्यस्थ भावं कुरुते उदसेविकया हि यः॥
नत्वन्तुष्यति नैवाहन्तस्य तुष्यामि पार्व्वति।
चिरमिच्छ महाशोका पुत्रालाभे त्वया क्षते॥
उदसेविकमात्वेवं भवती भैरवागमे।
अतुला हर्षसम्पत्तिः पश्चादेति यथा तव॥
न भ्राजते यथाचेदं तच्छोकाद्भवनं तव।
उदसेविकया हीनं यथा तद्भविता पुरं॥
नरानार्थस्य गिरिजे भस्मना कर्द्दमेन च।
निःप्रभाणि करिष्यन्ति गृहाण्यायतनानि च॥
चौरैरुद्वासितमिव पुरं देवि भविष्यति।
मृत्पिण्डभस्मविण्मूत्रैर्नरैः प्रेतैरिवावृतं।
भैरवोयं मृतइति घोषयन्तस्ततो नराः॥
तृणैश्छन्नतरस्तत्र संवेश्याम्बरसंवृतं।

इति वाचा प्रकुर्वाणा भैरवीयं जहाति नः॥
निर्हरिष्यन्ति तं मर्त्या मृतं गुप्तमृतं प्रियं।
तड़ागकूले तं न्यस्य सरित्कूले तथापि वा॥
स्नानान्निर्मुक्तकलुषा प्रयास्यन्ति ततो गृहं।
संसाध्यं भैरवस्नाता उत्सवोत्कूलवेदिताः॥
मुनिव्रता इव नरा भविष्यन्ति प्रियायुताः।

यथैव ते पार्व्वति भैरवागमे
नराः सलज्जा मुहुरेव लज्जिताः।
तथैव सम्भावितभैरवाः पुनः
वभूवुरेकान्ततपोधनावृताः॥
इमन्तु यः सुन्दरि भैरवोत्सवं
पठेद्धि विप्रो द्विजदेवसंसदि।
पुत्रप्रपौत्रः समये च वर्द्धते
महागणेशत्वमवाप्नुयात् शुभं॥

इति भविष्योत्तरात्।

युधिष्ठिर उवाच।

भूतमातेति संहृष्टो ग्रामे ग्रामे पुरे पुरे।
गायन् नृत्यन् हसन् लोकः सर्व्वतः परिधावति॥
उन्मत्तवत् प्रलपति चितौ पतति मत्तवत्।
क्रुद्धवद्धावतितरां मृतवत् क्रन्दते(१)बहिः॥
मुखाङ्गभङ्गं कुरुते लोकोवायुगृहीतवत्।

---

(१) कम्पते इति पुस्तकान्तरे पाठः।

भूतवद्भस्ममूत्रन्तु कर्दमानवगाहते ॥
किमेषशास्त्रनिर्दिष्टो मार्गः किमुत लौकिकः।
मुह्यते मे मनः कृष्ण त्वमेव वक्तुमर्हसि ॥

श्रीकृष्ण उवाच।

शृणु पार्थ प्रवक्ष्यामि यत्ते किञ्चिन्मनोगतं।
आस्तिकः श्रद्दधानश्च भवानीति मतिर्मम ॥
पार्व्वत्या सहितः पूर्व्वं मन्दरे चारुकन्दरे।
क्रीड़न्नास्ते मुदायुक्तो दिव्यक्रीड़नकैर्हरः ॥
पीनोन्नतनितम्बेन कुम्भभ्राजत्कुचद्वयां।
शीतांशुवदनां हृष्टां दृष्ट्वा गौरीं जगद्गुरुः ॥
दग्धकामतरोः कन्दकदलीमिव विस्तृतां ॥
कामयामास मुदितो महार्हशयने शिवः।
रममाणा महाकान्तं दिव्यंवर्षशतं यदा ॥
तदा देवी समुत्थाय निरोधान्निर्गता वहिः।
मूत्रोत्सर्गात्समुत्तस्थौ नारी निर्दारितोदरात् ॥
कृष्णा करालवदना पिङ्गाक्षी रक्तमूर्द्धजा।
कपालमालाभरणा वद्धमुण्डावपीड़का ॥
खट्टाङ्गकङ्कालधरा मुद्राङ्कितकरा शिवा।
द्वीपिचर्म्माम्बरधरा रणत्किङ्किणीमेखला ॥
डमरुमरुकाराव फेत्कारापूरिताम्बरा।
तस्यास्तु पार्श्वगाचान्या(१)गीतवाद्यलयानुगाः ॥

(१) पार्श्वं या चान्येति पुस्तकान्तरे पाठः।

उत्तालतालमतुलं नृत्यन्ति च हसन्ति च ।
कपालखट्टाङ्गधरा गजचर्म्मावगुण्ठिता ॥
तथैव शङ्कराज्जातस्तद्रूपाभरणः पुमान् ।
अनुगम्यमानो बहुभिर्भूतैरतिभयङ्करैः ॥
सिंहशार्दूलवदनै रदनोल्लिखिताम्बरैः ।
एकीभूतौ क्षणेनैव तौ भवानीभवोद्भवौ ॥
दृष्ट्वा हृष्टमनादेवः प्राह देवीं सुविस्मितां ।
कल्याणि पश्य पश्यैतौ मत्त्वदङ्गसमुद्भवौ ॥
बीभत्साद्भुतशृङ्गारभयानकविदारिणौ ।
भ्रातृभाण्डौ यथा देवि तद्वदेतौ मतौ मम ॥
नानयोरन्तरं किञ्चित् सादृश्यात् प्रतिभाषते ।
भ्रातृभाण्डा भूतमाता तथैवोदकसेविका ॥
संज्ञात्रयं तयोः कृत्वा ततः प्रादाद्वरं हरः ।
भग्नार्थावागताश्चैनां जगत्तरुतले स्थितां ॥
सेवयिष्यन्ति ये भक्त्या जलसम्पूर्णगण्डुकैः ।
चन्दनेन समालभ्य पुष्पधूपैरथार्चयेत् ॥
भोजयेत् क्षिप्रं संयाव कृशरापूपपायसैः ।
य एवं कुरुते देवि पुरुषो भक्तिभावितः ॥
स पुत्रपशुवृद्धिञ्च शरीरारोग्यमाप्नुयात् ।
न शाकिन्यो गृहे तस्य न पिशाचा न राक्षसाः ॥
क्रीड़ां कुर्वन्ति शिशवो यान्ति वृद्धिं निरामयाः ।

युधिष्ठिर उवाच ॥

कदा पूजा प्रकर्त्तव्या भूतमातुः सुखार्थिभिः ।

पुरुषैः पुरुषव्याघ्र एतन्मे वक्तुमर्हसि॥

श्रीकृष्ण उवाच।

सर्वदैषा भगवती बालानां हितकारिणी॥
नामभेदैः क्रियाभेदैः कालभेदैश्च पूज्यते।
प्रतिपत्प्रभृति ज्यैष्ठे यावत्पञ्चदशी तिथिः॥
पौर्णमास्यान्तमासाभिप्रायेण ज्यैष्ठइत्युक्तिः।
तावत् पूजा प्रकर्त्तव्या प्रेरणैः प्रेक्षणीयकैः॥
विकर्म्मफलनिर्द्देशः पाषण्डानां विडम्बनं।
प्रदर्श्यंते हास्यपरैर्नरैरद्भुतचेष्टितैः॥
विप्रस्य धनलोभेन स्वाध्यायी नियतः पथि।
आरोप्यमाणं शूलाग्रे ये न पश्यन्ति पश्यतः॥
दृष्टो भवद्भिः संहृष्टः परदारावमर्षकः।
छित्वास्य हस्तौ क्षिप्तोऽयं विभुना पुष्करोदके॥
शीर्णः सूर्य्यातपत्रेण वालातालानुमोदितः।
शुक्लसिंहासनारूढ़ः सुकृती यात्यसौ सुखं॥
हे जनाः किन्न पश्यध्वं स्वमिन्द्रत्वं करे परं।
करपत्रैर्हीर्य्यमानमुच्छलच्छोणितच्छटं॥
चौरः किलासौ संप्राप्तः सर्व्वोद्वेगाकरः परं।
दण्डप्रहाराभिहतो नीयते दण्डपाशकैः॥
प्रेक्षकैर्वेष्टितस्तेनो रटद्भिर्यमडिण्डिमैः।
संयम्य नीयते हन्तुं मुखमभ्यवलोकयन्।
शितकेशं शितश्मश्रुं सिताम्बरधरं द्विजं॥
विटवेश्याचपेटाभिर्हन्यमानञ्च पश्यतः।

गृहान्निष्क्रम्यतां रण्डा वृद्धिं नीत्वा यथोदरं॥
कस्मादसौ च कुरुते मूढ़ो भरणपोषणं।
भैरवाभैरवानेतान् बालान् बालोपजीविनः॥
प्रवृत्तताण्डवपदा न्यस्यध्वं घृतदीपकान्।
निर्वेदः कोऽस्य हृदये चेतस्तोधनकारितः॥
गृहीतं यदनेनापि बालेनापि महाव्रतं।
रक्तोदकाककृष्णाङ्गं स चरन् किन्नपश्यति॥
तरुकोटरान्तर्गतां विचित्रां-शुकसारिकां।
वहुभिः कोष्ठकीकृत्य शरोघैः सवलीकृतां॥
विमुक्तहिक्काहुङ्कार सुप्रहारनिरीचितां।
इमां कृष्णार्द्धवदनां गृहीतासि दुहितृका॥
विमुक्तकेशां नृत्यन्तीं पश्यध्वं योगिनीमिव।
गम्भीर्य्यतूर्य्यध्वनिना प्रवृद्धोद्दतताण्डवा॥
उन्मत्तवेषाभरणा भात्येषा डिण्डिमण्डली।
कटीतटस्थपिटका कालकम्बलधारिणी॥
आरटन्त्यटतेड़ोम्बी तन्त्री सूर्य्यग्रहात् गृहं।
इत्येवमेभिर्बहुभिः प्रेचणैः प्रेचणीयकैः॥
प्रेरयेत्तान् जहातीथ्यं पुत्रभ्रातृसुहृद्गतं।
एकादश्यां नवम्यां वा दीपमज्वाल्य कुण्डके॥
रचिभिर्बहुभिर्गुप्तं तूर्य्यध्वनिपुरःसरं।
नयेत् प्रदोषसमये यत्र देवी जनैर्वृता॥
वीरचर्य्यासु कथिता दीपः सर्व्वार्थसाधकः।
एवं निष्क्रामयेद्दीपं यावत्पञ्चदशी तिथिः॥

पञ्चदश्यां प्रकुर्वीत भूतमातुर्महोत्सवं।
स्नापयेत् पूजयेद्द्यान्नैवेद्यं पललोदनं॥
प्रणम्य स्वजनैः सार्द्धं चमयित्वा गृहं व्रजेत्।
य एवं कुरुते पार्थ वर्षं वर्षं महोत्सवं॥
तस्य संवत्सरं यावत् गृहे विघ्नं न जायते।

ये मानयन्ति जनहासकरैर्व्विलासै
रावेचयेदभयदां भूविभूतधात्रीं।
ते भ्रातृभृत्यसुतबन्धुजनैः सहाब्दं
सर्व्वोपसर्गरहिताः सुखिनो भवन्ति॥

इति भूतमातृत्सवः।

——००⊙००——

पृथिव्युवाच।

पितृमातृपतिभ्रातृपुत्रशोकविवर्जिता।
व्रतेन येन भवति नारी तद्वद केशव॥

वराह उवाच।

दक्षः प्रजापतिः पूर्व्वं तस्य कन्याभवत्सती।
महादेवाय सा दत्ता धर्म्मपत्नी शुभव्रता॥
दक्षेण यज्ञः प्रारब्धो देवाः सर्व्वे निमन्त्रिताः।
अर्च्चिताश्च यथान्यायं शङ्करो न निमन्त्रितः॥
तेनापमानिता देवी देहत्यक्ताभवत् पुनः।
हिमवत्पर्वतसुता जाता जाति स्मृता धरे॥
स्रग् नमेरुधरा तत्र वर्त्तमानाष्टवार्षिकी।

वार्य्यमाणा पितृ-भ्रातृ-मातृभिस्तपसे गता ॥
उग्रं तपः समास्थाय सखीभिः सहिताचले ।
याते वर्षं सहस्रन्तु शुष्कपर्णमभुङ्क्त सा ॥
अन्यवर्षसहस्रन्तु जलपानेन सा स्थिता ।
तृतीयञ्च पुनस्तद्वदाहाराभावतो महत् ॥
एवं वर्षसहस्राणि दश तप्तं तया तपः ।
तथापि च न तुष्टोऽसौ देवेशो वृषशूलधृक् ॥
तथा खिन्नापरा दीना कृशासावनिशन्ततः ।
पुनरग्निप्रवेशाय मतिं चक्रे रुषान्विता ॥
ततः काली समुत्थाय कृत्वा पूर्व्वाह्णिकीं क्रियां ।
काष्ठा ह्यनेकाश्च ततः सहसा चावदत् चिते ॥
सखीभिर्भक्तियुक्ताभिर्वेष्टिता स्थानकाङ्क्षिणी ।
देवर्षिर्नारदः प्राप्तो लोकालोकविचारणः ॥
हिमवद्दुहिता गौरी शिवाराधनतत्परा ।
भर्त्तारं देवमिच्छन्ती तथा वर्षगणान् बहून् ॥
देवो न तुष्यति यदा निर्विन्नेयं तदामुने ।
अग्निं प्रवेष्टुमुद्युक्तेत्याह गौर्य्याः सखी मुनिं ॥
तस्या वाक्यमिदं श्रुत्वा नारदः करुणान्वितः ।
तत्समीपे ततोगम्य वाक्यमाह वसुन्धरे ॥

नारद उवाच ।

हिमवद्दुहिता कामं नाग्निं प्रविश शोभने ।
हरस्तुष्यति येनेह कर्म्मणा तत् शृणुष्व मे ।
व्रतं सङ्घाटनं नाम तत् कुरुष्वाचलात्मजे ॥

व्रतं सङ्घाटकं कृत्वा ततः प्राप्स्यसि तं पतिं।

देव्युवाच।

तद्व्रतं मे कृपां कृत्वा कथयस्व मुने मम।
प्राप्स्येऽहं तेन चीर्णा वै भर्त्तारं तं महेश्वरं॥

नारद उवाच।

शृणुष्वैकमना भद्रे सङ्घाटकमिदं व्रतं।
कथयामि महापूर्व्वं ब्रह्मणा कथितं मम॥
मासस्य कार्त्तिकस्यापि शुक्लप्रतिपदि व्रतं।
गृह्णीयादेकभक्तन्तु कृत्वा दन्तादिशोधनं।
सायं सङ्कल्प मादाय द्वितीयायामुपावसेत्॥
तृतीयायामपि तथा चतुर्थ्यां पारणं भवेत्।
शिवं संपूजयेद्भक्त्या उपवासद्वयेऽपि च॥
यत्र विनोपचारेण(१) रात्रौ दद्यात्ततो भुवि।
स्वपेत् प्रातः समुत्थाय स्नात्वा देवं समर्चयेत्॥
दम्भेन विना वरं पत्रं दद्यान्नं ददते न रत्नं।
भोजयेद्ब्राह्मणान् सप्त शक्तितो वापि भोजयेत्॥
तेभ्योपि दक्षिणां दत्त्वा नमस्कृत्य विसर्जयेत्।
पश्चाच्च पारणं कार्य्यं सप्तसंघाटके विधिः॥
उपोष्य तु ततः सप्तमासैः सार्द्धं त्रिभिः शुभैः।
उद्यापनं ततः कार्य्यं सङ्घाटे सप्तमे ततः॥

(१) भक्तचित्तोपचारेणेति पुस्तकान्तरे पाठः।

एतच्च व्रतं शुक्लपक्षेऽपि कर्त्तव्यं(१)। एवं पक्षद्वये कुर्व्वन् ततः सार्द्धैस्त्रिभिर्मासैः सप्तसङ्घाटका भवन्ति।

विधिवद्ब्रह्मसुख्यस्य(२) तदिहैकमनाः शृणु।
स्त्रीपुंसौ काञ्चनौ कार्य्यौ शक्तितो भक्तिपूर्व्वकं॥
सर्व्वाभरणशोभाढ्यौ मञ्चकस्योपरि स्थितौ।
पञ्चामृतेन संस्नाप्य ततो गन्धोदकेन तु॥
सर्व्वौषधिजलेनापि कुङ्कुमेन समालभेत्।
कौसुम्भवस्त्रसंछन्नैर्नानापुष्पस्रगन्वितैः॥
मञ्चकोपरि विन्यस्य रात्रौ जागरमारभेत्।
गीतवाद्यादिनृत्यैस्तु जागरं कारयेन्निशि॥
महामाङ्गल्यनिर्घोषैर्मृदङ्गपटहादिकैः।
निर्व्वर्त्य जागरं रात्रौ प्रभाते समुपस्थिते।
विप्रान्निमन्त्र्य भक्त्या तु शक्तितो भोजनं ततः॥
तेभ्योऽपि दक्षिणां दद्यात् स्त्रीपुंसौ मञ्चके स्थितौ।
सर्व्वोपस्तरणैः सर्व्वमुपदेष्ट्रे निवेदयेत्॥
भार्य्यया सहितायैव वस्त्राद्यैः पूजिताय च।
निवेदयेत् स्वयं सर्व्वं ततो विप्रं क्षमापयेत्॥
पूजामन्त्रैः प्रकर्त्तव्या त्रिभिर्भक्तिसमन्वितैः।
त्रिभिर्होमस्तथा कार्य्यो व्रतमेवं समाप्यते॥

ॐ शम्भवाय नमः। उमया भवाय नमः(३)। ॐ शङ्कराय नमः।

---

(१) एतच्च व्रतं शुक्लपक्षे समारभ्य कृष्णपक्षेऽपि कर्त्तव्यमिति पुस्तकान्तरेपाठः।

(२) विधिवद्व्रह्मसुख्यत्वमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

(३) मायाभवायनमइ त पुस्तकान्तरे पाठः।

इति पूजामन्त्रः।

ॐ मयस्कराय नमः स्वाहा। ॐ शिवाय नमः स्वाहा।
ॐ शिवतराय स्वाहा।

इति होममन्त्राः।

भार्य्यया सहितं विप्रं भोजयित्वा क्षमापयेत्।
समर्पयित्वा तत्सर्व्वं नमस्कृत्य विसर्ज्जयेत्॥
समाप्यैवं व्रतं नारी सम्यं प्राप्नोति यत्फलं।
तत् शृणुष्व महाभागे कथयामि सुनिश्चितं॥
यावत् कल्पशतं नारी भवेज्जन्मनि जन्मनि।
पतिपुत्रवियोगोत्थयोगदुःखविवर्ज्जितं॥
तस्मिन् कुले स जायेत जन्मान्तरशतेष्वपि।
धनधान्यसमापूर्णं तत्कुलं जायते ध्रुवं॥
रूपसौभाग्यसंयुक्तं सुख सम्पत्समायुतं(१)।
माहात्म्येन व्रतस्यास्य भवेज्जन्मनि जन्मनि॥
पठ्यमानं व्रतं नारी नरो वा शृणुयाद्यदि।
सर्व्वदुःखविनिर्मुक्तः स्वर्गलोके महीयते॥

वराह उवाच।

नारदः कथयित्वा तु व्रतं सम्यग्विधानतः।
गतो जविष्ठया गत्या देवी व्रतपराभवत्॥
सङ्घाटव्रतमाहात्म्याच्छीघ्रं लब्धा पतिं शिवं।
सञ्जाता सुखिनी गौरी स्त्री तथान्यापि जायते॥

(१) सर्व्वदुःख विवर्ज्जितं इति पाठान्तरं।

एतत् श्रुत्वा धरित्रि त्वं व्रतमेतत् कुरु प्रिये ।
यथाभिलषितं सर्व्वं प्राप्स्यसे नात्र संशयः ॥

इति वराहपुराणोक्तं सङ्घाटकव्रतं ।

———ooo———

पौर्णमास्याममावास्यामेकभक्तं समाचरेत् ।
तत्रैक भक्तं कुर्व्वाणो नरकं नोपसर्पति ॥
तत्र पुण्याहवाच्येन जयशब्दादिमङ्गलैः ।
हरिर्द्धैवार्च्चयेद्यत्नात् स्नाप्य सौवर्णपङ्कजैः ॥
ततस्तु पात्रमादाय गीतवेदादिनिस्वनैः(१) ।
कुर्य्यात् प्रदक्षिणं तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥
ततश्चा मन्त्रय विधिवत् पूजयेत्तं विशेषतः ।
एकं प्रियन्तु(२) सम्भोज्य प्रणम्य च क्षमापयेत् ॥
एकं विप्राय संमन्त्र्य संपूज्य तत् प्रदक्षिणं ।
घृतयुक्तमन्नपात्रं सम्भोज्य च क्षमापयेत् ॥
ब्राह्मणान् परमान् भोज्य दक्षिणाभिश्च दक्षयेत् ।
व्रतिनस्वान्नदानेन वस्त्राद्येन च तर्पयेत् ॥
ये तु दीनान्धकृपणा अनिवार्य्यो दिनं व्रजेत्(३) ।

इति नरसिंहपुराणोक्तं हरिव्रतं ।

——o——

(१) वाद्य मङ्गलस्वनैः स्वयमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(२) एवं विप्रमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(३) अनिवार्य्योदनं व्रजेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अनिलाद उवाच।

नरसिंहमथो रौक्मं कृत्वा देवं चतुर्भुजं।
ताम्रपात्रे प्रतिष्ठाप्य वह्नदंष्ट्रं प्रकल्पयेत्॥
बाहुभ्यां पद्मरागौ तु नखानां विद्रुमास्तथा।
पुष्परागौ स्तनोद्देशे कर्णयोर्नीलकावुभौ॥
राजावर्त्तचरणं कृत्वा(१) नीलवैदुर्य्यमस्तकं।
कृत्वा रूपमिदं रम्यं तत्पात्रे मधुना युते।
पूरयेद्वारिमिश्रेण पूरितन्तु पुनर्द्ददेत्॥

इदं रूपं तत्पात्रे मधुयुक्तेन कृत्वा संस्थाप्य वारिमिश्रेण मधुना पात्रं पूरयेत्। पुनरन्यत्पात्रं मधुवारिपूर्णं तदुपरि-दद्यात्।

वस्त्रयुग्मे नवाच्छन्नमासने विनिवेशयेत्।
गन्धपुष्पैस्तथा धूपैः पूजनञ्चास्य कल्पयेत्॥
नैवेद्यं कल्पयेद्रव्यं भक्तैर्नानाविधैर्बुधः।
वितानोपरि संयुक्तं पुष्पदामभिरर्चयेत्॥
कार्त्तिक्यां वाथ वैशाख्यामाश्रित्य द्वादशीमथ।
कृत्वा निवेदयेत् सम्यक् यतस्तत्पदमश्नुते॥

द्वादशीमाश्रित्य तदादिदिनचतुष्टयं हस्तिक्रीडा यतस्तमुत्सवं कृत्वा कार्त्तिक्यां वैशाख्यां वा दानं कर्त्तव्यं।

अरण्ये वाथ संग्रामे दस्युसंङ्घसमाकुले।
नभयं जायते तस्य सकृद्यस्त्विदमाचरेत्॥
नविघ्नन्यापदो घोरा धनमायुः प्रयच्छति।

---

(१) मणिराजाचरणौ कृत्वेति पुस्तकान्तरे पाठः।

सन्ततिश्चैव रूपञ्च सौभाग्यं च मनोरमं ॥
एतत्ते कथितं सम्यक् हरेः क्रीडायनं महत् ।
तत्स्थानप्रापकञ्चैव धर्म्मग्राः संक्षेपतः क्रियाः ॥
श्रुत्वा यातिपदं पुण्यं सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ।
धनमायुर्व्विवर्द्धेत श्रावणस्य विशेषतः ॥
श्रावणे दक्षिणां दद्याच्छत्रयायुग्मं विभूषयेत् ।
श्रोतव्यन्तेन वर्षासु पुराणञ्चापरेऽहनि ॥

इति नरसिंहपुराणोक्तं हरिक्रीडायनं ।

———o8o———

यजिष्णुः पञ्चमीं षष्ठीं यमान् यो भोजयेद्द्विजान् ।
अष्टमीमथ कौन्तेय शुक्लपक्षे चतुर्द्दशीं ॥
उपोष्य व्याधिरहितो रूपवानिति जायते ।

इति महाभारतोक्तं यमव्रतं ।

———ooo———

अनिलाद उवाच ।

महाव्रतमहोवक्ष्ये येनारोहति तत्पदं ।
सुरासुर मुनीनाञ्च दुर्लभं विधिना शृणु ॥
पर्वण्याश्वयुजस्यान्ते पायसञ्च घृतप्लुतं ।
नक्तं भुञ्जीत शुद्धात्मा चन्दनञ्चैचवान्वितं ॥

आश्वयुजस्यान्ते कार्त्तिके । पर्वणि अमावस्यायां कार्त्तिकस्य इत्यर्थः । ऐक्षवइक्षुरसः ।

आचम्याथ शुचिर्भूत्वा विल्वजं दन्तधावनं ।

भुक्त्वा चैतन्महादेवं नत्वा भक्तियुतो व्रती॥
अहं देव व्रतमिदं कर्त्तुमिच्छामि शाश्वतं।
तवाज्ञया महादेव तन्निर्व्वहनं कुरु॥
उक्त्वा मन्नियमं गृह्णन् वर्षाण्येव तु षोडश।
तिथेः प्रतिपदायास्तु पारयिष्याम्यनुत्तमं॥
ततो मार्गशिरे मासि प्रतिपद्यपरेऽहनि।
उपवासेन गुरुं पृष्ट्वा महादेवं स्मरन् मुहुः॥
महादेवरतान्विप्रान् भस्मसंच्छन्नविग्रहान्।
षोडशाष्टौ तदर्द्धं वा दम्पत्यश्च निमन्त्रयेत्॥
देवञ्च भक्तमासाद्य दीपान् प्राज्वल्य षोडश।
पशुनाथं महादेवं भक्त्या नत्वा निवेदयेत्॥
आमन्त्र्य च गृहं गत्वा महादेवं स्मरन् क्षितौ।
शुचिवस्त्रास्तृतायान्तु निराहारो निशि स्वपेत्॥
अथोदये सहस्रांशोः स्नात्वाचादाय दीपकान्।
नैवेद्यं स्नपनाद्यं वा सगच्छेत् शङ्करालयं॥
गत्वा वितानकं तत्र वस्त्रयुग्मञ्च घण्टिकां।
धूपोत्क्षेपं पताकांश्च दत्त्वा स्नानन्तु कारयेत्॥
एवमभ्यर्च्चदेवेशं कशायैरजम्भयेद्व्रतं।
स्नापयेत् पञ्चगव्येन घृतेन तदनन्तरं॥
मधुना च तथा दध्ना भूयश्च पयसा तथा।
रसेन वाथ खण्डेन फलैश्च स्नापयेत् पुनः(१)॥
तिलाम्बुना ततः स्नाप्य पश्चादुष्णेन वारिणा।

---

१ उपायेतपुनरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

लेपयेत् सुवर्णं पश्चात् कर्पूरागुरुचन्दनैः ॥
एवं संपूज्य तं भक्त्या हैम न्यस्य व्रजेद्गृहं ।
हैम न्यस्य भुजोपरि सुवर्णपुष्पं निधाय ॥
नानावस्त्रफलैश्चैव दद्यान्नैवेद्यमेवहि ।
गृहं गत्वा यथान्यायं हिरण्यरेतसम्विभुं ॥
जातवेदसमाधाय तर्पयेत्तिलसर्पिषा ।
व्रतिनश्च तथाचार्य्यं मिथुनानि च भोजयेत् ॥
हैमवस्त्रादिदानेन यथाशक्त्या तु दचयेत् ।
एवं विसृज्य तान् सर्व्वान् सार्द्धं वन्धुजनैः स्वयं ॥
पीत्वादौ पञ्चगव्यञ्च हृष्टोभुञ्जीत वाग्यतः ।
यत्किञ्चिदेतदुच्छिष्टं महादेवमुदीरयेत् ॥
तमुद्दिश्य च तत्सर्व्वं कर्त्तव्यं श्रेय इच्छता ।
प्रारम्भे तु विधिं कुर्युद्दरिद्रोऽप्यथवेश्वरः ॥
वित्तसामर्थ्यतश्चैव प्रतिमासञ्च कृत्स्नशः ।
स्वल्पवित्तोऽथ वा कश्चित् पुष्यादौ कार्त्तिकावधौ ॥
कृत्वा नक्तन्त्वमावास्यां प्रागुक्तविधिना ततः ।
प्रतिपदामुपोष्यैवं पञ्चगव्यं पिबेच्छुचिः ॥
महादेवं स्मरन् सार्द्धं भक्त्या भुञ्जीत लिङ्गिभिः ।
मासस्य कार्त्तिकस्यान्ते कृत्स्नं प्राग्विधिमाचरेत् ॥
प्रतिपद्दा द्वितीयाच उभेतिथौ उपोषयेत् ।
एवं पौषे तु संप्राप्ते प्रतिपन्नक्तमाचरेत् ॥
द्वितीयेऽब्दे द्वितीयायामुपवसेत् कार्त्तिकावधौ ।
आददीत तिथिञ्चैकां मार्गमासे तथापरां ॥

पूर्व्ववत्सम्प्रजेत्पौषे प्रत्यब्दञ्चैवमाचरेत्।

अस्य स्लोकस्य फलितार्थः।

अमावस्यायां नक्तं प्रतिपद्युपवास इति प्रथमवर्षे प्रथमस्याममावास्यायां नक्तं प्रतिपदि द्वितीयायामुपवासः शेषेषु प्रतिपदि नक्तं द्वितीयायामुपवास इति द्वितीयं प्रथमे मासि प्रतिदि नक्तं द्वितीयाहृतीययोरुपवासः शेषेषु द्वितीयायां नक्तं तृतीयायामुपवास इति तृतीयं। एवं शेषेषु वर्षेषु कृत्वैवं षोडशवर्षे पौर्णमास्याः कार्त्तिक्याः समुद्गमे उदयकाले।

पूर्व्ववद्देवमभ्यर्च्च कृशानुं धन्वितर्प्ययेत्।

ध्वन्नि अर्च्चिषः।

महादेवाय गान्दद्याद्धेचिताय द्विजाय च॥
हैमशृङ्गां सवत्साञ्च सघण्टां कांस्यदोहनां।
शिवव्रत धरान् विप्रान् सहाचार्य्यांश्च षोडश॥
सम्भोज्य हेमवस्त्राद्यैर्य्यथाशक्ति तु दापयेत्।
छत्रोपानहकुम्भांश्च दद्यात्तेभ्यः पृथक् पृथक्॥
भोजयेत्तान्विसृष्ट्वैव मिथुनानि तु षोडश।

विसृष्ट्वा विसृज्य।

ब्राह्मणांश्च यथा शक्त्या भोजयेत् वेदपारगान्।
अन्येषां च क्षुधार्त्तानां दद्यादन्नञ्चतद्दिने॥
एवं महाव्रतञ्चैतद्ब्रह्मघ्नोप्यघमर्षणं।
भूर्भुवादिषु शेषेषु लोकेषु बहुभोगदं॥
चतुर्णामपि वर्णानां यत्तु सोपानवत्स्थितं -

तत् कुर्य्याद्यौवनं प्राप्य समुद्दिष्टमिहैव हि ॥
धन्यमायुःप्रदं नित्यं रूपसौभाग्यदं परं,
स्त्रीपुंसयोश्च निर्द्दिष्टं व्रतमेतत् पुरातनं ।
विधवयापि कर्त्तव्यं भवेदविधवा च या ॥
मुग्धयापि च कर्त्तव्यमवियोगाय तद्व्रतं ।
उपोष्य प्रतिमासन्तु भुञ्जीत व्रतिभिः सह ॥
एतद्द्वित्रिचतुर्भिर्व्वा(१) सर्व्वेष्वब्देषु शक्तितः ।
अन्ते च भिन्नवर्षाणां प्रारम्भे विधिमाचरेत् ॥
पुण्यसम्भारमन्विच्छन्ननामयपदञ्च तत् ।
अथारब्धव्रते कश्चिदसमाप्ते मृतो भवेत् ॥
सोऽपि तत् फलमाप्नोति सत्प्रारम्भप्रभावतः ।
वाचकः श्रावकश्चैव श्रोतारश्च व्रतस्य ये ॥
भवन्ति पुण्यसंश्लिष्टास्तत्पदाभिमुखाश्चये ।

इति कालिकापुराणोक्तं महाव्रतं।

———ooo———

उपोष्यैकादशीं शुक्लां माघमासेऽथ पूर्णिमां ।
कुर्य्याद्विधिमिमं सम्यक् सदा तस्य व्रजेत्पदं ॥
तद्विरूपप्रदञ्चैतद्व्रतं(२) सौभाग्य दायकं ।
पुत्रदं सुखदञ्चैव विधिना चरितं त्विदं ॥
व्रतस्यास्य प्रवक्तारं समयुक्तं गुणान्वितं ॥

---

(१) अन्ते चान्ते च वर्षाणामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(२) तद्विरूपार्बुदञ्चैतद्व्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

पूजयेद्भूमिकामीथ पादुकाद्यैः सुभावितः(१)।
रक्तमाज्ययुतञ्चाथ पात्रंनीलाञ्च गामपि॥
अभावे च तथा हेम्नः कर्षार्द्धेन तु राजतं।
वस्त्रयुग्मं नवं सूक्ष्मं पुष्पप्रकरचित्रितं॥
आश्रित्य तत्र तत्पात्रं शुचौ देशे निवेशयेत्(२)।
ततो जागरणं कुर्य्यात् गीतवाद्यादिमङ्गलैः॥
प्रभाते तु नयेत्पात्रं हरेरायतनं महत्।
स्नाप्य क्षीरादिभिर्देवं विष्णुं संपूज्य वै स्वयं॥
निवेदयेत्तु तत्पात्रं प्रीयतामित्युदीरयेत्।
ततो नानाविधैर्भक्ष्यैः सुगन्धेनोदकेन च॥
दधिखण्डाज्य दुग्धाढ्यं नैवेद्यञ्च बलिं हरेत्।
ततो नत्वा गृहं गच्छेदाचार्य्यं प्रीणयेत् पुनः॥
प्रणम्य भोजयेद्भक्त्या व्रतिनश्च द्विजैः सह।
कल्पयेद्भोजनं श्रेष्ठं सर्व्वेष्वेवतपस्विषु॥
दीनान्धकृपणानाञ्च सर्व्वेषामनिवारितं।
अनेनापि व्रतेनैव सम्यक् प्राप्य पदं शुभं॥
मोदते सुचिरं कालमायुष्मान् धनवानिह।

इति नरसिंहपुराणोक्तं पात्रव्रतं।

———000———

(१) पूजयेद्भूमिकाद्यैस्तु तस्य भक्त्यासुभावित इति पाठान्तरं।
(२) निवेदयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः।

युधिष्ठिर उवाच ।

जातिस्मरत्वं देवेश दुष्प्राप्यमिति मे मतिः ।
तदहं श्रोतुमिच्छामि प्राप्यते केन कर्म्मणा ॥

कृष्ण उवाच ।

ब्राह्मणश्चैव शूद्रोपि कुले महति जन्मवान् ।
दाता चमी धनी वाग्मी रूपवान् भद्रकैर्भवेत् ॥
चत्वारि राजन् भद्राणि चतुष्पादानि तानि वै ।
तान्येव बहुविघ्नानि दुःष्प्राप्याण्य कृतात्मभिः ॥
मार्गशीर्षे तु प्रथमं द्वितीयं फाल्गुने तथा ।
ज्येष्ठे तृतीयं राजेन्द्र ख्यातं भाद्रपदे परं ॥
फाल्गुनामलपचादौ चीन् मासांस्तु नरोत्तम ।
त्रिपुष्करं समाख्यातमौदार्य्यकरणं परं ॥
ज्यैष्ठस्य शुक्लपचादौ त्रीन्मासांश्च युधिष्ठिर ।
तत्त्रिपुष्ककमाख्यातं सत्वशौर्य्यप्रदायकं(१) ॥
तथा भाद्रपदस्यादौ त्रीन्मासान् पाण्डु नन्दन ।
वरदानेन देवानामृषीणां सेवनेन वा ।
तीर्थस्नानेन वा देव तपोहोमव्रतेन वा ॥

कृष्ण उवाच ।

चत्वारि राजन् भद्राणि समुपोष्याणि यत्नतः ।
तत् प्रभावाद्भवेन्नूनं राजन् जातिस्मरो नरः ॥
शुभोदयः पुरा वैश्यो बभूव यमुना तटे ।

---

(१) रूपौदार्य्यगुणान्वित मिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तेन व्रतपदश्चीर्णं स्मृतः कालक्रमादसौ ॥
सञ्जयस्य सुतो जातः स्वर्णष्ठीवीति विश्रुतः।
व्रतप्रभावाज्जातिज्ञः स च चौरैर्निपातितः॥
नारदस्य प्रभावेन पुनरुज्जीवितोऽप्यसौ।
सस्मार पूर्ब्ववृत्तान्तं सकलं व्रतधर्म्मतः॥

युधिष्ठिर उवाच।

सञ्जयस्य कथं पुत्रः स्वर्णष्ठीवीति वा कथं।
दस्युभिश्च कथं नीतो मृत्यवे जीवितः कथं॥

कृष्ण उवाच।

सञ्जयो नामराजासीत् कुशावत्यां नराधिप।
तस्य मित्रे च देवर्षी सदा नारदपर्ब्वतौ॥
एकदा सञ्जयगृहं संप्राप्तौ तौ यदृच्छया।
स्वागतावन्नदानाद्यैरुपचारैरपूजयत्।
तेषामथोपविष्टानां पूर्ब्ववृत्तान्तभाषिणां।
सञ्जयस्य सुता प्राप्ता वरुणी पितुरन्तिकं॥
पर्ब्वतः प्राह राजानं कन्येयं वरवर्णिनी।
गुप्तगुल्फा संहतोरुःपीनश्रोणिपयोधरा॥
पद्मपत्रेचणनखा पद्मकिञ्जल्कसन्निभा।
आकुञ्चितमृदुस्निग्धैः केशैरतिततैर्घनैः॥
सविलासागजगता सुनासा कोमलस्वरा।
अहो रूपमहो धैर्य्यमहो लावण्य मुत्तमं॥
तिलपुष्पस्फुटा नासा रूपं सं परिलक्ष्यते।

कस्येयं भद्रका भद्रा ममातिहृदयङ्गमा ॥
एवं ब्रुवाणं तं विप्रं विस्मयोत्फुल्ललोचनं ।
राजा प्राह ततो ब्रह्मन् दुहिता मम पर्व्वत ॥
अथोवाच वचो धीमान्नारदः क्षुभितेन्द्रियः ।
राजन्निर्वैष्णुकामोऽहं कन्येयं दीयतां मम ॥
ईप्सितन्ते प्रदास्यामि वरमत्यन्तदुर्लभं ।
एवमुक्तो नारदेन प्रीतात्मा सञ्जयस्तदा ॥
कृताञ्जलिरुवाचेदं प्रहर्षोत्फुल्ललोचनः ।
पुत्रो मे दीयतां क्षिप्रमक्षीणकनकाकरः ॥
यस्य मूत्रं पुरीषं वा श्लेष्माणं क्षिपति क्षितौ ।
जातरूपं हि तत्सर्व्वं सुवर्णं भवतु स्थिरं ॥
एवमस्त्विति तं राजा नारदं प्रत्यभाषत ।
सुवर्णष्ठीविनं पुत्रं ददामि तव सुव्रत ॥
एवमुक्त्वा सतीं कन्यां सालङ्कारां सुमध्यमां ।
विवाहयामास तदा नारदो हृष्टमानसः ॥
ततस्य चेष्टितं दृष्ट्वा पर्व्वतः क्रोधमूर्च्छितः ।
उवाच नारदं रोषाद्दीप्ताक्षस्फुरिताधरः ॥
मयेयं प्रार्थिता पूर्व्वं त्वया या स्याद्विवाहिता ।
तस्मान्मया समं स्वर्गान्नगन्तासि कदाचन ॥
दत्तस्त्वयास्य यः पुत्रो वरदानेन नारद ।
सोऽपि चौरैरुपहृतः पञ्चत्वमुपयास्यति ॥
एवमुक्तः पर्व्वतेन नारदः प्राह दुर्म्मनाः ।
न त्वं धर्म्मं विजानासि किञ्चिन्मूढोसि दुर्म्मते ॥

सामान्या सर्व्वभूतानां कन्या भवति सुव्रत ।
न तस्या वरणे दोषं पश्यन्तीह बहुश्रुताः ॥
न सेविता त्वया ह्यद्य तेन मां शपसे रुषा ।
पाणिग्रहणमन्त्राणां निष्ठा स्यात् प्रथमे पदे(१) ॥
यस्मादेतद्विज्ञाय शपसे मामनागसं ।
तस्मात्त्वमप्यहो स्वर्गं न गन्तासि मया विना ॥
सञ्जयस्य सुतःशापाद्यदि पञ्चत्वमेष्यति ।
आनयिष्ये तथाप्येनं यमलोकान्न संशयः ॥
एवं शप्त्वा तदान्योऽन्यं देवर्षी तावुभौ पुनः ।
पूजितौ सञ्जये नाथ जग्मतुः स्वाश्रमं प्रति ॥
अथास्य सप्तमे मासि जातः पुत्रो नृपस्य सः ।
स्वर्णष्ठीवीति(२) नामास्य यथार्थमकरोत्पिता ॥
जातिस्मरः स्मरवपुः सुवर्णोत्पत्तिकारणं ।
सर्व्वभूतस्य तज्ज्ञोऽभून्नद्रव्रतफलादिह ॥
तत्र श्लेषपुरीषादि यत् किञ्चित् क्षिपते क्षितौ ।
जायते कनकं सर्व्वं प्रसादान्नारदस्य च ॥
तेनासौ यजते राजा विधिवद्भूरिदक्षिणैः ।
राजसूयादिभिर्यज्ञैर्विविधैरभिपूजितः ॥
बभार भृत्यान्नितरान् पुपोष स्वजनातिथीन् ।
चकार देवतागारान् सरारामादिवापिकाः ।
जातस्नेहश्च तं पुत्रं ररक्ष रक्षिभिर्वृतं ॥

---

(१) सप्तमे पद इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) स्वर्णष्ठीवीति पुस्तकान्तरे पाठः ।

राशयः कनकानाञ्च वभूवुर्भूपतेः सुतात् ।
अथास्य दस्यवः केचित् श्रुत्वा तं कनकाकरं ॥
धनलोभेन तं जघ्नुर्दाक्षिणात्या महोद्धताः ।
तस्मिन् विनष्टे तन्नष्टं वरदानसमुद्भवं ॥
कनकं नश्यते राज्ञो जगामान्योऽन्यतः चयं ।
घातितं दस्युभिः पुत्रं ज्ञात्वा राजा सुदुःखितः ॥
विललापाकुलमतिः सम्मोहेन पपात च ।
विलपन्तं तु तं दृष्ट्वा नारदः प्राह सत्वरं ॥
राजन् विषादं माकार्षीः शृणुष्वाम्भारतीं कथां ।
इत्युक्त्वा स समाचख्यौ चरितानि महौजसां ॥
विनष्टानां नरेन्द्राणां यतीनां दक्षिणावतां ।
श्रुत्वा राजा नरेन्द्राणां चरितानि महात्मनां ॥
विनष्टशोकः सहसा प्रकृतिस्थो वभूव सः ।
नारदोऽपि नरेन्द्रस्य मृतं पुत्रं यमालयात् ॥
आनयामास तरसा यथारूपं यथाहृतं ।
दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा स पुत्रन्तं परितुष्टेन चेतसा ॥
व्रीड़ितो विस्मितश्चैव कृताञ्जलिरथाब्रवीत् ।
किमाश्चर्य्यं प्रसन्नेन भवता मम नारद ॥
दत्तः पुत्रस्तथा भूतो दस्युभिर्निहतो यथा ।
षण्मासान्ते पुनरसौ जीवितं सर्व्वमेव तत् ॥
सस्मार पूर्व्ववृत्तान्तं जातिस्मरणकारणं ।
व्रतं व्रतश्रेष्ठमिदं किमन्यत् कथयामि ते ॥

तथा भाद्रपदस्यादौ त्रीन्मासान् पाण्डुनन्दन ।

तत्त्रिपुष्करमाख्यातं बहुविद्याप्रदायकं॥
तथा मार्गशिरस्यादौ त्रीन् मासांश्च नराधिप।
तद्विष्णुपदमित्युक्तं सर्व्वधर्म्मप्रदायकं॥
मुनिभिः कथितान्येवं भद्राख्येतानि भारत।
कर्त्तव्यानि नरैः स्त्रीभिर्ब्राह्मणानुमतेन वै॥

युधिष्ठिर उवाच।

विस्तरेणैव मे ब्रूहि देवदेव जनार्दन।
भद्राणां नियमाधानं प्रधानं मधुसूदन(१)॥

श्रीकृष्ण उवाच।

शृणु राजन्नवहितो भद्राणां विस्तरं परं।
कथयिष्ये न कथितं यन्मया कस्यचित् पुरा॥
शुक्ला मार्गशिरस्यादौ चतस्रस्तिथयो वराः।
द्वितीया च तृतीया च चतुर्थी पञ्चमी तथा॥
एकभक्ताशनस्तिष्ठेत् प्रतिपदि जितेन्द्रियः।
प्रभाते तु द्वितीयायां कृत्वा यत् करणीयकं॥
प्रहरे वै समधिके गते स्नानं समाचरेत्।
मृन्नोमयं तु संगृह्य मन्त्रैरेभिर्विचक्षणः॥
अहन्ते प्रवक्ष्यामि विप्राणां विधिमुत्तमं।
एतन्न देयं देयान् वा कथयिष्यामि तानपि॥
ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा ये सुधियोऽमलाः।
तेषां मन्त्राः प्रदेया वै न तु सङ्कीर्णधर्म्मिणां॥

---

(१) प्रसीदमधुसूदन इति पुस्तकान्तरे पाठः।

या स्त्री भर्त्रा विमुक्तापि स्वाचारविरताः सदा।
सापि व्रतं प्रगृह्णीयात्सभर्त्ता शीलसंयुता(१)॥
स्नानं नद्यां तड़ागेषु वापीकूपगृहेषु च।
दशवारं फलं ज्ञेयमधिकं हिं समन्त्रकं॥
मृदं मन्त्रेण संगृह्य सर्व्वगात्रेषु दापयेत्।
त्वं हि मृद्वन्दिता देवैः समला विमलाः कृताः॥
मयापि वन्दिता भक्त्या मामद्यैवामलं कुरु।
एवं जपन् मृदं दत्वा स्वहस्ताग्रे समन्त्रकं॥
जलावगाहनं कुर्य्यात् कुण्डमालिप्यधर्म्मवित्।
सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैर्व्वचासर्व्वौषधैः क्रमात्॥
त्वमादिः सर्व्वदेवानां जगताञ्च जगन्मय।
भूतानान्तु विशुद्धानां रसानां पतये नमः॥
गङ्गासागरजन्तोयं पौष्करं नार्म्मदन्तथा।
यामुनं सन्निधातव्यं(२) सन्निधौ तदिहास्तु मे॥
शरीरालम्भनं कृत्वा पूर्व्वं मृद्गोमयाम्बुभिः।
एवं स्नात्वा समाप्लुत्य त्रिराचम्य तटस्थितः॥
निवस्य वाससी शुभ्रे शुचिः प्रयतमानसः।
देवान् पितॄन् मनुष्यांश्च तर्पयेत् सुसमाहितः॥
एवं गृहीतनियमो गृहं गच्छेत् शुचिव्रतः।
न हसेन्न च संजल्पेत् यावच्चन्द्रस्य दर्शनं॥
स्नात्वा चैव ततो नाम द्वितीयादौ चतुर्दिने॥

(१) स्वभर्त्तान्तदनुज्ञया इति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) यामुनं सान्निहत्यन्त इति पुस्तकान्तरे पाठः।

नमः कृष्णाच्युतानन्तहृषीकेशेति च क्रमात्।
चतुर्द्दिने द्वितीयादिर्देवमभ्यर्चयेद्व्रतं॥
प्रथमेऽह्नि स्मृता पूजा पादयोश्चक्रपाणिनः।
नाभिपूजा द्वितीयेऽह्नि कर्त्तव्या विधिवन्नरैः॥
पुरद्विषस्तृतीयेऽह्नि पूजां वक्षसि विन्यसेत्।
चतुर्थेऽह्नि जगद्धातुः पूजां शिरसि विन्यसेत्॥
पुष्पैर्विलेपनैर्धूपैरर्घ्यं दद्याद्विभूषणैः।
प्रवरैर्भूरिनैवेद्यैर्दीपदानैश्च भक्तितः॥
पूजयित्वा विधानेन विष्णुं विश्वेश्वरं व्रती।
ततो दिनावसाने तु मुहूर्त्ते विमले सती॥
अर्घ्यं प्रदद्यात्सोमाय भक्त्या तद्भावभावितः।
स चार्घ्यो याद्दशो देय ऋग्भिर्मृद्भिस्तथेतरैः॥
तत्ते सम्यक् प्रवक्ष्यामि युधिष्ठिर निबोध मे।
चन्दनागुरुकर्पूरदधिदूर्व्वाक्षतादिभिः॥
रत्नैः समुद्रजैश्चान्यैर्वज्रवैदूर्य्यमौक्तिकैः।
पुष्पैः फलैश्च कल्लोलैः खर्जूरैर्नारिकेलकैः॥
वस्त्राच्छादनगोवाजि भूमिहेमसमन्वितैः।
सत्त्व युक्तस्य कृत्स्नस्य विधिरेष प्रकीर्त्तिता॥
इतरस्य यथा शक्त्या फलपुष्पाक्षतोदकैः।
लवणाज्यगुडैस्तैलपयःकुम्भतिलैःसह॥
शशिन् चन्द्र शशाङ्केन्दो नामानि क्रमशो नरः।
द्वितीयादिषु चन्द्रस्य सङ्कीर्त्यार्घ्यं निवेदयेत्॥
अर्चयित्वा निशायान्तु शशिवृद्ध्या विवर्द्धयेत्।

प्रत्यहं वर्द्धयेदर्घ्यं शशिवद्वरा नृपोत्तम ॥
एवमर्घ्यः प्रदातव्यः शृणु मन्त्रविधिक्रमं ।
नवो नवोऽसि मासान्ते जायमानः पुनः पुनः ॥
त्रिरग्निसमवेतान् वै देवानाप्याययसे हविः ।
गगनाङ्गणसन्दीप दुग्धाब्धिमथनोद्भव ॥
भाभासितदिगाभोग रामानुज नमोऽस्तु ते ।
दत्त्वार्घ्यं द्विजराजाय तद्विप्राय निवेदयेत् ॥
निर्वर्त्यार्घ्यं क्रमेणैव ततो भुञ्जीत वाग्यतः ।
भूमिन्तु भाजनं कृत्वा पद्मपत्रसमाश्रितं ॥
पालाशैर्मधुपत्रैर्वा(१) सुधौते वा शिलातले(२) ।
समालभ्य धरां देवीं मन्त्रेणानेन मन्त्रवित् ॥
त्वत्तले भोक्तुकामोऽहं देवि सर्व्वरसोद्भवे ।
मदनुग्रहाय सुस्वादु कुर्व्वन्तीममृतोपमं ॥
एवं जप्त्वा च भुक्त्वा च शाकपाकगुणोत्तरं ।
आचम्य खान्यथालभ्य स्मृत्वा सोमं स्वपेद्भुवि ॥
भोक्तव्यन्तु द्वितीयायां चतुर्थ्यां गोरसोत्तरं(३) ।
घृताक्ताः सगुड़ा राजन् पञ्चम्यां कृशरा भुवि ॥
भोज्याः सर्व्वेषु भद्रेषु सदा श्यामाकतण्डुलाः ।
प्रसाधितघृतं गव्यं फलं शाकमयान्वितं ॥
प्रातः स्नानं ततः कृत्वा सन्तर्प्य पितृदेवताः ।

(१) धर्म्मपत्रैर्व्वा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(२) शिवातले इति पाठान्तरं ।
(३) क्षारलवणं भुवि इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

भोजयेद्ब्राह्मणान् भक्त्या दत्त्वा दानं विसर्जयेत् ॥
भृत्यबन्धुजनैः सार्द्धं पश्चाद्भुञ्जीत काम्यया।
एवं भद्रेषु सर्वेषु त्रिमासेषु यतव्रतः(१) ॥
करोत्येवं नरो भक्त्या वर्षमेकममत्सरी।
तस्य श्रीर्व्विजयश्चैव नित्यं सोमः प्रसीदति ॥
एतत्करोति या कन्या भव्यं प्राप्नोति सा पतिं।
दुर्भगा सुभगा साध्वी भवत्यविधवा सदा ॥
राज्यार्थी लभते राज्यं धनार्थी धनमाप्नुयात्।
पुत्रार्थी प्राप्नुयात् पुत्रानित्याह भगवान् रविः ॥

योषित्कुलाकुलविवाहमनोरमाणि
शय्यान्नपान(२) शयनाशनशोभितानि।
भद्राख्यवाप्य धनपुत्रकलत्रजातोः
जातिस्मरी भवति भारतभद्रकर्त्री ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं भद्रचतुष्टयव्रतं।

———ooo———

सुमन्तुरुवाच।

शृणु कौरव कर्म्माणि तिथिशुद्धाश्रितानि तु।
श्रुत्वैव पापहानिः स्यात् कृत्वानन्तं फलं लभेत् ॥
क्षीराशनः प्रतिपदि। पुष्पाहारी द्वितीयायां(३)।

---

(१) एवं भाद्रत्रिमासेषु नियतात्मा यतव्रत इति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) सस्यान्नपान इति पुस्तकान्तरे पाठः।
(३) पुष्पप्राशनो द्वितीयायामिति पाठान्तरं।

लवणवर्ज्जितं तृतीयायां। तिलान्नाशी(१) चतुर्थ्यां। चीराशनः पञ्चम्यां। फलाशनः षष्ठ्यां। शाकाशनः सप्तम्यां। बिल्वाहारोऽष्टम्यां। पिष्टाशनो नवम्यां। अनग्निपक्काहारी दशम्यां। एकादश्यामुपवासः। घृताशनो द्वादश्यां। पायसाहारस्त्रयोदश्यां। यवान्नाहारश्चतुर्द्दश्यां। गोमूत्राहारः कुशोदकप्राशनः पौर्णमास्यां। एवं प्राशनविधिः॥

उक्तानि प्राशनान्येवं विधिपूर्व्वमुदाहृतं।
चीरप्रतिपदायान्तु स सर्व्वासु विधीयते॥

स चीरप्रतिपदोक्तो विधिः कथ्यते॥ तत्र व्रतदिनात् पूर्व्वदिने त्रिकालस्नानमुपवासश्च पवित्रः सूक्तजपः शिरसा सह गायत्रीजपश्च तत्पूर्व्वदिने एकभक्तं विधायोपवाससङ्कल्पः व्रतदिवसे द्विजेभ्यो दक्षिणादानमिति एष पूर्व्वः प्राशनविधिस्तिथीनां। एवमनेन विधिना पक्षमेकं यो वर्त्तयति अश्वमेधफलं दशगुणं प्राप्नोति स्वर्गे मन्वन्तरं यावत् प्रतिवसति उपगीयमानाप्सरोगन्धर्व्वैः सह वासः। मासचतुष्टये तु सोऽश्वमेधराजसूयानां शतगुणं फलमाप्नोति। स्वर्गे उपगीयमानाप्सरोभिर्गन्धर्व्वैश्चतुर्युगानां सप्ततिं यावत् प्रवसति। समेकः संवत्सरः। य एवं नियमाद्राजन्नाश्वयुजनवम्यां वैशाखतृतीयायां कार्त्तिके पौर्णमास्यां वा तिथिव्रतानि गृह्णाति।

(१) तिलस्नायीति पुस्तकान्तरे पाठः।

ब्रह्मचारी गृहस्थो नारी नरो वा शुचिः प्रयतमानसः पुष्प-दन्तविभुसालोक्यं व्रजति ॥

पुष्पदन्तविभुः सूर्य्यः ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं महाफलव्रतं ।

ज्यैष्ठे पञ्चतपाः सायं हेमधेनुप्रदो दिवं ।

यात्यष्टमी चतुर्दश्यौ रुद्रव्रतमिदं स्मृतं ॥

अष्टमीचतुर्द्दश्याविति च । चत्वारि दिनानि पञ्चाग्नि-साधनं तच्चतुर्थे दिने सायं सुवर्णधेनुं दद्यात् ।

इति पद्मपुराणोक्तं रुद्रव्रतं ।

द्वे पञ्चम्यौ हि मासस्य द्वे च प्रतिपदौ नरः ।

सोपवासः सुगन्धाढ्यः शयीत प्रियया सह ॥

खगनिश्चलचित्तस्तु रतिप्रीतिविवर्जितः ।

खगनिश्चलचित्तः सूर्य्यध्यानपरः ॥

समस्य स्मृतिशीलस्य तस्य पुण्य फलं शृणु ।

दिव्यं वर्षसहस्रं तु दिव्यं वर्षशतं तथा ॥

ततस्तु भावयत्येनं(१) महादेवं न संशयः ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सम्भोगव्रतं ।

---

(१) तत्रस्तत्र वत्येन इति पुस्तकान्तरे पाठः।

पौर्णमास्याममावास्यां चतुर्दश्याष्टमीषु च ।
नक्तमब्दन्तु कुर्व्वीत हविष्यैर्ब्रह्मचारिणी ॥
उमामहेशप्रतिमां हेम्ना कृत्वा सुशोभनां ।
राजतीं वापि कर्षाद्धैं स्नापयित्वा घृतादिभिः ॥
गन्धपुष्पैरलङ्कृत्य वस्त्रयुग्मैश्च शोभनैः ।
भक्ष्यभोज्यैरशेषैश्च वितानध्वजचामरैः ॥
भोजयेच्छिवभक्तांश्च दीनानाथान् प्रतर्पयेत् ।
शक्त्या च दक्षिणां दद्याच्छिवमन्त्रैः क्षमापयेत् ॥
ताम्रकांस्यादिपात्रं वा सितवस्त्रावगुण्ठितं ।
कृत्वा वायतनं मध्ये प्रतिमान्तूपकल्पयेत् ॥

पात्रमेवायतनं उपकल्पयेत् स्थापयेत् ।

शिरस्याधाय तत्पात्रं शोभितं पुष्पमालया ॥
ध्वजशंख्यादिविभवैः शिवस्यायतनं नयेत् ।
लिङ्गमूर्त्तैर्महेशस्य व्रतस्यान्ते निवेदयेत् ॥
तद्वेधा स्थापयेत्पात्रमुपशोभासमन्वितं ।
शिवे प्रदक्षिणीकृत्य प्रणिपत्य क्षमापयेत् ॥
समाप्यैतद्व्रतं पुण्यं शृणु यच्च फलं लभेत् ।
द्वादशादित्यसंकाशैर्महायानैर्मनोहरैः ॥
यथेष्टमैश्वरे लोके रुद्रैः सार्द्धं प्रमोदते ।
कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च ॥
तदन्ते स महाभागो विष्णुलोके महीयते ।

इति शिवधर्म्मोक्तमुमामहेश्वरव्रतं ।

———000@000———

अष्टम्याञ्च चतुर्द्दश्यां नियतब्रह्मचारिणी ॥
वर्षमेकं न भुञ्जीत महीभोगजिगीषया ।
वर्षान्ते प्रतिमां कृत्वा पूर्ववद्विधिमाचरेत् ॥
स्नानार्घ्यैस्तद्व्रतं प्राप्य पूर्व्वोक्तांस्तु गुणान् लभेत् ।

अत्राप्युमामहेश्वर प्रतिमा कर्त्तव्या । पूर्ववदिति पूर्व्वव्रतोक्तवदित्यर्थः ।

जाम्बूनदमयैर्यानैश्चतुर्द्वारैरलङ्कृतैः ॥
गत्वा शिवपुरन्दिव्यं अशेषं भोगमाप्नुयात् ।
उमामहेश्वरं नाम व्रतमीश्वरभाषितं ॥
कारुण्यात् सर्व्वनारीणां नराणाञ्च विशेषतः ।
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन उमामहेश्वरव्रतं ॥
कर्त्तव्यं नरनारीभिः सुखमक्षयमाप्नुयात् ।
उमादेवीप्रियार्थन्तु नष्टेन परमार्थतः ॥

इति शिवधर्म्मोत्तरोक्तमपरमुमामहेश्वरव्रतं ।

———000———

विल्ववृक्षं समाश्रित्य द्वादशाहमभोजनं ।
यः कुर्य्याद् भ्रूणहात् पापान्मुक्तो भवति नारद ॥

शिवोऽत्र देवता ।

इति सौरपुराणोक्तं पापमोचनव्रतं ।

———000———

सूतउवाच ।

पौर्णमास्याममावास्यां वर्षमेकमतन्द्रिता ।
उपवासरता नारी नरो वा द्विजसत्तमाः ॥
वर्षान्ते सर्वगन्धाढ्यां प्रतिमाञ्च निवेदयेत् ।
साभवान्यास्तु सायोज्यं सारूप्यं वाथ सुव्रता ॥
लभते नात्र सन्देहः सत्यं सत्यं मुनीश्वराः ।

इति लिङ्गपुराणोक्तं भवानीव्रतं ।

——ooo——

द्वेधाष्टम्यौ तु मासस्य चतुर्द्दश्यौ तु द्वे तथा ।
अमावस्यापौर्णमास्यौ सप्तमीद्वादश्यौद्वयं ॥
संवत्सरमभुञ्जानः सततञ्च जितेन्द्रियः ।
ब्रह्मचर्य्ये फलं यच्च यत्फलं सत्रयाजिनं(१) ॥
ऋतुगामिफलं(२) यच्च तदवाप्नोत्यभोजनात् ।
एषु तिथिस्वामिनो देवताः ।

इति यमस्मृत्युक्तं तिथियुगलव्रतपञ्चकं ।

——ooo@ooo——

चतुर्द्दश्यां तथाष्टम्यां पक्षयो शुक्लकृष्णयोः ।
योऽब्दमेकं न भुञ्जीत शिवार्च्चनरतः शुचिः ॥
यत्पुण्यमक्षयं प्रोक्तं सततं सत्रयाजिनां ।
तत् पुण्यं सकलं तस्यां शिवलोकञ्च गच्छति ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तं शैवोपवासव्रतं ।

---

(१) सर्वयाजिनामिति पुस्तकान्तर पाठः ।
(२) ऋतुगामिफलमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

कृष्णाष्टम्यां तु नक्तेन कृत्वा कृष्णचतुर्द्दशीं।
इह भोगानवाप्नोति(१) परत्र शिवमृच्छति॥

इति श्रीभविष्यत्पुराणोक्तं शिवनक्तव्रतं।

———०००———

सूत उवाच।

अष्टम्याञ्च चतुर्द्दश्यां पक्षयोरुभयोरपि।
वर्षमेकं ततो भुक्ता नक्तं यः पूजयेच्छिवं॥
सर्व्वयज्ञफलं प्राप्य स याति परमाङ्गतिं।

इति लिङ्गपुराणोक्तं महाव्रतं(२)।

———०००———

पौषमासे तु संप्राप्ते पक्षयोरुभयोः सुत।
चतुर्द्दश्यामथाष्टम्यां पौर्णमास्यामथापि वा॥
नित्यं निर्व्वर्त्य विधिवत् ततः काम्यं समाचरेत्।
विशेषपूजा तत्रैव कर्त्तव्या शुद्धचेतसा॥
नैवेद्यं यावकप्रस्थं खण्डं क्षीराज्यसंस्कृतं।
रुद्रसंख्यांस्तु वै विप्रान् भोजयेच्चैव दक्षयेत्॥
वितस्तिमात्रां प्रकृतिं यावपिष्टेन निर्म्मितां(३)।
सशृङ्गखुरलाङ्गूलीकृतभूषान्तु कारयेत्॥
शिवाय तु प्रदातव्या कपिला गुरवे ततः।
सवाहनसमायुक्ता व्रतपुण्यमतः शृणु॥

(१) इह लोकानवाप्नोतीति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) महेश्वर व्रतमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
(३) यवापिष्टेन निर्म्मितामिति पुस्तकान्तरे पाठः।

सूर्य्यकोटिप्रतीकाशैर्व्विमानैः सर्व्वकामिकैः ।
रुद्रवृन्दसमाकीर्णै रुद्रकन्यासमावृतैः ॥
वृषभस्यन्दनैर्युक्तो नानागीतरवान्वितः ।
त्रिःसप्तकुलसंयुक्तो यात्यसौ यत्र शङ्करः ।
यावत्तद्रोमसंख्यानं तत् प्रसूते कुलेषु च ॥
तावद्युगसहस्राणि रुद्रलोके महीयते ।
सामीप्यं तु समासाद्य सायोज्यं याति वा ततः ॥
अनेन विधिमार्गेण खड्गं पिष्टमयं शिवे ।
समर्प्य च विधानेन चक्रवर्त्तिपदं लभेत् ॥
फाल्गुने तु तथा चक्रं निवेद्य तत्पदं लभेत् ।
चैत्रे शिवं पिष्टमयं निवेद्य च शिवाग्रतः ॥
स मुच्यति ब्रह्महत्यां शिवलोकमवाप्नुयात् ।
वैशाखे मासि दण्डाग्रं शिवस्याग्रे निवेदयेत् ॥
हस्तार्द्धं(१)पिष्टजं कार्य्यं पूजान्ते तु निवेदयेत् ।
मुच्यते सर्वपापेभ्यो रुद्रलोके महीयते ॥
ज्यैष्ठे पिष्टमयं खड्गं शिवाय विनिवेदयेत् ।
मुच्यते तु कृतघ्नत्वाद्रुद्रलोके तु गच्छति ॥
आषाढ़े पिष्टजं पात्रं शिवाय विनिवेदयेत् ।
मुच्यते दुष्कृतैः सर्वैरिह जन्मनि सञ्चितैः ॥
ध्वजं पिष्टमयं यस्तु शिवस्याग्रे निवेदयेत् ।
श्रावणे तु विधानेन सोऽक्षयं मोक्षमाप्नुयात्(२) ॥

---

(१) हस्ताग्रमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) सत्येमं मोक्षमाप्नुयादिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

मासे भाद्रपदे यस्तु गदां पिष्टमयीं ददेत्।
निधीशत्वं तु सम्प्राप्य शिवलोके महीयते॥
मासि चाश्व युजे शूलं दत्त्वार्द्धपिष्टसम्भवं॥
शिवाय पुरतो देयं भ्रूणहत्यां व्यपोहति।
कार्त्तिके तु गदाचक्रं शिवस्याग्रे निवेदयेत्॥
सप्तजन्मकृतं पापं दहत्यग्निरिवेन्धनं।
मासे वै मार्गशीर्षे तु कमलं पिष्टसम्भवं॥
शिवाय विधिना देयं(१) सर्व्वैश्वर्य्यमवाप्नुयात्।
सर्व्वेषाञ्चैव नक्तानां व्रतानां कीर्त्तितं मया॥
नित्यपूजान्तु निर्व्वर्त्य काम्यपूजान्तु कारयेत्।
मासि मासि गुरोः पूजा कर्त्तव्यन्तु व्रतार्पणं॥
महापूजा(२) वत्सरान्ते कर्त्तव्या तु विधानतः।
गुरवो दक्षितव्यास्तु हेमवस्त्रान्नवाहनैः॥
ततः फलमियात्तूर्णं यथोक्तं कृत्तिकासु च।
वित्तशाठ्यान्महासेन इष्टापूर्त्तैर्वियुज्यते॥

इति कालोत्तरोक्तं शिवव्रतं।

---

(१) पुरतोदेयमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) महीपूजाइति पुस्तकान्तरे पाठः।

अथ शक्रध्वजोच्छ्रायविधिः ।

देवीपुराणे ।

शक्र उवाच ।

केन सा विधिना लब्धा मम वंशक्रमागतैः ।
ध्वजयष्टिर्व्विशेषेण तद्विधिं कथय प्रभो ॥

ब्रह्मोवाच ।

गङ्गायाः सिकतासंख्या क्रियते सुरसत्तम ।
न भवेद्दैत्यवंशस्य देवराज जिगीषतः ॥
विष्णुना घातिताः केचित् केचिद्देवेन शम्भुना ।
गुहेन निहताः केचित् मया केचिज्जिघांसिताः ॥
देवीभिर्व्वहवश्चान्ये न तथापि क्षयङ्गताः ।
सुवलोनाम दैत्येन्द्रो हंसकेतुर्म्महाबलः ॥
मम वंशसमुत्पन्नोदण्डघातश्च वासव ।
तेन पूर्व्वञ्जिता देवाः भानोर्म्मन्वन्तरे(१) विभो(२) ॥
समागताः समस्तास्तु सह शक्रेण वासव ।
यथा न शक्ताः समरे दैत्यान् योद्धुं पितामह ॥
शत्रुणा परिभूताश्च शरणं त्वाङ्गता वयं ।
तदाहं चिन्तयन्(३) शक्त विष्णुरक्षां दिवौकसां ॥

---

(१) भौत्यमन्वन्तरं विभोइति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(२) मात्य मन्वन्तरं विभो इति पाठान्तरं ।
(३) तथाहं चिन्तयन तेषां वधोपायं परात्परमिति पुस्तकान्तरे पाठः

केतुना शम्भुदत्तेन उच्छ्रितेन न संशयः।
उक्ता मया सुराः सेन्द्रा विष्णुराराध्यतां प्रभुः॥
स दास्यति महाकेतुं सर्व्वदैत्यविमोहनं।
ते गता मम चादेशात् क्षीरोदे यत्र केशवः॥
परापरस्वरूपस्थमज-मव्यय-शाश्वतं।
श्रीवत्साङ्कं महाबाहुं कौस्तुभोरस्कभूषितं॥
स्तुवन्त्येते तदा सेन्द्रा देवाः शत्रुभयार्द्दिताः।
तुतोष केशवस्तेषां वरं ब्रूहि पुरन्दर॥
तदा तैर्याचितोदेवः केतुन्देहि सुरारिहं।
तेना सो भूषयित्वा तु दत्तो देवभयापहः॥
श्वेतछत्रं महातेजः सुमालाकटकान्वितं।
सूर्य्यायुतसमप्रख्यं किङ्किणीरवकान्वितं॥
चामरव्यजनोपेतं शत्रुलक्षणलक्षितं(१)।
तं दृष्ट्वासौ वलं सैन्यं भग्नं स च निपातितः॥
तदा प्रभृति हे शक्र केतुस्तव कुलागतः।
अन्येषाञ्चैव राज्ञां तदुच्छ्रायो विजयावहः॥
मया हरेण देवेन विष्णुना वासवेन च।
दत्तं यः कश्चिदेवेमं नृपतिस्तं श्रयिष्यति(२)॥
स समस्ताधिपोभूमौ अजेयश्च भविष्यति।
एवं शक्रस्य ब्रह्मणा कथितं केतुकारणं॥
मयापि तव विप्रेश सर्व्वन्तच्च प्रकाशितं।

(१) शत्रुलक्षण लक्षितमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) दत्तं यः कश्चिदेवेदं नृपतिश्चच्छ्रोयिष्यतीति पाठान्तरं।

नृपवाहन उवाच ।

भगवन् श्रोतुमिच्छामि तस्यचोच्छ्रायणं यथा ।
क्रियते दिनकृच्चे तु द्रव्यं मन्त्रविधिस्त्वद ॥

अगस्त्य उवाच ।

ब्रह्मणा कथितं शक्रे बृहस्पतिसमीपतः ।
यथा प्रवक्ष्यामि तथा विधिङ्केतोः समुच्छ्रये ॥
शुभाहे ऋक्षकरणे मुहूर्त्ते शुभमङ्गले ।
दैवज्ञः सूत्रधारश्च वनं गच्छेत् सहायवान् ॥
देवीप्रतिष्ठा विधिना यात्रा या च प्रचोदिता ।
यात्राविधिना च वनं गच्छेत् ।
गत्वा वृक्षं शुभं वीक्ष्य धवार्जुनप्रियङ्गुकं ।
उडुम्बराश्वकर्णौच पञ्चैते शोभना नृप ॥
प्रियङ्गुकी वीजकः अश्वकर्णः सर्ज्जः ।
ध्वजार्थं वर्ज्जयेत् वत्स देवतोद्यानजान्द्रुमान् ।
कन्यमध्योत्तमा यष्टीः करमानेन कल्पयेत् ॥
एकादशकरा वत्स नवपञ्चकरापरा ।
अवनद्धां क्रमिचितां यथापक्षिनिकेतनां ॥
वल्मीकपितृवनजां सुशुष्कां कोटरान्तथा ।
कुब्जान्धषण्डसिक्ताञ्च तथा स्त्रीनामगर्हितां ॥
विद्युद्वज्रहताञ्चैव दग्धां च परिवर्जयेत् ।
अलाभे चन्दनं चाम्रं शालं शाकमयं तथा ॥
कर्त्तव्यं शक्रचिह्नार्थं नान्यवृक्षोद्भवं क्वचित् ।

शुभभूमिभवं ग्राह्यं शुभतोयं शुभावहं ॥
ततः संपूजयेद्वृक्षं प्राङ्मुखोदङ्मुखोऽपि वा ॥
नमो वृक्षपते वृक्ष त्वामाचरति पार्थिवः ।
ध्वजार्थं तत्त्वतोनाथ(१) नान्यथा उपगम्यतां ॥

पूजा मन्त्रः ।

रात्रौ देयो बलिस्तत्र युगवृक्षे तथैव च ।
वासवार्थं महावृक्ष कृत्वान्यत्र च गम्यतां ॥
ध्वजार्थं देवराजस्य न क्लान्तिस्तव तत्र च ।

बलिमन्त्राः ।

वराह संहितोक्तास्त्वत्र मन्त्राः ।

यानीह वृक्षे भूतानि तेभ्यः स्वस्ति नमोस्तु ते ।
उपहारं गृहीत्वेमं स्त्रियतां वाससर्पय ॥
पार्थिवस्त्वां वरयते स्वस्तितेस्तु नगोत्तम ।
ध्वजार्थं देवराजस्य पूजेयं प्रतिगृह्यतामिति ॥
पूजयित्वा ततोवृक्षं बलिं भूतेषु दापयेत् ।
प्रभाते च्छेदयेद्वृक्षं सुभस्वप्नादिदर्शनैः ॥
शुक्लाम्बरं नरश्चैव समुद्रतरणं नदी ।
वृक्षान् ग्रामान् शुभान् कौरानारोहेद्देवतालयं ॥
देवद्विजास्तथा साधुलिङ्ग ब्रह्महरेरपि ।
प्रतिमा पूजिता स्वप्ने चिप्रं सिद्धिप्रदायका ॥
मत्स्यमांसं दधिलाभं रुधिरं स्मृतरोदनं ।
अगम्यागमनं कृत्वा आशुसिद्धिफलप्रदा ॥

(१) ध्वजार्थं देवराजस्येति पाठान्तरं ।

द्रुमाद्रिलङ्घनं धन्यं शत्रु नाशं तथाशुभं ।
फलं पुष्पं सितं दूर्व्वां स्वप्ने लब्ध्वा जयेन्महीं ॥
शङ्खा गावस्तथादन्तिलाभो राज्यप्रदायकः ।
गौः सवत्सा नवसूता दृष्टा पुत्रफलप्रदा ॥
पङ्के उत्तरणं कूपे व्याधिमोक्षकरश्चिरात् ।
एवं स्वप्नान् शुभान् दृष्टा ततश्छिन्देत पादपं ॥
उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा मधुवत् प्राक् पशुं ददेत्(१) ।
पूर्व्वोत्तरे पतन् शस्तो अशब्दो अव्रणः शुभः ॥
अनन्यपादपे चान्ये अन्यथा तु परित्यजेत् ।
अष्टाङ्गुलं त्यजेन्मूलमग्रार्द्धन्तु जले क्षिपेत् ॥
अर्द्धं चतुरङ्गुलं शेषवृक्षं जले क्षिपेत् ।
तथा तमानयेवत्स शकटेन वृषैरपि ॥
तं जलक्षिप्तं वृक्षं ।
प्रधानैर्लक्षसम्पन्नैर्नयेत पुरतः पुरं ।
नीयमाना यदा यष्टिः समा वा चतुरस्रका ॥
वृत्ता वा भङ्गमाधत्ते राज्ञः पुत्रपुरोहितान् ।
आरभङ्गे बलिं भिंद्यान्नेम्यनाशे क्षयन्तथा ॥
[भिंद्यात् नाशयेत्] राजादीन् नेम्यन्नेमिसम्बन्धि काष्ठं ।
रथस्यअक्षभङ्गेन शान्तिस्तत्र तु कारयेत् ।
इन्द्रक्षत्रेतिमन्त्रेण जातवेदसयापि वा ॥
तथा नीत्वा शुभे लग्ने(२) पुरस्तादुपवेशयेत् ।

(१) मधुरक्ताक्तपां शुना इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(२) यथा शक्त्येति पुस्तकान्तरे पाठः ।

द्वारशोभां पथिरथ्यागृहे च देव कारयेत् ॥
पटुपटहनिनदांश्च वेश्याः शङ्खद्विजातयः ।
मङ्गलैर्वेदघोषैश्च नयेयुर्ध्वजं चोच्छ्रयः ॥
वस्त्रैरखण्डजलोमोत्थैः(१) शुभैःस्रग्भिर्यथाक्रमं ।
नन्दोपनन्दसंज्ञाश्च कुमार्य्यः प्रथमांशकाः ॥
देव्यो जयविजयाख्या षोडशांशव्यवस्थिताः ।
अधिके शक्रजननी जयन्तश्चैव देवताः ॥

षोडशेषु अधिके सति अयमर्थः। अथोत्तरं षोडशाधिकाः। ध्वजभागात्ध्वज(२) स्तम्भस्तस्य भाग्याः। तत्र प्रथमे द्वितीये च भागे प्रतिदिशं द्वे कुमार्य्यौ कार्य्ये तृतीयेऽलिका। तासामायामविस्तारौ भागाविमौ तत्र प्रथमांशगाः कुमार्य्यः प्रतियुग्मं नन्दोपनन्दावेति द्वितीयांशगा जया विजया चेति। तृतीयांशगाः प्रत्येकं शक्रजननी देव्यो ज्ञेयाः। ध्वजमस्तके दत्तोपदत्ताचैयादेवताः ध्वजप्रमाणत्रं शोयं परिधिः प्रथमः (षोडशांशविहीनानि कुर्य्याच्छेषाणि बुद्धिमान् ।) वक्ष्यमाण भूषणानामिदं मानं। ध्वजं त्रिभागं कृत्वा एकस्य भागस्य दैर्घ्येण प्रथमभूषणपरिधिं निर्द्धार्य्य शेषाणि यथोत्तरं षोडशांशहीनपरिधीनि कुर्य्यात्। अतएव भूषणप्रवेशयोग्यं ध्वजस्यस्थौल्यं कार्य्यमित्युक्तं भवति। भूषणानि विचित्रवर्णानि स्वयम्भूवे प्रथमे दद्यात्(३)।

---

(१) बौण्ड्रीरुत्थैरिति पुस्तकान्तरे पाठः।

(२) स्वयोभागादिति पाठान्तरं।

(३) रसनां विचित्रवर्णां स्वयम्भुवे प्रथमेदद्यादिति पाठान्तरं।

सुरक्तां चतुरस्राञ्च विश्वकर्म्मा द्वितीयकां।
अष्टम्यान्तु स्वयं शक्रो नीलरक्तां प्रदापयेत्॥
कृष्णां यमस्य वृत्ताञ्च वरुणस्य षड़स्त्रिकाः।
मञ्जिष्ठाजलदाकारा वायुर्द्देवो मयूरकां॥
नीलवर्णां च तां दद्यात् स्कन्दो बहुविचित्रितां।
वृत्तान्तु दहनेदद्यात् स्वर्णाभां विष्णुमष्टमीं।
वैदूर्य्यसदृशमिन्द्रो ग्रैवेयन्दापयेत् स्वयं॥
अर्द्धचन्द्राकृतिः सूर्य्यो विश्वेदेवास्तु पद्मवत्।
ऋषयोनिवसन्दद्यानीलनीलोपलोपमं॥
गुरुणा शुक्रेण ततो नक्षत्रैश्च समन्ततः।
न्यस्तं गृहे विचित्रञ्च तथैव बहुमातृभिः॥
यद्यद्येनैव दत्तन्तु केतो यस्तस्य भूषणं।
तद्दैवतं विजानीयाद्यत्राहनि समुच्छ्रयेत्॥
उच्छ्रयदिने तां तान्देवतां पूजयेदित्यर्थः।

प्रथमं प्रविशतिभूमौयष्टिः साहञ्च राष्ट्रञ्च प्रथमं पुरुष प्रयत्नात् पूर्व्वं उच्छ्रितमात्रैव। वालानां तालशब्दैर्द्दशविघातं समाचष्टे। नृपवन्धकरीविशीर्णा शुभावहा सर्व्वशान्ता च शम्भुसूर्य्ययमशक्रसोमधनदवारुणाः।

वह्नीश ऋषिमन्त्रैश्च होतव्यादधिवाचताः।
शम्भुब्रह्माईश्वरः दध्यक्षतैश्चमिश्रा होतव्याः॥
शक्रस्कन्दगुरुरुद्रअप्सरादीन् प्रपूजयेत्।
हुत्वा तु विधिवद्वह्निज्वालां लक्षेत बुद्धिमान्॥
सुतेजाः सुप्रभोदीप्तः संहतो रविसप्रभः।

रक्तांशुकसमाकारोरथभेरी स्वनशुभः॥
शङ्खदुन्दुभिमेघानां नादाः शस्तास्तु पावके।
ततः कदलीचुदण्डान् पताकांश्च समुच्छ्येत्॥
अन्याश्च विविधाः शोभाः शक्रकेतुसमुच्छ्ये।
प्रोष्ठपदेतु अष्टम्यां शुक्लायां शोभनर्चके॥
आश्विने वाथ शुक्लायां श्रावणे वा समुच्छ्येत्।
पौरजननग्नवृन्दैः पटुभेरीविनोदितं॥
वितानध्वज शोभाढ्यं पताकाभिः समुज्ज्वलं।
विष्णुशक्रमन्त्रेण सिद्धरचाकृतेन च॥
सिद्धं जनितानिशयं रचा कृते न भस्मना प्रयुक्ते न।
दृढ़ मातृकदण्डस्य शुभतोरणमङ्गलं॥
मातृकदण्डौ तोरणस्तम्भौ।
अविलम्बितमुत्थानमभग्नपीट्रकं समं।
पीटकं भूषणं।
नह्रुतं वा समुत्थाप्य केतुवासवयोर्विभो।
वराह संहितायां।
छत्रं ध्वजादर्शफलार्द्धचन्द्र
विचित्रमालाकदलीचुदण्डकैः।
सव्यालिसिंहैः पिटकैर्गवाचै
रलङ्कृतो दिचु च लोकपालैः॥
अच्छिन्नरज्जुं दृढ़काष्टमातृकं
सुश्लिष्टयन्त्रार्गलयादतोरणं।
उत्थापयेच्छक्रम सहस्रचचुषः

सारद्रुमा भग्नकुमारिकास्विति ॥

उच्छ्रिन्नं लक्षयेत् प्राज्ञः काकोलूककपोतकैः ।
नचोपवेशनं दद्यादन्येषामपि पक्षिणां ॥
यथोद्देशं ततः कुर्य्यान्नखण्डितैर्य्यथाविधि ।

उद्देशो भूभागः ।

तथास्तु संस्थितं पूज्य सुखयन्त्रसुयन्त्रितां ॥
रात्रौ जागरणं कुर्य्यादिन्द्रमन्त्रानुकीर्त्तनैः ।
पुरोहितः सदैवज्ञः शुभशान्तिरतः सदा ॥
यन्त्रपाते नृपं हन्यात्पातकान्महिषी बधं ।
पिटके युवराजस्य सवितानानुकम्पने ॥
राष्ट्रे तोरण पातेन ध्वजे अन्नक्षयो भवेत् ।

ध्वजे ध्वजोत्सवे क्रियमाणे ।

पतने शक्रदण्डस्य नृप मन्युं समादिशेत् ।
कृमिजालकउत्थानशलभातस्कराद्भयं ॥
सप्तमे संस्थिते शान्तिर्नृपस्य नगरस्य च ।
यावच्चोच्छ्रित आस्तेतावत्पौराः सदा हृष्टाः ॥
केतोर्निरतायजने भुञ्जीरन् विप्रकन्याश्च ।

भुञ्जीरन् भोजयेत् ।

विहतश्छिन्नकेतुस्तिष्ठति दिवसाष्टकं यावत् ।
घाते पाते कुर्य्यादुच्छ्रायणे याद्दशी पूजा ॥
रात्रौ शुभकृत्पतनन्नोदष्टं काककपोतिकाद्येः ।
नृपं याति सहराष्ट्रं यस्त्वेवं कारयेत् केतुम् ॥
नगरे वा पुरे वा खेटे वा यद्येवं कुर्व्वन्ति पौराः ।

पुरनगरस्य द्वारे वृषसिंहखगस्पृशेत् पुनःकेतुं ॥
समस्त दोषाणां नाशनं जयदं परं।
एवं पूर्वं हरिः केतुं प्राप्तवान् वृषवाहनात्।
तथा ब्रह्माप्यनेनैव ब्राह्मणः शक्रमागतः ॥
तेन सोमाय दत्तोऽसौ ततो दक्षं समागतः।
तदा प्रभृति कुर्व्वन्ति नृपा अद्यापि वोत्सवं ॥
एवं यः कारयेद्राजा केतुर्व्विजयकारकः(१)।
तस्य पृथ्वी वनोपेता सद्वीपा वशगा भवेत्(२) ॥

विष्णुधर्म्मोत्तरात्।

पुष्कर उवाच।

शिविरात् पूर्व्वदिग्भागे भूमिभागे तथा शुभे।
प्रागुदक् प्लवने कुर्य्याच्छक्रार्थं भवनं शुभं ॥
वासोभिः शयनैः शुभ्रैर्नानारागैस्तथैव च।
ततः शक्रध्वजस्थानं मध्ये संस्थाप्य यत्नतः ॥
मघवन्तं पटेकुर्य्यात्(३) तस्य भागे तु दक्षिणे।
वामभागे पटेकुर्य्याच्छचीं देवीं तथैव च ॥
प्रौष्ठपदे सितपक्षे प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात्।
तयोस्तु पूजा कर्त्तव्या सततं वसुधाधिपैः ॥

---

(१) केतुं विजयकारकमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) सप्तद्वीपारसाभवेदिति पुस्तकान्तरे पाठः।
(३) मघवन्तं पटे कुर्य्यादिति पुस्तकान्तरे पाठः।

वनप्रवेशविधिना शक्रयष्टिं ततो नृपः ।
नानयेन्नोरथेनाथ नानयेत्(१) पुरुषैरथ ॥
अर्जुनस्याजकर्णस्य प्रियकस्य वचस्य च ।

प्रियको वीजकः ।

सुरदारुकस्य तथा(२) तथैवोडुम्बरस्य च ।
चन्दनस्याथ वा राम पद्मकस्याथ वापदि ॥
अलाभे सर्व्ववृचणां यष्टिं कुर्वीत वैणवीं(३) ।
सुवर्णवर्ज्ञां धर्म्मज्ञस्ताञ्च सम्यक् प्रवेशयेत् ॥
प्रोष्ठपदे सितेपच्चे अष्टम्यां रिपुसूदन ।
द्रुमप्रमाणा विज्ञेया शक्रयष्टिर्द्विजोत्तम ॥
चतुर्भिरङ्गुलैर्हीना साग्रै र्भवति शर्म्मदा ।
अष्टाभिश्च तथा मूले च्छित्वा तोये च संचिपेत् ॥
तोयादुद्धृत्य नगरं सम्यगेव प्रवेशयेत् ।
तोयादुद्धृत्य(४) नगरं पताकाध्वजमालि च ॥
सिक्तराजपथं कुर्यात्तथालङ्कृत वालकं ।
नटनर्त्तक सङ्कीर्णं तथा पूजितदैवतं ॥
संपूजितगृहं राम तथा पूजितवाङ्मयं ।
पौरैरनुगतोराजा सुवेशैः फलपाणिभिः ॥

(१) नयनैः पुरुषै रथ इति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(२) दारुणश्च तथातिनेति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(३) वैष्णवीमिति पुस्तकान्तरे पाठः ।
(४) यस्याः प्रवेश इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अष्टम्यां वाद्यघोषेण तान्तु यष्टिं प्रवेशयेत्।
ततस्तु पटयोर्म्मध्ये यन्त्रन्यस्तां तु कारयेत्॥
तस्मिन्नेवाह्नि धर्म्मज्ञ वस्त्रछन्नां निधापयेत्।
प्राक्छन्नां तां ततः कुर्य्याद्वस्त्रैः संच्छादितां शुभैः॥
पूजितां पूजयेत्तान्तु यावत्सा द्वादशी भवेत्।
एकादश्यां सोपवासो नृपः कुर्यात् प्रजागरं।
सम्वत्सरेण सहितो मन्त्रिणा सपुरोधसा॥
रात्रौजागरणं कार्य्यं नागरेण जनेन तु।
स्थाने स्थाने महाभागैर्देयाः प्रेङ्खास्तथा मधु॥

प्रेङ्खा हिन्दोलिका। मधु मद्यं।

पूजयेन्नृत्यगीतेन रात्रौ शक्रं नराधिपः।
द्वादश्यान्तु शिरस्नातो नृपतिः प्रयतस्ततः॥
मन्त्रेणोद्यापनं कुर्य्याच्छक्रकेतोः समाहितः।

देवीपुराणेत्वष्टम्यामुद्यापनमुक्तं तेनानयोर्व्विकल्पः॥

सुयन्त्रितं तु कुर्य्यात्तद्गृहस्तम्भचतुष्टयं।
पूजयेत्तं महाभाग गन्धमाल्यान्नसम्पदा॥
नित्यञ्च पटयोः पूजां यष्टिपूजान्तु कारयेत्।
वलिभिस्तु विचित्राभिस्तथा ब्राह्मणपूजनैः॥
नित्यञ्च जुहुयान् मन्त्रान् स पुरोधांश्च वैष्णवान्।
नित्यं गीतेन नृत्येन तथा शक्रञ्च पूजयेत्॥
द्वादश्यां पूजयेद्राजा ब्राह्मणान् धनसञ्चयैः।
विशेषेण च धर्म्मज्ञ साम्वत्सरपुरोहितौ॥

उत्थाने च प्रवेशे च शक्रं सूयान्नराधिपः ।
वक्ष्यमाणेन मन्त्रेण कालवित्सपुरोहितः ॥
प्रयतः पूजयेद्राजा तदा दिनचतुष्टयं ।
पञ्चमे दिवसे प्राप्ते शक्रकेतुं विसर्ज्जयेत् ॥
पूजयित्वा महाभाग बलेन च तुरङ्गिणा ।
नीत्वा करीन्द्रैस्त्रितयन्ततोनद्यां प्रवाहयेत् ॥

पटद्वयं ध्वजश्चेति त्रितयं ।

वाद्यघोषेण महता सङ्गीतिस्तत्र कीर्त्तिता ॥
पौरजानपदास्तत्र क्रीडां कुर्य्युस्तथाम्भसि ।
उत्सवश्च तथा कार्य्यो जलतीरगतैर्म्महान् ॥

एतद्विधानं नृपतिस्तु कृत्वा
प्राप्नोति वृद्धिं धनवाहनानां ।
नाशन्तथा शत्रुगणस्य राम
महत् प्रसादस्त्रिदशाधिनाथात् ॥

इन्द्रध्वजशिरोभज्येत् पतेदिन्द्रध्वजो यदि ॥
भज्यते शक्रयष्टिर्वा नृपतेर्नियतम्बधः ।
यन्त्रभङ्गे तथाज्ञेयं रज्जुच्छेदे तथैव च ॥
मातृकायास्तथा भङ्गे परचक्रभयं द्विज ।

मातृका तोरणस्तम्भः ।

दिव्यान्तरिक्षभौमाश्च उत्पातास्तत्र वै सदा ।
तेषां तीव्रभयाज्ञेयं फलमत्यन्तदारुणं ॥
निलीयते च क्रव्यादाः शक्रयष्टौ तथा द्विज ।
राजा वा म्रियते तत्र सर्व्वदेशो विनश्यति ॥

इन्द्रध्वजापकरणं यत्किञ्चिद्द्विजसत्तम।
विनाशेऽन्यस्य विज्ञेया पीड़ा नगरवासिनां॥
अन्यस्य एकतमस्य।
इन्द्रध्वजनिमित्ते तु प्रायश्चित्तमिदं स्मृतं।
इन्द्रयागं पुनः कुर्यात् सौवर्णे नन्दके वने(१)॥
राज्यं दत्त्वा च गुरवे बन्धनानि प्रमोचयेत्।
सप्ताहं पूजयित्वा च ध्वजं दद्याद्द्विजातिषु॥
शान्तिरैन्द्रीभवेत्(२)कार्य्या ब्राह्मणानां दिने दिने।

गावश्च देया द्विजपुङ्गवेभ्यो
हिरण्यवासोरजतैः समेताः।
एवं कृते शान्तिमुपैति पापं
वृद्धिस्तथास्यान्मनुजाधिपस्य॥

श्रीराम उवाच।

शक्रोच्छ्रायेति ये मन्त्राः सोपवासो नृपः पठेत्।
तानहं श्रोतुमिच्छामि सर्व्वधर्म्मभृताम्वर॥

पुष्कर उवाच।

शृणु मन्त्रानिमान् सम्यक् सर्व्वकल्मषनाशनान्।
प्राप्ते शक्रध्वजोच्छ्राये यान् पठेत् प्रयतो नृपः॥
परखेन्द्रजितामित्र वृत्रहत्याकनाशन(३)।

(१) सौवर्णमिन्द्रकेतुना इति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) शान्तिरौद्री इति पाठान्तरं।
(३) वरखेन्द्रजितामित्र वृत्रहन्याक शासन इति पाठान्तरं।

देव देव महाभाग त्वं हि भूयिष्ठताङ्गतः ॥
त्वं प्रभुः शाश्वतश्चैव सर्व्वभूतहिते रतः ।
अनन्ततेजा विरजा यशोविजयवर्द्धनः ॥
प्रयतस्त्वं प्रभुर्नित्यमुत्तिष्ठ सुरपूजितः ।
ब्रह्मा स्वयम्भूर्भगवान् सर्व्वलोकपितामहः(२) ॥
रुद्रः पिनाकभृद्दृप्तः शतरुद्रियसंयुतः ।
यज्ञस्य नेता कर्त्ता च तथाविष्णुरुरुक्रमः ॥
तेजस्तद्वर्द्धयत्यर्कों नित्यमेव महावलः ।
तेजो धारय देवेश जय शक्र सुरेष्टिद ॥
विष्णुर्गदाधरः श्रीमान् शङ्खचक्रासिशार्ङ्गवान् ।
स ते तेजोदधात्वद्य जय शक्र महावल ॥
अनादिनिधनो देवो व्रह्मकायः सनातनः ।
अग्नितेजा महाभागो रुद्रात्मा पार्व्वतीसुतः ॥
कार्त्तिकेयः शक्तिधरः षड्वक्त्रोऽसि गदाधरः ।
स ते वरेण्योवरदः तेजोवर्द्धयतां प्रभो ॥
देवसेनापतिस्कन्दः सुरप्रवरपूजितः ।
आदित्या वसवो रुद्राः साध्या देवास्तथाश्विनौ ।
भार्गवोऽङ्गिरसश्चैव विश्वेदेवा मरुद्गणाः ॥
लोकपालास्त्रयश्चैव चन्द्रःसूर्य्योऽनिलोऽनलः ।
देवाश्च ऋषयश्चैव यक्षगन्धर्व्वराक्षसाः ॥
समुद्रा गिरयश्चैव नद्योभूतानि यानि च ।

(२) व्रह्मलोक पितामह इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

तेजस्तु प्राप्तिः सत्यञ्च लक्ष्मीः श्रीः कीर्त्तिरेव च ॥
प्रवर्त्तयन्तु ते तेजो जय शक्र शचीपते।
तवचापि जयं नित्यमिहसंपद्यते शुभं ॥
प्रसीद राज्ञां विप्राणां पूजनादपि सर्व्वशः।
तव प्रसादात् पृथिवी नित्यं सस्यवती भवेत्(१) ॥
शिवं भवतु निर्व्विघ्नं शाम्यन्तां मुनयोऽभृशं।
नमस्ते देवदेवेश नमस्ते बलसूदन ॥
नमो विघ्ननमस्तेस्तु सहस्राच शचीपते।
सर्व्वेषामेवलोकानां त्वमेकः परमा गतिः ॥
त्वमेव परमः प्राणः सर्व्वस्यास्य जगत्पते।
ईशो ह्यसि च संहृष्टः त्वमनन्तः पुरन्दरः ॥
त्वमेव मेघस्त्वम्वायुस्त्वमग्निर्वैद्युतो रविः।
त्वमत्र घनविद्ध्वस्ता मेघवाहुः पुनर्घनः ॥
त्वञ्च तेजः परङ्घोरं घोषवांस्त्वम्बलाहक।
स्रष्टा त्वमेव लोकानां संहर्त्ता चापराजितः ॥
त्वं ज्योतिः सर्व्वलोकानां त्वमादित्यो विभावसुः।
त्वं महाभूतमाश्चर्य्यं त्वं राजा त्वं सुरोत्तम ॥
त्वं विष्णुस्त्वं सहस्राचस्त्वं देवस्त्वं परायणः।
त्वमेवमम्टतन्देव त्वं मोचः परमार्च्चितः ॥
मुहूर्त्तस्त्वं स्थितिः सर्व्वः नरस्त्वं वै पुनः चणः।
शुक्रस्त्वं वह्लश्चैव कलाः काष्ठास्त्रुटिस्तथा ॥
संवत्सरर्त्तवो मासा रजन्यश्च दिनानि च।

(१) सत्यवती भावेदिति पुस्तकान्तरे पाठः।

त्वं मुहूर्त्तं सगिरिवरा वसुन्धरा
स भास्करं वितिमिरमम्बरं तथा ।
महोदधिः सतिमिङ्गिलस्तथा
ऊर्म्मिमान् वहुकरमाकराकुलः ॥
महद्यशस्त्वमिह सदाभिपूज्यः
महर्षिभिर्मुदितमनोमहात्मभिः ।
अभिष्टुतः पिवसि च सोममध्वरे
वषट् कृतान्यपि च हवींषि भूतये ॥
त्वं विप्रैः सततमिहेज्य सफलार्थं
वेदार्थेष्वतुल वलोद्यगीयसे च ।
त्वं वैदैर्यजन परायणा द्विजेन्द्राः
वेदाङ्गान्यभियन्ति सर्व्ववेदैः ॥
यज्ञस्यहर्त्ता भुवनस्य गोप्ता
वृत्तस्य हन्ता नमुचेर्न्निहन्ता ।
कृष्णेवसाने च सदा महात्मा
सत्यानृते यो विविनक्ति लोके ॥
यं वाजिनं गर्भमेवासुराणां
वैश्वानरं वाहनमभ्युपैति ।
नमः सदास्मै त्रिदशेस्वराय
लोकत्रयेशाय पुरन्दराय ॥
अजोऽव्ययः शाश्वत एकरूपो
विष्णुर्वराहः पुरुषः पुराणः ।

त्वमध्वरः सर्व्वहरः कृशानुः
सहस्रशीर्षः तमशन्युरिन्द्रः ॥

कविं सप्त जिह्वं त्रातारमिन्द्रं सवितारमिन्द्रं सुरेशं शशाङ्कं शङ्करं शङ्कशचुं वृत्रहणं सुसेन मस्माकं वीरा उत्तरे भवन्तु।

त्रातारमिन्द्रेन्द्रियकारणात्मा
जगत् प्रधानञ्च हिरण्य गर्भं।
लोकेश्वरं देववरं वरेण्य
मानन्दनित्यं प्रणतोस्मि नित्यं ॥

एवं देववरस्य कीर्त्तनै
र्महात्मन स्त्रिदशपतेः सुसंयतः।
अवाप्य कामान् मनसोभिरामान्
स्वर्गाल्लोकानायाति च देह भेदैः ॥

वराह संहितायां ॥

संपूरणे वोच्छ्रयणे प्रवेशे
स्नानं यथा माल्यविधौ विसर्जे।
पठेदिमान्नृपतिः सोपचासो
मन्त्राः शुभाः पुरुहूतस्यकेतोः ॥

संपूरणं पताकारोपणं तत्र विशेषमन्त्रश्च।

हरार्क वैवस्वतशक्र सोमै
र्धनेश वैश्वानर पारस्यद्भिः ॥
महर्षिसङ्घैः सदिगप्सरोभिः
शुक्राङ्गिरस्कन्द मरुद्गणैश्च।

यथार्जंपूज्य स्फारतैक रूपैः
समर्थितस्वा भरणैरुदारैः ॥
तथेहतान्याभरणानि देव
शुभानि संप्रीतमना गृहाण ।

इति शक्रध्वजो च्छायविधिः ।

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि पञ्चमूर्त्तिव्रतं तव ।
संवत्सरः स्मृतो वह्निस्तथार्कपरिवत्सरः ॥
इष्टापूर्त्तस्तथा सोमो अनुपूर्व्वः प्रजापतिः ।
उत्पूर्व्वश्च तथा प्रोक्तो देवदेवो महेश्वरः ॥
तेषां मण्डलविन्यासः प्राग्वद्देवविधीयते ।
प्राग्वदिति नीलश्वेतरक्तश्वेत पीत कृष्णकैः ॥
मण्डल विन्यासाः कर्त्तव्याः ।
प्राग्वत् प्रपूजनं कार्य्यं होमः कार्य्यस्तथा विधिः ।
तिलैर्व्रीहियवैश्चैव घृतेन सितसर्षपैः ॥
तल्लिङ्गैरथकामन्त्रैर्नामभिः प्रत्यहं क्रमात् ।
नक्ताशनस्तथा तिष्ठेत् प्राग्वद्दिवसपञ्चकं ॥
चैत्रशुक्लं समारभ्य पञ्चमीप्रभृतिक्रमात् ।
संवत्सराख्ये वर्षंतु व्रतमेतत् समाचरेत् ॥
पूजावसाने दातव्याः सुवर्णाः पञ्च यादव ।
चतुर्व्वेदविदे देयं शाखाभेदेन यादव ॥
एकैकं पञ्चमं देयं तथा काल विदो भवेत् ।

यथेष्टं लोकमाप्नोति कामचारी विहङ्गमः॥
व्रतेनानेन धर्म्मज्ञः पूज्यमानः सुरासुरैः।

मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो
वरेण रूपेण बलेन युक्तः।
नृपप्रतापान्वितश्च सङ्घो
द्विजोत्तमो वा बहुयज्ञयाजी॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं संवत्सरव्रतं।

———000———

ब्रह्मोवाच।

भूयस्ते सम्प्रवक्ष्यामि देव्याराधनमुत्तमं।
यत् कृत्वा सर्वकामानां प्राप्तिस्तृप्तिर्भविष्यति॥
दन्तिदन्तमयैर्दण्डै र्हेमबन्धैः सुशोभनैः।
विचित्र पद्मरागाद्यैर्मणिभिस्तु सुशोभितं॥
तथातैः कारयेद्देव्याः सार्वभौमं मनोरमं।
दुकूलवस्त्रसञ्छन्नं अर्द्धचन्द्रोपशोभितं॥
घण्टाकिङ्किणिशोभाढ्यं दर्पणैरुपशोभितं।
तं रथं पूजयेच्छक्र जातीकुसुमल्लिकैः॥
पारिजातकपुष्पैश्च यक्षकर्दमचन्दनैः।
सुगन्धिधूपितं कृत्वा देवीं तत्र निवेशयेत्॥
प्रतिमां शोभनां वत्स महादैत्य क्षयं करीं।
पूजयेद्रथ विन्यस्तां विन्यस्तां सर्वमङ्गलां॥
दुर्गां कात्यायनीं देवी वरदा विन्ध्यवासिनी।

निशुम्भशुम्भमथनी महिषासुरविमर्द्दिनी ॥
उमा क्षमावती माता शङ्करस्यार्द्धकायिनी ।
प्रसीदतु सदा मेऽस्तु यच्च नो वाञ्छितं हृदि ।
अनेन बलिपूर्वेण नमस्कारयुतेन च ।
पूजयित्वा ततो राजा समन्तादृशाप्य गीतकैः ॥
पञ्चमीसप्तमीपूर्णानवम्येकादशीषु च ।
तृतीयाशिवविघ्नेशदिवसेषूत्सवेषु च ॥
महानदीवनोत्सङ्गपर्वतश्रवणेषु च ।
तत्र मण्डपविन्यासं महदिष्टकनिर्म्मितं ॥
शैलं वा मृण्मयं वापि कृत्वा वास्तुविभागवित् ।
सर्वलक्षणसम्पूर्णां सर्वशोभासमन्वितां ।
पूर्वं च कारयेच्छक्र पश्चाद्यात्रां समारभेत् ॥
महाजनपदोपेतां महास्त्रीसङ्घसङ्कुलां ।
सर्व्वान्नपाननैवेद्यैः समस्तैरपि पूजयेत् ॥
दद्याद्दिग्बलिं शक्र पूर्वदिक्षु समं ततः(१) ।
भूतवेतालसङ्घस्य मन्त्रेणानेन सुव्रत ॥
जयत्वं कालिका भूते सर्वभूतसमावृता ।
रक्ष मां निज भूतेभ्यो बलिं गृह्ण सदा प्रियं ॥
मातर्म्मातर्व्वरे दुर्गे सर्वकामप्रसाधनि ।
अनेन बलिदानेन सर्व्वान् कामान् प्रयच्छ मे(२) ॥
एवं दत्त्वा बलिं शक्र तथा देव्यावतारयेत् ।

---

(१) सर्व्वादिक्षु समन्तत इति पाठान्तरं ।

(२) दिव्यान् लोकान् प्रयच्छमे इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

विन्यसेद्भद्रपीठे तु मण्डलैरुपशोभितां ॥
तत्रस्थां प्रापयेद्देवीं हेमरूप्यैश्वताम्रजैः।
कलशैरष्टसहस्रेण गन्धोदकसुपूरितैः ॥
समस्तफलसम्पूर्णैर्य्याज्ञियैरथ पल्लवैः।
स्नापयेदेकभक्तेन रत्नगर्भैर्नवैर्दृढैः ॥
वेदमङ्गलशब्देन शङ्खवादित्रनिस्वनैः।
वेणुवीणामृदङ्गैश्च घण्टाकिङ्किणिरावितैः ॥
स्नापयित्वा ततो देवीं निर्म्मञ्छेद्दर्णकैः शुभैः।

निर्म्मञ्छेन्नरोयजेत्।

गोमयादि कृतैः पद्मैः दीपवर्त्त्यादिवोधितैः।
स्वस्तिकैर्नन्दिकावर्त्तैः शङ्खैर्नीलोत्पलोदजैः ॥
यवशाल्यङ्कुरच्छिन्नैर्यवचारैर्निमन्थयेत्।

उदजैः कमलैः।

पवचारैर्यवलवणैः।

प्रत्येकं तु दहेद्रूपं प्रत्येकं कलशं स्नपेत्।
तथा कर्पूरचोदेन चन्दनं कुङ्कुमेन च ॥
गोरोचना समे तेन देवीं मालिप्य पूजयेत्।
हेमजैर्जातिमाल्यैश्च रत्नन्यासैरनेकधा ॥
वासोभिः सुमनोभिश्च पादद्वयं समुत्क्षिपेत्।

वस्त्र पुष्पोपरि चंक्रमणं कारयेदित्यर्थः ॥

दक्षयेच्च तथा कन्याद्विजान् दीनान्धदुःखितान्।
भक्ष्य भोज्यान्नपानेन तत्र सर्व्वांश्च प्रीणयेत् ॥
भोजयित्वा क्षमापयेद्देवी मे प्रीयतामिति।

तथा देवीं रथे कृत्वा पुनरेव गृहं नयेत् ॥
महता जनसंघेन समस्तविभवान्वितैः ।
सान्तरेण रथं सर्व्वं पुष्पदूर्व्वाक्षतैर्जलैः ।
प्रक्षिप्यमाणैः कन्याभिस्त्रीभिर्म्मङ्गलवादिभिः ॥
सलिलेन पथे पांशुं कृत्वा पश्च ततः क्रमात् ।
पुरशोभां पथः शोभां द्वारशोभां गृहे गृहे ॥
कारयीत तथाशक्र सर्व्ववाधां निवारयेत् ।
अच्छेद्यास्तरवस्तस्मिन् प्राणिहिंसां विवर्ज्जयेत् ॥
बन्धनस्थाश्च मोक्तव्या वध्याः क्रोधादिशत्रवः ।
अकाले कौमुदीं शक्र रथयात्रान्तु कारयेत् ॥

अकालेकौमुदीं दीपोत्सवः । तस्मिन्नकाले कुर्यादित्यर्थः ।

सर्व्वदा सर्व्वदेवैस्तु शङ्कराद्यैः प्रतिष्ठिता ।
रथयात्रा तथाशक्र सुरैःस्वर्गे सदा कृता ॥
तथा किन्नरगन्धर्व्वैर्भूपातालनिवासिभिः ।
रथयात्रा प्रभावेन मोदते दिवि देवता ॥
आदित्यै रथराजेन्द्र रथेन नभसः क्रमेत् ।
देवादित्याविमानस्था रथयात्राप्रभावतः ॥
क्रीड़न्ते विविधैर्भोगैः सर्व्वातङ्कविवर्जिताः ।
तथात्वमपि देवेन्द्र रथमात्राकरोभव ॥
शिवाया शिवदायास्तु परमेण समाधिना ।

अगस्त्य उवाच ।

रथयात्रा समं पुण्यं ब्रह्मणा वासवस्य तु ।

पूर्व्ववत् कथितं तात तत्ते सर्व्वं मयाखिलं ॥
स्थापितं नात्र सन्देहो देवीमाहात्म्यमुत्तमं।
यः पठेच्छृणुयाद्वापि भक्तिमान्नृप सत्तम ॥
स सुखं यशः सौभाग्यं पुत्रप्राप्तिमभीप्सिताम्।
लभते नात्र सन्देह इत्येवं ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥
सुवलेन हिते राज्ये पुराशक्रस्य कीर्त्तिता।
धनदस्य पुरीप्राप्तिर्वरुणस्य च वायुना ॥
हृते स्थाने कृता तेन तथा श्रुत्वाच नैर्ऋते।
भुञ्जते परया तुष्ट्या पुरीं नागवतीं शुभां ॥

इति देवीपुराणोक्ता रथयात्रा।

———ooo———

रुद्र उवाच।

रथयात्रा कथं कार्य्या भास्करस्येह मानवैः।
फलञ्च किं भवेत्तेषां यात्रां कुर्व्वन्ति यत्र वै ॥
विधिना केन कर्त्तव्या कस्मिन् काले सुरोत्तम।
कथञ्च भ्रामयेद्देवं रथारूढं दिवाकरं ॥
देवस्येमं रथं भक्त्या भ्रामयन्ति ददन्ति च।
तेषां किञ्च फलं प्रोक्तं येच कृत्यकरा नराः ॥
भ्रमन्तमर्च्चयन्त्येनं नृत्यगीतपरा नराः।
प्रजागरञ्च कुर्व्वन्ति भक्त्या श्रद्धासमन्विताः ॥

तेषाञ्च किं फलं प्रोक्तं रथं यच्छन्ति ये रवेः ।
वर्षभक्तञ्च यो भक्त्या दंशकानिच भोजनं ॥
वर्षभक्तं धान्योदनं दंशकानि खाद्यानि ।
एतन्मे ब्रूहि निखिलं सुरश्रेष्ठ सुविस्तरं ॥
लोकानां श्रेयसे देव परं कौतूहलन्तु मे ।

ब्रह्मोवाच ।

साधु पृष्टोसि भूतेश गणेशेश त्रिलोचन ।
शृणुष्वैकमना वच्मि यथा पृष्टं सुविस्तरं ।
देवस्य रथयात्रेषा भास्करस्य महात्मनः ॥
इन्द्रोत्सवस्तथा रुद्र मतौह्येतौ समौ यतः ।
मर्त्यलोके शान्तिहेतोर्लोकालोक प्रपूजितौ ॥
प्रवर्त्तेते इमौ तस्मिन् देशे देशे महोत्सवौ(१) ।
इमौ इन्द्रध्वजरविरथौ ।
न तत्रोपद्रवाः सन्ति राजतस्करसम्भवाः ।
तस्मात् कार्य्याविभौ भक्त्या दुर्भिक्षस्योपशान्तये ॥
शुक्लपक्षे तु सप्तम्यां मासि मार्गशिरे हर ।
घृतेनाभ्यञ्जयेद्देवं पञ्च भूतान् यजेत वै ॥
अभ्यञ्जयेत् ग्रहेशं यः सर्पिषा श्रद्धयान्वितः ।
दिने दिने जगन्नाथप्रविष्टं वर्णके रविं ॥

वर्णके उद्वर्त्तन गृहे ।

स गच्छेद्यानमारूढ़ो गैरिकं किङ्किणीव्रतं ।

(१) देवौदेवमहोत्सवौ इति पाठान्तरं ।

वैश्वानरपुरन्दिव्यं गन्धर्व्वाप्सरशोभितं॥
शाल्योदनं खण्डमिश्रं बहुवज्रसमन्वितम्।
वज्रसमन्वितं आज्यसमन्वितमित्यर्थः(१)।
वर्णभक्तं प्रयच्छेद्यो भास्कराय दिने दिने॥
आरूढ़ः सद्विमानं तु ध्वजमालाकुलं शुभं।
गच्छेन्मम पुरन्देव स्तूयमानो महर्षिभिः॥
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन भास्कराय नरैः सह॥
वर्णभक्तं प्रदातव्यं प्रतिष्ठाप्येह वर्णकं।
घृतपूर्णां खण्डवेष्टां कासारं मोदकांश्च यः॥
दध्योदनं पायसञ्च संयावं गुड़पूपकान्।
ये प्रयच्छन्ति देवस्य भास्करस्येह वर्णकं॥
ते गच्छन्ति न सन्देहो नरा वै मन्दिरं मम।
अहन्यहनि यो भक्त्या भास्कराय प्रयच्छति॥
अभ्यङ्गाय घृतं देव स यति परमां गतिं।
तथा यो वर्णभक्तञ्च अहन्यहनि भक्तितः॥
सम्प्राप्येह शुभान् कामान् गच्छेत्सोपि ममालयं।
चूर्णमुद्वर्त्तनं नित्यं यः प्रयच्छेच्छुभं रवेः॥
स याति परमं स्थानं यत्र देवोदिवाकरः।
ततस्तं तर्पयेद्देवं(२) पौषे मासि विधानतः॥
सप्तम्यां शुक्लपक्षस्य शृणुष्वैकमना यथा।
तीर्थोदकं समानीय अन्यद्वाथ जलं शुभं॥

(१) वज्रं घृतमिति पाठान्तरं।
(२) ततस्तं स्नापयेद्देवमिति पाठान्तरं।

वेदोक्तेन विधानेन प्रतिमां स्नापयेद्बुधः ।
जपेद्धि तीर्थनामानि मनसा संस्मरन् बुधः ॥
प्रयागं पुष्करं चैव कुरुक्षेत्रं सनैमिषं ।
पृथूदकं भद्रवटं सोमं गोकर्णमेव च ॥
ब्रह्मावर्त्तं कुशावर्त्तं विल्वकं नीलपर्व्वतं ।
गङ्गाद्वारं तथा पुण्यं गङ्गासागरमेव च ॥
कालसूर्य्यं मित्रवनं मुण्डीरस्वामिनं तथा ।
चक्रतीर्थं महापुण्यं रामतीर्थं तथा शिवं ॥
गङ्गासरस्वतीसिन्धुचन्द्रभागाः सनर्म्मदाः ।
विपाशा यमुना तापी शिवा वेत्रवती तथा(१) ॥
गोदावरी पयोष्णी च कृष्णवेणी तथा नदी ।
शतरुद्रा पुष्करिणी कौशिकी सरयूस्तथा ॥
तथान्ये सागराश्चैव सान्निध्यं कल्पयन्त्विति ।
तथाश्रमाः पुण्यतमा दिव्यान्यायतनानिच ॥
एवं स्नानविधिं कृत्वा अर्चयित्वा प्रणम्य च ।
धूपमर्घ्यं प्रदत्त्वा तु प्रतिमामधिवासयेत् ॥
त्रिरात्रं सप्तरात्रं वा मासार्द्धं मासमेव च ।
स्थितस्थानं गृहे देवं भोजयेद्भक्तितो नरः ॥
ततस्त्वारोपयेद्वेदिं चतुरस्रां सुवेष्टितां ।
कृष्णपक्षे तु माघस्य सप्तम्यां त्रिपुरान्तक ॥
कृत्वाग्निकार्य्यं विधिवत् कृत्वा ब्राह्मणभोजनं ।
शङ्खभेरीनिनादैश्च ब्रह्मघोषैश्च पुष्कलैः ॥

---

(१) वैत्रवतीति पाठान्तरं ।

पुण्याहघोषैर्विविधै र्ब्राह्मणस्वस्तिवाचनैः।
ततोऽस्य कारयेद्यात्रां शान्तिहेतोर्जनस्य च॥
रथेन दर्शनीयेन किङ्किणीजालमालिना।
शुक्लपक्षे तु माघस्य रथमारोहयेद्रविं॥
कृत्वाग्निकार्यं विधिवत्तथा ब्राह्मणभोजनं।
प्रीणयित्वा जनं सर्वं दक्षिणाभोजनादिना॥
प्रपूज्य ब्राह्मणान् दिव्यान् होमांश्चापि सवाचकान्(१)।
इतिहासपुराणाभ्यां वाचका ब्राह्मणोत्तमाः॥
मतो देवश्च दृष्टश्च संपूज्योयं ततः सदा(२)।
माघस्य शुक्लपक्षस्य चतुर्थ्यामेकभोजनं॥
अयाचितं तु पञ्चम्यां षष्ठ्यां नक्तं प्रकीर्त्तितं।
सप्तम्यामुपवासस्तु अष्टम्यां रोहयेद्रविं॥
अग्निकार्य्यं ततः कृत्वा रथस्य पुरतः शिव।
षष्ठ्यां तु रात्रौ भूतेश रथस्येहाधिवासनं॥
ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु दिव्यान् भौमांश्च वाचकान्।
रथमारोपयेद्देवं सप्तम्यां भूतभावनं।
सितायां माघमासस्य तस्य देवालयाग्रतः॥
तत्रस्थस्यैव देवस्य कुर्य्याद्रात्रौ प्रजागरं।
नानाविधैः प्रेक्षणकैर्दीपवृक्षोपशोभितैः॥
शङ्खतूर्य्यनिनादैश्च ब्रह्मघोषैश्च पुष्कलैः।
कुर्य्यात् प्रजागरं तस्य देवस्य पुरतो निशि॥

(१) भोगांश्चापि सकञ्चुकानिति पाठान्तरं।

(२) पितृवन्नु जनस्य चेति पुस्तकान्तरे पाठः

ततोऽष्टम्यामायतनं देवं रथगतं नयेत् ॥
नगरस्योत्तरं द्वारं शङ्खभेरीनिनादितं ।
ततः पूर्व्वं दक्षिणञ्च द्वारं वापि तथापरं ॥
एवं हि क्रियमाणायां यात्रायां वत्सरावधेः ।
मानवाः सुखमेधन्ते राजा जयति वाहिनीं ॥
नीरुजश्च जनाः सर्व्वे गवां शान्तिर्भवेत्तथा ।
कर्त्तारश्चापि यात्रायाः स्वर्गभाजो भवन्ति हि ॥
वोढ़ारश्च तथा रुद्र सूर्य्यलोकं व्रजन्ति वै ।

रुद्र उवाच ।

कथञ्च चाल्यते ब्रह्मन् स्थापिता प्रथमासकृत् ।
एवं नो वद देवेश सुमहान् संशयोऽत्र मे ॥

ब्रह्मोवाच ।

पूर्व्वमेव सहस्रांशोर्ध्यानं तस्य महात्मनः ।
संवत्सरस्यावयवैः कल्पितस्य रथो मया ॥
सर्वेषान्तु रथानां वै स रथः प्रथमः स्मृतः ।
तं दृष्ट्वा तु ततस्त्वन्ये स्यन्दना विश्वकर्म्मणा ॥
कल्पिताः सर्व्वदेवानां सोमादीनामनेकशः ।
विश्वकर्म्मकृतं प्राप्य रथं देवेन शङ्कर ॥
पूजार्थमात्मनोदत्तो मानवे क्रोधसम्भवः ।
मनुनेक्ष्वाकवे दत्तो मर्त्त्यैः संपूज्यते रविः ॥
अतस्तु रथयानेन चालनं विहितं रवेः ।
तस्मान्न चालने दोषः सवितुः शूलधारण ॥

तस्माद्रथेन पर्य्येति भास्करः पृथिवीमिमां ।
गच्छन्नतिष्ठतेचैतन्मण्डलं सवितुः सदा ॥
प्रदिष्टं चलते यस्मात्तस्माद्वैचालनं स्मृतं ।
तदेवं रथयात्रासु दृढं भानोर्म्मनीषिभिः ॥
अन्येषां चालनन्नेष्टं देवानां पार्व्वतीप्रिय ।
ब्रह्मविष्णुशिवादीनां(१) स्थापितानां विधानतः ॥
तस्माद्रथेन देवस्य यात्रा कार्य्या विधानतः ।
प्रजानामिहशान्त्यर्थं प्रतिसंवत्सरं सदा ॥
काञ्चनोवाथ रौप्यो वा दृढदारुमयाथ वा ।
दृढाक्षयुगचक्रश्च तथा कार्य्यः युयन्वितः ॥
यस्मिन् रथवरश्रेष्ठे कल्पिते सुमनोरमे ।
आरोप्य प्रतिमां यत्नाद्योजयेद्वाजिनः शुभान् ॥
हरीन् लक्षणसपन्नान् सुमुखान् वशवर्त्तिनः ।
कुङ्कुमेन समालभ्य चामरस्रग्विभूषितान् ॥
सदश्वान् योजयित्वा तु रथस्यार्घ्यं प्रदापयेत् ।
विबुधान् पूजयित्वा तु ध्वजमाल्यानुलेपनैः ॥
आहारैर्विविधैश्चापि भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥
दीनान्धकृपणादींश्च सर्व्वान् सन्तर्प्य शक्तितः ।
न कंचिद्विमुखं कुर्य्यादुत्तमाधममध्यमं ॥
सूर्य्यक्रतौ सवितत एवमाहुर्म्मनीषिणः ।
यः प्रयाति हि भग्नाशः क्षुधार्त्तो व्याधिपीडितः ॥
सदातुर्हि पितृंस्तेन स्वर्गस्थानपि पातयेत् ।

(१) ब्रह्मविष्णुशिवादीनां इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

यस्तत्र दक्षिणाहीनः सवितुर्न प्रशस्यते ॥
तस्मान्नानाविधैः कामैर्भक्ष्यलेह्यसमन्वितैः ।
प्रीणयित्वा फलं सर्व्वमिममुच्चारयेद्ध्रुवं ॥
बलिं गृह्णन्तु मे देवाः आदित्या वसवस्तथा ।
मरुतोथाश्विनौ रुद्राः सुपर्णाः पन्नगा ग्रहाः ॥
असुरा यातुधानाश्च रथस्था याश्च देवताः(२) ।
आकृष्णेन रजसा ऋच मेतामुदाहरेत् ॥
ततः पुण्याहशब्देन कृतवादित्रनिस्वनैः ।
रथप्रभ्रमणं कुर्य्याद्वर्त्मना स समेन तु ॥
पुरुषैश्चापि वोढव्यः सूर्य्यभक्तिसमन्वितैः ।
मुक्तप्रग्रहैर्दान्तैर्वलीवर्द्दैरथा पिवा ।
यथा प्रशमनं दद्याद्विषमे पथि गच्छतः ॥
उपवासस्थितैर्विप्रैर्दिव्यैर्भोगैश्च सुव्रतैः ।
विंशद्भिः षोड़शैर्व्वापि प्रतिमां भास्करस्य तु ॥
स्थानात् प्रचाल्यते रुद्र रथमारोपयेच्छनैः ।
राज्ञी च निक्षुभा रुद्र भार्य्या तस्य महात्मनः ॥
शनैरारोपयेत्तत्र उभयोः पार्श्वयोरथे ।
निक्षुभा दक्षिणे पार्श्वे राज्ञी वाप्युत्तरे तथा ॥
द्वारि च ब्राह्मणौ तस्मिन् दिव्यौ भौमश्च पार्श्वयोः ।
ब्रह्मा चास्य तथा सोमः कूवेरस्योपरिस्थितः ॥
गरुडं पृष्ठतश्चास्य कल्पयमानं प्रकल्पयेत् ।
आतपत्रं तथाश्वेतं स्वर्गदण्डमनूपमं ॥

(२) मानस्तोककथानकैरिति पाठान्तरं।

सुवर्णविन्दुभिश्चित्रं मणिमुक्ताफलोज्ज्वलं।
ततस्त्विन्द्रधनुःप्रख्यं स्वर्णदण्डमथापरं॥
ध्वजं प्रकल्पयेत्तस्य पताकाभिरलङ्कृतं।
नानावर्णैर्विचित्राभिः सप्तभिः कामनाशन॥
ध्वजोपरि वरव्योम सुकाराधिष्ठितं महत्।
रथ्यासु सङ्गतो विप्रो नयेद्रथवरं रवेः॥
रथारूढन्तु कुर्य्याद्वै श्रेयोर्थञ्चात्मनः सदा।
नारीचेत्तद्रथं शूद्रो यदीच्छेत्श्रेयात्मनः॥
रथमारोहतस्तस्य क्षयं गच्छति सन्ततिः।
सरथो देवदेवस्य वोढव्यो ब्राह्मणैः सदा॥
क्षत्रियैश्चैव वैश्यैश्च(१) न च शूद्रैः कदाचन।
येत्वन्यदेवता भक्ता ये च मद्यप्रवर्त्तकाः॥
न तैः शूद्रैश्च वोढव्यः तैर्नरैश्च मदोद्धतैः।
उपवाससमोपेतैर्व्वोढव्यः पार्व्वतीप्रिय।
स्वस्थानाच्चालितो रुद्र पूर्व्वंद्वारं व्रजेत वै॥
दिनमेकं वसेत्तत्र पूज्यमानो नृपेण तु।
नानाविधैः प्रेक्षणकैः पुराणश्रवणेन च॥
नानाविधैर्व्रह्मघोषैर्व्राह्मणानाञ्च तर्पणैः।
स्थित्वा च अष्टमीं तत्र नवम्याञ्चालयेत्ततः॥
व्रजेत्तु दक्षिणं द्वारं नगरस्य त्रिलोचन।
तत्रापि दिनमेकन्तु तिष्ठते त्रिपुरान्तक॥
क्षत्रियैः पूज्यमानस्तु तथा राजा तथैव तैः।

(१) क्षत्रियैर्नैव वैश्यैश्च इति पाठान्तरं।

ततः परं व्रजेत्तस्य पश्चिमं द्वारमाशु वै ॥
तत्रापि दिनमेकन्तु तिष्ठते(२) मधुसूदन ॥
क्षत्रेतरैः पूज्यमानो यथा राजा तथा नृपैः ।
तस्मादपि चरेद्रुद्रद्वारं यायात्तथोत्तरं ॥
तथापि पूज्यः शूद्रैस्तु विधिवत् प्रियदर्शनैः ।
तस्मात्तु चालयेद्रुद्र व्रजेन्मध्यं पुरस्य तु ॥
तत्रस्थं पूजयन्त्येनं ब्राह्मणाः श्रद्धयान्विताः ।
शङ्खवादित्रनिर्घोषैस्तथा प्रेक्षणकैर्वरैः ॥
ब्रह्मघोषैश्च विविधैः समन्ताद्दीपवृक्षकैः ।
नानाविधैर्वित्तदानैर्ब्राह्मणानाञ्च तर्पणैः ॥
दीनान्धकृपणानाथतर्पणैस्त्रिपुरान्तक ।
पुरमध्यात्तु चलितस्तिष्ठेत् प्राप्य स्वमन्दिरं ॥
इत्थं प्राप्य स्थितं देवं पुरतो मन्दिरस्य तु ।
ततः स्थितः पूजनीयो भवेत्पौरेण कृत्स्नशः ॥
पूज्यमानस्त्वहोरात्रं रथारूढस्तु तिष्ठति ।
परे दिने व्रजेत् स्थानं तं निरन्तरमादरात् ॥
त्रयोदश्यामतीतायां चतुर्दश्यां त्रिलोचन ।
सदैव भ्रामयेद्देवं ग्रहेशं दुरितापहं ॥
परिवारकृतं रुद्रं सानुगं परमेश्वरं ।

रुद्र उवाच ।

कथं प्रचालयेद्ब्रह्मन् रथस्थं तमनाशनं ।

---

(२) स्थापयेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अनुगांश्च कथं चास्य केशवं अनुग क्रमात् ॥
भूयोभूयः सुरश्रेष्ठ विस्तरान्मम श्रेयसे ।
वेद सर्व्वजगन्नाथ परं कौतूहलं हि मे ॥

ब्रह्मोवाच ।

शनैः प्रचालयेद्रुद्र वर्त्मना शोभनेन तु ।
तथा न तस्य भङ्गः स्याद्विषमे पथि गच्छतः ॥
प्रतिहारं रथं पूर्व्वं नयेन्मार्गं विशुद्धये ।
तस्मादनन्तरं रुद्र दण्डनायकमादरात् ।
पिङ्गलञ्च ततस्तस्य पृष्ठगं चादरान्नयेत् ॥
पुरतो द्वारतस्तस्मात् रथारूढस्तु पृष्ठतः ।
रथारूढस्तथा दण्डिदेवस्य पुरत स्थितः ॥
तस्मादपि तथा रुद्र लेखको भास्करप्रियः ।
शनैःशनैर्नयेद्रुद्र रथं देवस्य हेलिनः ॥
रथस्य चक्रभङ्गोवा यथा नस्यात्त्रिलोचन ।
ईषा(१) भङ्गे द्विजभयमक्षे तु नृपतिक्षयः ॥
तुलालाभे तु वैश्यानां शम्यां शूद्रभयं व्रजेत् ।
युगभङ्गे त्वनावृष्टिः पीठभङ्गे प्रजाभयं ॥
परचक्रागमं विद्याच्चक्रभङ्गे रथस्य तु ।
ध्वजस्य पतनेचापि पिदमन्युं विनिर्द्दिशेत्(२) ॥
प्रतिमाद्यङ्गिकायान्तु राज्ञो मरणमादिशेत् ।
उत्पन्नेष्वेवमाद्येषु उत्पातेषु शुभेषु च ॥

---

(१) चैवे इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) नृपमन्युं विनिर्द्दिशेदिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

बलिकर्म्म बुधः कुर्य्याच्छान्तिहोमन्तथैव च ।
गोभ्यः शान्तिः प्रजाभ्यश्च जगतः शान्तिरस्तु वै ॥
खे खे चास्तु तथा शान्तिः सर्व्वत्रास्तु तथा रवेः ।
त्वं देव जगतः स्रष्टा पोष्टा चैव त्वमेव हि ॥
प्रजापालिन् ग्रहेशान शान्तिं कुरु दिवस्पते ।
इदमन्यच्च वक्ष्यामि शान्त्याः परमकारणं ॥
यत्तु कारणभूतस्य पुरुषस्य स्वजन्मनः ।
दुष्टान् ग्रहांश्च विज्ञाय चग्रहशान्तिं(१) समाचरेत् ॥
एवं कृत्वा प्रजाशान्तिं कृत्वा च स्वस्तिवाचनं ।
पुनः सज्जं रथं कृत्वा कुर्य्यात् प्रक्रमणं हर ॥
मार्गशीर्षं नयित्वा तु नयेद्देवालयं रविं ।
पूजयित्वा ततः सर्व्वाः शास्त्रोक्ता अथ देवताः ॥
यथा पूज्याः ग्रहाः सर्व्वे उक्तास्ते च त्रिलोचन ।
रथदेवास्तथा पूज्या याश्चिता रथमाश्रिताः ॥
क्षीरं यवागूं मम वै परमान्नन्तवेश्वर ।
फलानि कार्त्तिके यस्य दद्याद्भूतेशप्रीतये ॥
विवस्वते पशुमांसं तथा मद्यं सुरेश्वर ।
पुरुहूताय भक्ष्याणि सानुगाय निवेदयेत् ॥
हविष्यमग्नये दद्याद्भक्ष्यान्नं विष्णवे तथा ।
राक्षसेभ्यः समं देयं दद्यान्मांसोदनं हर ॥
संस्कृतं पिशितान्नन्तु रेवन्ताय निवेदयेत् ।
तिलान्नं पितृराजाय दद्यात्त्रिपुरसूदन ॥

(१) ग्रहशान्तिं समाचरेदिति पाठान्तरं ।

अश्विनाभ्यामपूपांस्तु वसुभ्यो मांसमोदनं।
पितृभ्यः पायसंदद्यात् घृताक्तं मधुना सह॥
कात्यायन्यै यवागूंश्च श्रियै दद्यात्तथा दधि।
सरस्वत्यै त्रिमधुरं वरुणायेक्षुरसौदनं॥
खाण्डवानां धनपतौ तव मित्रे त्रिलोचन।
सस्नेहेन तु तक्रेण मरुद्भ्यस्तर्पणं स्मृतं॥
माषानपूपान् मातृभ्यो भक्त्या तु विनिवेदयेत्।
उल्लोपिकाश्च भूतेभ्यो जलं स्वर्गाय वै हर॥
दद्याद्गणाग्रतो विद्वान् मोदकांस्त्रिपुरान्तक।
शष्कुलीर्नैर्ऋतेन्द्राय देया स्याद्गणनायक।
सर्व्वभक्ष्याणि विश्वेभ्यो(१) दातव्यानि समन्ततः॥
क्षीरौदनं ऋषिभ्यस्तु क्षीरं नागेभ्य एव च।
सूर्य्यरथाय च बलिं कुर्य्याद्वै सार्वभौतिकं॥
मांसौदन सुरामाज्यं तद्वद्देभ्यश्च शङ्कर।
पूपानाज्ययुतान् दद्यात्तुभ्यं रुद्र तिलांस्तथा॥
स्वाहासुताय लाजाश्च दातव्यास्त्रिपुरान्तक।
भास्कराय सदा दद्यात् सुरदारु त्रिलोचन॥
राजवृक्षं सुरेन्द्राय हविष्यं पावकाय च।
चक्रिणे सप्तधान्यन्तु मांसमाज्यं सुभूषण(२)॥
यक्षेभ्यो विविधान् गन्धान् निर्य्यासो वेतसोण्डजैः।
वैकंकती सदारुद्र यमाय परिकीर्त्तिता॥

---

(१) वैश्वेभ्योइति पाठान्तरं।

(२) गरुडेमात्स्यभूषण इति पुस्तकान्तरे पाठः।

देयं स्यात् कर्णिकारन्तु अश्विभ्यां वृषभध्वज ।
श्रियै देयानि पद्मानि(१) चन्द्रिकायै तु चन्दनं ॥
नवनीतं सरस्वत्यै विनतायै तथामिषं ।
पुष्पाण्यप्सरसां रुद्र मालत्याः परिकीर्त्तयेत् ॥
वरुणायाग्निमित्थन्तु फलमूलन्तु नैर्ऋते: ।
विल्वं दद्यात् कुवेराय कपित्थं मरुतां तथा ॥
गन्धर्व्वेभ्यश्चारुगन्धं दद्यात्त्रिपुरसूदन ।
वसुभ्यश्चारु कर्पूरं दद्याच्चानुगणाधिपे ॥
पितृभ्यः पिण्डमूलानि भूतेभ्यश्च विभीतकं ।
गोभ्यो यवान् प्रदद्याद्वै मातृभ्यस्त्वक्षतान् हर ॥
गुग्गुलं विघ्नपतये विश्वेभ्यो देयमोदनं ।
ऋषिभ्यो व्रह्मवृक्षन्तु नागेभ्यो विषमुत्तमं ॥
भास्करस्येह देयानि सङ्कल्पानि नराधिप ।
मधुसर्पिर्भ्यां तथान्नानि गैरिकस्य त्रिलोचन ॥
न्यग्रोधस्तस्य वाहुभ्यो भक्त्या रुद्रे निवेदयेत् ।
सायं प्रातश्च मध्याह्ने सदैकाग्रमना हर ॥
सर्व्वेषां भक्तितः शक्त्या देहे रूपं विचक्षणः ।
मन्त्रती देवशार्दूल यो यस्येह प्रकीर्त्तितः ॥
शान्त्यर्थं व्राह्मणेभ्यस्तु तिलान् दद्याद्विचक्षणः ।
वैश्वानरे यवान् जुहुयात् घृतेन सहितान् नरः ॥
देवानाममृतं घृतं पितॄणां हि स्वधामृतं ।
शरणं व्राह्मणानाञ्च सदा ह्येतान्विदुर्बुधाः ।
कश्यपस्याङ्गजा ह्येते पवित्राश्च तथा हर ॥

(१) श्वानन्नोति पुस्तकान्तरे पाठः ।

स्नाने दाने तथा होमे तर्पणे ह्यशने वराः।
इत्थं देवान् ग्रहांश्चैव पूजयेदेव प्रयत्नतः॥
अवतार्य्य रथाच्चैनं स्थापयेन्मण्डले पुनः।
कृत्वा त्रिरात्रिकं यत्नाद्दीप-तोय-फलाक्षतैः॥
कार्पास-वीज-लवणभक्ष्यं दृष्टन्तु शान्तये।
वेदीमारोपयेत् पश्चात्पत्नीभ्यां सह सुव्रत॥
तत्रस्थं पूजयेद्देवं दिनानि दश सुव्रत।
दाशाह्निकेति विख्याता या भूता भूतले हर॥
तया संपूजयेद्देव चतुर्थेन कृतो भव।
चतुर्थेऽहनि कर्त्तव्यं यत्नाद्विभ्रमणं रवेः॥
अभ्यङ्गभोजनाद्यैश्च पूजासत्कारमण्डलैः।
अनेन विधिना पूज्य दशाहानि दिवाकरं।
ततो नयेद्गृहं स्थानं यत्रपूर्व्वं सदाचलं॥
अनेन विधिना यस्तु कुर्य्याद्वा कारयीत वा।
यात्राभ्भगवतो भक्त्या भास्करस्यामितौजसः॥
स परार्द्धन्तु वर्षाणां सूर्य्यलोके महीयते।
कुले न जायते तस्य दरिद्री व्याधितोऽपि वा॥
अभ्यङ्गाय घृतं यस्तु भास्कराय प्रयच्छति।
कृत्वा सुवर्णतिलकं स गच्छेत् सुरभीपुरं॥
तीर्थोदकन्तु यो दद्यात् गङ्गायाश्च तथोदकं।
स्नानार्थमानयेद्यस्तु भास्कराय(१) त्रिलोचन॥
संप्राप्येहाखिलान् कामान् प्राप्नुयाद्वरुणालयं।
भक्तावर्णन्तु यो दद्यात् हविष्यान्नं गुड़ोदनं॥

(१) वास्तु भास्कराय इति क्वचित् पुस्तकान्तरे पाठः।

गच्छेत् सुरपुरं भद्रं यत्र देवः प्रजापतिः ।
स्नापयेद्यस्तु वै भक्त्या भास्करं पूजयेत्तथा ॥
स गच्छेद्दीप्तिमान् रुद्र सूर्य्यलोकं न संशयः ।
रथमारोपयेद्यस्तु रथमार्गं प्रमार्जति ॥
स याति सूर्य्यसालोक्यं वायुतुल्यपराक्रमः ।
रथस्य गच्छतो यस्तु मार्गे कुर्य्याच्च मङ्गलं(१) ॥
सलोकं प्राप्नुयात् पुण्यं मरुतां नात्र संशयः ।
सूर्य्यस्य गच्छतो भक्त्या यः कुर्य्यान्मार्गमादरात् ॥
पुष्पप्रकरशोभाढ्यं शुभतोरणमण्डितं ।
शङ्खतूर्य्यनिनादाढ्यन्तथा प्रेचणकान्वितं ॥
सयाति परमं स्थानं यत्र देवो विभावसुः ।
देवेन सहितो यस्तु नृत्यन् गायन् तथा स्वयं ॥
सर्व्वं महोत्सवं भक्त्या भास्करं भक्तवत्सलं ।
अथ संवत्सरं प्राप्ते भानोर्य्यत्र दिनोदये ॥
रथप्रक्रमणं तत्र न कथञ्चित् क्षतं भवेत् ।
ततो द्वादशमे वर्षे कर्त्तव्यं भूतिमिच्छता ॥
इन्द्रवज्रस्य चाप्येवं यद्दिने यजनङ्कृतं ।
ततो द्वादशमे वर्षे कर्त्तव्या नान्तरा पुनः ॥
यात्रायाश्चापि ते भङ्गं कुर्व्वते वृषभध्वज ।
मन्देहा नामतो ज्ञेया राक्षसा नात्र संशयः ॥
ये कुर्व्वन्ति तथायात्रां नरा धर्म्मध्वजस्य तु ।
इन्द्रादिदेवता ज्ञेया गताश्च परमं पदं ॥

(१) मण्डलमिति वा पाठः।

इत्येषा कथिता भद्र रथयात्रा दिवस्पतेः ।
यः श्रुत्वा वाचयित्वा तु सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥
श्रुत्वा च विधिवद्भक्त्या यान्ति सूर्य्यसदोनराः ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तो रथयात्रोत्सवः ।

———onⓓuo———

श्रीकृष्ण उवाच ।

एकादश्यां माघमासे चतुर्द्दश्यष्टमीषु च ।
एकभक्तेन यो दद्यात् चेलकान्यर्जुनानि च ॥
उपानहौ कम्बलञ्च च्छत्रं चित्रं तथोदकं ।
करपात्रादिकं वत्स यथाशक्त्यार्थिने नृप ॥
आर्त्तत्राणपरो नित्यमश्वमेधफलं लभेत् ।
एतत्सौख्यव्रतं नाम आर्त्तत्राणकरं परं ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सौख्यव्रतं ।

———000———

नारद उवाच ।

श्रुता मया विधानोक्ता विष्णोराराधनक्रिया ।
त्वत्प्रसादात् सुरश्रेष्ठ जन्मदुःखजयप्रदा ॥
भूयोथ श्रोतुमिच्छामि सम्यक् पूजाफलप्रदां ।
अल्पग्रन्थेन देवेश महापुण्यफलप्रदं ॥
पवित्रारोहणं कृत्वा विष्णुभक्तिसमन्वितैः ।
किं फलं प्राप्यते देव नरैस्तद्गतमानसैः ॥

यस्मिन्काले च कर्त्तव्यं विधानञ्च तथा भवेत् ।
तिथौ यस्यां यथासूत्रं प्रमाणञ्च यथाविधि ॥
यावन्तस्तन्तवस्तस्मिन् तत्र यच्चानुमन्त्रणं ।
तत्त्वन्यासविधानन्तु तथा वै वाधिवासनं ॥
आरोहणविधानञ्च उपवीतस्य चक्रिणः ।
विसर्जनविधानन्तु पवित्रारोहणादिकं ॥
किं कृत्वा फलमाप्नोति हीयते किमकुर्व्वतः ।
एतत् सर्व्वं समाचक्ष्व विधानन्त्रिदशेश्वर ॥

ब्रह्मोवाच ।

शृणु वत्स परं गुह्यं विधानं दैवनिर्म्मितं ।
मया श्रुतं पुरा सम्यक् सकाशाच्चक्रपाणिनः ॥
पवित्रारोहणं विष्णोर्भुक्तिमुक्तिप्रदायकं ।
आयुः कीर्त्तिर्य्यशो नृणां सुखसम्वर्द्धनावहं ॥
पुण्यानान्तु यथा पुण्यं सर्व्वपापहरं शुभं ।
पवित्रारोहणं तस्मात्पवित्रं परमं स्मृतं ॥
संवत्सरं नरो भक्त्या समभ्यर्च्य जनार्द्दनं ।
यत्फलं समवाप्नोति पवित्रारोहणेन तु ॥
न करोति विधानेन पवित्रारोहणन्तु यः ।
तस्य सांवत्सरी पूजा निष्फला मुनिसत्तम ॥
तस्माद्भक्तिसमायुक्तैर्नरैर्विष्णुपरायणैः ।
वर्षे वर्षे प्रकर्त्तव्यं पवित्रारोहणं हरेः ॥
श्रावणस्य सिते पक्षे कर्कटस्थे दिवाकरे ।

द्वादश्यां वासुदेवस्य पवित्रारोहणं स्मृतं ॥
सिंहस्थे वा रवौ कार्य्यं कन्यायान्तु गतेऽथवा ।
तस्यामेव तिथौ सम्यक् तुलास्थे न कथञ्चन ॥
विष्णो रुद्रस्य सूर्य्यस्य विरिञ्चेः षण्मुखस्य च ।
देव्या गणाधिनाथस्य मातॄणां धनदस्य च ॥
पवित्रारोहणं कार्य्यं अन्येषाञ्च यथाविधि ।
अकृत्वा फलहानिः स्यात् संवत्सरकृतार्चनात् ॥
सर्व्वेषान्तु महत् पुण्यं पवित्रारोहणे कृते ।
तिथयस्त्वत्त्वविन्यासाः पृथगुक्तास्तपोधन ॥
प्रतिपद्धनदस्योक्ता पवित्रारोहणे स्थितिः ।
त्रयो देवा द्वितीयान्तु तिथीनामुत्तमातिथिः ॥
तृतीया तु भवान्यास्तु चतुर्थी तत्सुतस्य तु ।
पञ्चमी सोमराजस्य षष्ठी प्रोक्ता गुहस्य च ॥
सप्तमी भास्करे प्रोक्ता दुर्गायाश्चाष्टमी स्मृता ।
मातॄणां नवमी प्रोक्ता दशमी वासुकेः स्मृता ॥
एकादशी ऋषीणान्तु द्वादशी चक्रपाणिनः ।
त्रयोदशीह्यनङ्गस्य शिवस्योक्ता चतुर्द्दशी ॥
मम देव मुनिश्रेष्ठ पौर्णमासी तिथिः स्मृता ।
यथोक्ताः शुक्लपक्षे तु तिथयः श्रावणस्य च ।
सर्व्वेषामेव देवानां कार्य्यं तासु यथा विधि ॥

नारद उवाच ।

कस्मिन् सूत्रे तु कर्त्तव्यं पवित्रं चक्रपाणिनः ।

प्रमाणं चैव तन्तूनां पुण्यं चैवेह कीदृशं ॥
कनिष्ठे मध्यमे चैव उत्तमे च पवित्रके ।
कृते यथा फलं कर्तुस्तद्वदस्व पितामह ॥

ब्रह्मोवाच ।

शृणु वत्स यथाकार्यं यत् सूत्रं यत् प्रमाणकं ।
विधानं च यथा तस्य फलं चैव यथा भवेत् ॥
प्रथमं दर्भसूत्रन्तु पद्मसूत्रं ततः परं ।
ततः क्षौमं(१) सुपुण्यं स्यात्पट्टसूत्रं ततः परं ॥
शुचिकार्पाससूत्रेण निर्म्मितं वा शुभाशुभं ।
शुचिर्भूत्वा शुचौ देशे कारयीत प्रयत्नतः ॥
तद्विधानोपयुक्तन्तु यथोक्तफलदायकं ।
कन्या कर्त्तयते सूत्रं नारी वाथ पतिव्रता ॥
विधवा साधुशीला वा सूत्रमेतत्तु कर्त्तयेत् ।
केशयुक्तं च्युतं दग्धं मद्यरक्तादिदूषितम् ॥
मलिनं नीलरक्तं वा प्रयत्नेन विवर्जयेत् ।
यथोक्तं सूत्रमादाय त्रिगुणं त्रिः प्रयोजयेत् ॥
पवित्रं तेन कुर्व्वीत कनिष्ठोत्तममध्यमं ॥
कनिष्ठन्तन्तुभिर्ज्ञेयं सप्तविंशतिभिः शुभं ।
मर्त्त्यलोके तु तत् कीर्त्तिसुखायुर्धनपुत्रदं ॥
चतुः पञ्चशता ज्ञेयं तन्तूनां मध्यमं परं ।
दिव्यभोगावहं पुण्यं स्वर्गवाससुख प्रदं ॥

(१) क्षौद्रमिति वा पाठः ।

उत्तमं चैव तन्तूनां शतमष्टोत्तरं शतं।
दत्त्वा तद्वासुदेवाय विष्णुलोकं व्रजेन्नरः॥
अष्टोत्तरसहस्रं तु तन्तूनां परिसंख्यया।
वनमाला स्मृता विष्णोर्दत्त्वा भक्तिप्रदा हि सा॥
कनिष्ठं नाभिमात्रं स्यादूरुमात्रन्तु मध्यमं।
पवित्रं चोत्तमं प्रोक्तं जानुमात्रं प्रमाणतः॥
वनमालाप्रमाणेन प्रतिमायाः प्रणीयते।
नराणां जन्मसंसारदुःखमृत्युप्रणाशिनी॥
कनिष्ठे द्वादशैवोक्ता मध्यमे द्विगुणाः स्मृताः।
त्रिगुणास्तूत्तमे प्रोक्ता ग्रन्थयस्तु पवित्रके॥
शतमष्टोत्तरं कार्य्यं ग्रन्थीनां तु विधानतः।
मुनीन्द्रवनमालायां विष्णुपूजनतत्परः॥
अधिवासनसूत्रे तु ग्रन्थयो द्वादश स्मृताः।
तत्त्वन्यासविधानं तु श्रूयतां गुह्यकोत्तम॥
इदं विष्णुरिति ख्यातं मन्त्रमेतद्द्विजन्मनां।
शूद्राणां तत्त्वविन्यासः मन्त्रो वै द्वादशाक्षरः॥
तावद्यावत्त्वर्त्तयेन्मन्त्रं यावन्तो ग्रन्थयः स्मृताः।
एकधा च द्विधाचैव त्रिधाचैव पवित्रके॥
स्त्रूत्रे प्रतिग्रन्थि सकृन्मन्त्रजपः मध्ये द्विःशेषेत्रिः।
कुङ्कुमोशीरकर्पूरैश्चन्दनादिविलेपनैः।
पवित्राणि विलिप्याथ तत्त्वन्यासन्तु योजयेत्।
अधिवासपवित्राणि एकादश्यामुपोषितः॥
पुष्पादिभिः प्रपूज्याथ न्यसेद्विष्णोः पुरेनिशि।

तत्त्वन्यासं परं कार्य्यं पवित्रारोहणं हरेः ॥
एकादश्यां च तद्रात्रौ मूलमन्त्रेण भक्तिमान्।
एकादश्यां शुभैर्गन्धैः पुष्पधूपविलेपनैः ॥
नैवेद्यं दीपवस्त्राद्यैः पूजयेद्गरुड़ध्वजं।
नृत्यगीतशुभाख्यानैर्मङ्गलयुद्धैः प्रचालितैः ॥
वाद्यैर्मारुतशङ्खाद्यैर्जागरं कारयेन्निशि।
चीरक्षशरसंयावव‌टकापूपमोदकैः।
फलैः सुगन्धैर्मधुरैर्नैवेद्यं कारयेद्धरेः॥
एकादश्यां नरो भक्त्या संपूज्य मधुसूदनं।
पवित्रारोहणं कुर्य्याद्देवदेवस्य चक्रिणः।
सोपवासः शुचिस्नातः कृतजप्यो जितेन्द्रियः॥
दत्त्वा दानं द्विजाग्रेभ्यःपूजयित्वा जनार्दनं।
पूर्व्वाधिवासितं सम्यक् समादाय पवित्रकं॥
अतो देवेति मन्त्रेण विष्णोर्मूर्घ्नि निवेदयेत्।
अयं मन्त्रो द्विजातीनां पवित्रारोहणे स्मृतः॥
शूद्रस्य मूलमन्त्रो वा येन वै पूजयेद्धरिं।

वा शब्दाद्वादशाक्षरो वा,येन वै पूजयेद्धरिमिति मूलमन्त्रव्याख्या।

स्तुतिमङ्गलनिर्घोषैर्गीतवादितनिस्वनैः।
पवित्रारोहणं कृत्वा देवतायास्त्विमं वरं॥
मणिविद्रुममालाभिर्मन्दारकुसुमादिभिः।
एषा सांवत्सरी पूजा तवास्तु गरुडध्वज।
मन्त्रहीनं क्रीयाहीनं भक्तिहीनं जनार्दन॥

उत्तमं चैव तन्तूनां शतमष्टोत्तरं शतं।
दत्त्वा तद्वासुदेवाय विष्णुलोकं व्रजेन्नरः॥
अष्टोत्तरसहस्त्रं तु तन्तूनां परिसंख्यया।
वनमाला स्मृता विष्णोर्द्दत्त्वा भक्तिप्रदा हि सा॥
कनिष्ठं नाभिमात्रं स्यादूरुमात्रन्तु मध्यमं।
पवित्रं चोत्तमं प्रोक्तं जानुमात्रं प्रमाणतः॥
वनमालाप्रमाणेन प्रतिमायाः प्रणीयते।
नराणां जन्मसंसारदुःखमृत्युप्रणाशिनी॥
कनिष्ठे द्वादशैवोक्ता मध्यमे द्विगुणाः स्मृताः।
त्रिगुणास्तूत्तमे प्रोक्ता ग्रन्थयस्तु पवित्रके॥
शतमष्टोत्तरं कार्य्यं ग्रन्थीनां तु विधानतः।
मुनीन्द्रवनमालायां विष्णुपूजनतत्परः॥
अधिवासनसूत्रे तु ग्रन्थयो द्वादश स्मृताः।
तत्त्वन्यासविधानं तु श्रूयतां गुह्यकोत्तम॥
इदं विष्णुरिति ख्यातं मन्त्रमेतद्द्विजन्मनां।
शूद्राणां तत्त्वविन्यासः मन्त्रो वै द्वादशाक्षरः॥
तावद्वावर्त्तयेन्मन्त्रं यावन्तो ग्रन्थयः स्मृताः।
एकधा च द्विधाचैव त्रिधाचैव पवित्रके॥
क्रमे प्रतिग्रन्थि सकृन्मन्त्रजपः मध्ये द्विःशेषे त्रिः।
कुङ्कुमोशीरकर्पूरैश्चन्दनादिविलेपनैः।
पवित्राणि विलिप्याथ तत्त्वन्यासन्तु योजयेत्।
अधिवासपवित्राणि एकादश्यामुपोषितः॥
पुष्पादिभिः प्रपूज्याथ न्यसेद्विष्णोः पुरे निशि।

तत्त्वन्यासं परं कार्य्यं पवित्रारोहणं हरेः ॥
एकादश्यां च तद्रात्रौ मूलमन्त्रेण भक्तिमान् ।
एकादश्यां शुभैर्गन्धैः पुष्पधूपविलेपनैः ॥
नैवेद्यं दीपवस्त्राद्यैः पूजयेद्गरुड़ध्वजं ।
नृत्यगीतशुभाख्यानैर्मल्लयुद्धैः प्रचालितैः ॥
वाद्यैर्मारुतशङ्खाद्यैर्जागरं कारयेन्निशि ।
क्षीरक्षारसंयाववटकापूपमोदकैः ।
फलैः सुगन्धैर्मधुरैर्नैवेद्यं कारयेद्धरेः ॥
एकादश्यां नरो भक्त्या संपूज्य मधुसूदनं ।
पवित्रारोहणं कुर्य्याद्द्विवद्देवस्य चक्रिणः ।
सोपवासः शुचिस्नातः कृतजप्यो जितेन्द्रियः ॥
दत्त्वा दानं द्विजाग्रेभ्यः पूजयित्वा जनार्दनं ।
पूर्व्वाधिवासितं सम्यक् समादाय पवित्रकं ॥
अतो देवेति मन्त्रेण विष्णोर्मूर्ध्नि निवेदयेत् ।
अयं मन्त्रो द्विजातीनां पवित्रारोहणे स्मृतः ॥
शूद्रस्य मूलमन्त्रो वा येन वै पूजयेद्धरिं ।

वा शब्दाद्द्वादशाक्षरो वा, येन वै पूजयेद्धरिमिति मूलमन्त्रव्याख्या ।

स्तुतिमङ्गलनिर्घोषैर्गीतवादितनिस्वनैः ।
पवित्रारोहणं कृत्वा देवतायास्त्विमं वरं ॥
मणिविद्रुममालाभिर्मन्दारकुसुमादिभिः ।
एषा सांवत्सरी पूजा तवास्तु गरुडध्वज ।
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं जनार्द्दन ॥

यत् पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥
वनमाला यथा देव कौस्तुभः सततं हृदि ।
पवित्रमस्तु ते तद्वत् पूजा च हृदयावहा ॥
कृत्वा पवित्रकं विष्णोर्व्वर्षं द्वादशवार्षिकं ।
फलं प्राप्नोत्यकृत्वा तु पूजाहानिमथाप्नुयात् ॥
एवं संप्रार्थ्य देवेशं प्रणिपत्य पुनः पुनः ।
भूयोऽपि दद्याद्विप्रेभ्यो हरिमुद्दिश्य दक्षिणां ॥
ततोनुभोजये(१)द्भक्त्या गुरुं ज्ञानप्रदायिनं ।
वस्त्रगन्धानुलेपाद्यैः पुष्पैस्तु वरभूषणैः ॥
प्राप्यानुज्ञां गुरोः शिष्यो भक्त्या नार्चयते गुरुं ।
स गच्छति विमूढात्मा नरकं हि नराधमः ॥
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन यथा विष्णुं तथा गुरुं ।
आनन्देनार्चयेद्यस्तु स मुक्तिफलमाप्नुयात् ॥
यथा विष्णुस्तथा विद्या यथाविद्यास्तथा गुरुः ।
वितथं पूजयेद्यस्तु स मुक्तिफलमर्हति ॥
ताम्बूलं पुष्पगन्धाद्यैः पूजयित्वा विसर्जयेत् ।
ततो बन्धून् विशिष्टांश्च ज्ञातिमित्रसमाश्रितान् ॥
भोजयेदागतांश्चान्यान् भिक्षुकांश्च स्वशक्तितः ।
एवं विधिं विनिर्व्वर्त्य पवित्रारोहणे हर ॥
विष्णोः सायुज्यमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभं ।
स्थण्डिले देवदेवस्य एष एव विधिः स्मृतः ॥

(१) पूजयेदिति वा पाठः।

पवित्रारोहणे विष्णोर्विशेषः श्रूयतामिह ।
यावत्तन्तुसमायुक्तं भावयेत जनार्द्दनं ॥
तावदङ्गुलकं तस्य एष एव विधिः स्मृतः(१) ।
यावन्तो ग्रन्थयः प्रोक्ताः स्वतन्त्वैश्चानुमन्त्रणं ॥
तत्रैव मूलमन्त्रेण दद्याद्विष्णोः पवित्रकं ।
प्रतिमां स्थण्डिलेवाथ कृत्वा विष्णोः पवित्रकं ॥
कुलनाशं समुद्धृत्य(२) विष्णुलोकं व्रजेन्नरः ॥
एवं संपाद्य विधिना पवित्रारोहणं हरेः ।
अर्चयित्वा विधानेन हरिञ्च सपवित्रकं ॥
विसर्जयेत मन्त्रेण अनेनैव पवित्रकं ।
सांवत्सरीं शुभां पूजां संपाद्य विधिवन्मम ॥
व्रजेदानीन्तु गोविन्द विष्णुलोकं विसर्जितः ।
मन्त्रेणानेन तत्सूत्रं अवतार्य्य यथा विधि ॥
उत्तार्य्य ब्राह्मणे दद्यात्तोये वाथ विसर्जयेत् ।
यावत् पुण्यं स्मृतं सम्यक् पवित्रारोहणे कृते ॥
उपवीते कृते भक्त्या तत् फलं चाप्नुयान्नरः ।
अनेनैव विधानेन सर्वेषां त्रिदिवौकसां ॥
पवित्रारोहणं कुर्य्यात् स्थण्डिले प्रयतो नरः ।
अनेनैव विधानेन तस्य पूजाविसर्जनं ॥
प्रार्थनावाहनं दानं समस्तविधिमाचरेत् ।

(१) पवित्र मानवं स्मृतमिति पाठान्तरं ।
(२) कुलानां शतमुद्धृत्येति पाठान्तरं ।

तत्त्वमन्त्रैः समावेश्य विसर्जनविधिक्रियां॥
अर्चने तु सुरेन्द्राणां सर्वकामानवाप्नुयात्।
आयुर्बलं धनं विद्यामारोग्यं कीर्त्तिमव्ययां॥
प्रयच्छन्ति यथा शक्त्या प्रसन्नास्तु दिवौकसः।
अर्चिते देवदेवेश शङ्खचक्रगदाधरे॥
अर्चिताः सर्वदेवाःस्युर्यतः सर्वगतो हरिः।
अर्चिते सर्वलोकेशे सुरासुरनमस्कृते॥
केशवे कंसकेशिघ्ने न याति नरकं नरः।
प्रातर्मध्ये ऽपराह्णे च सुरासुरगुरुं हरिं॥
ये नमन्ति नरा नित्यं न ते नरकगामिनः।
तपस्तप्त्वा नरो घोरमरण्ये विजितेन्द्रियः॥
यत्फलं समवाप्नोति स्मृत्वा तु गरुड़ध्वजं।
इति गुह्यतमं विष्णोः पूजाकल्पं मयोदितं॥
समाचरति यो मर्त्यः स याति परमाङ्गतिं।

शिवागमे शिवपवित्रलक्षणं।

एकादशाथवा सूत्रै स्त्रिंशता वाष्टयुक्तया।
पञ्चशता वा कर्त्तव्यं तुल्यग्रन्थ्यन्तरालकं॥
द्वादशाङ्गुलमानानि व्यासादष्टांङ्गुलानि च।
लिङ्गविस्तारमाणानि चतुरङ्गुष्ठिकानि वा॥
तथैव पिण्डिकास्पर्शं चातुर्थं सार्वदैवतं।
गाङ्गावतारकं कार्य्यं पवित्रमतिसुन्दरं॥

नारद उवाच ।

भगवन् देवदेवेश परं कौतूहलं हि मे ।
पवित्रारोहणं पुण्यं प्रसादाद्वक्तुमर्हसि ॥
पवित्रेति कथं संज्ञा कुतोत्पन्नं किमुच्यते ।
कृते च किं फलं प्रोक्तं विधानं तस्य कीदृशं ॥
द्रव्येन केन वा कुर्य्यात् किं प्रमाणं हि तत् स्मृतं ।
किं दैवत्यञ्च किंछन्दः को वा तस्य ऋषिः स्मृतः ॥
अध्यात्मं वाधिभूतं वा अधिदैवं कथं भवेत् ।
केन मन्त्रेण तत्कुर्य्याद्विधानं तस्य कीदृशं ॥
कस्मिन् काले तु कर्त्तव्यं नक्षत्रे वा तिथौ कथं ।
क्रियते वा कियत्कालमेतद्ब्रूहि सुरेश्वर ॥

श्रीभगवानुवाच(१) ।

साधु नारद धर्म्मज्ञ तोषितोऽहं त्वयानघ ।
शृणुष्व तव वक्ष्यामि पवित्रारोहणं क्रमात् ॥
पवित्रं तेन विख्यातं ब्रह्मतेजो हि गीयते ।
विष्ण्वाख्यया तु विख्यातं तदा लोके निगद्यते ॥
तदेव सूत्ररूपेण यज्ञेशः कर्म्मणः प्रभुः ।
तदेव त्रिगुणीभूतं मतं नारायणाख्यया ।
त्रिदेवात्मा त्रिदेवात्मा चराचरः प्रणवः स्मृतः ॥
ते पर्व्वतात् समुद्भूता वराहाद्यङ्गमाश्रिताः ।
कुत एष समुत्पन्नइति प्रश्नस्य इदमुत्तरं ॥
सङ्घातेन च तन्तूनां नवात्मा परिकीर्त्तितः ।

(१) ब्रह्मोवाचेति पाठान्तरं ।

तन्तूनां प्रथमो देवो वासुदेवो जगद्गुरुः ॥
हलायुधो द्वितीयस्तु प्रद्युम्नश्च तृतीयकः ।
अपरेत्वनिरुद्धस्तु ततो नारायणः प्रभुः ॥
ब्रह्माविष्णुस्तथा नृणां वरारोहे समाश्रिताः ॥
अधिदैवेन रूपेण अध्यात्मेन च निबोध मे ।
मनो बुद्धिरहङ्कारस्तन्मात्राणि तथैव च ॥
जीवश्चेति नवैतच्च अध्यात्मेन सुव्यवस्थिता ।
द्यौरन्तरिक्षं पृथिवी भूर्भुवस्वस्तथैव च ॥
आकारश्चाप्युकारश्च मकारश्चाधिभूतकम् ।
अग्नित्रयं तथा कर्म त्रयश्च सदनत्रयं ॥
ज्ञेयं पवित्रे तद्विद्वानधिदैवमुदाहरेत् ।
छन्दश्चैवात्र गायत्री प्रद्युम्नो ऋषिरुच्यते ॥
वासुदेवः परा तस्य देवता परिकीर्त्तिता ।
योगोऽस्य ब्रह्म करणे ब्राह्मणानां विशेषतः ॥
अलङ्कारो द्विजातीनां कर्त्तव्यःप्रतिवत्सरं ।
सरिद्वर्षासु कुर्व्वीत पवित्रारोहणं शुभं ॥
यावच्च धारयेत्तन्तूंस्तावत् कुर्व्वीत वै व्रतं ।
तथा पवित्रकं कृत्वा त्रीन्मासान्मासमेव वा ॥
पक्षद्विमासं सद्यो वा त्रिरात्रं पक्षएव वा ।
अवधिंकार्त्तिकं कृत्वा सितपक्षाद्यनुक्रमात् ॥
यथा शक्त्या यजन्तेरनं कालसङ्कल्पना तथा ।
पवित्रे ध्रियमाणे वै न त्याज्यं देवतान्तिकं ॥
उपवीतीकृते पश्चात् पथिषु विचरेद्बुधः ।

मङ्गलं शोभनं रुद्रं विजयं च चतुर्थकं ॥
आषाढ़ादिक्रमाद्देवं नामानीमानि धारयेत् ।
द्वादश्यां श्रावणे चापि पञ्चम्यामथवा द्विज ॥
अनुकूले तु(१) कर्त्तव्यं पञ्चदश्यामथापि वा ।
सूत्रं तु याज्ञिकं कृत्वा तृणवल्कलसम्भवं ।
कार्पासिकं तथा कार्य्यं दार्भिकंचापि कारयेत् ॥
ब्राह्मणीकर्त्तितं सूत्रमन्यद्वीतमथापि वा ।
त्रिगुणं त्रिगुणीकृत्य चालयेन्निर्मलाम्भसा ॥
यत्नेन शोधयेद्दोषान् केशाद्यांश्च स्वयं बुधः ।
अष्टोत्तरशतं कुर्य्यात् चतुःपञ्चाशदेव वा ॥
सप्तविंशतिरेवायं ज्येष्ठमध्यकनीयसः ।
अङ्गुष्ठपर्व्वमात्राणि तथा स्त्रीशूद्र एव तु(२) ॥
सर्व्वधर्म्माश्रिताः सर्वे भक्ताश्च मधुसूदने ।
पूर्वोक्तं गुरुमासाद्य भक्त्या सन्तोषयेच्च तं ॥
यज्ञार्थं प्रार्थयेत्पश्चादुद्धारं कुरु मे प्रभो ।
अङ्गुष्ठ पर्व्वमात्रास्तु ग्रन्थयश्चोत्तमाः स्मृताः ॥
तदर्द्धं मध्यमे चैव तदर्द्धमधमः स्मृतः ।
अधमं नाभिमात्रं स्यादुत्तमाङ्गं द्वितीयकं ॥
लम्बितो जानुमात्रे च प्रतिमायां निगद्यते ।
एवं हि रूपतः कुर्यादधमाधम-मध्यमं ॥
यथाशोभं प्रकुर्वीत ग्रन्थयो विषमाः स्मृताः ।

(१) चानुकूल्यन्तु इति वा पाठः ।
(२) पवित्रं त्विति पाठान्तरं ।

सैवप्रोक्ता भवेद्देव प्रोक्ता यत्र क्वचित् क्वचित् ॥
आरोग्यदं द्विजश्रेष्ठ एवं विद्याविचक्षण।
स्थण्डिले वाथ वक्ष्यामि प्रथमं कर्णिकान्तरं ॥
दिव्यायञ्च द्वितीयञ्च दिशापालान्तगं परं।
यथा शक्त्या तु कर्त्तव्यं प्रत्यवायोह्यतिक्रमात् ॥
पितृतोमातृतः शुद्धः आत्मशुद्धस्तथैव च।
सदाचारस्थितो मन्त्री वेदवेदाङ्गपारगः॥
अलुब्धोऽपिशुनः सौम्यः सर्व्वभूतहिते रतः।
आचार्य्यः स तु विज्ञेयः सर्व्वकर्म्मरतो हि सः॥
ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यो यज्ञेयो मधुसूदनः।
ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यस्तथा स्त्रीशूद्र एव वा॥
स्वधर्म्मावस्थिताः सर्वे भक्ताश्च मधुसूदने।
पूर्व्वोक्तं गुरुमासाद्य भक्त्या सन्तोषयेच्चतं॥
यज्ञार्थं प्रार्थयेत् पश्चात् उद्धारं कुरु मे प्रभो।
पवित्रेनैव यज्ञेयो यज्ञेयमधुसूदनः॥
एवं करिष्यामीत्युक्ते सम्भारांश्च समाहरेत्॥
हरेः सूत्रादि यत्सर्व्वं गुरवे तन्निवेदयेत्।
यथाशक्त्या पवित्रञ्च शुचिः कुर्यादतन्द्रितः॥
अष्टाक्षरेण मन्त्रेण ग्रन्थान्ते ग्रन्थयस्तथा।
कुङ्कुमं रोचनाञ्चैव कर्पूरेण समन्वितं॥
आदावुक्तेन मन्त्रेण व्यस्तेन च विनिःक्षिपेत्।
समस्तेन ततो मन्त्री मन्त्रयेत विचक्षणः॥
उक्तेनैव तु मन्त्रेण वर्ज्जयेत पवित्रकं।

ओमिति कुङ्कुमं निक्षिप्य नम इति तदुपरि रोचनां नारायणायेति तदुपरि कर्पूरमिति व्यस्तेन मन्त्रेण मेलयित्वा । ओँ नमोनारायणायेति समस्तेन मन्त्रेण निमन्त्र्य समस्तं नैव पवित्रमलं कुर्यात् ।

इति विष्णुरहस्योक्तः पवित्रारोहणविधिः ।

———ooo———

ब्रह्मोवाच ।

चत्वादौ कारयेत् पूजां मम वत्स यथाविधि ।
गन्धपुष्पार्चनादानैर्माल्याद्यैर्हृमनोद्भवैः ॥
सदा संपूजयेद्देवं सर्व्वंकामानवाप्नुयात् ।
सर्व्वतीर्थाभिषेकस्य फलंप्राप्नोति दानव ॥
उमां शिवं हुताशञ्च पूजयेत् प्रतिपत्तिथौ ।
पितामहं दमनकैर्द्वितीयायान्तु पूजयेत् ॥
हविष्यमन्नं नैवेद्यं देयं गन्धार्चनं पुरा ।
फलमाप्नोति विप्रेन्द्र उमया यत्प्रभाषितं ॥
तृतीयायां यजेद्देवीं शङ्करेण समन्वितां ।
कुङ्कुमागरुकर्पूरमणिवस्त्रस्रगर्चितां ॥
सुगन्धपुष्पधूपैश्च दमनेन सुमालितां ।
आन्दोले दोलयेद्वत्स शिवो मे तुष्यते सदा ॥
रात्रौ जागरणं कार्य्यं प्रातर्देया तु दक्षिणा ।
हेम-वस्त्रा-न्नपात्राणि ताम्बूलानि स्रजस्तथा ॥

सौभाग्याय सदा स्त्रीभिः कार्य्या पुत्रसुखार्थिभिः।
गणेशे कारयेत् पूजां लड्डुकादिभिराहृतां॥
चतुर्थ्यां विघ्ननाशाय सर्वकामसमृद्धये।
पञ्चम्यां पूजयेन्नागान् तथाद्यान्महोरगान्॥
क्षीरसर्पिस्तु नैवेद्यं देव सर्पविषापहं॥
षष्ठ्यां स्कन्दस्य कर्त्तव्या पूजा सर्वोपहारिकी।
इहैव सुखसौभाग्यमन्ते स्कन्दपदं व्रजेत्॥
भास्करस्य तु सप्तम्यां पूजा दमनकादिभिः।
कृत्वा प्राप्नोति भोगादि विगतारिमहातपाः॥
मातॄणामपि चाष्टम्यां पूजां सर्व्वान्नगन्धिकां।
कृतवाल्लभते वत्स सिद्धिमिष्टान्तु दमनकैः॥
नवम्यां पूजयेद्देवीं महामहिषमर्द्दिनीं।
कुङ्कुमागरुकर्पूरैर्धूपान्नध्वजतर्पणैः॥
दमनैर्म्मरुपत्रैश्च विजयाख्य पदं लभेत्॥
धर्म्मराजं दशम्यान्तु पूजा कार्य्यानुगन्धिकी।
धनवान् पुत्रवान् कान्तो नृपलोके महीयते॥
द्वादश्यां पूजयेद्विष्णुं कर्पूरागरुचन्दनैः॥
हविष्यान्नैर्महावाहो कर्त्ता विष्णुपदं लभेत्।
कामदेवस्त्रयोदश्यां पूजनीयो यथाविधि॥
रतिप्रीतिमायुक्तो अशोकमणिभूषितः।
वामे गृहीतधन्वा च पञ्चवाणकरः स्मृतः॥
कुम्भे वा सितवस्त्रे वा लेख्यं पञ्चफलादिभिः।

खण्डशर्करनैवेद्यैः सौभाग्यमतुलं लभेत् ॥
चतुर्द्दश्यान्तु देवेशं शशाङ्काङ्कितशेखरं ।
क्षीरादिस्नपनैःस्नाप्य धूपपुष्पैः सुगन्धिभिः ॥
पूजनीयो यथान्यायं मदनैर्हेमसन्निभैः ।
वस्त्रान्नमणिपूजा च कर्त्तव्या महती शिवे ॥
वितान-ध्वज-छत्रञ्च देवं कार्य्यञ्च जागरं ।
महापुण्यमवाप्नोति अश्वमेधफलादिकं ॥
पौर्णमास्यां तथा कार्य्या सर्व्वकामसमृद्धये ।
इन्द्राय सह शच्या च कामिकं लभते फलं ॥
एवं पञ्चदशाहन्तु ये च पूजां प्रकुर्वते ।
सर्व्वयज्ञतपोदानफलानीह लभन्ति ते ॥
विचित्रदेवभोगेषु क्रीड़न्ते दिवि स्वेच्छया ।
पुण्यचयादिहायाताः पृथिव्यां खलु ते नृपाः ॥
गतारयो न सन्देह इत्याह भगवान् शिवः ।

इति देवीपुराणोक्तदमनकपूजाविधिः ।

———ooo———

सूर्य्य उवाच ।

शिवं ये पूजयिष्यन्ति दानं दास्यन्ति सुव्रताः ।
सर्व्वपापविनिर्मुक्ता दिवमेष्यन्ति ते द्विजाः ॥
यथा पशुपतिर्नित्यं दत्त्वा सर्वमिदं जगत् ।
न लिप्यते पुनः सोऽपि यो नित्यं व्रतमाचरेत् ॥
इह जन्मकृतं पापं पूर्व्वजन्म कृतञ्च यत् ।

व्रतं पाशुपतं नाम कृत्वा हन्ति द्विजोत्तम ॥
द्वादश्यामेकभक्ताशी त्रयोदश्यामयाचितं ।
चतुर्द्दश्यां तथा नक्तं उपवासं परेऽहनि ॥

परेऽहनि अमावास्यायां ।

गोवृषञ्चैव हिरण्यं रौप्यं ताम्रमयं तथा ।
सौवर्णं कारयेत् पत्रं गुञ्जाशीत्या पृथक् पृथक् ।
तत्रैवोल्लिखयेन्मूर्त्तिं शिवायाश्च शिवस्य च ॥
तत् प्रमाणं वृषं कुर्याद्रौप्यं हेम्नश्चतुर्गुणं ।
रौप्याष्टगुणताम्रन्तु तदर्द्धं वापि कारयेत् ॥
तत्प्रमाणन्तु गुञ्जाशीतिप्रमाणं !

तदर्द्धमिति हेमरूप्यताम्रेषु योज्यं वृषत्रयं कार्य्यं वृषा दद्यादिति वचनात् ।

कुम्भे पत्रं समारोप्य वस्त्रोत्तमयुतं तथा ।
त्रयोदश्यामेकभक्तं रिक्तायां नक्तमाचरेत् ॥

अनुकल्पोऽयं ।

गन्धपुष्पैः सनैवेद्यैः वस्त्राभरणदीपकैः ।
गङ्गाधरं समभ्यर्च्य प्रार्थयेत् प्रवरस्वरं ॥
गङ्गाधर महादेव सर्वलोकपरावर ।
जहि मे सर्वपापानि पूजितस्त्विह शङ्कर ॥
गङ्गाधर धराधीश परात्परवरप्रद ।
श्रीकण्ठ नीलकण्ठस्त्वमुमाकान्त नमोस्तुते ॥
एवं पूज्य विधानेन प्रतिपद्युदिते रवौ ।

हिरण्यादीन् गोवृषञ्च ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥
यथा त्वं सर्वगः सर्व्वं सर्वावासस्तु सर्वकृत् ।
न लिप्यसे विकुर्व्वाणस्तथामाङ्कुरु शङ्कर ॥
एवं श्रुत्वा नमस्कृत्य वृषान् दद्याद्यदीप्सितान् ।
गुर्वादिभ्योद्विजेभ्यस्तांश्छङ्कर प्रीयतामिति ।
एवं व्रतमिदं कृत्वा वृषं दद्याद्विजातये ॥

वृषोत्, प्रतिमा ।

यममार्गं महाघोरं न पश्यति कदाचन ।
ततः श्रुत्वा स विप्रर्षिः पुनरायात् स्वकं पुरं ॥
यमलोकन्तु संदृश्य सूर्य्येण सहितस्तदा ।
तैः समेत्य यथावृत्तं सर्व्वमाख्यातवान्नृपः ॥
ततः श्रुत्वा चकारासो वृषदानं यतव्रतः ।
सर्व्वपाप विनाशाय सहस्राचौहिणीपतिः ॥
सर्व्वं सन्तश्च ये प्रेतास्तथा वै चापरे शतं ।
तैस्तैः सार्द्धं स राजर्षिः परलोकमवाप्नुयात् ॥
यः करोति व्रतञ्चैव सर्व्वपापप्रणाशनं ।
न लिप्यति स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥
ब्रह्महत्यादिभिः पापैरगम्यागमनादिभिः ।
मुच्यते पातकेभ्योह्याभच्यापेयैः पुमान् शङ्कत् ॥
यः करोति महाभाग दानं सर्व्वसुखावहं ।
हत्वा पापान्यशेषाणि स्वर्गलोकं स गच्छति ॥

इति वह्निपुराणोक्तं पाशुपतव्रतं ।

———000———

मैत्रेय उवाच।

पापप्रशमनायालं यच्च पुण्योपबृंहणं।
मनोरथप्रदं यच्च तद्व्रतं कथ्यतां मम॥

याज्ञवल्क्य उवाच।

प्राप्यते विविधैर्यज्ञैर्यत् फलं मासिकैर्नृभिः(१)।
उपवासैस्तदाप्नोति समाराध्य जनार्दनं॥
मनोरथानां संप्राप्तिकारकं पापनाशनं।
श्रूयतां मम धर्म्मज्ञ व्रतानामुत्तमं व्रतं॥
यत् कृत्वा नजडोनान्धो वधिरो भवदुःखितः।
नचैवेष्टवियोगार्त्तिं कश्चित् प्राप्नोति मानवः॥
नचाप्रियोस्य लोकस्य कदाचिदपि जायते(२)।
सप्तजन्मानि कल्याणं सर्व्वपापैः प्रमुच्यते॥
विष्णुव्रतमितिख्यातं दर्शितं विष्णुना स्वयं।
पौषशुक्ल द्वितीयादि कृत्वादिनचतुष्टयं॥
षण्मासपारणप्रायं गृह्णीयात्परमं व्रतं।
पूर्वं सिद्धार्थकैः स्नानं ततः कृष्णतिलैः स्मृतं॥
वचयाथ तृतीयेऽह्नि सर्व्वौषध्या ततःपरं।
नाम्ना कृष्णाच्युताख्येन तथा तं तेन पूजयेत्(३)॥
तथैव च चतुर्थेऽह्नि हृषीकेशं च केशवं(४)।

---

(१) साध्विसाधुभिः रिति वा पाठः।

(२) नवाप्रियो मानुषाणां न रोगीतुवि जायते इति वा पाठः।

(३) स्नानं कृष्णाच्युताख्येन इति पुस्तकान्तरे पाठः।

(४) ध्यात्वादेवं प्रपूजयेदिति पाठान्तरं-

देवमभ्यर्च्य पुष्पैश्च पत्रै र्धूपानुलेपनैः ॥
उद्गच्छतश्च बालेन्दोर्दद्यादर्घ्यं समाहितः ।
पुष्पैः पत्रैः फलैश्चैव सर्व्वधान्यैश्च भक्तितः ॥
दिनक्रमेण चैतानि चन्द्रनामानि कीर्त्तयेत् ।
शशी चन्द्रः शशाङ्कश्च निशापतिरिति क्रमात् ॥
नक्तं भुञ्जीत सततं यावत्तिष्ठति चन्द्रमाः ।
अस्तङ्गते न भुञ्जीत व्रतमङ्गभयाच्छुभे ॥
एवं सर्व्वेषु मासेषु ज्यैष्ठान्तेषु यशस्विनि ।
कर्त्तव्यं वै व्रतश्रेष्ठं द्वितीयादिचतुर्दिनं ॥
विप्राय दक्षिणां दद्यात्पञ्चम्यां च यशस्विनि ।
एवं समापयेन्मासैः षड्भिः प्रथमपारणं ॥
पारणान्ते च देवस्य प्रीणनं भक्तितः शुभैः ।
यथाशक्त्या तु कर्त्तव्यं वित्तशाठ्यं विवर्ज्जयेत् ॥
आषाढ़ादिद्वितीयाच्च षण्मासेन तपोधन ।
पारणं वै समाख्यातं व्रतस्यास्य शुभप्रदं ॥
व्रतमेतद्दिलीपेन दुष्मन्तेन ययातिना ।
तथान्यैः पृथिवीपालैरुपवासविधानतः ॥
उपवासो नक्तं ।
चरितं मुनिमुख्यैश्च मरीचिच्यवनादिभिः ।
सुमित्रयाच(१) कैकेय्या शाण्डिल्या धूमपिङ्गया(२) ॥

(१) सुरभयाथ इति वा पाठान्तरं ।
(२) शाण्डिल्या च समीतया इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

सुदेष्णया च देवक्या मतिमत्या कृतं तथा।
सावित्र्या पूर्णमास्या च(१) बीरिण्याथ सुभद्रया॥
ब्राह्मणक्षत्रियविशा शूद्रैः स्त्रीभिरनुष्ठितं।
उर्वश्या रम्भया चैव सौरभेय्या तथा व्रतं॥
धराप्सरोभि(२)र्धर्मज्ञैः सेवितं पुण्यवाञ्छया।
प्रथमे पाद पूज्योस्य द्वितीयेनाभि पूजनं॥
तृतीये चक्षुषः पूजा चतुर्थे शिरसो हरेः।
एतच्चीर्त्वा समस्तेभ्यः पापेभ्यः श्रद्धयान्वितः॥
मुच्यते कलुषैश्चैव स प्राप्नोति मनोरथान्।
व्रतानामुत्तमं ह्येतत् स्वयं देवेन भाषितं॥
पापप्रशमनं शस्तं मनोरथफलप्रदं।
यच्च काममभिध्याय क्रियते नियतव्रतैः॥
व्रतमेतन्महाभागे तं संपूरयते नृणां।
मनोरथान् पूरयति सर्वपापं व्यपोहति॥
अव्याहतेन्द्रियत्वञ्च सप्तजन्मानि यच्छति॥
माघे स्नानस्य यत्पुण्यं प्रयागे पापनाशनं।
सकलं तदवाप्नोति श्रुत्वा विष्णु व्रतन्त्विदं॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं विष्णुव्रतं।

———ooo———

(१) बेदवत्या तथा चीर्णमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

(२) धराधीरैश्च इति पुस्तकान्तरे पाठः।

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

योगभूतं हरिं देवं चातुर्मास्यमुपोषितं ।
अर्चयेत्पौर्णमास्यान्तु सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥

योगभूतं सकलं ।

ब्रह्मभूतममावास्यां पूजयेत्तामुपोषितः ।
राजसूयमवाप्नोति कुलमुद्धरति स्वकं ॥

ब्रह्मभूतं निष्कलं ।

ब्रह्मभूतममावास्यां पौर्णमास्यां तथैव च ।
योगभूतं परिचरन् केशवं महदाप्नुयात् ॥
अत्यर्थं प्रीतिमाप्नोति मासपचांस्तयोः सदा ।
पूजितः सोपवासेन भक्त्या देववरो हरिः ॥
महाव्रतमिदं ख्यातं सर्व्वकल्मषनाशनं ॥
संवत्सरमिदं कृत्वा नाकपृष्ठे महीयते ॥
सर्व्वपापोपशमनं व्रतमेतत् प्रकीर्त्तितं ।
स्वचित्तशक्तिरेवात्र सर्व्वकर्म्मसु कारणं ॥

कृत्वा व्रतं द्वादशवत्सराणि
प्राप्नोति लोकं पुरुषोत्तमस्य ।
तत्रोष्य कालं सुचिरं महात्मा
प्राप्नोति लोकं पुरुषस्ततोऽसौ ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं महाव्रतं ।

———ooo@ooo———

मार्कण्डेय उवाच।

चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकं॥
कृदिनं कृदिनीञ्चैव पावनीं चैव पूजयेत्।
सीतां चेचुं तथां सिन्धुं तथा भागीरथीं क्रमात्।
बहिःस्नानं(१) तथा कुर्य्यान्नित्यं नक्ताशनो भवेत्।
जले च जुहुयात् चीरं शान्तात्मा च दिने दिने॥
चीरपूर्णाश्च दातव्या वारिधान्यो द्विजातिषु।
चीराशनश्च तिष्ठेत तत्तथा दिनसप्तकं॥
एवं संवत्सरं कृत्वा पूर्णे संवत्सरे नरः।
द्विजातिषु ततो दद्याद्रजतस्य फलं शुभं॥
फाल्गुनस्यासिते पचे(२) सप्तम्यां दिवसे(३) क्रमात्।
तं लोकमाप्नोति नरो यत्र पायसकर्दमाः॥
नद्यःचीरवहा दिव्याः सर्व्वकामफलप्रदाः।

तत्रोष्य कालं सुचिरं महात्मा
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगः॥
गुणेण शीलेन धनेन युक्तो
राजाथ वा ब्राह्मणपुङ्गवश्च॥

इति श्रीविष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं नदीव्रतं।

———000———

(१) हविस्नानमिति पुस्तकान्तरे पाठः।
(२) फाल्गुणस्य सिते पचे इति पाठान्तरं।
(३) विदिवमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

मार्कण्डेय उवाच ।

अतःपरं प्रवक्ष्यामि तव लोकव्रतं शुभं ।
यास्तु व्याहृतयस्तत्र सप्तलोकाः प्रकीर्त्तिताः ॥
आचरेत् प्रत्यहं स्नानं बहिर्नित्यमतन्द्रितः ।
चैत्रशुक्लात्तथारभ्य क्रमेण दिनसप्तकं ॥
गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिः कुशोदकं ।
एकरात्रोपवासश्च क्रमेणैवं समाचरेत् ॥
महाव्याहृतिभिर्होमस्तिलैः कार्य्यो दिने दिने ।
संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा विप्रेषु दक्षिणां ॥
सुवर्णसुमहद्वासः कांस्यधेनूस्तथैव च ।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ॥
सर्वलोकवरः श्रीमान् स्वेच्छया स्यान्नराधिपः ।
यावत् कल्पावसानन्तु कल्पादौ पार्थिवोत्तमः ॥
स चक्रवर्त्ती नृपवर्य्यपूज्यः
सुरासुराणामधिकप्रभावः ।
संवत्सराणामयुतं शतानि
स याति पृथ्वीसकलाभिरामः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं लोकव्रतं ।

———000———

मार्कण्डेय उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि तव शैलव्रतं शुभं ।
महेन्द्रो मलयः सह्यं शुक्तिमानृक्षवानपि ॥

विन्ध्यश्च पारिपात्रश्च सप्तैते कुलपर्वताः ।
चैत्रशुक्लसमारम्भात् प्रत्यहं दिनसप्तकं ॥
तेषां संपूजनं कृत्वा वह्निःस्नानं समाचरेत् ।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ॥
यवैर्होमं तथा कुर्य्याद्दद्याद्विप्रे यवानपि ।
नित्यं यवान्नमश्नीयात् कुर्य्यात् संवत्सरं व्रतं ॥
तस्यावसाने दद्यात्तु यवप्रस्थांश्च विंशतिः ।
वाचकाय द्विजेन्द्राय सुवर्णं काञ्चनस्य तु ॥
व्रतेनानेन चीर्णेन चतुःसागरमेखलां ।
भुनक्ति वसुधां राजा वशीकृत्वा रिपून्नृपः ॥

भोगांस्तु भुक्त्वा त्रिदिवेश्वरस्य
मानुमासाद्य यथोक्तमेतत् ।
प्राप्नोति सर्वं हि मयेरितं यत्
जन्मान्तराण्येवनरेन्द्रसत्तमः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं शैलव्रतं ।

मार्कण्डेय उवाच ॥

अथातः संप्रवक्ष्यामि समुद्रव्रतमेव ते ।
चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकं ॥
लवणक्षीरं सघृतं दधिमण्डं सुरोदकं(१) ।
तथैवेक्षुरसोदञ्च स्वादुदञ्चैव पूजयेत् ॥

(१) घरोदनमिति पुस्तकान्तरे पाठः।

आचरेत् प्रत्यहं स्नानं शुचिर्भूत्वा तथावहिः ।
घृतेन होमं कुर्वीत सप्तम्याञ्च प्रदापयेत् ॥
हविष्याशी भवेन्नक्तं कुर्यात् संवत्सरं व्रतं ।
संवत्सरान्ते दद्याच्च तथा धेनुं पयस्विनीं ॥
व्रतेनानेन चीर्णेन सप्तसागरमेखलां ।
भुनक्ति वसुधां राजा सप्तजन्मान्तराणि तु ॥
आरोग्यकामः कुर्वीत व्रतमेतत्तथैव च(२) ।
धर्म्मकामोऽर्थकामश्च स्वर्गकामस्तथैवच ॥

मङ्गल्यमेतत्परमं पवित्रं
श्रीवर्द्धनं धर्म्मविवृद्धिकारि ।
कर्त्तव्यमेतत् प्रयतैर्म्मनुष्यै
राज्याभिकामैरचिरेण तैश्च ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं समुद्रव्रतं।

———ooo———

मार्कण्डेय उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि द्वीपव्रतमनुत्तमं ।
चैत्रशुक्लात्तथारभ्य प्रत्यहं दिन सप्तकं ॥
जम्बूशाककुशक्रौञ्च शाल्मलिद्वीपसंज्ञितं ।
गोमेदं पुष्करञ्चैव प्रत्यहं पूजयेत् क्रमात् ॥
नित्यमेव तदास्नानं वहिरेवं समाचरेत् ।
अधःशायी भवेन्नित्यं तदेव दिनसप्तकं ॥

(२) व्रतकाम इति पाठान्तरं।

पूर्णे संवत्सरे दद्याद्रजतञ्च विनिर्मितं।
फलानि तु विशेषेण संस्थानन्दीपवत् कृतं॥
व्रतमेतन्नरः कृत्वा पूर्णसंवत्सरं शुचिः।
स्वर्गलोकमवाप्नोति यावदाभूतसंप्लवं॥
मानुष्यमासाद्य स सप्तद्वीपां
भुनक्ति भूमिं विजितारिपक्षः।
संपूज्यमानस्त्रिदशैः सदैव
महर्षिभिर्ब्राह्मणपुङ्गवैश्च॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं दीपव्रतं।

———000@000———

श्रीमार्कण्डेय उवाच।

अथातः संप्रवक्ष्यामि श्रीव्रतं नाम ते व्रतं।
चैत्रशुक्लतृतीयायां स्नानमभ्यङ्गपूर्व्वकं॥
कृत्वा शुक्लाम्बरो राजञ्छुक्लमाल्यानुलेपनः।
तिष्ठेद्घृतोदनाहारो भूमौस्वप्यान्निशां च तां॥
चतुर्थ्याञ्च तथा स्नानं वहिरेव समाचरेत्।
पञ्चम्याञ्च विशेषेण शुक्लाम्बरधरः शुचिः॥
लक्ष्मीं संपूजयेत् पद्मैः कृत केकतकेपि वा।
शुक्लेन गन्धमाल्येन घृतदीपेण वाप्यथ॥
लक्ष्मीरूपन्तु नारदीयपुराणात्।
पद्मा पद्मकरा कार्य्या पद्मपुष्पासनस्थिता।
चतुर्भुजा सुरूपाढ्या साक्षसूत्रकमण्डलुः॥

हरिद्रया च धान्येन आर्द्रकेन गुड़ेन च ।
इक्षुलक्षुविकारैश्च लवणेन च भूरिणा ॥
स्वशक्त्या च महाराज भूरिणा बलिकर्षणं(१) ।
श्रीसूक्तेन ततोवह्नौ पद्मानि जुहुयाच्छुचिः ॥
तद्दलानि च बिल्वानि तदलाभे तथा घृतं ।
ब्राह्मणान् गोरसप्रायं घृतभूयिष्ठमाशयेत् ॥
सुवर्णमाषकं दद्याद्ब्राह्मणस्य च दक्षिणां ।
अनाहारस्ततः स्वप्यात् शुचौ देशे यथाविधि ॥
ततस्तु पञ्चमीं प्राप्य पूर्वोक्ते पद्मिनीजले ।
स्नात्वा संपूजनं कुर्यात् प्राग्वदेव तथाश्रितः ॥
भूय एतद्द्विजे दद्यात् पूर्णं कनकमाषकं(२) ।
पद्माक्षमथवा बिल्वं प्राश्नीयात्तदनन्तरं ॥
ततो हविष्यमश्नीयाद्वाग्यतो मानवोत्तमः ।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पार्थिवसत्तम ॥
फलमाप्नोति विपुलं राजसूयाश्वमेधयोः ।
विना कनकदानेन व्रतमेतत् समाचरेत् ॥
व्रतान्ते माषकं सर्व्वमग्निष्टोमफलं लभेत् ।
संपूज्य सोपवासस्तु शुक्लपक्षस्य पञ्चमीं ॥
नित्यमेव श्रियं देवीं श्रियमाप्नोत्यनुत्तमां ।
बलमुत्तममाप्नोति रूपमारोग्यमेव च ॥

---

(१) भूमिनावलिकर्षणमिति पाठान्तरं ।
(२) कनकमासनमिति पाठान्तरं ।

जगत् प्रधानां वरदाञ्च पुण्यां
विभावरीं सर्व्वगतां नरेन्द्रः।
श्रद्धान्वितः पूजयतीह यस्तु
कामानवाप्नोति स सर्व्वकालम्॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं श्रीव्रतं।

———ooo———

श्रीमार्कण्डेय उवाच।

अथापरं प्रवक्ष्यामि पञ्चमूर्त्तिव्रतं तव।
शङ्खचक्रगदापद्मं पृथ्वीञ्च महाभुज॥
गन्धैर्मण्डलिकां कृत्वा पञ्च पञ्च सुपूजयेत्।
चैत्रशुक्लां तथारभ्य पञ्चमीप्रभृतिर्नरः॥
सोपवासो बहिस्नातस्तथा शुक्लाम्बरः शुचिः।
गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसम्पदा॥
सर्वेषां पूजनं कृत्वा जुहुयाज्जातवेदसि।
सर्वेषामेव देवानां नामभिस्तु तथा गृहं॥
ब्राह्मणान् भोजयेच्चात्र तदा च सुरभोजनं।
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतान्ते वस्त्रपञ्चकं॥
पञ्च वेदविदां दद्यात् पञ्चवर्णं नराधिप।
व्रतेनानेन चीर्णेन राजसूयफलं लभेत्॥

मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगी
बलान्वितोधर्म्मपरोविनीतः।

श्रुतेन रूपेण धनेन युक्तो
राजाधिराधोप्यथ वा द्विजेन्द्रः ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पञ्चमूर्त्तिव्रतं ।

कृष्ण उवाच ।

अन्नदानस्य माहात्म्यं कथयामि तवानघ ।
यत्प्रोक्तमृषिभिः पूर्व्वं तदिहैकमनाः शृणु ॥
ददस्वान्नं ददस्वान्नं ददस्वान्नं युधिष्ठिर ।
सद्यस्तृप्तिकरं लोके किञ्चिद्दत्तेपरेण तु ॥
रामेण दाशरथिना व्रतस्थेन निजानुजे ।
निर्वेदात्तु पुराप्युक्तं तच्चापि कथयामि ते ॥
पृथिव्यामन्नपूर्णाया वयमन्नस्य काङ्क्षिताः ।
सौमित्रेनान्नमस्माभिर्ब्राह्मणस्य मुखे हुतं ॥
यदुप्यते कर्म्मबीजं वत्सावश्यं फलं नरैः ।
प्राप्यते लक्ष्मणास्माभिर्नान्नं विप्रमुखे हुतं ॥
यन्नप्राप्यं न तत् प्राप्यं विद्यया पौरुषेण वा ।
प्राप्यते लोकवादोऽयमादत्तमुपतिष्ठते ।
भक्ष्योपयोगादन्यस्तदानं श्रेयस्करं परं ।
प्रकारान्तरभोज्यानि दानान्यायान्ति भारत ॥
अत्र मे परमं दानं सत्यवाक्यं परं पदं ।
क्षुत्पिपसात्ययोर्लाभः सन्तोषः परमं सुखं ॥
स्नातानामनुलिप्तानां भूषितनां विभूषणैः ।

न सुखं न च सन्तोषो भवेदन्नादृते नृणां ॥
श्वेतोनाम महीपालः सार्व्वभौमोऽभवत् पुरा ॥
तेनेष्टं बहुभिर्य्यज्ञैः संग्रामा बहवो जिताः।
दानानि च प्रदत्तानि धर्म्मतः पालिता मही ॥
भुक्त्वा भोगान् सुविपुलान् शत्रूणां मूर्द्धनि स्थितः।
वानप्रस्थेन विधिना त्यक्त्वा राज्यश्रियं नृप ॥
स्वर्गं जगाम तां भुक्त्वा पूज्यमानो मरुद्गणैः।
तत्रास्ते रममाणोऽसौ साकं विद्याधरोरगैः ॥
प्रसिद्ध स्तूयते सिद्धैः सेव्यतेऽप्सरसाङ्गणैः।
गन्धर्व्वैर्गीयते हृष्टैः शक्रेनाप्यनुगम्यते ॥
दिव्यमालाम्बरधरो दिव्याभरणभूषितः।
स च नित्यं विमानाग्रादवतीर्य्य महीतलं ॥
स्वयमायाति कौन्तेय पूर्व्वन्त्यक्त्वा कलेवरं।
तच्छरीरं तथैवास्ते रचितं पूर्व्वकर्म्मभिः ॥
स कदाचित् सुरे स्थाने ब्रह्माणं समुपास्थितः।
प्रणम्य प्राञ्जलिर्भूत्वा निर्व्वेदादिदमब्रवीत् ॥
भगवंस्त्वत्प्रसादेन प्राप्तं स्वर्गसुखं मया।
सर्व्वेषामप्ययं पूज्यः सुराणां सुरपुङ्गव ॥
किन्तु क्षुद्बाधतेऽत्यर्थं स्वर्गस्थऽस्यापि मे प्रभो।
यथामांसान्यहं स्वानि भक्षयाम्यशनं विना ॥

ब्रह्मोवाच।

श्वेताभिजनसम्पन्नश्वेत शृणु वचो मम।
त्वया धीतं श्रुतं दत्तं गुरवः परितोषिताः ॥

नाशनं भवता दत्तं क्षुधिताय द्विजोत्तम ।
ततः स्वाध्यायसम्पन्नं शास्त्रज्ञं संयतेन्द्रियं ॥
येन संपद्यते तृप्तिरक्षया जायते तव ।
विरिञ्चिस्तद्वचः श्रुत्वा त्वरायुक्तो महीपतिः ॥
अगस्त्यं भोजयामास भक्त्या भरतसत्तम ।
श्वेतस्तृप्तोगतः स्वर्गं दत्तान्नदक्षिणाव्रतं ॥
पौलस्त्ये निहते पश्चाद्देवदानवसङ्कटे ।
रामायैकावलीं प्रादादगस्त्यः परया मुदा ॥
एतद्व्रतस्य महात्म्यं कथयाम्यपरञ्च ते ।
तवान्नादपरं किञ्चिद्दानं सत्यं मयोदितं ॥
अन्नं वै प्राणिनः प्राणाः अन्नभोजी वलं सुखं ।
एतस्मात् कारणात् सद्भिरन्नदः सर्व्वदः स्मृतः ॥
सुहृदो ह्यात्मवर्गश्च गृहं सम्राः वुभूक्षिताः ।
तृप्ताः प्रतिनिवर्त्तन्ते नकोन्यः सदृशः पुमान् ॥
दीक्षितः कपिला माता राजभिक्षुर्म्महोदधिः ।
दृष्टमात्राः पुनन्त्येते तस्माद्द्यात्तु नित्यशः ॥
एकस्याप्यतिथेरन्नं यः प्रदातुमशक्तिमान् ।
तस्यारम्भपरिक्लेशैः सर्व्वतः किं फलं गृहे ।
शक्यते पुष्करेचार्थे चिररात्राय जीवितुं ॥
अन्नाहारविहीनेन शक्यं वर्त्तयितुं चिरं ।
भुक्त्वा गृहे गृहस्थस्य मैथुनं यस्तु सेवते ।
यस्यान्नं तस्य ते पुत्रा इतिप्राहुर्म्मनिषिणः ॥

दुष्कृतं हि मनुष्याणामन्नमाश्रित्य तिष्ठति ।
कस्मान्न दीयते नित्यं तस्माद‌न्नन्तु दीयते ॥
यस्येदृशी फलावाप्तिः कथिता सर्व्वसूरिभिः ।
भिक्षां वा पुष्कलां वापि हन्तकारं द्विजायते ॥
भोजनञ्च यथा लाभमदत्त्वा श्नाति किल्बिषं ।
येन शतं सहस्रं वा भोजितं स्याद्विजन्मनां ॥
तेन ब्रह्मगृहान्नन्तदनयन्तु च कुटीरकं ।
वाराणस्यां पुरा पार्थ वणिजो वणिजीविनः ॥
धनेश्वर इतिख्यातो देवब्राह्मणपूजकः ।
तस्य पार्श्वेकदेशेतु मुक्ताण्डं पाण्डुरच्छविः ॥
ससर्प सर्पस्तद्दे शाद्वणिग्दृष्ट्वा विशङ्कितः ।
तदण्डं वणिजाहृत तेन दृष्टचबुद्धिना ॥
ततः प्रभृति रुदितं ररक्षच पुपोष च ।
निर्जगाम दिनैः कैश्चिद्विलाण्डं सर्पपोतकः ॥
वणिजा रक्षमाणस्य स्नेहाच्चाहरहर्न्निशं ।।
चनकक्षीरपानाद्यैः सर्पभोगैरवर्द्धयेत् ॥
लिलेह घृत भाण्डानि जगृहे गन्धसञ्चयात् ।
भूयोपांसुप्रकारैव चकारवारिमध्यगं ॥
जगाम सुमहान् कालोवलोला च वर्कैः शुभैः ।
अथैकस्मिद्दिने गङ्गां गतः स्नातुं त्रिलोचन ।
वाणिः मार्गाखण्विन्दथापयित्वाश्रितं मतं ॥
व्यवहार समारब्धं वणिक्पुत्रेणधीमता ।

ददाति प्रतिगृह्णाति यत्रतैलं घृतैचवं॥
व्यवहाराकुल तया याद्योरन्तरेण सः ।
सर्प्पस्तया रजापत्याद्वणिक् किन्तिच सत्कृतः ॥
जानन्नपि सद्वृत्तान्तं निदानं नियतेर्वशात् ।
नासात्सन्तर्ज्जयामास पलेन पलभोजिनं ।
समाहतः समुत्थाय मूर्द्धानमधिगच्छति ॥
उवाच दारुणतमं स्वामिनं पन्नगाधमः ।
शरणागतं पोषितश्च तव पित्रा प्रियङ्करं ॥
कस्मान्मांहंसि दुष्टात्मा नमे जीवं विमोक्ष्यसि ।
तदन्ते कलकलाशब्दः सञ्जातो रोदने नृणां ॥
धनेश्वरो दतादष्टः सर्पेणाति भृशाकुलः ।
अच्युतानन्तगोविन्द कृष्णेनैवेत्युदीरयेत् ॥
धनेश्वरोप्यनुप्राप्तस्तुत माकुलया गिरा ।
किं किं कृतमनेनेति तव पन्नग विप्रियं ॥
वद त्वं भवता मूर्द्धि स्वाभोगेनाभि चेष्ठितं ।
मूर्खमित्वं कुसम्बन्धं हीनजातिषु नो दया ॥
यः करोत्यवुधोङ्गारान् स्वहस्तेनापि कर्षति ।
त्वं मूर्खस्त्वं ह्यसत् सर्प्पो वाष्पैराह दयागिरा ॥
निरापराधो भवतः पुत्रेणाहं समाहितः ।
सदाहं पुश्यतस्तेद्य दशाम्येनं नराधिप ॥
यथा न भूयो भूतानां भवेदस्मात् कचिद्भयं ।

धनेश्वर उवाच ।

उपकारस्मृतिं वृत्तिं स्नेहपाशानपास्य च ।
धर्म्ममार्गमपक्रम्य प्रयातः केनवार्थ्यसे ॥
क्षणमात्रं प्रतिच्छत्वं यावदेव शिशुर्मम ।
और्द्धदैहिक कर्मेह करोति स्वयमात्मनः ॥
एवमुक्ता गृहं दत्त्वा यतीनां ब्रह्मचारिणां ।
सहस्रं भोजयामास घृतपायसभोजनैः ॥
समुत्थाय ततः सर्व्वे व्राम्नना हृष्टमानसाः ।
वणिक्पुत्रोरसमाङ्गेपि चिक्षिपुः कुसुमाक्षतान् ॥
वणिक्पुत्र चीरञ्जीव नश्यन्तु तव शत्रवः ।
अभिष्ट फल संशुद्धिरस्तु ते व्राम्नणाज्ञया ॥
ततः स दुष्टप्रकृतिर्व्वणिग्जनप्रतारितः ।
पन्नगोनगसत्कारः पपात च ममार च ॥
विपन्नं पन्नगं दृष्ट्वा स्तब्धचक्षुर्द्धनेश्वरः ।
आः किमेतदिति प्रोक्ता विषादमगमत्परं ॥
पोषितोयं मया वालो पालितो लालितस्तथा ।
ममोपकारात्पञ्चत्वप्रपन्नः पवनाशनः ॥
उपकारिषु यः साधुः साधुत्वे तस्य को गुणः ।
अपकारिषु यः साधुः साधुत्वमिति मे मतिः ॥
इत्येवं सं प्रधार्य्यासौ दुःखसन्तप्तमानसः ।
वुभुजे नाकुलतया तच्च मुक्तगणोऽनिशं ॥
ततः प्रभाते गङ्गायां स्नात्वा सन्तर्प्य देवताः ॥

सहस्रं भोजयामास पुनरेव द्विजन्मनां ।
समस्तैरिष्टसंसिद्धा ब्राह्मणादनुमोदिता: ॥
वणिगाह समाभिष्टं सञ्जीवति ह पन्नगः ।
ततो द्विजवरो मुक्तैरंबुभिः परिषिञ्चतैः ॥
उदतिष्ठ दहीनागः सहसाहि महाकुला ।
प्रहर्षमतुलं लेभे तं दृष्ट्वा पुरतस्थितं ॥
प्रत्यग्रावयवं हृष्टं रुक्मिणीं परिलेढिह ।
साधुवादान् जनाः प्रशशंसुर्धनेस्वरं ।
पुरीनिवासिनः सर्वे विस्मयोत्फुल्ललोचनाः ॥
सहस्रभोज्य माहात्म्यं कथितं ते युधिष्ठिर ॥
सम्यक् श्रद्धा प्रयुक्तस्य किमन्यत् कथयामि ते ।
इच्छन्तियस्त्वनुदिनं द्विजपुङ्गवाना
मन्नं विशुद्धमनसेष्टश्रमागतानां ।
मर्त्ये विहृत्य सुचिरं स सुहृत् जनास्ते
प्रेत्येह यान्ति भवनं मुदिता मुरारेः ॥

इति श्रीभविष्योत्तरे सदाव्रतं नामान्नदानमाहात्म्यं ।

युधिष्ठिर उवाच ।

भगवन् केन तपसा व्रतेन नियमेन वा ।
दानेन केन वा लोके प्रोज्वलन्तं प्रजापते ॥
अतितेजो महादीप्तं दीप्तां शुकिरणोज्वालं ।
शरीरं जायते येन तन्मे वक्तुमर्थाहसि ।

कृष्ण उवाच।

मथुरायां पुरा पार्थ पिङ्गलो नाम तापसः।
आगतः सचमिपत्नया जाम्बवत्या च पूजितः॥
पृष्टश्च प्रश्न मे वैतं स चरेद्यो यथातथं।
न यासि मे समाख्यातं तत्सर्वं ते वदाम्यहं॥
यदायदा नृपश्रेष्ठ पुण्यकालः प्रपद्यते।
संक्रान्ति सूर्य्यग्रहणे चन्द्रपर्वणि वैधृतौ॥
उत्तरेत्वयनेश्चासे दक्षिणे विषुवे तथा।
एकादश्यां शुक्लपक्षे चतुर्द्दश्यां दिनक्षये॥
सप्तम्यामथवाष्टम्यां स्नात्वा व्रतपरो नरः।
नारी वा भूमिदेवेभ्यः प्रयच्छन् प्रयताङ्गणे॥
घृतकुम्भेन दीपं वा प्रज्वालन्तं प्रदीपकं।

युधिष्ठिर उवाच।

भूमिदेव इति प्रोक्तं यत्त्वया मधुसूदन।
किमेतत् कौतुकं मेऽस्ति संशयञ्छेत्तु मर्हसि॥

कृष्ण उवाच।

पुराकृतयुगस्यादौ त्रिशङ्कुर्नाम पार्थिवः।
स स्वर्गं गन्तु कामोऽभूत् सशरीरो नृपोत्तम॥
ततश्चण्डालतां नीतो वसिष्ठेद महात्मना।
त्रिशङ्कुः सर्वमाचख्यौ विश्वामित्राय धीमते॥
सोऽपि मन्युवशाद्यज्ञं चकार हयदैवतं।
नते रुचिः प्रतिग्टह्वं ततः क्रुद्धः कुशात्मजः॥

विश्वामित्रस्तु कोपेन चकारान्यान् सुरोत्तमान् ।
शृङ्गाटकानारिकेलान्यवचान्न वटैडकान् ॥
मौधार पट्टवन्ता वा गौर कुष्माण्डकान् द्रुमान् ।
उष्ट्रान् मनुजमुख्यांश्च क्रोधान्मनिरवासृजत् ॥
चकारान्यान् समुषितान् प्रतिमासु सुरोत्तमान् ।
ततः शक्रः समागम्य विश्वामित्रं प्रसाद्य वै ॥
सृष्टिं निवारयामास ये सृष्टास्ते तथापि च ।
मेघलोकेषु ते सर्व्वे देवा देवकुलेष्वथ ॥
मन्त्रैर्निवद्धा पिण्डीषु स्थिता मूर्त्तिमतो यथा ॥
ब्रह्मा विष्णु स्तथा रुद्रोयेचान्येदेवतागणाः ।
लोकानामुपकाराय मर्त्त्यंलोक मुपागताः ॥
प्रतिमासुस्थिता शश्वत् भोगान् भुञ्जन्ति शाश्वतान् ।
वरान् प्रयच्छति भक्तानामिति ते गुह्यमीरितं ॥
तेभ्यः पुरस्ताद्दातव्यं प्रज्वालन्तं तं प्रदीपकं ।
सूर्य्याय रक्तवस्त्रेण पूर्णावर्त्तिं घृतेन तं ॥
चतुः प्रस्थैः प्रज्वलन्ती मन्त्रेणानेन दापयेत् ।
तद्विष्णोः परमं पदं सदापश्यन्ति सूरयः ॥
दिवीव चक्षुराततं नमः ।
पीतवस्त्रेणकृष्णाय श्वेतवस्त्रेण शूलिने ।
कौसुम्भ वस्त्रेणाद्येन गौरीमुद्दिश्यदापयेत् ॥
लाक्षारक्तेन दुर्गायै पूर्णवर्त्तिं प्रवोधयेत् ।
नीलवस्त्रेण कामाय वाणनाथायखादिरं ॥

नागेभ्यः कृष्णवस्त्रेण ग्रहेभ्य ईषिकायुधां ।
देवाग्रेन पितृवर्त्तिका । नागोभ्यो नागवर्त्तीति प्रबोधयेत् ।
विशेषं शृणु सूर्य्याय पूर्णवर्त्तिर्निगद्यते ।
शिवायेतिश्वरवर्त्तीं भोगवर्त्तीं जनार्द्दने ॥
पद्मवर्त्तीं विरिञ्चेस्तु गौर्य्याः सौभाग्यवर्त्तिका ।
नागोभ्यो नागवर्त्तीति ग्रहवर्त्ती युधिष्ठिर ॥
नवयद्येन मधुना घृतेन मधुवण्डके ।
अर्च्चिते चर्च्चिते चैव ललितायै प्रबोधयेत् ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र तन्निशामय वैदिकं ।
ऋग्भिरेषां कामयाङ्गिरातुभ्यं नाङ्गिरश्च सविश्वाः सुचितयः पृथक् ।
अग्नेकामाय जेगिरे अग्नियेषु धामसु ।
कामीभूतस्य भोव्यस्य सम्रातेको विराजाभ्यांनमः स्वाहा ।
एवमेतेन विधिना यः प्रयच्छति दीपकं ।
विस्तीर्णे विपुले पात्रे घृतकुम्भे नियोजितं ॥
यान्तिते ब्रह्मसदनं विमानेनार्क वर्च्चसा ।
तिष्ठन्ति पावमानास्ते यावदाभूतसंप्लवं ॥
सदीपेतु तथैवोर्द्धं धच्चसि वलवन्ति हि ।
तथादीपस्य दातारो भवन्ति स फलेच्चणाः ॥
यथैवोर्द्धगतिर्नित्यं राजन् दीपशिखाः शुभाः ।
दीपदातु स्तथैवोर्द्धं गतिर्भवति शोभना ॥
घृतेन दीपो दातव्यो राजन् तैलेन वा पुनः ।

वसामज्जादिभिर्दीपो न तु देयः कथञ्चन ॥
दीपतैलेन कर्त्तव्यं न तु कर्म्मविजानता ।
निर्वाणाद्यान्तु दीपस्य हिंसनञ्च विगर्हितं ॥
यः कुर्य्यात्तेन कर्म्माणि स्यादसौ पुष्पितेक्षणः ।
दीपहर्त्ता भवत्यन्धः काणोभिर्व्वापको भवेत् ॥
पद्मपत्रोद्भवां वर्त्तिं गन्धतैलेन दीपकम् ।
विरोगस्वैव सुभगोऽवाप्योभवति मानवः ॥
प्रहाल्य देवदेवस्य कर्पूरेण तु दीपकं ।
अश्वमेधमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ॥

एतन्मयोक्तं तव दीपदान
फलं समग्रं कुरुवंशचन्द्र ।
श्रुत्वा यथोक्तं सततं प्रदेयो
दीपस्त्वयाविप्र सुरालयेषु ॥

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनं ।
दीपदानात्तिलदानात् पदमाप पुरानघ ॥
आसीच्चित्ररथोनाम विदर्भेषु महीपतिः ।
तस्य पुत्र शतं राज्ञो जज्ञे पञ्चदशोत्तरं ।
एकैवकन्या तस्यासील्ललितानामना मतः ॥
सर्व्वलक्षणसम्पन्ना रूपेणाप्रतिमा भुवि ।
तां ददौ काशिराजाय चार्वङ्गींचारुधर्म्मणीं ॥
शतान्यन्यानि भार्य्याणां त्रीण्यासंश्चारुधर्म्मणः ।
तासां मध्येग्रमहिषी ललिता वाग्यथा भवेत् ॥

विष्णो रायतने सा तु सहस्रं परिदीपकान्।
प्रज्वालयत्यनुदिनं दिवारात्रमनिर्वृतं॥
तामिश्रमाश्वयुक्पक्षं शुक्लपक्षञ्च कार्त्तिकं।
तस्याः प्रज्वलभो दीप उच्चस्थान कृतः शुभः॥
तस्मिन् काले तथा नित्यं ब्राह्मणावसथे तु सा।
व्यग्राभवति सायाह्ने दीपप्रेषणतत्परा॥
चतुष्पथेषु रथ्यासु देवतायतनेषु च।
चैत्यवृक्षेषु वृक्षेषु गोष्ठेषु पर्व्वतेषु च॥
पुलिनेषु नदीनाञ्च कूपमूलेषु पाण्डव॥
तां सपत्नगोऽथ सङ्गम्य पप्रच्छुरिदमादृताः।
ललिते वद भद्रन्ते ललिते वदनं तथा॥
न तथा वलिपुष्पेषु न तथा द्विज पूजने।
भवत्याः सुमहान् यत्नो दीपप्रज्वालने यथा॥
तदेतत् कथयास्माकं ललिते कौतुकं परं।
मन्यामहे त्वयावश्यं दीपदान फलं श्रुतं॥

ललितोवाच।

नाहं मत्सरिणी भद्रा न च नागादिभाषिता।
एक पत्नः श्रिताः साध्वो भवत्योमम मानदाः॥
अपृथग्धर्म्म चरणात् शृणुध्वन्तु गदितं मम।
मयैतद्दीपदानस्य यथेष्टं भुज्यते फलं॥
हिरण्यदयिताभार्य्या शैलराज सुतावरा।

उमादेवीति भद्रेषु देविकामा सरिद्वरा ।
नारायणानुकम्पार्थं ब्राह्मणाद्यवतारिता ॥
क्षुधिता तृषिता तृष्णा देविका पापनाशनी ।
तस्यां स्नात्वा सकृन्नद्यां गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥
तस्यामथ नृसिंहाख्यं तीर्थं कल्मषनाशनं ।
हरिणा नृसिंहवपुषा यस्यां स्नानं कृतं पुरा ॥
सौवीरराजस्य पुरा मैत्रेयोऽभूत् पुरोहितः ।
तेन चायतनं विष्णोः कारितं देविकातटे ।
अहन्यहनि शुश्रूषा पुष्पधूपानुलेपनैः ॥
दीपदानादिभिश्चैव चक्रे तत्र स वै द्विजः ।
कार्त्तिक्यां दीपकस्तत्र प्रदत्तस्तेन चैकदा ॥
आसीन्निर्वाणभूयिष्ठे देवावासुरतो निशि ।
देवतायतने वासो तत्राहमपि मूषिका ॥
प्रदीपवर्त्तिहरणे कृतबुद्धिर्वरानने ।
गृहीतेयं मया वर्त्तिर्द्वेषदंशो रुरोध१ मां ॥
नष्टा चाहं ततस्तस्य मार्जारस्य भयातुरा ।
वक्त्रप्रान्तेन पश्यन्त्या स दीपः प्रेरितो मया ॥
जज्वाल पूर्व्ववद्दास्या तस्मिन्नायतने पुनः ।
मृताहं तु पुनर्जाता वैदर्भे राजकन्यका ॥
जातिस्मरा महीपस्य महिषी चारुधर्म्मणः ॥
एष प्रवादो दीपस्य कार्त्तिके मासि शोभनः ।
दत्तस्यायतने विष्णोर्यस्येयं व्युष्टिरुत्तमा ॥

१ रोदसि वा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

असङ्कल्पितमप्यस्य प्रेरणं यन्मया कृतं।
केशवालयदीपस्य तस्येदं भुज्यते फलं॥
एतस्मात् कारणाद्दीपानहमेतानहर्निशं।
प्रयच्छामि हरेर्गेहे जातमस्य महाफलं॥
एवमुक्तं सपत्नास्ता दीपदानपरायणाः।
बभूवुर्देवदेवस्य केशवस्य महागृहे॥
ततः कालेन महता सह राज्ञा महात्मना।
विष्णुलोकमनुप्राप्ता पञ्चत्वं प्राप्य मानदा॥

तं लोकमासाद्य नृपेण सार्द्धं
सराजपत्नी कमलाभनेत्रा।
रेमे महीपाल मुदा समेता
दीपप्रदानात् सकला न हीनाः॥
दीपप्रदानमपि पुण्यतरं वदन्ति
विप्राग्निगोष्ठसुरैकगृहाङ्गणेषु।
तद्दानदीप्तवपुषास्य यथान्धकारे
गच्छन्नरःपतति नो सविले कदाचित्॥

इति श्रीभविष्योत्तरे दीपदानविधिः।

———000———

अथ स्कन्दपुराणोक्तं मौनव्रतं।

कैलासशिखरासीनो देवदेवो जगद्गुरुः।
त्रिलोचनो दशभुजो जटाखण्डेन्दुमण्डितः॥
भस्मार्चितशरीरस्तु पञ्चवक्त्रसमन्वितः।
शूलपाणिर्महातेजा द्वादशादित्यसन्निभः॥

शेषवद्वजटाजूटः सुखासीनः स्वहोमया।
तत्र देवासुरा यक्षगणगन्धर्व्वकिन्नराः॥
अन्येऽपि वृद्धतपसो मृत्युकालसमप्रभाः।
एभिः संसेव्यमानोऽसौ पार्वतीप्राणवल्लभः॥
कस्मिंश्चिदपिकल्लेसौ पार्वतीप्राणवल्लभः।
विसृज्य देवानेकान्ते पार्व्वत्या सह तिष्ठति॥
प्रणम्यातीव सस्नेहं रोमाञ्चिततनूरुहं।
तत्त्वं पृच्छति सा देवी शृणु सर्व्वसुरेश्वर॥
लोकनाथे प्रसुप्ते तु लोकामात्यजने रताः॥
सूर्य्यादीनाञ्च देवानां विश्वेशे भक्तितत्पराः।
किमर्थं तद्व्रतं नास्ति ब्रूहि मे सुरसत्तम॥

ईश्वर उवाच।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि यत्पृष्टोऽहं त्वयाधुना।
व्रतमेतत् पुरा चीर्णं सीतया राघवेण च॥
अन्यैरपि जनैः सर्व्वैः सच्चीर्णं व्रतमुत्तमं।
नभस्यत्र व्यतिक्रान्ते नभस्ये च प्रवर्त्तिते।
नभाः, श्रावणः, नभस्योभाद्रपदाः तौ चात्र पूर्णिमान्तौ ग्राह्यौ।
एवं कालक्रमेणैव श्रावणी पूर्णिमा गता।
तद्दिनं प्राप्य विप्रेणेत्यग्रे नैवाभिधानात्।
व्रतमेतत्तु कर्त्तव्यं षोड़शैव दिनानि तु।
एतच्छ्रुत्वा ततो देवी प्रहृष्टा वाक्यमब्रवीत्॥

पार्व्वत्युवाच।

किं-विधानं पुरा प्रोक्तं व्रतं मौनव्रतात्मकं।

तत्समस्तं समाचक्ष्व प्रसादं कुरु मे-प्रभो ॥

ईश्वर उवाच।

तद्दिनञ्चैव संप्राप्य सभार्य्यः सह बान्धवैः।
गत्वा प्रभातसमये स्नानार्थं जलसन्निधौ।
तड़ागे वा नदीदेशे गत्वा प्रस्रवणेऽथ वा ॥
स्नानं कार्य्यं तदा सर्व्वैः शिवध्यानपरायणैः।
दूर्व्वाकाण्डं सुसंगृह्य षोड़षग्रन्थिसंयुतम् ॥
तत्सूत्रञ्च करे न्यस्य स्त्रिया वामे तृदक्षिणे ॥
एवं विधानं कर्त्तव्यं यावत् स्यात् प्रतिपद्दिनम्।
तद्दिने चैव संप्राप्ते समाप्त्यर्थं व्रतस्य तु ॥
मौनेनैवानयेत्तोयं मौने गोधूम पेषणम्।
मौनेनैव च कर्त्तव्यं नैवेद्यं भोजनादिकम् ॥
सर्व्वोपस्करमादाय गत्वा च जलसन्निधौ।
स्नानं कार्य्यं तदा तत्र नित्यकर्म्म ततः परम् ॥
देवर्षिमनुजानाञ्च पितॄणाञ्चैव तर्पणम्।
पश्चाद्देवाधिदेवेशं मन्त्रैः संपूजयेत्ततः ॥
शूलपाणे वृषारूढ अर्द्धचन्द्रविभूषण।
तोयेन स्नापितो देव पवित्रं कुरु मां सदा ॥
देवैस्तु वन्दिता धेनुः सर्व्वपापप्रणाशनी ॥
तत्क्षीरस्नापितो देव नित्यं मे वरदो भव।
कामतोऽकामतोवापि यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥
तत्सर्व्वं विलयं यातु दध्ना स्नानेन भोः शिव।
रसालसुत्तमं साज्यं देवानाञ्च सदा प्रियम् ॥

तेन त्वं स्नापितो देव निधिकान्तिप्रदो भव ।
यस्योच्चारणमात्रेण तृप्तिं यान्ति पितामहाः ॥
मधुना स्नापितो देव नित्यं शोकहरो भव ।
यमलोकभयत्रस्तः शरणं त्वां गतः शिव ॥
खण्डस्नानेन देवेश मां कुरुष्व सुमानुषम् ।
यस्य दर्शनमात्रेण शुद्धः पापाच्च जीवितम् ॥
तेनैवोत्तमतोयेन स्नातो देहि प्रियं ध्रुवं ।
सुगन्धं चन्दनं देव कुङ्कुमेन समन्वितम् ॥
अर्चितोऽसि मया भक्त्या शिवलोकप्रदो भव ।
अक्षयान्बन्धुपुत्रादीन् कायश्चैवाक्षिवाङ्मनः ॥
अन्ते चैवाक्षयं लोकमक्षतैरर्चितः कुरु ।
सन्तानः पारिजातश्च ये चान्ये सुरपादपाः ॥
तेषां पुष्पैर्मया देव पूजितः सुखदो भव ।
धूपोऽयं गृह्यतां देव सुन्दरो गन्धवान् शुचिः ॥
ईप्सितं मे वरं देहि परत्र च शुभाङ्गतिम् ।
शुद्धा शुक्ला चारुवर्त्तिराज्येन च समन्विता ॥
दीपवर्त्तिप्रदानेन प्रीतःस्यादीश्वरो मम ।
सर्व्वमन्नप्रदानञ्च देवानाञ्च सदा प्रियम् ॥
तेनैवान्नप्रदानेन सुप्रीतो वरदो मम ।

शाखाप्रशाखा न सिता च दूर्व्वा
विस्तारभूता धरणीतले यथा ।
ममापि सन्तानवरं तथाक्षयं
कुरुष्व दूर्व्वे शिव पूजने रता ॥

नानाविधं फलं मुख्यं सुपुष्पाक्षतचन्दनम् ।
भक्त्या च परया दत्तं गृहाण त्वं सुरेश्वर ॥
जन्मजन्मान्तरेष्विव भावाभावेन यत् कृतम् ।
चन्तव्यं देव तत्सर्व्वं[1] शुद्धो भूत्वा समाहितः ॥
शिवपूजां प्रकुर्व्वाणः कृतकृत्यो भवेन्नरः ।

इति पूजा ।

एवं संपूज्य विधिना सङ्कल्पः क्रियते ततः ।
सदा सम्पुर्णपूजायां प्रीयतां मम शङ्करः ॥
संप्रीतो भव देवेश भक्त्या पाहि सदाशिव ।
एवं पञ्चामृतैः स्नानं यः कारयति मानवः ॥
आजन्मोपार्जितात् पापात् शुध्यते नात्र संशयः ।
विभागश्च प्रदातव्यो ब्राह्मणाय शिवाय च ॥
आत्मना चैव भोक्तव्यं पक्वान्नं विधिवत् शुभं ।
एवं क्रमेण कर्त्तव्यं सहेष्टजनवान्धवैः ।
व्रतिना हितकामार्थं द्विजो भोज्यः सदक्षिणः ॥
दातव्यं प्रीतिपूर्व्वेण याचेताच्छिद्रकं द्विजम् ।
ततश्च शिवपूजादि भावाभावेन यत् कृतम् ॥
तत्सर्व्वं मम पूर्णं स्याद्धर्म्मकामार्थसाधनं ।
पुत्रपौत्रप्रदं ह्येतत् सर्व्वकामप्रदं व्रतं ॥
एतत्सर्वं मया ख्यातं त्वदग्रे प्रीतिपूर्वकं ।
श्रुतमात्रेण देवेशि सर्व्वपापैः प्रमुच्यते ॥

---

१ मौनेनेति पुस्तकान्तरे पाठः ।

देव्युवाच ।

यदेतदतुलं पुण्यं व्रतादस्मादुदाहृतं ।
प्रत्ययार्थं तु मे किञ्चित् कथयस्व सुरेश्वर ॥

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवी यथा वृत्तं प्रत्ययार्थं सुरेश्वरि ।
हरिश्चन्द्रस्य राज्ये तु यद्वृत्तं परमाद्भुतं ॥
राज्यं शास्ति महीपालः चात्रधर्म्मेण धर्म्मवित् ।
नाधर्मो विद्यते देवि तस्मिन् राज्ञि प्रशासति ॥
न हीनवदनः कश्चिन्न दुःखी न दरिद्रवान् ।
न च व्याधिभयं किञ्चिदल्पायुर्न्नातुरो भवेत् ॥
एवं पालयतो राज्यं हरिश्चन्द्रस्य धीमतः ।
षट्कर्म्मनिरता नित्यं विप्रा यजनतत्पराः ॥
स्वधर्मे निरताः सर्वे नित्योत्साहसमन्विताः ।
तस्मिन् पुरवरे विप्रो ऋषिशर्मेऽति तापसः ॥
तत्समीपे वणिक्पुत्रः श्रीकरो नाम विश्रुतः ।
वणिक्पुत्रो महापापी धर्म्ममार्गपराङ्मुखः ॥
निन्दको देवतानां च ब्राह्मणानां च निन्दकः ।
सदा पापरतात्मासौ वणिक्पुत्रः सुरेश्वरि ॥
ऋषिशर्मा द्विजो नित्यं पूजयेदिष्टदेवताः ।
षट् कर्मनिरतो विप्रो व्रताचारी सदैव हि ॥
एवं कालक्रमेणैव श्रावणी पूर्णिमा गता ।
तद्दिनं प्राप्य विप्रेण स्नानं कृत्वा नदीजले ॥

तद्दिनं श्रावण्युत्तरदिनं।

देवर्षिमनुजानान्तु पितृणां तर्पणं कृतं।
शङ्करं पूजयित्वा तु द्विजान् भोज्य तथातिथीन्॥
सपुत्रः स्वजनैः सार्द्धं भोजनं कृतवान् द्विजः१।
दृष्टधर्म्मवशाद्दैवि वणिग्विस्मगतो द्विजः॥
दूर्व्वाक्षतं च सूत्रं च वणिग्हस्ते न्यवेदयत्।
सव्यस्ते च तदा सूत्रइदं वाक्यमुवाच ह॥

ऋषिशर्म्मोवाच।

भोभो मित्र वणिक्पुत्र शिवमौनव्रतं कुरु।
पुत्रपौत्रप्रदं लोके शिवस्थानप्रदं तथा।
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा श्रवणध्यानमास्थितः॥
स्वचित्ते चिन्तयत्येवं व्यवसायस्य भङ्गतः।
पर्वजन्मान्तरे त्वं मे मित्रत्वं समुपागतः॥
न करोमि यदा वाक्यं तदा शापं प्रदास्यसि।
अद्य यावन्मया पूर्व्वं न श्रुतं न कृतं व्रतं॥
संप्रत्यहं करिष्यामि त्वद्वाक्यभयशङ्कितः।
व्रतसंख्या विधानं च ब्रूहि मे द्विजसत्तम॥

ऋषिशर्मोवाच।

शृणु मित्र व्रतं पुण्यं धनपुत्रकलत्रदं।
तावद्व्रतमिदं कार्य्यं यावत् स्यात् प्रतिपद्दिनं॥
दिनानि षोड़शैवात्र व्रतमेतदुदाहृतं।
नित्यं जलाशयं गत्वा ईश्वरं पूजयेत्ततः॥

---

१ न्यवेशयदिति क्वचित् पाठः।

दूर्व्वाषोड़शकाण्डैश्च समौनं पूजयेच्छिवं ।
एकभक्तं ब्रह्मचर्य्यं यावद्व्रतं समाप्यते ॥
पूर्व्वोक्तं सविधानं च द्विजेन कथितं तदा ।
एतच्छ्रुत्वा वणिक्पुत्रो विस्मितो वाक्यमब्रवीत् ॥
एतन्मे मानुषाः सर्व्वे व्यवसायेन मे विना ।
वर्त्तिष्यन्ते कथं विप्र यावद्व्रतसमापनं ॥
मद्गेहमनि दिनैकस्य व्ययशुद्धिर्न विद्यते ।

ऋषि शर्म्मोवाच ।

ईश्वरे नियता भक्तिर्द्दृढ़भावेन चेत्तव ।
एवं हि गृहचिन्तान्तं करिष्यति न संशयः ॥
एवं सम्बोधितस्तत्र ब्राह्मणेन महात्मना ।
वणिक्पुत्रो दरिद्रोऽपि व्रतार्थे निश्चितोऽभवत् ॥
चकार चैवं यत् प्रोक्तं व्रतस्यास्य विधानकं ।
ऋषिशर्म्मा द्विजश्रेष्टः स्वीकरश्च वणिक्सुतः ॥
व्रतमेतत् कृतं भव्यं लोकानुग्रहकाम्यया ।
पूर्व्वसंञ्चितमेवासीद्दिष्टमन्नं गृहे तयोः ॥
व्रतप्रभावात्तत्सर्व्वं मचयत्वं जगाम वै ।
तयोस्तु प्रत्ययं दृष्ट्वा श्रद्धासीन्महती तदा ॥
व्रतं समाप्य विधिवत्तदा दानान्यनेकधा ।
गो-भू-वस्त्रहिरण्यानि फलं ताम्बूलवाससी ॥
विप्रेभ्यः श्रद्धया दत्त्वा जातौ तौ हर्षसंयुतौ ।
व्रतस्यास्य प्रभावेण गृहे लक्ष्मीःपराभवत् ॥

पुत्रपौत्रादिसंयुक्तो धनधान्यसमन्वितः ।
बभूव स वणिक् पुत्रः स्वव्रतस्य प्रभावतः ॥
स तु वर्षशतं साग्रं भोगान् भुक्त्वा महीतले ।
ततश्चकार कायान्तं वणिक् पञ्चत्वमागतः ॥
यमेन प्रेषिता दूताः पाशमुद्गरपाणयः ।
रक्ताक्षा रक्तवक्त्राश्च रक्तकेशा भयानकाः ॥
शुष्कोदरा महाकाया रक्तपुष्पैरलङ्कृताः ।
तैर्गृहीतो वणिक्पुत्रो बद्धः पाशैरनेकशः ॥
बद्धाःपाशैस्तदा दूताः प्रोचुश्च श्चीकरन्तदा ।

दूताऊचुः ।

यदि कालक्रमाद्वापि प्राप्ता ते मानुषी तनुः ।
कस्मात् पापप्रभावेन यमलोकस्त्वयार्जितः ॥
मनुष्यः कुरुते यत्तु यन्नशक्यं सुरासुरैः ।
एवं ब्रुवाणास्तेदूता मुद्गरोद्यतपाणयः ॥
प्रहर्त्तुंकामास्तं नेतुं निजालस्तो वणिक्सुतः ।
तद्व्रतस्य प्रभावेन त्रासहीनो बभूव सः ।
देहात्तस्य तु निष्क्रान्तः शक्तिस्तेजोमयी शुभा ॥
मयापि प्रेषिता दूतास्तमानेतुं निजालयात् ।
यमदूतैः समं युद्धं कृतन्तैस्तु सुदारुणं ॥
ते स्वशक्त्या ममगणैर्यमदूता निवारिताः ।
तस्मिन् काले च संप्राप्तं मद्विमानं प्रिये शुभं ॥
सिद्धगन्धर्व्वयक्षाणां गणैश्चाप्सरसंवृतं ।

समारूढोवणिक्पुत्रो विमानं सर्व्वकामिकं॥
ममालयं समायातो मत्प्रसादात् सुरेश्वरि।
मया चागमनादेव दत्तं स्थानं तदात्मना॥
तावच्छिवपुरेनन्द्यावदाभूतसंप्लवं।
पश्चाद्भूपालपदवीं भुक्त्वा तेनाब्धिमेखलां॥
एवं लक्ष्मवरो भूत्वा चित्रकूटे शिवशासने।
एवं प्रकाशमायातं व्रतमेतत् सुरेश्वरि॥
व्रतप्रभावाद्विप्रोपि सर्व्वधर्म्मसमन्वितः।
प्राप्य धन्यतमं स्थानं शिवलोके च मोदते॥
दुर्लभं स्वल्पवुद्धीनामाधिव्याधिविवर्जितं।
मौनव्रतस्य माहात्म्यं मृत्युपापनिषूदनं॥
सर्व्वसिद्धिप्रदं देवि योगक्षेमकरं परं।
शिवलोकप्रदं पुण्यं गुह्याद्गुह्यतरं शुभं॥
व्रतं प्रीतिप्रसादेन कथितञ्च तवाधुना॥
रौद्रे कलियुगे देवी व्रतं कर्त्तुं न शक्यते।
क्षमामूलं व्रतं ह्येतत् साक्षाद्यदुर्लभं कलौ॥
एतस्मात् कारणात् पूर्व्वं मयैतन्न प्रकाशितं।
दुःसाध्यं व्रतमेतद्धि मौनं सर्व्वार्थसाधनं॥
तेषान्तु दिवसं प्राप्य सकलाघं विनश्यति।
न च शोको भवेत्तस्य सततं सुखकारणं॥
कुर्व्वन्ति मनुजा भक्त्या व्रतं किल्विषतारणं।
मौनप्रभावाद्धि शुभे शिवालये
वसन्ति भर्त्त्याः शुचिशुद्धदेहाः।

संसेव्यमानाप्सरसाङ्गणन
चरन्ति लोकान् विविधान् मनोरमान् ॥
संसारपाशाच्च विमुच्यते दिवं
परं पदं यान्ति सुरार्चितास्तत इति।

इदञ्चव्रतं पूर्वविद्धायामेव कर्त्तव्यं रुद्रव्रतत्वात् न तु देवकार्य्यत्वेन पौर्व्वाह्निक्यामुत्तरस्यां। रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्त्तव्या सांमुखी तिथिरिति ब्रह्मवैवर्त्तवचनात्।

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं दीपव्रतं।

अथ स्कन्दपुराणोक्तं मौनव्रतोद्यापनं।

———000@000———

पार्व्वत्युवाच।

मौनव्रतस्य माहात्म्यं कथा चैव सविस्तरां।
उक्ता यथावद्देवेश श्रुता च त्वन्मुखान्मया ॥

व्रतस्योत्सर्जनमनन्तरं।

वस्त्रैराभरणैश्चैव छत्रोपानत्स्रगादिभिः।
आचार्य्यद्विगुणं प्रोक्तं तदर्द्धं ब्रह्मणे तथा।
कुण्डं समेखलं यज्ञकुण्डपार्श्वसमन्वितं ॥
कृत्वा शिवस्य वै मूर्त्तिं पार्वत्याश्चैव कारयेत्।
सौवर्णीं राजतीं ताम्रीं कुर्य्यात् शाठ्यविवर्जितः

यथा विभवमानेन कुर्य्याद्देवं चतुर्भुजं ।
माषमात्रा सुवर्णस्य दरिद्रस्यापि कीर्त्तिता ॥
त्रिशूलमक्षमालाञ्च वरदाभयशोभितं ।

अक्षमालाञ्च बिभ्राणमिति शेषः ।

देवीञ्च द्विभुजान्तद्वद्वराभयकरां शुभाम् ।
संस्नाप्य पञ्चगव्येन कषायैः पञ्चभिः शुभैः ॥
फलैश्च मृत्तिकाभिश्च ततः पञ्चामृतेन तु ।
नमोऽघोराय मन्त्रेण ततो गङ्गोदकेन तु ॥
षोड़शारे तथा चक्रेऽथवा लिङ्गोद्भवेपि वा ।
अव्रणं कलशं स्थाप्य ताम्रपात्रा युतं दृढ़ं ॥
तत्र संस्थापयेद्देवं सदेवीकञ्च दीक्षितः ।
आगमोक्तविधानेन न्यासान्देवस्य कारयेत् ॥
दीर्घभाजा प्रसादेन अङ्गानां न्यास ईरितः ।

प्रसादेन, प्रसादेन वीजेन ।

आदावात्मनि कुर्व्वीत पश्चाद्देवे समाचरेत् ।
देव्यास्तदनु कुर्व्वीत मायावीजेन तत्त्वतः ॥
ततस्तु वाससी दद्यादुपवीतमतः परं ।
चन्दनं पुष्पधूपञ्च दीपं नैवेद्यमातरान् ॥
ताम्बूलञ्च सकर्पूरं फलानि विविधानि च ।
एवं संपूज्य देवेशं ग्रहयज्ञमथारभेत् ॥
द्वात्रिंशद्देवताः पूज्याः पुष्पधूपादिभिः क्रमात् ।
ग्रहयज्ञविधानेन ततोऽग्निस्थापनं मतं ॥

होमं तत्र प्रकुर्वीत बहुपात्त्समिधैः शुभैः।
बहुपात्त्समिधैः, वटसमिद्भिः।
घृतैश्च चरुभिश्चैव तिलैश्च सघृतैस्तथा॥
अष्टोत्तरशतं यावत्त्र्यम्बकेन हुनेत च॥
समाप्य शिवयज्ञञ्च ग्रहहोममथारभेत्।
ग्रहपूजां पुनः कृत्वा बलिदानमथारभेत्॥
ततः पूर्णाहुतिं दत्त्वा आचार्य्यं पूजयेत्ततः।
धेनुं दत्त्वा हिरण्यञ्च तथान्नं वसनानि च॥
अन्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यश्च दद्याच्च वसनादिकं।
षोड़षान् कलशान् दद्यान्मालावस्त्रैरलङ्कृतान्॥
देवञ्च देव्यासहितमाचार्य्याय निवेदयेत्।
तथा चैव प्रकर्त्तव्यमाचार्य्यस्तुष्यते यथा॥
तेन तुष्टेन देवेशस्तुष्टो भवति नान्यथा।
अतुष्टे विफलो यागो भवतीह न संशयः॥
दीनानाथविशिष्टेभ्यो दद्याद्भोज्यं सदक्षिणं।
भस्माङ्गिभ्योऽपि देयं स्यात् भोजनञ्च सवस्त्रकं॥
यथा विभवतो वापि वित्तशाठ्यविवर्जितः।
ततः समाप्य सर्व्वन्तु भुञ्जीयाद्वाग्यतः शुचिः॥
शिष्टैरिष्टैश्च सहितः पक्वान्नैर्घृतपाचितैः।
प्रभातायान्तु शर्व्वर्य्यामारम्भोऽस्य विधीयते॥
सायं समाप्तिरुद्दिष्टा भोजनन्तु ततः परं।
आचार्य्यन्तु सपत्नीकं परिधाप्य विधानतः॥

पार्वतीसहितो रुद्रः प्रीयतामितिवाग्यतः ।
एवं यः कुरुते देवि मौनस्योद्यापनं शुभं ॥
बहुप्रजो बहुधनो भवेत् जन्मनि जन्मनि ।
पश्चाच्छिवपुरं गत्वा वसेच्च शिवसन्निधौ ॥

इति मौनव्रतोद्यापन।

———ooo———

सूत उवाच ।

कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुं ।
प्रणम्य पार्वती प्राह शङ्करं लोकशङ्करं ॥
व्रतं कथय किञ्चिन्मे रूपसौभाग्यदायक ।

ईश्वर उवाच ।

शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं त्रैलोक्यविश्रुतम् ।
महालक्ष्मीरिति ख्यातं सर्व्वसंपत्करं शुभम् ॥
पुरा विराजनगरे शिवशाद नृपोऽभवत् ।
तस्मिन्नेव पुरे राज्ञो ब्राह्मणी बालपुत्रिका ॥
अथापश्यद्दरिद्दूरात्सरःपूर्णोदकं ब्रहत् ।
तत्र पीत्वा पयः शीतं नीरस्थं स ददर्श ह ॥
लवयानं रसस्तीरे लक्ष्मीमप्सरसाङ्गणम् ।
गत्वा पार्श्वं स पप्रच्छ किमेतत् पूज्यते शुभाः ॥
ता ऊचुर्द्विजदेवी च महालक्ष्मीरिति श्रुता ।
अस्माकं वचनात् मर्त्त्यें प्रकाशय महाद्युते ॥
तत्रापि सर्व्वकल्याणं भविष्यति न संशयः ।

इत्युक्तान्तर्दधे तत्र सर्वैष्यप्सरसाङ्गणाः।
अथ राजापि मृगयासंसक्तोवनमभ्यगात्।
वटुं विलोक्य नृपतिः क्षुधितोऽन्नमयाचत॥
सोऽन्नन्ददौ तदा राज्ञे तेन पृष्टो नु कारणं।
व्रतमाहात्म्यमित्युक्त्वा व्रतं चास्मै न्यवेदयेत्॥
महाराज निवोधेदं महालक्ष्मीव्रतं शुभं।
भद्र भाद्रपदे मासि शुक्लाष्टम्यां नरोत्तम॥
स्तुत्वाभ्यर्च्य महालक्ष्मीमेकभक्तं प्रकल्पय च।
कुङ्कुमाक्तष्टतं सूत्रं षोड़शग्रन्थिसंयुतम्॥
तन्तुभिस्तत्प्रमाणैश्च वध्नीयात्तु करे गुणम्।
दूर्वाक्षतप्रवालानां षोड़शैव तु षोड़श॥
पुनरेराश्विने मासि कृष्णाष्टम्यां दिने शुभे।
उत्सवं कारयेद्दिव्यास्तूर्यौपशतनादितं॥
कृत्वा च स्वगृहं दिव्यं वितानवरमण्डितम्।
मौक्तिकालम्बितप्रान्तं पुष्पमाल्यविभूषितम्॥
स्वस्तिकैर्वर्द्धमानैश्च पूर्णकुम्भैः समन्वितम्।
काष्टमृच्चन्दनाकाराम्मथचित्रगतां पुनः॥
चतुर्भुजां महालक्ष्मीं वाजिपृष्टगतान्तथा।
दण्डाक्षसूत्रवरदां तथैवाभयपाणिकां॥
पद्मासनां पद्महस्तां पद्मां पद्मदलेक्षणाम्।
दिग्गजैः स्नाप्यमानाश्च काञ्चनैः कलशोत्तमैः॥
ततोयात्वापयेद्याने निमग्नाशां गृहे तथा।

स्नानं कुर्यादसम्भ्रान्तो मन्त्रवच्चोपचारतः ॥
देवान् पितॄंश्च सन्तर्प्य ततो देवगृहं व्रजेत् ।
श्रीसूक्तेन च संस्नाप्य कुर्यात् पूजाविधिन्ततः ॥
शालिपिष्टं यवान्नञ्च गोधूमानाञ्च चूर्णकं ।
पायसं घृतसंमिश्रं पञ्चप्रसृतिसंख्यया(१) ॥
शुद्धचित्फलया वापि पाचयेन्मोदकान् शुभान् ।
ब्राह्मणेभ्यः प्रदीयेत आत्मानं प्राशयेत्ततः ॥
फलानि च समाहृत्य प्रदीपानष्टसंख्यया ।
एवं सम्भृतसम्भारस्ततः पूजां समारभेत् ।
सितचन्दनलिप्ताङ्गां सितपुष्पावलम्बितां ॥
सितवस्त्रयुगच्छन्नां श्वेतपुष्पैः(२) प्रपूजयेत् ।
चपलायै नमः पादौ चञ्चलायै च जानुनी ॥
कटिं कमलवासिन्यै नाभिं चाव्यै नमोनमः ।
स्तनौ मन्मथवासिन्यै ललितायै भुजद्वयं ॥
उत्कण्ठिन्यै नमः कण्ठं मायायै मुखमण्डलम् ।
नमः श्रियै शिरः पश्चाद्दद्यान्नैवेद्यमादरात् ॥
दद्यादर्घ्यं विधानेन नारिकेरादिभिः फलैः ।
कूष्माण्डैः कर्कटीवृन्दैरन्यैस्तत्कालसम्भवैः ॥
षोड़शाष्टौ प्रदेयानि यथा शक्त्याथ वा पुनः ।
चन्द्रोदये ततो दद्यात् अर्घञ्चन्द्रस्य भक्तितः ॥
प्रवालफलसन्दीपैः पुष्पैः षोड़शभिस्तथा ।

---

(१) पञ्चप्रभृतिसंख्यया इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

(२) श्वेतवस्त्रैरिति क्वचित् पाठः ।

नवो नवोऽसि मासान्ते जायमानः पुनः पुनः ॥
क्षीराब्धि समवेतस्त्वं देवानाप्यायसे हरिः ।
क्षीरोदार्णवसम्भूत अत्रिनेत्रसमुद्भव ॥
भाभासितदिगाभोग रमानुज नमोऽस्तु ते ।
कुर्य्यादेवं नृपश्रेष्ठ वर्षाणां द्वाष्ट संख्यया ।
वर्षे वर्षे सपत्नीकं ब्राह्मणं पूजयेत् सुधीः ॥
हिरण्य-वस्त्र-गोदानैर्द्दक्षिणाभिश्च भूरिशः ।
एवं यः कुरुते भक्त्या तस्य श्रीर्ग्टहमाविशेत् ॥
इति श्रुत्वा नृपश्रेष्ठे यथोक्तं व्रतमादरात् ।
कालेन गच्छमानेन विस्मृतः स च डोरकः ॥
तस्य राज्ञो समादाय ज्वलितेग्नावथासृजत् ।
अन्यत् चीरगतं कृत्वा स्वहस्तस्थश्चकार ह ॥
तस्याः कर्म्मविपाकेन दौर्भाग्यं पतितं तथा ।
अन्यथा भर्त्तृसम्मानं राज्ञा लक्ष्मीसमुद्भवं ॥
य इदं कुरुते देव्या वर्षे वर्षे महोत्सवम् ॥
तस्य श्रीर्जन्मत्रितयं न कदाचिद्विमुञ्चति ।
आयुरारोग्यमैश्वर्य्यं धनं पूजाञ्च विन्दति ॥
अथेश्वरो विशेषेण कुर्य्याल्लक्ष्मीव्रतं शुभं ।
व्रतात् समाप्नुयात् लक्ष्मीं वासुदेवप्रसादजां ॥
नारी वा कुरुते यातु प्राप्यानुज्ञां स्वभर्त्तृतः ।
सुभगा दर्शणीया च बहुपुत्रा च जायते ॥

यः शोभनं व्रतमिदं दयितं मुरारे-
र्भक्त्या समाचरति पूज्य भृगोस्तनूजाम् ।

राज्यं श्रियं स भुवि भव्यजनोपभोग्यां
भुक्त्वा प्रयाति भवनं मधुसूदनस्य ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं महालक्ष्मी व्रतं ।

———000———

मार्कण्डेय उवाच ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्त्तिव्रतं तव ।
द्विधा तु देवदेवस्य मूर्त्तिर्भवति यादव ॥
घोरा सौम्या शिवा चान्याऽघोरा भवति पावका ।
शिवा चाग्निपति(१)र्यस्मादग्नीषोमात्मकं जगत् ॥
द्विधा घोरा विनिर्द्दिष्टा द्विधा सौम्या ततः पुनः ।
घोरा वह्निश्च सूर्यश्च सौम्या सोमजलाधिपौ ॥
तेषां तु पूजनं कार्यं प्रतिपत् प्रभृति क्रमात् ।
शुक्लपक्षात्तथारभ्य फाल्गुनस्य द्विजोत्तम ॥
आदित्यं पूजयेद्राजन् प्रथमेऽह्नि परः शुचिः ।
द्वितीयेऽह्नि तथा वह्निं तृतीयेऽह्नि जलाधिपम् ॥
चतुर्थेऽह्नि शशाङ्कञ्च यथावन्मानवोत्तमः ।
तेषां तु रूपनिर्माणं कृत्वा तानर्च्चयेद्बुधः ॥
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ।
वचा हरिद्रया स्नानं प्रथमेऽह्नि समाचरेत् ॥
द्वितीये यदुशार्दूल स्नानमामलकैः शुभैः ।
प्रियङ्गुना तृतीयेऽह्नि चतुर्थे गौरसर्षपैः ॥

(१) चोडुपतिरिति क्वचित् पाठः ।

गोधूम-तिल-धान्यैश्च यवैश्च दिवसक्रमात्।
होमः कार्य्यश्च धर्म्मज्ञो दक्षिणां शृणु चाप्यथ॥
कुङ्कुमारक्तवस्त्रञ्च चन्दनं छत्रमेव च।
क्षीरेण चैव कर्त्तव्यं प्रत्यहं प्राणधारणम्॥
एतत्संवत्सरं कृत्वा व्रतं पूर्णं नरोत्तम।
सर्व्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते॥
विमानेनार्कवर्णेन स्वर्गलोकं स गच्छति।
तत्रोष्य सुचिरं कालं कुले महति जायते॥

मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो
वसुन्धरेशो विजितारिपक्षः।
धर्मे स्थितः सत्यपरो विनीतो
जितेन्द्रियः सर्व्वजनाभिरामः॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं गुणावाप्तिव्रतम्।

——000——

श्रीमार्कण्डेय उवाच।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्त्तिव्रतं तव।
शक्रकीनाशवरुणधनाध्यक्षा यदूत्तम।
चतूरात्मा विनिर्द्दिष्टो वासुदेवो जगत्पतिः।
तेषान्तु रूपनिर्म्माणं कृत्वा तानर्च्चयेद्बुधः॥
गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसम्पदा।
आद्येह्नि(१) चैत्रशुक्लस्य यजेत त्रिदशेश्वरं॥

(१) श्चापीह्नीति पुस्तकान्तरे पाठः।

द्वितीयेऽह्नि यमं देवं तृतीये सलिलाधिपम् ।
चतुर्थेऽह्नि धनाध्यक्षं प्रत्यहं स्नानमाचरेत् ॥
नदीप्रदेशमासाद्य देवदिक्प्रवहक्रमात् ।
यवैस्तिलैस्तथाज्येन होमःस्यात्तिलतण्डुलैः ॥
रक्तं पीतं तथा कृष्णं श्वेतं वस्त्रं दिनक्रमात् ।
शुभमेतद्व्रतं कृत्वा पूर्णसंम्वत्सरं नरः ॥
नाकलोकमवाप्नोति यावदाभूतसंप्लवम् ।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो
वसुन्धरेशो विजितारिपक्षः ।
जनाभिरामः सुभगः प्रकृत्या
ततोऽपि विप्रत्वमुपैति भूयः ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं ब्रह्मण्यप्राप्ति व्रतम् ।

———ooo@ooo———

मार्कण्डेय उवाच ।
इद मन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्त्ति व्रतं तव ।
विष्णुर्भूमिर्नभो ब्रह्मा तस्य रूपचतुष्टयम्(१) ।
तेषान्तु रूपनिर्म्माणं कृत्वा तानर्च्चयेद्बुधः ॥
गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसम्पदा ।
आद्येऽह्नि चैत्रशुक्लस्य विष्णुदेवं समर्चयेत् ॥
द्वितीयादिषु धर्म्मज्ञ भुवं देवं(२) पितामहं ।
पूर्वव्रतोक्तं सकलं विधानमपरं भवेत् ॥

---

(१) मूर्त्तिचतुष्टयीति पाठान्तरं ।
(२) व्योम इति क्वचित् पाठः ।

व्रतमेतन्नरः कृत्वा कल्पं स्वर्गमवाप्नुयात्।
मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो
धर्म्माभिरामो द्रविणोपपन्नः।
धनेन रूपेण सुखेन युक्तो
जनाभिरामो विजितारिपक्षः॥

इति विष्णुधर्मोक्तं धनावाप्तिव्रतं।

श्रीमार्कण्डेय उवाच।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्त्तिव्रतं तव।
बलं ज्ञानं तथैश्वर्य्यं शक्तिश्च यदुनन्दन॥
विख्यातं देवदेवस्य तस्य मूर्त्तिचतुष्टयम्।
यद्देवरूपं कूर्म्मस्य(१) बलस्योक्तं तथैव तु॥
रूपं ज्ञानस्य ते प्रोक्तं नरसिंहं तथा नृप।
रुद्ररूपं तथैश्वर्य्यं कथितन्तु मया तव॥
पूर्व्वं बलमुखं तस्य वासुदेवमुखं भवेत्।
दक्षिणं वदनं ज्ञानं देवं सङ्कर्षणं विदुः॥
ऐश्वर्य्यं पश्चिमे वक्त्रं रौद्रं पापाहरं तथा।
वाराहञ्च तथावक्त्रमनिरुद्धं प्रकीर्त्तितं॥
त्रिरात्रोपोषितश्चैवं पूर्व्वं संपूजयेन्मुखम्।
शुक्लपक्षप्रतिपदि वैशाखे मासि दक्षिणम्॥
ज्यैष्ठे च पश्चिमे वक्त्रमाषाढ़े च तथोत्तरं।

---

(१) धर्म्मस्य इति वा पाठः।

गृहोपयोगि दातव्यं चैत्रे मासे द्विजातये॥
रणोपयोगिदातव्यं वैशाखे यादवोत्तम।
योगोपयोगि दातव्यं ज्यैष्ठे मासि द्विजातये॥
यज्ञोपयोगि दातव्यमाश्याषाढ़े तथैव च।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा पूर्णमासचतुष्टयम्॥
पारणं प्रथमं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते।
श्रावणादिषु मासेषु द्वितीयं पारणं भवेत्॥
दशवर्षसहस्राणि स्वर्गं भुक्त्वा यथोदितम्।
सौभाग्यादिषु भोगेषु तृतीयं पारणं भवेत्॥
तृतीयं पारणं कृत्वा भोजयेद्ब्राह्मणाञ्छुचिः॥
भोजनं गोरसप्रायं मृद्वीकाशर्करायुतम्।

प्राप्ते द्वितीये व्रतपारणे तु
प्राप्नोति देवस्य सलोकतां सः।
स्वर्गेन्द्रलोके च यथोक्तकालं
भुङ्क्ते सुखं सर्व्वसमृद्धिकामः॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं सर्व्वाप्तिव्रतम्।

———oo@oo———

श्रीमार्कण्डेय उवाच।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्युगव्रतं तव।
कृतादिंच चतुर्युगं पूजयेत् सुसमाहितः॥
प्रथमे चैत्र शुक्लस्य दिने पूज्यं कृतं युगं।
श्वेतेन वस्त्रयुग्मेन गन्धमाल्यादिना तथा॥

चैत्रशुक्लसमारम्भे प्रथमेऽहनि पूजयेत् ॥
कृतं शुक्लेन सर्व्वेण गन्धमाल्यादिना द्विज।
द्वितीयेऽहनि रक्तेन तथा त्रेतान्तु पूजयेत् ॥
तृतीयेऽहनि पीतेन द्वापरं पूजयेद्बुधः ।
चतुर्थेऽहनि कृष्णेन तिष्यं संपूजयेद्युगं ॥
सिद्धार्थकैः कुङ्कुमेन तथैव च हरिद्रया ।
तथैवामलकैः स्नानममलैर्द्दिवसक्रमात् ॥
चीरेण प्राणयात्रान्तु कुर्य्यात् प्रत्यहमेव च ।
कृत्वा व्रतं वत्सरमेतदेकं
चतुर्युगं मोदति नाकपृष्ठे ।
संपूज्य देवं युगमूर्त्तिसंज्ञं
चतुर्युगं शास्ति महीं समग्रां ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं चतुर्युगव्रतम् ।

———000———

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

इदमन्यत् प्रवक्ष्यामि चतुर्मूर्त्तिव्रतं तव ।
ईशानञ्च तथा वह्निं विरूपाक्षं समीरणं ॥
जानीहि यदुशार्दूल देवमूर्त्तिचतुष्टयम् ।
तेषान्तु रूपनिर्म्माणं कृत्वा तानर्च्चयेद्बुधः ॥
गन्धमाल्यनमस्कारदीपधूपान्नसम्पदा ।
चैत्रशुक्ले महाभाग प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ॥
कौप-नादेय-ताड़ाग-कासारैः स्नानमाचरेत् ।

दध्ना तिलैर्यवैर्होमो घृतेन च तथा भवेत् ।
कर्पूरं कुङ्कुमञ्चैव तथैवागुरुचन्दनम् ॥
ब्राह्मणेषु प्रदातव्यं तथा राजन् दिनक्रमात् ।
दिनत्रयं तथाश्नीयात् सायं प्रातर्यथार्च्चितम् ॥
दिनमेकन्तु वाश्नीयात् व्रतचारी नरोत्तमः ।
एतत् संवत्सरं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ॥
सर्व्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ।

मानुष्यमासाद्य भवत्यरोगो
वसुन्धरेशो विजितारिपक्षः ।
जन्मान्तरेस्याद्द्विजवर्य्यमुख्यो
वेदप्रसक्तो बहुयज्ञयाजी ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं देवमूर्त्तिव्रतम् ।

———ooo———

मार्कण्डेय उवाच ।

अतःपरं प्रवक्ष्यामि सप्तमूर्त्तिव्रतं तव ।
चैत्रमासाद्यथारभ्य प्रतिपत्प्रभृति क्रमात् ॥
सुभास्वरा बर्हिषदोप्यग्निष्वात्तास्तथैव च ।
क्रव्यादापहतास्चैव आज्यपाश्च सुकालिनः ॥
पूजयेत् प्रत्यहं राजन् गन्धमाल्यानुलेपनैः ।
नैवेद्यं कृशरं कुर्य्यात् तिलानग्नौ च होमयेत् ॥
कृशरं भोजयेद्विप्रान् तिलान् दद्याच्च दक्षिणाम् ।
नक्ताशनस्तथा तिष्ठेद्धविष्याशी नराधिप ॥
संवत्सरमिदं कृत्वा व्रतं पुरुषसत्तम ।

व्रतावसाने दद्यात्तु रजतस्य फलं(१) द्विजे ॥
व्रतेनानेन चीर्णेन सप्तलोकगतिर्भवेत् ।
त्रिदशैः पूज्यमानस्तु कामचारी विहङ्गमः ॥
जन्मावसानं पुरुषस्तु कृत्वा
संसारमोक्षं लभते नरेन्द्रः ।
कृत्वा तथा द्वादशवत्सराणि
मानुष्यमासाद्य महीपतिः स्यात् ॥

इति विष्णुधर्मोत्तरोक्तं पितृव्रतम् ।

——न——

मार्कण्डेय उवाच ।

चैत्रमासादथारभ्य कृष्णपक्षे दिने दिने ।
पातालपूजनं कुर्य्यात् प्रतिपत्प्रभृतिक्रमात् ॥
रौक्षं भौमं स्निग्धभौमं पातालं नीलमृत्तिकम् ।
रक्तभौमं पीतभौमं श्वेतकृष्णमृदावपि ॥
सुवर्णैर्गन्धमाल्यैश्च नैवेद्येन च भूरिणा ।
घृतदीपप्रदानेन वह्निसन्तर्पणेन च ॥
एवं नक्ताशनः कृत्वा व्रतं संवत्सरं सदा ।
व्रतावसाने दद्यात्तु दीपकान् द्विजवेश्मसु ॥
शुक्लवस्त्राणि राजेन्द्र यथा वर्णानि वाप्यथ ।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा नृपराड्पतिर्भवेत् ॥
पातालगतन्तु नरं दैत्यकन्यासहस्रशः ।

(१) पलमिति क्वचित् पाठः ।

रमयन्ति महाराज यावदिन्द्राश्चतुर्द्दश ॥
कालेन चासाद्य मनुष्यलोकं
राजा भवेच्छत्रुगणप्रमाथी ।
बलेन रूपेण धनेन युक्तो
महामतिः सर्व्वजगत्प्रधानः ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं पातालव्रतम् ।

———ooo———

मार्कण्डेय उवाच ।

चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकम् ।
सुप्रभां काञ्चनाचीञ्च विशालां मानसोद्भवाम् ॥
मेघनादां सुवेणुञ्च तथैव विमलोदकां ।
नित्यं संपूजयेद्भक्त्या वहिःस्नानं समाचरेत् ॥
तासाञ्च प्रत्यहं नाम्ना दध्ना होमं समाचरेत् ।
ब्राह्मणान् भोजयेच्चात्र दध्ना युक्तं सुभोजनम् ॥
घृतोदनं तथाश्नीयात्सक्तदेव तथा निशि ।
एवं संवत्सरं कृत्वा व्रतं सारस्वतं नरः ॥
तच्चोष्य सुचिरं कालं मानुष्ये जायते यदा ।
तथा नरेन्द्रो जितशत्रुपक्षो
द्विजोत्तमो वा बहुयज्ञयाजी ।
रूपेण धान्येन धनेन युक्तः
सुतान्वितः स्याच्च जनाभिरामः ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं सप्तसागरव्रतम्(१) ।

(१) सारस्वतव्रतमिति क्वचित् पाठः ।

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

चैत्रशुक्लादथारभ्य प्रत्यहं दिनसप्तकम् ।
मरीचिमत्त्र्यङ्गिरसं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् ॥
वशिष्ठञ्च महाभागं पूजयेत् दिवसक्रमात् ।
कालोद्भवैः फलैः पुष्पैः गोरसैश्च फलान्वितैः(१) ।
आचरेत् प्रत्यहं स्नानं वहिर्नक्ताशनो भवेत् ॥
महाव्याहृतिभिर्होमं तिलैर्नित्यं समाचरेत् ।
तर्पयेद्ब्राह्मणांश्चात्र फलमूलैश्च गोरसैः ॥
वारिधान्यश्च दातव्याः क्षीरपूर्णा द्विजातिषु ।
एवं सम्वत्सरं कृत्वा व्रतान्ते वाहिताग्नये ॥
दद्यात् कृष्णाजिनं राजन् यथापूर्वं मयेरितम् ।
व्रतमेतन्नरः कृत्वा मोक्षोपायञ्च विन्दति ॥
मोक्षोपायं समासाद्य मोक्षं प्राप्नोत्यसंशयम् ।

प्राप्नोति लोकं यदि वा सुराणां
देवस्य विष्णोर्यदि वेश्वरस्य ।
पितामहस्य प्रपितामहस्य वा
व्रतेन तेनाशु(२)महानुभावः ॥

इति विष्णुधर्म्मोत्तरोक्तं सप्तर्षिव्रतम् ।

---

(१) पृथग्विधैरिति वा पाठः ।
(२) न्द्वपव्रतेनाशिवति वा पाठः ।

ईश्वर उवाच ।

नवमी चाष्टमी चैव पौर्णमासी चतुर्द्दशी ।
यो भुङ्क्ते देवि नैतेषु सुपर्वसु नरः समं ॥
गाणपत्यं स लभते निःसपत्नमनिन्दितं ।

इति मत्स्यपुराणोक्तं नवम्याद्युपवासव्रतम् ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

कृष्णाष्टमीं तु नक्तेन यस्तु कृष्णां च सप्तमीं ।
उपवसेदिति शेषः ।
इहैव सुखमाप्नोति परत्र च शुभां(१) गतिम् ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं सुखव्रतम् ।

आदित्य उवाच ।

सप्तम्यांच तथा षष्ठ्यां(२) पक्षयोरुभयोरपि ।
योऽब्दमेकं नक्तभोजी नियतात्मा जितेन्द्रियः ॥
यत्पुण्यं परमं प्रोक्तं सततं सत्रयाजिनां ।
सत्यवादिषु यत् पुण्यं यत् पुण्यमृतुगामिनां ॥
तत्फलं सकलं प्राप्य मम लोकमुपैति सः ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तमर्कव्रतम् ।

---

(१) सुसुखामिति वा पाठः ।

(२) चादित्यमथवा षष्ठ्यामिति पुस्तकान्तरे पाठः ।

अष्टम्याञ्च नवम्याञ्च पक्षयोरुभयोरपि।
योऽब्दमेकं न भुञ्जीत चण्डिकाराधने रतः॥
स याति परमं स्थानं यत्र सा चण्डिका स्थिता।

इति भविष्योत्तरोक्तं चण्डिकाव्रतं।

———०४०———

अत्रिरुवाच।

पूजयन्त्याश्च ललितां सर्वसौख्यप्रदायिनीं।
स्त्रियो व्रतपरा यास्तु न वैधव्यं भवेत् क्वचित्॥
याः काश्चिद्देवताः सर्व्वा मनुजोरगराक्षसाः।
ताः सर्व्वा वशमायान्ति ललितापूजने कृते॥
दशाश्वेन पुरा चीर्णं वृद्धि-सन्तानकारणात्।
ययातिर्मुचुकुन्दश्च जनकश्च पुरूरवाः॥
एते चान्ये च बहवो राज्यं प्राप्तमकण्टकम्।
तस्मात्सर्व्वप्रयत्नेन पूजयेल्ललितां शुभाम्॥

अनुसूया उवाच।

एतद्व्रतवरं ब्रह्मन् कस्मिन्मासे(१) च का तिथिः।
के मन्त्राः कस्य पूजेयं दानं कस्य विधीयते॥

अत्रिरुवाच।

शृणु त्वमनवद्याङ्गि ललिताराधनक्रियाम्।
आश्विनस्य सिते पक्षे दशम्यां नक्तभोजनम्॥
प्रतिमां हेममयीं दिव्यां सर्व्वालङ्कारभूषितां।

(१) कस्मिन्काले इति वा पाठः।

वापी कार्य्या शुभे देशे तन्मध्ये वेदिका शुभा ॥
हस्तमात्रा वितस्त्यर्द्धा दशधान्यसमन्विता ।
वेदीकोणेषु संस्थाप्या मृण्मयैः पञ्चदेवताः ॥
सिक्ता जलेन तन्मध्ये देवी स्थाप्या प्रयत्नतः ।
अव्रणं सजलं कुम्भन्ताम्रपात्रसमन्वितम् ॥
तत्र स्वर्णमयी देवी स्थाप्या च ललिता शुभा ।
चन्द्रन्तु रोहिणीयुक्तं राजतं कारयेत् पुरः ॥
दक्षिणे हीश्वरं स्थाप्य वामतो विघ्ननाशनं ।
मूलमन्त्रेण गायत्र्या सर्वं तत्र प्रपूजयेत् ॥
अभयं वरदं सव्यं वामे च वीजपूरकं ।
कुम्भोपरि सवस्त्रांतु प्रतीमामर्चयेद्बुधः ॥
समीपे करकं स्थाप्य सपुष्पफलचन्दनं ।
प्रथमे घृतपूरांश्च करकोपरि संस्थितान् ॥
गन्धपुष्पादिनैवेद्यैः पूजयेत् प्रतिमां शुभां ।
प्रथमे शतपत्रैस्तु द्वितीये जातिपुष्पकैः ।
तृतीये चम्पकैश्चैव चतुर्थे पाटलैस्तथा ॥
पञ्चमे कुमुदैश्चैव षष्ठे नीलोत्पलैस्तथा ।
सप्तमे विल्वपत्रैश्च अष्टमे यूथिकोद्भवैः ॥
नवमे कूष्माण्डिकापुष्पैः दशमे स्वर्णपुष्पकैः ।
श्रीं त्वं देवी देवदेवानां त्वं माता त्वं जगत्पिता ।
त्वत्प्रसादेन मे देवि न वैधव्यं भवेदिह ॥

प्रार्थनामन्त्रः ।

सदा त्वं ललिता देवी पूजनीया सुरासुरैः ॥

रूपसौभाग्यमायुश्च त्वत् प्रसादात् सदास्तु मे ।

अर्चनामन्त्रः ।

नीलोत्पलदलश्यामे पुण्डरीकशुभानने ।
पुष्पं गन्धं फलं तोयं गृहाणार्घ्यं नमो नमः ॥

अर्घ्यमन्त्रः ।

ललितेति शिरः पूज्य उमा पादौ प्रपूजयेत् ।
गिरिजा जानुनी पूज्य आस्यदेशे रतिः स्मृता ॥
नाभौ तु पूजयेद्देवीं चन्द्रिकां(१) कुक्षिदेशयोः ।
लक्ष्मीं स्तनप्रदेशे तु भुजयोर्मेनकात्मजाम् ॥
मुखेच सुभगा नाम ललाटे शङ्करप्रिये ।
एवं पूज्या तु सा देवी नैवेद्यं प्रतिपादयेत् ॥
इष्टशौ प्रतिमा पूज्या प्रत्यहं दशवासरान् ।
घृतपूरा दश देया नैवेद्यार्थं तु भक्षयेत् ॥
द्वितीया लड्डुकैः पूज्या सोमालिस्फुटकारिणैः ।
सुधाफलैः खण्डमण्डैः पूरिकाखण्डवेष्टकैः ॥
उदुम्बरं कोकरसं प्रत्यहं परिपूजयेत् ।
करके चैव नैवेद्यं दशैकैकं प्रदापयेत् ॥
कालोद्भवै फलैः पुष्पैः पूजयेद्दशभिर्दिनैः ।
नारङ्ग नारिकेराणि मातुलिङ्गानि दापयेत् ॥
रञ्जितैश्चैव वस्त्रैश्च सर्व्वालङ्कारभूषणैः ।
पत्रैः पुष्पैः फलैः पूज्या दिनानि दशसंख्यया ॥
दशमे दिवसे प्राप्ते रात्रौ चन्द्रोदये तथा ।

---

(१) चण्डिकामिति क्वचित् पाठः ।

देवीं संपूज्य विधिवत् चन्द्रायार्घ्यं निवेदयेत् ॥
शङ्खे तोयं समादाय सपुष्पफलचन्दनं ।
नवो नवोऽसि मासान्ते जायमानः पुनः पुनः ॥
गृहाणार्घ्यं शशाङ्केशं रोहिण्या सहितो मम ।

चन्द्रार्घ्यमन्त्रः ।

करकान् जलसंपूर्णान् फलभोज्यैः समन्वितान् ।
एवं करोति नियतः कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥
अनेन विधिना योषित् न वैधव्यं लभेत् क्वचित् ॥
एतद्व्रतं मया पूर्वं कृतं यन्मुनिसत्तम(१) ।
करकं भक्ष्यसंयुक्तं सुवासिन्यै प्रदापयेत् ॥
दशाहे प्रतिमां दिव्यामाचार्य्याय निवेदयेत् ।
आचार्य्यं वस्त्ररत्नैश्च सभार्य्यं परिपूजयेत् ॥
वर्षे वर्षे प्रदातव्या प्रतिमा चारुलोचने ।
अनेन विधिना यस्तु प्रकुर्य्याद्दशवासरान्(२) ॥
वर्षाणियावद्देवस्य पूजनिया: सुरासुरैः ।
वर्षैकैकेन येनैवं फलं प्राप्तं त्वया शुभे ॥
एतत्ते सर्व्वमाख्यातं अन्यजन्मकृतं शुभे ।
न स्पृशन्ति च पापानि ब्रह्महत्यासमानि वै(३) ॥
धनं धान्यञ्च सौभाग्यं पुत्रः पौत्रश्च वर्द्धते ।

---

(१) कृतञ्च ऋषिसन्निधाविति वा क्वचित् ।
(२) वत्सरानिति क्वचित् पाठः ।
(३) नश्यन्ति विविधानिवेति क्वचित् पाठः ।

यः पठेत् प्रातरुत्थाय शृणोति नु तथा नरः ॥
सर्व्वपापविनिर्मुक्तः परां सिद्धिमवाप्नुयात् ॥

इति स्कन्दपुराणोक्तं दशरथ ललिताव्रतं।

—o—

युधिष्ठिर उवाच।

पुनर्मे देवदेवेश त्वद्भक्त्या भावितं मनः।
कथ्यमानमिहैवास्ति श्रोतुन्धर्म्मपदं महत् ॥
यत्राणवप्यपि दत्तं हि इष्टं वा सुमहद्भवेत्।
श्रुतं वा कथितं वापि पुण्याख्यानं जनार्द्दन ॥

श्रीकृष्ण उवाच।

शृणु पाण्डव ते वच्मि रहस्यं देवनिर्म्मितं।
यन्मया कस्यचिन्नोक्तं सुप्रियस्यापि भारत ॥
वैशाखमासस्य तु या तृतीया
नवम्यसौ कार्त्तिकशुक्लपक्षे।
नभस्यमासस्य तु कृष्णपक्षे
त्रयोदशी पञ्चदशी च माघे ॥
वैशाखस्य तृतीया तु समा कृतयुगेण सा।
नवमी कार्त्तिके यातु त्रेतायुगसमा हि सा ॥
त्रयोदशी नभस्ये तु द्वापरेण समा मता।
माघे पञ्चदशी राजन् कलेरादिरिहोच्यते ॥
एतास्तस्तोः राजेन्द्र युगानां प्रभवाः स्मृता।
युगादयश्च कथ्यन्ते तेनैताः पूर्व्वसूरिभिरिति ॥

उपवासस्तपोदानं जपहोमक्रियास्तथा।
यदासु क्रियते किंचित् सर्वं कोटिगुणं भवेत्॥
वैशाखस्य तृतीयायां श्रीसमेतं जगद्गुरुं।
नारायणं पूजयेथाः पुष्पधूपविलेपनैः॥
वस्त्रालङ्कारसम्भारैर्नैवेद्यैर्विविधैस्तथा।
ततस्तस्याग्रतो धेनुर्लवणस्याढ़केन तु॥
कार्य्या कुरुकुलश्रेष्ठ चतुर्भागेन वत्सकं।
अविचर्म्मोपरि स्थाप्य कल्पयित्वा विधानतः॥
शास्त्रोक्तक्रमयोगेन ब्राह्मणायोपपादयेत्।
श्रीधरः श्रीपतिः श्रीमान् श्रीशःसंप्रीयतामिति॥
अनेन विधिना दत्त्वा धेनुं विप्राय भारत।
गोसहस्रप्रदानस्य फलं प्राप्नोत्यसंशयं॥
तथैव कार्त्तिके मासि नवम्यां नक्तभुग्नरः।
स्नात्वा नद्यां तड़ागे वा देवखातेथवा पुनः॥
उमासहायं वरदं नीलकण्ठमथार्चयेत्।
पुष्पधूपादिनैवेद्यैर्दीपगन्धादिभिस्तथा॥
धेनुं तिलमयींदद्यात् पुराणोक्तविधानतः।
अष्टमूर्त्तिर्नीलकण्ठः प्रियतामिति कीर्त्तयेत्॥
तदनु प्राप्यते पुण्यं पार्थ नक्तेन वर्ण्यते।
दत्वा तिलमयीं धेनुं शिवलोकमवाप्नुयात्॥
त्रयोदशी नभस्येया पितॄन् तत्र समर्चयेत्।
पितॄन् पायसदानेन सुमनोभिष्टतेन च।

भोजयेद्ब्रा(१)ह्मणान् भक्त्या वेदवेदाङ्ग पारगान्।
पितॄनुद्दिश्य दातव्या सवत्सा कांस्य दोहना॥
प्रत्यक्षा गौर्महाभाग तरुणी सुपयस्विनी।
पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः॥
मातामहप्रभृतयस्तथैवात्र त्रयो मम।
प्रियताङ्गोप्रदानेन इति दत्त्वा विसर्जयेत्॥
कृतेनानेन राजेन्द्र यत्पुण्यं प्राप्यते पुनः।
तदन्येन न शक्यन्तु वक्तुं(२) वर्षशतैरपि॥
पुत्रांश्च पौत्रांश्च धनं सर्व्वं सुमहदीप्सितं।
इहैवाप्नोति पुरुषः परत्र च पराङ्गतिं॥
पञ्चदश्यान्तु माघस्य पूजयित्वा पितामहं।
गायत्र्या सहितं देवं वेदवेदाङ्गभूषितं॥
नवनीतमयीं धेनुं फलैर्नानाविधैर्युतां।
सहिरण्यां सवत्सान्तु ब्राह्मणाय निवेदयेत्॥
कीर्त्तयेत् प्रीयतां मेऽद्य पद्मयोनिः पितामहः(३)।
यत्स्वर्गेयच्चपाताले यन्मर्त्त्ये किञ्चिद्दुर्लभ(४)।
तदवाप्नोत्यसन्दिग्धं पद्मयोनेः प्रसादतः॥
यानि चान्यानि दानानि दीयन्ते सुबहून्यपि।

---

(१) पूजयेदिति पाठान्तरं।
(२) प्राप्त मिति कस्मिंश्चित् पुस्तके पाठः।
(३) सनातनइति वा पाठः।
(४) स्थानं स्वर्गेच पाताले यन्मर्त्ये किञ्चिद्दुर्लभमिति वा पाठः।

युगादिषु महाराज अक्षयाणि भवन्ति हि॥
वित्तहीनः स्वशक्त्या यो ददाति स्वल्पकं वसु।
तदप्यक्षयतां याति नात्रकार्य्या विचारणा॥
वित्तानुसारं स्वन्दद्याड्ढनी वा निर्द्धनोपि वा।
अन्यमल्पं हि यः कश्चित् प्रदद्यान्निर्धनोपि सन्॥
तदक्षयं भवेत्सर्व्वं युगादिषु न संशयः।
अनुसारेण वित्तस्य श्रद्धाध्येन समाधिना॥
भू-हिरण्यं गृहं वासः शयनान्यासनानि तु।
छत्रो-पानह-यानानि देयानि शुभमिच्छता॥
एवं दत्त्वा यथा शक्त्या भोजयित्वा द्विजानपि।
पश्चाद्भुञ्जीत सुमनाः वाग्यतो बन्धुभिः सह॥
यत्किञ्चिद्वाचिकं पापं मानसं कायिकं तथा।
तत्सर्व्वं नाशमायाति युगादितिथिपूजनात्॥
गीयमानोथ गन्धर्व्वैः पूज्यमानः सुरासुरैः।
कल्पमेकं वसेत्पार्थ रुद्रलोके न संशयः॥

यद्दीयते किमपिकोटिगुणं तदाहुः
स्नानं जपो नियतमक्षयमेव सर्व्वं।
स्यादक्षयासु युगपर्व्वतिथीषु राजन्
व्यासादयो मुनिवरा इह नान्यथैतत्॥

इति भविष्योत्तरोक्तं युगादिव्रतं(१)।

---

(१) युगादिकृत्यमिति वा पाठः।

सनत्कुमार उवाच।

वैशाखमासि शुक्लायां तृतीयायां जनार्द्दन॥
यरानुत्पादयामास युगञ्चारब्धवान् कृतं।
ब्रह्मलोकात्त्रिपथगां पृथिवीतलमानयेत्(१)॥
भगीरथश्च नृपतिः सागराणां सुखावहः।
तस्यां कार्यो यवैर्होमो यवैर्विष्णुं समर्चयेत्॥
यवान् दद्याद्द्विजातिभ्यः प्रयतः प्राशयेद्यवान्।
स्नानं दानं जपः श्राद्धं तथा होमजपादिकं(२)॥
श्रद्धया क्रियते तत्र तदानन्त्याय कल्पते।
सिन्धौसरिद्विशेषेण सर्व्वमक्षयमुच्यते॥

इत्यादिपुराणोक्तो युगादिविधिः।

ब्रह्मोवाच।

मासि प्रौष्टपदे यत्तु कृष्णपक्षे त्रयोदशी।
अवतीर्णं युगं तस्यां त्रेतायान्तु समाहितः(३)॥

त्रेतायां विनिवृत्तायां एतस्यां तिथौ युगमवतीर्णमिति-सम्बन्धः अर्थाद्द्वापरमितिलभ्यते।

गोमूत्रं गोमयं दूर्व्वां समालभ्य च मृत्तिकां।
स्नायाद्ध्रदे तड़ागे वा तिथौ तस्यां समाहितः॥

---

(१) पृथिव्यामवतारयेदिति क्वचित् पाठः।

(२) जपहोमादिकञ्चयदिति वा पाठः।

(३) तपोधन इति वा पाठः।

क्षतन्तेन भवेच्छ्राद्धं गयायान्तु न संशयः ।
युगादौ यस्त्रिलोकेशं स्नापयेद्गरुड़ध्वजं ॥
घृतचीरजलैः पुण्यैः स गच्छेद्वैष्णवीं पुरीं ।
स्नापितोथ विलिप्तोथ पूजितोथ नमस्कृतः ॥
युगादौ युगकर्त्ता तु नृणां मुक्तिप्रदो हरिः ।
व्रते वै सर्व्वयत्नेन युगादौ जगतीपतिः ॥
पूजनीयो जनैर्भक्त्या सर्वदुःखहरो हरिः ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तं युगावतारव्रतं ।

———000———

इति श्रीमहाराजाधिराज श्रीमहादेवस्य समस्तकरणाधीश्वर
सकलविद्याविशारद श्रीहेमाद्रिविरचिते
चतुर्वर्गचिन्तामणौ व्रतखण्डे
नानातिथीव्रतानि ॥

———

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ।

——००❀००——

अथ वारव्रतानि ।

आदित्यादिक्रममनुसरन् सप्तवारव्रतानि
ब्रूते संप्रत्यवहितमतिष्ठसोद्य हेमाद्रि सूरिः ।
आनन्दाय प्रभवति सतां यस्य वाचा विलासी
नित्यं लक्ष्मीर्द्दयितचरितस्तोत्रमैत्रीपवित्रः ॥

तत्र तावदादित्यव्रतानि ।

डिण्डी उवाच ।

ये त्वादित्यव्रते ब्रह्मन् पूजयन्ति दिवाकरं ।
स्नानदानादिना तेषां किं फलं यद्ब्रवीहि मे ॥

ब्रह्मा उवाच ।

ये त्वादित्यदिने प्राप्ते श्राद्धं कुर्वन्ति मानवाः ।
सप्तजन्मानि ते प्राप्ताः सम्भवन्ति विरोगतां ॥
वैराग्यमिह वै प्राप्य सुर्य्यलोकं व्रजन्ति ते ॥
उपवासन्तु कुर्वन्ति ये त्वादित्यव्रते सदा ।
जपन्ति तु महाश्वेतामीप्सितं लभते फलं ॥
विशेषादादित्य दिने जपमानो गणाधिपान् ।
षडक्षरं महाहृतं जपन् वैरोचनं पदं ॥

आदित्यहृदयं, यन्त्रं।

महाश्वेतां ह्रीं ह्रीं स इतिमन्त्रः षडक्षरः।
ह्रांसीं स सूर्य्यायेति नमः।
यो यः सूर्य्यदिने भानुं संपूज्य श्रद्धयान्वितः।
नक्तं करोति पुरुषः स यात्यमरलोकतां॥

इति भविष्योत्तरोक्तमादित्यव्रतं।

——000——

आदित्य उवाच।

योऽब्दमेकं प्रकुर्वीत नक्तं हि मद्दिने नरः।
ब्रह्मचारी जितक्रोधो ममार्चनपरःखग॥
संवत्सरान्तमासाद्य मद्भक्तांश्च द्विजोत्तमान्।
भोजयित्वा प्रीतो ब्रूयात् प्रीयतां मे दिवाकरः॥
यश्च भक्तिसमायुक्तो मम लोकं स गच्छति।
स च भानुमतं लोकं ध्रुवं संप्राप्नुयान्नरः॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तमादित्यव्रतं।

——000@000——

हस्तयुक्ते वार्कदिने सौरनक्तव्रतं चरेत्।
स्नात्वाऽभ्यर्च्य तु विप्रान् वै विरोगो जायते नरः॥

इति नृसिंहपुराणोक्तं सौरनक्तव्रतं।

——000——

अथादित्यवारे नन्दादिविधिः।

ब्रह्मोवाच।

द्वादश्यां हस्तभं वारो आदित्यस्य महात्मनः।
नन्दो भद्रस्तथा सौम्यः कामदः पुत्रदस्तथा।
जयो जयन्तो विजय आदित्यादिमुपाश्रितः॥
हृदयो रोगहा चैव महारोगविनाशनम्।
मालतीकुसुमानीह श्वेतचन्दनमुत्तमम्॥
धूपं गुग्गुलश्रेष्ठेन नैवेद्यं पूपमेव तु।
दत्त्वापूपांस्तु विप्राय ततो भुञ्जीत वाग्यतः॥
प्रस्थमात्रं भवेत्पूपं गोधूमोत्थमनुत्तमम्।
यवोद्भवं वा कुर्व्वीत सुगन्धसर्षपान्वितम्॥
सहिरण्यन्तु दातव्यं ब्राह्मणेभ्यो हितैषुना।
भौमे द्विव्येऽथवा देयं न्यसेदापूरणं रवेः॥

दैवा, ब्राह्मणाः, भौमाः, तदितरे ब्राह्मणाः।

दातव्यो मन्त्रवत् पूपो मण्डको गृह्य एव तु।
पूपादिश्रमकैर्भक्त्या आदित्यपरमस्य तु।

दानमन्त्रः।

आदित्यतेजसोत्पन्नं राज्ञीकरविनिर्म्मितम्।
श्रेयसे मम विप्र त्वं प्रतीच्छापूपमुत्तमम्॥

ग्रहणमन्त्रः।

कामदं सुखदं धन्यं पुत्रदं धनदं तथा।
सदा ते तु प्रयच्छामि मण्डकं भास्करप्रियं॥

एताविव महामन्त्रौ दानादाने रविप्रियौ।
अपूपस्य गणश्रेष्ठ अद्य मे नात्र संशयः॥
एष मन्त्रविधिः प्रोक्तो नराणां श्रेयसे विभो।
अनेन विधिना यस्तु देवं पूजयते रविं॥
सर्व्वपापविनिर्मुक्तः सूर्य्यलोके महीयते।
न दारिद्रं न रोगास्तु कुले तस्य महात्मनः॥
यश्चैनं पूजयेद्भानुं अक्षयन्तनुते सदा।
सूर्य्यलोकाश्रयं कृत्वा राजा भवति भूतले॥
बहुज्ञातिसमायुक्तः स नरो रविसन्निभः।

इति भविष्यत्पुराणोक्तो नन्दाविधिः।

———000———

मासि भाद्रपदे वीर शुक्लपक्षे तु या भवेत्॥
षष्ठी कुरुकुलश्रेष्ठ सा भद्रा परिकीर्त्तिता।
तत्र नक्तञ्च यः कुर्य्यादुपवासमथापि वा॥
हंसयानं समारूढो याति हंससलोकतां।
मालतीकुसुमानीह तथा श्वेतन्तु चन्दनं॥
विजयञ्च तथा धूपं नैवेद्यं पायसं परं।
विजयो, धूपः भविष्यत्पुराणोक्तोयथा॥
अव्रणं सिह्लकं विप्र श्रीखण्डमगरुन्तथा।
कर्पूरञ्च तथा मूलं शर्करा सत्वचं द्विज॥
इत्थं संपूज्य देवेशं मध्याह्ने भुवनाधिपं।
दत्त्वा तु दक्षिणां शक्त्या ततो भुञ्जीत वाग्यतः॥

पायसं सगुड़ं देयं गुड़श्च सर्पिषा सह ।
सर्व्वान् कामानवाप्नोति पुत्रकामधनादिकान् ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तभद्राविधिः ।

—000—

नक्षत्रं रोहिणी वीर यदा वारो रवेर्भवेत् ॥
जात्या स सौम्यता वीरः स सौम्यः परिकीर्त्तितः ॥
स्नानं दानं जपो होमस्तथा देवादिपूजनं ॥
अक्षयं स्यान्नसन्देहस्तस्य वारे महात्मनः ॥
नक्तं समाहितो यत्र पूजयेद्भास्करं नरः ॥
याति लोकं स देवस्य भास्करस्य महात्मनः ॥
रक्तोत्पलानि वै तत्र तथा रक्तञ्च चन्दनं ॥
सुगन्धश्चापि धूपोऽत्र नैवेद्यं पायसं परं ॥
व्रजेति, मे भावितं मनः ॥
इति संपूजितः पुत्र भास्करः पुत्रदो भवेत् ।
अतोऽयं पुत्रदो वारो देवस्य परिकीर्त्तितः ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तः पुरापुत्रदो विधिः ॥

—०—

दक्षिणे त्वयने यःस्यात् स जयः परिकीर्त्तितः ॥
अत्रोपवासो नक्तन्तु स्नानं दानं जपस्तथा ।
भवेच्छतगुणं देव भास्करस्य दिने कृतं ॥
तस्मान्नक्तादि कर्त्तव्यमस्माच्छतगुणो विधिः ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तो जयविधिः ।

जयन्त उत्तरर्क्षे ये आदित्यगणनायक।
वारो देवस्य चैवात्र पूज्यो देवो गणाधिपः॥
पूजितस्तत्र देवेशः सहस्रगुणितं फलं।
फलं ददाति देवेशः स्नानदानादिकर्म्मणि॥
घृतेन पयसा ह्यत्र स्नानमिक्षुरसेन तु।
विलेपनं कुङ्कुमस्य प्रशस्तं भास्करप्रियं॥
धूपक्रिया गुग्गुलुना नैवेद्यं माषकं प्रिये।
इत्थं संपूज्य देवेशं कुर्य्याद्दा मन्त्रवत् किल॥
ब्राह्मणान् भोजयेत् पश्चात् मोदकांस्तिलशष्कुली।
इत्थं यः पूजयेद्भानुं प्राजापत्यर्क्षसंयुतः॥
स शोकविजयो नाम सर्वपापभयापहः।
तत्र कोटिगुणं सर्वं फलं पुण्यस्य कर्मणः॥
ददाति भगवान् देवः पूजितः सगणाधिपः।
स्नानं दानं जपो होमः पितृदेवादिपूजनं॥
नक्तं वा सोपवासो वा संपूज्योऽत्र दिवाकरः।
सर्व्वलोकाधिपो भूत्वा प्राप्यते सप्तसप्तिकः॥

इति भविष्योत्तरोक्तं सूर्यस्य वारे त्रिपुरसूदनव्रतं।

——ooo——

प्रातः कृत्वा ततः स्नानं पूजयित्वा दिवाकरं।
आदित्याभिमुखस्तिष्ठेद्यावदस्तमनं रवेः॥
जपमानो महाश्वेतां स्तम्भमाश्रित्य भक्तितः।
महादेवस्य भक्त्या तु देवदेवं दिवाकरं।
पश्यन् जपन् महाश्वेतां तिष्ठेदस्तमयं रवेः।

गन्धपुष्पोपहारैश्च पूजयित्वा दिवाकरं ॥
विप्राय दक्षिणां दद्यात्ततो भुञ्जीत वाग्यतः ।
इत्थमेव व्रतं कुर्य्याद्भास्करप्रीतये नरः ॥
भानुमांस्तस्य तु प्रीतो दद्यात् सर्वमनोरथान् ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तो आदित्याभिमुखविधिः ।

———ooo———

रविसंक्रमणे यस्मात् रवेर्वारो गणाधिप ।
आदित्यहृदयो नाम आदित्यहृदयप्रियः ॥
मां तत्र नक्तमाश्रित्य देवं संपूज्य यत्नतः ।
गत्वा मम पुरं पश्चात् पृथिव्यां स्यान्नराधिपः ।
गच्छेदायतनं भानोरादित्याभिमुखस्थितः ।
जपेदादित्यहृदयं संख्ययाष्टशतं बुधः ॥
यो नरः पूजयेद्भानुं भक्त्या श्रद्धासमन्वितः ।
स कामान् लभते सर्वान् आदित्यहृदये स्थितः ॥

इति भविष्यत्पुराणोक्तं आदित्यहृदयविधिः ।

———ooo———

कृष्णे वारे यदा भौमं भवेद्भगदैवतं ॥
स वरो हि महाप्रोक्तः सर्वरोगभयापहः ।
भगदैवतं, पूर्व्वाफल्गुनि ।
योऽत्र पूजयते भानुं शुभगन्धविलेपनैः ॥
सर्वरोगविनिर्मुक्तः स याति भास्करेर्गृहं ।
अर्कपत्रं पुटे कृत्वा पुष्पार्कं चैव सुव्रत ॥

देवस्य पुरतोरात्रौ भक्त्या संपूजयेद्बुधः ।
पूजयेदत्र वै भक्त्या एतेन विधिना द्विजं ॥
सर्वरोगैर्विंयुक्तास्तु गच्छेदादित्यकालयं ।
तस्मादपि व्रजेल्लोकं हुङ्काररहितस्ततः ॥
द्विजं, सूर्य्यं हुङ्काररहितो, ब्राह्मणः ।

इति भविष्योत्तरोक्तो रोगहविधिः ।

——०——

यस्त्वादित्यग्रहेशस्य वारी देवस्य सुव्रत ।
पूजयेत् स प्रियोनित्यं ख्यातो गोश्रुतिभूषण: ॥
गोश्रुतिः, चक्षुः श्रवाः
स भूषणं यस्य स सर्पभूषणइत्यर्थः ।
यस्तु संपूजयेन्नित्यं पतङ्गं पन्नगाधिपं ।
गन्धपुष्पादिधूपैस्तु स्तोत्रैर्व्वा विविधैस्तथा ॥
सोपवासो गणश्रेष्ठ आदित्यग्रहणे शुचिः ।
जपमानो महाश्वेतां स्वशाखोक्तग्रहाधिपम् ॥
ब्राह्मणान् भोजयित्वा तु ततो भुञ्जीत वाग्यतः ।
आदित्यग्रहयुक्तोऽस्मिन् वारे त्रिपुरसूदन ॥
एतत् कर्म्मकृतं पुण्यं तत्सर्वं शुभदं भवेत् ।
स्नानदानजपादीनां कर्म्मणां वृषभध्वज ॥
अनन्तं हि फलन्तेषां भवत्यस्मिन्न संशयः ।
कृतानां तु गुणश्रेष्ठ भास्करस्य वचो यथा ।
तस्मात् सूर्य्यदिने कार्य्यं पुण्यं कर्म विचक्षणैः ॥
एवं भुक्त्वा च नक्तं च उपवासमथापि वा ।

ये त्वादित्यदिने कुर्युस्ते यान्ति परमां गतिं ॥
धन्यं पुण्यं यशस्यञ्च आयुष्यं कामदं तथा ।
तस्मिन् यद्दानमपरं तन्नोदानसमं मतं ॥
द्वादशैते महाबाहो वाचा भानोर्म्महात्मनः ।
अनुष्ठितास्तु कथिताः सर्व्वपापभयापहाः ॥
कृत्वैतदेषां विधिवद्दारं वृषभवाहनम् ।
ततो यायाद्दरं लोकं वृषकेतोर्म्महात्मनः ॥

इति भविष्योत्तरोक्तं नन्दादिव्रतविधिः ।

——०——

श्रीनारायण उवाच ।

कृत्वा भूमौ लिखेत्पद्मं शोभनं कर्णिकाचितम् ।
पत्रैर्द्वादशभिर्युक्तं शोभमानं मनोरमं ॥
तेषान्तु मध्ये चत्वारि तन्मध्ये भास्करं न्यसेत् ।

तेषां द्वादशपत्राणांसम्बन्धीनि चत्वारि पत्राणि पद्ममध्ये कर्णिकासंलग्नानि कार्य्याणि अष्टौ तु तद्वाह्ये, पत्रं द्वादशदले इत्यर्थः

पूर्व्वपत्रे न्यसेत् सूर्य्यमाग्नेय्यान्तु दिवाकरं ।
याम्यायान्तु विवस्वन्तं नैर्ऋत्यान्तु भगं न्यसेत् ॥
वरुणं पश्चिमे पत्रे वायव्ये इन्द्रमेव तु ।
आदित्यमुत्तरे चैव सवितारं ततःपरं ॥
कर्णिका पूर्व्वपत्रेषु न्यसेद्दिकस्य वाजिनः ।
दक्षिणेन सहस्रांशुं मार्त्तण्डं पश्चिमे दले ॥

उत्तरे तु रविं देवं मध्ये भास्करमेव च ।
एवं विन्यस्य सर्व्वासु दिक्षु सूर्य्यार्चनं भवेत् ॥
करवीरार्कपुष्पैर्वा चन्दनागुरुचम्पकैः ।
कालोद्भवैश्च पुष्पैश्च पूजयेत् सर्व्वतोमुखं ॥
जन्ममृत्युजराशोकसंसारभयनाशनं ।
दारिद्र्यव्यसनध्वंसं श्रीमान् कुरु दिवाकर ॥
नमस्कारेण मन्त्रेण व्याहृत्या प्रणवादिभिः ।
अग्निमीले नमस्तुभ्यं जातवेद नमोऽस्तु ते ॥
इषेत्वाय नमस्तुभ्यं इषेत्वोर्ज्जे नमोनमः ।
अग्न आयाहि वीतये अग्निगर्भ नमोऽस्तु ते ॥
शन्नो देवी नमस्तुभ्यं जगच्चक्षुर्णमोनमः ।
आदित्यवारं हस्तेन पूर्वं गृह्णीत पाण्डव ।
ततः प्रत्यादित्यदिनं सप्तवारान् प्रपूजयेत् ।
एकभक्तेन नक्ताशी ब्राह्मणान् पूजयेत् दिवा ।
दक्षिणां तु यथा शक्त्या दद्यात् विप्राय भक्तितः ॥
स्थित्वाग्रत इदं ब्रूयाद्भास्करः प्रीयतामिति ।
ततस्तवीति तिग्मांशुं स्तोत्रेणानेन भक्तितः ॥
त्वं भानो जगतश्चक्षुस्त्वमस्मत्सर्वदेहिनां ।
त्वं गतिः सर्व्वसांख्यानां योगिनां त्वं परायणं ॥
अनावृतार्गलद्वारं त्वंगतिस्त्वं मुमुक्षूणां ।
त्वया सन्धार्यते लोकस्त्वया लोकः प्रकाश्यते ॥
त्वया पवित्री क्रियते निर्व्वीजं पाल्यते त्वया ।
त्वामुपस्थाय काले तु ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥

स्वशाखाविहितैर्मन्त्रैरर्च्यं ऋषिगणार्चितः।
तव दिव्यं रथं यातुः पातु पाता वरार्थिनः॥
सिद्धचारणगन्धर्व्वा यक्ष-गुह्यक-पन्नगाः।
त्रयस्त्रिंशच्च वै देवा देवा वैमानिका-गणाः॥
सोपेन्द्रश्च महेन्द्रश्च त्वामिष्टां सिद्धिमागताः।
उपयान्त्यर्चयित्वा वै प्राप्ताश्चैव मनोरथाः॥
दिव्यमन्दारमालाभिः स्वर्गविद्याधरोपमाः।
दिव्याः पितृगणाश्चैव ससूर्यां ये च मानुषाः॥
ते पूजयित्वा त्वामेव गच्छन्त्याशु प्रधानतां।
वसवो मरुतो रुद्रा ये च साध्या मनीषिणः॥
वालखिल्यादयः सिद्धा श्रेष्ठत्वं प्राणिनाङ्गताः।
सब्रह्मघोषलोकेषु समस्तं ह्यखिलेषु च॥
नतद्भूतमहं मन्ये यदर्कादतिरिच्यते।
सन्ति चान्यानि सत्वानि वीर्य्यवन्ति महान्ति च॥
न तु तेषां तथा दीप्तिः प्रभावो वा यथा तथा।
ज्योतींषि त्वं हि सर्व्वाणि त्वं सर्व्वज्योतिषाम्पतिः।
त्वयि सत्यमसत्यञ्च सर्व्वभावाश्च सात्विकाः॥
त्वं वज्रसात् कृतं चक्रं सुनाभं विश्वकर्म्मणा।
त्वं वलिश्च च मदोपेतो नाश्रितः शार्ङ्गधन्वना॥
त्वामादायांशुभिस्तेजो निदाघे सर्व्वदेहिनां।
सर्व्वौषधिरसानाञ्च पुनर्वर्षासु मुञ्चसि॥
तपन्त्यन्ये दहन्त्यन्ये गर्जन्त्यन्ये महाघनाः।
विद्योतन्ते प्रवर्षन्ति तव प्रावृषि रश्मयः॥

न तथा सुखयत्यग्निर्न प्रावारा न कम्बलाः ।
शीतवातार्द्दितं लोकं यथा तव मरीचयः ॥
त्रयोदशद्वीपपतिं नौमि भासयते मही ।
त्रयाणामपि लोकानां हितार्थैकः प्रवर्त्तसे ॥
तव यद्युदयो न स्यादन्धं जगदिदं भवेत् ।
न च धर्म्मार्थकामेषु प्रवर्त्तेरन् मनीषिणः ।
प्रधानं पशुवन्धेष्टिमन्त्रयज्ञतपःक्रियाः ।
त्वत्प्रसादादवाप्यन्ते ब्रह्मक्षत्रविशाङ्गणैः ॥
यदहर्ब्रह्मणः प्रोक्तं तदहर्युगसम्मितं ।
तस्य त्वमादिरन्तश्च कालज्ञैः परिकीर्त्तितः ॥
संवर्त्तकाग्निस्त्रैलोक्यं भस्मीकृत्यावतिष्ठते ।
त्वद्दीधितिसमुत्पन्ना नानावर्णा महाघनाः ॥
सैरावताः साशनयः कुर्व्वन्तिभूत(१) संस्रुतं ।
कृत्वा द्वादशधात्मानं द्वादशादित्यताङ्गतः ॥
संहृत्यैकार्णवं सर्व्वन्त्वं शोषयसि रश्मिभिः ।
त्वमिन्द्रमाहुस्त्वं रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं प्रजापतिः ॥
त्वामग्निस्त्वां मनःसूक्ष्मं प्रभुस्त्वं ब्रह्मशाश्वतः ।
त्वं हंसः सविता भानुरंशुमाली वृषाकपिः ॥
विवस्वान्मिहिरः पूषा मित्रो धर्म्मस्तथैव च ।
सहस्ररश्मिरादित्यस्तपस्त्वं त्वं गवांपतिः ॥
मार्त्तण्डोऽर्को रविः सूर्य्यः शरण्यो दिनकृत्तथा ।
दिवाकरः सप्तसप्तिर्व्योमकेशो विरोचनः ॥

---

(१) कुर्वन्त्याद्भुतमिति क्वचित् पाठः ।

आशुगामी तपोघ्नश्च हरिताश्वश्च कीर्त्त्यसे।
सप्तम्यामथवाष्टम्यां भक्त्या पूजां करोति यः॥
अनिर्व्विण्णान्दकारी लक्ष्मीस्तं भजते नरं।
न तेषामापदः सन्ति नाधयो व्याधयस्तथा॥
एतावानन्यमनसा कुर्व्वन् पद्येन वन्दनम्।
सर्व्वरोगैर्व्विरहिताः सर्व्वपापविवर्जिताः॥
त्वद्भावभक्ताः सुखिनो भवन्ति चिरजीविनः।
त्वं ममाप्यव कामस्य सर्व्वाप्तिं विचिकीर्षतः॥
अन्नमन्नपतेर्दातुमर्मितं श्रद्धयार्हसि।
ये चान्येनुचराः सर्व्वाः पादोपान्तं समाश्रिताः॥
माठरारुणदण्डाद्या स्तां स्तां श्चैव सनिक्षुभान्।
क्षुभया सहिता मैत्री पार्श्वभूतसमादराः॥
तांश्च सर्व्वा नमस्यामि पातु मां शरणागतं।
इमं स्तवं पूतमनाः समाधिना
पठेदिहान्योऽपि वरं समर्थयन्।
नतस्य दद्याञ्च रविर्मनीषितं
तदाप्नुयाद्यद्यपि तत्सुदुर्लभं॥
उभे सन्ध्या पठेन्नित्यं नारी वा पुरुषो यदि।
आपदं प्राप्य मुच्येत वन्ध्या सुतधनं लभेत्॥
कामजं क्रोधजं वापि मदजं दर्पजं तथा।
अपि जन्मसहस्रोत्थं पापं नश्येत तत्क्षणात्॥
धनधान्यसमायुक्तो नरः सौभाग्यमश्नुते।
कल्पकोटिसहस्राणि कल्पकोटिशतानि च॥

विमानवरमारूढः सूर्य्यलोके महीयते ।
अपुत्रा या भवेन्नारी धनसौभाग्यवर्जिता ॥
सुरूपा लभते पुत्रान् धनं सौभाग्यमेव च ।

इति भविष्यत्पुराणोक्तं दिवाकरव्रतं ।

स्कन्द उवाच ।

शृणु दिव्यं परं पुण्यमादित्याराधनं परं ।
यत्कृत्वा सर्व्वकामानां सकलं फलमाप्नुयात् ॥
समुद्रतीरे प्राकारा पुरी द्वारवती शुभा ।
वासुदेवे यदुवरे युवराज्यं प्रशासति ॥
दुर्वासा शङ्करस्यांशः आजगामावलोककः ।
कृष्णेन पूजितस्तत्र अर्घ्यपाद्यासनादिभिः ॥
भोजनं तस्य यद्दत्तं यथाभिलषितं मुनेः ।
सम्पूजितः स कृष्णेन यावद्गच्छत्यसौ मुनिः ॥
शाम्बेन कथितं तस्य सुतेन सहसा किल ।
क्रुद्धोपि मुनिशार्दूलः कोपं स कृतवान् स्वयं ॥
पूजितेन मयेदानीं मन्युं कर्त्तुं कथं क्षमः ।
स गत्वा नारदं प्राह शाम्बेन हसितोस्मि भोः ॥
प्रकारान्तरतः कार्य्यं तस्य शिक्षापनं त्वया ।
इत्युक्तो नारदः प्रायात् द्वारकां कृष्णसन्निधौ ॥
स्वकं सैन्यं दर्शयस्व मम देवकिनन्दन ।
देव जानाम्यहं कृत्वा हस्त्यश्वरथसङ्कुलं ॥
नारदेनैव मुक्तस्तु तथैव कृतवान्विभुः ।

दर्शिते तु वले प्राह नात्र शाम्बः प्रदृश्यते ॥
मयैवानीयते शीघ्रं द्वारवत्यास्तवान्तिकं।
गत्वैवमुक्तो मुनिना शृणु जाम्बवतीसुत ॥
स शृङ्गारस्तथानीतो मकरध्वजदर्शनात्।
गत्वालिङ्ग्य चुचुम्बुस्तं गोप्यः कृष्णपरिग्रहाः।
नारदः प्राह भगवान् दुश्चरित्रं तथानघ ॥
क्रुद्धेन सौरिणा शप्तः कुष्ठी भव नराधिपः।
एवमुक्ते तथा पुत्रः कुष्ठरोगातुरोऽभवत् ॥
शाम्बः प्रणम्याह पितः किमर्थं शपितस्त्वया।
स्वशक्तिज्ञानदृष्ट्या तु विचारय सुनिश्चयं ॥
ध्यानाद्दुर्व्वाससो ज्ञाता विक्रिया ह्यस्य कारणं।
अनुग्रहो मया पुत्र कार्य्यस्तेह्ययने शुचौ ॥
आदित्यस्य व्रतञ्चैव कुरु कुष्ठविनाशनं।

शाम्ब उवाच।

कथन्त्वेतत् मया कार्य्यं व्रतं सर्व्वफलप्रदं।
किं विधानन्तु के मन्त्राः किं दानं किञ्च पूजनं ॥

श्रीकृष्ण उवाच॥

मासमाश्वयुजं प्राप्य यदादित्यदिनं भवेत्।
तदा व्रतमिदं ग्राह्यं नरैस्त्रीभिर्विशेषतः ॥
यावत्संवत्सरं तावद्विधिनानेन पुत्रक।
गोमयेन चितौ कुर्य्यात् मण्डलं वर्त्तुलं पुनः।
रक्तपुष्पै रचताभिरर्घ्यं तत्र प्रदापयेत् ॥
मन्त्रेणानेन भास्वन्तमाचार्य्य प्रतिवासरं।

यथाशा विमलाः सर्व्वाः सूर्य्यभास्करभानुभिः॥
तथाशा सकला मह्यं कुरु नित्यं मयार्च्चितः।

अर्घ्यमन्त्रः।

एवं तमर्च्चयेत्तावद्यावद्वर्षं समाप्यते।
समाप्ते तु व्रते वत्स कुर्य्यादुद्यापने विधिं॥
गोमयेनानुलिप्तायां भूमौ मण्डलमालिखेत्।
रक्तचन्दनरेखाभिः कुङ्कुमेन विशेषतः॥
तन्मध्ये द्वादशदलं पद्ममाकारयेद्बुधः।
सिन्दूरपूरितदलं जवाकुसुमपूरितं॥
तन्मध्ये स्थापयेत् कुम्भं प्रवालाङ्कुरसन्निभं।
शालितण्डुलसंपूर्णं शर्कराचन्दनान्वितं॥
तस्योपरि न्यसेत्पात्रं ताम्रं शक्त्या विनिर्म्मितं।
सौवर्णं भास्करं कृत्वा पद्महस्तं स्वशक्तितः॥
आदित्यरूपन्तु निक्षुभाभास्करसप्तमीव्रतोक्तं वेदितव्यं।
रक्तवस्त्रयुगोपेतं पात्रोपरि निवेशयेत्॥
स्नाप्य पञ्चामृतेनादौ जवाकुसुमलेपितं।
रक्तपुष्पैस्तु नैवेद्यैः फलैः कालोद्भवैस्तथा॥
पूजयेज्जगतामीशं दीपधूपैस्तथोत्तमैः।

सूर्य्याय नमः। वरुणाय नमः। माधवाय नमः। धात्रे नमः। हरये नमः। भगाय नमः। सुवर्णरेतसे नमः। अर्यम्णे नमः। दिवाकराय नमः। तपनाय नमः। भानवे नमः। हंसाय नमः। इति द्वादशभिः पूजा कार्य्या।

नमोनमः पापविनाशनाय
विश्वात्मने सप्ततुरङ्गमाय।
सामर्ग्यजुर्धामनिधे विधात-
र्भवाब्धिपोताय नमः सवित्रे॥

प्रार्थनामन्त्रः।

अनेन मन्त्रेणार्घ्यं।

एवं संपूज्य भानुन्तु नक्तं भुञ्जीत वाग्यतः।
आचार्य्यं पूजयित्वा तु वस्त्रैराभरणैः शुभैः॥
तस्मै तां प्रतिमां कुम्भं सहिरण्यं प्रदापयेत्।
प्रीयतां भगवान् देवो मम संसारतारकः॥
ब्राह्मणान् भोजयेत्पश्चाद्द्वादशान्नादिविस्तरैः।
तेभ्यस्तु कलशान् दद्याद्यथा शक्त्या तु दक्षिणां॥
एवं यः कुरुते सम्यक् व्रतमेतदनुत्तमं।
आशादित्येति विख्यातं तस्य पुण्यफलं महत्॥
निर्व्याधिर्निपुनो(२) जस्वी पुत्र-पौत्रसमन्वितः।
भुक्ता च भोगानमलानमरैरपि दुर्लभान्॥
देहान्ते रविसायुज्यं प्राप्नुयादुत्तमोत्तमं(१)।
प्राप्स्यसे परमाम्सिद्धिं विमुक्तः कुष्टरोगतः॥
आशाभङ्गो न तस्यास्ति कदाचिज्जन्मजन्मनि।
एतस्मात् कारणाद्वत्स कुरुष्व व्रतमुत्तमं॥
एतच्छ्रुत्वा वचः शाम्बः पित्रा कृष्णेन भाषितं।

---

(१) प्राप्नुयान्नात्र संशय इति पाठान्तरं।

(२) निरोगी वर्चस्वीति पाठान्तरं।

व्रतं चरित्वा संप्राप्तः सर्वसिद्धिं सुदुर्लभां ॥
इदं यः शृणुयाद्भक्त्या श्रावयेद्वापि मानवः ।
तावुभौ पुण्यकर्माणौ रविलोकमवाप्नुतः ॥

इति स्कन्धपुराणोक्तं आशादित्यव्रतं ।

———000———

अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं ह्येतदुत्तमं ।
येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टि पुष्टिःकान्तिश्च जायते ॥
सर्व्वग्रहाः सदा सौम्या जायन्ते यत् प्रसादतः(१) ।
आदित्यवारहस्तेन पूर्व्वं संगृह्य भक्तितः॥
मन्त्रोक्तविधिना सर्व्वं कुर्य्यात्पूजादिकं रवेः ।
प्रत्येकं सप्तनक्तानि कृत्वा भक्तिपरो नरः ॥
ततस्तु सप्तमे प्राप्ते कुर्य्याद्ब्राह्मणवाचनं ।
भास्करं शुद्धसौवर्णं कृत्वा यत्नेन मानवः ॥

आदित्यरूपं, आशादित्यव्रतवद्वेदितव्यं ।

ताम्रपात्रे स्थापयित्वा रक्तपुष्पैः प्रपूजयेत् ॥
रक्तवस्त्रयुगच्छन्नं छत्रोपानद्युगान्वितं ।
घृतेन स्नापयित्वा तु लड्डुकान्विनिवेद्य च ॥
होमं घृततिलैः कुर्य्याद्रविनाम्ना तु मन्त्रवित् ।
समिधोष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव वा ॥
होतव्या मधुसार्पिभ्यां दध्ना चैव घृतेन वा ।

समिधोत्र, अर्कसमिधः ।

(१) येन पाण्डव इति पाठान्तरं ।

मन्त्रेणानेन विदुषे ब्राह्मणायोपपादयेत् ।
आदिदेव नमस्तुभ्यं सप्तसप्ते दिवाकर ॥
त्वं रवे तारयस्वास्मानस्मात् संसारसागरात् ।
व्रतेनानेन राजेन्द्र भवेदारोग्यमुत्तमं ॥
द्रव्य-संपत्सुतप्राप्तिरिति पौराणिका विदुः ।
अविसम्वादिनी चेयं शान्तिः पुष्टिः सदा नृणां(१) ॥

इति भविष्यपुराणोक्तमादित्यशान्तिव्रतम् ।

——oo——

नारद उवाच ।

यदारोग्यकरं नृणां यदनन्तफलप्रदं ।
व्रतं तत् ब्रूहि मे नन्दिन् सर्व्वपापप्रणाशनं ॥

नन्दिकेश्वर उवाच ।

यत्तद्विश्वात्मनो धाम परं ब्रह्म सनातनं ।
सूर्य्याग्नि चन्द्ररूपेण त्रिधा जगति संस्थितं ॥
तदाराध्य शुभं विप्र प्राप्नोति कुशलं सदा ।
तस्मादादित्यवारेण सदा नक्ताशनो भवेत् ॥
यदा हस्तेन संयुक्तमादित्यस्य च वासरं ।
उत्पद्यते यदा भक्तिर्भानोरुपरि शाश्वती ।
तदा दित्यदिने कुर्य्यादेकभक्तं विमत्सरः ॥
तदारभ्य सदा कार्य्यं नक्तमादित्यवासरे ।
नक्तमादित्यवारेण भोजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥
ततोऽस्तसमये भानो रक्तचन्दनपङ्कजं ।

(१) सूर्य्यघोरा सुघोरास्तु कृता शान्तिः शुभप्रदा इति पुस्तकान्तरे पाठः ।

विलिख्य द्वादशदलं पूज्य सूर्येति पूर्व्वतः ॥
दिवाकरं तथाग्नेये विवस्वन्तमतःपरं ।
भगन्तु नैऋते देवं वरुणं पश्चिमे दले ॥
महेन्द्रं मारुतदले आदित्यन्तु तथोत्तरे ।
शान्तमीशानभागे तु नमस्कारेण विन्यसेत् ।
कर्णिका पूर्व्वभागे तु सूर्य्यस्य तुरगान्न्यसेत् ॥
दक्षिणे यमनामानं मार्त्तण्डं पश्चिमे दले ।
उत्तरेण रविं देवं कर्णिकायान्तु भास्करं ॥
अर्घ्यं दत्त्वा ततो विप्र सतिलारुणचन्दनं ।
यवाक्षतसमायुक्तमिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
कालात्मा सर्वभूतात्मा सविता सर्व्वतोमुखः(१) ।
यस्मादग्नीन्दुरूपस्त्वमतः पाहि प्रभाकरः ॥
अग्निमीले नमस्तुभ्यमिषेत्वोर्जेति भास्करः ।
अग्न आयाहि वरदं नमस्ते ज्योतिषाम्पते ॥
अर्घ्यं दत्त्वा विसृज्याथ निशि तैलविवर्जितं ।
भुञ्जीत भावितमना भास्करं संस्मरन् मुहुः ॥
प्राक्तनेऽह्नि शनौ चैव तैलाभ्यङ्गं विवर्ज्जयेत् ।
वत्सरान्ते कारयित्वा काञ्चनं कमलोत्तमं ॥
पुरुषन्तु यथा शक्त्या कारयेद्द्विभुजन्तथा(२) ।
सुवर्णशृङ्गीं कपिलां महार्घ्यां
रौप्यैः खुरैः कांस्यदोहां सवत्सां ।

---

(१) वेदात्मा सर्व्वतो मुख इति पाठान्तरं ।

(२) कारयेच्च द्विजोत्तममिति वा पाठः ।

पूर्णं गुड़स्योपरि ताम्रपात्रे
निधाय पद्मे पुरुषञ्च दद्यात् ॥
संपूज्य रक्ताम्बरमाल्यधूपैः
द्विजञ्च रक्तैरथवा पिशङ्गैः ।
प्रक्षालयित्वा पुरुषं सपद्मं
दद्यादनेकव्रतदानकाय ॥
अव्यङ्गरूपाय जितेन्द्रियाय
कुटुम्बिने शुद्धमनुव्रताय ।
नमोनमः पापविनाशनाय
विश्वात्मने सप्ततुरङ्गमाय ॥
सामर्ग्यजुर्धामनिधे विधात्रे
भवाब्धिपोताय जगत् सवित्रे ।
त्रयीमयाय त्रिगुणात्मने नमः
त्रिलोकनाथाय नमो नमस्ते ॥
इत्यनेन विधानेन वर्षमेकन्तु यो नरः ॥
नक्तमादित्यवारेण कुर्य्यात्स निरुजो भवेत् ।
धनधान्यसमायुक्तः पुत्र-पौत्रसमन्वितः ॥
मर्त्त्ये स्थित्वा चिरं कालं सूर्य्यलोकमवाप्नुयात् ।
कर्म्मसंचयमवाप्य भूपति-
र्दुःख-शोक-भय-रोगवर्ज्जितः ।
द्वीपसप्तकपतिः पुनः पुन-
र्धर्म्ममूर्त्तिरमितौजसा युतः ॥

या च देवगुरुभर्त्तृतत्परा
वेदमूर्त्तिदिननक्तमाचरेत् ।
सापि लोकममरेशपूजिता
याति नारद रवेर्न संशयः ॥

वेदमर्त्तिः सूर्य्यस्तद्दिने नक्तमित्यर्थः ।

यः पठेदथ शृणोति वा नरः
पश्यतीदमथवानुमोदयेत् ।
सोपि शक्रभवने दिवौकसैः
कल्पकोटिशतमेव मोदते ॥

इति मत्स्यपुराणोक्तं सूर्य्य नक्तव्रतं ।

अथ वेश्याव्रतं ।

युधिष्ठिर उवाच ।

वर्णाश्रमाणां प्रभवः पुराणेषु मया श्रुतः ।
पण्यस्त्रीणां समाचारं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
का ह्यासां देवता कृष्ण किं व्रतं किमुपोषितं ॥
केन धर्म्मेण चैवैताः स्वर्गमाप्स्यन्त्यनुत्तमं ।

कृष्ण उवाच ।

मम पत्नीसहस्राणि शतं पाण्डव षोडश ।
रूपौदार्य्यगुणोपेता मन्मथायतनाः शुभाः ॥
ताभिर्व्वसन्तसमये कोकिलालिकुलाकुले ।
पुष्पितोपवनोत्फुल्लकल्हारसरसस्तटे ॥

निष्करापानगोष्ठीभिरथदानैरलङ्कृतः ।
कुसुमानयनः श्रीमान् मालतीकृतशेखरः ॥
गच्छेत् समीपमेतासां शाम्बः पुरपुरञ्जयः ।
साक्षात् कन्दर्परूपेण सर्व्वाभरणभूषितः ॥
अनङ्गशरतप्ताभिः साभिलाषमवेक्षितः ।
प्रवृद्धो मन्मथस्तासां सर्व्वाङ्गक्षोभदायकः ॥
तदीक्षितं मया सर्व्वं विकारं ध्यानचक्षुषा ।
अशपं रुषितः सर्व्वा हरिष्यन्तीह दस्यवः ॥
मयि स्वर्गमनुप्राप्ते भवतीः काममोहिताः ।
एतद्वाक्यमुपाश्रुत्य वाष्पपर्य्याकुलेक्षणः ॥
मामूचुर्वद गोविन्द कथमेतद्भविष्यति ।
भर्त्तारं जगतामीशं त्यक्त्वा यामो परान्तिकं(१) ॥
दिव्यानुभावच्च पुरीं रत्नवन्ति गृहाणि च ।
द्वारकावासिनः सर्व्वे देवरूपाः कुमारकाः ।
भगवन् सर्व्वलोकस्य कथं भोगं भजाम्यहं ॥
दासभावमनुप्राप्ता भविष्यामः कथं पुनः ।
को धर्म्मः कः समाचारः कथं वृत्तिर्भविष्यति ॥
तथा लालप्यमानास्ता वाष्पपर्य्याकुलेक्षणाः ।
मया प्रोक्ता युवतयः सन्तापं त्यजतामिमं ॥

पद्मपुराणे दाल्भ्य गोपी सम्वादे ।

दाल्भ्य उवाच ।

जलक्रीड़ाविहारेषु पुरा सरसि मानसे ।

(१) तं वान्तमापराणि तमिति कचित्पाठः ।

भवतीनाञ्च सर्व्वासां नारदोभ्यासमागतः ॥
हुताशनसुताः सर्व्वा भवत्योप्सरसः पुरा ।
अप्रणम्यावलेपेन परिपृष्टः स योगवित् ॥
कथं नारायणोऽस्माकं भर्त्ता स्यादित्युपादिश ।
तस्माद्वरप्रदानञ्च शापश्चायमभूत्पुरा ॥
यस्माद्दिषा प्रधानैव मधुमाधव मासयोः ।
सुवर्णोपस्करोत्सर्गं द्वादशी शुक्लपक्षतः ।
भर्त्ता नारायणो नूनं भविष्यत्यन्यजन्मनि ॥
यदकृत्वा प्रणामं मे रूपसौभाग्यमत्सरात् ।
परिपृष्टोऽस्मि ते नाथवियोगो वो भविष्यति ॥
चौरैरपहृताः सर्व्वा वेश्या त्वं समवाप्स्यथ ।
एवं नारदशापेन केशवस्य च धीमतः ॥
वेश्यात्वमागताः सर्व्वा भवत्यः शापमोहिताः ।
इदानीमपि यद्वच्मि तच्छृणुध्वं वराङ्गनाः ।
पुरा देवासुरे युद्धे हतेषु शतशः सुरैः ॥
देवतासुरसैन्येषु राक्षसेषु ततस्ततः ।
तेषां नारी सहस्रेषु शतसोऽथ सहस्रशः(१) ॥
परिनीतानि यानि स्युः बलाद्भुक्तानि यानि च ।
तानि सर्व्वाणि देवेश प्रोवाच वदताम्बर ॥
वेश्याधर्म्मेण वर्त्तध्वमधुना नृपमन्दिरे ।
भक्तिमत्यो वरारोहास्तथा देवकुलेषु च ॥
राजानः स्वामिनस्तुल्यं ब्राह्मणाय बहुश्रुताः ।

(१) तेषां शतसहस्राणि शतान्यपि च योषितामिति वा पाठः ।

तेषां गृहेषु तिष्ठध्वं सूतकं वापि तत्समं ॥
भविष्यति च सौभाग्यं सर्व्वासां मयि भक्तितः।
न कदाचिद्रतिः कार्य्या पुंसि धनविवर्जिते ॥
अनुमानाः प्रसाद्यश्च शुल्कदो देववत्सदा।
सूरूपो वा विरूपो वा द्रव्यं तत्र प्रयोजनं॥
द्रव्योपहार्थमेवात्र सर्व्वदम्भविवर्जितं।
यः कश्चित् सुनिकृष्टोपि गृहमेष्यति वः सदा॥
निश्छद्मत्वेन सेव्यो वः स एवान्यत्र दाम्भिकान्।
द्वेषाचारो न कर्त्तव्यः स्वामिना सह कर्हिचित्॥
रूपयौवनदर्पेण धनलोभेन वा सदा।
कामश्च कान्ते या काचित् व्यभिचारं करोति च॥
स्वामिना सह पापिष्टा पापिष्टो यात्यधोगतिं।
देवतानां पितॄणाञ्च पुण्येह्नि समुपस्थिते॥
गो भू-हिरण्य-दानानि(१) प्रदेयानि च शक्तितः।
ब्राह्मणेभ्यो वरारोहा कार्य्याणि सुव्रतानि च॥
यथाप्यन्यत् व्रतं सम्यक् उपदेष्यामि तत्त्वतः।
अविचारेण सर्व्वाभिरनुष्ठेयञ्च तत्पुनः॥
संसारोत्तरणायालमेतद्वेदविदो विदुः।
यदा सूर्य्यदिने हस्तः पुष्योवाथ पुनर्व्वसुः॥
भवेत्सर्व्वौषधीस्नानं सम्यङ्नारी समाचरेत्।
तदा पञ्चशरव्यापिसन्निधानत्वमिष्यति॥

(१) धान्यानीति क्वचित् पाठः।

अर्चयेत् पुण्डरीकाक्षमनङ्गस्यापिकीर्त्तनं ।
कामाय पादौ संपूज्य जङ्घे वै मन्मथाय च(१) ॥
मेढ्रे कन्दर्पनिधये कटिं प्रीतिपतयेनमः ।
नाभिं सौख्यसमुद्राय वामनाय तथोदरं ॥
हृदयं हृदयेशाय स्तनावाह्लादकारिणे ।
उत्कण्ठायेति वै कण्ठमास्यमानन्दजाय च ॥
वामांशं पुष्पचापाय पुष्पवानाय दक्षिणं ॥
ललाटं पुष्पवाणेति शिरः पञ्चशराय वै ।
नमोऽनङ्गाय वै मौलिं विलोमायेति जङ्घयोः(२) ॥
सर्व्वात्मने शिरःपूज्यं देवदेवस्य पूजयेत् ।
नमः श्रीपतये तार्क्ष्यध्वजाङ्कुशधराय च ॥
गदिने पद्महस्ताय(३) शङ्खिने चक्रपाणये ।
नमोनारायणायेति कामदेवात्मने नमः ॥
नमः शान्त्यै नमस्तुष्टै, नमो रत्यै नमः श्रियै(४) ।
नमः स्तुष्टै, नमपुष्टै, नमः सर्व्वप्रदेति च ॥
एवं संपूज्य गोविन्दमनङ्गात्मकमीश्वरं ।
गन्धैर्म्माल्यैस्तथा धूपैर्नैवेद्यैर्नवभामिनि(५) ॥
तत आह्वयः धर्मज्ञं ब्राह्मणं वेद पारगं ।

---

(२) जङ्घे व्यामोहकारिणे इति क्वचित् पाठः ।
(२) ध्वजमिति वा पाठः ।
(३) पीतवस्त्राय इति वा पाठः ।
(४) नमः शक्त्यै नमः शान्त्यै इति क्वचित् पाठः ।
(५) शोभने इति वा पाठः ।

अव्यंगावयवं पूज्य गन्धापुष्पादिभिस्तथा(१) ॥
शालेयतण्डुलप्रस्थं घृतपात्रेण संयुतं।
तस्माद्विप्राय दातव्यं हृच्छयः प्रीयतामिति।
यथेच्छाहारभुग्भक्तं तमेव द्विजसत्तमं॥
रत्यर्थं कामदेवोयमिति चित्तेन धार्य्यतां(२)।
यद्यदिच्छति विप्रेन्द्रस्तत्तत् कुर्य्यात् विलासिनी॥
सर्व्वाभावेन चात्मानमर्पयेत् स्मितभाषिणी।
एवमादित्यवारेण सदा तद्व्रतमाचरेत(३)॥
तण्डुलप्रस्थदानादियावन्मासास्त्रयोदश।
ततस्त्रयोदशे मासि संप्राप्ते तस्य कामिनी॥
विप्रस्योपस्करैर्युक्तां शय्यां दद्याद्विलक्षणां(४)।
सोपधानकविश्रामं स्वास्तरावरणां शुभां॥
दीपकोपानहच्छत्रपादुकासनसंयुतां।
सपत्नीकमलंकृत्यहेमसूत्रांगुलीयकैः॥
सूक्ष्मवस्त्रैः सकटकः धूपमाल्यानुलेपनैः(५)।
कामदेवं सपत्नीकं गुडकुम्भोपरिस्थितं॥
कामदेवरूपन्तु मदनत्रयोदशीव्रतोक्तं विज्ञेयं।
ताम्रपात्रासनगतं हैमनेत्रपटावृतं।

---

(१) पुष्पतण्डुलचन्दनैरिति वा पाठः।
(२) यथाचित्तेवधारयेदिति क्वचित्पाठः।
(३) सर्व्वमेतत् समाचरेदिति वा पाठः।
(४) विप्रायोस्करैर्युक्तां शय्यांदद्याद्विचक्षण इति वा पाठः।
(५) गन्धमाल्यानुलेपनैरिति क्वचित् पाठः।

सुकांस्यभाजनोपेतमिक्षुदण्डसमन्वितं ॥
दद्याद्यथोक्तविधिना (१) तथैकां गां पयस्विनीं।
यथान्तरं न पश्यामि कामकेशवयोः सदा ॥
तथैव सर्वकामाप्तिरस्तु विष्णोः सदा मम।
यथा न कमला देहात् प्रयाति मम केशवे ॥
तथा ममापि देवेश शरीरस्थं पतिं कुरु(२) ॥
तथैव काञ्चनं देवं प्रतिगृह्य द्विजोत्तमः।
कोदादिति पठेन्मन्त्रं ध्यायंश्चेतसि माधवं ॥
कोदादिति, यजुर्वेदशाखाप्रसिद्धोमन्त्रः।
ततः प्रदक्षिणीकृत्य विसृज्य द्विजपुङ्गवं।
शय्यासनादिकं सर्वं ब्राह्मणस्य गृहं नयेत्।
ततः प्रभृति योन्योपि(३) रत्यर्थी गृहमागतः ॥
स सम्यक् सूर्यवारेण स सुपूज्यो यथेच्छया (४)।
एवं त्रयोदशं यावत् मासमेकं द्विजोत्तम ॥
तर्पयीत यथा कामं प्रोषितो रविमन्दिरे।
तदनुज्ञां निषेवेत यावदस्यागमो भवेत्।
एवमेकं द्विजं शान्तमाचारज्ञं विचक्षणं ॥
संपूजयेच्चतुःप्राज्ञमपरं वरदाज्ञया।
आत्मनोपि यदा विघ्नं गर्भसूतकजन्मजं(५) ॥

---

(१) यथोक्तमन्त्रेणेति क्वचित पाठः।
(२) वशगं स्वं पतिं कुर्व्विति क्वचित् पाठः।
(३) यो विप्रे इति वा पाठः।
(४) समान्यः सूर्यवारे च स्नानशय्यादिभोजनैरिति वा पाठः।
(५) गर्भसूतकराजकमिति वा पाठः।

दैवं वा मानुषं वास्यादुपरागेण वा पुनः।
लक्ष्मीर्वियुज्यते देव न कदाचिद्यथा तव॥
शय्या ममापि शून्यास्तु तथैव मधुसूदन।
गीतवादित्रनिर्घोषं देवदेवस्य कारयेत्॥
एतद्धि कथितं सम्यग्भवतीनां विशेषतः।
सुधर्म्मोयं परो भावो वेश्यानामिह सर्व्वथा॥
पुरुहूतेन यत् प्रोक्तं दानवेषु पुरा मया।
तदिदं साम्प्रतं सर्व्वं भवतीष्वपि युज्यते॥
सर्व्वपापप्रशमनमनन्तफलदायकं।
साचारानष्ट दश वा(१) यथा शक्त्या प्रपूजयेत्॥
एषप्रोक्तं मया राजन् दानवेषु ततो मया।
तदिदञ्च व्रतं सर्व्वं वेश्यानाञ्च प्रकाशितं॥
पुराणं धर्म्मसर्वस्वं वेश्याजनसुखप्रदं।

करोति वाशेषमखण्डमेतत्
कल्याणिनी माधवलोक संस्था।
सा पूजिता देवगणैरशेषै-
रानन्दकृत्स्थान मुपैति विष्णोः॥

इति श्रीभविष्योत्तरे कामदाने वेश्याव्रतं नाम(२)।

———000@000———

(१) अष्टपञ्चाशदिति वा पाठः।

(२) इति पद्मपुराणोक्तं वेश्याव्रतमिति वा पाठः।

सूत उवाच।

मेरुपार्श्वे भद्रपीठे सुखासीनं जगद्गुरुं।
कश्यपं सृष्टिकर्त्तारं तापसं शुद्धमानसं॥
नारदो वैष्णवश्रेष्ठस्त्रैलोक्यभ्रमणप्रियः।
कदाचिद्दुर्द्दशां प्राप्य कश्यपं शरणं ययौ॥

नारद उवाच।

देव-दानव-गन्धर्व्व-ऋषि-पन्नग-मानवाः।
स्रष्टा त्वं सर्वभूतानां धर्म्माधर्मौ हि वेत्सि च॥
दुष्टग्रहाभिभूतानां दुर्द्दशाहतचेतसां।
उपायं वद तेषां त्वं शरणागतवत्सल॥

कश्यप उवाच।

तां छेत्तुं ब्रूहि विप्रेन्द्र केन मुक्ता भवन्ति ते।
साधु पृष्टं महाभाग जगदानन्दकारकः॥
वच्ये सौरव्रतं पुण्यं दुर्द्दशान्तकरं परं।
दशाकरं हि भूतानां मनोरथकरं परं॥
भानुवारे सिते पक्षे दशम्यां चैव नारद।
प्रातः कालेऽथ मध्याह्ने स्नानं कुर्य्याद्यथाविधि॥
भानुं ध्यायेत्त्रिमूर्त्तिं हि सर्व्वदैन्यविनाशनं।
सूर्य्यपूजा प्रकर्त्तव्या तथा गन्धानुलेपनैः॥
उपचारैः षोड़शभिर्नैवेद्यैस्तु फलान्वितैः।
पूजयेद्दुर्द्दशां तत्र लिखित्वा दशपुत्तिकाः॥
दुर्मुखा दीनवदना मलिनाऽसत्यवादिनी।

सुबुद्धिनाशिनी हिंस्रा बहुचिन्ताप्रदायिनी ॥
उच्चाटकारिणी नाम दुश्चरित्रविरोधिनी ।
एताः पूज्याः कृष्णवर्णा भक्तियुक्तेन चेतसा ॥
आदौ पूज्या प्रयत्नेन गोमयेनोपलेपयेत् ।
नित्यं पापकरा पापा देवद्विजविरोधिनी ॥
गच्छ त्वं दुर्द्दशे देवि नित्यं शत्रुविवर्द्धिनि ।
अनेन प्रार्थये लीढ़ि प्रयत्नेन विसर्जयेत् ॥
ततः पूजा प्रकर्त्तव्या डोररूपे च भास्करे ।
दशग्रन्थिसमायुक्तं दशसूत्रोपशोभितं ॥
डोरकं तु प्रतिष्ठाप्य पूजां कृत्वा करे न्यसेत् ।
आवाहनादिदानान्तं पूजनं कारयेत्ततः ॥
तत्र देवं क्षमाप्याथ दशापूजां समारभेत् ।
भूमिभागे च पीठे वा लिखित्वा दशपुत्तिकाः ।
सुबुद्धिदा सुखकरी सर्व्वसम्पत्तिदायिनी ।
इत्यष्टभोगप्रदा लक्ष्मीः कीर्त्तिदा दुःखनाशिनी ॥
बुद्धिदात्री सुखकरा सर्व्वसम्पत्तिदायिनी ।
पुत्रश्रेय्या च विजया दशमी धर्म्मदायिनी ॥
एभिस्तु नामभिर्मन्त्रैः पूजनीयाः पृथक् पृथक् ।
प्रतिष्ठापूजनं कार्य्यन्नैवेद्यञ्च यथा विधि ॥
विशुद्धवसनां देवीं सर्व्वाभरणभूषितां ।
ध्यायेद्दशदशादेवीं वरदाभयदायिनीं ॥
इति ध्यानं प्रकुर्व्वीत दशायाः प्राप्तये रतः ।

फलस्तु दशसंख्याकैर्भुञ्जीयात्तैलवर्ज्जितं ॥
एवं व्रतं प्रकर्त्तव्यं दशाप्राप्तिकरं परं ।

नारद उवाच ।

कश्यप त्वत्प्रसादेन श्रुतं हि व्रतमुत्तमं ।
दशाव्रतं कृतं केन कस्य तुष्टो हि भास्करः ॥

कश्यप उवाच ।

पुरा तु नलभूपालश्चक्रवर्त्तिषु धार्म्मिकः ।
राज्यभ्रष्टो दशाहीनो द्यूतेनैव हि नारद ॥
तेनापि पूजितः सूर्य्यो व्रतं कृत्वा प्रयत्नतः ।
दुर्द्दशां नाशयित्वा तु राज्यं प्राप्तं स्त्रिया सह ।
ततश्च द्वापरे विप्राः पीड़या दुर्द्दशान्विताः ।
भ्रममाणा वने घोरे प्राप्ताः सत्यवतीसुत ॥

युधिष्ठिर उवाच ।

राज्यभ्रष्टो दशाहीनो राजाहं केन कर्म्मणा ।
इदानीं मे हितं ब्रूहि राज्यप्राप्तिकरं परं ॥
घृणिं ध्यात्वा मुनिश्रेष्ठो दृष्ट्वापि च दशाकरं ।
व्रतोपदेशनं चास्य चकार मुनिपुङ्गवः ॥
अस्य व्रतस्य सामर्थ्यात् प्राप्तं राज्यमकण्टकं ।
व्रतं कृत्वा च विधिना चतुर्भिर्भ्रातृभिः सह ॥
श्रुत्वेदं नारदो वाक्यं पुनः पप्रच्छ कश्यपं ।

नारद उवाच ।

केन कर्म्मविपाकेन दुर्द्दशाभिहतो नरः ।
जायते मुनिशार्द्दूल तत्त्वं मे वक्तुमर्हसि ॥

कश्यप उवाच।

शृणु नारद तत्त्वज्ञ दुर्दशा प्राप्यते नरैः।
तुष-भस्मा-स्थि-मुसलं कदाचिन्नलङ्घयेन्न तु॥
कुमारी रजकी वृद्धा पशुयोनिरताश्च ये।
अयोनिगुदगामी च ब्राह्मणी गमनेन च॥
सन्ध्यासु पर्व्वसमये रमते च रजस्वलां।
पितृमातृपरित्यागी स्वामिनं रणसङ्कटे॥
त्यजेत् स्वधर्म्मपत्नीं यो दुर्दशा प्राप्यते नरैः।
तस्मात्सर्व्वंप्रयत्नेन नान्यमार्गेण वर्त्तयेत्॥
तस्मात्तु तद्व्रतं कार्य्यं सर्व्वकामार्थसिद्धये।

इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे कश्यपनारदसम्वादे दशादित्यव्रतं।

——oo@oo——

सौरधर्मे मान्धातृवशिष्ठ संवादे मान्धातोवाच।

भगवन् ज्ञानिनां श्रेष्ठ कथयस्व प्रसादतः।
त्वद्वक्त्राच्छ्रोतुमिच्छामि व्रतं पापप्रणाशनम्॥
सर्वंकामप्रदञ्चैव सर्व्वामयविनाशनं।
पूजार्घ्यंदानसहितं नैवेद्यं प्राशनाचितं॥
एतत् कथय सर्व्वं त्वं प्रसन्नो यदि मे प्रभो।

वसिष्ठ उवाच।

शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यद्गुह्यं व्रतमुत्तमं।
सर्व्वकामप्रदं पुसां कुष्ठादिव्याधिनाशनं।
भानोस्तुष्टिकरं राजन् भुक्तिमुक्तिप्रदायकं॥
यस्योदये सुरगणा मुनिसंङ्घाः सचारणाः।

देव दानव-यक्षाश्च कुर्व्वन्ति सततार्चनम् ॥
यस्योदये तु सर्वेषां प्रबोधो नृपसत्तम ।
तस्य देवस्य वक्ष्यामि व्रतं राजन् सविस्तरं ॥
पूजार्घ्यप्राशनं दानं नैवेद्यं शृणु तत्वतः ।
सर्व्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्व्वयज्ञेषु यत्फलं ॥
सर्व्वदानेन तपसा यत्पुण्यं समवाप्यते ।
प्रातःस्नानेन यत्पुण्यं यत्पुण्यं रविवासरे ॥
मार्गशीर्षादिमासेषु द्वादशस्वपि भूपते ।
सूर्य्यव्रतं करिष्यामि यावद्वर्षं दिवाकर ॥
व्रतं संपूर्णतां यातु त्वत्प्रसादात् प्रभाकर ।

नियममन्त्रः ।

ततः प्रातः समुत्थाय नद्यादौ विमले जले ।
स्नात्वा सन्तर्पयेद्देवान् पितॄंश्च वसुधाधिप ॥
उपलिप्य शुचौ देशे सूर्य्यं तत्र समर्चयेत् ।
संलिखेत्तत्र पद्मन्तु द्वादशारं सकर्णिकं ॥
ताम्रपात्रे तथा नद्या रक्तचन्दनवारिणा ।
तत्र संपूजयेद्देवं दिननाथं सुरेश्वरं ॥
मासे मासे च ये राजन् विशेषास्तान् शृणुष्व वै ।
मार्गशीर्षे यजेन्मित्रं नालिकेरार्घ्यमुत्तमं ॥
नैवेद्यं तण्डुला देयाः साज्याः सगुड़ाः स्मृताः ।
पत्रत्रयं तुलस्यास्तु प्राश्य तिष्ठेज्जितेन्द्रियः ॥
दद्याद्विप्राय भोज्यन्तु दक्षिणासहितं नृप ।
पौषे विष्णुं समभ्यर्च्य नैवेद्यं कृशरं तथा ॥

बीजपूरेण चैवार्घ्यं प्राश्यं घृतपलत्रयं।
दद्यात् घृतन्तु विप्राय भोजनेन समन्वितं॥
माघे वरुणनामानं संपूज्य सतिलं गुड़ं।
भोजनं दक्षिणां दद्यान्नैवेद्यं कदलीफलं॥
अर्घ्यं तेनैव दत्त्वा तु प्राश्या मुष्टित्रयन्तिलाः।
फाल्गुने सूर्यमभ्यर्च्य जम्बीरार्घ्यं निवेदयेत्॥
पलत्रयं दधि प्राश्यं नैवेद्यं सघृतं दधि।
दधितण्डुलदानञ्च भोजने समुदाहृतं॥
चैत्रे भानुन्तु संपूज्य नैवेद्यं घृतपूरिका।
फलं तु दाड़िमं प्रोक्तं प्राश्यं दुग्धपलत्रयं॥
विप्राय भोजनं दद्यात् मिष्टान्नन्तु सदक्षिणं।
वैशाखे तपनः प्रोक्तो माषान्नं सघृतं स्मृतं॥
अर्घ्यं दद्यात्तु द्राक्षाभिः प्राशनं गोमयस्यतु।
कुर्यान्मासानुमासन्तु सघृतं वै सदक्षिणं॥
इन्द्रं ज्यैष्ठे यजेद्राजन् नैवेद्यन्तु करम्भकम्।
अर्घ्यञ्च सहकारेण प्राश्यं जलाञ्जलित्रयं॥
दध्योदनसमायुक्तं भोजनं ब्राह्मणाय तु।
आषाढ़े रविमभ्यर्च्य पूजा विभीतकन्तथा॥
विप्राय भोजनं दद्यात् प्राशयेत् मरिचत्रयं।
गभस्तिमांश्छ्रावणेऽर्च्य स्त्रपुषाफलमेव च॥
मुष्टित्रयञ्च शक्तूनां प्राशने समुदाहृतं।
विप्राय भोजनं दद्याद्दक्षिणा सहितं नृप॥
यदा भाद्रपदे पूज्यः कुष्माण्डं तण्डुलात्मकं।

गोमूत्रं प्राशने युक्तं प्राह्मणे भोजनं तथा ॥
हिरण्यरेता आश्विने च नैवेद्यं शर्करा स्मृतं ।
दाड़िमे नार्घ्यदानन्तु प्राश्यं खण्डपल्लवयं ॥
विप्राय परया भक्त्या भोजने शालिशर्करा ।
कार्त्तिके चैवरम्भायाः प्राशने फलमेव च ॥
पायसञ्चैव नैवेद्यं पायसं प्राशने स्मृतं ।
एवं व्रतं समाप्यैतत्तत उद्यापनं चरेत् ॥
ततो गुरुगृहं गत्वा गृह्णीयाच्चरणावुभौ ।
उद्यापनं करिष्येह मागच्छ मम वेश्मनि ॥
माषकेन सुवर्णस्य प्रतिमाङ्कारयेद्रवेः ।
रथो रूप्यमयः कार्य्यः सर्व्वोपस्करसंयुतः ॥
कृत्वा द्वादशपत्रन्तु कमलं रक्ततण्डुलैः ।
स्थापयेद्व्रणं कुम्भं पञ्चरत्नसमन्वितं ॥
तस्योपरि न्यसेत्पात्रं ताम्रं तण्डुलपूरितं ।
रक्तवस्त्रसमाच्छन्नं पुष्पमालाभिवेष्टितं ॥
पञ्चामृतेन स्नापयेत मत्पुत्तारणपूर्व्वकं ।
प्रतिष्ठाप्य ततः कृत्वा पूजां देवस्य कारयेत् ॥
चन्दनैः कुसुमैरन्यैर्विविधैः कालसम्भवैः ।
अखण्डपट्टवस्त्रैश्च कमण्डलुमुपानहौ ॥
वर्द्धनैस्त्रितयं तत्र स्थापयेद्देवसन्निधौ ।
संज्ञया वस्त्रयुग्मन्तु कौसुम्भन्तु महीपते ।
प्रतिपदेषु संपूज्यः सूर्य्यद्वादशनामभिः ॥
मित्रो विष्णुः सवरुणः सूर्यो भानुस्तथैव च ।

तपनेन्द्रो रविः पूज्यो गभस्तिः यमनः स्तथा ॥
हिरण्यरेता दिनकृत् पूज्य एते प्रयत्नतः।
मध्ये सहस्रकिरणः संपूज्य संज्ञया सह ॥
पूगीफलैर्धूपदीपैर्वस्त्र-नैवेद्यसंयुतैः।
नारिकेलेन चैवार्घ्यं दद्याद्देवस्य भक्तितः ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र व्रतस्य परिपूर्त्तये।
नमः सहस्रकिरण सर्व्वव्याधिविनाशन ॥
गृहाणार्घ्यं मया दत्तं संज्ञया सहितो रवे।

अर्घ्यमन्त्रः।

आरात्रिकं ततः कृत्वा पूजा-सङ्कल्पमेव च।
संकल्पञ्च ततः श्राद्धं कार्य्यं वै सूर्य्यदैवतं ॥
ब्राह्मणान् भोजयेद्भक्त्या मिष्टान्नैर्द्वादश प्रभो।
दम्पत्योर्भोजनं देयं परमान्नसमन्वितं ॥
ततस्तु दक्षिणां दद्यात् समभ्यर्च्च स्रगादिभिः।
उपहारादितत्सर्व्वं गुरवे प्रतिपादयेत् ॥
गुरुं तत्रैव सन्तोष्य ब्राह्मणांश्च विसर्ज्जयेत्।
मन्त्रहीनं क्रियाहीनं विधिहीनन्तु यत्कृतं ॥
तत्सर्व्वं पूर्णतां यातु भूमिदेवप्रसादतः।
अनुव्रज्य गुरुं विप्रान् भोजनन्तु समाचरेत् ॥
वृद्धांश्च बन्धुभिः सार्द्धं नत्वा देवं दिवाकरं।
एवं यः कुरुते मर्त्त्यो वित्तसाठ्यविवर्जितः ॥
सूर्य्यव्रतं महाराज तस्य पुण्यफलं शृणु।
ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियो राज्यमाप्नुयात् ॥

वैश्यो धनसमृद्धिञ्च शूद्रः सुखमवाप्नुयात्।
अपुत्रो लभते पुत्रं कुमारी लभते पतिं ॥
रोगार्त्तो मुच्यते रोगात् बद्धो मुच्येत बन्धनात्।
यं यञ्चिन्तयते कामं स तस्य भवति ध्रुवं ॥
य इदं शृणुयाद्भक्त्या ह्येकचित्तो नृपोत्तमः।
सर्व्वान् कामानवाप्नोति प्रसादाद्भास्वतो नृप ॥

इति सौरधर्मोक्तं सूर्य्यव्रतं समाप्तं।

———000———

अथ सोमवारव्रतानि।

अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्यं तदनुत्तमं(१)।
येन लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिःकान्तिश्च जायते ॥
तद्दचित्रासु संगृह्य सोमवारं विचक्षणः।
नक्तोक्तविधिना सर्व्वं कुर्य्यात् पूजादिकं विधोः ॥
सप्तमे तु तत प्राप्ते दत्त्वा ब्राह्मणभोजनं।
कांस्यपात्रे तु संस्थाप्य सोमं रजतसम्भवं ॥
सोमरूपन्तु चतुर्दशीस्थमहाराजव्रतोक्तं वेदितव्यं।
पात्रे कृत्वा सोमराजं(२) श्वेतवस्त्रैः प्रपूजितं ॥
पादुको-पानह-छत्र-भाजना-सनसंयुतं।
होमं घृततिलैः कुर्य्यात्सोमनाम्ना तु मन्त्रवित् ॥
समिधोऽष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिरेव च।
होतव्या मधुसर्पिर्भ्यां दध्ना चैव घृतेन तु ॥

---

(१) ह्येतदुत्तममिति क्वचित् पाठः।

(२) श्वेतवस्त्रयुगच्छन्नमिति क्वचित पाठः।

पलाशसमिधो ज्ञातव्याः ।
दध्यन्नशिखरे कृत्वा ब्राह्मणाय निवेदयेत् ॥
मन्त्रेणानेन राजेन्द्र सम्यग्भक्त्या समन्वितः ।
महादेव जटावल्ली पुष्पगोक्षीरपाण्डुर ॥
सोम सौम्यो भवास्माकं सर्व्वदा ते नमोनमः ।
एवं कृते महासौम्य सोमतुष्टिकरो भवेत् ॥
सन्तुष्टेऽत्रिसुते तस्य सर्वे सन्तु ग्रहा ग्रहाः ।

इति भविष्योत्तरोक्त चन्द्रनक्षत्रशान्तिः ।

———000———

ईश्वर उवाच ।

अथ व्रतविधानं हि कथयामि समासतः ।
यथा चरन्ति मनुजाः सिद्धसर्वार्थं कामदं ।
व्युत्क्रान्ते(१) कार्त्तिके मासि शुक्लमार्गदिने भवेत् ॥
प्रथमः सोमवारस्तु तं नक्तेन प्रपूजयेत् ।
यदा श्रद्धा भवेत्कर्त्तुः सोमवारव्रतं प्रति ॥
तदा सर्व्वं कारयित्वा ब्राह्मणाद्यैः समारभेत् ।
मार्गमासे(२) तथा चैत्रे गृह्णीयात् सोमवारकं ॥
यस्मिन्मासे प्रारभेत तस्मिन्मासे प्रपारयेत्(३) ।
सुस्नातस्तु शुचिर्भूत्वा शुक्लाम्बरधरो नरः(४) ॥
काम-क्रोधाद्य-हङ्कार-द्वेष-शून्यविवर्जितः ।

(१) प्रक्रान्ते इति क्वचित् पाठः।
(२) सर्व्वं शुक्लदिने भावदिति क्वचित् पाठः।
(३) माघे मासीति क्वचित् पाठः।
(४) तस्मिन् तत्प्रारभेद्व्रतमिति क्वचित् पाठः।

आहरेत् श्वेतपुष्पाणि मल्लिकामालतीस्तथा ।
श्वेतपद्मानि दिव्यानि चम्पकं विल्वपाटलाः ॥
कुन्दमन्दारजैः पुष्पैः पुन्नागशतपत्रकैः ।
चर्चयेन्मलयजेनाथ दिव्यधूपेन धूपयेत् ॥
अन्नानि यान्यभीष्टानि तानि सर्व्वाणि दापयेत् ।
पूजयेद्भक्तिभावेन सोमनाथं जगत्पतिं ॥
कामिकेन तु मन्त्रेण(१) प्रायकेन महेश्वरं ।
निवेदयेत् सर्वमेव शृणु मन्त्रवरं द्विज ॥
ओं नमो दशभुजाय त्रिनेत्राय पञ्चवदनाय शूलिने ।
श्वेतवृषभरूढ़ाय सर्व्वाभरण भूषित(२) ॥
उमादेहार्द्धसंस्थाय नमस्ते सर्वमूर्त्तये ।
अनेनैव तु मन्त्रेण पूजाहोमन्तु कारयेत् ॥
सिध्यन्ति सर्वकार्य्याणि मनसा चिन्तितानि च ।
पूजयेन्नक्तवेलायास्तराणां दर्शनेन तु ॥
प्रदाय भोजनं पूर्व्वं ब्राह्मणाय सुभक्तितः ।
संयुक्तशाकताम्बूल-दक्षिणाभिस्तथैव च ॥
एतद्विधिसमायुक्तो रागद्वेषविवर्जितः(३) ॥
एकभक्तस्य यत्पुण्यं कथयामि समासतः ।
शतजन्मार्जितं पापमसह्यं(४) देवदानवैः ॥

---

(१) कामिकेन सुमन्त्रेणेति वा पाठः ।
(२) श्वेताभरणभूषिते इतिकश्चित् पुस्तके पाठः ।
(३) मद्भक्तोद्वेषवर्जित इति कचित् पाठः ।
(४) दानसमेद्यमिति कचित् पाठः ।

नश्यते ह्येकभक्तेन नात्रकार्य्या विचारणा।
मासस्यैकस्य यत्पुण्यं शृणु तत्वेन(१) सुन्दरि॥
अभाग्यं जायते भाग्यं दुर्भगं सुभगं भवेत्।
पुत्रार्थी लभते पुत्रान् दरिद्री धनवान् भवेत्॥
गृहे तस्य(२) वरारोहे सौख्यानि विविधानि च।
रुद्रांशो धनभागी स्या(३)द्विघ्नहीनः क्षितिञ्चरेत्॥
अश्वमेधसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः।
स्वर्गे भुक्ताखिलान् भोगान् जायते मानवोत्तमः॥
नक्तानि सोमवारस्य पौषमासे महेश्वरि।
तेषां पुण्यफलं वच्मि संक्षेपेण तवाग्रतः॥
अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं शतगुणं भवेत्।
तत्फलं लभते देवि पूर्वदोषसमन्वितः॥
माघस्यैव तु मासस्य सोमवारेण पूजयेत्।
स्नापयेन्मधुदुग्धाभ्यां तथैवेक्षुरसेन तु॥
द्विजहत्यादिपापानि तानि सर्व्वाणि नाशयेत्।
विशुद्धस्तेजसा युक्तो जायतेत्यन्तनिर्म्मलः॥
बहुस्वर्गस्य यत्पुण्यं दुर्लभं त्रिदशैरिह।
लभते नात्र सन्देहो ममभक्तिप्रचोदितः॥
फाल्गुने कथयिष्यामि सोमवारफलं शुभं।
कृते नक्ते तु कल्याणि गुणास्ते विस्तरेण तु॥
चतुर्वेदसहस्राणि शतानि दशपञ्च च।

(१) माहात्म्यं शृणुयत्नेनेति वा पाठः।
(२) गृहस्थमिति क्वचित् पाठः।
(३) धर्म्ममार्गस्थो इति क्वचित् पाठः।

यज्ञानां सर्वशास्त्रज्ञैर्नानायाज्ञिकसत्तमैः ॥
गवां लक्षस्य दत्तस्य चन्द्रसूर्यग्रहे प्रिये ।
फलमप्यधिकं तस्य लभते नात्र संशयः ॥
चैत्रेऽपि शृणु कल्याणि ममैव ब्रुवतो वचः ।
सोमवारेण नक्तेन कृतेन सुरसुन्दरि ॥
यत्फलं लभते नारी लक्षैकेन तु पार्वति ।
गङ्गोदकस्य नीतस्य सोमनाथादिसङ्गमे ॥
घृतस्य मधुना वापि शतधा हि कृतं फलं ।
गुग्गुलस्य तथा पञ्चसहस्रं परमेश्वरि ॥
एवं पुण्यं भवेदस्य मानवस्य न संशयः ।
वैशाखे कारयेन्नक्तं सोमवारे न संशयः ॥
पूजयेवच्छेतपुष्पैश्च यथालब्धैः सुरेश्वरि ।
अपूपा हि प्रदातव्याः कदलीफलसम्भवाः(१) ॥
एकचित्तेन भावेन निर्म्मलेन यशस्विनि ।
कन्यानां सुरयोग्यानां सहस्रेण वरानने ॥
दानेन विधिवद्देवि नराणां रूपशालिनां ।
एतद्दानेन यत्पुण्यं लभते मानवो भुवि(२) ॥
तत्फलं लभते सत्यं सोमवारव्रतेन तु ।
ज्यैष्ठमासे महादेवि सोमवारव्रतस्य तु ॥
चीर्णस्य यद्भवेत् पुण्यं तत्सर्व्वं कथयामि ते ।
गवां सुवर्णशृङ्गीणां पुष्करे विधिवत् प्रिये ॥

(१) श्रद्धया हि प्रदातव्याः कदलीफलसञ्चयाः इति वा पाठः ।

(२) पुरुषोभुवीति वा पाठः ।

दत्तानां दशसाहस्रं फलं प्राप्नोति मानवः।
पदञ्च लभते पुण्यं दुर्लभं देवदानवैः॥
ईशस्य कल्पमयुतं क्रीड़ते तव सुन्दरि॥
आषाढ़े सोमवारस्य भावितात्मा चरेद्व्रतं।
विधिपूर्व्वन्तु कल्याणि श्रेयः शृणु वदामि ते॥
नरमेधशतैकेन(१) विधियुक्तेन यत्फलं।
तद्भवेन्मानवे देवि पुण्यं सर्वशुभान्वितं॥
साधितुं नैव शक्यन्ते देवि नक्तमिदं यतः।
तस्माद्व्रतमिदं सारं यतः कष्टेन सिद्ध्यति॥
श्रावणे तु महादेवं सोमवारेण पूजयेत्।
रात्रौ तु भोजनं कुर्य्यान्मदकौटिल्यवर्जितः॥
भवेद्गणवरः प्राणी जीवमानो महेश्वरि।
इह त्वेताद्दशी चेष्टा परत्र कथयामि ते॥
अश्वमेधशतं साग्रं पुण्यं प्राप्नोति मानवः।
मम लोके स वसति यावच्चन्द्रार्कतारकाः॥
भाद्रे च भावसंयुक्तः पूजयेत्परमेश्वरीं।
पुण्यं वानुत्तमं तस्य शृणु देवि विशेषतः॥
गवां कोटिप्रदानस्य सवत्सस्य सुशीलिनः।
यत्तत् फलमवाप्नोति मानवो नात्र संशयः॥
आश्विने कथयिष्यामि त्वग्निष्टोमफलं शतं।
रसधेनुसहस्रस्य गुड़धेनुशतस्य च॥
सूर्य्यग्रहे कुरुक्षेत्रे ब्राह्मणे वेदपारगे।

---

(१) हयमेधशतैकेनेति क्वचित् पाठः।

दत्तस्य फलमाप्नोति मानवो नात्र संशयः ॥
कार्त्तिके वरदं देवि कामिकं मोक्षदायकं ।
स्मरणात्पापसंघानां भेदकं परमेश्वरि ॥
सोमवारव्रतपरो विधिवत् पूजयेच्छिवं ।
नक्ताशी श्रद्धयायुक्तो दयासत्यसमन्वितः ॥
दत्तस्य वेदपारज्ञे(१) रथानाञ्च शतस्य च ।
वाजिभिः शुभचिह्नैश्च युक्तानां वेदवादिभिः ॥
चतुर्विद्येषु विप्रेषु प्रदत्तस्य च यत्फलं ।
तत्फलं लभते देवि मानवो भक्तिसंयुतः ॥
व्रतान्ते प्रतिमां कुर्य्याद्रौप्यं सोमं चतुर्भुजं ।
त्रयोदशघटान् श्वेतवस्त्रयुग्मसमन्वितान्(२) ॥
संपूर्णानि सुभक्ष्यैश्च वंशपात्राणि पार्वति ।
तेषामुपरि यत्नेन दद्यात्सर्वार्थसिद्धये ॥
सुशुभेन सुगन्धेन सुस्निग्धेनोज्ज्वलेन च ।
भक्तेन घृतपक्वैश्च(३) सुन्नशालिघृतैस्तथा ॥
ब्राह्मणानथ संपूज्य भक्तियुक्तेन चेतसा ।
त्रयोदशघटान् दद्याद्गाश्च श्वेता मनोरमाः ॥
तथानेन विधानेन विप्रा वस्त्रविचित्रिताः(४) ।

(१) वेदशास्त्रज्ञ इति वा पाठः ।

(२) पयोन्वितानिति वा पाठः ।

(३) पूर्णपात्राणीति वा पाठः ।

(४) छत्रिकाश्च पवित्रका इति वा पाठः ।

उपानद्दयुताः कार्य्याश्चित्तवित्तानुसारतः ॥
दद्यात् स्वाचारसंपन्नब्राह्मणेषु मणीषिषु ।
दक्षयेत् गृहसारेण पुनरेव क्षमापयेत् ॥
ततो गुरुं भक्तिपूर्व्वमासने चोपवेशयेत् ।
अर्च्चयेद्गन्धपुष्पाद्यैर्धूपदीपविलेपनैः ॥
न गुरोः सदृशी माता न गुरोः सदृशः पिता ॥
संसारदुस्तरेयोहि व्रतदानोपदेशतः ।
गोस्वामी पूजितो यस्मात्पार्व्वत्या सहितः प्रभुः ॥
तस्मात् संपूजयेद्भक्त्या गुरुं भार्य्यासमन्वितं ।
अर्च्चयेत् प्रथमं तत्र पूजया पादसंस्थया ॥
दद्याद्वस्त्राणि दिव्यानि सुवर्णाभरणानि च ।
अमूल्यानि तु रत्नानि(१) ग्रामक्षेत्रपुराणि च ॥
नगराणि गृहं दिव्यं यच्चान्यत् सुरसुन्दरि ।
वाहनानि विचित्राणि गजवाजिरथादिकं ॥
अन्यानि यान्यभीष्टानि तानि सर्व्वाणि दापयेत् ।
गौर्गुरोः संप्रदातव्या सुवस्त्राच्च सुरूपिणी ॥
स्वर्णशृङ्गी रौप्यखुरा कांस्यदोहा पयस्विनी ।
ताम्रपृष्ठा सुशीला च वस्त्रप्रावृतदेहिका ॥
अभ्यर्च्च विधिना दद्याद्व्रतसंपूर्णहेतवे ।
सप्तधान्यं यथाशक्त्या दापयेत् प्रयतो व्रती ॥
दीपदानं प्रकर्त्तव्यं गुरवे ज्ञानदायिने ।
एवं गुरुं प्रणम्याथ शक्त्या दक्षिणया यजेत् ॥

---

(१) वस्त्राणीति वा पाठः।

दीपदानं प्रकर्त्तव्यं गुरवे ज्ञानदायिने ।
क्षमापयेच्च तत् सर्व्वं देवादिप्रतिमां ददेत् ॥
ततस्तपस्विनां देवि मम दर्शनहेतुना ॥
सुगन्धघृतसंमिश्रपूपैः कृशरपायसैः ।
धारिकाशोकवल्लीभिः पूरिकामण्डकैस्तथा ॥
दधिदुग्धसमोपेतं भोजनं दापयेत् सुधीः ।
तपस्विनो ब्राह्मणांश्च लिङ्गमूर्त्तिश्चतुर्विधा ॥
मम रूपमिदं यस्मात् तस्मात् पूज्यं चतुष्टयं ।
शिवाङ्कितैश्च शास्त्रज्ञैर्दर्शकैर्द्धर्म्मचिन्तकैः ॥
जटामुद्रादिसंयुक्तैर्भस्मोच्छलितविग्रहैः ।
ब्रह्मचर्य्यरतैः शान्तैर्लोभमत्सरवर्जितैः ॥
ईदृशैः शिवपात्रैश्च भुक्तैः फलमनुत्तमम् ।
भोजनान्ते प्रदातव्यं ताम्बूलं मुखवासकम् ॥
श्वेतचन्दनकौपीनं दत्त्वा तांश्च विसर्ज्जयेत् ।
शक्तितो भोजनं देयं यथा विभवविस्तरैः ॥
कृपणानाथदीनानां सुहृदां याचतामपि ।
एवं विधिसमायुक्तो गच्छते परमं पदं ॥
भोगान् भुङ्क्ते सर्व्वलोके शतकोटियुगान्तरेत् ।
कन्याभिर्वेष्टितो देवि रमते स्वेच्छया प्रिये ॥
मम लोके वसेत्तावद्यावदाभूतसंप्लवं ।
मम वीर्य्यबलोपेतस्त्रिनेत्रः शूलपाणिकः ॥
माहात्म्यात् सोमवारस्य अन्ते मुक्तिमवाप्नुयात् ।
पूर्वं कृष्णेन सञ्चीर्णं तथा वै पद्मयोनिना ॥
देवदानवगन्धर्वैः पिशाचोरगराक्षसैः ।

ऋषिभिः क्षितिपैस्तद्वत् स्वायम्भुवमुखैः प्रिये॥
अन्यैश्च मानवैः शुद्धैरास्तिकैर्द्धर्म्मतत्परैः।
न देयं दुष्टचित्ताय शुद्धिहीनाय न क्वचित्॥
शास्त्रधर्म्मद्विषे नैव विड़म्बकजनाय च।
आचार्य्यदेवविप्राणां व्रतिनां व्रतशीलिनां॥
वह्निवेदस्रुतीर्थानां निन्दकाय न वै क्वचित्।
आर्त्तौ नैव परित्याज्यं व्रतमेतत् सुदुर्लभं॥
व्रतत्यागान्महादोष इति ज्ञात्वा समारभेत्॥
गुरोः समीपे कुर्व्वीत व्रतमेतन्न संशयः।
अन्यथा गुरुहीनस्य निष्फलं जायते व्रतं॥
सन्देहः सर्व्वकार्य्येषु गुरुहीनस्य वै भवेत्।
तस्मात्सर्व्वप्रयत्नेन गुरुमेव समाश्रयेत्॥
अथ संक्षेपतो वक्ष्ये व्रतमाहात्म्यमुत्तमम्।
ये चरन्ति नरा देवि स्त्रियश्चापि सुभाविताः॥
तेषां जन्मसहस्रेऽपि न शोको जायते क्वचित्॥
न दारिद्र्यं न रोगश्च सन्ततिच्छेद एव च।
कुलकोटिं समुद्धृत्य स्थापयेदिन्द्रसद्मनि॥
इत्थं शृणोति माहात्म्यं पठ्यमानं व्रतस्य च।
श्रावयेद्भक्तिसंयुक्तो रुद्रस्यानुचरो भवेत्॥
क्रियमाणं तथा पश्येद्व्रतमेतत् प्रियं मम।
भक्तियुक्तो नरः श्रुत्वा यश्चैवानुप्रमोदते॥
मतिं ददाति यश्चापि स याति शिवमन्दिरं॥

इति स्कन्दपुराणोक्तसोमव्रतं।